

3 1761 04413 5473

INTERNET ARCHIVE

Digitized for Microsoft Corporation
by the Internet Archive in 2007.

From University of Toronto.

May be used for non-commercial, personal, research,
or educational purposes, or any fair use.

May not be indexed in a commercial service.

CATALOGUS

CODICUM

ASTROLOGORUM GRAECORUM

CATALOGUS CODICUM
ASTROLOGORUM GRAECORUM

CODICUM PARISINORUM

PARTEM QUARTAM

DESCRIPSIT

PETRUS BOUDREAUX

EDIDIT APPENDICE SUPPLETA

FRANCISCUS CUMONT

SUMPTIBUS INSTITUTI FRANCOGALLICI
(EX LEGATO DEBROUSSE)

TOMI VIII PARS IV

BRUXELLIS
IN AEDIBUS MAURITII LAMERTIN
58, RUE COUDENBERG, 58

1921

Z
6611
A2C3
t.8
pars 4

PRAEFATIO

Paulo post primordia atrocissimi belli quod philologiae iuventutis optimum quemque messuit, Petrus Boudreaux, die 13 Decembris 1914, cum fortiter milites suos ad pugnam duceret, frontem mortifero glandis missilis ictu percussus, cecidit. Cuius immatura morte quantum perdidit nostrum hoc opus, cui per multos annos operam praestitit indefessam, hi tantum noscere possunt qui cum eo laboris socii fuerunt. Graecam linguam callebat docte, non solum cultiorem illam cui Atticorum scriptorum ingenium primatum dedit, sed et popularem sermonem quo a temporibus Romanorum usque ad hunc diem Hellas usa est et utitur. In legendis codicibus librariorum negligentia foedatis vel temporis iniuria aspere tractatis ea fuit sollertia, ut nemo in antiquarum scripturarum interpretatione peritior videretur. Ad criticas editiones apparandas quantam curam, quantam eruditionem, quantum mentis acumen adhibuerit, recensio eius Cynegeticorum Oppiani et huius catalogi volumen quod confecit, luculente testantur. Spes multas cum eo sepelivimus. Non propter ipsum, si " dulce et decorum est pro patria mori " sed propter scientiam, cui summa cum integritate et religione totum se dederat, interitum eius lugemus insa-

nabilem. Aetatis breve ver fructuum uberem spondebat messem, quam maturescere mors inimica vetuit.

Cum acerbo fato abreptus est, totam particulatim recensitorum codicum descriptionem, exceptis quisquillis nonnullis, ad finem perduxerat, ita ut commodi, quod ex hoc repertorio percipi potest, laus omnis penes eum sit solum. In posteriore autem huius libri parte, si quae menda offenderint, noxa mihi est praestanda. Appendicis enim, quam catalogo mox typis mandando addere in animo habebat, paucas tantum paginas ex codicibus excerpserat operis nostri socius. Inceptum peragendum et inchoata explenda erant. Opus a piissima vidua fidei meae commissum eo modo conficere volui quo ornatissimus iuvenis ipse absolvisset, si maius mortalis aevi spatium ei concessum esset. Itaque apographa haud pauca adieci, et, quoad bello saeviente fieri potuit, cum aliis codicibus contuli, textuque eorum constituto praefationes notasque adscripsi. Ita ad doctrinas auctoresque astrologiae Graecae melius cognoscendos nullo huius collectionis tomo deteriorem videri spero librum hunc, qui memoriam servabit amici nimis cito studiis nostris erepti.

In hoc tomo quarto omnes, quotquot exstant Parisiis codices astrologici, recensentur, praeter illos qui in tribus ceteris describuntur, sed accidit ut primus, qui iam ante bellum prelo traditus erat, ante hunc, quem nunc publici iuris facimus, ad finem adduci non potuerit. Quem anno proximo edere posse confido, ut divitissimae bibliothecae catalogus astrologicus tandem absolvatur totus. De ratione quam in hac collectione secuti sumus, cum iam alibi satis dictum sit, plura addere supersedeo. Ut in aliis nonnullis tomis, vocabulorum notabiliorum laterculos addidi,

quos Graecae linguae studiosis haud inutiles fore spero, praesertim cum multae sententiae, quae apud astrologos sequioris aevi leguntur, ex auctoribus aetatis, quae dicitur, Alexandrinae transcriptae sint.

In plagulis corrigendis adiutrix mihi fuit diligentissima Maria Delcourt Leodiensis, quae non typhothetarum solum sed et interdum veterum librariorum errata argute detexit, et indices quoque nominum accuratissime confecit. Summa benevolentia me devinxit vetus amicus Paulus Thomas Gandavensis qui, quotiens eum adii, ab humanioribus studiis recessit ut ad squalidum hoc sermonis genus se converteret et, mendis multis sublatis, ad poliendum hunc librum operam suam officiose impendit.

Scrib. Romae kal. Nov. MCMXXI.

F. C.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

CODICES PARISINI

IV

COD VIII, PART. IV.

1

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO

CODICES PARISINI

---

62. Cod. Paris. gr. 817. — Chartaceus, cm. 33 × 23, ff. 214, saec. XVI sex manibus scriptus (1. ff. 1-25; 2. ff. 26-55; 3. ff. 56. 68^r; 4. ff. 68^v-102; 5. ff. 103-133; 6. ff. 134-214). — Ex bibliotheca J. F. Asulani, partim saltem (v. f. 26 in ima pagina, a me Jo. Francisco Asulano), deinde Fontebladensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 177, n. 535), Regius LVI, 56, 1897. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 152.

F. 210^v. Ἀνώνυμος Γεωργίῳ τῷ Τραπεζουντίῳ (Ἀνέγνων τοὺς συντεθέντας — τὸ ἀκρύττεσθαι [sic] τὴν ἀμαθίαν). — Ed. Fabricius-Harles, *Bibliotheca graeca*, XII, p. 77.

Γεώργιος τῷ ἀνωνύμῳ (Ἀνέγνων σου τὴν — [F. 211] εἰ μενόμαινος φέρη [sic]. τέλος). — Ed., *op. cit.*, p. 78.

63. Cod. Paris. gr. 854. — Chartaceus, cm. 26 × 15, ff. 422, saec. XIII totus una eademque, ut videtur, manu scriptus, praeter ff. 1-5 + 48-50 + 360 + 367 376 + 379-381 + 406-419 alia manu saec. XIII, ff. 121-136 alia manu saec. XIII, ff. 35-47 alia manu saec. XIV exarata. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, postea Regius DCCCCLXXVII, 1067, 2431. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 159; Cramer, *Anecdota graeca e codd. mss. bibl. r. Parisiensis*, I, p. 332 sqq.

F. 18. Menses Iudaeorum, Macedonum, Graecorum, Aegyptiorum nominantur.

F. 20^v. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φωτός, πυρός, φωστήρων, Ἡλίου τε καὶ ἀστέρων (Τὸ πῦρ ἐν τῶν — [F. 22^v] ἢ Σελήνη ἕκαστον ζῳδιον). = Ioannis Damasceni, *De fide orthodoxa*, ed. Lequien, II, 7, p. 163 sqq.

F. 120^v. Manu posteriore saec. XIII-XIV. Post calendarium medicum: Τῶν ἐρμιῶν [l. μηνῶν] αἱ ἡμέραι ἐ [l. αἱ] μὲν εἰσὶ καλάι, ἐ [l. αἱ] δὲ ἄχριστε [l. ἄχρησται] (Σεπτεύριος) ἔχει ἡμέρας καλὰς α', δ', ιγ' — [F. 120^v] κδ' καὶ κέ'. — Conspirat cum opusculo Silvestro papae supposito, quod Boissonade, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 188 n., edidit. Cf. codd. 42, ff. 56^v; 43, f. 296^v.

F. 160^v. Τίς ἡ οὐσία τῶν ἀστέρων (Πάντων τῶν ἀστέρων — ὑποποδίζειν, πλάνητες ὠνομάσθησαν). — Περὶ τῆς ἀστέρων φορᾶς καὶ κινήσεως. — Ποταπὰ τῶν ἀστέρων τὰ σχήματα. — F. 161. Περὶ τάξεως ἀστέρων. — etc. — F. 167^v. Πόθεν ἂν τις γνοιῆ ἑλληνικαῖς ἀποδείξεισι τὴν τοῦ κόσμου συντέλειαν (Περὶ τῆς ἡμέρας — ἐλάττονα ἔτη παράκεινται). — F. 167bis. Τίνα δεξιὰ τοῦ κόσμου καὶ τίνα ἀριστερά (Τοῖς μὲν ἔξ — λογιωτάτης τῆς ἀποδείξεως). — Περὶ σεισμοῦ (Τὸν σεισμὸν ποιεῖ — ἀέρα καὶ διακρίνοντος). — Διὰ τί ἄλμυρόν τὸ τῆς θαλάττης ὕδωρ (Ἄλμυρόν ἐστι τὸ — τὴν ὑποκειμένην παχύτητα). — F. 167^v. Τίς ἡ αἰτία τοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ γλυκὺ ὕδωρ εὐρίσκεσθαι (Αἴτιον τοῦ εἶναι — μετὰ πολλοῦ πνεύματος). — Διὰ τί τὸ θαλάττιον ὕδωρ οὐ τρέφει τὰ δένδρα (Οὐ τρέφει τὰ — ἐπιφάνειαν ἐπεὶ καί...), Desinit in medio enuntiatō. — Pselli Διδασκαλίας παντοδαπῆς haec capitula Cramer edidit (*Anecdota graeca... bibl. r. Parisiensis*, I, p. 335-352), qui tamen miro errore textum folii 167bis neglexit (id est capituli Πόθεν ἂν τις γνοιῆ etc. inscripti finem et quinque capitula subsequentialia). Cf. Fabricius-Harles, *Bibliotheca graeca*, X, pp. 83-88; *Patrologia graeca*, ed. Migne, CXXII, col. 687 sqq. — F. 168. Ψῆφος περὶ τοῦ εὐρεῖν τὸ νομικὸν πάσχα (Κράτησον ὄσῃν ψῆφον — γὰρ οὐκ ἐνδέχεται). — Ed. Cramer, *op. cit.*, p. 352. — Περὶ τῆς ἀποκρέας (Ἴδε εἰς τὰς — ἢ ἀποκρέα τότε). — Ed., *ibid.*, p. 353. — Ψῆφος ποιμενικὸς τοῦ νομικοῦ πάσχα (Ψῆφιζε πόσας ἔχει — ἀπὸ Ἰαννουαρίου μηνός). — Ed., *ibid.* — Μέθοδος τοῦ εὐρεῖν ποίω μηνὶ καὶ ποσταῖα ἡμέρα τὸ πάσχα τὸ νομικὸν συμβαίνει (Κράτει τὸ ποσὸν — πάσχα τὸ νομικόν). — Ed., *ibid.* — F. 168^v. Μέθοδος ψήφου δι' ἧς εὐρίσκεται ἀκριβῶς ἢ ποστιαία ἡμέρα τῆς Σελήνης (Ἐννεακαίδεκα μὲν εἰσιν — τὸ ποσὸν τῆς Σελήνης). — Ed., *op. cit.*, p. 354. — Ἀποτέλεσμα (Ἐποδείγματος δὲ χάριν — καὶ τὸ ἔτος). — Ed., *ibid.* — F. 169. Ἐτέρα μέθοδος ψήφου δι' ἧς εὐρίσκονται ἀκριβῶς ἐν ὁποτέρῳ τῶν δύο μηνῶν ἤγουν Μαρτίου καὶ Ἀπριλλίου καὶ εἰς τὰς πόσας τοῦ μηνός γίνεται ἐν ἐκάστω ἔτει τὸ πάσχα τὸ νομικόν (Τὸν ἐφεστῶτα κύκλον — εὐρίσκειται τὸ φάσκα). — Ed., *op. cit.*, p. 356. — F. 169^v. Ἀἀποτέλεσμα [*sic*] (Ἐποδείγματος δὲ χάριν — πρὸς βεβαίαν κατάληψιν). — Ed., *ibid.* — Μέθοδος ψήφου εὐρισκούσης ἐν ἐκάστη ἡμέρα ἐκάστου μηνός ποία τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα τυγχάνει (Πρῶτον μὲν οὖν — μέλλει γίνεσθαι τοῦ μηνός). — Ed., *op. cit.*, p. 358. — F. 170. Ἀποτέλεσμα (Ἐποδείγματος δὲ χάριν — τῷ παρόντι καιρῷ). — Ed., *op. cit.*, p. 359. — F. 170^v. Ταύτας τοιγαροῦν τὰς μεθόδους

τοῦ τε μηνολογίου τοῦ διὰ τῶν σεληνιακῶν κύκλων — καὶ τὰ τῶν χριστιανῶν. — Ed., *op. cit.*, p. 360. Cf. cod. 32, f. 113. — “Ἰνα δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπόκρεω — ἀποφηνάσθω εἶναι ἀπόκρεω. — Ed., *ibid.* — F. 171. Τεθείσθω δὲ καὶ τούτου ὑπόδειγμα — ἐφθάσαμεν σὺν θεῷ. — Ed., *ibid.* — Ἔστι καὶ ἕτερα ψῆφος τῆς εὐρέσεως τῆς ἡμέρας τῆς Σελήνης ἢν καλοῦσι ποιμενικήν — ἔστι δὲ αὕτη (*Ἴδε πόσας ἔχει — ἡμέραν τῆς Σελήνης). — Ed., *op. cit.*, p. 361. Cf. cod. 32, f. 80. — Πῶς εὐρίσκεται ἐξ ἀρχῆς ὁ θεμέλιος τῆς Σελήνης (Ἀνάλυε τὰς τῆς — κύκλους τοὺς θεμελίου). — Ed., *ibid.* Cf. codd. II, 19, f. 458; Germ. 7, f. 14; Par. 32, f. 80. — Περὶ τῶν κλιμάτων τῆς γῆς ἐν οἷς συμβαίνει αὐξησιν καὶ μείωσιν τοῦ νυχθημέρου ἐναλλάξ διὰ

ἐνιαυτοῦ ἐφ’ ἐκάστῳ ἄλλοι^α[?] [In marg. manu post. Περὶ τὸν τοῦ κόσμου κλημάτων [*sic*] (Κλίματα ἑπτὰ τῆς — τοὺς τόπους ἐκείνους). — Ed., *op. cit.*, p. 362. Cf. cod. 45, f. 80. — F. 172. Περὶ τοῦ πότερα προτέρα ἢ ἡμέρα τῆς νυκτὸς ἢ ἡ νύξ τῆς ἡμέρας (Κατὰ μὲν τὴν — καταπαύομεν τῆς ἡμέρας). — Ed., *op. cit.*, p. 364. — Ἰστέον ὅτι τὸ Μωϋσῆς ὄνομα ψηφίζομενον — [F. 172^v] ἐκ τῶν Γραφῶν μανθάνομεν. — Ed., *ibid.*; Boissonade, *Anecdota graeca*, II, p. 459. Cf. cod. 32, f. 73.

F. 192. Διονυσίου [*sic*] περὶ τῆς προσηγορίας τῶν ἀνέμων καὶ πόσοι εἰσὶ καὶ πόθεν ἕκαστος αὐτῶν πνεῖ (Ἀπὸ τῶν τεσσάρων — [F. 192] τὸ πνεῦμα προσδέχεται). = *Geoponica*, ed. Beekh, I, 11.

F. 192^v. Περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς, Ἡλίου, Σελήνης, ἀστέρων, χρόνου καὶ ἡμερῶν (Ὁ οὐρανὸς ἐν σχήματι κύβου — πλάγιον μηκνομένης ἀνεμποδίστως). — Inest [f. 197] epistula Theodori ad Theopitulum sine tabulis. Opusculum iniuria Dionysio addictum ed. Cramer, *op. cit.*, p. 370, 30 — p. 382, 34, omitta quidem opusculi extrema parte f. 197^v scripta. Cf. quae ad cod. 32, f. 103 adnotavi.

F. 197^v. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φωτός, πυρός, φωστήρων, Ἡλίου τε καὶ ἀστέρων (Τὸ πῦρ ἐν — [F. 200] ἢ Σελήνη ἕκαστον ζῦδιον). — V. supra, f. 20^v.

64. Cod. Paris. gr. 985. — Chartaceus; cm. 21, 5 × 14; ff. 350; constat ex compluribus codicibus saec. XV a variis manibus exaratis. — Olim Fontebledensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 21, n. 57), postea Regius MDCCCLXIX, 1929, 3171. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 195.

F. 316. Ἐπιτομὴ διαγνωστική. Πυθαγόρου κεφάλαιον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου (Μάθε πότε ὁ ἄρρωστος κατεκλίθη — ἐν τῷ ὑπογαίῳ θνήσκει. ὑπέργαιον ζωῆς, ὑπόγαιον θανάτου). — Ed.

alia forma P. Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 259, n. 12. Cf. codd. Med. 1, f. 19; 23, f. 246^v; It. 29, f. 96^v; Rom. 1, f. 327; 24, f. 112^v; Vind. 3, f. 122^v; 10, f. 95^v; Par. 44, f. 332.

Folii 316 pars inferior, f. 316^v vacant.

Ff. 312-324 ex alio codice alia manu scripto recepta sunt.

F. 317. Μέθοδος ακριβῆς τοῦ κανονίου τῆς Σελήνης (Ὁ βουλόμενος εὔρειν ἐκάστου — καὶ ἀμάρτοις οὐδέποτε).

F. 317^v. Εὗρεσις τοῦ κύκλου τῆς Σελήνης. Ω (Περὶ δὲ τῆς — τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου).

Manu posteriore. Τὸ ἔλαττον τῆς ἑκατοντάδος ἔτος ... δείκνυσι τῆς Σελήνης. — Τὸ αὐτὸ ἔτος ... δείκνυσι τοῦ Ἡλίου. — Ἰστέον δὲ οἱ ἐνιαυτὸν ... τοῦ δὲ, ἀπὸ Ὀκτωβρίου.

F. 318. Prima manu. Κανόνιον ἀκριβὲς τῶν συνόδων καὶ ἀποχύσεων τῆς Σελήνης τῶν πάντων χρόνων. Tabula.

F. 318^v. Οἱ κύκλοι τῆς Σελήνης. Ff. 318^v-319 tabula. — Cf. codd. 21, f. 41^v-42; 43, f. 326.

F. 319^v. Μέθοδος ἀκριβῆς τοῦ κανονίου τοῦ πάσχα (Τὰ τῶν αἰώνων μικρὰ ἔτη — περιέχον τῶν βισέκτων).

Folii 320 dimidia pars vacat.

Ff. 320^v-323^v. Κανόνια τοῦ πάσχα. Tabulae.

F. 324^r et 324^v vacant.

Ff. 325-328 ex alio codice alia manu circa annum 1451 exarato recepta sunt.

F. 325. Calendarium. Ἔτους ,Ϛ Ϸνθ' [1451] ἰνδικτιῶνος ἰδ' — ἔτους, ,Ϛ<Ϸ> Ϛδ' [1486]... πάσχα Μαρτίου. κϚ' τέλος.

F. 326^r vacat.

F. 326^v. Tabula planetarum quae cuique diei horae praesunt.

In summa pagina. Ἡμέρα κυριακὴ τοῦ Ἡλίου — τὸ σάββατον τοῦ Κρόνου.

In ima pagina. Septem planetarum nomina et sigla. α', Ἥλιος ☉ — γ' Ἄρης ♂.

Ὁ μὲν Κρόνος ἐναντίος ἐστὶ πρὸς πᾶσαν ἐγχείρησιν — εἰς καταρχὴν δουλειῶν.

F. 327. Eadem tabula ac in f. 326^v, sed imperfecta.

Folii 327^r pars inferior, ff. 327^v-328^v vacant.

65. Cod. Paris. gr. 1232 A. — Chartaceus; cm. 30 × 22; ff. 214; ff. 8-95 et 98-211 saec. XIV exarata sunt ex codice anno 1132 a presbytero Georgio scripto (f. 211^v, ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος διὰ χειρὸς γε(ωργίου) ἱερέως μηνὸς ὀκτωβρίου α' ἡμέρα ε' ἔτους ,Ϛ χμ' ἰνδικτιῶνος ι'. Cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*, p. 87), ff. 1-7, ff. 96-97, f. 212^r (et folii 211^v ima pars), f. 213 quatuor manibus saec. XV scripta sunt. — Ex monasterio, ut videtur, τῆς ἀγίας Αναστασίας (v. f. 214). — Cf. Omon, *Inventaire*, I, p. 273.

F. 211^v. Manu saec. XV. Ἰππολύτου ἐπισκόπου Ῥώμης (Ἰστέον ὅτι ἐν τῷ πεντακισχιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει ἐνεκαίνισθη ἡ Κωνσταντινούπολις ... ἔστιν οὖν τὸ ὄλον συμπέρασμα τοῦ θεματίου ὑπερ συνέταξεν Οὐάλης ὁ ἀστρονόμος — [F. 212] οὕτως ἔσται τὸ τέλος). — Cf. F. Cumont, *Catal.*, V, 1, p. 118, n. 2; Kroll, in Veltii Valentis editione, p. VI, n. 3.

66. Cod. Paris. gr. 1603. — Chartaceus, cm. 21 × 14, ff. 400, saec. XVI variis manibus exaratus. — Olim Antonii Eparchi (v. in fine indicis codici praemissi), postea Fonteblandensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 30, n. 80), Regius MXVIII, 1112, 3363. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 102.

F. 128. Κριός. ὄνομα χελανχωρὶ οὔτος. οὔτος ἔχει ὄψιν παιδίου — [F. 129^v] ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς βασιλείον. — Hermetis Trismegisti, Ἱερὰ Βίβλος, ed. Ruelle, *Revue de philologie*, XXXII, 1908, p. 252, 24-276, 25.

F. 176^v. Alia manu. Παρατήρησις ἡμερῶν ληφθεῖσα ἀπὸ τῆς βίβλου Ἀριστοτέλους, ἃς παραφυλάττειν χρὴ εἰς τε φλεβοτομίας καὶ καθάρσεις καὶ παντοίας ἰατρείας (Δεῖ γινώσκειν ὅταν τύχη — παιδίον βιοθάνάτον ἔστιν). — Cf. cod. 44, f. 441; cf. etiam codd. It. 12, f. 94^v; Vind. 3, f. 110; Germ. 7, f. 152. Vide quae ad codd. 39, f. 650^v; 42, f. 56^v (Ἑτεροι σεσημειωμένοι) adnotavi.

F. 177. Ἀριστοτέλους περὶ θεωρίας αἱμάτων σωτηρίων καὶ ὀλεθρίων (Ἐπὶ μὲν τοῦ ἥρωσ [sic] Μαρτίῳ — πεπηγεῖα [sic] ταχέως τελευτᾷ).

F. 177^v. Ὅμοιον περὶ θεωρίας αἱμάτων (Αἷμα ἐὰν ρεύσῃ κατάμαυρον — [f. 177^v] ἄχρι ἑξαμηναίου [sic] χρόνου).

Ff. 277^v-281. Alia manu. Excerpta ex *Cyranidibus*. Vide P. Boudreaux, *Revue de philologie*, XXXIV, 1910, p. 70.

F. 281^v. Ὁ ζωδιακὸς κύκλος μεμορφωμένος — οἱ ἰχθύες πόδες. — Hermetis Trismegisti, *op. cit.* (supra f. 128), p. 250, 11-252, 17. Cf. *Catal.*, VI, p. 83, 3 8.

Κριοῦ ἐλελίσφακον, Ταύρου περιστερεῶν ὀρθή — δρακοντία, Ἰχθύων ἀριστολογία. — Hermetis Trismegisti. Ed. *Catal.*, VII, p. 232, 3-6.

Ἡμέρα κυριακῆ. πρώτη ὥρα — [f. 281^v], πλανήτου [sic] τῆς βοτάνης. — Eiusdem. Ed. *Catal.* VIII, 3, p. 164, 12-21.

Ff. 322-325^v. Alia manu Excerpta ex *Geoponicis*: I, 2; 1; 3; 4; 8 (Zoroastris); 9; 10 (Zoroastris); 11, 7-9; 12 (Zoroastris).

Ff. 326-327^v. Magicae formulae.

- Ff. 328-342^v; 345-345^v. Excerpta ex *Geoponicis* : I, 13; 14, 4-12; 16; II, 3, 1-6; 4, 1-2 (εύρίσκεται ὑδωρ); etc.
- F. 350^v. Γίνωσκε ὅτι διὰ τὸ θέειν, ὃ ἐστὶ τρέχειν, ἔλεγον αὐτοὺς θεοὺς — ἡ δὲ ἔκτη τῆ Ἀφροδίτῃ, ἡ εὐδόμη [*sic*] τῷ Κρόνῳ. Οἱ πλανῖται [*sic*]. (Πρῶτος ὁ Κρόνος ἐν τῇ α^η Ζώνῃ; τοῦ οὐρανοῦ ἐστὶν καὶ ὀδεύει τὰ ἰβ' Ζῦδια — καὶ ἀναλύεται τάχιον). Ζῦδια [F. 351] (Πρῶτος Κριός, οἶκος Ἄρεος, ἀρσενικόν — οἶκος Διός, θηλυκόν).
- F. 351. Κριός Λέων Τοξότης ἐκ τοῦ πυρός — ἐκ τῆς θαλάσσης. Ἔαρ ἀπὸ κα' Μαρτίου ἕως — ἕως κ' Μαρτίου. Ἐπικρατεῖ Κριός ἀπὸ κ' Μαρτίου — ἕως Μαρτίου κ' χ. — Cf. cod. It. 29, f. 40.
- F. 351^v. Planetarum sigla. Κρόνος ♄ — Σελήνη ☾.
- Ff. 351^v-354; f. 360^v. Formulae magicae vel medicinales.
- F. 378^r-378^v. Eadem manu qua f. 277^v-281^v. Excerpta ex *Cyranidibus*. V. supra ff. 277^v-281.

67. Cod. Paris. gr. 1765. — Chartaceus, cm. 21 × 17, ff. 395, saec. XVII. — Ex bibliotheca Baluze (n. 757; v. f. 1), Regius 3406. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 137.

F. 302. *DCCCCLXVII*, p. 766. Πτωλομαῖος ὁ Φιλάδελφος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ὑπῆρχε — [F. 305^v] ἐν ἀνθρώποις καὶ ἀνά μέσων [*sic*] τῶν. — Danielis prophetae *Apocalypsis* initium. Ed. *Catal.*, VIII, 3, p. 171, 4-174, 5.

68. Cod. Paris. gr. 1884. — Chartaceus, cm. 31 × 21, ff. 331, anno 1503 a Manuele Gregoropulo exaratus (f. 331, τέλος δέλαβῃ [? l. δ' ἔλαβε?] ἤδη βίβλος σὺν θεῷ παρὰ Μανουὴλ τοῦ Γρηγοροπούλου ἐν ζ^ω ια'. Ἡλίου κύκλος ια', Σελήνης ιθ', ἰνδικτιῶνος ς^ης. Cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*, p. 276). — Ex bibliotheca Trichel-Dufresne (f. 1 : post n° 69 deletum, 17 legitur), postea Regius 2620. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 158.

- F. 137^v. Ἀρχὴ σὺν θεῷ. Πίναξ περιέχων τὴν ἅπασαν μέθοδον τῆς νοταρικῆς ἥτοι τῶν ψηφαρίων (Ἐρμηνευομένων τοῦ τε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς — καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα ἐστὶν ὁ θεμέλιος αὐτῆς). Insunt haec capitula : f. 137^v, περὶ κύκλου τοῦ οὐρανοῦ; f. 138, περὶ κύκλου τῆς γῆς, περὶ κύκλον [*sic*] θαλάσσης, περὶ κύκλου Ἡλίου, ἑτέρα ἔρμην<ε>ία Ἡλίου, ἑτέρα ἔρμην<ε>ία περὶ Ἡλίου, περὶ κύκλον Σελήνης, ἕτερον; f. 138^v, ἕτερον, περὶ τῆς ἰνδικτου, ἕτερον, περὶ βισέξτου, ἡ περίοδος ἀναβαίν(ει); f. 139, εἰ θέλεις εὐρεῖν τὸ θεμέλιον ἐκάστου χρόνου etc., περὶ τὸ πῶς εὐρίσκων τὸ πάσχα.
- F. 139^v. Περί εὐχρήστων ἡμερῶν τῆς Σελήνης (Σελήνης δὲ ἀρχομένης πάντοτε ποίει — ἐν αὐτῇ ἐπιβλαβές ἐστίν). — Insunt haec

capitula : a) Ἡ πρώτη τῆς Σελήνης — και οὐδέποτε πέσεις. — Edetur in appendice. — F. 140. b) Εἰσι δὲ και τῶν μηνῶν εὐχρησται ἡμέραι — Αὐγουστος δὲ ἔχει ... κδ', κε'. Proxime accedit ad Silvestri papae laterculum a Boissonade editum, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 188 n. Cf. cod. 42, f. 56v. — c) Περί τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ γινώσκειν ποῖαι ὥραι ἐκάστης ἡμέρας — ποιοῦ ἰ β' ἐπιθετική. — Cf. infra cod. 73, f. 212v. — F. 141. d) Κατάστασις και παρατήρησις περὶ τῶν ὥρων ἐκάστης ἡμέρας ... Ἡλίου ὥρα α' — ἐν αὐτῇ ἐπιπλαβὲς ἔστιν. — Cf. cod. Flor. 12, f. 136v.

- F. 141. Περί σεληνιακῶν ἐπιτηρήσεων. Περί βροντῶν. Βροντοσκοπία ἐκ τῶν Φωνητῆου [*sic*] τοῦ Ῥωμαίου καθ' ἐρμηνείαν<v> πρὸς λέξιν. Καθολικὴν [*sic*] ἐπιτήρησις πρὸς Σελήνην περὶ κεραυνῶν και ἄλλων καταστημάτων ἐκ τῶν Λα[ff. 141v]βεῶνος καθ' ἐρμηνείαν πρὸς λέξιν ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς. Περί κεραυνῶν. Περί σεισμῶν βροντολόγιον. Περί σεληνιακῶν ἐπιτηρήσεων (Εἰ δισிடαιμονίως [*sic*] τισὶν — Φαζανία, Τασαμῶν [*sic*], Γαρμαντική). = Laurentius Lydus, *De ostentis*, p. 46, 5-60, 14 + 95, 10-101, 5 + 107, 7-109, 14 + 116, 19-117, 4 + 157, 17-160, 6. F. 146v, post Lydi p. 60, 14, insertum est sine inscriptione tonitruale, quod ad excerptum *Catal.*, IV, p. 170 editum (Cf. *Catal.*, VII, p. 163), proxime accedit.
- F. 150v. Σεληνοδρόμιον ταχθὲν ἐκ β' βιβλίων (Τὴν σεληνοδρομίαν ἔταξε μὲν [*sic*] — τῆς Σελήνης οὕτως· Ἡμέρα πρώτη τῆς Σελήνης γεννᾶται. Ἡ ἡμέρα αὕτη — τρόφιμα και εὐχρηστα ἔσσονται). Partim in appendice edetur.
- F. 153v. Περί μεταβάσεως τοῦ Ἡλίου ἀπὸ ζωδίου [I. ζωδίου] εἰ<ς> ζωδίων (Μηνὶ Μαρτίῳ κ', ὥρα — εἰς τοὺς Ἰχθύας). — Cf. codd. It. 3, f. 17; 29, f. 142v; infra cod. 75, f. 72.
Δέον γινώσκειν ὅτι ὁ μὲν Ἡλιος δι' ὄλου τοῦ χρόνου — ἡμέρα ὥρων θ', νύξ ὥρων ιε'.
- F. 154. Τροπαὶ χειμέριοι (Θερμὸν ἀήρ, ὑγρὸν ὕδωρ — τὸν ἐπιλοιπόν σου βίον). — Cf. cod. 43, f. 280v?
- F. 154v. Περί διαιρέσεως ἑνιαυτοῦ και τῆς τῶν τροπῶν αὐτοῦ γνώσεως (Τὸν ἐφεστῶτα τῆς τοῦ ἀγροῦ οἰκονομίας — τοῦ Δεκεμβρίου μηνός). — Florentini. = *Geoponica*, I, 1.
- F. 155. Ποίῳ ζωδίῳ ποῖα ἡμέρα ἐκάστου μη<v>δος> κεκλύρωται [*sic*] (Μὴν Ἀπρίλλιος ἦτοι Ξανθικός — λ', λα' Ἰχθύες. τέλος). — Heraclii. Cf. codd. 28, f. 108v; 32, f. 76v; 59, f. 195v; 61, f. 37. V. *Catal.*, VIII, 3, p. 193.
Folii 156r dimidia pars, ff. 156v-157v vacant.

69 Cod. Paris. gr. 2027. — Chartaceus; em. 21 × 14,5; ff. 4 + 235; anno 1449 a Ioanne Symeonake scriptus (f. 50, ἐγγραφή παρ' ἐμοῦ ἰωάννου ἱερέως τοῦ συμεωνάκη καὶ πρωτοπαπᾶ χάνδακος ἐν ἔτει υμθ'. ἰνδικτιώνος β', μαρτίω κθ'). Cf. Vogel-Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 200). — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis (f. D^r, n° 85 della terza cassa; f. 1. n° 85; f. 1, n° 20 prima; f. A et f. 1, 39), postea Regius MMX, 2228, 3084. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 181.

F. 125^v. Κλαυδίου Πτολομαίου βιβλίον ὁ Καρπός (Προεκθέμενοι, ὦ Σύρε — [F. 131^v] ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. τέλος). — Ed. Camerarius, Norimbergae, 1535, ff. 55^v-59^v.

70. Cod. Paris. gr. 2037. — Chartaceus; em. 24,5 × 19; ff. 55; una eademque manu saec. XVII. — Ex bibliotheca Colberti (n. 3825), postea Regius 3101, 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 182.

F. 1. Εἶδος ἀνδρείον, ὄρθιον — οἱ κύνες εἰσίν). = Ps.-Polemonis, *Physiognomonica*, ed. R. Foerster, *Scriptores physiognomonici*, I, p. 408, cap. 55-431, cap. 86.

F. 8. <Ε>ἴπερ τι ἄλλο καὶ τὸ φισιογνωμονεῖν [sic] — τοιοῦτοί εἰσιν ἄνδρες. = Eiusdem, *op. cit.*, pp. 298, cap. 1-347, cap. 27.

F. 34^v. <Ο>ὶ τοὺς δακτύλους συμφυεῖς — ἔχοντες, ἄριστοι ἄνδρες. = Eiusdem, *op. cit.*, p. 354, cap. 53.

F. 35. Ὀνυχες πλατεῖς λευκοὶ ὑπόξανθοι — μάλιστα δὲ ὄνυχες. = Eiusdem, *op. cit.*, p. 352, cap. 54.
Folii 35^r dimidia pars, ff. 35^v-40^v vacant.

F. 41. <Ο>σα μὲν ταῖς ἐμπροσθεν βίβλοις — χήρα, μὴ νοσήσαι. — Melampodis. Ed. Diels, *Beiträge zur Zuckungsliteratur des Okzidents und Oriens (Abhandl. preuss. Akad., 1907, Phil.-hist. Abhandl., IV)*, p. 21.

F. 54. <Ε>ὰν ἔστιν εἰς τὸ μέτωπον — καὶ πτωχοὶ ἔσσονται. τέλος περὶ ἐλαίων. — Eiusdem. Ed. Franz, *Scriptores physiognomoniae veteres*, p. 501.

71. Cod. Paris. gr. 2091. — Chartaceus, em. 21 × 13, ff. 127, manibus saec. XV et XVI scriptus (1. ff. 17^r saec. XV; 2. ff. 8-9^r saec. XVI; 3. ff. 10-127 saec. XV; 4. ff. 112^r-113^r partim saec. XVI; etc.). — Olim Fontebledensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 95, n. 283), Regius MDGCLXXI, 1931, 3496. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 192.

F. 1. Tabula. Κεφάλαια εἰσὶ ταῦτα να'. — F. 1^v. [Κε]φάλαιον [α']. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν — [F. 6^v] βοηθείας τοῦ θεοῦ). — Cf. Du Cange, *Glossar. graec.*, s. v. Ῥικτολόγιον, p. 1299. Cf. codd. 39, f. 643; 88, f. 88.
Ff. 7, 51^v-52, 111^v-112^v formulae magicae.

- F. 112^v. Ἡ μέθοδος αὐτῆ ἔστη τοῦ ραπλήου. πῆησον χαρακτήρας [*sic*]
— ὁ πέντε καὶ δέκατος κρητῆς [κριτῆς in marg. manu post.].
F. 113, figurae geomanticae. Cf. quae infra ad. cod. 79,
f. 83^v adnotavi.

72. Cod. Paris. gr. 2154. — Chartaceus, cm. 24 × 16, ff. 297, magna ex parte saec. XIV scriptus (1. Ff. 1-4 + ff. 7-250^r + 262-269 + 277-279^r eadem, ut videtur. manu saec. XIV [in folio quo f. 1 praeceditur, κεκοίμηται ἡ μακαρία συμβίος μου κυρία εὐδοκία ἡ ἀγγελίνα κατὰ τὴν ἰα^{nv} τοῦ ἰανουαρίου τῆς ἰβ^{ης} ἰνδικτιῶνος ea manu scriptum est]; 2. Ff. 252-261 + 270-276 alia manu saec. XIV; 3. Ff. 280-297^r alia manu saec. XIV; 4. Ff. 297^v saec. XV; 5. Ff. 5-6 saec. XVI; 6. Ff. 279^r-279^v saec. XVI). — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis (in folio quo f. 1 praeceditur, n° 52 octavae, inferius n° 13); postea Regius MCCCCLXXIX, 1614, 2683. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 206.

- F. 280. Μελάμποδος περὶ παλμῶν τί σημαίνουν ἐν ἐκάστω μέρει (Κεφαλῆς τρίχες ἐὰν — πένητι δὲ πλοῦτον σημαίνει). — Ed. H. Diels, *Beiträge zur Zuckungsliteratur des Okzidents und Orients (Abhandl. der k. Preussischen Akad., 1907, Phil.-hist. Abhandl., IV)*, p. 35.
- F. 281^v. Notula : Ξ, Ξηρός, ψυχρός, ἀρσενικός, Ἰνδία.
Notula geomantica. ∴ etc. σπλήν, μόλυβδος, μουρτσάτη etc.
- F. 282. Περὶ ἀγαθῶν τροφῶν εὐπορίστων. Opusculum medicinale; f. 284^v, Πλούταρχος ὁ σοφὸς ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς παραγγέλμασιν laudatur.
- F. 288. Incipit in medio verbo... ματος. κατὰ μὲν οὖν πλάτος τὴν σφαῖραν δι<α>τέμνουσι κύκλοι · ὁ δρίζων δς διαιρεῖ — τὸ κάλλιστον δῶρον τῶν ἐν ἡμῖν, τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτούμεθα. Hoc de astronomia opusculum anno 1008 scriptum est. V. enim, f. 289^v, ... ἄχρι τοῦ δεῦρο τοῦ ,ϚφιϚ' ἔτους..., κατὰ τὸ νῦν ,ϚφιϚ' ἔτους... Astrologica referuntur vel refutantur, f. 283 ss.
- F. 296. Ἐρωτᾶς δι' ἣν αἰτίαν αἰ ἐν τῷ κανονίῳ τῆς ἀνωμαλίας περικείμεναι μοῖραι — τοῦτο καὶ τῶν ἐν τῇ Σελήνῃ προσθαφαιρέσεων τὸ παραίτιον. — Ptolemaeus citatur.
- F. 297. Manu posteriore saec. XIV (?). Ἁγία τριάς βοήθει μοι τῷ σῶ [δού]λῳ π ... σα νοταρίῳ καὶ πρωτοβεστιαρίῳ Κωνσταντίνῳ. ἀμήν. ἀμήν. ἀμήν. ἀμήν.
- F. 297^v. Manu posteriore saec. XV. [Μελάμ]ποδος περὶ παλμῶν, τί σημαίνει [*sic*] ἐν ἐκάστω μέρει (Παλμὸς λέγεται ὁ κνισμὸς ἢ ὁ σεισμὸς — ἡ οὐρά, χαρὰν σημαίνει). — Ineditum videtur.

73. Cod. Paris. gr. 2184. — Chartaceus, cm. 30,5 × 21, ff. 238, saec. XVI totus a Manuel Gregoropulo, ut ex scriptura apparet, exaratus (cf. Vogel-Gardthausen,

Die Griechischen Schreiber, p. 276). — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis (in tergo folii quo f. 1 praeceditur, N° VII : sextae, et infra, n° 6), postea Regius DCXLVIII, 702, 2665. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 211; Dioscuridis, *De materia medica*, ed. Wellmann, II, p. XV.

- F. 209. Ἰστέον διτι ὁ ἐνιαυτὸς διαιρεῖται εἰς καιροὺς δ' ... Ἐν μὲν τῇ εἰσαρινῇ [*sic*] ὥρα, θερμὸς καὶ ὑγρὸς ἐστὶν ὁ ἀήρ — καὶ σκοπεῖν δεῖ τὸν ἱατρὸν ἐπὶ πάσης φλεβοτομίας τῆς Σελήνης ληγούσης — ἀφώτιστος ἢ Σελήνης ἡμέρα. = Cod. 95, f. 369. Cf. Athenaei excerptum apud Aetium Amidenum (ed. Veneliis, 1534, III, cap. 162, f. 61^v) servatum; codd. 42, f. 57^v; 44, f. 142^v.
- F. 210. Εἰδησις δὲ καὶ τῶν ζωδίων . περι^ε Σελήνης) (Κριός, Μὴν Μάρτιος α' καὶ β' | κη', κθ' Ὑδροχόος). = Cod. 95, f. 370^v. Cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 192, 1-195, 4.
- F. 211. Ὅργανον προγνωστικόν, βιωφελές, χρήσιμον ἐξ Αἰγυπτιακῆς βίβλου ἠκριβόμενον [*sic*] ἀντιγραφέν (Σκεπτέον δὲ οὕτως δέξαι — ὁ μικρὸς θάνατος). = Cod. 95, f. 372. Petosiridis. Ed. Riess, *Philologus*, VI. Supplementband, 1891-1893, p. 384, 17-385, 45.
- F. 211^v. Ἰδοὺ τὸ ὄργανον καὶ τὰ μὲν κόκκινα τῆς Σελήνης. Tabula. = Cod. 95, f. 373. Tabulae a Paulo Tannery editae (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, pp. 251, 252, 259, 260) diversae sunt. Ἐτέρα διάγνωσις Ἐσδρά τοῦ προφήτου περὶ ἀρ<ρ>ώστων (εἰς τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς ἐὰν κατακληθῇ [*sic*, i superser.] — λ', ὁμοίως ὑγιαίνει). = Cod. 95, f. 373. Eiusmodi opuscula scriptoris nomine destituta et in codicibus astrologicis (e. gr. Rom. 1, f. 327; Germ. 28, f. 291^v; Par. 44, f. 330; 59, f. 35; 74, f. 103; 75, f. 263; 95, f. 373; 111, f. 134) et in aliis codicibus (Par. gr. 2224, f. 11, cap. θ'; Suppl. gr. 67, f. 233) saepius servantur.
- F. 212. Ὁσαντως ἐφανέρωσεν Ἐσδράς καὶ τῶν ἰβ' μηνῶν ἡμέρας δυσκόλους, ἃς καὶ πρόσεχε, λέγων (Σεπτέβριος [*sic*] ἔχει δυσκόλας — πράττειν μηδ' ὄλωσ). — V. quae adnotavi ad cod. 27, f. 277; v. infra cod. 111, f. 136. — Hic codices Parisinos in numerum codicum astrologorum non adscriptos notare libet, qui opuscula de diebus faustis et infaustis continent : 1) cod. Par. gr. 2287, saec. XV, f. 273 : <Ἡ>μέραι παρατορήσημε [*sic*] τῶν [τ man. post.] μηνῶν <τ>ῶν ἰβ' (<Μ>ηνῆ Σεπτεροῖώ [*sic*] εἰς — δ' καὶ κέ'). Hoc codice initium opusculi Esdrae suppositi servatur, de quo vide quae ad cod. 42, f. 56^v adnotavi. Invenitur etiam in cod. Paris. 1612, saec. XV, f. 79. — 2) Cod. Par. gr. 2313, saec. XIV, f. 23^v-24 : Ὅσαι

ἀγαθαὶ ἡμέραι καὶ ὄσαι φαῦλαι (Ἡ εὐδομὰς [*sic*] ἀπὸ — ἐκπέπτωκε τῶν ὀξέως) cum tabula f. 24 in marg. — 3) Par. gr. 1612. Ἡμέραι εὐχρησταὶ καὶ καλαὶ τῶν μηνῶν εἰσὶν αὐταὶ (Τοῦ Σεπτεβρίου μηνὸς α' — ιγ', κγ', κε'). — Sub Silvestri papae nomine ed. Boissonade, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 188 n. Cf. codd. 42, f. 56^v; 43, f. 296^v; infra cod. 75, f. 137^v. Ἐκείνω <τῷ> μηνὶ ὅτε βούλεται ἐγχειρίζεσθαι τινὶ πράγματι, ἐπιζήτει [ei manu post. in rasura] καὶ τῶν ὤρων τὴν εὐχρηστίαν ... ἐπωφέλως διαπράξης [*sic*] καὶ ἀνεμωδίστως [l. ἀνεμωδίστως]. Sequitur: Διαφοραὶ πραγμάτων καὶ ἐπιτηδείων — καλὴ καὶ ἄχρηστος. — Edetur in appendice cum opusculo in cod. 68 servato.

F. 212^v. Τῆς ὅλης ἐβδομάδος αἱ ὥραι καλαὶ καὶ ἄχρησταὶ [η manu post. in rasura] (Ἡ μὲν πρώτη ἡμέρα κυριακὴ, πρώτη ὥρα — τακτικὴ καὶ ἐπιτακτικὴ). — Cf. cod. 68, f. 139^v, c).

F. 213. Περὶ προγνώσεως ἀρ<ρ>ώστου ἢ ζεῖν [ἠ manu post. supra vers.] ἢ τελευτᾶν [ᾱ manu post. supra vers.] (Ὅταν εἰσέρχῃσαι [η m. p. s. v.] εἰς τὸν ἀρ<ρ>ωστον λέγε χάνος — ὅλως στραφεῖ [*sic*, τελευτᾶ]). — Cf. cod. 44, f. 332.

*Ἄλλον (Ἐτέας [l. Ἰτέας] φύλλα τρυφερὰ — δὲ βραδύνει, τελευτᾶ).

*Ἄλλον (Ὅταν πίνη ὁ ἀρ<ρ>ωστος — τελευτᾶ ὁ ἄνθρωπος — κύων, τελευτᾶ ὁ ἄνθρωπος). — Cf. cod. 44, f. 333^v, Ἑρμινία etc.

*Ἄλλον (Λαβὼν ζύμην θές — εἰ δὲ μὴ, κινδυνεύει).

*Ἄλλον (Ἐπιπολὺν ἀσθενήση [*sic*] ὁ ἀρ<ρ>ωστῶν, πλύνας — τελευτᾶ ὁ ἀσθενῶν).

F. 213^v. Ἄλλον προγνωστικόν (Ψυχίαν [ψύχα m. p. s. v.] ψωμίου καῦσον — οὐ φάγ(ει), τελευτᾶ).

*Ἀλλάτιον κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (*Ἐχει δὲ ὠφέλειαν — λάχανα καὶ τὰ λοιπὰ). — Cf. H. Diels, *Die Handschriften der antiken Aerzte*, II, 1906, p. 58; *Erster Nachtrag*, 1908, p. 56. Διάγνωσις πρὸς ἀσθενῆ (Ψίφισον [*sic*] τὸ ὄνομα — εἰ δ' οὐδέν, ἀπόλ<λ>υται. Οἱ ἀστέρες οὕτως — ο'. υ' καὶ ὦ μέγα). — Cf. Ps.-Pythagorae cap. 6 a Paulo Tannery (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 257) editum. Vide quae ad cod. 44, f. 335 adnotavi.

*Ὁ κόσμος οὗτος συνέστηκεν ἐκ τεσσάρων στοιχείων ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ — ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ τῇ κύστῃ. Sequuntur medicinalia alia.

74. Cod. Paris. gr. 2219. — Chartaceus, cm. 28 × 21, ff 2 + 156, saec. XV. — Ex bibliotheca Colberti (n. 3067), Regius 2821. 3. 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 215.

Inter alia collectanea medica invenitur :

- F. 20. <Pauli monachi> Βίβλος σὺν θεῷ ἀγίῳ ἰατρικῆς τέχνης συλλεγεῖσα παρὰ διαφόρων βιβλίων καὶ ἀνδρῶν σοφωτάτων.
Περὶ τοῦ πῶς συνέστη ὁ κόσμος κατὰ φιλοσόφους τοὺς τῆς ἔξω σοφίας (Τὴν σύστασιν ὁ κόσμος ἔλαβεν — οὐρανός, πῦρ, ἀήρ).
τκγ'. Εἰ ἐν τὸ πᾶν (Οὐ πολλοὶ κόσμοι — οὐ κόσμοι πολλοί).
τκδ'. Περὶ οὐρανοῦ καὶ περὶ τῶν ζ' πλανήτων καὶ τῶν ἰβ' ζῳδίων (Πρῶτον τε εἰπεῖν ἡμᾶς προσήκει — ἐργάζονται καὶ διατάσσονται). — Edetur in appendice.
- F. 20v. Περὶ σκαλλῶν καὶ βαθμιδίων τῶν ζῳδίων (Δώδεκα δὲ ὄντων — καὶ ὥρας ἰ'). — Partim edetur ibidem.
- F. 21. τκε'. Περὶ τοῦ πότε εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται ὁ ἥλιος τὰ ἰβ' ζῳδία (Πρῶτον ζῳδίον ἔστιν — μηνὸς ὡς διελάβομεν). — Cf. codd. Germ. 32, f. 2v; Par. 57, f. 227v, 7o. — Cf. appendicem.
τκζ'. Περὶ τῆς ἐμβολῆς καὶ ἐκβολῆς τῆς Σελήνης ἐν ποίοις ζῳδίοις δι' οἷς καὶ διατάσσεται (Ἰδοὺ διεσαφηνίσαμεν καὶ — τὴν ἡμέραν ἐκείνην).
- F. 21v. τκζ'. Περὶ εὐκόλων ζῳδίων, ἐναντίων τε καὶ μεσέων [sic] (Κριός, Δίδυμοι, Παρθένος — τῶν ἄλλων δεινῶν).
Ἔρα μετὰ ἀκριβείας καὶ ἐρεύνης καὶ γίνωσκε καθ' ἐκάστην ἐν ποίῳ ζῳδίῳ πορεύεται ἡ Σελήνη — μὴ φλεβοτόμη [sic] μὴδὲ βοτανίζου.
τκη'. Περὶ στρατοπεδαρχίας βασιλέων τὸ πότε δεῖ κινεῖν ἐν τῷ ταξειδίῳ καὶ νικᾶν (Ἐὰν κινήσῃ ὁ βασιλεὺς — Βηριάδης ἐν Ἀθήναις). — Edetur in appendice.
- F. 22. τκθ'. Περὶ κατακλίσεως ἀρρώστου καὶ περὶ ζῳγῆς καὶ θανάτου αὐτῶν (Θεωρῶν τὸν ἀσθενῆ — οὐ ψεύσεσαι [sic] τῆς ὑποθέσεως). — Ἄλλως (Ὅταν διπλάσῃ τὰς — καὶ ὥρας ἰ').
τλ'. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὐρίσκειν ἐνὸς ἐκάστου ἀνθρώπου τὸ ζῳδίον ὁποῖόν ἐστιν (Ἐρωτώμενος παρὰ τινος — τὸ οὐράνιον σῶμα). — Cf. cod. It. 19, f. 16?
- F. 23. τλα'. Περὶ γῆς σχήματος καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ (Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τετράγωνον — καὶ ζέσις ταύτόν ἐστιν). — Cf. codd. It. 18, f. 335v; 29, f. 140; Germ. 23, f. 175. — Edetur in appendice.
τלב'. Περὶ τοῦ μήκους τῆς γῆς (Τὸ τῆς γῆς — στάδια ἐπτὰ ἡμισυ). — Cf. codd. Par. 4 [2419], f. 142; 61, f. 47.

- F. 23^v. τλγ'. Περὶ τοῦ διὰ μέσου οὐρανοῦ καὶ γῆς διαστήματος (Ἀπέχει ὁ οὐρανὸς — ὡς πτερόν τι). — Edetur ibidem.
 τλδ'. Ὅπως τὸ χῶμα καὶ τὸ ὕδωρ ἔχουσιν ἔνωσιν (Ὅτι τὸ χῶμα — καὶ τὸ πῦρ).
 τλέ'. Περὶ ὕδατος (Τὸ ὕδωρ δεύτερον — θερμὸν καὶ ξηρόν). — Cf. Ioannis Damasceni *De fide orthodoxa*, II, 9, p. 169, ed. Lequien.
 τλζ'. Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ ποταμοῦ (Γύρωθεν τῆς γῆς — τὴν εὐρυχωρίαν ἐκείνην). — Macarius Aegyptius citatur. — Vide quae ad cod. 47, f. 63 adnotavi.
- F. 24. τλζ'. Περὶ τῆς ἀθανάτου πηγῆς (Δεῖ γινώσκειν ὅτι — λέγεται πηγὴ ἀθανάτος).
 τλη'. Περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων θαλάσσων (Θάλασσαί μεγάλαί εἰσὶ — τοῖς Ἰνδοκοῖς μέρεσι). Vide quae ad cod. 47, f. 62^v adnotavi et infra cod. 76, f. 22. — Edetur in appendice.
 τλθ'. Περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης (Ἐρυθρὰ δὲ λέγεται — τῆς τῆς ἐπαγγελίας). — Cf. ibidem.
- F. 24^v. τμ'. Περὶ τῆς δευτέρας θαλάσσης (Δευτέρα θάλασσα ἐστὶν — καὶ μεγάλη ἐνοῦται). — Cf. cod. 47 ibidem.
 τμα'. Περὶ τῆς τρίτης θαλάσσης (Ἡ δὲ τρίτη ἀπλοῦται — ἀλυκωτάτην πλεοτέρα λαμβάνει). — Cf. ibidem.
 τμβ'. Περὶ τῆς τετάρτης θαλάσσης (Ἡ τετάρτη θάλασσα — καὶ οὐ θάλασσα). — Cf. ibidem.
- Sequuntur τμγ'. Περὶ φύσεως. — F. 25. τμδ'. Πῶς ἐνοῦται τῷ σώματι ἢ ψυχῇ ei, post alia, f. 34^v. Περὶ τοῦ ἐὰν δάκη ὄφις ἄνθρωπον, quod edetur in appendice. — Deinde (f. 35) incipiunt excerpta e *Georonicis*. — Sequuntur (f. 36) eodem manu sed alio atramento excerpta Περὶ λίθων (Inc. Λίθος αἰματίτης...). — Agitur deinde (f. 40 ss.) de aliis remediis velut de stercore canis, hominis, lupi, caprae, bovis, pecoris. — F. 47^v. υπδ'. Θεοφίλου περὶ φλεβοτομαῖς αἵματος, syntagmatis ultimum capitulum.
 Post alia multa : F. 103. Τοῦτο ὅπερ γράφω οὐ πιστεύω, ἀλλ' ἴν' ἀπόπειραν ποιησάμενος ἀπελέγξω τουτονὶ τὸν τῆς ζωῆς καὶ θανάτου τὴν διάγνωσιν εὐρόντα, ὅτι οὐκ οἶδε τί λέγει. Διάγνωσις σὺν θεῷ περὶ ἀσθενείας σωματικῆς καὶ θανάτου καὶ ὑγείας (Πρώτη τοῦ μηνὸς ἐὰν τις κατακλιθῆ. — [F. 103^v] φόβον ἔχει θανάτου. ψεύδεται. εἰ δ' οὖν οὐ χρήσεται ποτέ τις ἰατρῶ ... αἰ δὲ σώσαι ἀγαθαί). — V. supra cod. 73, f. 211^v.

75. Cod. Paris. gr. 2294. — Chartaceus, cm. 22 × 15, ff. 7 + 264; constat ex tribus fragmentis codicum, quibus ff. A-G, f. 264 addita sunt : 1) ff. 1-67 saec. XV,

2) ff. 68 104 saec. XIII, 3) ff. 105-263 saec. XVI. — Ex bibliothecis Iac. Aug. Thuani (v. f. A in ima pagina), Colberti (n. 4023), postea Regius 3173. 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 231.

F. 72. [Ζ' manu post.]. Αί μεταβάσεις τοῦ Ἡλίου ἀπὸ Ζῦδιον εἰς Ζῦδιον (Τὸν Μαρτίω [sic] κ', ὥρα — εἰς τοὺς Ἰχθύας). — Vide supra cod. 68, f. 153^v.

“Ὅσα πρὸς ἀσχημοσύνην κτᾶσθαι καὶ ἡγεμονίαν παραλαμβάνειν καὶ θρέμ<μ>ατα ἀγοράζειν καὶ ὁδοὺς ἀρχεσθαι — καὶ κ<ο>ινωνίας ἀρχεσθαι. — Cf. cod. It. 19, f. 46.

F. 73^v. Post formulas aliquas, synlagina incipit, [ιβ' manu post.]. Θεραπεῖαι ἐκ διαφόρων συλλεγῆσαι βίβλων inscriptum, in quo nonnullae formulae magicae servantur. Haec capitula tantum notare mihi visum est:

F. 81. Prima manu ρ' [ρια' m. p.]. Ἐναγαλ<λ>ίς (Ἐναγαλ<λ>ίς δὲ ἡ — πόρους καὶ θεραπεύει). — Ex Thessali [Pseudo-Harprocratōnis] opusculo edit. *Catal.*, VIII, 3, p. 147, 9 — p. 148, 1.

ρα' prima manu [ριβ' m. p.]. Δεῖ δὲ γινώσκειν — πλησιαζομένη ἢ δονὴν ἐμποιήσεις. — Cf. *l. c.*, p. 148, 1-19.

F. 81^v. [ριγ' m. p.]. Περί χυλοῦ κυκλαμίνου (Ὁ κυκλαμίνου χυλὸς — τυλλῶδη [sic] σκιρρώματα διαφορεῖ). — Cf. *l. c.*, p. 144, 3-15.

[ριδ' m. p.]. Περί συμφύτου (Εἰ δὲ σύμφυτος — μέλιτος ἀντικοῦ [sic] δραχμᾶς ζ'). — Cf. *l. c.*, p. 143, 4-6.

[ριε' m. p.]. Περί καλαμίνθης (Τῆς καλαμίνθης τὸν — ἀπαλλάξεις τῆς νόσου). — Cf. *l. c.*, p. 145, 4-6.

F. 82. [ριζ' m. p.]. Κυάμεως ἄγριος (Κυάμον ἄγριον [sic] φλεγμαινότων — ἀπαλλάξεις τὸν κάμνοντα).

[ριζ' m. p.]. Περί ἀσφωδέλου [sic] (Ἄσφωδέλου δὲ ῥίζης — φόβους καὶ τρόμους). — Ex opusculo altero *De plantis septem planetis subiectis*. Cf. *l. c.*, p. 160, 20-25.

[ριη' m. p.]. Βοτάνη ἢ πολύγονος (Ταύτην τινὲς χαμαιλέοντα — ὁ χυλὸς πινόμενος). — Cf. *l. c.*, p. 159, 23 — p. 160, 6.

[ριθ' m. p.]. Περί κυνὸς βάτου (Κυνὸς βάτος . ταύτης — ὑπὸ κώλου ἐπίπρεαζόμενοις [sic]) — Cf. *l. c.*, p. 160, 7-18.

F. 82^v. [ρκ' m. p.]. Περί ἀρνογλώσσου (Ἀρνόγλωσσον. τούτου ἡ ῥίζα — [F. 82^v] προσκλυζόμενος καὶ ἀλυφόμενος [sic]). — Cf. *l. c.*, p. 161, 16-24.

F. 127. Περί δυνάμεως καὶ φύσεως τῶν λίθων. Περί τοῦ κριστάλου [sic] λίθου (Λίθος κρύσταλ<λ>ος ὁ — χρημάτων εὐπορήσεις πολλῶν).

F. 135. Ἀντίδοτος πρὸς γαλωτικοὺς πάνη πεπειρομένη [sic] Αἴγυπτιακὴ τρισμέγιστος φοβερὰ δόκιμος ... ταύτην ἐνέγκας Πέρσης παρέσχε τιγὶ κόμητι ὀνόματι Καϊσσαρίω [sic] — καὶ ἀργεῖτω μίαν). — Cf. cod. 38, f. 100.

- F. 135^v. Χρῆ δὲ τὸν λαμβάνοντα — [F. 136] μεγάλην ἔξει ὠφέλειαν. — Cf. *ibidem*.
- F. 138. Φυλακτήριον ἄριστον (Λέπτην λίθον λαβὼν γλύψον — ἐπὶ ^ωετέρον [*sic*] πολλῶν).
Γνάθιος λίθος ὁμοιος — ὄνειράτα ἀληθῆ δείκνυσιν.
Folii 137 pars inferior vacat.
- F. 137^v. Παρατηρισιμαί [*sic*] ἡμέραι διὰ φλεβοτομίας καὶ παντὸς πραγμάτου (Σεπταίβριος [*sic*]· α', δ', ιβ' — ιζ', κγ', κέ'). — *Silvestri rapae*. V. supra cod. 73, f. 212.
Ἄχρησται καὶ δίσκολαι (Σεπταίβριος [*sic*]· β', γ', δ' — Αὔγουστος· δ', ιε'). — Cf. quae ad cod. 44, f. 332^v (Τω αὐτῷ etc.) adnotavi. Notula : Μιδόλος πρᾶτῳ τίπετα (i. e. Μηδ' ὄλως πρᾶτῳ τίπετα).
- F. 263. Περιαρόστος [*sic*] ([Εἰς τὴν πρότην [*sic*] τοῦ μηνὸς ἐὰν κατακληθῆ [*sic*] — [F. 263] εἰς τὴν λα' οὔτιος [*sic*]). — V. supra cod. 73, f. 211^v.

76. Cod. Paris. gr. 2317. — Chartaceus, cm. 20 × 13, ff. 3 + 85, saec. XVI ab Arsenio hieromonacho scriptus (f. 80^v. Ἀρσένιος ἱερομόναχος βαρλαάμ. Cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*, p. 46). — Ex bibliotheca cardinalis Mazarin, postea Regius 2315. — Cf. Omon^t, *Inventaire*, II, p. 238.

Ff. 6^v-12^v formulae partim magicae oblinent.

- F. 13. Περὶ τῶν ὠρῶν τῆς ἐβδομάδος ὅλης ὅπου εἰσι καλά καὶ εὐχρησται. ἄρξεται ἀπὸ τῆς κυριακῆς (Ὠρα πρώτη τῆς κυριακῆς κακῆ — ὦρα ιβ' καλή).
- F. 13^v. Bronitologion et seismologion. Σεπτέβριος. Κριὸς ἤγουν σεπτέβριος, ἐὰν βροντήση ὑπὸ ἀνατολῶν φθαρήσονται — ὁ δὲ σεισμός, ἀγαθόν.
- F. 14. Αἱ πεφωτισμένοι ἡμέραι τῆς Σελήνης. α' — κη'. Ἀφώτιστοι δὲ αὐταί. δ' — λ'. — Cf. *Catal.*, III, p. 40, 22-25; V, 3, p. 128, 19-21. Ἐτέχθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐν ἔτει εφζ' — Μαρτίου μηνὸς ἡμέρ(α) ζ'.
- Εἰ θέλεις εὐρίσκειν πόσας ἡμέρας ἔχομεν νηστείαν τῶν ἀγίων ἀποστόλων — τῶν ἀγίων ἀποστόλων. — Cf. cod. 43, f. 324^v. Εἰδέναι δεῖ καὶ τοῦτο ὅτι τό πάσχα — τῆς κα' τοῦ Μαρτίου. Χριστός μου δύναμις. — Ἡ γῆ φλεγίζεται — ψυχῆ.
- F. 14^v. Διάγνωσις τῆς ἡλιακῆς σφαίρας τῶν ιβ' ζυθίων ὅπως ἐν ἐκάστῳ μηνὶ ἀκριβῶς χρῆ δια<ι>τάσθαι (Κριὸς ἦτοι Μάρτιος Υ'. Ἀπὸ τῶν ιβ' τοῦ Μαρτίου ὁ Ἥλιος ἀναβιβάζεται εἰς τὸν πύργον τοῦ Κριοῦ — τοῦ Μαρτίου καὶ τελειοῦται). — Cf. cod. 43, f. 278^v.

- F. 16. Πρόκλου σφαίρα. Περί ἄξωνος καὶ πόλων (Ἄξων καλεῖται τοῦ κόσμου — ὀρίζοντος μετεωρισμένος φαίνεται. τέλος τῆς τοῦ Πρόκλου σφαίρας). = <Ps.> Procli Diadochi Sphaera, Helmestadii, 1661; cf. M. C. P. Schmidt, *Philologus*, XLV, 1886, p. 313 sqq.
- F. 21^v. Περί τοῦ ποῦ ἴσταται ἡ γῆ (Ἡ γῆ οὐχ ὑπὸ — καὶ σὺ οὕτω νόει). — Cf. cod. 4 [2419], f. 141^v.
Περί τοῦ ὠκεανοῦ ποταμοῦ τοῦ περικυκλοῦντος τὴν γῆν (Ἔστι δὲ ποταμὸς — γῆν τοῦ παραδείσου). — Cf. Ioannis Damasceni *De fide orthodoxa*, II, 9, p. 170c, ed. Lequien.
Περί παραδείσου (Ὁ παράδεισος οὐκ ἔστιν — γινώσκετε τὸν παράδεισον). — Cf. codd. Ital^s 12, f. 336^v; Paris. 4 [2419], f. 142^v, cap. πβ'.
- F. 22. Περί τῶν τεσσάρων θαλασσῶν τῆς γῆς (Θάλασσαί εἰσὶ δ' ... Περί τῆς δευτέρας θαλάσσης ... Περί τῆς τρίτης θαλάσσης ... Περί τῆς τετάρτης θαλάσσης ... καὶ οὐ θάλασσαί). — V. supra, cod. 4, [2419], f. 143; cod. 74, f. 24-24^v, cap. τλη' — τμβ'.
- F. 22^v. Περί τῶν θερμῶν ὑδάτων (Περί τῶν θερμῶν — μᾶλλον δὲ καὶ ψυχρά). — V. quae ad cod. 47, f. 63 adnotavi.
Περί τοῦ πῶς γίνεται ὁ σεισμός (Ὁ σεισμός οὕτω — τὴν γῆν διέσεισαν). — Cf. cod. 4 [2419], f. 124^v, cap. πγ'; cod. Germ. 32, f. 6?
Περί νεφέλης καὶ χαλάζης (Ἀναγκαῖον δὲ καὶ — οὕτω γίνεται ἡ χάλαζα). — Cf. cod. Vind^s 7, f. 64; Germ. 32, f. 5^v.
- F. 23. Περί χιόνων (Ἡ χιών γίνεται — ἐκάστου γίνεται πλήρωσις).
- F. 23^v. Περί τῆς νεφέλης καὶ βροντῆς (Τῶν νεφελῶν πληθυνθέντων — τὸν κτύπον ἀκούομεν).
Γίνωσκε δὲ ὅτι εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ συγκρούματος — αὐτὸ λέγεται κέρανος.
Περί ἀστραπῆς (Περί ἀστραπῆς ὑποδείξομεν — ἰα' λιβόντος. ἰβ' θρασκίας). — Cf. codd Vind. 7, f. 65?
Περί τῶν κομήτων τῶν πιπτόντων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ λεγομένων ἀστέρων (Οἱ κομήται οὐκ εἰσὶν ἀστέρες — καὶ τοῦτο ψευδές).
- F. 24. Περί τοῦ Ἡλίου πῶς πιανέται (Ὁ μὲν Ἡλιος — πάλιν φωτίζει ἡμᾶς). — Cf. cod. Ital. 19, f. 378^v, cap. ε'.
- Περί τῶν δ' προσώπων τοῦ Ἡλίου καὶ πῶς ποιεῖ τὰς δ' τάξεις ἔαρ, θέρος, φαθινόπωρον καὶ χειμῶν (Εἰσὶ δὲ καμάραι τρεῖς — θέρος, μετόπωρον καὶ χειμῶν).
Ὁ οὐρανὸς ἀνακαινίζεται εἰς ἔτη ζ' — ἄρχεται ἀπὸ τὴν πρώτην.
- F. 24^v. Χρῆ δὲ γινώσκειν ὅτι ἀπὸ τὸν πρῶτον κύκλον — στιγμᾶς υπ', ῥοπὰς μξ'.

Peri tōn tessárων chrónων tḗs Selḗνης ('H Selḗnhē áπο tḗn prṓtēn — ψυχρά καὶ ὑγρά). — Haec proxime accedunt ad Athenaei excerptum quod apud Aetium Amidenum (ed. Venetiis, 1534), III, cap. 162, f. 61^v servatur. Cf. supra codd. 42, f. 57^v; 44, f. 142^v.

- F. 25. Peri oúranou (Oúranós estí periochḗ — tón poiētḗn ós áριστοτέχνην δοξάζομεν). = Ioannis Damasceni, *De fide orthodoxa*, II, 6, p. 160-163, ed. Lequien.
- F. 26^v. Peri purós (Tò pūr ēn — ἡ Selḗnhē ekaston ζῦδιον). = *Op. cit.*, II, 7, p. 163.
- F. 20^v. Peri áeros ('Aḗr estí stoiχείον — [F. 32] θερινῆ ἀργέ<σ>της, ζέφυρος). = *Op. cit.*, II, 8, p. 168.
- F. 40^v. In summa pagina Mḗna léγομεν tḗn tḗs Selḗνης ἀποκατάστασιν. — Menses Romanorum, Atheniensium, Graecorum (Γορπιαῖος etc.), Hebraeorum, Aegyptiorum, Turcorum nominantur.
- F. 81^v. Tabula qua venti, menses et planetae, paradisus etc. exhibentur.

77. Cod. Paris. gr. 2327. — Chartaceus, cm. 20,5 × 13, ff. 299, anno 1478 a Theodoro Pelecano scriptus (f. 291, ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοδώρου τοῦ Πελεκάνου τυγχάνων [τος μαῖνου, ut videtur. posteriore supra versus] ἀπὸ χώρας [ς 1^a (?)] μαῖνου ex v (?)] Κερκύρας νήσου τῶν φεάκων· μηνὶ Ἰουνίῳ εἰς τὰς κβ', εἰς χώραν τῆς Κρίτης [sic] εἰς τὸν λεγόμενον Χάντακα: Ἐπὶ ἔτους, Γ Ϟ Π Γ'. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως, αἰουή'. καὶ ἐστὶ ἡ βίβλος αὐτῆ ἐμοῦ Θεοδώρου τοῦ Πελεκάνου χάριτι χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὦ [sic] ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Cf. Vogel Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*. — Olliv Font-bladensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 81, n. 244), Regius DLXXVIII, 618, 3178. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 240.

F. 8^v. Formulae magicae.

- F. 280. Ἐκ τῶν μεταλλικῶν (Κρόνῳ μολίβδος, λιθάργυρος — [F. 280] γῆ λευκῆ καὶ τὰ ὅμοια). — Ed. M. Berthelot, *Collection des anciens alchimistes grecs, Texte grec*, p. 24, cf. *Intr.*, p. 76 sqq.; *Les origines de l'alchimie*, p. 362, cf. p. 48 sqq.; 233; A. Ludwig, *Maximi et Ammonis reliquiae*, p. 121, 5-20. Cf. F. Cumont, *Textes relatifs aux mystères de Mithra*, I, p. 118. — Idem opusculum in codicibus Paris. gr. 2329, f. 213^v; 2250, f. 241; 2419 [cod. 4], f. 46^v; 2830 [cod. 91], f. 217 invenitur.
- F. 293. Ἑρμοῦ Τρισμεγίστου ὄργανον (Φιλοκαλίας χάριν ἐκ<κ>εἰσθῶ — τὸ κ' κίνδυνον). Sequitur tabula [F. 293]. — Ed., praeter tabulam, *Catal.*, I, p. 128, 3-12. Fere eadem tabula *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 259 invenitur.

78. Cod. Paris. gr. 2394. — Chartaceus, cm. 32 × 21, pag. 1034, anno 1733, ex archetypo anno 1220 exarato manu Johannis scriptus (v. p. 617, πέρας εἰληφεν ἡ παρούσα βίβλος ἤδε δι' ἐμῆς χειρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐκ κώμης οὐατίστης (?) πενία συζῶντος κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τοῦ ἀσπλγ^{ου} ἔτους ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν κατὰ σάρκα ἐπιδημίας, ἀντιγραφείσα παρὰ πρωτοτύπου χειρὶ κἀκείνης γεγραμμένης ἐν εἰσι τῷ σωτηρίῳ ἀσκ^ω [1220]). — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 252.

P. 623. Τῶν ἀσαφῶς εἰρημένων Πτολεμαίου καὶ δυσπαρακολουθήτων ἐν τῇ αὐτοῦ τετραβίβλῳ ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐπαρακολουθήτον μεταχείρησις (Προοίμιον. Τῶν παρασκευαζόντων τὸ — [P. 778] τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως). — Procli diadochi. Ed. Allatius, Lugduni Batavorum, 1635.

79. Cod. Paris gr. 2406. — Chartaceus, cm. 28 × 19, ff 84, saec. XVI partim (ff. 1^r-23^r + 59^v-62^v + 66^r-68^r + 81^r-84^r, ut videtur) manu Angeli Vergecii, partim alia manu scriptus. — Ex bibliotheca Colberti (n. 2277), postea Regius 2741. 2. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 254.

F. 65. Περὶ τῶν ἀπὸ τῶν σχηματισμῶν τῆς Σελήνης ἐπισημασιῶν (Ἡ Σελήνη πρὸς τὸν ἥλιον τρίγωνος — καὶ τὰς φάσεις).

F. 66. Κατὰ τὰς τοῦ μεγάλου Πτολεμαίου παραγγελίας οἱ λαμβανόμενοι ἀπλανεῖς ἀστέρες λαμπροὶ — Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, οὕτως. Sequuntur tabulae ff. 66, 66^v-67.

Ἡ δὲ Πλειάς ἔχει κατὰ — [F. 66] Παρθένου γ' v.

F. 81. Εὐαγγελιστήριον τῆς λεγομένης ψάμμου (Εὐαγγελιστήριον ἀρχαῖον καὶ ἀψευδές ἡ δὲ μέθοδος ἀπεκαλύφθη δι' ἀγγέλου Κυρίου τῷ προφήτῃ Χαροῦθ — εἰς ἐναντίον μεταπίπτει τέλος). — Hoc opusculum geomanticum modo prophetae Chaleth, modo imperatori Leoni Sapienti, suppositum est. Cf. quae ad cod. 30, f. 73^v adnotavi et infra cod. 405, f. 185^v.

F. 83^v. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Πυθαγορικοῦ λαξευτηρίου ἦτοι τοῦ ῥαβολίου οὕτω πως λεγομένου περσιστί (α'. ∴ . Τὸ εἶδος τοῦτο ὄνομά ἐστι τοῦ λαχιάμ — μέτρον καὶ στηριγμόν). — Cf. Du Cange, *Glossarium med. et inf. graecitatis*, s. v. Λαξευτήριον, Ῥάμπλιον; P. Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 247; Desrousseau, *Mélanges d'archéologie et d'histoire*, VI, 1886, p. 542. Vide supra cod. 71, f. 112^v; infra cod. 113, ff. 12, 17, 66^v-76^v. Cf. cod. Paris. 9 [2424], f. 163^v sqq.; cod. Ital. 29 et 30, f. 1 sqq.

F. 84. Tabula geomantica.

80. Cod. Paris. gr. 2409. — Chartaceus, cm. 31 × 21,5, ff. 62, saec. XVI duabus manibus exaratus (a) ff. 1-24, b) ff. 25-59, quae Angeli Vergecii videtur; cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*, p. 5). — Ex bibliotheca cardinalis Mazarina (v. f. 1 in ima pagine), postea Regius 2735. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 255.

- F. 1. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τοῦ φιλοπόνου [τ. φ. deleto, γραμματικοῦ A. Vergecius supra vers.] περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως καὶ τί [delevit Vergecius] τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων [ἕκαστον infra deleto, ἕκαστον τι hic inseruit Vergecius] σημαίνει ἕκαστον (Τὴν ἐν τῷ ἀστρολάβῳ — διέστηκεν ἐπὶ θάτερα). — Ed. Hase, *Rheinisches Museum*, VI, 1839, p. 129. Cf. Tannery, *Revue de Philologie*, VII, 1888, p. 63 sqq.
- F. 15^v. Ἐτέρα ἐξήγησις τοῦ ἀστρολάβου (Εἰ βούλει γινώσκειν — καθὼς πρότερον διαταξάμεθα. τέλος). Ps. Aegyptii vel potius Ammonii. (Cf. *Catal.* VII, cod. 5, p. 21). — Partim Ed. Hase, *op. cit.*, p. 158. Cf. Tannery, *op. cit.*, pp. 62, 64, 70.
- F. 18^v. Κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ φιλοσόφου περὶ κατασκευῆς καὶ γενέσεως ἀστρολάβου. Περὶ τῶν τοῦ ὄργάνου — τὸν θερινὸν τροπικόν (Τὸ μὲν ἕξωθεν — καταγεγραμ<μ>ένον χειμερινὸν κύκλον. τέλος τοῦ λόγου τοῦ κυροῦ Γρυγορᾶ [sic]). — V. cod. 20, f. 22.
- F. 23. Ἰσθῆον [στ manu A. Vergecii supra vers.] δὲ καὶ τοῦτο ὡς ἡμεῖς ἐνταῦθα διὰ τὸ σαφέστερον — λέλεκται καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον. — V. ibidem. Cf. infra cod. 84, f. 158.
Folii 24 pars inferior, f. 24^v vacant.
- F. 25. Ἰωάννου τοῦ Καματηροῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ [ε. τ. secunda manus delevit, tertia supra vers. reslruit] κανικλείου περὶ τῆς οὐρανίας τῶν ἀστέρων διαθέσεως ἐν συνόψει προς βασιλέα τὸν Πορφυρογεννήτη. Ποίημα τοῦ ἐπὶ τοῦ [ut supra] κανικλείου τοῦ Καματηροῦ περὶ Ζωδιακοῦ κύκλου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν ἐν οὐρανῷ (Ἐξ οὐρανίων ἀντύγων — ἡ Βαβυλωνίων [Βαβυλωνίων manu A. Vergecii infra vers.] γράφει. τέλος τῶν στίχων τοῦ ἐπὶ τοῦ [ut supra] κανικλείου). — Ed. Miller, *Notices et extraits*, XXIII, 1872, p. 53-111.
F. 50^v pars inferior, f. 51^r vacant.
- F. 51^v. Ὅταν συντρέχωσιν οἱ ἀστέρες εἰς ἐν οἴκημα, τί ἀποτελοῦσιν (<K>αλὸν ἐργάσασθαι δουλείας — δουλείας εἰς τὸ κ [sic]). — Cf. cod. Ven 7, f. 290^v, cap. φκθ'.
F. 51^v magna pars, f. 52^r et 52^v vacant.
- F. 53. Δομ<v>ίνου [v add. manus post.] φιλοσόφου Λαρισσαίου ἐγχειρίδιον ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς (Μονάς ἐστι καθὸ — ζητουμένων ἐκεῖ διαρθρώσομεν). — Ed. Boissonade, *Anecdota graeca*, IV, p. 413. Cf. Tannery, *Revue de Philologie*, IX, 1885, p. 129.

81. Cod. Paris. gr. 2418. — Chartaceus, cm. 27 × 21, ff. 126, saec. XVII. — Ex bibliotheca cardinalis Mazurini (n. 149; cf. Montfaucon, *Bibliotheca bibl. mss.*, II, p. 1323), Regius 2707. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 256.

F. 1. Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν (Προοίμιον. Πάνυ καλῶς, ὦ — τὰ ζῴδια κατονώμασθαι [sic]. τέλος τοῦ Παύλου). — Ed. Schato, Witebergae, 1585.

82. — Cod. Paris. gr. 2425. — Chartaceus, cm. 29 × 21, ff. 285, saec. XV totus una eademque manu exaratus. Quae litterae madore evanidae erant, manus posterior plerumque rescripsit. Initio tria folia avulsa sunt. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, postea Regius LXVII, 1306, 2728. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 259.

F. 1. Calendarium, cuius initium infra f. 155^v locum obtinet, incipit cum mense Iulio. Δύσις... [reliqua evanida] ἀφανής. μεσημβρία — κύκλος ἀνταρκτικός· ἀφανής. μεσημβρία. — Duodecim orbes ex Antiochi calendario excerpti picti sunt; cf. Boll, *Griechische Kalender*, I (*Sitzungsberichte der Heidelberger Akademie der Wissenschaften*, Philos. hist. Klasse, 1910, XVI), p. 3 sqq.

F. 1^v. Κανόνιον τῶν δ' ἀνέμων καὶ κδ' βαθμῶν (Ἐπί [l. -πεῖ] γὰρ <ἐ>κάστου ἀνέμου — τῷ [l. τὸ] ἀνάπαλιν συνοήσθω [l. συνοείσθω]). — Antiochi. Cf. codd. Ital. 19, f. 379, cap. ζ'; Vind. 3, f. 60^v; 7, f. 81^v.

Manu posteriore notula : ομολογο ετος [sic] etc.

Tria folia perierunt.

F. 2. Figurae quattuor : τετράγωνον, τρίγωνον, διάμετρος, ἑξάγωνον.

F. 2^v. De septem planetis. Η. οἶκος Η Ξ ζ — Γ. οἶκος Γ ... ὁ ☉ εἰς τὰς [sic] ☽.

Unum folium periit.

F. 3. Εἰς ποῖον μέλος τοῦ ἀνθρώπου αὐθεντεῦσιν τὰ ιβ' ζῴδια (Ἄζωδιος κύκλος μεμorfωμένος — καὶ μακάριον βοήθησαν [sic] τοῦ σώματος). — Ed. forma contractiore *Catal.*, VI, p. 83. Cf. quae de septem planetarum plantis *Catal.*, VIII, 3, p. 151 sqq. collegi.

Folii 4 dimidia pars vacua.

F. 4^v. Βιβλίον α' κεφάλαια κα' — βιβλίον ζ' κεφάλαια ρ'. Cf. f. 76, f. 141^v.

Ὁ πίναξ σὺν Θεῷ τῆς βύβλου Πτολεμαίου (α'. Ὅτι καὶ ὀφέλημος [sic] — πρὸς στακτικῶν καὶ λαφρῶδων [sic]).

F. 8. Inscriptio rubro exarata evanida. Τετράβιβλον καὶ ἕτερον βιβλίον τοῦ Ἀντιόχου θουσαυρῶν. Τετράβιβλον καὶ ἕτερον

βηβλήον τοῦ Ἀντιόχου (Τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας — ἀδύναμοι παντελῶς τυγχάνουσι). = Ptolemaei *Tetrabibli* liber I [in κα' capitulis], ed. Norimbergae, 1535, ff. 1-14.

- F. 25^v. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἀποτελεσματικὸν δεύτερον. = *Tetrab.* liber II [in ιγ' capitulis]. In codice foliorum 33, 34 ordo inversus est.
- F. 41^v. Ἀρχὴ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου. = *Tetrab.* liber III [in ιδ' capitulis]. Cum f. 57^v vacet, nihil tamen deesse videtur.
- F. 63. † δοκίμαι βοδάνος [?] τὸ ἔγραψε : ἐπειδὴ οὐκ ἐσάφησες πῶς δὴ [l. δεί] εὐρίσκεσθαι τὸ ἔτος, ἀλλ' οἱμεῖς [l. ἡμεῖς] οἴδωμεν [sic] † τὰ ἀπὸ κτίσεως ὑφέλ(ε) ἀνά ιβ' ιε'. Περὶ τῶν ιβ' στοιχείων (Δώδεκα στοιχεῖα ὁ μ̄ [l. θεὸς ?] ἐν τῷ οὐρανῷ ἔλεξεν. Κριοῦ τὸ ἔτος πολεμικὸν [sic] ἐστὶν — ἰχθύων. τὰ πάντα ἀναπληροῦσι). Haec dodecaeteris Chaldaïca fere ad verbum cum excerpto *Catal.*, V, 1, p. 241 edito concinit.
- F. 63^v. Πτολεμαίου πρὸς Σύρον ἀποτελεσματικὸν τέταρτον. — F. 76. Τέλος τοῦ Πτολεμαίου. Add. manu post. saec. XVI ὡδε πεπλήρωται ἡ τετράβιβλος Πτωλεμαίου. τέλος τῆς τετραβίβλου [sic]. = *Tetrabl.* liber IV [in θ' capitulis]. Operis editi finis (f. 55 ὁ μὲν οὖν τόπος τῆς etc.) a textu in hoc codice servato differt.
- F. 76. [Manu post. rescriptum : *hic i[n]cipit alius liber valde utilis*] Βιβλίον εον (cf. f. 4^v). Ἐκ τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν ἐπίλυσις καὶ διήγησις πάσης ἀστρονομικῆς [sic] τέχνης (1). (α'. Τίνος ἕνεκα τῶν — ὁ ἐστὶ μεθ' ὄπορος [deletum manu posteriore, quae ὕδωρ scripsit]). — Ed. *Catal.*, I, p. 142.
- F. 77. β'. Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θυλικῶν [sic] Ζηδίων καὶ ἀρρενουμένων καὶ τεθυλημένων [sic] τόπων καὶ ἀστέρων (Ἀρσενικὰ μὲν Ζηδία — αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν [sic]). — Ed., *l. c.*, p. 144.
- F. 77^v. γ'. Περὶ αἰρέσεως τῶν ἀστέρων (Ἐπὶ τῶν ἡμερινῶν — κακὸς χρηστὸν ἀσπάζεταιται). — Ed., *l. c.*, p. 146.
- F. 78. δ'. Περὶ τῆς <τῶν> δώδεκα Ζηδίων κράσεως (Εἰρήκαμεν εἶναι τὸν Κριὸν — στηχ(εῖα sic) ἀκολουθῶς κείμενα). — Ed. *ibid.*
- ε'. Περὶ Ζηδίων λεπτῶν καὶ ἀλφῶν καὶ ψωροπιῶν ἢ λιχῆ-

(1) Ex argumentis capitulorum quae epitomator in *Catal.*, VIII, 3, p. 104-111 editus nobis servavit, apparet opus Antiochi vel potius Rhetorii usque ad f. 141 huius codicis continuari et in pretiosissimo hoc libro plenius servari quam nusquam, opinor, alibi; cf. quae de his collectaneis disserui in *Mél. éc. franç. de Rome*, XXXVII, 1918, p. 38 ss. [F. C.]

- νων [*sic*] (Ψώρας, λέπρας, λιχίνας — τοὺς οὕτω γενηθέντας).
Ed., *l. c.*, p. 147.
- F. 78^v. ζ'. Περὶ ζῳδίων ἀσελγῶν (Ἄσελγῆ καὶ παθοποιὰ — τοῖς
ἔμπροσθεν εὐρίσεις [*sic*]). — Ed. *ibid*.
ζ'. Περὶ ζῳδίων σηνοποιῶν [*sic*] εἰς τοὺς ὀφθαλμούς (Σινο-
πιὰ [*sic*] δὲ ζῳδία — ἐν τοῖς ἔμπροσθεν). — Ed. *ibid*.
η'. Περὶ ὑψωμάτων καὶ ταπεινομάτων [*sic*] (Εἰρηκότες οὖν
ἀκολούθως — οὐδεὶς ὑψῶσαι δύναται). — Ed. *ibid*.
- F. 79. θ'. Περὶ ἐναντιωμάτων τῶν ἀστέρων (<Τ>ίνος ἔνεκεν οἱ —
φύσεως τοῦ ἀστέρος). — Ed., *l. c.*, p. 148.
- F. 79^v. ι'. Περὶ τῆς τῶν τριγωνικῶν [*sic*] δεσποτῶν αἰρέσεως
(<Ε>κάστης οὖν τριγωνικῆς [*sic*] — τοῖς ἔμπροσθεν εὐρί-
σεις [*sic*]). — Ed., *l. c.*, p. 149.
ια'. Περὶ τῶν λς' δεκανῶν καὶ τῶν παρανατελώντ(ων *sic*)
αὐτοῖς καὶ προσώπων (<Τ>οῦ ζῳδιακοῦ κύκλου — Τεύκρου
τοῦ Βαβυλωνίου). Cf. *ibid*. (= Porphyrii *Isagoge*, ed.
Wolf, Basileae, 1559, p. 199). V. etiam cod. German. 7,
f. 109^v, η'.
- F. 80. ιβ'. Περὶ <τῆς> τῶν ἀπλανῶν λαμπρῶν ἀστέρων καὶ τῶν
παρανετελόντων [*sic*] δυνάμαιως [*sic* 1^a m. ex μαίωιν]
(<Τ>ύπος δὲ τῶν — ἐν τοῖς ἑξῆς). — Cf. *l. c.*, p. 151 (= Por-
phyrii *Isagoge*, p. 200).
- F. 80^v. ιγ'. Περὶ τῶν ὀρίων κατ' Αἰγυπτίοις [*sic*] καὶ Πτολεμαῖον
καὶ λαμπρῶν καὶ σκιερῶν μοιρῶν (<Π>άλιν οἱ παλαιοὶ —
ἔμπροσθεν εἰναγκάσθη [*sic*] καθυποτάξαι). — Cf. *ibid*. (= Por-
phyrii *Isagoge*, p. 200).
- F. 81. ιδ'. Περὶ τῶν ἀναφωρῶν [*sic*] τῶν ἑπτὰ κλημάτων [*sic*] (<Τ>ὰς
ἀναφωρὰς [*sic*] τῶν — καθὼς φησιν Οὐάλις [*sic*]). — Ed.,
l. c., p. 152.
ιε'. Περὶ τῆς τῶν ζῳδίων μελανθεσίας [*sic*] (<Τ>ὰς μελλοθε-
σίας [*sic*] τῶν — συσχηματισμῶν ἐνεργῆ δύναμιν). — Cf. *ibid*.
(= Porphyrii *Isagoge*, p. 201).
- ις'. Περὶ τρυγῶνων [*sic*] καὶ τετραγῶνων καὶ διαμέτρων καὶ
τὸν ἀσύνδετον λόγον ἐχόντων [*sic*] πρὸς ἄλληλα ὡς [1^a m. ex
πρὸς] ἐν τύπῳ διαμέτρων (<Τ>ῶν τρυγῶνων [*sic* Δ supra
script.] καὶ — αἵτινες καλοῦνται χρονικαί). Cf. *ibid*. (= Por-
phyrii *Isagoge*, p. 201).
- F. 82. ιζ'. Περὶ τῶν ἀσυνδέτων ζῳδίων καὶ συμπαθῶν ἐχόντων [*sic*]
πρὸς ἄλληλα (<Α>σύνδετα μὲν ζῳδία — φίλων καὶ δούλων).
— Ed., *l. c.*, p. 153.
- F. 82^v. ιη'. Περὶ τετραγῶνων συμπαθῶν καὶ ἀσυμπαθῶν (<Τ>ὰ μὲν
οὖν — κύκλος ἔχει μοίρας). — Ed., *l. c.*, p. 154.

- ιθ'. Περὶ τῶν ιβτιμορίων [*sic*] τῶν ἀστέρων (<Τ>ὰ δωδεκατη-
μόρια τῶν — τινὲς αὐτὰ χρῆσονται). — Ed., *ibid.*
- F. 83. κ'. Περὶ ἀκουόντων καὶ βλεπόντων (<Σ>υμβάλλοντ(αι *sic*) δὲ
τὰ — καὶ ἐξῆς ἀκολουθῶς). — Ed., *l. c.*, p. 155.
- F. 83^v. κα'. Περὶ ἐπιθεωρίας (<Τ>ούτων οὕτως διαιρουμένων — ἡμέ-
ραν καὶ νύκτα). — Ed. *ibid.*
- κβ'. Περὶ ἀκτινοβολίας (<Α>κτινοβολεῖν λέγεται κατὰ — τὸν ἐν
Κριῶ). — Ed. *ibid.*
- κγ'. Περὶ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν πλευρῶν (<Δ>εξιὰ δὲ σχή-
ματα — δὲ τὰ ἐπόμενα). — Ed. *ibid.*
- κδ'. Περὶ δωριφωρίας [*sic*] τῶν ἀστέρων (<Δ>ωριφωρία [*sic*]
δέ ἐστίν — τῆς αἰρέσεως δορυφωρίσει [*sic*]). — Ed., *l. c.*,
p. 156.
- F. 84. κε'. Περὶ δωρηφωρίας [*sic*] παραιρέτων (<Π>αρ' αἴρεσιν δὲ —
νυκτερινοὶ τοῖς ἡμερινοῖς). — Ed. *ibid.*
- κς'. Περὶ συμφωνίας (<Σ>υμφωνία δὲ ἀλλήλων — ἐξάγωνοι
ανημαίνως [*sic*] ἐνεργοῦσι). — Ed. *ibid.*
- κζ'. Περὶ ἐπιδεκατίας [*sic*] (<Ε>πιδεκαταία καθυπερτέρι-
σεις [*sic*] ἐστίν — ἡ ἐξαγώνω ἐπιθεωρεῖ). — Ed., *l. c.*, p. 157.
- F. 84^v. κη'. Περὶ ἀχρήστων καὶ κακώσεων τόπων [*sic*] (<Κ>άκωσις
λέγεται ὅταν — καὶ ὁ δωδέκατος). — Ed. *ibid.*
- κθ'. Περὶ χρηματιζόντων (*sic*) τόπων (<Χ>ρηματισθηκοί [*sic*]
μὲν τόποι — ἔπαναφωρὰ [*sic*] τοῦ μεσουρανήματος). — Ed.
ibid.
- λ'. Περὶ ἰδιωπρωσωπίας [*sic*] (<Ι>διοπρωσωπεῖν [*sic*] λέγεται
ὅταν — ἐν θυλικῷ [*sic*] ζωδίῳ). — Ed. *ibid.*
- λα'. Περὶ ἀνταναλλώσεως [*sic*] (<Α>ντανάλλωσις [*sic*] δὲ
ἐστίν — ὑπερέχουσι μὴ χρηματίζονται). — Ed., *l. c.*, p. 158.
- λβ'. Περὶ δεσποτίας [*sic*] ἀλλήλων (<Δ>εσπότης δὲ ἀλλήλων —
ζωδίοις οἱ ἀστέρες). — Ed. *ibid.*
- λγ'. Περὶ οἰκοδεσπότης (<Ο>ικοδεσπότης λέγεται ὅταν —
φάσεως ἢ συσχηματισμοῦ). — Ed. *ibid.*
- F. 85. λε'. Περὶ κολλήσεως (<Κ>ώλλησεῖς ἐστίν ἥτι [*sic*] — ἀπέχη [*sic*]
μοῖρας τρεῖς). — Ed. *ibid.*
- λς'. Περὶ συναφῆς (<Σ>υναφή δὲ ἐστίν — τὴν συνοδικὴν
μοῖραν). — Ed. *ibid.*
- λζ'. Περὶ παραλλαγῆς (<Π>αραλλαγή δὲ ἐστίν — ἐτέρου ἀστέ-
ρου [*sic*] μοῖραν). — Ed. *ibid.*
- λη'. Περὶ συνδέσμου (<Υ>πὸ σύνδεσμον λέγεται — ὀπίσσω [*sic*]
λύει αὐτόν). — Ed. *ibid.*
- λθ'. Περὶ κενοδρομίας [*sic*] (<Κ>ενοδρομία δὲ ἐστίν — μήτε
κατὰ σχῆμα). — Ed., *l. c.*, p. 159.

- μ'. Περὶ ὁμωροήσεως [*sic*] (<Ο>μορρόησεις [*sic*] δὲ ἔστιν — ἀστέρος τοῦ αὐτοῦ). — Ed. *ibid*.
- μα'. Περὶ ἐμπερισχέσεως (<Ε>μπερίσχεσις δὲ ἔστιν — πρόσω ἢ ὀπίσω [*sic*]). — Ed. *ibid*.
- F. 85^v. μβ'. Περὶ τῶν ἐν δυνάμει ἀστέρων (<Ε>ν δυνάμει δὲ — εὐτονωτέρῳ τῆς δωδεκατροπίας [*sic*]). — Ed. *ibid*.
- μγ'. Περὶ λαμπηνῶν (<Ε>ν λαμπήναις δὲ — μεταβάλλονται εἰς ἀγαθοποιεῖαν [*sic* εἰ ex η 1^a m.]). — Ed. *ibid*.
- μδ'. Περὶ τοῦ πῶς χαίρουσιν οἱ ἀστέρες (<Χ>αίροντες δὲ λέγονται — δὲ ἡμερινοὶ ὑπόγειοι). — Ed. *ibid*.
- μέ'. Περὶ τῶν ὑπαύγων ἀστέρων (<Υ>παυγοὶ δὲ λέγονται — τῶν φάσεων ψηφωφορίας [*sic*]). — Ed., *l. c.*, p. 160.
- μζ'. Καὶ ἀποκλημάτων [*sic*] (<Ο> μὲν ὠροσκόπος — ἔχη [*sic*] ἢ δωδεκάτροπος). — Cf. *ibid*. (= Porphyrii *Isagoge*, p. 202).
- F. 86. μζ'. Περὶ κλήρων σημασίας (<Σ>ελίνης [*sic*] ὁ κλήρος — ἀποτελούμενα βίαια πράγματα). — Ed. *ibid*.
- F. 86^v. μη'. Περὶ τὰ αὐτῶν ἀποτελέσματα [*sic*] (<Η>λιος ἐπιβλέπον [*sic*] τὸν — ἐκείνον προαναίρεισθαι λέγεται). — Ed., *l. c.*, p. 161.
- F. 87^v. μθ'. Περὶ τῶν τελίων καὶ ελαχίστων [*sic*] ἐτῶν (Ἡλιος ἔτι [*sic*] ρκ' — α' μ' η'). — Ed., *l. c.*, p. 162.
- F. 88. ν'. Πῶς ἂν τις μάθη τὰς πρωθέσεις τῶν ζωδίων καὶ ὥρας τῶν κλημάτων [*sic*] (<Ο>ἶον ἐν τῷ — ἄλλων κλημάτων [*sic*] γνώσει). — Ed., *l. c.*, p. 163.
- να'. Περὶ τῶν μεγίστων ἐτῶν καὶ τελείων ἀποκαταστάσεων τῶν ἑπτὰ ἀστέρων (<Κ>ρόνος ποιεῖ τὴν — δὲ τοῦ κόσμου). — Ed. *ibid*.
- νβ'. Περὶ τῶν ἀσυνδέτων ἀστέρων πρὸς τὰ φῶτα (<Ε>ἰ δὲ Σελήνη — καὶ ἰσοδυναμοῦντων [*sic*] ζωδίων. — Ed. *ibid*.
- F. 88^v. νγ'. Ἀποτελέσματα τῶν δορυφωριῶν [*sic*] τοῦ Ἡλίου (<Κ>ρόνος ἐπιδορυφωριάν [*sic*] τυχῶν — παρ' αἴρεσιν δορυφωρούωντων [*sic*]). — Ed., *l. c.*, p. 164; cf. *Catal.*, II, p. 191-192.
- νδ'. Ἐπισκεψῆς [*sic*] πινακική (<Η> πινακική ἐπίσκεψῆς [*sic*] οὕτως ζητεῖται — κατὰ τὸν αὐτὸν ἄνεμον). — Edetur in appendice.
- F. 91^v. νε'. Περὶ τοκετοῦ (<Ε>πει [I. Ἐπί] μὲν ἀρσενικῆς γενέσεως — τὴν Σελήνην ἔκκεντρον ἐπιθεωροῦντων). — Edetur *ibid*.
- νε'. Περὶ γενημάτων [*sic*]. Ἀπὸ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος (<Κ>ρόνου πολεύοντος ὠροσκόπου α' — ἢ θεωφωρούμενον [*sic*] ποιεῖ). — Edetur *ibid*.
- F. 92. νζ'. Ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος. Τόπος ιβ' (<Ο> δωδέκατος

τόπος καλεῖται κακοδαιμόνιμα [*sic*] — χρόνων εὐδαίμονας γενήσει [*sic*]. — Ex Hermete Trismegisto. Edetur ibid.

F. 112^v. νη', Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν δυνάμεως (<'Α>ναγκαῖον ψήθην καὶ τὴν — ἐναντία καὶ βλαβερὰ [*sic*]). — Cf. appendicem.

F. 116. νθ'. Κλήμ(α)τ(α *sic*) (lege Σχήματα) Σελήνης καθολικά (<Σ>ελίνη [*sic*] Σκορπίου ἢ — ποιῶν βιωθάνατος [*sic*] ἔσται). — Edetur in appendice.

F. 116^v. [Man. post. ξ']. Περὶ δωδεκατημορίων (<'Ε>ὰν τὸ τῆς Σελήνης — ἡ δούλαις επιμηγεῖσεται [*sic*]). — Edetur ibid.

F. 117^v. [Man. post. εα']. Καθολικά σχήματα περὶ σινῶν καὶ παθῶν (Πολλὰ μὲν οὖν — ἢ κακοῦργον ἐφῶδοι [*sic*]). — Edetur ibid.

F. 120. [Man. post. εβ']. Περὶ μοιρῶν σηνοτικῶν [*sic*] ὀφθαλμῶν (<X>έστην [l. Χαίτη] Λέοντος ἀπὸ — μζ' ἕως κθ'). — Edetur ibid.

[Man. post. εγ']. Περὶ φαλακρῶν (<K>ύριος μὲν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον <ο>ί Λεωντιανοὶ — μάλλον ἀναφαλαντιαῖοι γίνονται). — Edetur ibid.

[Man. post. εδ']. Περὶ ποδαγρῶν (<'Ο>σοι ἔχουσιν τὸν — ὀχλήσεων βιοθάνατον ποιεῖ). — Edetur ibid.

F. 120^v. εε'. Περὶ μαινομένων καὶ ἐπιλυπτικῶν [*sic*] ('Ἐὰν Σελήνη καὶ — ἀλλαζῶνας καὶ ὑμβρηστάς [*sic*]). — Edetur ibid.

F. 121^v. ες'. Περὶ ἀσελγῶν καὶ μεθηστῶν [*sic*] καὶ ἐμπαθῶν ('Ἡ Ἀφροδίτης [*sic*] ♀ ἦτις — κλέπτας καὶ αἰσχροποιοῦς [*sic*]). — Edetur ibid.

F. 122. [Man. post. εζ']. Περὶ τόπων καὶ μοιρῶν ἀσελγοποιῶν καὶ ἐμπαθῶν ('Ὁ ὠροσκόπος ἕως — κιναιδίζονταις [*sic*] τοῖς ἦθεσι). — Edetur ibid.

[Man. post. εη']. Περὶ δεκανῶν ἀσελγοποιῶν ἐν οἷς ἡ ♀ Ἀφροδίτης [*sic*] ('Αφροδίτης Κριοῦ δεκανῶ — ἐπιμανεῖς ταῖς μοῖξαισιν [*sic*]). — Sequuntur brevissima capitula εθ'-οζ'. Omnia edentur in appendice.

F. 122^v. [Man. post. εθ']. Περὶ Ἡλίου ('Ἡλιος Κριῶ [*sic*] δεκανῶ — πρώτῳ καὶ τρίτῳ).

[Man. post. ο']. Περὶ Σελίνης [*sic*] (Σελήνη Κριῶ δεκανῶ — ἰχθύων δεκανῶ πρώτῳ).

[Man. post. οα']. Περὶ Κρόνου (Κρόνος Κριῶ δεκανῶ — γ' ἀσελγεῖς ποιεῖ).

F. 123. [Man. post. οβ']: Περὶ Διός (Ζεὺς Κριῶ δεκανῶ — πρώτῳ καὶ τρίτῳ).

[Man. post. ογ']. Περὶ Ἄρεος ('Ἄρης Κριῶ δεκανῶ — πρώτῳ καὶ τρίτῳ).

- [Man. post. οδ']. Περὶ Ἑρμῆ (Ἑρμῆς Ζυγού δεκανῶ — Αἶγος κέρωτος δεκανῶ πρώτῳ).
- [Man. post. οε']. Περὶ ὠροσκόπου (Ὄροσκόπος Κριού δεκανῶ — καὶ ἀσελγεῖς ποιούσι).
- [Man. post. οςγ'.] Περὶ Ζυγίων ἀσελγῶν (<'A>σελγή Ζυγίων εἰσιν — ποιεῖ, μάλιστα [*sic*] ἐσπέριος). — E letur in appendice
- F. 123^v. οζ'. Καθολικὰ σχήματα βιοθανάτων (<K>λήρος ἀναίρετου ἀπὸ οἰκοδεσπότου — κακοποιῶν θεωρούμενος βιωθανάτους [*sic*] ποιεῖ). — E detur ibid.
- F. 125. οη'. Καθολικὰ σχήματα ἐκπτώτων (<K>λήρος ἐπιαιτικοῦ [*sic*] τόπου ἀπὸ Κρόνου — τεχθέντας ταπινούς [*sic*] ποιήσει). — E detur ibid.
- F. 125^v. οθ'. Περὶ φάσεων τῶν τῆς Σελήνης (<E>ἰσι τῆς Σελήνης — καὶ πλεονεξίας ἐκπεσούντων [*sic*?]). — E detur ibid.
- F. 126^v. π'. Περὶ ἀναβιβάζωντος καὶ καταβιβάζωντος [*sic*] (<'E>ὰν ἀναβιβάζων — δὲ καὶ βιωθανασίαν). — E detur ibid.
- πα'. Καθολικὰ σχήματα εὐτυχούντων (<T>ὰς εὐτυχῆς σύνεση [I. εὐτυχεῖς γενέσεις] — στραταρχικὰς γενέσεις [*sic*] ποιεῖ). — E letur ibid.
- F. 127^v. πβ'. Περὶ πράξεως καὶ ἐπιτηδευμάτων (<T>ῶν περὶ πράξεως — ρηψωκινδύνους [*sic*] καὶ [verba deleta] καὶ περιβοησίας). — E detur ibid.
- F. 129. πγ'. Περὶ τῶν γ' ἀστέρων τῶν σημαινόντων τὰς πράξεις [*sic*] (<'O> μὲν οὖν τῆς πράξεως — οὕτω λέγε τὴν πρᾶξιν). — E detur ibid.
- F. 131. πδ'. Περὶ τεχνῶν (<M>ετὰ τὸ σκοπίσαι [*sic*] — ἢ τούτων ὁμοίους). — E detur ibid.
- πε'. Περὶ ρητόρων καὶ πεδευτῶν [*sic*] (<'E>ὰν ὁ τοῦ — γραμματικούς ἢ παιδευτάς). — E detur ibid.
- πςγ'. Περὶ μαθηματικῶν ἢ μάντεων (<'E>ὰν ὁ Ἑρμῆς — ἀπαροβάτους μαθηματικούς ποιεῖ). — E detur ibid.
- πζ'. Περὶ βαλαναίων [*sic*] (<'E>ὰν ὁ Κρόνος — κέντριω μαρμαρωξυστας [*sic*] ποιεῖ). — E detur ibid.
- F. 131^v. πη'. Περὶ νεκρεπαρτῶν [*sic*] (<'O> Κρόνος ἰσσομοῖρος [*sic*] ἄρει — ἢ τυμβορέχ(ους *sic*) ποιούσι). — E detur ibid.
- πθ'. Περὶ οἰκοδόμων ἢ κεραμέων (<'O> Κρόνος ἰσσομοῖρος [*sic*] ἄρει — ἐπιθεωρίσει [*sic*] νευροβάτας ποιεῖ). — E detur ibid.
- ιγ'. Περὶ μεθηστῶν καὶ κηνεδῶν [*sic*] καὶ γοήτων (Ὁ ἄρη τῆ — ἐν θυλικῶς [*sic*] Ζυγίοις). — E detur ibid.
- ιγα'. Περὶ τέκνων καὶ βυρσέων καὶ λιθοξόων καὶ καβιδωρίων [*sic*] (<'E>ὰν ὁ Κρόνος — ποιούσιν ἢ μαρμαρινούς). — E detur ibid.
- ιγβ'. Περὶ κηνηγῶν καὶ ἱερακοτρώφων καὶ ὀρνηθοτρόφων κα

Ζωγράφων (<'E>άν ὁ Ἐρμῆς — Ἐρμού Ζωγράφους ποιούσι).
— Edetur ibid.

- F. 132. γγ'. Περὶ ναυτῶν καὶ κυβερνητῶν (<'O> Κρόνος μεσουρανῶν ἔν — τοῦ κυρίου αὐτοῦ). — Edetur ibid.
γδ'. Περὶ ῥαπτῶν (<'O> Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη — ῥάπτας, ληνοῦφους, ὀθηνιακοῦς). — Edetur ibid.
γε'. Περὶ μοιχανικῶν [*sic*] καὶ ψηφάδων (<'O> Ἐρμῆς Ἄρης Ἀφροδίτη — ἀπὸ κλήμασιν ὄνταις [*sic*] ψηφάδας). — Edetur ibid.
γς'. Περὶ μῆμων [*sic*] (<'O> Ἐρμῆς καὶ Ἀφροδίτη — ποιούσιν ἢ φιλοσόφους). — Edetur ibid.
- F. 132v. [Man. post. γζ']. <Π>ερὶ γονέων (<T>ὸ μὲν περὶ πατρός — σημαίνουσι τὰ περὶ γονέων). — Edetur ibid.
- F. 133. γη'. Περὶ ἀλλοφύλων γονέων (<'O> Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη — δούλην λέγε ἢ σεσινομένην [*sic*]). — Edetur ibid.
- F. 133v. γθ'. Περὶ πατροκτωνιῶν ἢ μητροκτωνιῶν ἢ ἐγχθρῶν [*sic*] τῶν γονέων καὶ ἀποβλήτων (<'O>σοι ἔχουσιν τὸν Ἥλιον — λέγε τῶν γονέων). — Ed. *Catal.*, II, p. 187, 15-29.
ρ'. Περὶ πολυχρονιότητος [*sic*] γονέων (<'E>πεὶ μὲν τοῦ — ὁ Καρκίνος τῶν [*sic*] Τοξότην). — Cf. ibid., p. 187, 30-188, 10.
- F. 134v. ρα'. Περὶ γονέων ἀπὸ σηνοπανσελίνου [*sic* ex -ης] (<T>ὸ μὲν οὖν διακριτικὸν [*sic*] — οἰκοδεσπότης τοὺς πατέρας). — Ed. praeter initium, ibid., p. 188, 10-25.
- F. 135. ρβ'. Περὶ προτελευτῆς γονέων (<Σκ>έπτου τοὺς κυρίους τῶν — τὸν πατέρα προανέρει [*sic*]). — Parlim editum *Catal.*, II, p. 188.
- F. 136. ργ'. Ἀριθμὸς τῶν προκεκευημένων [l. -κεκυη-] (<'E>άν δὲ τριγονηκὸς [*sic*] δεσπότης — οὐκ ἔξει, οὐ τεθνήξεται). — Cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 110, cap. πδ' [ubi προκεκοιμημένων].
- F. 136v. ρδ'. Περὶ ἀδελφῶν καὶ τῆς φυλίας αὐτῶν καὶ ποσώτητος [*sic*] (<K>ατὰ τὸ δυνατόν — παρ' ἐκείνων ὑπὸ μῆνας). — Ed. forma contractiore *Catal.*, II, pp. 189, 27-34. Edetur in appendice.
ρε'. Περὶ φιλίας [*sic*] ἀδελφῶν (<'E>άν ὁ κύριος τοῦ — φαῦλοι καθεστήκασι). — Ed. *Catal.*, II, p. 189, 35-190, 11 (finis aliquantum diversus est).
- F. 137. ρς. Περὶ <τοῦ> γ' <Ζῦδιου> ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου (<'E>άν τὸ γ' Ζῦδιον — Παρθένος, Αἰγόκερως, Τοξότης).
ρζ'. Περὶ μειζῶνων καὶ μικροτέρων ἀδελφῶν (Μαθήσει δὲ καὶ — τοὺς ἀδελφοὺς σημαίνει).
ρη'. Περὶ ποσώτητος ἀδελφῶν (Ἐποδείγματος χάριν ἔστωσαν — τῶν γονέων ἐφέξει).
- F. 138 ρθ'. Περὶ σηναφῶν καὶ ἀπόριων [*sic*] (<K>ατὰ μοίκος σηναφή [*sic*] — ἀπέστη, ἀπόρροϊαν ἐπιῆσατο [*sic*]).

- F. 139. ρι'. Ὑπόδειγμα (Ἔστω εἶναι Σελήνη — ἔτι δὲ μάλλον πυρίσαντες [?]).
- F. 139^v. ρια'. Περὶ συνδέσμου (Σύνδεσμός ἐστιν τῆς — μοίρα, πλεῖον ἰσχύει).
 ριβ'. Περὶ κενοδρομίας (Κενοδρομία ἐστὶν τῆς — μέλλοντα ἢ ὀφελούντα [*sic*]).
 ριγ'. Γένεσις γραμματικοῦ (Οὗτος γεγωνε [*sic*] Θηβαῖος γραμματικὸς πένης — καὶ τὴν τύχην). — F. 140. ριδ'. Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν γραμματικόν. — F. 140^v. ριε'. Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν προδ(ό)τ(η)ν. — ριζ'. Περὶ τῆς ἀσελγείας. — ριζ'. Περὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς τύχης αὐτοῦ (Ἄνεστοιλεν [*sic*] αὐτοῦ ἢ — τὰς αἰτίας ταύτας). — Carp. ριγ'-ριζ' edentur in appendice.
- F. 141 maior pars vacat.
- F. 141^v. Βιβλίον ἕκτο v. κεφάλαια ρ'. — Cf. supra f. 4^v. [Man. post. : *Hic incipit alius liber diuersorum astronomorum*].
 α'. Περὶ ἧς κινήσεως <ποιεῖται> ὁ ἥλιος ἀπὸ ζωδίου εἰς ζωδιον (Ποιῆται [*sic*] ὁ ἥλιος — κωρηφῆν [*sic*] ἡμῶν τόπου). Antiochi. — Ed. *Catal.*, VII, p. 118, 16-25.
 β'. Περὶ ὧν ποιοῦνται φάσεων πρὸς τὸν ἥλιον οἱ εἴ ἀστέρες (Τοιαύτας δὲ φάσεις — τὴν δευτέραν ζῶνην). [F. 142 περὶ Κρόνου, f. 142^v περὶ Διός, f. 143 περὶ Ἄρεως, περὶ Ἀφροδίτης, f. 143^v περὶ Ἑρμοῦ]. Antiochi. — Ed. *l. c.*, p. 118, 26-122, 8.
- F. 144. γ'. <Antiochi vel Heliodori; v. Boll, *l. c.*, p. 122, 15 app. Cf. praeter cod. German. 7, f. 119^v, codd. Ital. 11, f. 58, Vindob. 3, f. 66, cap. δ'.> Σχόλια διάφωρα [*sic*]. Ὅτι ὁ ζωδιακὸς — γὰρ ὁμόκεντρος. — Ed. *l. c.*, p. 118, 15-18.
 Ὅτι οἱ ἀστρονόμοι — τὰς μοίρας διαιρεῖσθαι. — Partim tantum editum, *l. c.*, p. 122, 18-20.
 Ὅτι εἰνίκα [*sic*] προλαμβάνουσιν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι — τοῦ θῶθ ἡμέραν ἀπὸ γραφῶμενα [*sic*].
- F. 144^v. Ὅτι τὸ τέλει — τοὺς ψηφίζοντας ἀριθμεῖν. [In marg. hic ei nonnunquam infra ση(μείωσαι)]. Ὅτι ἐπὶ τῶν κε' — σκόπει τὸ διὰ τί. — Aegyptii, Alexandrini Romani citantur.
 Ὅτι καιρικὴ ὥρα ἐστιν — αἱ κυριακαὶ αἰεὶ ιβ'.
- Ὅτι ἡσημερινὴ [*sic*] ὥρα — ἐστὶν ἡ ἰσημερινὴ [*sic*]. — Ed. *l. c.*, p. 122, 20-25.
 Ὅτι τοῦ κύκλου — ἐπὶ βορρᾶν πλάτος. — Ed. *l. c.*, p. 122, 25-33.
- F. 145. Ὀλίγας μοίρας εἰ κείται — οἰκείσθαι τὸ βῦρριον [*sic*].
 Ὅτι τῶν οἰκείσεων [*sic*] εἰσὶν μὲν τινες — καὶ δυτικοῦ σέμ(...) τοῦ ὀρίζοντος.
 Ὅτι τὸ ἀνατέλλον τμήμα — λαμβάνονται αἱ ὥραι.

“Οτι αἱ αναφωραὶ [*sic*] γοοῦνται — τοῦ ἰσημερινοῦ συναναφαι-
ρονται [*sic*].

F. 145^v. “Οτι τὸ ἕξανάλογ(ον) καλεῖται — καὶ δ’ δ’ ιζ’.

“Οτι πολλάκις ἐπιγράφει — δὲ καὶ ἰδίως.

“Οτι λῶξωσίς [*sic*] ἐστίν — τὸν χοιμερινὸν [*sic*] τροπικόν. —
Cf. codd. Ital. 11, f. 59, cap. κθ’; German. 7, f. 120, cap. κθ’.

“Οτι ἀπὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας — γγ’, λεπτὰ θ’.

Ἐπὶ δὲ τῆς θερινῆς — μοίρας πη’, μθ’.

F. 146. Καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ παθήματος καὶ τούτου τὴν ὀνομασίαν
εἴληφεν· ὀρίζω<v> δὲ λέγεται — εἰς ἡμισφαίρια [*sic*] β’.

“Οτι αἱ ἀπὸ καταστάσεως [*sic*] — δι’ ἡμερῶν ιθ’.

“Οτι στηριγμός ἐστι — δι’ ἡμερῶν κ’.

[In marg. κ’ πρὸς φ(ασ)ε(ως) Σελήνης (?).] Τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ
προπιδισμός [*sic*] — ἐκλήθη στηριγμός προσθετικός.

F. 146^v. “Οτι ὡς τὸ μέγιστον ἀπόστημα — ἐν τῷ κατεκεντρῷ [*sic*].

“Οτι ὑπόλειψίς ἐστι — ἀπὸ Καρκίνου εἰς Διδύμους. = Theo-
nis Smyrnaei *De astronomia*, ed. Th. H. Martin, 1849, p. 204.

“Οτι τῶν πλανομένων [*sic*] φησὶν ὁ Ἄδραστος — φέρεται καὶ
ἀναποδείζοντα [*sic*]. — Theonis Smyrnaei. Ed. *ibid*.

“Οτι αἱ μέγιστα κινήσεις — δὲ ἐλάχισται στηριγμούς.

“Οτι ἀναποδισμός ἐστι — ἔπεται τὰ φαινόμενα. — Theonis
Smyrnaei. — Ed. *op. cit.*, p. 206.

F. 147. “Οτι ὁμαλῶς κινεῖσθαί ἐστιν, ὡς φησὶν Ἄδραστος — τὸ
αὐτὸ τάχος. — Theonis Smyrnaei. Ed. *op. cit.*, p. 216.

“Οτι εὐτάκτως κινεῖσθαι — τοῦ ζῳδιακοῦ φαίρεσθαι [*sic*]. —
Theonis Smyrnaei. Ed. *ibid*.

“Οτι φάσις ἐστίν — ἀπὸ τοῦ Ἥλιου.

“Οτι γ’ συνέρχονται [*sic*] — τοῦ ὑπὲρ γῆν.

“Οτι φάσης [*sic*] ἐστίν — ἡ ἐσχάτος γινόμενος.

“Οτι ὀρίζων ἐστίν — τοῦ ὑπὸ γῆν.

“Οτι ἡ Σελήνη φάσεις — λέγομεν, οὐ φάσιν. — Paulus
Alexandrinus citatur.

F. 147^v. “Οτι εἰ μὲν ἐστίν μέγας — ἀμῆδρος [*sic*] ἐν πλείωσιν [*sic*].

“Οτι ὅταν κατὰ πλάτος — διάστασης [*sic*] τοῦ Ἥλιου.

“Οτι ἕκαστον κλήμα [*sic*] — ἀναφαιρομένου [*sic*] τοῦ ζῳδιακοῦ.

“Οτι ὅταν μὲν καὶ τὸν ἀστέρα (?) καὶ τὸν Ἥλιον — μετ’ αὐτὴν
τὴν δύσιν.

F. 148. Περὶ ἑώας ἀνατολῆς καὶ ἑσπερίας ἀνατολῆς (Ἰδιαίταιρον [*sic*]
δὲ καθ’ ἕκαστον — συνίστανται τὸν ὀρίζοντα [*sic*]).

F. 148^v. Ἐπὶ δὲ τῶν φαινομένων — τοὺς τοῦ Ἥλιου τόπους ἀορίστους.

“Οταν οὖν τοὺς φαινομένους καθαπλῶς — ἡ ἐσχάτη τῶν φαι-
νομένων τοῦ ἀστέρος δύσεων.

- Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν περὶ αὐτὴν τὸν [I. τήν] διάμετρον — καὶ κρύψεων ἴδιον. — Κολοβοδιέξοδος explicatur.
- F. 149. "Οτι τὸ μεταξὺ πάλιν — τὸ τῶν κολωβοδιεξόδων [sic] ἴδιον. — Νυκτιδιέξοδος explicatur.
- F. 149^v. "Οτι πάλιν μεταξὺ [?] τῶν β' τούτων φάσεων — ἐπὶ τῆς ἀναγραφῆς. — Ἐνιαυτοφανῆς, ἀμφιφανῆς explicantur.
 "Οτι τοὺς ἐπιτέλ<λ>εῖν ἔψους — ἐκάστην φάσειν [sic] διχῶς.
 "Οτι ἐν τῇ Συντάξει ἀποδέδεικται καὶ ὁ "Ἡλιος παραλλάσ<σ>ων — ἐπιπροσθούσης τῷ Ἡλίῳ.
- F. 150. "Οτι ἄλλος [I. ἄλλο] ἐστὶ μεσουράνημα καὶ ἄλλο — τῆς ἡμέρας.
 "Οτι ἐπὶ παντὸς πλανωμένου — οὐκ ἐστὶ φαινομένη.
 Καὶ ἀκριβῆς μὲν ἐποχὴ ἐστὶν — πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν. — Ptolemaeus citatur.
 "Οσοι οὖν ἀστέρες — τὰς β' διαστάσης [sic].
 Παραλέγουσι κατὰ τε μῆκος — ὡς εἴρηται παράλλαξις [sic].
 "Οτι συζυγίαι λέγονται — λαμβάνομεν τὰς ἐποχάς.
 Οτι ὁ ἐνιαυτὸς τοῦ Ἡλίου — πρὸς τὸν Αἰγύπτιον.
 "Οτι ἐν<ν>έα καὶ δέκα — καὶ δέκατος κύκλος. [In ima pagina rubro οἱ ἰθ' κύκλοι Σελήνης].
- F. 150^v. "Οτι ὁ ὕ [quattuor vel quinque litterae deletae] ἐστὶν ἡ μέση τῆς Σελήνης ἐποχὴ.
 "Οτι ἐπακταί εἰσιν — ταύτας καλλοῦμεν [sic] ἐπακτάς.
 Ψηφίζονται [sic] οὖν τὴν σύνοδον — ὡς ἐν ἀρχῇ μεμαθήκαμεν καὶ τὸ λοιπὸν τῶν ἐξεῖς [sic] ἐφαπτόμεθα.
 "Οτι μέση καλλεῖται [sic] — αἰεὶ ἡ αὐτή.
 "Οτι διὰ τί — ἡ αὐτὴ αἰεὶ.
 [In marg. rubro πόσον κινήται [sic] ἡ Σελήνη]. "Οτι τρίτον ἐστὶν — ἀπὸ λα' ἕως λε'.
- "Οτι τὰς ἐπακτάς κατὰ τὰς ἰνδίκτους τῶν Ἀλλεξανδρέων [sic] τίθεμεν. — Cf. cod. German. 7, f. 120^v.
- F. 151. "Οτι τὴν ἀνάδωσιν [sic] τῶν ἐτών — τὰ ζτι [I. ζτη] τοῦ Διοκλητιανοῦ.
 Τὰ δὲ ζτη τὰ ἀπλᾶ — ζτη, ἔτος ἐν. — Cf. cod. German. 7, f. 120^v ?
 "Οτι ἡ μὲν Σελήνη — συστοίχως τῷ παντί. — Cf. codd. It. 11, f. 59, cap. κθ'; Germ. 7, f. 120, cap. κθ' ?
 Figura imperfecta.
 Fol. 151 pars inferior vacat.
- F. 151^v. "Οτι πᾶσα Σελήνη [sic] ἐκλείπουσα ἢ ἀρχεται πάσχειν — καὶ γίνεται περὶ ἀνακαθάρσεως [sic]. Cum figura.
 "Οτι μέσος χρόνος ἐστὶν — τῶν β' φωστήρων.
 "Οτι ἡ τελία ἐκλυψῆς [sic] — ὥρας ἰσημερινὰς δ'.

“Οτι μὲν ἡ Σελήνη εἰς τὴν τῆς γῆς — παρὰ Πλατοῖνι λέγομεν [*sic*]. Cum tribus figuris. Ex Theonis Smyrnaei *De astronomia* libro, ed. Th. H. Martin, pp. 316-322.

- F. 152^v. “Οτι ἐπὶ μὲν Σελήνης λέγεται κυρίως ἐκλυψεις [*sic*], ἐπὶ δὲ Ἡλίου ἐπισκότεισης [*sic*] — τῆς σεληνιακῆς [*sic*] προσσυναυτώσα βιάζεται. — Ptolemaeus citatur.
- F. 153^v. α’. “Οτι ὡσπερ ὁ ἀναβιβάζων καὶ καταβιβάζων — βορρᾶν δὲ καταβαίνειν. Figura.
β’. “Οτι κεινουμένων [*sic*] τῶν συνδέσμων — τὰ ἐπόμενα μοίρας ἐνενήκοντα.
- F. 154. “Οταν ἔξ αὐτοῦ τοῦ σημείου — τοῦ βορρᾶ [*sic*] εἴρηται.
“Οτι ἂν ἕσωνται [*sic*] ἰγ’ δάκτυλοι — εὐθύς δὲ ἀνακαθαίρεται.
“Οτι δύνατον τῷ ἐνιαυτῷ — συντάξει Πτωλεμαϊός [*sic*] φησίν.
Sequitur quattuor de lunae defectu scholia. Inc. “Οτι καὶ ἴστεροῦσα [*sic*]... Des. ... τὸ τέλος τῆς ἀνακαθάρσεως.
De solis defectu. [In marg. ☉ ☉] scholia quinque. Inc. “Οτι ἀπὸ μοιρῶν ἰβ’ ἂν διήστανται [*sic*]... Des. ... καὶ διακρίνουσιν τὰς ἡλιακὰς ἐκλήψεις [*sic*].
- F. 154^v. De luna scholia septem. Inc. Ἐπεὶ δὲ τῶν σεληνιακῶν ἐκλήψεων [*sic*] οὐ δεόμεθα... Des. f. 155, ... καὶ ὁ ἐπίκυκλος δηλοῖ τὸ μοίκος [*sic*]. Figura.
- F. 155^v. Rubro. Ζῆται τὰ ἄλλα ς’ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου.
Μηνὸς Ἰαννουαρίου ἕως κ’ — Μηνὸς Ἰουνίου ἕως κ’... μεσημβρία. Antiochi. — V. quae supra ad f. 1 adnotavi.
- F. 156. ε’. Σχωλαὶ [*sic*] εἰς τὸν περὶ χρόνου διαίρεσεως ἐκ τῆς Ἡλιώδωρου [*sic*] (Συνάντισης [*sic*] ἔστιν ὅταν — μὴν Χοϊάκ ἐν ψ̄ τελευτήσει). Cum figuris duabus ff. 161^r et 161^v. — Partim tantum editum *Catal.*, VII, p. 101, p. 28-102, 23. Cf. codd. Flor. 11, f. 261, cap. πγ’; Rom. 2, f. 125, cap. πγ’, in quibus textus omisus est. Cf. etiam codd. Vind. 3, ff. 65 66^v, cap. α’-δ’; Germ. 7, ff. 104^v-105, cap. κζ’-κη’.
- F. 156^v. Ἐκ τοῦ Σαραπίωνος Ἀλεξανδρέως παρονομασῖαι σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων [rubro Σαραπίωνος ὀνομασῖα]. Inc. Χρηματιστικὰ [*sic*] ζῴδια γίνεται ἢ λέγεται — τὸν κακὴν φαύσειν ἔχωντα [*sic*]. — Edetur in appendice.
Unum folium perijt.
- F. 161. Οἶδε τὸ διάμετρον [I. Ἰδὲ τὸν κλῆρον?] τοῦ γάμου. Στοιχ(...). κλῆρος δόξης ἀπὸ Διὸς — καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου. — Cf. *Catal.*, I, p. 169-170.
Ὅμοίως ἐπὶ νυκτός (Κλῆρος ἀρχῆς ἀπὸ — ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου). — Cf. *ibid*.

- ἴστέον ὅτι μέγιστα συμβάλλεται εἰς — αὐτοῦ ἡ εὑρήσις [*sic*].
Ποῖω μηνὶ τελευτήσῃ τις ἐπὶ πάσης γενέσεως — ἐν ᾧ τελευ-
τήσῃ. Balbilli? — Edetur in appendice. — F. 161 tabula
imperfecta, f. 161^v eadem tabula perfecta.
- F. 162. Ζ'. Περὶ τῶν παρανατελόντων [*sic*] τοῖς ἰβ' ζῴδιοις [rubro: τὰ
παρανατέλοντα [*sic*] τοῖς ἰβ' ζῴδιοις] (Κριός. Κηφεὺς Ἀνδρο-
μαῖδ(α) [*sic*] — καὶ Λύρα). — Antiochi. Ed. Boll, *Sphaera*,
p. 57.
- F. 162^v. Ἰανουάριος. α'. Ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν Διδύμων ἔψος δύνει.
— Antiochi. Ed. Boll, *Griechische Kalender*, I (*Sitzungs-
berichte der Heidelberger Akademie der Wissenschaften*, Ph-
hist. Kl., 1910, xvi), p. 11.
- F. 165^v. ἦ'. Ὅσα εὖρων χρειῶδει ἐν τοῖς Βαβύλου [I. Βαβίλλου]
(α'. Τὸ προαναφαιρόμενον [*sic*] ζῴδιον τοῦ ἀφέτου — τῆ
γένεσι). — Edetur in appendice.
- F. 166 transpositum ad excerpta Pauli Alexandrini, inter f. 188
et f. 189 pertinet: Inc. Ὅτι ἄνευ τοῦ περὶ ἀπορροίας καὶ
συναφῆς — καθέστηκεν = H, 2 v. 16-19 edit. a. 1586.
Ὅτι παραδίδωσιν — ἀστέρων, ἰθ' (i. e. decimum nonum
caput). — Cf. Paulum, H, 3-H, 4.
Περὶ τοῦ πολεούοντος καὶ διέποντος (Ὅτι τὸν πολεούοντα καὶ ...
ἔστι δὲ ἡ ταξῆς [*sic*] τῆς ἐπ<τ>αζώνου ἔχουσα οὕτως).
[In marg. Κρόνος. α'.] Ὁ μὲν τοῦ Κρόνου ἀστήρ — τὴν
ἐφεξῆς νύκτα ἔτι μα... = Paulus, I, 3, l. 27; cf. *infra*,
f. 189.
- F. 167. Φησὶ δὲ καὶ τοῦτο ὅτι ὁ ἥλιος — φησὶ μερίζεσθαι τοὺς χρό-
νους. — Balbilli. Edetur in appendice.
- F. 167^v. θ'. Ἀναβιβάζωντος τοπικαὶ διαίρεσις (-ει- man. post.) [*sic*].
Ἀναβιβάζων (Κρῶ [I. Κριοῦ] δεκανῶ γ' φαῦλος — καὶ ἐγγαίων
κυρίου). — Heliodori? Partim edetur in appendice.
- F. 170. ι'. Ἀναβιβάζοντα, καταβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς λαβεῖν (Ἀναβιβά-
ζοντα καὶ καταβιβάζοντα [*sic*] ἀπὸ χειρὸς εὐρεῖν — κόσμου
ἐκλυπτικοὶ [*sic*] τόποι). — Edetur in appendice.
ια'. Σχόλια διάφωρα [*sic*] (Τρεῖς εἰσιν δεκανοὶ — ἔσεσθαι τὸ
σίνος). — Heliodori? Edetur in appendice.
ιβ'. Ἐὰν Κρόνος ἀπὸ ῥήματος ἢ ψυγμῶν — τυχοῦσα θηριώδη
γεν<v>ᾶσθαι.
- F. 170^v. ιγ'. Περὶ χρεῖας [*sic*] σώματος (Ἐὰν ὁ τῆς Σελήνης ὀρικόρατορ
[I. ὀρικόκράτωρ] — ἐν τοῖς Ἀφροδίτης). — Heliodori. Cf. cod.
Vind. 3, f. 66, cap. Γ'. Edetur ibid.
Περὶ Ξενιτείας (Τὰ καταγόμενά ἐτι [I. ἔτη] — ἐνιαυτοῦ κύριον
φαίρεται [I. φέρηται]). — Edetur ibid.

- F. 171. *Άλλως (Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς — Ζημίας ἀκαίρας [?] ἢ νόσους [sic]). — Edetur ibid.
 Πάλιν ἐὰν εὗρις [sic] κατὰ τὸν καιρὸν τῶν γενεθλίων — ἀστέρας ἄλλως εὗρίσκεισθαι. — Edetur ibid,
 ιδ'. Περὶ στηριγμῶν (Ὁ τοῦ Κρόνου στηρίζων — καὶ ὠφέλημος [sic] ἔσται). — Cf. cod. It. 19, f. 414, Edetur ibid.
- F. 172. ιε'. Περὶ ἐκπτώσεως (Ἐπειδὴ φησὶν ὁ Δωρόθεος — ἐπὶ πολλῶν συμβάλλεται). — Edetur ibid.
 ιζ'. Περὶ χρόνου θανάτου (Πάλιν ὡς εἰς τὸν αὐτὸν τί φησιν Δωρόθεος — καὶ ποιεῖν ἀναίρεσιν). — Edetur ibid.
- F. 172^v. Πολλύμορφα [sic] ζῦδιά εἰσιν — τὸν οὐραῖον σύνδεσμον. — Edetur ibid.
 *Ὅτι ὡσπερ τὰ δεσμὰ — παρανατείλας ἀλωπεκείας ποιεῖ. — Edetur ibid. Sequitur dimidia pagina vacua.
- F. 173. ιζ'. Περὶ λαμπρῶν καὶ σκιαρῶν [l. σκιερῶν] μοιρῶν κατὰ Ριτόριον [l. Ῥητόριον]. Tabula. — Cf. cod. Ven. 7, cap. ρα' (p. 69)?
 ιη'. Ἀρσενικῶν καὶ θυληκῶν [sic] μοιρῶν τῶν ζῦδιων κατὰ Ριτόριον [sic]. Tabula.
- F. 173^v. ιθ'. Tabula : Ὁρῶν (Κρόνος, Ζεὺς etc., ὠρῶν κύριοι καὶ διέποντες καλοῦνται), ἡμερῶν (Κρόνος, Ἥλιος etc.), μηνῶν (Κρόνος, Σελήνη etc.), ἐνιαυτῶν (Κρόνος, Ἥλιος etc., ἐνιαυτῶν κύριοι οἱ [l. ἡ] ἐνιαυτοκράτορες καλοῦνται [sic]).
 In marg. <Rhetorii?> Τοῦτο δὲ παβήσεται [sic] ὑποτιθέντος τοῦ ἐνιαυτοῦ — ὄλην γίνεσθαι ἀποκατάστασιν [f. 174] ὃ δὲ Ουάλης — φησὶν τὴν τοῦ Κυνοῦ ἐπιτολήν.
- F. 174. κ'. Αἱ χῶραι αἱ συνοικ<ε>ιούμεναι τοῖς ιβ' ζῦδοις (Κριός. Κατὰ μὲν Πτωλεμαῖον Βρεστάνια [sic] — μέση Αἴγυπτος, Συρία, Καρία). — Ed. ex cod. Flor. 12, f. 153^v A. Ludwich, *Maximi et Ammonis reliquiae*, p. 112, 15-118, 7.
- F. 176. κα'. Περὶ ἐφημερῶν [sic] (Τῶν ἐφημερῶν τὴν σύνταξιν ἀπὸ τῆς α' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ἐκτιθέμεθα — τοῖς κοινήμασιν σημοιοῦμεθα [sic] οὕτως). — Alia opuscula de eadem re infra ff. 178^v, 179 et 220 servantur.
- F. 178^v. κα' [sic]. Καθ' ἑκατέραν ἔκδοσιν περὶ ἐφημερίδων (Τῶν ἐφημερίδων ἡ καταγραφή γίνεται οὕτως· ἄνω — ἐπιγραφή μία Σελίνης [sic] κοινήσις). — V. supra, f. 176.
- F. 179. De eadem re initio, ut videtur, mutilum [Ω rubro supra versum] Ὑπερ μίας ψηφίζειν καὶ τοὺς μερισμοὺς — τῆς πάσης ἐφημερήδος [sic], — V. supra, f. 176.
 Ἐπεὶ δὲ τῶν λοιπῶν ε' πλανομένων [sic] — εἰς ἐπίγνωσιν ἀγαγεῖν.

- Γράφε τὸ μὲν τοῦ Κρόνου — τοῦ Ἑρμοῦ διὰ γ'.
- F. 179^v. κβ'. Ἐκ τῆς τῶν περὶ τὰ λεγώμενα ἀποτελέσματα ἐπισημμένων [*sic*] τερατολογίας (Οὐκ ἔδει μὲν — τὴν ἐμὴν προαίρεσιν). — Pal'ehi. Ed. *Catal.*, V, 3, p. 125.
- κγ'. Περί καταρχῶν (Ἐπὶ ἐκάστης καταρχῆς — καὶ μὴ ὑπὲρ γῆν). — Pal'ehi. Ed. *ibid.*, p. 126. V. *infra*, f. 180.
- In marg. Γρ(άφε) σκέπτου καὶ τὸ — καὶ Ἥλιον καὶ ἔξῃς.
- F. 180. Ἄλλως περὶ καταρχῆς κατὰ Ῥητόριον (α'. Ἐπὶ πάσης ἀρχῆς [*sic*] — ιβ'. Φυλάττου δὲ καὶ τὰς ληθῆνας καὶ τὰς μαληνάς [*sic*] καθὼς φησιν [*sic*] οἱ χαλδοῦ [*sic* 2^a m. ex Γάλλοι, ut videtur, coll. *Catal.*, V, 3, p. 127, 3 in cod. Roman. 20 et supra in hoc codice f. 180]. — Hic Pal'ehi doctrina (v. supra f. 179^v) decurtata est.
- F. 181. κδ'. Ἐκ τῆς Παύλου τῶν λήρων [*sic*] εἰσσαγωγῆς δευτέρας ἐκδώσεως [*sic*] (Ὅτι ποιηται [*sic*] τὴν πρόσφῶνισιν [*sic*] πρὸς Κροναμῶνά τινα — τὰ τέλεια τῆς ζωῆς ρκ', ἡ δὲ Σελήνη κατὰ τὸν προκειμένον εὕρισκομένη λόγον δίδωσιν ρη'). — Excerpta ex Pauli Alexandrini *Isagoge*, ed. Schato, Witebergae, 1588, ff. A, 1^v-B, 4^v.
- F. 184. κέ'. Περί δεκανῶν ἦτοι πρῶσῶπων [*sic*] τῶν Ζ' ἀστέρων (Ὅτι οἱ δεκανοὶ τῶν Ζηδίων — τῶν φῶτων ἑαυτὴν ἔχειν). — Excerpta ex Pauli *Isagoge*, ed. cit., ff. B, 4^v-G, 1^v.
- F. 188. κς'. Περί ἧς ποιῆται [*sic*] ἀπορροίας καὶ συναφῆς [*scriptum supra* ἀποχῆς *deletum*] ἡ Σελήνη πρὸς περιπολεύοντας (Ὅτι μεθ' οἴου ἀν ἀστέρος — συναφῆς ἴσχουσι λόγον). — Ex eodem libro, f. G, 1^v.
- F. 188^v. κζ'. Περί ἀνέμων. Περί ἀνέμων πρῶγνῶσεως [*sic*] (Ὅτι δυνατόν ἐκ τῶν ἀπορ<ρ>οιῶν — ἔσται ἡ ἀγαθός). — Pauli Alexandrini? Cf. codd. Ven. 6, f. 73, cap. ξς'; 7, f. 283^v, cap. φκε'; f. 302^v, cap. φνθ'; It. 4, f. 61; 11, f. 82; Rom. 11, f. 13^v; Vind. 3, f. 73, cap. ε'; Germ. 7, f. 140.
- Ὅτι ὁ τῆς ἀπορροίας καὶ συναφῆς λόγος ἀπὸ α' μοίρας... Καὶ αὐτῆς Σελήνης ἀπορ<ρ>οῖαι καὶ σ<υν>αφαί — τιθήσει δὲ τῶν εἰρημένων ὁ Παῦλος καὶ ὑποδείγματα. — Cf. Paulum Alexandrinum, ed. cit., f. G, 1^v.
- F. 189. ις'. [*sic*]. Incipit in medio enuntiato (cf. *supra*, f. 166). ..λλον ἰδίως τὴν α' ὥραν — ὡς ἔχει ἡ ἀκολουθία. — Ex Paulo Alexandrino, op. cit., f. H, 4^v.
- Cetera ex Paulo Alexandrino excerpta, ne longior sim, summatalim iam notabo : κη'. Περί δωδεκατημοριῶν [*sic*]. — F. 189^v. κθ'. Περί τῶν Ζ' κλήρων τῶν ἐν τῇ Παναρέτῳ καὶ ἐτέρως. — etc. — F. 202. λθ'. Περί τοῦ τῆς Σελήνης συνδέσμου. —

- F. 202^v. <μ'>. Περὶ οἰκοδεσποτείας (Sequuntur scholia, ut videtur, inedita. Des. ... καὶ κατὰ τὸν λόγον τῆς πλείον ψηφίας κρίνει τὸν οἰκοδεσπότην). — Ex Paulo Alexandrino, ff. H, 4^v-R, 1^v.
- F. 203. μα'. Περὶ τῶν ζ' κλιμάτων. Tabulae octo climata διὰ Μερόης, Σοήνης, τῆς κάτω χώρας, Ῥόδου, Ἑλλησπόντου, μέσου Πόντου, Βορουσθένους (in marg. ἐκληρώθη ἡ Παύλου εἰσαγωγὴ τῆς δευτέρας ἐκδώσεως [sic], Βυζαντίου) exhibentes, Ff. 205-206^v septem tabulae prima manu repetitae sunt; octava vacua est. — Capitula codicibus It. 3, f. 15^v; 19, f. 442^v; Germ. 7, f. 41 servata diversa videntur.
- F. 207. κβ' [infra μβ']. Ἐκ τῶν τοῦ Λαωδικαίως [sic] Ἰουλιανοῦ περὶ καταρχῶν εὐρημαίων [sic] ἐκλογαὶ χρήσιμοι (Ὁ περὶ καταρχῶν λόγος — Ζητούμενον κεφάλαιον τετραγωνίζωσιν). — Ed. *Catal.*, IV, p. 103; cf. appendicem.
- F. 208^v. μγ'. Περὶ ἀναπέμπτων (Δεῖ τὸν γνίσίως [sic] — δηλοῦντα τὸ ζητούμενον). — Edetur in appendice.
- F. 209. μδ'. Περὶ ἀναδήμου ἢ ἀποδήμου ἀνακομηδῆς [sic] (Τῶν ζυδίων τὰ — σημαίνει, ἕκαστος δηλωθήσεται). — Ed. *Catal.*, V, 1, p. 187, 6-193, 8; cf. appendicem.
- F. 213. με'. Περὶ ἀποδήμου πρὸς δωκείας [sic] τινός (Πρὸς δωκείας [sic] περὶ τινος — τοῦ κυρίου αὐτῶν). — Edetur in appendice.
μςγ'. Περὶ πολέμου (Πολέμου δ' ὄντος, πόλεμος — ὑπὸ στρατηγικοῦ [sic] προσώπου). — Ed. *Catal.*, V, 1, p. 183; cf. appendicem.
- F. 213^v. μζ'. Ἄλλη σκέψις περὶ πολέμου (Πάλιν οἱ μὲν — παρελθοῦσαι ἐβράβευσαν ἑκατέροις). — Ed. *ibid.*, p. 184; cf. appendicem.
- F. 214^v. μη'. Περὶ ἀναλλήσεως [sic] πολέμου (Τὸν δὲ χρόνον — ἢ ἄναισιν [sic] μαντεύονται). — Ed. *ibid.*, p. 186; cf. appendicem.
- F. 215. μθ'. Περὶ σπόρου (Σπορὰν δὲ κατάρχεσθαι — αἱ δὲ κριθαὶ λεπταί). — Edetur in appendice.
- F. 215^v. ν'. Περὶ φητίας [sic] (Φητευὴν [sic] δὲ μεσουρανοῦντος [sic] — ψυχροὶ καὶ ὑγροί). — Edetur in appendice.
- F. 216. να'. Περὶ θεῶν καθιδρύσεως (Ἰδρύσεις δὲ θεῶν — τῆς τύχης· κλῆρος ὀράσθω). — Edetur in appendice.
Πεπλήρωται ἡ ἐκλογή τῶν περὶ Ἰουλιανῶ [sic] ἀστρολογουμένων.
- F. 216^v. νβ'. Ἐκ τῶν Εὐτοκίου ἀστρολογουμένων (Ἄναγκαῖον ὑποδείξει πῶς — σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν [sic] τὸ δὲ σχῆμα τοῦ θεάματος). — Opusculi principium e cod. Flor. 12, f. 140^v, *Catal.*, I, p. 170 editum est.
- F. 219^v. Thema astrologicum. — Cf. cod. Flor. 12, f. 442.

- F. 220. Περὶ τῆς τῶν ἡμερηίδων ἐκθέσεως (Τῶν ἡμερηίδων ἢ καταγραφῇ — ὡς εἶρηται καθ' ἐκάστην ἡμέραν). — V. supra, f. 176.
- F. 222. Tabula. Δεῖ εἰδέναι διὰ τὰ β' ταῦτα etc. Tabula.
"Ὅτι Ἐριμάρβος δν — τὰς ὑποσχέσεις διαμαρτάνει. — Ed. ex hoc codice, *Catal.*, VIII, 3, p. 91.
- F. 222^v. νδ'. Ἡ τῆς τετραβίβλου Πτολεμαίου συγκεφαλαίωσις [In summa pagina rubro : Ἐπανακεφαλαίωσις Πτολεμαίου] (Αἱ μὲν οὖν — πείρα πολλάκις διείλεξεν). — Ed., *ibid.*, p. 93.
- F. 224. Περὶ τοῦ Πτολεμαίου [*sic*] ἐν ποίῳ καιρῷ ἦν (Οὗτος ὁ Πτολεμαῖος [*sic*] — καὶ ἱστορίαν ἀναγράφονται [*sic*]). — Ed., *ibid.*, p. 95.
- E. 224^v. νε'. Ανακεφαλαίωσις [*sic*] τῆς Παύλου εἰσαγωγῆς [In summa pagina rubro : Ἐπανακεφαλαίωσις Παύλου] ("Ὅτι μὲν οὖν — τῆς Σελήνης συνδέσμου). — Ed., *ibid.*, p. 95.
- F. 226. νς'. <Δημητρίου> ἀστρολογουμένων (Διαλαμβάνει μὲν οὖν — συμπληρεῖ [*sic*] τὴν πρόθεσιν). — Ed., *ibid.*, p. 98.
- F. 226^v. νζ'. Συγκεφαλαίωσις τοῦ πρὸς Ἱερωκλέα Θρασύλου πῆνακος (Οὕτως [*sic*] διαλαμβάνει πρῶτον — πρὸς Ἱρακλέα πίναξ). — Ed., *ibid.*, p. 99.
- F. 228. νη'. "Ὅσα <ε>ἶδαμεν συγκεφαλαίωσις [*sic*] (α'. Περὶ παραδῶσεως [*sic*] Ἥλιου — ὁ Κρητόδημος [*sic*] οὗτος). — Ed., *ibid.*, p. 102.
- F. 228^v. νθ'. Τῶν Καλλικράτους Τιμογένει γεγραμ<μ>ένων ἀστρολογικῶν σπουδασμάτων συγκεφαλαίωσις [*sic*]. ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος Καλλικράτους Θησαυρός (Ἐπαγγέλλ<λ>εται δὲ τὰ — οὕτως οὖν ὁ Καλλικράτης [*sic*]). — Ed., *ibid.*, p. 102.
- F. 229. ξ' [dextra parte θ']. Συγκεφαλαίωσις τῶν Βαρβήλων πρὸς Ερμωγένην [*sic*] ἀστρολογουμένων (Πρῶτον μὲν διέξεισει [*sic*] — δὲ ὁ Βάρβυλος [*sic*]). — Ed., *ibid.*, p. 103.
- F. 229^v. ξα'. Συγκεφαλαίωσις τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν, ἧτινες [*sic*] ἐπιλύσεις καὶ διηγήσεις τῆς αστρονομικῆς [*sic*] ἐπαγγέλλονται τέχνης (Ἀποδίδωσιν οὖν πρῶτον — Ἀλεξάνδρου καὶ Οὐάλεντος). — Ed., *ibid.*, p. 104.
- F. 232^v. Τῶν Ἀντιόχου εἰσαγωγικῶν βιβλίου α' συγκεφαλαίωσις [In summa pagina rubro : Ἀντιόχου εἰσαγωγικόν] (α'. <Δ>ιαλαμβάνειν α' [*sic*] περὶ — τῆς γενέσεως κρίσιν). — Ed., *ibid.*, p. 111.
- Ff. 238^v-239. δ'. Ὁρθὴ σφαῖρα συμεσουρανῆσει πάντα ναχῇ [*sic*]. — F. 239. Ὁρθὴ σφαῖρα συμεσουρανῆσεις πάντα ἀχῇ [*sic*]. Tabula. — Ex Ptolemaei vel Theonis Alexandrini tabula ab Halma (Θεῶνος Ἀλεξανδρέως ὑπόμνημα, 1822, pp. 148-154) edita.

- Ff. 239^v-240^v. ε'. Sine inscriptione. Tabula. Insunt ἀριθμοὶ κοινοὶ (α'-γ'), εὐθεία ὀρθή, Σελήνης πλάτος, Ἡλίου λόξωσις.
- Ff. 241-243^v. <ζ'>. Κανὼν πλάτος [*sic*] Κρόνου Ἡ. κανὼν πλάτος Διὸς Ζ'. κανὼν παράλληλος. Tabula.
- Ff. 244-246^v. Ζ' Κανὼν πλάτος Ἄρεος Σ. κανὼν πλάτος Ἀφροδίτης Ψ. κανὼν παράλληλος [*sic*]. Tabula.
- Ff. 247-249^v. η'. ς. Κανὼν πλάτος Ἐρμοῦ. ς. Tabula.
- F. 250. θ'. Η. Κρόνου βάθους στηριγμοί. Tabula.
- F. 250^v. ι'. Ζ'. Διὸς βάθους στηριγμοί. Tabula.
- F. 251. ια'. Σ. Ἄρεως βάθους στηριγμοί. Σ. Tabula.
- F. 251^v. ιβ'. Ψ. Ἀφροδίτης βάθους στηριγμοί. Ψ. Tabula.
- F. 252. ιγ', ς. Ἐρμοῦ βάθους στηριγμοί. ς. Tabula.
- F. 252^v. ιδ'. Κλήματος ε' ἔπασ. [*sic*] ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρπ'. Tabula.
ιε'. Κρόνου φάσεις δύσεως Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα' ἕως τξ'. Tabula.
- F. 253. ις'. Διὸς φάσεις ἕως ἀνατολῆς ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρπ'. Tabula.
ιζ'. Διὸς φάσεις δύσεως Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα' ἕως τξ'. Tabula.
- F. 253^v. ιη'. Ψ ἀνατολὴ ἕψας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα' ἕως σκγ' Ἀφροδίτη. Tabula.
ιθ'. Ψ δύσεως ἑσπερίας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρλγ' ἕως ρπ' Ἀφροδίτη. Tabula.
- F. 254. κ'. ς. Ἐρμοῦ ἀνατολὴ ἑσπερίας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας α' ἕως μοίρας ριβ'. ς. Tabula.
κα'. ς. δύσεως ἕως Ἡλίου ἀπὸ μοίρας σμθ' ἕως τξ'. ς. Tabula.
- F. 254^v. ς. ἀνατολῆς ἕψας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα' ἕως σμη'. ς. Tabula.
ς. δύσεως ἑσπερίας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ριγ' ἕως ρπ'. ς. Tabula.
- F. 255. κβ'. Κρόνου φάσεων ἀπόστασις [*sic*] πρὸς τὸν ἀκριβῆ Ἡλιον etc. Tabulae duae.
- F. 255^v. κγ'. Ἐρμοῦ φάσεων ἀπόστασις πρὸς τὸν ἀκριβῆ Ἡλιον etc. Tabulae duae.
- F. 256. <κδ'>. Ἄρεως φάσεων ἕψας ἀνατολῆς Ἡλίου ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρπ'. Tabula.
κε'. Ἄρεως ἑσπερίας δύσεως Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα' ἕως τξ'. Tabula.
- F. 256^v. κς'. Ἀφροδίτης ἀνατολῆς ἑσπερίας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρλζ' Ἀφροδίτης. Tabula.
κζ'. Ἀφροδίτης δύσεως ἕψας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας σκδ' ἕως τξ'. Ἀφροδίτης. Tabula.
- Ff. 257-284 opusculum astronomicum saec. XI confectum servatur; scriptor enim exemplis anni 1061 in cap. λε', με', μθ', anni 1069 in cap. νζ', anni 1072 in cap. νθ', εα' utitur.
- F. 257. κη'. Μέθοδοι ψηφωφορίας διαφώρων ὑποθέσεων ἀστρονομη-

κῶν. Πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὴν περιφαίρειαν ἐκάστης ἡμέρας καὶ ὥρας εἰσημερινῶς καὶ ὠριαίους χρόνους [*sic*] (Γνωθὶ τὸν Ἕλιον ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἔστιν — τὴν ζητουμένην ἡμέραν). — Cf. codd. It. 11, f. 84^v; Vind. 3, f. 84^v, cap. δ'.

Ἐποδείγμα (Ἐποδείγματος χάριν βουλλώμεθα [*sic*] εὐρεῖν — χρόνοι τῆς ἡμέρας).

F. 257^v. κθ'. Πῶς ὀφείλωμεν [*sic*] εὐρίσκειν [τῆς νυκτὸς rubro supra versum] πόσαι ὥραι εἰσημεριναί [*sic*] ἀναλογοῦσιν ἐκάστην νύκτα καὶ πόσοι ὠρ<ι>αῖοι χρόνοι (Εὐρῶντες [*sic*] κατὰ τὴν ζητουμένην — ἢ περιφέρ<ε>ια τῆς νυκτὸς). — Cf. cod. Vind. 3, f. 85, cap. ε'.

F. 258. λ'. Πῶς ὀφείλωμεν [*sic*] εὐρίσκειν τὴν μεσημβρινὴν ὥραν (Λαμβάνω μὲν τοὺς ὠριαίους — κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός).

λα'. Πῶς ὀφείλωμεν [*sic*] εὐρίσκειν τὸ κατὰ τὴν ἰσημερίαν [*sic*] μεσημβρινὸν τοῦ Ἑλίου ὕψωμα [Rubro supra versum τοῦ εὐρεῖν τὸ μ(εσου)ρ(άνημα)] (Ἀφαιροῦμεν τὸ πλάτος — τὴν εἰσημερίαν [*sic*] ἐν Κωνσταντινουπόλει).

λβ'. Πῶς ὀφείλωμεν [*sic*] εὐρίσκειν τὸ πλάτος ἐκάστης πόλεως [Rubro περι τοῦ εὐρεῖν τὸ πλάτος ἐκάστης πόλεως] (Ἀφαιροῦμεν τὸ μεσημβρινὸν — τὸ πλάτος Κωνσταντινουπόλεως). — Cf. cod. Vind. 3, f. 85, cap. ζ'.

F. 258^v. <λγ>. Ἄλλως περὶ τοῦ πῶς ὀφείλωμεν εὐρεῖσκειν [*sic*] τὸ κατὰ τὴν ἰσημερίαν [*sic*] μεσημβρινὸν τοῦ Ἑλίου ὕψωμα καὶ τὸ πλάτος τῆς ζητουμένης πόλεως (Ὅταν εἴη [?] ὁ Ἕλιος — ἂν βουληθῶμεν ἡμέραν).

λδ'. Λάβε τὸ ακρηβαίς [*sic*] μεσημβρινὸν ὕψωμα — τῆς ζητουμένης πόλεως.

λε'. Πῶς ὀφείλῃς [*sic*] εὐρίσκειν τὸ μεσημβρινὸν ὕψωμα ἐκάστης ἡμέρας (Ἴδε τὴν ἐποχὴν — Φεβρουαρίου μεσημβρινὸν ὕψωμα). — Cf. codd. It. 11, f. 84^v; Vind. 3, f. 85, cap. ζ'.

F. 259. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἀπὸ ἀρχῆς Κριοῦ — τῶν Ἰχθύων νότια.

λζ'. Ἄλλως περὶ τοῦ εὐρεῖν τὸ μεσημβρινὸν ὕψωμα ἐκάστης ἡμέρας ἀπὸ τῶν αναφωρῶν [*sic*] τῆς ζητουμένης πόλεως (Εἰσάγαγε τὴν ἐποχὴν — τῆς ζητουμένης ἡμέρας). — Cf. codd. It. 11, f. 84^v; Vind. 3, f. 85, cap. ζ'?

Brevitatis causa iam capitulorum titulos tantum adnotabo.

F. 259^v. λζ'. Πῶς ὀφείλωμεν [*sic*] εὐρίσκειν τὴν περιφέρ<ε>ιαν τῆς ἡμέρας ἐτέρως. — λη'. Πῶς δεῖ εὐρίσκειν εὐθείαν ὀρθήν. — λθ'. Πῶς δεῖ εὐρίσκειν περιφαίρια [*sic*] ὀρθήν. — F. 260. μ'. Πῶς δεῖ εὐρίσκειν εὐθείαν ἀντίστροφον. — μα'. Πῶς δεῖ εὐρίσκειν ἀντίστροφον περιφέρειαν. — F. 260^v. μβ'. Πῶς ὀφείλωμεν [*sic*] εὐρίσκειν τὴν ὥραν καὶ ἄνευ τοῦ κανόνος τῶν

<ώ>ρων διὰ τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἡλίου. — μγ'. Πῶς ὑφείλωμεν εὐρίσκειν τὴν ζητουμένην ὥραν τὴν ἀνηγεγμένην περιφέρειαν καὶ ὥρας εἰσημερινάς [sic] καὶ τὰς ὥρας τῆς ἀποστάσεως τῆς μεσημβρίας ἀπὸ τῶν ἀναδιδωμένων [sic] καιρικῶν ὥρων. — F. 261. μδ'. Πῶς ὑφείλωμεν [sic] εὐρίσκειν τὰ τῶν ἀστέρων ἡμερίσηα [sic] δρομήματα. — με'. Πῶς ὑφείλωμεν εὐρίσκειν τω ὀριαῖων [sic] τῶν ἀστέρων δρόμημα (Scriptor exemplo anni ,Ϛφξθ' [1061] utitur). — F. 261v. μς'. Πῶς ὑφείλωμεν εὐρεῖσκειν [sic] ἦν ἐπέχει ὁ Ἡλιος μοῖραν ἐν τῷ ἀνατέλλειν αὐτόν. Cf. cod. Vind. 3, f. 85v, cap. η'. — F. 262. μζ'. Πῶς ὑφείλωμεν [sic] εὐρίσκειν ἦν ἐπέχη [sic] ὁ Ἡλιος μοῖραν ἐν τῷ δύνειν αὐτόν. Cf. cod. Vind. 3, f. 85v, cap. θ'. — F. 262v. μη'. Πῶς ὑφείλωμεν [sic] εὐρίσκειν τὸν [l. τὴν] κατὰ μεσημβρίαν τῆς νυκτὸς ακρυβῆ [sic] τοῦ Ἡλίου ἐποχὴν. — μθ'. Πῶς ὑφείλης [sic] εὐρίσκειν τὴν μοῖραν τῆς τῶν φωστήρων συζυγείας [sic] (Scriptor exemplo anni ,Ϛφξθ' [1061] utitur). — F. 263. ν'. Πῶς ὀφείλης [sic] εὐρίσκειν τὰς ἰσημερινάς [sic] ὥρας ἃς ἀφίσταται τῆς μεσημβρίας ἢ γινομένη συζυγία τῶν φωστήρων καὶ τὴν ἀνηγμένην περιφέρειαν καὶ ὥρας καιρικάς. F. 264v. να'. Πῶς ὀφήλωμεν [sic] τὰς ἀναδιδωμένας [sic] ὥρας ἰσημερινὰς μεταβάλλειν εἰς καιρικάς. — F. 265. νβ'. Πῶς ὀφήλωμεν [sic] τὰς ἀναδιδωμένας [sic] ὥρας καιρικάς καταλαμβάνειν ἰσημερινάς. — F. 265v. νγ'. Πῶς ὀφείλωμεν [sic] εὐρίσκειν τὸν [l. τὴν] ἀκρηβῶς [sic] ὠροσκοποῦσαν μοῖραν. — F. 266v. νδ'. Πῶς ὀφείλωμεν [sic] εὐρίσκειν τὴν ἀκριβῶς μεσουρανοῦσαν μοῖραν. — F. 267. νε'. Πῶς ὀφείλωμεν εὐρίσκειν τὰς ἀναλογούσας μοῖρας ζῳδιακάς ἐκάστου τῶν ιβ' τόπων. — F. 267v. νς'. Ἄλλως περὶ θεματισμοῦ. — F. 268. νζ'. Πῶς ὀφείλωμεν [sic] εὐρίσκειν τὴν κατὰ τὴν Ϛ' ὥραν ὠροσκοποῦσαν τοῦ ζῳδιακοῦ μοῖραν (Scriptor exemplo anni ,Ϛφοζ [1069] utitur). — F. 268v. νη'. Πῶς ὀφείλωμεν [sic] πηγνύειν τοὺς ἀστέρας ἐν οἷς ψηφίζωμεν [sic] διαθέματα. Cf. cod. Vind. 3, f. 85v, cap. ι'. — F. 269. νθ'. Πῶς ὀφείλωμεν εὐρίσκειν τὴν ἀκριβῆ μοῖραν τῆς ζητουμένης συζηγίας [sic] (Scriptor exemplo anni ,Ϛφπ' [1072] utitur). Cf. cod. Vind. 3, f. 86, cap. ια'. — F. 270v. ξ'. Περὶ ἐκλύψεως [sic] Ἡλίου ☉. Cf. codd. It. 11, f. 85; Vind. 3, f. 86, cap. ιβ'. — F. 273. ξα'. Περὶ τῶν ὥρων τῆς ἐκλύψεως (pro exemplo : ... κατὰ τὴν κ' Μαΐου τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἔτους ,Ϛφπ' [1072] σεσημείωται μέλλουσα γενέσθαι ἠλιακὴ ἔκλειψις...). Cf. cod. It. 11, f. 86; Vind. 3, f. 87v, cap. ιγ'. — F. 277. <εβ>. Πῶς δεῖ ψηφίζειν τὸ πλάτος τῆς Σελήνης.

- F. 278. Εγ'. Περὶ τῆς τοῦ Κυνοῦς ἐπιτολῆς καὶ τῆς προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτῆς, συμβεν(όν)των [*sic*] ('Ἡ τοῦ Κυνοῦς ἐπιτολή — Ξηρασία καὶ λιμός). = *Georonica*, I, 8.
- F. 278^v. Ξδ'. Εἰ βούλη [*sic*] γνῶναι τὸν ὥροσκόπον τοῦ γεν<v>ήματος ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως καὶ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐγεν<v>ήθης. — F. 279. Ξε'. Πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὴν ἀκριβῆ ὥραν ἀπὸ τοῦ ὑψώματος τοῦ κρατηθέντος Ἥλιου ἢ ἀπὸ τοῦ κρατηθέντος ὑψώματος τοῦ Ἥλιου. — F. 279^v. Ξζ'. Πῶς ὠφείλομεν εὐρίσκειν ἀπὸ τοῦ κρατιθέντος [*sic*] τοῦ Ἥλιου τὰς καιρικὰς ὥρας διὰ τοῦ κανόνος τῶν ὥρῶν. — Ξζ'. Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἥλιου. Cf. codd. It. 11, f. 86^r; Vind. 3, f. 87^v, cap. ιδ'. — Ξη'. Εἰ βουλόμεθα γνῶναι τὴν ἐποχὴν τῆς Σελίνης [*sic*]. Cf. codd. It. 11, f. 86^v; Vind. 3, f. 88, cap. ιε'. — F. 280. Ξθ'. Περὶ τῆς τῶν ε' ἀστέρων κατὰ μῆκος ψηφοφωρίας [*sic*]. Cf. codd. It. 11, f. 86^v; Vind. 3, f. 88^v, cap. ιζ'.
- F. 281. ο'. [Rubro Συνάφεια Σελήνης πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀστέρας]. Περὶ τῶν πρὸς τοὺς πλανήτας ἀστέρας συναφῶν τῆς Σελίνης [*sic*] ('Ἡ add. rubro) Σελίνη [*sic*] Κρόνῳ συνοδεύουσα ἐναντία εἰς πᾶν πρᾶγμα... Ἄλλως. Σελίνη [*sic*] Κρόνῳ συνοδεύουσα ἔστιν ὠφέλημος [*sic*] εἰς τὸ ἐξωνήσθαι [*sic*] τιμίους λίθους — τὸν δὲ Κρόνον κατὰ τὴν εὐδόμην [*sic*]).
- F. 284. οα'. Tabula. Ζψῖδια. Ὅρια κατὰ Αἴγυπτίους. Ὅρια κατὰ Πτωλεμαίου [*sic*]. — Ex Hephaestione? Cf. cod. Paris. 45, f. 69^v.
- F. 285. οβ'. Tabula. Ζψῖδια. Οἰκοί. Ὑψώματα. Ταπεινώματα. Δεκανοί. Τριγωνόκρατορες [*sic*]. Ἐπίκ(εντροί) τριγωνόκρατορες [*sic*]. Μονόμοι(ριαῖοι?) τριγωνόκρατορες [*sic*]. — Cf. *ibidem*.
- F. 285^v. ογ'-πζ'. [Ἀρσενικά madore deletum]. Κριός, Δίδυμοι, Λέων — [ἄνθρω]πόμορφα. Δίδυμοι, Αἰγόκερως, Ζυγός, Ὑδροχόος ἕως μοίρας ιε' Τοξότου πζ'. — Cf. *Maximi et Ammonis reliquiae*, ed. Ludwich, p. 105. V. *Catal.*, I, p. 164; IV, p. 152.

83. Cod. Paris. gr. 2491. — Chartaceus, cm. 20 × 14, ff. 160, magna ex parte eadem manu saec. XIV (ante annum 1334 cf. enim manu posteriore f. 1, ἐν ὑποδείγματι... κατὰ τὸ ,Γωμγ' ἔτος [1335]... .. ἐν τῇ παρόντι ,Γωμγ' ἔτει ..., et inferius, .. κατὰ τὸ ,Γωμδ' [1336] ..., f. 4 .. κατὰ τὸ νῦν ἔτος ,Γωμε' [1334] ...; fortasse circa annum 1329, cf. enim f. 15 prima manu, κατὰ τὸ ,Γωλζ' exaratus, praeter ff. 2^r-4^r (partim) et 133^r (partim) + 152^r-155^r quae alius manus saec. XIV esse videntur, f. 160^r variis manibus saec. XIV, ff. 133^r (partim) + 136^v-137^r + 155^v-160^r manu saec. XV scripta, etc. — Olim Fontebledensis (v. Omont, *Catalogue des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 92, n. 276), Regius DCCCLXIX, 949, 3208. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 269.

- F. 9^v. Κανόνιον περὶ βροντῶν καὶ χειμῶνων καὶ ὄμβρων καὶ σει[σ-
μῶν]. *Figura*. Cf. cod. 84, f. 165^v.
- F. 10. Σφαῖρα δι' ἧς εὐρίσκεται βροντή, χειμῶν, ὄμβρος, σεισμός.
Figura. — Cf. codd. Germ. 17, f. 30 et infra f. 166; 118,
f. 4^v.
- F. 10^v. Ἐτέρα σφαῖρα δι' ἧς εὐρίσκεται βροντή, χειμῶν, ὄμβρος, σει-
σμός. *Figura*. — Cf. cod. 2493, f. 166^v.
- F. 11. Πίναξ πρὸς τὸ εὐρεῖν ποῖος ἄνεμος πνεῖ ἢ εἰ γινήσεται βροντή,
βροχή, χειμῶν, σεισμός (Τὰ νέφη κινούμενα — σχηματισμὸν
τῶν ἀστέρων). *Figura*. — Cf. codd. 84, f. 167; 118, f. 5.
- F. 11^v-12, De eadem re figurae septem, quibus inscribitur : Ἡλίου δ',
Σελήνης α', Κρόνου ζ', Διὸς γ', Ἄρεως ε', Ἀφροδίτης γ',
Ἑρμοῦ β'. — Cf. cod. 84, ff. 167^v-168.
- F. 11^v in ima pagina. Τὸν ἀστέρα τὸν κύριον τῆς προγενομένης συνό-
δου — συζυγίας ἔτυχεν ἀποφαίνου. — Cf. cod. 84, f. 167^v.
- F. 12 dextra parte : Ἡμέρα α' Ἡλίου etc. οἶκος Ἡλίου Λέων etc.
- F. 12^v. Μέθοδος εἰς τὸ ψηφῆσαι [*sic*] τὸν Ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τοῦ
ζωδίου ἐστίν (Κράτει τὰ ἀπὸ — καὶ λεπτὰ τόσα).
Ψῆφος τῆς κατὰ μῆκος ἐποχῆς τῆς Σελήνης (Λαμβάνω τὰ
περισσὰ — μοιρῶν καὶ λεπτῶν). In marg. rubro Εἰ δὲ πλείων
— καὶ τότε ἀφαίρει.
- F. 13. Περί μεταβολῆς τῶν καιρικῶν ὥρων εἰς τὰς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ
μεσημβρίας, καὶ πρὸς ἰσημερινὰς ὥρας καὶ πρὸς ὀμαλὰ νυχθή-
μερα (Πῶς αἱ καιρικαὶ — διδόναι τῷ Ἡλίῳ).
- F. 13^v. Περί τῆς τῶν ἐφημερίδων ἐκθέσεως (Ἄνω καὶ κάτω — τὰς
καθολικὰς καταρχάς). — Cf. codd. Flor. 8, f. 32, cap. κγ';
Ven. 8, f. 163^v.
- F. 14. Περί τῶν ἀπὸ τῶν σχηματισμῶν τῆς Σελήνης ἐπισημασιῶν
(Ἡ Σελήνη πρὸς — καὶ τὰς φάσεις). — Cf. codd. Flor. 9, f. 244^v,
cap. τπέ'; Vind. 2, f. 172^v, cap. ις'?
- F. 14^v. Κατὰ τὰς τοῦ μεγάλου Πτολεμαίου παραγγελίας [*Syntax.*
mathem., ed. Heiberg, VII, 4?] οἱ λαμβανόμενοι ἀπλανεῖς
ἀστέρες λαμπροὶ ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν — [F. 14^v] Ἀλεξάν-
δρου τελευτῇ οὕτως. Ff. 14^v-15^v tabulae sequuntur. — Cf.
cod. 84, f. 164.
F. 14^v in ima pagina alia manu saec. XIV, Ἡ δὲ Πλειὰς —
Παρθένου γν'. — Cf. *ibid*.
- F. 138. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως περὶ τῆς τοῦ ἀστρο-
λάβου χρήσεως καὶ τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων ἕκαστον τί
σημαίνει (Τὴν ἐν τῷ — διέστηκεν ἐπὶ θάτερα). — V. supra
cod. 80, f. 1.
- F. 148^v. Ἐτέρα ἐξήγησις τοῦ ἀστρολάβου (Εἰ βούλει γινώσκειν —

καθώς πρότερον διαταξάμεθα). Ammonii. — V. supra cod. 80, f. 15^v.

F. 150^v. Σφαιροειδοῦς τῆς γῆς οὔσης... etc.

F. 151. Ἡ ἀρχὴ τῶν δεκανῶν καὶ τῶν ὀρίων· ἀπὸ Ἰχθύων ἄρχεται καὶ πρόεισιν ἕως Κριοῦ. Figura. Ἐκαστος τῶν ἀστέρων — δεκανὸν αὐτοῦ α'.

84. Cod. Paris. gr. 2493. — Chartaceus, cm. 22 × 15 5; ff. 169; saec. XVI manu Angeli Vergetii (cf. Vogel-Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 5) scriptus. — Ex bibliotheca Colberti (n. 4387), postea Regius 4387.2.2. — Cf. Omont, *Inventaire*, t. II, p. 270.

Post Theonis Alexandrini commentarium in Ptolemaei expeditos canones et Ptolemaei ipsius opus haec inveniuntur :

F. 130. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τοῦ γραμματικοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου κατασκευῆς τε καὶ χρήσεως καὶ τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων ἕκαστον τί σημαίνει (Τὴν ἐν τῷ — διέστηκεν ἐπὶ θάτερα). — V. supra cod. 80, f. 1.

F. 148. Ἐτέρα τις ἐξήγησις τοῦ ἀστρολάβου (Εἰ βούλει γινώσκειν — καθὼς πρότερον διαταξάμεθα). Ammonii. — V. supra cod. 80, f. 15^v.

F. 152. Νικηφοροῦ Γρηγορά τοῦ φιλοσόφου περὶ κατασκευῆς καὶ γενέσεως τοῦ ἀστρολάβου (Περὶ τῶν τοῦ — καταγεγραμμένων χειμερινὸν κύκλον· τέλος τοῦ λόγου τοῦ κυρίου Γρηγορά). — V. cod. 20, f. 22.

F. 158. De eadem re. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο ὡς ἡμεῖς ἐνταῦθα — τοῦτο μὲν τοιοῦτον. — V. ibidem. Cf. supra cod. 80, f. 23.
Folii 159^r infima pars, ff. 159^v· 162^v vacant.

F. 163. Περὶ τῶν ἐν τῷ βορείῳ ἡμικυκλίῳ καὶ νοτίῳ Ζωδίων ποῖα τίσιν τῶν ἐν τῷ Ζωδιακῷ κυρίως λεγομένων Ζωδίων συνανατέλλουσι καὶ συγκαταδύονται (Συνατέλλουσι καὶ συγκαταδύονται — Ὀφιοῦχος ἕως γονάτων).

F. 164. Κατὰ τὰς τοῦ μεγάλου Πτολεμαίου — Ἀλεξάνδρου τελευταίας οὔτως. Ff. 164-165 tabulae sequuntur. — Cf. cod. 83, f. 14^v.

F. 165^v. Κανόνιον περὶ βροντῶν καὶ χειμῶνων καὶ ὄμβρων καὶ σεισμῶν. Cf. cod. 83, f. 9^v.

F. 166. Σφαῖρα δι' ἧς εὐρίσκεται βροντὴ, χειμῶν, ὄμβρος καὶ σεισμός. Figura — Cf. cod. 83, f. 10, etc.

F. 166^v. Ἐτέρα σφαῖρα δι' ἧς εὐρίσκονται βροντὴ, χειμῶν, ὄμβρος, σεισμός. Figura. — Cf. cod. 83, f. 10^v.

F. 167. Πίναξ πρὸς τὸ εὐρεῖν ποῖος ἄνεμος πνεῖ ἢ εἰ γενήσεται βροντὴ, βροχὴ, χειμῶν καὶ σεισμός (Τὰ νέφη κινούμενα — σχηματισμὸν τῶν ἀστέρων). Figura. — Cf. cod. 83, f. 11, etc.

Ff. 167^v-168. De eadem re figurae septem. = Cod. 83, ff. 11^v-12.

F. 167^v. In ima pagina. Τὸν ἀστέρα τὸν — [F. 167^v] συζυγίας ἔτυχεν ἀποφαίνου. — Cf. cod. 83, f. 11^v.

85. Cod. Paris. gr. 2504. — Chartaceus, cm. 19 × 15, ff. 230, saec. XVI. — Ex bibliotheca Colberti (n. 3838); Regius 3207, 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 273; Ruelle, *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions*, 1910, p. 32.

F. 1. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν τοῦ Πτολεμαίου (Προοίμιον. Ἐπειδὴ τὰ περὶ — καὶ διπσθεν ζ' τέλος). — Ed. Wolf, Basileae, 1559, p. 181-192.

F. 29^v. Κανόνιον τοῦ ὄλου κύκλου τῶν ὀκτώ καὶ δέκα ζωδίων καὶ πῶς μερίζεται εἰς τοὺς σχηματισμούς. Tabula.

F. 30. Ζήτησον τὴν αὐτοῦ ἐξήγησιν ἐν ρκ' κεφαλαίῳ. Figura. Ff. 30^v-34^v vacant.

F. 35. Ἀπομάσσαρος [*sic*] τοῦ παλαιτάτου ἐξήγησις εἰς τὴν τετράβιβλον τοῦ Πτολεμαίου (Τὰ προοίμια ποιεῖται — πάντων τῶν κέντρων). F. 229^r in paginae parte inferiore, ff. 229^v-230^r figurae. = *In Claudii Ptolemaei quadripartitum enarrator ignoti nominis etc.*, ed. Wolf, Basileae, 1559, pp. 1-180. Cf. Ruelle, *l. c.*

86. Cod. Paris. gr. 2507. — Chartaceus, cm. 22 × 14, ff. 206, saec. XV totus una, ut videtur, manu scriptus praeter ff. 140-141^r. — Ex bibliotheca Caroli Le Tellier (n. 77), postea Regius 3214, 2. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 274. — Indice locupletissimo ff. 1-39, 77-206, quem vir doctissimus A. Jacob confecerat, usus sum.

F. 1. Ἀποτελεσματικὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν Παῦλον ἐξηγητικῶν Ἡλιοδώρου καὶ [ἐτέρων ἀστρολόγων haec verba bibliothecae sigillo operata].

Περὶ τριγώνου καὶ ἑξαγώνου σχήματος καὶ τῶν λοιπῶν (Τὸ ἐξάγωνον σχῆμα — καὶ πρὸς ἀλλήλους). — Cf. codd. Flor. 8, f. 178, cap. σνβ'; Ven. 5, f. 1; 7, f. 356 (qui libri partem tantum continet); 8, f. 278^v, cap. σλβ'; It. 4, f. 7; Rom. 15, f. 229; Vind. 2, f. 162, cap. α'; 4, f. 83. Heliodori frustula edidit F. Gumont, *Catal.*, IV, p. 81-83. V. *Catal.*, I, p. 26, n. 1; II, p. 81, n. 1; IV, p. 81, n. 1.

Περὶ συναφῶν καὶ ἀπορροῶν (Ἄλλὰ καὶ τοῦτο — καὶ ἀπορρεῖ ὁμοίως). — Cf. codd. Flor. 8, f. 178, cap. σνγ' Venet. 5; 8; It. 4; Vind. 2, f. 162, cap. β'; 4, f. 83.

F. 1^v. Περὶ προστασσόντων καὶ ὑπακούοντων ("Ὅτι φησὶν ὁ Παῦλος — συναιρέτου ἢ παραιρέτου). — Cf. cod. Flor. *ibid.*; etc. Ἡ δὲ τῶν ἀσυνδέτων — καὶ περὶ τούτου. — Cf. cod. Flor. 8, f. 178^v, cap. σνδ'; etc.

- F. 2^v. Ποιούνται δὲ φάσεις πρὸς τὸν Ἥλιον — τὴν κίνησιν ποιούμενοι. — Cf. cod. Flor. 8, f. 179^v, cap. σνε'; etc.
- F. 4. Δεξιὸν τρίγωνον ἐκάλεσεν — τὸν Ἥλιον φερομένη. — Cf. cod. Flor. 8, f. 181, cap. σνζ'; etc.
- F. 6. Τοῦ περὶ ἀπορροίας λόγου — προϊόντες ἀκριβέστερον μαθησόμεθα. — Cf. cod. Flor. 8, f. 183, cap. σνζ'; etc.
- F. 7. Περὶ πολεόντων (Τὸ τέταρτον τῶν ἀπὸ — ἡ γενέθλιος ἡμέρα). Cf. cod. Flor. 8, f. 184, cap. σνη'; etc.
- F. 7^v. Περὶ διεπόντων (Καὶ ταῦτα μὲν — ὡρῶν ἀδιάπτωτον εὐρίσκειται). — Cf. cod. Flor. 8, f. 185, cap. σνθ'; etc.
Περὶ δωδεκατημορίου τῶν ἀστέρων (Τὸ δὲ τῶν — ἄλλων κέντρων ποιῶ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 185, cap. σε'; etc.
- F. 8^v. Περὶ κλήρων (Λείπεται δὲ ἡμῖν — αἰχμαλωσιῶν ἐστὶν αἴτιος). — Cf. cod. Flor. 8, ff. 186 et 186^v, cap. σεα' et σεβ'; etc.
- F. 12. Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος (Τῶν δώδεκα τόπων — παντὸς ἀστέρος καθόλου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 190^v, cap. σεγ' partim; etc.
- F. 15^v. Περὶ τῆς διακρίσεως τῶν ιβ' τόπων (Περὶ δὲ τοῦ μερισμοῦ — καὶ τὸν κατὰ κορυφήν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 190^v, cap. σεγ' partim; etc.
- F. 17. Περὶ τέκνων (Διαλεχθεῖς ὁ ἀστρολόγος — καὶ σπόριμος λέγεται). — Cf. cod. Flor. 8, f. 196^v, cap. σεδ'; etc.
- F. 18. Περὶ πράξεως (Ὁ περὶ πράξεως λόγος — κύριον τῆς πράξεως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 197^v, cap. σεε'; etc.
- F. 18^v. Περὶ κέντρων ἐπαναφορῶν καὶ ἀποκλιμάτων (Τεσσάρων κέντρων ὄντων — ἕαν ἀγαθοποιὸς τύχη). — Cf. cod. Flor. 8, f. 198, cap. σεζ'; etc.
- F. 19^v. Περὶ τοῦ γινῶναι ποίαν μοῖραν ἐπέχει ὁ Ἥλιος καὶ ποίαν ὁ ὕροσκόπος (Τὴν ἀπὸ ζωδίου — ἐν τῇ τοῦ Πτολεμαίου συντάξει). — Cf. cod. Flor. 8, f. 199, cap. σεζ'; etc.
- F. 20. Περὶ τοῦ γινῶναι τὴν μεσουρανοῦσαν μοῖραν (Τὴν δὲ τοῦ — Κριοῦ μοίρα ζ' μκ'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 200, cap. σεη'; etc.
- F. 20^v. Περὶ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ ἡμέρας (Ὅσα δ' ἂν ἡ — ἐπὶ τῆς ἡμέρας). — Cf. cod. Flor. 8, f. 200, cap. σεθ'; etc.
- F. 22^v. Περὶ τῆς κατὰ τρίγωνον μονομοιρίας (Ἡ κατὰ τρίγωνον — τῆς πολλῆς ἀγαθότητος). — Cf. cod. Flor. 8, f. 202^v, cap. σο'; etc.
- F. 24. Κανόνιον τριγωνικῶν μονομοιριῶν. Tabula. — Cf. cod. Flor. 8, f. 204^v, cap. σοα'; etc.
- F. 24^v. Περὶ ἀναγκαστικῆς μοίρας τοῦ ὕροσκόπου (Τὴν δὲ κατὰ τρίγωνον μονομοιρίαν οἱ σοφοὶ τῶν Αἰγυπτίων — ἐν τῷ ὕροσκοποῦντι ζωδίῳ τὴν μοῖραν ταύτην). — V. infra f. 33

capituli finem. Cf. cod. Flor. 8, f. 205, cap. σοβ'; etc. Capituli initium *Catal.*, IV, p. 82, editum est.

Ff. 25-31 manu posteriore scripta, f. 32 vacuus in medio capitulo inserta sunt.

- F. 25. Initio mutilum. Ἀπό τε τοῦ Ἄρεος καὶ ἀπὸ τοῦ Κρόνου — δυτικοὶ δὲ κρύπτειν ποιῆι.
- F. 26. Κεφάλαιον ε' (Τῷ περὶ γάμου — τὰ λοιπὰ σκεπτέον).
- F. 26^v. Κεφάλαιον ς' (Εἰπῶν περὶ γάμων — καὶ ἡ τυχοῦσα).
- F. 27^v. Κεφάλαιον ζ' (Ἐν τούτῳ τῷ — ἔστιν εἶτε βλαβερὰ).
- F. 28. Κεφάλαιον η' (Τὸ πλῆθος τῶν -- τοῦ περὶ Ξενιτείας).
- F. 29. Κεφαλαίον θ' (Τῆς εἰμαρμένης ἢ — αὐτῶν τῶν χρονοκρατόρων). Folii 29 pars inferior vacat. F. 32, a legatore additum, vacat.
- F. 33. Τῆς τριγωνικῆς μονομοιρίας — ἀκρίβειαν τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας. — V. supra f. 24^v huius capituli initium.
- F. 34^v. Περὶ κλιμακτῆρων (Σημαίνει δὲ τοὺς — λοιπῶν ς' ἀστέρων). — Cf. cod. Flor. 8, f. 207^v, cap. σογ'; etc.
- F. 35. Περὶ ἐξαλάτων τοῦ Ἡλίου (Ἐξαλα δὲ Ἡλίου — περὶ τοῦ ἐξάλματος).
- F. 35^v. Φέρε δὴ καὶ ἐπὶ τῆς συναντήσεως εἴπωμεν — δεῖται ἡ ἀστρολογία.
- F. 37. Περὶ συνδεσμῶν τῆς Σελήνης (Ὁ τῆς Σελήνης τὸν Ἥλιον σχηματισμῶν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 207^v; etc.
- F. 37^v. Περὶ οἰκοδεσπότητος καὶ χρόνων ζωῆς (Ὁ τοῦ οἰκοδεσπότητος — τῶν τῆς ζωῆς χρόνων. τέλος τῶν τοῦ Παύλου ἀπὸ ἐξηγήσεως τοῦ Ἡλιοδώρου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 212, cap. σοδ'; etc. F. 39^r maior pars, f. 30^v, f. 40 a legatore additum, vacant.
- F. 41. Ἐκ τῶν τοῦ Ἡφαι<σ>τίωνος ἀποτελεσματικῶν. Προοίμιον (Τῆς οὐρανίας διαθέσεως — θεμάτιον ὀνομάζουσι λέξομεν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 213, cap. σοε'; Ven. 7, f. 382, cap. α'; It. 1, f. 36; Rom. 3, f. 104; 19, f. 129; 20, f. 160^v; Vind. 6, f. 248^v; Germ. 20, f. 139^v; 22, f. 150; Par. 15, f. 94^v; 16, f. 81; 20, f. 215^v; 87, f. 120^v; Scorialensis T. I 14, f. 536. Editum *Catal.*, I, p. 93.
- Περὶ τοῦ θεματίου ὅπως σχηματίζεται (Θεμάτιον τοίνυν λέγεται — τόπους ὡς ὁράται), — Cod. Flor. 8, f. 213, cap. σος'; etc.
- Περὶ τῶν δωδεκατημορίων τοῦ ζωδιακοῦ (Ἐκαστον ζωδίων λέγεται — τὸ δύνον δείκνυται). Cum figura. — Cf. cod. Flor. 8, f. 213, cap. σοζ'; etc.
- Περὶ τριγῶνων τῶν ἐν τοῖς ζωδίοις (Διαιροῦσι δὲ οἱ ἀστρολόγοι — ὑδατῶδες καὶ νοτολιβικόν [*sic*]). — Cf. cod. Flor. 8, f. 213^v, cap. σοη'; etc.

- F. 41^v. Περὶ ὑψωμάτων (Ἵψωμα μὲν Ἡλίου — τὴν κγ' μοῖραν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 213^v, cap. σοθ'; etc.
 Περὶ τῶν σχημάτων τῶν ἀστέρων καὶ πρῶτον περὶ τοῦ τριγώνου (Σχηματίζονται δὲ πρὸς — τῶν λοιπῶν ὁμοίως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 213^v, cap. σπ'; etc.
 Περὶ τοῦ κατὰ τετράγωνον σχηματισμοῦ (Κατὰ τετράγωνον δὲ — τὸν ἐν Κριῶ). — Cod. Flor. 8, f. 214, cap. σπα'; etc.
 Περὶ τοῦ κατὰ ἐξάγωνον σχηματισμοῦ (Κατὰ ἐξάγωνον δὲ — ἐν μόνον Ζῳδίων). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214, cap. σπβ'; etc.
 Περὶ τοῦ κατὰ διάμετρον (Κατὰ δὲ διάμετρον — ὁ δὲ κατὰ διάμετρον). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214, cap. σπγ'; etc.
 Καὶ ὁ μὲν κατὰ τρίγωνον συσχηματισμὸς — ἢ ροδ ἢ ρπγ'. — Cf. cod. Flor. 8, f. 214, cap. σπδ'; etc.
- F. 42. Περὶ δεξιῶν σχημάτων καὶ ἀριστερῶν (Δεξιὰ μὲν λέγουσι — τῷ δεξιῷ σχήματι). — Cf. cod. Flor. 8, f. 211, cap. σπδ'; etc.
 Περὶ ἀκτινοβολίας (Ἀκτινοβολεῖν δὲ λέγεται — ὁ κατὰ διάμετρον). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214^v, cap. σπε'; etc.
 Περὶ ἀσυνδέτων καὶ ἀποστρόφων Ζῳδίων (Ἀσύνδετα δὲ Ζῳδία — ἡ' καὶ ιβ'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214^v, cap. σπγ'; etc.
 Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν Ζῳδίων (Τὰ μὲν τῶν — ἄχρι τοῦ ὠροσκόπου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214^v, cap. σπζ'; etc.
 Περὶ τόπων χρηματιστικῶν καὶ ἀχρηματίστων (Χρημα<τι>τικοὶ δὲ τόποι — δὲ λοιποὶ ἀχρημάτιστοι). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214^v, cap. σπη'; etc.
- F. 42^v. Περὶ τοῦ δωδεκατημορίου τῶν ἀστέρων (Τὸ δωδεκατημόριον τῆς — ἐπὶ τῶν ἄλλων). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214^v, cap. σπθ'; etc.
 Ἄλλο ἐκ τῶν Παύλου (Τοῦ Ζῳδίου τὰς — ἡ αὐτοῦ ἐποχή). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214^v, cap. σπθ'; etc.
 Ἄλλως τὸ αὐτό (Καὶ ἄλλως δὲ παρά τισι — δωδεκατημορίου τῆς Σελήνης). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214^v, cap. σπθ'; etc.
 Περὶ συναφῆς καὶ κολλήσεως (Συναφή δὲ καὶ — ἐπομένων γ' γένηται). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σγ'; etc.
 Περὶ ἀπορροίας (Ἀπόρροια δὲ ἐστίν — ἄχρις κ' τὴν ἀπόρροϊαν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σγα'; etc.
- F. 43. Περὶ ἀφαιρέτου (Ἀφαιρέτης ἀστήρ λέγεται — καὶ λέγεται ὑποποδίζειν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σγβ'; etc.
 Περὶ προσθέτου (Προσθέτης δὲ ὅταν — αἰε ποιοῦνται κίνησιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σγγ'; etc.
 Περὶ στηριγμοῦ (Στηριγμὸς δὲ λέγεται — καὶ μιᾶ μοῖρα). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σγδ'; etc.
 Περὶ ὑπαύγου (Ἵπαυγος δὲ λέγεται — τε καὶ ἀκτίνας). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σγε'; etc.

Περὶ φάσεως (Φάσις δὲ λέγεται — ἐπὶ τῆς δύσεως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϩε'; etc.

Περὶ ἡμερίνων καὶ νυκτερίνων ἀστέρων (Ἡμερίνους ἀστέρας λέγουσι — οὓς ἂν σχηματισθεῖη). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϩϛ'; etc.

Περὶ ἐκλειπτικῶν συνδέσμων (Εἰσὶ δὲ β' — οὗ σημεῖον [signum καταβιβάζοντος]). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϩζ'; etc.

Περὶ οἰκοδεσπότου (Οἰκοδεσποτεῖν λέγεται ἀστὴρ — ὁποῖά τις ἔστιν), — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϩη'; etc.

Περὶ ἐξάλματος (Ἐξάλμα λέγεται ἢ — βλάπει τὴν γένεσιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϩθ'; etc.

Περὶ ἐμπτώσεως (Ἐμπτωσις λέγεται ὅταν — σύνοδος ἢ πανσέληνος). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. τ'.

Περὶ ἀφρετικῶν τόπων τῶν ἐν τῇ γενέσει (Ἀφρετικοὶ δὲ τόποι — ἐφ' ἐκάστης γενέσεως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. τα'.

F. 43v. Περὶ ἀφέσεως τῆς κατὰ ἀκτινοβολίαν (Ὅταν ὁ ὠροσκόπος — καὶ ὠριμαῖα κέκληται). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216, cap. τβ'.

Περὶ ἐμπερισχέσεως (Ἐμπερίσχεσιν λέγουσιν ὅταν — γενέσθαι τὸν γεννώμενον). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216, cap. τγ'; Porphyrii *Isag.*, p. 187, ed. a. 1559.

*Ἄλλως (Ἐτεροὶ δὲ οὕτως — δὲ ἀγαθοποιῶν εὐεργετική). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216, cap. τγ' fin.; etc.

Περὶ οἰκῶν τῶν ἀστέρων (Οἰκοὺς ἀστέρων ἄς — οὐ δεῖ ταυτολογεῖν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τδ'; Porphyrii, p. 186.

F. 44. Περὶ συνοικοδεσποτείας (Συνοικοδεσπότηται δ' ἀλλήλων — τῶν ἄλλων ὁμοίως). — Cf. Flor. 8, f. 216v, cap. τε'; Porphyrii, p. 186.

Περὶ παραλλαγῆς (Παραλλαγὴν λέγουσιν ὅταν — διάμετρος μοῖρα δ'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τϛ'; Porphyrii, p. 187.

Περὶ μεσεμβολήσεως (Μεσεμβόλησις ἔστιν ὅταν — τῶν ἄλλων ὁμοίως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τζ'; Porphyrii, p. 189.

Περὶ κενοδρομίας (Κενοδρομεῖν δὲ λέγεται — ἡ τοιαύτη γένεσις). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τη'; etc.

Περὶ λαμπηνῶν ἰδίων (Ἐν λαμπήναις δὲ — ποιεῖ τὴν γένεσιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τθ'; Porphyrii, p. 190.

Περὶ μετοχῆς (Μετοχὴ ἔστιν ὅταν — δὲ ὕψωμα ἦ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. π'; Porphyrii, p. 190.

Περὶ μεταναλύσεως (Μετανάλυσις καλεῖται οἱ — ἐν κακώσει ὦσιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τια'; Porphyrii, *ibid.*

Περὶ κακώσεως (Κάκωσις λέγεται ὅταν — κάκωσις τοῦ κεκακωμένου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217, cap. τιβ'; Porphyrii, *ibid.*

F. 44v. *Ἄλλο περὶ κολλήσεως καὶ συναφῆς (Ὁ Δωρόθεος ἐν — τὰς

- τριγωνοκρατορίας σκοπεῖν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217, cap. τιγ'.
- Περὶ δορυφορίας (Δορυφορίας γένη ἐστι — ἡ γένησις ἔσται). — Cf. codd. Flor. 7, f. 107^v; Ven. 6, f. 183, cap. εἰδ'; It. 4, f. 34^v, cap. θ'; Par. 21, f. 114; Porphyr., *ibid.*
- Περὶ οἰκοδεσπότην κυρίου καὶ ἐπικρατήτορος (Διαφέρουσιν ἀλλήλων ὃ τε — μεγάλου ἀποτελέσματος ἄρχει). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217, cap. τιδ'; Porphyr., p. 191-192.
- F. 45. Περὶ ὑπακουόντων ζῴδιων (Ἵπακούει ζῴδια ἀλλήλοις — Σκορπίος τῆ Παρθένῳ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217^v, cap. τιε'; Porphyr., p. 193.
- F. 45^v. Περὶ ἰσοδυναμούντων ζῴδιων (Ἰσοδυναμοῦντα δὲ ζῴδια — Παρθένος καὶ Ζυγός). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217^v, cap. τιζ'; Porphyr., *ibid.*
- Περὶ βλεπόντων (Βλέποντα δὲ εἰσιν — β' καὶ ἐφεξῆς). — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τιζ'; Porphyr., *ibid.*
- Περὶ ἀσυνδέτων (Ἀσύνδετα δὲ ζῴδια — τρόπων ἀλλήλοις σχηματιζόμενα). — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τηγ'; Porphyr., f. 193.
- Περὶ τῶν δ' τεταρτημορίων τοῦ ζῴδιακοῦ (Τεσσάρων ὄντων τεταρτημορίων — ἐπὶ τὸν ὠροσκόπων). — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τιθ'.
- Περὶ χρηματιζόντων τόπων (Χρηματίζουσιν ἐν πάσῃ — συγχρηματίζον τῷ ὠροσκόπῳ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τκ'; Porphyr., *ibid.*
- Περὶ σπορίμου ζῴδιου (Σπόριμον ζῴδιον τοῦ — τοῦ σπέρματος καταβολήν). Citantur Antiochus, Petosiris. — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τκα'; Porphyr., p. 194.
- F. 46. Περὶ χρόνων τῶν ἐκ τῶν ἀναφορῶν (Περὶ δὲ τῶν — τοῖς προχείροις κανόνσιν). — Citantur Antiqui, Ptolemaeus, Apollinarius, Thrasyllus, Petosiris. — Cf. cod. Flor. 8, f. 218^v, cap. τκβ'; Porphyr., p. 194-196.
- F. 46^v. Πίναξ τῆς τῶν ζῴδιων ἰδιοτροπίας (Ἄρσενικά, Κρίος, Δίδυμοι — μονογενὲς Ὑδροχόος, θηριῶδες Τοξότης). — Ed. Ludwich, *Maximi et Ammonis ... reliquiae*, p. 105.
- F. 47. Περὶ καταρχῆς (Ἐπὶ πάσῃς τοίνυν — τῶν γενησομένων πρόγνωσιν). — Cf. codd. Flor. 7, f. 162^v; 8, f. 219, cap. τκγ'; Vind. 2, f. 108^v, cap. νθ'; Rom. 20, f. 165.
- Περὶ τῶν ζῴδιων ἐν καταρχαῖς (Τὰ μὲν οὖν — οἶκον αὐτῆς εἶναι). — Cf. cod. Flor. 8, f. 129^v, cap. τκδ'.
- F. 47^v. Περὶ δεξιῶν ἀστέρων καὶ ἀριστερῶν (Ἐπὶ παντὸς σχήματος — ἥπερ ὁ ἀριστερός). — Cf. cod. Flor. 8, f. 219^v, cap. τκε'.

Περὶ πολεόντων καὶ διεπόντων (Κρόνου πολεούοντος ὡρα — τὰ γεννώμενα ποιεῖ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 219^v, cap. τκε'.

F. 48^v. Περὶ ἐπισημασιῶν (Περὶ δὲ τῶν — σοι τὸ ἀκριβές). — Cf. cod. Flor. 8, f. 220^v, cap. τκζ'.

Nota in capituli fine : ... περὶ ὧν ζῆται ἔμπροσθεν ἐν τοῖς τοῦ Παύλου ἐξηγητικοῖς.

Καταρχαὶ διάφοροι (Ὁροσκοπούσης Λέοντος μοίρας γ' ἢ β' — εὐτυχία καὶ ἀγγελία). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, f. 232, cap. τλη'; Ven. 6, f. 27^v; Vind. 2, f. 58^v; Par. 13, f. 31.

*Ἄλλο (Ἡ Σελήνη ἀσύνδετος οὔσα ἐν — ἐκτὸς τῆς ὁμοζωνίας). — Theophili. Cf. *ibid*.

*Ἄλλως (Μὴ λαθέτωσαν σε ἐν ταῖς καταρχαῖς — χάριν δουλικῶν πραγμάτων). — Theophili. Cf. codd. Vind., Par., *ibid*.

F. 51^v. *Ἄλλο περὶ καταρχῶν (Ἡ Σελήνη ἐν Καρκίνῳ — ἡ καταρχὴ χάριν γυναικός). — Theophili. Cf. *ibid*.

F. 52. *Ἄλλο (Ἡ Σελήνη μετὰ Κρόνου ὠροσκοπούσα — ἐπὶ τῶν διχοτόμων). — Theophili. Cf. codd. Ven. 6, f. 27^v, cap. θ'; f. 88^v, cap. ρκα'; 7, f. 202^v, cap. τμζ'; Rom. 2, f. 212; Vind. 2, f. 68, cap. ιδ'; Par. 13, f. 40.

Περὶ ληστῶν (Ἡ Σελήνη καὶ Ἄρης — θεωρούμενοι ψεῦδος δηλοῦσι). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, f. 220^v, cap. τκζ'; Ven. 6, f. 28, cap. ι'; f. 88^v, cap. ρκβ'; Rom. 2, f. 212; Vind. 2, f. 68^v, cap. ιε'; Par. 13, f. 40.

F. 52^v. Περὶ θανάτου (Κλήρος θανάτου ἀπὸ — θεωρούμενος θάνατον σημαίνει). — Cf. codd. Flor. 8, f. 225, cap. τκζ'; Ven. 6, f. 28, cap. ια'; Rom. 2, f. 212; 20, f. 90, cap. λδ'; Vind. 2, f. 69, cap. ιζ'.

*Ἐπι περὶ καταρχῶν (Ὁ κλήρος τοῦ — κύριοι τὴν τελείωσιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 225, cap. τκη'.

Περὶ συναφῶν καὶ ἀπορροϊῶν (Ἡ Σελήνη ἀπὸ — δὲ μοχθηρὰν ξενιτείαν). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, f. 225^v, cap. τκθ'; Vind. 2, f. 70, cap. ιη'; Par. 13, f. 41.

F. 53. Περὶ καταρχῶν διὰ πόσου χρόνου γίνεται τὸ ἀποτέλεσμα (Σκεπτέον ἐν πάσῃ — ἀστέρος φυσικὴν περίοδον). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, f. 225^v, cap. τλ'; Ven. 7, f. 306^v, cap. φεθ'; Vind. 2, f. 71, cap. ιθ'; f. 152, cap. ρλζ'; Par. 13, f. 41^v.

*Ἄλλως (Λάβε τὴν διάστασιν τῶν μοιρῶν — πληροῦται τὸ ἀποτέλεσμα). — Cf. codd. Flor. 8, *ibid*.; Vind. 2, f. 71, cap. ιθ'.

Περὶ τοῦ γινῶναι ζῆ ἢ ἀπέθανεν (Ἐκ τοῦ ὠροσκόπου καὶ τοῦ — οὕτως ἔχοιεν, ζῆν). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, *ibid*.;

- Ven. 6, f. 28^v, cap. ιβ'; Rom. 2, f. 346^v; Vind. 2, f. 71^v, cap. κ'; Par. 13, f. 42.
- F. 53^v. Ἄλλως (Ὁ τῆς προγενομένης συζυγίας — μαρτυρούμενος θάνατον σημαίνει). — Cf. *ibid.*
 Ἄλλως (Ὁ κληρὸς τῆς τύχης — τῇ κακῇ τύχῃ). — Cf. *ibid.*
 Ἄλλως (Ἴδε τὰ δ' κέντρα — λέγε αὐτὸν τεθνάναι). — Cf. *ibid.*
 Καταρχαὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν ἀστέρων (Ὁ Κρόνος ὠροσκοπῶν — αὐτὸν ἔρχεται νοσεῖν). — Cf. *cod.* Flor. 8, f. 225^v, cap. τλα'.
- F. 55^v. Περί τῆς φυσικῆς τῶν καταρχῶν ἐνεργείας (Οἱ ἀστέρες ἐπίκεντροι — ὑγιῆ καὶ εὖρ<ρ>ωστον σημαίνει). — Cf. *codd.* Flor. 8, f. 228^v, cap. τλβ' *init.*; Vind. 2, f. 77, cap. κε'.
- F. 56^r *maior pars vacat.*
- F. 56^v. Καθολικὰ παραγγέλματα (Καθόλου αἱ μὲν ἀπόρροιαί — τῷ τοιοῦτῳ σχήματι). — Cf. *codd.* Flor. 7, f. 186; 8, f. 228^v, cap. τλβ' *fin.*; Ven. 7, f. 298, cap. φλζ'; It. 4, f. 37, cap. ιη'; 5, f. 73^v; Vind. 2, f. 80^v, cap. κη'; Germ. 27, f. 51; Par. 21, f. 184^v; 87, f. 86.
- F. 57. Ἀποτελέσματα τῶν ἐκλειπτικῶν συνδέσμων (Ἐὰν ὁ ἀναβιβάζων γένηται — οὔτε βλάψει οὔτε ὠφελήσει). — Cf. *quae Ruelle ad cod.* 21, f. 188 *adnotavit.*
 Σύνοψις πινακική (Συντομώτατα δὲ εἰ — πάντων ὧν ἐπιζητεῖς). — Cf. *codd.* Flor. 8, f. 229^v, cap. τλγ'; 12, f. 76^v; Ven. 6, f. 35, cap. κε'; Vind. 2, f. 101, cap. μθ'.
 Καθολικὰ (Οὐ πάντοτε οἱ — τὰ ἀποτελέσματα ποιοῦσιν). — Cf. *codd.* Flor. 8, f. 229^v, cap. τλδ' *init.*; 12, f. 76^v; Ven. 6, f. 35, cap. κς'.
- Ἄλλως (Ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ δευτέρου τόπου — τῷ Ἡλίῳ συσχηματιζομένη). — Cf. *cod.* Flor. 8, f. 229^v, cap. τλδ' *med.*
- F. 57^v. Ἄλλως (Ἄρεος ἀποστρόφου ὄντος — καταγνώσεις καὶ φόγους). — Cf. *codd.* Flor. 8, f. 229^v, cap. τλδ' *fin.*; Vind. 2, f. 104, cap. νβ'.
- F. 58. Περί τοῦ γῶναι τὸ πρᾶγμα πότερον ἀληθές ἢ ψευδές (Τὰ στερεὰ ζῶδια ὠροσκοποῦντα — περὶ τῆς καταρχῆς). — Cf. *codd.* Flor. 7, f. 188; 12, f. 78^v; It. 4, f. 37, cap. ιθ'; Vind. 2, f. 104, cap. νγ'.
- F. 58^v. Εἰ εὐδόκιμος ἢ καταρχὴ ἢ οὐ (Ἐπι ἐν ταῖς — καταρχῆς τὴν διάθεσιν). — Cf. *cod.* Flor. 8, f. 230^v, cap. τλε' *init.*
 Περί ἀνδρογύνων ἀτέκνων ποῖος τῶν δύο στεῖρός ἐστίν (Λάβε τὸν ἄνδρα — τούτων λέγε στειρεύειν). — Cf. *codd.* Flor. 8, *ibid.*; 12, f. 81^v; Ven. 6, f. 35^v, cap. κθ'.
- Ἄλλο (Ἐν ταῖς καταρχαῖς οὐ μόνον — ἐκάστης πράξεως σκέπτου). — Cf. *ibidem.*

- Ἰουλιανοῦ περὶ καταρχῆς (Ὁ θεῖος Πετόσιρις περὶ καταρχῶν λέγων — ὑπὸ κακοποιῶν κακόν). — Cf. codd. Flor. 8, *ibid.* etc. Editum *Catal.*, I, p, 138.
- F. 59. Ἄλλο (Ἐπὶ πάσης καταρχῆς — χρῶ τῷ ὕροσκόπῳ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 230^v, cap. τλε' init.; etc. Editum *ibidem*.
Περὶ καθολικῶν καταρχῶν (Ἐπὶ πάσης τοίνυν — ἐκάστου τὴν πρόγνωσιν). — *Hephaestionis*, III, 5. Cf. codd. Flor. 8, f. 231, cap. τλζ'; Vind. 2, f. 108^v, cap. νθ'; Par. 21, f. 171. Cf. etiam, praeter ceteros codices, codd. Flor. 7, f. 162; 8, f. 92, e quibus capitulum Olivieri, *Studi italiani di filol. class.*, VI, 1898, p. 12 edidit.
- Περὶ ἐπιτηδείων ζυδίων καὶ Σελήνης τηρήσεων ἐν ταῖς καταρχαῖς (Τὰ μὲν οὖν ὀρθῶς ἀνατέλλοντα ζῦδια — καὶ κατὰ καιρὸν δυνατοῖς). — *Hephaestionis*, III, cap. 1. Cf. codd. Flor. 8, f. 219^v, cap. τκδ'; f. 249, cap. τγζ'; Ven. 7, f. 386^v, cap. λδ'; Rom. 20, f. 165; Vind. 2, f. 109, cap. ε'. Cf. etiam codd. Flor. 7, f. 108; It. 4, f. 36; Par. 21, f. 114^v, ex quo *Catal.*, VIII, 2, p. 110, capitulum editum est.
- F. 59^v. Ἐκθεσις ἀπλανῶν λαμπρῶν ἀστέρων παραλαμβανομένων ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν (Ὁ Στάχυς Ζυγοῦ — ἀρχόντων καὶ στρατηγῶν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 231, cap. τλζ'; Ven. 6, f. 26, cap. ζ'; Vind. 2, f. 56, cap. ιγ'; Par. 13, f. 32.
- F. 60^v. Καταρχαὶ διάφοροι (Ὠροσκοπούσης Λέοντος μοίρας — ἐκ τῆς ὁμοζωνίας). — *Idem* capitulum supra f. 48^v. — Cf. cod. Flor. 8, f. 232, cap. τλη'; Ven. 6, f. 27^v, cap. ζ'; Vind. 2, f. 58^v; Par. 13, f. 31.
Περὶ ἀγορασίας (Ἡ μὲν Σελήνη τὸ πρᾶγμα — καὶ καλῶς ἀγοράσεις). — Cf. codd. Flor. 7, f. 189; 12, f. 77^v; Ven. 6, f. 36, cap. λ'; 7, f. 99^v, cap. ρ'; Vind. 2, f. 110, cap. εα'.
- Περὶ κριτηρίων (Ὁ μὲν ὕροσκόπος — ἀποκριτέον τὸ δηλούμενον). — Cf. codd. Flor. 8, f. 232, cap. τλθ'; 12, f. 78; Ven. 6, f. 36^v, cap. λβ'; Vind. 2, f. 110^v, cap. ξγ'. Ed. Olivieri, *Studi Italiani di filol. class.*, VI, 1898, p. 26.
- F. 61. Περὶ κλεπτῶν (Καὶ οἱ κλέπται — τοῦ ἀγαθοποιοῦ μεταρρυθμίζεται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 232^v, cap. τμ'; 12, f. 78^v; Ven. 6, f. 37, cap. λδ'; Vind. 2, f. 111^v, cap. εε'.
Περὶ τοῦ εἶτε ἄρρεν εἶτε θῆλυ τὸ ἐγγάστριον (Μετὰ τοῦ ὕροσκόπου — ἀρρένων ἔσται τεκνογονία). — Cf. codd. Flor. 8, f. 232^v, cap. τμα'; Ven. 6, f. 38^v, cap. μδ'.
- F. 61^v. Περὶ τοῦ γινῶναι ὁποῖα εἰσι τὰ λεγόμενα εἶτε ἀγαθὰ εἶτε φαῦλα (Ἐὰν ὁμιλῇ τις σοὶ περὶ πράγματος — καὶ οὐ γίνεται). — Cf. cod. Ven. 6, f. 38^v, cap. με'.

- Περὶ τοῦ κρατηθέντος ἐν φυλακῇ (Ἐὰν ἐν φυλακῇ εἰσέλθῃ τις — προστασίας καὶ ἀνακρίσεως).
Folii 62-63^r *Armasaris capitula servantur.*
- F. 62. Περὶ τῶν ἀποδεδειγμένων τετραγώνων τοῦ Ἥλιου πρὸς τὴν Σελήνην ὅτι οὐκ εἰσι βλαπτικά (Εἶπεν ὁ Ἄπομάσαρ — Σελήνην ἐν Τοξότῃ). — Cf. codd. Flor. 8, f. 233, capituli τμβ' init.; Ven. 6, f. 38^v, cap. μζ'.
Τοῦ αὐτοῦ (Ὁ κλῆρος τῆς φήμης — τὰ τῆς φήμης). — Cf. cod. Flor. 8, f. 233, capituli τμβ' fin.
Περὶ συναντήσεως πρὸς βασιλέα ἢ δυνάστην (Συναντήσαι βασιλεῖ καὶ σουλτάνῳ — ἐν Ἰχθύσι, καλόν). — *Hermetis Trismegisti fertur.* Cf. codd. Ven. 6, f. 39, cap. μη'; Vind. 2, f. 117^v, cap. σα'. *Editum Catal.*, VI, p. 79.
Περὶ ἐπανόδου εἰς τὸν οἶκον ἀπὸ ἀποδημίας (Ἐν ταῖς ἀπὸ — ἤ, οὐ βλάψει). — Cf. codd. Flor. 8, f. 233^v, cap. τμγ'; Vind. 2, f. 118, cap. οβ'. *Ed. Usener, Ad historiam astronomiae symbola*, p. 21, n. 2. = *Kleine Schriften*, t. III (1914), p. 348.
Περὶ ὑποστροφῆς ἀποδήμου (Ἰδὲ τὸν κύριον — τὴν παρουσίαν αὐτοῦ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 233^v, cap. τμδ'; Ven. 6, f. 39, cap. μθ'; Vind. 2, f. 118^v, cap. ογ'.
- Περὶ συγκοπῆς καὶ φορήσεως ἱματίου (Μὴ συγκόψῃς ἱμάτιον — τῆς ὑγείας αὐτοῦ). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39, cap. ν'; It. 18, f. 281^v; Rom. 2, f. 57, cap. ρκε'; Vind. 2, f. 118^v, cap. οδ'; Germ. 7, f. 1.
- F. 62^v. Περὶ διαφόρων πραγμάτων τῆς Σελήνης οὔσης ἐν ἐκάστῳ τῶν ζωδίων (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39, cap. να'; Vind. 2, f. 119, cap. οε'; Germ. 7, f. 1^v.
Περὶ τοῦ ἐνοικίωσαι (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Vind. 2, f. 119, cap. οζ'; Germ. 7, f. 1^v.
Περὶ ὀρυγῆς φρέατος καὶ πακτεύσεως [*fere evanidum*] ὑδάτων (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. νβ'; Vind. 2, f. 119, cap. οζ'.
- Περὶ κινήσεως καὶ ἀποδημίας (Ἐν Κριῷ μέσον — ἐν Ἰχθύσι κακόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. νγ'; Vind. 2, f. 119, cap. οη'; Germ. 7, f. 1^v.
- Περὶ ἀγορασίας ψυχαρίων (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι κακόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. νδ'; Vind. 2, f. 119, cap. οθ'.
- Περὶ κοινωνίας καὶ δουλείας ἀερικῆς [ἀνδρικῆς?] (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. νε'; Vind. 2, f. 119^v, cap. π'.
- Περὶ ἀγορασίας καὶ πράσεως (Ἐν Κριῷ καλόν — ἐν Ἰχθύσι

- καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. νζ'; Vind. 2, f. 119^v, cap. πα'; Germ. 7, f. 1^v.
- Περὶ φλεβοτομίας καὶ σικυώσεως [*sic*] ('Εν Κριῶ καλόν — ἐν Ἰχθύσι κακόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. νζ'; Vind. 2, f. 119^v, cap. πβ'; Germ. 7, f. 1^v.
- Περὶ γάμου ('Εν Κριῶ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. νη'; Vind. 2, f. 119^v, cap. πγ'; Germ. 7, f. 1^v.
- Περὶ συνελύσεως χάριν γονῆς παιδίων ἀρρένων ('Εν Κριῶ καλόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. νθ'; Vind. 2, f. 119^v, cap. πδ'.
- Περὶ ἀπογαλακτίσεως βρέφους ('Εν Κριῶ κακόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. ξ'; Vind. 2, f. 119^v, cap. πε'.
- Περὶ διαδοχῆς τέχνης καὶ λόγου ('Εν Κριῶ καλόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. ξα'; Vind. 2, f. 120, cap. πζ'; Germ. 7, f. 1^v.
- Περὶ λουτροῦ ('Εν Κριῶ καλόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39^v, cap. ξβ'; Vind. 2, f. 120, cap. πζ'.
- F. 63. Περὶ συγκοπῆς ἱματίου καὶ ἐνδύσεως αὐτοῦ ('Εν Κριῶ καλόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Flor. 11, f. 111^v; Ven. 6, f. 40, cap. ξγ'; Med. 22, f. 339^v; It. 18, f. 281^v; Rom. 2, f. 67, cap. σια'; f. 57, cap. ρκέ'; 20, f. 209; Vind. 2, f. 120, cap. πη'; Germ. 7, f. 1.
- Περὶ ἀποστολῆς γραμμάτων καὶ ἀποκριταρίου ('Εν Κριῶ καλόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Ven. 6, f. 40, cap. ξδ'; Vind. 2, f. 120, cap. πθ'; Germ. 7, f. 1^v.
- Περὶ βοηθημάτων ('Εν Κριῶ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 40, cap. ξε'; Vind. 2, f. 120, cap. ρ'; Germ. 7, f. 2.
- Ποταπὸν ἔξει τέλος ἕκαστον τῶν πραττομένων γινῶθι οὕτως ('Επιβλέπου τῆς Σελήνης τὰς φάσεις — μᾶλλον ἐστί κακόν). — Cf. codd. Flor. 7, f. 176; 12, f. 82^v; Ven. 6, f. 40, cap. ξζ'; It. 4, f. 50, cap. ο'; Vind. 2, f. 120^v, cap. ρα'; Pag. 21, f. 179.
- F. 63^v. Περὶ εἰσόδου ἀνθρώπου (Λαβὼν τὸ ὄροσκοποῦν — ἐν θηλυκῷ, γυνή). — Cf. codd. Flor. 8, f. 233^v, cap. τμε'; Ven. 7, f. 177, cap. σλθ'; Vind. 2, f. 120^v.
- Περὶ ἀποτελεσμάτων τῶν ἰβ' τόπων ('Εὰν ἐν τῷ — καὶ ἐλπίδος ἀφαιρεθείσης). — Cf. cod. Flor. 8, f. 233^v, cap. τμζ'.
- Περὶ ὄροσκοποῦντος ζῳδίου ('Εὰν ὄροσκοποῦντος ζῳδίου — ἐκλειπτικῶν συνδέσμων ἐστίν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 234, cap. τμζ'; Ven. 6, f. 41^v, cap. ξη'.
- F. 64. Περὶ κατηγορίας ('Εὰν τις κατηγορεῖν — κρατήσει δν σημαί-

- νει). — Cf. codd. Flor. 8, f. 234, cap. τμη'; Vind. 2, f. 123^v, cap. ρε'.
- Περὶ εὐρέσεως τοῦ χρόνου τοῦ ἀποτελέσματος (Ἐὰν ζητῆς εὐρεῖν — τὰ δὲ δίσωμα μῆνα). — Cf. codd. Ven. 6, f. 41^v, cap. ξεθ'; Vind. 2, f. 123^v, cap. ρζ'.
- F. 64^v. Περὶ ἐγγύης (Ἐὰν δυσωπῆ σέ τις — τὴν δὲ χλησιν ἐκφεύξη). — Herphaestionis, III, 29. Cf. codd. Flor. 7, f. 172^v; Ven. 6, f. 41^a; Rom. 20, f. 181, cap. κζ'; Vind. 2, f. 125^v, cap. ρζ'.
- Πῶς δεῖ γινῶναι τὸν συντυγχάνοντά σοι διὰ ποῖον πρᾶγμα θέλει ἐρωτᾶν (Ἐφ' ἐκάστης καταρχῆς — Σελήνη προβεβηκότα θηλυκά). — Cf. codd. Flor. 8, f. 234^v, cap. τμθ'; Vind. 2, f. 125^v, cap. ρη'.
- F. 65. Περὶ δραπέτων Μαξίμου (Τῆς Σελήνης οὔσης — ὅσα βαστάζει ἀφαιρεθῆναι). — Cf. codd. Flor. 8, f. 235, capituli τν' initium; etc. Ed. Ludwich, *Maximi et Ammonis reliquiae*, p. 90.
- F. 65^v. Ἄλλο (Βλέπε τὸ δωδεκατημόριον — εὐρεθῆσεται ὁ δραπέτης). — Cf. codd. Flor. 8, *ibid.*; Ven. 6, f. 126, cap. ροη'; 7, f. 74^v.
- Ἄλλο (Βλέπε ἀπὸ ὠροσκόπου — εὐρεθῆσεται ὁ δραπέτης). — Cf. codd. Flor. 8, *ibid.*; Ven. 6, f. 126, cap. ροθ'; 7, f. 74^v.
- Ἄλλο (Σκόπει τοὺς ἐκλειπτικούς — ὑπὲρ γῆν φανεροῖ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 235, cap. τν'.
- Περὶ ἀγορασίας δούλων ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν (Σκέπτου οὕτως· εἰ — ἀγαθὴ ἢ ἄνησις). — Cf. codd. Flor. 8, f. 235, cap. τνα'; Ven. 6, f. 54, cap. ρη'; Vind. 2, f. 127, cap. ρ'.
- Περὶ τῶν ἐν δεσμοῖς Μαξίμου (Τῆς Σελήνης οὔσης<> — ἐν τοῖς δεσμοῖς). — Cf. cod. Flor. 8, f. 235, cap. τνβ'; etc. Edidit Ludwich, *op. cit.*, p. 94.
- Πότε δεῖ γράμματα πέμπειν (Ὅτε γράμματα πέμπεις — βουλής οὐκ ἀποτεύξη). — Cf. codd. Flor. 8, f. 235, cap. τνγ'; f. 272, cap. υδ'; Rom. 7 (*Catal.*, V, 1, p. 68), cap. μα'; Vind. 2, f. 130, cap. ργ'.
- F. 66. Περὶ αἰτήσεως (Ἡ αἴτησις ἐκ — μάλιστα ὁ Ζεὺς). — Cf. codd. Flor. 8, f. 235, cap. τνδ'; Ven. 6, f. 42^v, cap. οε'; Vind. 2, f. 130, cap. ρδ'.
- Περὶ τοῦ γινῶναι δούλον τινὸς ἢ ὑπηρετήν ποτέρον φίλος ἐστὶν ἢ ἔχθρὸς (Λάβε τοῦ ιβ' — ἐναντία προαίρεσις δείκνυται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236, cap. τνε'; Vind. 2, f. 130^v, cap. ρε'.
- Ἄλλο (Ἐὰν θέλης μαθεῖν εἰ φίλος — περὶ οὗ ἡ ἐρώτησις). — Cf. *ibidem*.
- F. 66^v. Περὶ ἐξοριζομένων (Ὡς τὸν ἐξοριζόμενον — καὶ τοῦ μεσουρανοῦντος). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236^v, cap. τνζ'; Vind. 2, f. 131^v, cap. ρζ'.

Περὶ φυγόντος καὶ ἀποδημούντος (Ἀποδημήσαντος τοῦ δεινός — ἀκτινοβολεῖ, οὐ κρατεῖται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236^v, cap. τνζ'; Vind. 2, f. 132, cap. ρζ'.

Περὶ δικαστηρίου (Πρὸς δίκας μέντοι — πάντα ὀλέθριος γίνε-
ται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236^v, cap. τνη'; Ven. 6, f. 43,
cap. οζ'; Vind. 2, f. 132, cap. ρη'.

Περὶ ἐπιόρκων (Μετέρχονται οἱ ὄρκοι — ἐπιορκούντες οὐ
ποινηλατοῦνται). — Cf. cod. Vind. 2, f. 132^v, cap. ρθ'.

Περὶ φλεβοτομίας καὶ χειρουργίας (Ἐπὶ πάσης φλεβοτομίας —
ἀπλῶς πάσης χειρουργίας). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236^v,
cap. τνθ'; Vind. 2, f. 132^v, cap. ρι'.

Περὶ καθαρσίων (Καθάρσια δὲ διδόναι — ἐλικοειδὴς γάρ ἐστι).
— Cf. codd. Flor. 8, f. 236^v, cap. τεζ'; Vind. 2, f. 133, cap. ρια'.

F. 67. Περὶ ἀρρώστων καὶ κατακεκλεισμένων ἐν φρουρᾷ (Ὁ κύριος
τοῦ — τὰ τῶν καταρχῶν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 237, cap. τεα';
Ven. 6, f. 43^v, cap. οθ'; Vind. 2, f. 133^v, cap. ριβ'.

Περὶ νοσοῦντων (Ἐπὶ νοσοῦντος δεῖ — ἢ ἐξάγωνον ἀγαθόν).
— Cf. codd. Flor. 8, f. 237, cap. τεβ'; Ven. 6, f. 44, cap. π';
It. 19, f. 405^v [?]; Vind. 2, f. 134^v, cap. ριγ'.

Περὶ κατακλίσεως (Λαβῶν τὴν ἡμέραν — τήκων τοὺς κάμνον-
τας). — Cf. codd. Flor. 8, f. 237, cap. τεγ'; Ven. 6, f. 44,
cap. πα'; Vind. 2, f. 134^v, cap. ριδ'.

F. 67^v. Ἄλλο περὶ τοῦ αὐτοῦ (Ὅτι δεῖ τηρεῖν — ποδαγρικαὶ ἐπισφα-
λεῖς καθίστανται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 237^v, cap. τεδ'; Ven. 6,
f. 44^v-45, cap. πβ'-πγ'; Vind. 2, f. 134^v-137, cap. ριδ'-ριε'.

F. 68. Ἀπὸ τῶν ἀστέρων (Ὁ Ἥλιος μετὰ — ἔχειν τὴν νόσον). — Cf.
cod. Flor. 8, f. 238^v, cap. τεδ'.

Περὶ διδασκαλίας τεχνῶν (Ἡ Σελήνη ἐν — Ἡλίῳ ἢ διαμετρῇ).
— Cf. cod. Flor. 8, f. 238^v, cap. τεε'. — Maximi. Ed. Lud-
wich, *Maximi reliquiae*, p. 92.

Περὶ χειρουργίας (Τὰς δὲ χειρουργίας — ἰχθύες ποδῶν ἄκρων).
— Cf. codd. Flor. 7, f. 239; 8, f. 238^v, cap. τεζγ'; Ven. 6, f. 46,
cap. πε'; 7, f. 68, cap. λγ'; Rom. 20, f. 174^v, cap. ιγ'; Vind. 2,
f. 140, cap. ρκ'.

F. 68^v. Περὶ ἐμέτου καὶ καθάρσεως (Τοὺς δὲ ἐμέτους — ἐν τῷ ἀναβι-
βάζοντι συνδέσμῳ). — Cf. codd. Flor. 8, f. 238^v, cap. τεζζ';
12, f. 24; Ven. 6, f. 145, cap. δ'; 7, f. 68^v, cap. λδ'; Rom. 20,
f. 175, cap. ιδ'; Vind. 2, f. 140, cap. ρκα'.

Περὶ πραγμάτων κρυπτῶν (*sic*) (Κρυφίμαα πρᾶττε τῆς Σελήνης
οὔσης — ἐν δὲ ἰχθύσι μὴ πρᾶσσε). — Cf. codd. Flor. 11,
f. 237^v, cap. ξεγ'; Ven. 6, f. 46, cap. πζγ'; Rom. 2, f. 115,
cap. ξεγ'; Vind. 2, f. 140, cap. ρκβ'.

- Περὶ τοῦ ἔχθροῖς ἐπιτίθεσθαι (Τῆς Σελήνης οὐσης ἐν Κριῶ — τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστρων). — Cf. codd. Ven. 6, f. 46^v, cap. πζ'; Vind. 2, f. 141, cap. ρκγ'.
- Περὶ ἐπιθέσεως (Τῆς Σελήνης οὐσης ἐν τοῖς — σὺν τῷ Ἄρει). — Cf. codd. Flor. 8, f. 272^v, cap. υζ'; Ven. 6, f. 46^v, cap. πη'; Rom. 2, f. 114^v, cap. εδ'; Vind. 2, f. 141^v, cap. ρκδ'.
- Περὶ ἐπισημασίας τῶν δ' ὥρων (Ἐν ταῖς δ' — τὴν τροπὴν τριμήνου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 238^v, cap. τξη'.
- Ἔτη μέγιστα καὶ μέσα καὶ ἐλάχιστα τῶν ἀστέρων (Μέγιστα ἔτη Κρόνου — ζς' ἡμισυ, ἐλάχιστα κε'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 239, cap. τξθ'; 12, f. 144^v; Ven. 6, f. 47^v, cap. υ'; Vind. 2, f. 142^v, cap. ρκς'.
- F. 69. Πόσα ἔτη μερίζει ἕκαστον ζῴδιον κατὰ τὰ τέλεια ἔτη τῶν ἀστέρων (Οἴκοι μὲν τοῦ — τέλεια ἔτη ρκ'). — Cf. codd. Flor. 8, f. 239, cap. το'; Vind. 2, f. 143, cap. ρκζ'. Cf. Vettii Valentis, *Anthologiarum*, IV, 6, p. 164 ed. Kroll.
- Περὶ μεταγριμοῦ οἴνου (Τῆς Σελήνης αὐξίφωτούσης — ἰσχυροτέρους ἐν ξαρι). — Cf. codd. Flor. 8, f. 239^v, cap. τοα'; Ven. 6, f. 48, cap. υα'; 8, cap. τιέ'; Vind. 2, f. 143^v, cap. ρκθ'.
- F. 69^v. Περὶ αἰτήσεως χάριτος καὶ δῶρων (Ἐὰν παρά τινος — ψήφον ἀμφοτέροις προστιθέναι). — Cf. codd. Flor. 8, f. 239^v, cap. τοβ'; It. 19, f. 405; Vind. 2, f. 143^v, cap. ρλ'.
- Περὶ τοῦ γυνῶνα ἄρρεν ἢ θῆλυ τὸ γεννηθέν (Λαβῶν τὴν ὥραν — δὲ θῆλυ, θῆλυ). — Cf. codd. Flor. 8, f. 239^v, cap. τογ'; Ven. 6, f. 48^v, cap. υδ'; Vind. 2, f. 146, cap. ρλβ'.
- Ἔτι περὶ νόσων (Οἱ κατακλιθέντες σωθήσονται — δὲ λοιπὰ μέσα). — Cf. cod. Flor. 8, f. 240, cap. τοδ'.
- F. 71. Περὶ ἐμπράκτων ὥρων καὶ ὄνειρων (Τὰς δὲ ἐμπράκτους ὥρας ἐν παντὶ — ἢ δὲ λ' ἀνέκβατος). — Hephaestionis, III, cap. 23. Cf. codd. Flor. 7, f. 172; It. 1. f. 49, cap. ξε'; Vind. 1, f. 285^v, cap. ρξ'; 2, f. 150^v, cap. ρλε'.
- Περὶ ὄνειρων (Δέον λαβεῖν τὴν ποστιαίαν τῆς Σελήνης — εἰς ἡ' καταλογισθήσονται). — Cf. codd. Ven. 6, f. 80^v, cap. ρ'; 7, f. 184^v, cap. σε'; Rom. 20, f. 116, cap. υβ'; Vind. 2, f. 151^v, cap. ρλς'.
- F. 71^v. Διὰ πόσου χρόνου γίνεται τὸ ἀποτέλεσμα (Σκεπτόεν ἐν πάση — ἀστέρος φυσικὴν περίοδον). — Theophilii. Cf. codd. Flor. 8, f. 241, capituli <τοε'> pars prior; Ven. 7, f. 306^v, cap. φεθ'; Rom. 20, f. 50^v, cap. κε'; Vind. 2, f. 71, cap. ιθ'; f. 152, cap. ρλζ'.
- Ἄλλως (Λάβε τὴν διάστασιν — πληροῦται τὸ ἀποτέλεσμα). — Cf. codd. Flor. 8, f. 241, capituli <τοε'> pars posterior; f. 296, cap. υκα'; Rom. 11, f. 18^v; 20, f. 51; Vind. 2, f. 152^v, cap. ρλη'.

- Ἐρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου μέθοδος εἰς πᾶσαν καταρχήν (Πρὸ πάντων δεῖ — καὶ μηδὲν κτώμενον). — Cf. codd. Flor. 8, f. 241^v, cap. τοζ'; Ven. 6, f. 49, cap. 4ζ'; Rom. 11, f. 18^v; Vind. 2, f. 152^v, cap. ρλθ'.
- F. 72^v. Περὶ γεωργίας καρπῶν (Τήρει περὶ τὴν — τὸ ἔτος ἐκεῖνο). — Cf. codd. Flor. 8, f. 242^v, cap. τοζ'; Vind. 2, f. 152^v, cap. ρμ'.
- F. 73. Περὶ τροπῆς τοῦ ἀέρος (Ἐάν ἡ Σελήνη — τις φάσιν ποιῆται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 242^v, capituli τοη' initium; Vind. 2, f. 152^v, cap. ρμα'.
- *Ἄλλως (Ὅτι οὐ μόνον τὸ ἐπόμενον — ἐπόμενον κέντρον ἐνεργεῖν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 242^v, capituli τοη', ut videtur, media pars; Vind. 2, f. 157, cap. ρμβ'.
- *Ἄλλως (Ὅτι οὐ μόνον τὴν Σελήνην — ἀκριβῶς ὑφ' ἡμῶν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 242^v, capituli τοη' finis; Vind. 2, f. 157, cap. ρμγ'.
- Περὶ κλήρων τῶν ἐν ταῖς τροπαῖς (Ὅτι οἱ ἐν — ἀνταρσιῶν ἐστί σημαντικός). — Cf. cod. Flor. 8, f. 243, cap. τοθ'; Vind. 2, f. 157^v, cap. ρμδ'.
- Καθολικὰ παραγγέλματα περὶ τῶν καταστημάτων τοῦ ἀέρος. Σύρου (τὴν ἀρχὴν τῆς — τὴν δύσιν, ὄψιμος). — Cf. cod. Flor. 8, f. 243, cap. τπ'; etc. — Editum *Catal.*, I, p. 171.]
- F. 73^v. Ποιοὶ τόποι τίνας ἀστέρας ἀπεκληρῶθησαν (Ὁ μὲν ὠροσκόπος Ἐρμοῦ ἐστί τόπος — ὁ ἰαός Διός). — Cf. codd. Flor. 8, f. 296, cap. υκβ'; Ven. 6, f. 52^v, cap. ργ'; Vind. 2, f. 159, cap. ρμζ'.
- Περὶ ἀγορασίας Ἰουλιανοῦ (Τὸ μὲν ὤνιον — εἰ δὲ κακοποιοί, ἐναντία). — Editum forma alia, *Catal.*, VI, p. 80.
- Τίνα ποιοῦσιν οἱ ἀστέρες καὶ τίνα οὐ ποιοῦσιν (Ὁ Κρόνος ἐν — ἄλλας πράξεις ἀπρακτος). — Cf. cod. Flor. 8, f. 243^v, cap. τπα'.
- F. 74. Ἀποτελέσματα τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων (Ὁ Ἥλιος ἐκλείπων — ἀγριότητα καὶ ἀπανθρωπία). — Cf. codd. Flor. 8, f. 271, cap. υ'; Rom. 2, f. 209^v; 7, f. 132^v; Vind. 2, f. 31; Par. 13, f. 32.
- F. 74^v. Ἀποτελέσματα τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων (Ἡ Σελήνη ἐκλείπουσα — γῆς καὶ θαλάσσης). — Cf. codd. Flor. 8, f. 271, cap. υα'; Rom. 2, f. 210; 7, f. 137^v; Vind. 2, f. 32^v, cap. ια'; Par. 13, f. 33.
- F. 75. Περὶ χρησῶν ἐκθέσεως (Ὀφείλεις πρῶτον λαμβάνειν τὸ ὠροσκοποῦν ζῴδιον — τὸν Ἥλιον καὶ καθεξῆς ὁμοίως). Folii 75^v maior pars, f. 76^r-76^v vacant.
- F. 77. Ποῖον μέλος τοῦ σώματος ἕκαστον τῶν ζῴδιων κεκλήρωται (Ὅτι τῶν ζῴδιων -- οἱ ἰχθύες πόδας). — Cf. cod. Flor. 8, f. 243^v, cap. τπβ'. = Porphyrii *Isag.*, ed. 1559, p. 198.

- Ποίου ἕκαστος τῶν ἀστέρων κυριεύει μέλους (Κατὰ τὰ αὐτὰ — καὶ ἡγεμονικῶν γυναικῶν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 243^v, cap. τπγ'; Germ. 22, f. 145.
- F. 77^v. Περὶ ὧν ἀρχουσι χροίων καὶ ὑλῶν (Ὁ μὲν Κρόνος — καὶ ὀπισθεν Ζ'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 244^v, cap. τπδ'; etc. = Porphyg., p. 199.
F. 77^v pars inferior vacat.
- F. 78. Περὶ τῶν τῆς Σελήνης σχημάτων πρὸς τοὺς ἀστέρας (Ἡ Σελήνη πρὸς — ἡ κζ^η αὐτοῦ). — Cf. codd. Flor. 8, f. 244^v, cap. τπε'; Vind. 2, f. 172^v, cap. ιζ'.
Περὶ κέντρων καὶ ἐπαναφορῶν καὶ ἀποκλιμάτων (Ὁ μὲν ὠροσκόπος — ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τῶν τοῦ Παύλου ἀστρολογικῶν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 245, cap. τπζ'; etc. = Porphyg., p. 202.
- F. 78^v. Ἐκ πόσων τρόπων γίνονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν πλανήτων (Τὰ ἀποτελέσματα τῶν — ἐν τοῖς θηλυκοῖς). — Cf. cod. Flor. 8, f. 245, cap. τπζ'; etc. = Porphyg., p. 253.
F. 78^v pars inferior vacat.
- F. 79. Incipit in medio enuntiatō : ἀποδημήσει καὶ ἀρρωστήσει· εἰ δὲ νυκτερινὴ ἔστιν ἡ γένεσις... Εἶτα ἐπιμερίζει τῷ Ἄρει ἔτος α' — αὐτῆς ἐπικτήσεται πλοῦτον).
Περὶ τῆς τοῦ Διὸς κράσεως (Ὁ Ζεὺς φύσεως — ἐφ' ἡμέραις λ').
- F. 80^v. Περὶ τῆς τοῦ Ἄρεος κράσεως (Ὁ Ἄρης φύσεως — ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται).
- F. 81^v. Περὶ τῆς τοῦ Ἡλίου κράσεως (Ὁ Ἡλιος φύσεως — καὶ ἐν ἡμερινῇ γενέσει λαμβάνει). — Desinit in medio enuntiatō.
- F. 82. Incipit in medio enuntiatō : ἀλλὰ τοὺς αὐτῇ τῇ μίᾳ μοίρᾳ ἀνήκοντας εὐρίσκονται δὲ οὗτοι — καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐργάζεσθαι.
- F. 83. <Armasari's?> Περὶ διαγνώσεως τοῦ χρονοκράτορος ἐκ τῶν ἐνάτων κατὰ τὴν Ἰνδῶν δόξαν (Ὅτε καταστήσει ὁ — ταῦτα θεοῦ θέλοντος). — Cf. cod. Rom. 15, f. 285.
Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Σελήνης ἐπὶ τε ἑαυτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς τόπους τῶν λοιπῶν ἀστέρων (Ἡ Σελήνη κατὰ — ἐξ ἀπροόπτου αἰτίας). — Cf. *ibid.*, f. 285^v.
- F. 84. Περὶ τοῦ ἐπιμερισμοῦ τοῦ ἀναβιβάζοντος καὶ τοῦ καταβιβάζοντος (Ἐπιμερίζει ὁ ἀναβιβάζων — τὸ καταπιστεύεσθαι μυστήρια). — Cf. *ibid.*, f. 286.
- F. 85. Περὶ τοῦ τόπου τοῦ ἀποτελέσματος (Ὅταν ἴδῃς τοὺς — ἐκείνο τὸ μόριον). — Cf. *ibidem*.
Περὶ τῆς σημασίας τοῦ ὠροσκόπου καὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ

κυρίου αὐτοῦ (Δευτέραν ἔχει δύναμιν — δηλοῖ βλάβην πολλήν). — Cf. *ibid.*, f. 273.

- F. 87^v. Περὶ τῶν περιπάτων τῶν ἐν ταῖς ἐναλλαγαῖς λαμβανομένων καὶ τοῦ ἐπιμερισμοῦ καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ κοινωνοῦντος ἀστέρος τῷ ἐπιμερίζοντι (Δεῖ ἐν ταῖς — τῆς σημασίας αὐτῶν). — Cf. *ibid.*, f. 275.
- F. 89. Περὶ τῶν σημασιῶν τῶν ἀγαθοποιῶν καὶ κακοποιῶν ὀριοκρατόρων καὶ τῶν κοινωνούντων αὐτοῖς εἴτε σωματικῶς εἴτε κατὰ συσχηματισμόν (Τοῖς ἐπιμερίζουσιν ἀγαθοποιοῖς — μέγα καὶ κινδυνῶδες). — Cf. *ibid.*, f. 276.
- F. 92. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Κρόνου ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ συνεπιμερισμοῦ τῶν ἀστέρων πρὸς αὐτόν ("Ὅτε ποιήσεις τὸν — μετὰ ταῦτα λεχθήσεται). — Cf. *ibid.*, f. 278^v.
- F. 92^v. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Διὸς ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ συνεπιμερισμοῦ τῶν ἀστέρων πρὸς αὐτόν ("Ὅτε ἐπιμερίζει ὁ Ζεὺς — τοῖς ἔργοις αὐτοῦ). — Cf. *ibid.*, f. 278^v.
- F. 93. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἄρεος ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ συνεπιμερισμοῦ τῶν ἀστέρων πρὸς αὐτόν ("Ὅτε ἐπιμερίζει ὁ Ἄρης — καὶ θηλείας ἀδελφάς). — Cf. *ibid.*, f. 279.
- F. 93^v. Περὶ τῆς σημασίας τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν συνεπιμερίζοντων αὐτῇ ἀστέρων ("Ὅτε ἐπιμερίζει ἡ Ἀφροδίτη — τεύξεται ἀξίας πλούτου). — Cf. *ibid.*, f. 279^v.
- F. 94. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἑρμοῦ ἐπιμερίζοντος καὶ τῶν συνεπιμερίζοντων αὐτῷ ἀστέρων ("Ὅτε ἐπιμερίζει ὁ Ἑρμῆς — ἔσται τὰ ἀποτελέσματα). — Cf. *ibidem*.
- F. 95. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ χρονοκράτορος καὶ τοῦ ἐπιμερισμοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς τοῦ ὠροσκόπου κατ' αὐτοὺς σημασίας ("Ὅτε ἐστὶν ὁ — ὑπ' ἐκείνων βλαβήσεται). — Cf. *ibid.*, f. 280^v.
- F. 97^v pars inferior vacat.
- F. 98. Περὶ τῆς τῶν ἀστέρων ἐπεμβάσεως (Ἐν τῇ ἐναλλαγῇ — ἐκείνων ἐν ἐτέροις). — Cf. *ibid.*, f. 265^v.
- F. 99. Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Κρόνου ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας (Ὁ Κρόνος ἀποκαταστάς — νόσω περιπεσεῖται ἐπικινδύνῳ). — Cf. *ibid.*, f. 266^v.
Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Διὸς ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας (Εἰ δ' ὁ Ζεὺς — δηλοῖ γέννησιν παιδός). — Cf. *ibid.*, p. 267.
- F. 99^v. Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἄρεος ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας (Ὁ Ἄρης ἐπέμβας — ἔχει ἀποβαλεῖται αὐτήν). — Cf. *ibid.*, f. 267^v.
- F. 100. Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἥλιου ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς

- λοιπούς ἀστέρας (Ὁ Ἥλιος ἐάν — ἐφορᾷ ἢ Σελήνη). — Cf. *ibidem*.
- F. 100^v. Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀφροδίτης ἐφ' ἑαυτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιπούς ἀστέρας (Ὅταν ἡ Ἀφροδίτη — ἐπικτήσεται ἴσον ἀδολφῶ [*sic*]). — Cf. *ibid.*, f. 268.
Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἑρμοῦ ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιπούς ἀστέρας (Ὁ δὲ Ἑρμῆς — ἔσται τὰ εἰρημένα). — Cf. *ibidem*.
- F. 101^v. Κρίσεις ἐκλείψεων (Σκόπει τὴν γινομένην ἐκλείψιν — τὸ χεῖρον ἐτράπησαν). — Cf. *codd. Flor.* 11, f. 283^v, *cap. ρβ'*; *Rom.* 2, f. 134, *cap. ρβ'*.
- F. 102. Περὶ τροπῆς ἀέρος (Σκόπει τὴν ἑαρινὴν — τὴν κρίσιν ποιοῦνται). — Cf. *codd. Ven.* 6, f. 100^v, *cap. ρμδ'*; 7, f. 305^v, *cap. φξη'*.
- F. 103. Ἐκθεσις καὶ διδασκαλία πῶς δεῖ ἀποτελεῖν τὰς γενέσεις (Μετὰ τὸ στηῆσαι — ὑπόκειται ἐν τῇ δέλτῳ). — *Rhetorii*. Cf. *codd. Ven.* 7, f. 112, *cap. ριγ'*; *Rom.* 15, f. 240^v; *Par.* 2506 [= 10], f. 22.
- F. 103^v. Περὶ σπορᾶς (Τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου — καὶ τῆς προγενομένης συνόδου ἢ πανσελήνου τῆς πρὸ... *His verbis desinit f. 103^v. Ex Rhetorio; v. Catal., II, p. 186, 15-22.* — Cf. *cod. Rom.* 15, *ibidem*
F. 104, a *legatore additum, vacat.*
- F. 105. ...μαθήση πάντας τοὺς χρόνους — καὶ λεπτῶν εἶναι. — Cf. *cod. Rom.* 15. *ibidem*.
Ἐπίδειγμα γενέσεως καὶ ἐναλλαγῆς (Ἡ γενεθλιαλογικὴ τάξις — πατρι καὶ ὑπήκοος). — *Aleim filii Isaac*. Cf. *ibid.*, f. 242^v.
- F. 106. Περὶ ἀδελφῶν (Περὶ δὲ τῶν — ἐν δισώμῳ ζωδίου). — Cf. *ibid.*, f. 243^v.
- F. 107. Περὶ μητέρων (Τὰ δὲ περὶ — καὶ τῶν τοιούτων). — Cf. *ibid.*, f. 244.
Περὶ ἀρρενογόνων καὶ θηλυγόνων (Καταλαμβάνεται δὲ τὸ — ταῦτα μὲν οὕτως). — Cf. *ibid.*, f. 244^v.
- F. 108. Περὶ τῶν χρόνων τῆς ζωῆς (Ἐπισκεπτόν δὲ καὶ — μέγιστον σύμπτωμα γενήσεται). — Cf. *ibidem*.
- F. 109. Περὶ εἶδους καὶ μορφῆς (Ἐπεται τῷ περὶ — τὴν κρᾶσιν θερμός). — Cf. *ibid.*, f. 245^v.
- F. 109^v. Περὶ τῶν σωματικῶν παθῶν (Λέγω τοῖνον περὶ — ἡμισυ τοῦ ζωδίου). — Cf. *ibidem*.
- F. 110. Περὶ ψυχικῶν παθῶν (Καὶ ἐπὶ τούτων ἔστι — καὶ φιλαλήθη εἶναι). — Cf. *ibid.*, f. 246.
- F. 110^v. Ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν (Ὡσπερ τῷ σώματι — τῶν ψυχικῶν παθῶν). — Cf. *ibid.*, f. 246^v.

Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς καὶ κτητικῆς (Ῥητέον δὴ καὶ περὶ — ζωῆς αὐτοῦ χρόνον). — Cf. *ibidem*.

- F. 112. Περὶ γάμου (Τὰ δὲ περὶ γάμου — ποιήσουσι τὰ γαμήλια). — Cf. *ibid.*, f. 247v.
- F. 113. Περὶ τέκνων (Ὁ δὲ περὶ τῶν τέκνων — τοῖς λοιποῖς χαρήσεται). — Cf. *ibid.*, f. 248.
 Sequuntur [F. 113v] Εἰ τάχα δὲ ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ πεποιήκαμεν τὰς τοιαύτας διαιρέσεις καὶ διὰ σαφῶν — διέγνωμεν εἶναι δυσχερῆ. — Cf. *ibid.*, f. 249¹.
- F. 113v. Περὶ ἐναλλαγῆς (Τοῦ Ἡλίου ὄντος — τοὺς ἀνθρώπους συμβαίνοντα). — Cf. *ibidem*.
 Ἄνατροπὴ τῶν μὴ δεχομένων τὸ ἡλιακὸν ἔτος καὶ ἀπόδειξις αὐτοῦ (Τινὲς τῶν ἀνθρώπων ἐξενίσθησαν τοὺς λόγους τῶν ἀρχαίων — τὴν ἰσομοιρίαν παραλλάττουσιν). — Cf. *ibid.*, f. 249v.
- F. 114. Πρὸς τοὺς ἀνατρέποντας τὰς τῶν ἐτῶν ἀναλλαγὰς [*sic*] (Πάλιν τινὲς τῶν ἐπιχειρούντων ἀνατρέπειν τὴν ἀστρολογίαν — τριακοσιοστοῦ μορίου ἡμέρας). — Cf. *ibidem*.
- F. 115. Περὶ ὧν συμβάλλεται εἰς διάγνωσιν τῶν διαθέσεων ἢ τῶν ἐτῶν ἐναλλαγῆ καὶ ἢ κατ' αὐτὴν σκέψις (Ἡ μὲν οὖν διάγνωσις — τῶν χρόνων ἐναλλαγῆς). — Cf. *ibid.*, f. 250.
- F. 115v. Περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ σχηματοποιίας τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ ἔτους καὶ τῶν ταύτῃ ἐγγραφομένων (Εἰ βούλει ποιῆσαι — τοῦ χρόνου σχῆμα). — Cf. *ibidem*.
 Περὶ τοῦ ὠροσκοποῦ τοῦ ἔτους καὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀστέρων κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν (Ὅτε ποιήσεις τὸ θέμα — οὐσης τῆς σημασίας). — Cf. *ibid.*, f. 250v.
- F. 116. Περὶ τῆς τῶν ἡλικιῶν διαγνώσεως (Δεῖ δὲ ἐν ταῖς — καὶ νόσοις πιέζονται). — Cf. *ibid.*, f. 251. Ed. Boll, *l. c.*, p. 13.
- F. 117. Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀστέρων ἐν τοῖς γενεθλίοις καὶ κατὰ πάροδον (Ἐν ταῖς ἑπτα — ἀξιοπίστων παραδοθείση σοφῶν). — Cf. *ibid.*, f. 251v.
- F. 117v. Περὶ τοῦ τίνα δεῖ προγινώσκειν τὸν ἀστρολόγον περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐναλλαγὴν (Δεῖ πρὸ τοῦ ἀποτελέσματος — τὸ γεννηθῆναι τεθνήξεται). — Cf. *ibid.*, f. 252.
- F. 118v. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σημαντήρων τοῦ ἔτους (Ἰστέον ὅτι τὸ ἐν ἔτος — κατ' αὐτὸν πάθη). — Cf. *ibid.*, f. 252v.

¹ De hoc libro, Apomasaris, qui perperam "Hermeti philosopho", adscriptus latine ab Hieronymo Wolf editus est, cf. Ruelle, *Comptes rendus Acad. Inscr.*, 1910, p. 34 ss.; Boll, *Sitzungsb. Akad. Heidelberg*, 18, 1912 (*Eine arabische Quelle des Hermippos*).

- F. 119. Περι τῶν σημασιῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐναλλαγαῖς σημασιῶν (Τὰς σημασίας ἄς προείπομεν — ἄς οὗτοι σημαίνουσιν). — Cf. *ibid.*, f. 253.
 Περι τοῦ ζωδίου τῆς ἐναλλαγῆς καὶ τοῦ κυρίου τοῦ ἔτους ἦτοι τοῦ χρονοκράτορος καὶ ἦν ἔχει σημασίαν (Δεῖ σε ἐν τῇ τῶν ἐτῶν — καὶ οὕτως ἀποφαίνου). — Cf. *ibid.*, f. 253^v.
- F. 120. Περι τῆς χρονοκρατορίας τοῦ Κρόνου ὅτε ἀκάκωτός ἐστιν (Ὁ μὲν Κρόνος — πάντα ὄσα προείπομεν). — Cf. *ibid.*, f. 254.
- F. 121^v. Περι τῆς χρονοκρατορίας τοῦ Κρόνου ὅτε ὑπάρχει κεκακωμένος (Ὅτε ἐστὶν ὁ Κρόνος — τοῦ Κρόνου προείπομεν). — Cf. *ibid.*, f. 255.
- F. 125. Περι τῆς σημασίας τῆς χρονοκρατορίας τοῦ Διὸς ὄντος κατὰ τὴν ἐν τοῖς τόποις αὐτοῦ πάροδον (Ὅτε ὑπάρχει χρονοκράτωρ — τῶν τοιοῦτων προφάσει). — Cf. *ibid.*, f. 258.
- F. 125^v. Περι τῆς σημασίας τοῦ Ἄρεος ὅτε χρονοκράτωρ ἐστὶ καὶ ἀκάκωτος (Ὅτε ἐστὶ χρονοκράτωρ — περὶ σχημάτων ἀγαθῶν). — Cf. *ibid.*, f. 262.
- F. 126^v. Περι τῆς σημασίας τοῦ Ἄρεος ὅτε ὑπάρχει χρονοκράτωρ καὶ κεκακωμένος (Ὅτε ἐστὶν ὁ Ἄρης — ἐλάττονα τὰ δεινὰ), — Cf. *ibid.*, f. 262^v.
- F. 128. Περι τῆς τῶν τόπων σημασίας ἐν οἷς εὐρίσκεται ὁ Ἄρης ὅτε χρονοκράτωρ ἐστὶν (Ὅτε ἐστὶν ὁ Ἄρης — τόπων καθὼς προὔπεδείξομεν)¹.
- F. 128^v. Περι τῆς σημασίας τοῦ Ἥλιου ὅτε χρονοκράτωρ ὦν ἀκάκωτός ἐστι (Ὅτε τύχει ὁ Ἥλιος — εἰ δὲ κεκακωμένοι τοῦναντίον).
- F. 129^v. Περι τῆς χρονοκρατορίας τοῦ Ἥλιου ὅτε ἐστὶ κεκακωμένος (Ὅτε ἐστὶ χρονοκράτωρ — ἔσται τὰ ἀποτελέσματα).
- F. 130. Περι τῆς τῶν τόπων σημασίας ἐν οἷς ὁ Ἥλιος χρονοκράτωρ ὦν εὐρίσκεται (Ὅτε ὁ Ἥλιος — παραλλάσσει ἔσται ἀσθενέστερα).
- F. 130^v. Περι τῆς σημασίας τῆς Ἀφροδίτης ὅτε χρονοκράτωρ οὐσα ἀκάκωτός ἐστι (Ὅτε ἡ Ἀφροδίτη — ἀκηδιάσει πρὸς αὐτάς).
- F. 131. Περι τῆς σημασίας τῆς Ἀφροδίτης ὅτε ἐστὶ χρονοκράτωρ καὶ ὑπάρχει κεκακωμένη (Ὅτε ἐστὶν ἡ — ἔσται τὰ ἀποτελέσματα).
- F. 131^v. Περι τῆς σημασίας τῶν τόπων ἐν οἷς ἐστὶν ἡ Ἀφροδίτη ὅτε ὑπάρχει χρονοκράτωρ (Ὅτε ἐστὶν ἡ Ἀφροδίτη — κέντρῳ τῆς ἐναλλαγῆς).

¹ Quae sequuntur usque ad f. 133^v ex Apomasaris libro excerpta in cod. Vaticano foliis nonnullis avulsis nunc desunt.

- F. 132. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἑρμοῦ ὅτε ὑπάρχει χρονοκράτωρ καὶ ἀκάκωτος ("Ὅτε ὑπάρχει ὁ Ἑρμῆς — ἀφαιρεῖται τῆς σημασίας).
- F. 132^v. Περὶ τοῦ Ἑρμοῦ ὅτε χρονοκράτωρ ὦν καὶ κεκακωμένος τίνα σημαίνει ("Ὅτε ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς — μίξεις τῶν ἀποτελεσμάτων).
- F. 133. Περὶ τῆς σημασίας τῶν τόπων ἐν οἷς ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς χρονοκράτωρ ὑπάρχων ("Ὅτε ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς — κράσιν ἀμφοτέρων ἀποφαίνεσθαι).
- F. 133^v. Περὶ τῆς σημασίας τῆς Σελήνης ὅτε ἐστὶ χρονοκράτωρ καὶ ἀκάκωτος ("Ὅτε ἐστὶν ἡ Σελήνη — φυλακὰς καὶ συνοχὰς).
- F. 134^r maior pars, f. 135^v vacant.
- F. 135. Αἰτιολογία τῆς τῶν μηχανικῶν ἐνεργείας ὡς τινες λέγουσιν Ἀριστοτέλους (Θαυμάζεται μὲν τῶν — τὰ μείζω διέρχεται). — Ed. I. Bekker.
- F. 140. <Π>ροεκτιθέναί σοι, ὦ Σῦρε, τὰς ἐνεργείας τῶν ἀστέρων — τριγωνοκρατόρων τοῦ αἰρετικοῦ φωτός). — Ptolemaei liber qui inscribitur ὁ Καρπός. Ed. Camerarius, Norimbergae, 1553.
- F. 141^r maior pars, ff. 141^v-143^v vacant.
- F. 144. Ἐξήγησις εἰς τὴν τοῦ Πτολεμαίου τετράβιβλον (Βιβλίον πρῶτον. Προοίμιον. Τὰ προοίμια τῆς συμπερασματικῆς — λαμβάνει δὲ τὰς τοιαύτας τῶν σκέψεων). Fine mutilum. Ed. Hieron. Wolf, *In Claudii Ptolemaei Quadripartitum etc.*, Basileae, 1559, pp. 1-155.

87. — Cod. Paris. gr. 2509. — Chartaceus, cm. 21 × 14, ff. 299, saec. XV magna ex parte una eademque, ut videtur, manu exaratus, praeter ff. 1-4 et 6-12 quae duabus manibus posterioribus eiusdem saeculi scripta sunt (quae ff. 1-12, postquam codice Galliae regem A. Eparchus donavit, addita esse videntur). — Ex bibliotheca Maximi Constantinopoleos patriarchi [Maximi III (1476-1482) vel IV (1491-1497)], cf. Γεδεών, *Πατριαρχικοὶ πίνακες*, pp. 485, 491] (f. 14 in summa pagina, manu XV saec. : ἡ βίβλος αὕτη ἐδωρήθη ἔμοι παρὰ τοῦ θεοεικέλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Μαξίμου), Antonii Eparchi (v. f. 13^v), postea Fonteblandensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 149, n. 448), Regius MDCCXLI, 1904, 3206. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 274; Zach. von Lingenthal, *Byzantinische Zeitschrift*, II, 1893, p. 184.

- F. 1. Τὰ ὠρία τῶν πλανοῦτων [*sic*] ('Ἐν Κριῶ αἱ πρῶται ς' — φαῦλον ἢ ἀγαθόν). — Cf. cod. It. 31, f. 13. *Doctrina est Vettii Valentis*, I, 3, p. 14 ed. Kroll.
- F. 4^v. Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θυληκῶν [*sic*] Ζωδίων (Τῶν μὲν ἀρσενικῶν Ζωδίων αἱ πρῶται — ἡ ἢ Σελήνη). — Cf. cod. It. 31, f. 18. Folii 4^v pars inferior vacat. F. 5 vacat.
- F. 6. Ἀλῖα manu. Χρῆ γινώσκειν καὶ εἰς τοὺς ἐντυγχάνοντας χρόνους ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ καὶ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπαρῆλθον [*sic*]

χρόνοι βσμβ' — ἀπὸ δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐν τῷ ,ΓϞλη' (1430) [Rubro eadem, ut videtur, manu supra versum ,Γων'] εἰσὶ χρόνοι ἀρὰ [rubro ,αιβ'], ὡς εἶναι τὰ ὅλα ἕτη ,ΓϞλη' [rubro ,Γωνβ'].

Calendarium. Ἔτους 'ΓϞ [λ supra versum] η' [1430] Ἰνδικτιῶνος ἢ 'Ἡλίου κύκλος κβ' — Ἔτους [',ΓϞ prima manu deleta] ζ' [1492] ... ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα ,Γ'.

Τέλος τῶν ἑπτὰ αἰώνων. [manu posteriore : ὁ γὰρ σοφὸς Σολομῶν φάσκει· δὸς μερίδα τῆς ἑπτὰ. λέγε ἐπὶ τῆς ὀκτώ.]

F. 12^v (Εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἑπτὰ αἰώνων ἦτοι τῶν ἑπτακισχιλίων χρόνων, ἔστιν ἡ Ἰνδικτος δεκάτη — τέλος αἰώνων καὶ χρόνων.) Eadem manu posteriore : 'Ἡ γὰρ συντέλεια παντὶ ἀνθρώπῳ ... ὡς φησὶ Παῦλος — ἐστὶ ὡς εἶρηται).

F. 12^v dimidia pars et f. 13^v vacant.

F. 13^v. Index ab Antonio Eparcho confectus et ab Angelo Vergicio completus.

Antonii Eparchi manu : Κτῆμα Ἀντωνίου τοῦ Ἐπάρχου — εἰς εὐχαριστίας σημείον.

F. 14. Alia manu, qua codicis reliqua pars scripta esse videtur.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ α' βιβλίῳ κεφάλαια Κλαυδίου Πτολεμαίου τῶν πρὸς Σύρον ἀποτελεσματικῶν. [Manu posteriore : δηλονότι τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν ἐπιτομῇ ὡς ἔοικεν οἶμαι]. α'. προοίμιον... [F. 14^v]. Προοίμιον. Τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν — καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκτῆς συγκράσεως. = Ptolemaei *Tetrabiblus*, ed. Norimbergae, 1535.

F. 82. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ Καρπὸς ἐν κεφαλαίοις ρ' (Προεκθέμενοι, ὡ Σύρε, τὰς — ἔσται ὁ ἐχθρὸς). — Ed. *ibid.*, ff. 55-59.

F. 86. Περὶ σκευῶν καινῶν καὶ ἱματίων χρήσεως (Σκεύεσι δὲ ἡ — τῶν φθο<ρο>ποιῶν κοινωνίας). = Herphaestionis Thebani, III, 32. Cf. codd. Flor. 7, f. 176^v; Ven. 7, f. 389, cap. μγ'; Germ. 27, f. 51.

Καθολικὰ παραγγέλματα (Καθολικά. αἱ μὲν ἀπόρροιαὶ τῆς Σελήνης — φεύγουσι γίνεται ἡ καταρχή). — V. supra, cod. 86, f. 56^v.

F. 87. Περὶ πράξεων καὶ τῶν ἐν ἐλπίδι τὸ μέλλον θηρωμένων (Γένοιτο ἂν τὸ τέλος — τὰ φῶτα εὐχρημάτιστα). — Cf. codd. Ven. 7, f. 192^v, cap. σδδ'; It. 4, f. 58, cap. ρθ'; Germ. 27, f. 52.

Περὶ ταξειδίου καὶ ἱματοφορεσίας (Εἴ τις ταξειδεύσει — ἐκεῖνα τὰ ἱμάτια). — Cf. codd. Ven. 6, f. 66a^v, cap. λ'; 7, f. 177^v, cap. σμα'; Germ. 27, f. 52.

Περὶ κέρδους ("Ορα τοὺς οἰκοδεσπότης — εἰ δὲ φθοροποιοὶ οὐδαμῶς). — Cf. codd. Flor. 11, f. 265, cap. ρε'; Ven. 6, f. 126^v,

cap. ρβ'; 7, f. 196, cap. τθ'; It. 4, f. 60; Rom. 2, f. 127, cap. υε'; Germ. 27, f. 52.

Περὶ ἀποδημίας (Ἔστω ὁ ὠροσκόπος — οὔτω γὰρ ὑποστρέψει ταχέως). — Cf. codd. It. 4, f. 68; Germ. 27, f. 52^v.

F. 87^v. Περὶ καταρχῆς (Ἐν πάσῃ καταρχῇ — Σελήνη ὁ Ἄρης). — Cf. codd. Ven. 7, f. 197, cap. τκα'; It. 4, f. 60^v; Germ. 27, f. 53.

Περὶ αἰτήσεως πότε ἔσται (Σημβάλλεται [*sic*] πρὸς τὰς — καὶ σκέψις γινέσθω). — Cf. codd. It. 4, f. 61^v; Germ. 27, f. 53^v.

F. 88. Περὶ ἀποδημίας ὅτε τις βούλεται ἀποδημήσαι (Ἔστω ἀγαθοποιὸς ἀστὴρ — ἢ λησταῖς περιτύχη). — Cf. codd. Ven. 6, f. 71, cap. νθ'; 7, f. 198^v, cap. τκη'; It. 4, f. 70; Germ. 27, f. 54.

Περὶ ἀποδήμων (Ταῦτα ἔσται ἀξιόλογα — ἢ μὲν γὰρ ἀναγωγῇ τὰ κατά). — Cf. codd. Ven. 6, f. 120, cap. ροδ'; 7, f. 180^v, cap. σμθ'; Germ. 27, f. 54.

F. 88^v pars inferior vacat.

F. 89. Περὶ πολεόντων καὶ διεπόντων (Ἰστέον· ἕκαστος τῶν Ζ' ἀστέρων — ἐπάνοδον μετὰ ἀσθενείας σημαίνει). [F. 89^v κανόνιον π. καὶ δ.]. — Cf. codd. Flor. 7, f. 204^v; Ven. 7, f. 212^v; Germ. 7, f. 5; 27, f. 55. Capituli finis *Catal.*, VII, p. 88 edita est.

F. 90^v. Ἄλλως περὶ τῶν αὐτῶν λεπτομερέστερον ([In marg. ἡμέρα α', Ἥλιος]. Ἡμέρα αἷ Ἥλιος πολεῖται — πλησίον ἢ φρέατος ἢ βαλανείου). — Fine mutilum; f. 92^v pars inferior vacat. — Cf. codd. Flor. 7, f. 206; Germ. 7, f. 6; 27, f. 58. Ed. *Catal.*, VII, p. 90.

F. 93. De Romano calendario. Ἐπὶ Νο(εμβρίου), Δεκ(εμβρίου) ... ἢ ε' νόναι — καλανδῶν καὶ ἐφεξῆς). — Ff. 93-94^v tabulae. — Cf. cod. Germ. 27, f. 61.

F. 93-94^v. Μῆνες Ῥωμαίων, Ἑλλήνων, Ἀλεξανδρέων in summis tabulis nominantur. — Cf. *ibid.*, f. 61^v.

F. 95. Νόναι παρὰ Ῥωμαίοις πληθυντικῶς αἰεὶ αἰ — προκατελάμβανεν αἰεὶ ἀριθμόν. — Cf. *ibid.*, f. 63^v.

Περὶ γεωργίας (Σελήνης οὔσης ἐν Κριῶ, συμφέροι φυτεύειν, σπείρειν, σηκοὺς κατασκευάζειν — τὰ δὲ κακὰ ἐπαύξει). — *Doctrina partim Herphaestionis* (III, 14) est. Cf. codd. Ven. 7, f. 1^v et 3; Germ. 27, f. 63^v et 64^v; Par. 46, f. 22.

F. 95^v. Περὶ φυτεύσεως δένδρων (Εἰ βούλει φυτεῦσαι — ἔχει λόγον οἰκοδεσποτ<ε>ίας). — Cf. codd. Ven. 7, f. 311^v, cap. φπθ'; Germ. 27, f. 64^v. V. *Aromasaris capitulum* codd. Flor. 11, f. 117; It. 18, f. 273^v; Rom. 2, f. 59^v, cap. ρνζ' servatum.

Περὶ σπορὰς γεωργικῆς> εἰ βούλει σπείραι ἄπερ ἴνα θερείσης [*sic*] καὶ φάγης ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτ<ε>ι (Ἔστω ἡ Σελήνη — ὄρωμένη, ἔτι κρείττων). — Cf. codd. Ven. 7, f. 311^v, cap. φqa'; Germ. 27, f. 64^v.

Περὶ μηνιαίων ἀποτελεσμάτων (Ὅσάκις οὖν ἔαν — [F. 96^v] καὶ τὸ ὕδωρ μεταβάλ<λ>εῖν πέφυκεν). — Cf. codd. Ven. 7, f. 311^v, cap. φπη'; Rom. 16, f. 78^v; Germ. 27, f. 64^v.

F. 96^v pars inferior vacat.

F. 120. Capitulum ρλζ' index qui sic desinit : ρλέ. Περὶ ἵππικοῦ καὶ ἀγῶνος ἄλλη. — ρλζ'. μέθοδος ἀληθῆς καὶ εὐκολος εἰς τὸ γνῶναι τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας (Σταθεῖς ἐν ὁμαλῶ — εὐρήσις [ει suprascript.] τὴν ὥραν). Cf. cod. Ven. 7, f. 380. — Syntagma vero in codice capitula πδ' tantum habet.

Incipit : [F. 120^v] α'. Περὶ διαθέματος (Τῆς οὐρανίας διαθέσεως — περὶ θέματος λέξομεν). Desinit : [F. 134^v] πδ'. Περὶ ἀκτινοβολίας (Ἀκτινοβολεῖ δὲ ἀστὴρ — [F. 135] τὸν ἐν τῷ Κριῶ θεωρεῖν δέ). F. 135^r fere totum, ff. 135^v-136^v vacant. In hoc syntagmate codex cum codice Ven. 7, ff. 382, cap. α' — 396, cap. σα', nisi his tantum rebus, congruit : α) F. 122 pro capitulo ζ' legitur : Συνάγεται δ' ἐκάστου αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς — ὁμοῦ γίνονται τέ' [In marg. 1^a m. rubro ζ' περὶ ὀρίων]. — Περὶ συσχηματισμῶν καὶ μαρτυρίας (Τοσαῦτα καὶ περὶ ὀρίων — καὶ κατὰ διάμετρον).

b) Capitulum numero λγ' in codice Ven. 7 signatum hic in tredecim capitula (λγ'-μέ'), sicut in codice Vind. 6, divisum est.

c) Capitula μέ-ν' (id est capituli λγ' finis — λη' in codice Veneto) desunt.

d) Capitulum μέ' codicis Veneti hic in duo capitula (νζ'-νη') divisum est.

e) Finis capituli cum Ποῖος δεξιὸς etc. incipientis (= capitulum ν' in codice Veneto), capitulum insequens (= cap. να'), initium alius capituli (= cap. νβ') deficiunt.

f) Capitulum νέ' codicis Veneti hic in duo capitula (ξζ'-ξη') divisum est.

E figuris astronomicis, quae ff. 248-254 obtinent, figura f. 254 ἀστρολάβος inscripta notanda est, quippe quae partim astrologica videatur : e. g. πυρῶδες εἰς φλεβοτομίας. Μάρτιος. Κριὸς legitur.

88. Cod. Paris. gr. 2510. — Chartaceus; cm. 18 × 14; ff. 142; constat a) ex codice saec. XV initio et fine mutilo (= ff. 1-133) toto eadem manu exarato praeter ff. 19-20 et 88-92^r alia manu eiusdem saec. scripta, b) ex fragmento codicis (= ff. 137-142) anno 1384 a Iohanne Staphidake exarati (f. 139, ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει ,Γ' ωαβ' Ἰνδικτιονος ζ' διὰ χειρὸς ἰω(άννου) τοῦ σταφιδάκη) ὃς καὶ ἀνέθηκεν τῷ εὐαγγεῖ Ξενῶνι. Cf. Vogel-Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 199) praeter ff. 139^r-142^r manibus posterioribus scripta [1] f. 139^v saec. XV. 2) ff. 140-142^r saec. XV. 3) f. 142^r saec. XVI]; ff. 134-136 vacua a bibliotepe addita

sunt. — Ex bibliotheca J. F. Asulani (f. 1 in ima pagina : *a me Io. Francisco Asulano*), Fonteblandensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 96, n. 284), Regius MDXXXIII, 3495. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 275.

F. 1-10. Index initio mutilus ριέ'-χγγ' capitulorum (in folia 29^v-133^v) prima manu exaratus. Collectio medica, quae hic servata est, cum capitulo α' incipit sed in medio capitulo χξδ' abrumpitur. Folii 10^r magna pars, f. 10^v vacant.

F. 11. α'. Εἰ θέλης [*sic*] εὐρεῖν πόσων ἡμερῶν ἔνι ἡ Σελήνη, κράτησον ἐν τῇ χειρὶ σου — τόσων ἡμερῶν ἡρέθη.
Δὴ ἰδέναί [*sic*] ὅτι εἶπον σοι ὅσων ἡμερῶν εὐρεθῆ τὸν ἰανουάριον μῆναν εἰς τὴν α'. ἐκείνον [*sic*] λέγεται ποιμενικὸς θεμέλιος. αἱ δὲ ἑπακταὶ — καὶ στηγμῶν [*sic*] γ'. — Cf. quae ad cod. 32, f. 80 adnotavi.

Τὸ καθ' ἐν Ζῦδιον ἔχη [*sic*] βαθμοὺς λ' — καὶ ἀθυμιῶν ἰβ'.
Ἰστέον δὲ καὶ τούτω [*sic*] ὅτι ἡ Σελήνη ἔχη [*sic*] ἡμέρας φωτησμένας [*sic*] καὶ ἀφωτίστας — κέ', κζ', κθ'.

F. 11^v. Ἄγαθοὶ δὲ μῆναις [*sic*] εἰσὶν οὗτοι. Μῆν Μάρτιος, εἰς τὰς κ' ὥρα δ' τῆς νυκτὸς εἰσέρχεται ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Κριόν. ὥρα α' τοῦ Κριοῦ. εἰ μὲν ἔστιν Κριός, ἀγαθὴ ὥρα — κοινωνίαν παρέχε, φιλίαν ποιήσον. — Cf. capitulum, quamvis diversum, Zanatae, *Catal.*, VII, p. 139 editum.

F. 12^v. Ἰστέον ὅτι τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἥλιος πολεύη [*sic*] — Αἰγόκαιρον καὶ Ὑδρωχόον [*sic*], — Cf. Heliodori ἐπίσκεψιν in *Catal.*, VII, p. 136 editam.

Ὁ Ἥλιος βασιλεύη [*sic*] τῇ κυριακῇ καὶ ἔστιν τρίμορφος, καὶ ὅταν μὲν πυρώδης — [F. 13^v] ἀπὸ παντὸς πράγματος ἀπέχου.

F. 18^v. νβ'. Εἰσὶν αἱ παρὰ τῆς ἡμέρας [*sic*] ἡμέραι τοῦ χρωνοῦ [*sic*] ὄλου (Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰς — [F. 18^v] καὶ εἰς τὰς ιε'). — Cf. quae ad cod. 42, f. 56^v ('Ἡμέραι σεσημειωμένα) adnotavi.
Sequuntur multa medicinalia, quibus formulae partim magicae insunt. Haec tantum opuscula notare mihi visum est :

F. 88. τπ[δ']. α'. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος — [F. 97] γγ'. Ἄγνωεῖν [v 1^a m. ex ζ] περὶ τῶν κεκ<ο>ιμημένων... Ἐρμηνεία ὡς θανάτου συμφωρᾶν [*sic*] δηλῆ [l. δηλοῖ] τὸ κεφάλαιον. — Cf. supra cod. 71, f. 1.

F. 97, figura. F. 97^v, manu post. figura.

F. 105^v. [υγγ' manu post. In indice haec inscriptio legitur : ὦ (l. τὸ) ὄρωλόγιον τοῦ χρωνοῦ σὺν καὶ τῶν Ζοδίων καὶ τῶν πλανήτων καὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς Σελήνης (*sic*). Ff. 105^v-106 tabulae. — Cf. praeter quae adnotavi ad cod. 27, f. 1, *Corpus inscriptio-num graecarum*, 5038 (III, p. 474).

F. 106^v. Ἀρχὴ τῶν ὁρῶν [*sic*] τῆς ἡμέρας τῆς κυριακῆς. ὥρα α'. Ἥλιος

- αὐτὸς ὑψὶ καὶ διέπη [*sic*] — [F. 107^v] ἐξημερώνονταν [*sic*] ἢ παρασκευῆ). — Cf. supra cod. 40, f. 311.
- F. 132. χθ'. Τὰ ἰβ' λιθάρια[?] τὰ εἰσὶν εἰς τὴν ἰατρικὴν τέχνην (α'. Σάρδιον μὲν τῷ [I. τὸ] — τῷ αὐτῷ ὄρη [I. ὄρει]). — Ex Sancto Eriphanio ed. Ruelle ap. de Mély, *Les lapidaires*, II, p. 194, 5-197, 22.
- F. 133. χξ'. Περὶ φλευωτομίας τοῦ ὄλου χρωνοῦ (Εἰς ταῖς ἰβ — [F. 133] διὰ ἓν χρώνογ [*sic*]).
89. Cod. Paris. gr. 2511. — Chartaceus, cm. 22 × 14, ff. 379, saec. XV permultis manibus scriptus (1: ff. 1-5^r partim — 2: f. 5^r partim-f. 6^r — 3: ff. 7-16^r — 4: ff. 19-26 — 5: ff. 27-36 — 6: ff. 37-44^r — 7: ff. 45-55^r partim — 8: f. 55^r partim-f. 80^r + f. 84^r partim-f. 84^v + f. 114^v — 9: ff. 81-84^r partim — 10: ff. 86-100^r — 11: ff. 101-114^r partim — 12: f. 114^r partim — 13: f. 115 — 14: ff. 116-202 + 204-379 — 15: f. 203). — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis (f. 6^v), n° 7 *quintae*), deinde Regius MCCCCLXIII, 150... , 2990. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 275.
- F. 7. Βιβλίον ὄνειροκριτικὸν ὅπερ συνήξε καὶ συνετάξατο Ἀχμέτ, υἱὸς Σερῆμ τοῦ ὄνειροκρίτου τοῦ πρωτοσυμβούλου Μαμουῦν (Πολλὰ κοπιάσας πρὸς — πρὸς τὰς δύο γωνίας). — Ed. Nicolaus Rigaltius, 1603, cap. II-LXV et R. Hercher, *Philologus*, X, 1855, p. 346 ss. Cf. Ruelle, *Revue des études grecques*, VII, 1894, p. 307 et cod. Paris. 2419 [= 4], f. 295.
F. 16^v-18^v vacant.
- F. 19. Τοῦ αἰοιδίμου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Νικηφόρου ὄνειροκριτικὸν δι' ἰάμβων τὰς ἐμβάσεις ἀληθείης ἔχον εἰ τοιουτοτρόπως γένοιτο ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον (Ἄρχε πρὸ πάντων — πρὸς πλοῦτον φέρει). — Ed. Rigaltius, 1663, pars III. Cf. Ruelle, *Revue des études grecques*, VIII, 1895, p. 251; Krumbacher, *Byzantinische Zeitschrift*, V, 1896, p. 200.
F. 25^r dimidia pars, f. 25^v vacant.
- F. 26. Ὀνειροκριτικὸν ἕτερον ἐκ τῶν τῆς Σελήνης ἡμερῶν (Τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ — τὸ ὠραθὲν [*sic*] ἀποβήσεται). — Cf. codd. It. 19, f. 237^v; Germ. 24, f. 11^v?
- F. 26^v. Ἐτερον παρασύντομον (Κράτησον ἐν τῇ — δηλώσει σοι ἔννοιαν). — Cf. codd. 27, f. 277^v; 43, f. 239; 45, f. 62 in marg.; infra cod. 106, f. 2^v.
- F. 26^v in ima pagina et ff. 27^r-27^v etc. in marginibus alia manu onirocritica addita sunt: ἀγελαιῶν [? ex -αίου], χρέος σημαίνει etc.
- F. 27. Ἐτερον ἀπὸ πείρας φρονίμων (Ἀγιάζεσθαί τινα, μεγάλην... Ἐὰν ἴδῃ), τις ἑαυτὸν — [F. 36^v] φίλῳ συντρῶγειν ἢ βασιλεῖ, καλὸν σημαίνει).

90. — Cod. Paris. gr. 2669. — Chartaceus (praeter ff. 314-315 quae sunt membranacea); cm. 21 × 15; ff. 315: ff. 1-313 una eademque manu saec. XVII, ff. 314-315 saec. XII exarata sunt. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 23.

- F. 297. Περὶ τῆς ἐκβολῆς καὶ ἐμβολῆς καὶ μετοχῆς τοῦ Ἡλίου ἐν τοῖς ζῳδίοις πῶς εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται (Μάρτιος, ἐπειδὴ τὰ ἰβ' ζῳδία — εἰς τζέ' ἡμέρας τὰ ἰβ' ζῳδία). — Cf. cod. It. 19, f. 13.
- F. 297^v. Περὶ τῆς ἐμβολῆς τῆς Σελήνης [manu post. i ex ἡ] καὶ ἐμβολῆς ἐν τοῖς ζῳδίοις πῶς γίνεται (Ἰδοὺ διεχαράξαμεν ὑμῖν — ἡμέρας δύο καὶ ἡμισυ [i. ἡμισυ]). — Cf. cod. It. 19, f. 13^v.
 <X>ρῆ γινώσκειν ὅτι κατ' ἐνιαυτὸν βασιλεύει Ζόδιον [sic] ἐν — τοῦ ζῳδίου ἐκείνου.
- F. 298. Ἔτι ἰστέον ὅτι τὸ θεμέλιον τῆς Σελήνης [sic] ἄρχεται — τοῦ χρόνου ἐκείνου.
 Ἔτι ἰστέον ὅτι εἰς τὰς ἰγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς γίνεται σημεῖον — Αἰγόκερον δηλοῖ σεισμόν. — Cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 198, 12 sqq.
 Ἔτι ἰστέον ὅτι τὰ τοῦ ὕδατος ζῳδία — ἐστὶ τὸ λαληθέν. — Achmetis? Cf. cod. Par. 61, f. 47^v; It. 19, f. 15; Vind. 4, f. 138.
 Περὶ τοῦ θοῦ οὐρανοῦ τοῦ λεγομένου ἀνάστρου (Ἔστι δὲ καὶ — καὶ οὕτως ἐστὶ). — Ed. *Catal.*, VIII, 3, p. 197. Cf. Kunze, *Hermes*, XXXIV, 1899, p. 360, n. xxiii. V. infra cod. 91, f. 217^v.
- F. 298^v. Περὶ θανάτου βασιλέως (Γνωστὸν ἔστω καὶ — ἀκριβῶς εὐρήσεις τάληθές). — Cf. codd. Par. 61, f. 49; It. 19, f. 15^v.
 Περὶ ὄμβρου καὶ ἀνουμβρίας [sic] ἐν ὄλῳ τῷ χρόνῳ (Χρῆ γινώσκειν ὅτι — ἐν τοῖς ὕδασι). — Cf. codd. Par. 59, f. 90^v; It. 19, f. 15^v.
 Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὸ βασιλεύων [sic] Ζώδιον [o manu post.] κατ' ἔτους [sic] (Γίνωσκε ὅτι τὰ <ἰβ'> ζῳδία — ἐκείνου βασιλεύει Παρθένος). Sequuntur numeri. — Cf. codd. It. 5, f. 83^v; 19, f. 15^v.
- F. 299. Περὶ τὴν διάγνωσιν τῷ <v> 12 ζῳδίων κατ' ἔτος (ἄφ' Κριὸς ἡμερὸς εἰρηνοποιὸς τοὺς ἐγειρομένους — καὶ προβάτων ἀπόλια [i. ἀπώλεια]). — Arabi citantur. Cf. cod. It. 5, f. 84^v (?).
- F. 299^v. Ὁ Ξιφίας ταύτην τὴν τάξιν — τῷ κόσμῳ σημαίνει.
 Περὶ τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελή<νη>ς καὶ τῶν ζῳδίων (<O>ί κύκλοι τοῦ Ἡλίου — ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Κριόν).
- F. 300. Περὶ τῶν κλημάτων [sic] τῆς γῆς (α^{ον} κλήμα ἐστὶν — ζ' ἡ Σκυθία).
 Περὶ τῶν ἀγαθῶν ζῳδίων καὶ κακῶν καὶ μεσαίων (Τὰ ἀγαθὰ ε' — ≍ καὶ Τοξότης ≍).
 Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἡ γῆ κατὰ Ἰουδαίους λέγεται Ἀδὰμ — ἀπὸ Ἀδὰμ [ἀν supra vers.] Ἀδὰμ λέγεται,

Τοξότης κατὰ τὴν ια' τοῦ Νοεμβρίου — [F. 300] ἐν τῷ Αἰγοκέρῳ.

91. Cod. Paris. gr. 2830. — Chartac.; cm. 20,5 × 15,2; ff. 285; ex compluribus codicibus confectus, saec. XVI plus decem manibus exaratis, quarum una (ff. 240-285) ante annum 1535 scripsisse videtur (v. f. 285^v manu posteriore: ἔτους, ζμγ' ἰνδικτιῶνος η' etc.). — Olim Fonteblandensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 22, n. 60), postea Regius DLXIV, 604, 3327. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 46; Demetrii et Libanii *qui feruntur τυποὶ ἐπιστολικοί*, ed. Weichert, 1910, p. Lxv.

F. 217. Figura, qua lunae articuli illustrantur.

Κρόνος Ἡ μόλιβδος — Σελήνη Ἐ ἄργυρος. — V. supra cod. 77, f. 280.

F. 217^v. Ὀφιομορφος ἀστήρ ὁ κατοικῶν ἐν τῇ θῆ) Ζώνῃ τοῦ οὐρανοῦ.

Figura. Χαρακτήρ τοῦ θοῦ οὐρανοῦ λεγομένου ἀνάστρου. V. supra cod. 90, f. 298 (Περὶ τοῦ θοῦ etc.).

Manu posteriore. Ὁ ἥλιος ἀναδύομενος καὶ ἡ Σελήνη μέγας φαίνεται — καὶ κατὰ κάθετον.

92. Cod. Paris. gr. 2847. — Chartaceus, cm. 23 × 17, ff. 196, saec. XVII una eademque inanu exaratus. — Ex bibliotheca archiepiscopi Le Tellier (n. 97), postea Regius 3399. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 49.

F. 169. Ἐπιστολὴ Πετοσίρεως φιλοσόφου πρὸς τὸν Νεχεψῶ βασιλέα (Περὶ τῶν κατακλινομένων ἐν ἀρρωστίαις — ὄργανον ὑπέργειον ἀστρονομικόν. — Ed. *Catal.*, IV, p. 120.

F. 170. Ἐτέρα ψῆφος περὶ διαγνώσεως ἀρρώστων ἢ [I. ei] ἀναστήσονται ἢ τεθνήξονται καὶ ποίαν ἡμέραν τελευτῶσιν οἱ εὕρισκόμενοι εἰς τὸ τοῦ θανάτου λαχμόν (Ἐὰν ἐν κυριακῇ ἢ τετράδι — ἢ πέμπτῃ Διός). — Cf. cod. It. 13, f. 263.

F. 170^v. Ψῆφος διαγνωστικὴ ζωῆς καὶ θανάτου (Μάθε πότε κατεκλίθη — σκόπος ὑπὲρ γῆν). — Cf. *ibidem*. Opusculum anno 1542 scriptum est (f. 171 : ἡμέρα τετάρτη εἰκοστὴ δὲ τετάρτη τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς τῆς [sic] ζν' ἔτους). Initium cum Ps. Pythagorae capitulo 12 a Paulo Tannery (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 259) edito consentit.

F. 171 in ima pagina, figura. F. 171^v, figura. F. 172, figurae duae. F. 172^v, figurae duae. — Cf. *ibidem*.

93. Cod. Paris. gr. 2892. — Chartaceus; cm. 15 × 10,5; ff. 160; saec. XVI totus una eademque manu scriptus, praeter ff. 1-2^r, quae manus posteriori eiusdem saec., et ff. 157^r (magna ex parte), f. 157^v + f. 160 alii manus posteriori eiusdem saec. tribuenda sunt. — Olim Fonteblandensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 14, n. 33), postea Regius MDLI, 1685, 3435. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 55.

- F. 1. Τοῦ Πυθαγόρου] (<Π>ολλά καταμαθῶν καὶ — καὶ ὁ γηρέων [sic]). — Haec epistulae Pythagorae ad Telaugem forma in compluribus locis a textu discedit quem Tannery (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 248) edidit.
- F. 2. Ἡ πληθὺς [sic] τῶν ἐννεάδων. Tabula, — Cf. Tannery, *op. cit.*, p. 251.
94. Cod. Paris. gr. 2980. — Chartaceus, cm. 20,5 × 14, ff. 37; ff. 4-10 saec. XIV, ff. 3 + 11-29 + 34 saec. XV, ff. 30-33^r + f. 33^v partim tantum alia manu saec. XV, ff. 35-37 alia manu saec. XV scripta sunt. — Olim Colberti (n. 4929; v. f. 1), deinde Regius 3265, 5. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 78.
- F. 33^v. Περί τοῦ εὐρίσκειν εἰ ζήσεται ὁ ἄρρωστος ἢ τεθνήξεται (Ψήφισον τὸ ὄνομα τοῦ ἀρρώστου — [F. 33^v] ἔζησεν ἢ κάμουσα) cum tabula. — Ps.-Pythagorae. Aliquantulum differt a capitulis, quae Tannery (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 257 c. 6, p. 258 c. 11, p. 259, c. 12) edidit. Vide quae ad cod. 44, ff. 333, 335 adnotavi.
- F. 34^v. Manu posteriore. Πάνυ μοι δοκεῖ γελοίως ἀποφήνασθαι ὁ τῷ παρόντι φύλλῳ [f. 35] ἐπιγράψας εἰσαγωγὴ συντετημημένη εἰς πᾶσαν τὴν ἀστρονομίαν — ὡς ἔτυχεν ἦν ἀρυσάμενος.
- F. 35. Alia manu. Εἰσαγωγὴ συντετημημένως ἐκτεθεῖσα καὶ δι' ὀλιγογραφίας εἰσάγουσα καὶ ὀδηγοῦσα τὸν βουλόμενον εἰς πᾶσαν σχεδὸν τὴν τῆς ἀστρονομίας ὑπόθεσιν καὶ αὐτῆς δὲ μικρὸν τῆς ἀστρολογίας ἀπτομένη (Ἵπὸ τὴν οὐρανίαν σφαῖραν διάφοροι κύκλοι εἰσὶ — διὰ τοῦ παρόντος κανόνος ὑποδεικνύονται). Tabula. Achmetis. — Cf. codd. Ven. 5, f. 202; Rom. 2, ff. 158, 182; Par. 45, f. 69.

95. Cod. Paris. gr. 2992. — Chartaceus, cm. 20,5 × 14, ff. 4-376, saec. XV a Cesare Stratego exaratus (v. Vogel-Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 224), praeter ff. 374^v-376^r quae manu posteriore eiusdem saeculi scripta sunt. — Olim Arsenii Monembasiae (v. f. 1^c in summa pagina, postea τοῦ Κορινθίου (v. ibid.) fuit, ad Venetiani transvectus est (v. f. 1^b verso in summa pagina ἐν βενετία). Nicolai « graeci » fuit (v. f. 1^c in ima pagina), a Io. Huraultio [sic] Boistallerio emptus est (v. ibid.); denique Regius MMXLII, 2259, 3824. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 82.

- F. 369. Ἴστέον ὅτι ὁ ἐνιαυτὸς διαίρεται εἰς δ' καιροῦς, εἰς ἕαυ τε καὶ θέρος — ἢ Σελήνης ἡμέρα. — Athenaei. Cf. supra cod. 73, f. 209.
- F. 370^v. Εἰδησις δὲ καὶ τῶν ζῳδίων. περὶ Σελήνης (Κρίος. Μηνὶ Μαρτίῳ α' — κη' καὶ κθ' Ὑδροχόος). — Cf. ibid., f. 210.
- F. 372. Ὅργανον προγνωστικὸν βιωφελὲς χρήσιμον ἐξ Αἰγυπτια<α>

κῆς βίβλου ἠκριβωμένον ἀντιγραφέν (Σκεπτέον δὲ οὕτως — ὁ μικρὸς θάνατος). — Petosiridis. Cf. *ibid.*, f. 211.

- F. 373. Ἰδού καὶ τὸ κανόνιον. Tabula. — Cf. *ibid.*, f. 211^v.
Ἐτέρα διάγνωσις Ἐσδρα τοῦ προφήτου περὶ ἀρρώστων (Εἰς τὴν πρώτην — [F. 373^v] λα', ἀσθενεῖ ἡμέρας ιη' καὶ ὑγιαίνει). — Cf. *ibidem*.

96. Cod. Paris. gr. 3035. — Chartaceus, cm. 15,5 × 10,5; ff. 237; saec. XIV variis manibus scriptus, praeter ff. 207^v-208^r, quae saec. XV sunt. — Ex bibliotheca Stephani Baluze (n. 894); Regius 3281, 2. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 96.

- F. 188 incipit in medio enuntiato : ὑγιαίνει. ὁ ἐπιορκήσας κινδυνεύει· τὸ κλαπὲν εὐρεθήσεται... Ἡμέρα ἕκτη τῆς Σελήνης. Νευρῶθ ἐγεννήθη ἡμέρα καλὴ κυνηγᾶν — μετὰ ἡμερῶν ἀποβήσεται. — Ed. forma pleniore *Catal.*, III, p. 32. Cf. quae ad cod. 39, f. 650^v adnotavi.
- F. 192. Ψῆφος πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὴν ἡμέραν τῆς Σελήνης ὁπότε καὶ βούλει (Εὐρὲ ἀρχὴν τὸν — ἡμέραι τῆς σελήνης [*sic*]).
Εἰσὶν αἱ ἡμέραι δλαι — λα', Αὐγούστος λα'.
Ἐτερος ψῆφος τῆς αὐτῆς Σελήνης (Οὗτοι εἰσὶν οἱ κατ' ἔτος — τῆς α' ἰνδικτιῶνος). — Pro exemplo scriptor anno ,ΓΨϞΓ' [1288] utitur.
- F. 193. <Περὶ> τῶν ἑπακτῶν τῆς Σελήνης ἐκ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Χρῆ γινώσκειν ὅτι τελεία ἐκτίσθη — τῶν ια' ἡμερῶν).] — Cf. cod. Ital. 4, f. 2.
- F. 194. Εἰ τέλεις εὐρεῖν τὸν κύκλον τῆς Σελήνης... [F. 194^v in marg. Πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὴν ἡμέραν τοῦ νομικοῦ φάσκα] — εἰ θέλεις εὐρεῖν καὶ τὴν τεσσαρακοστήν. F. 195^v desinit in medio enuntiato.
- F. 196. Opusculum geomanticum in medio enuntiatio incipit : χαρὰν καὶ εὐθυρίαν [l. -θη-] καὶ αὐξησιν ... τὸ ις' σχῆμα .: : καὶ καλεῖται οὐρὰ — ἐρώτησιν ἐναντίον ἐστί.
Figura geometrica.
- F. 196^v. Πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὴν ἑνδικτον τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης (Εἰ βούλει εὐρεῖν. — ἔστιν ἡ ἑνδικτος).

97. Cod. Paris. gr. 3084. — Chartaceus, cm. 19 × 13, ff. 60, saec. XVII manu Emerici Bigot scriptus. — Ex bibliotheca Emerici Bigot. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 105; Wünsch, *Byzantinische Zeitschrift*, V, 1896, p. 414.

- F. 3. Ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ Φιλαδελφέως (ἽΟρθως ἄρα οἱ τὰ μυθικὰ — δημιουργικὸς [*sic*] ἀριθμὸς ὀνομάζεται). — Excerpta ex Ioannis Lydi libro *de mensibus* (ed. Wünsch, 1898); cf. Wünsch, *Byzantinische Zeitschrift*, l. c.

Ff. 45^v-48^r vacant.

- F. 49. Περί ἐπιτελλόντων καὶ δυόντων ἀστέρων καὶ ἐφημερίδων καλουμένων καὶ ἐν ταῖς ἀνατολαῖς καὶ δύσεσιν αὐτῶν ποιούντων ἀνέμους, ταραχὰς καὶ βίας θαλάσσης, ὄμβρους τε καὶ εὐδίας καὶ ὄσα ἄλλα τοιαῦτα. γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν φαινομένων ἀστέρων. Ἐφήμερος τοῦ παντὸς ἑνιαυτοῦ σημείωσις ἐπὶ ἀνατολῶν τε καὶ δυσμῶν τῶν ἐν οὐρανῷ φαινομένων ἐκ τῶν Κλαυδίου τοῦ Θεόσκου καθ' ἐρμήνειαν πρὸς λέξιν (Ἰαννουάριος. α'. ὁ ἥλιος — καὶ πολὺς ὁ βορρᾶς) [Variae lectiones f. 48^v, 49^v ss. notantur]. = Ioannis Lydi *De ostentis*, ed. Wachsmuth², p. 117, 5-p. 155, 10. Cf. *ibid.*, p. xix.

98. Cod. Paris. Coislin. 92. — Chartaceus, cm. 29,5 × 19, ff. 172; ff. 5-140^r una vel potius duabus manibus saec. XV ineuntis, ff. 140^r-151 manu saec. XVI, ff. 152-172 manu saec. XV scripta sunt; f. 137^v autem quo tantum astrologica praebentur saec. XVI manu Occidentalis cuiusdam librarii scriptum est. — Olim (ff. 5-151 quidem) ut videtur presbyteri Νικολάου Βερ... Cretensis (v. f. 151^v: οἱ φίλοι μου τοῦ χωρίου Σφακίου ἀπὸ τῆς νήσου τῆς Κρήτης...), deinde cancellarii Seguier (n. 82). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 130.

- F. 137. Figura qua menses, dierum numerus cuiusdam mensis, duodecim signa, indoles eorum etc. illustrantur.

99. Cod. Paris. Suppl. gr. 20. — Chartaceus, cm. 16 × 11 usque ad 29 × 19, ff. 296, saec. XVII manu Ismaelis Bouillaud scriptus. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 204.

Inter codices quos Ismael Bouillaud breve descripsit vel ex quibus capitula excerpit, hi in codicum astrologorum numero sunt: Parisini 1043 [Regius 2215] = cod. 30, f. 156 codicis Imaelis Bouillaud; — 1405 [42] = cod. 31, f. 215^v-216; — 1630 [1998] = cod. 32, f. 72, 154, 216-216^v; — 2381 [1113] = cod. 45, f. 208; — 2411 [8] = cod. 15, f. 197, 199^v, 244; — 2419 [145] = cod. 4, f. 163-181, 190, 208, 216^v; — 2424 [559] = cod. 9, f. 182, 186, 191, 192, 195, 196; — 2425 [1306] = cod. 82, f. 185^v, 203-206; — 2490 [959] = cod. 20, f. 207; — 2506 [1015] = cod. 10, f. 198, 200; — 2509 [1904] = cod. 87, f. 199; — 2841 [2051] = cod. 22, f. 209-215.

Praeter hos Parisinos codicem Mediceum Laurentianum (ut videtur collatis f. 101: «XXXII Pluteus» et f. 129: «In cod. Vergetii ms. Biblioth. Medicaeae», excussit, ex quo f. 118-118^v themata duo principum¹, f. 120^v thema aliud descripsit:

¹ Eadem themata inveniuntur in codice Florentino 10 (Plut. 28, cod. 16), f. 24^v-25^v (cf. Bandini, *Catal.*, t. II, p. 32) ex quo, ut videtur, Bullialdus ea descripsit.

- F. 118. Thema astrologicum, quo inscriptum est : Θέμα γεγονός ἐπι τῇ ἀναγορεύσει κυρίου Μανουὴλ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου ἔτους Ϛωπβ' μηνι Σεπτεβρίῳ κη' ἐπ' αὐτῆς τῆς μεσημβρίας. *Anno Christi 1373.*
- F. 118^v. Thema astrologicum aliud quo inscriptum est : Μηνι Αὐγούστου ιβ', ὥρα γ' ἡμισυ τῆς ἡμέρας ἀπὸ ἀνατολῆς Ἡλίου τοῦ Ϛωπδ' ἔτους εἴσοδος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου καὶ κατασκευῆ τῆς βασιλείας. *Fuit annus Christi 1375.*
- F. 120^v. *In eodem codice ... [f. 121^v] Post thema astrologicum : Ex hoc themate praedicit fore 25 imperatores etc.*

Agmen claudunt ff. 217-217^v Τοῦ Θεοφίλου περὶ κοσμικῶν καταρχῶν opusculum ex nescio quo codice excerptum, ff. 218-222 *Quaestiones astrologicae*, cuius dissertationis adumbratio ff. 224-229 locum oblinet.

100. Cod. Paris. Suppl. gr. 109. — Chartaceus, cm. 21,5 × 15,5, ff. 268, saec. XVI. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 217; Oppien, *La Chasse*, ed. P. Boudreaux, 1908, p. 19.

F. 155. Ἀρχὴ σὺν θεῷ βίβλου τῆς τυρίδος (ἀ' ἡμέρα σαββάτω [*sic*], ἀ' Κρόνος, ιϚ' Ζεὺς. β' ἡμέρα κυριακοῦ, β' Ζεὺς — [F. 156^v] ἡ' Ζεὺς, ηκδ' [*sic*] Ἥλιος, ιε' Ἀφροδίτη).

101. Cod. Paris. Suppl. gr. 132. — Chartaceus, cm. 17 × 11, ff. 92, anno 1364 ab Angelo Vergecio scriptus (f. 92^v, γέγραπται τὸ παρὸν βιβλίον ἐν λουτεκία τῶν παρησίῳν ἐν μηνι πυανεπιῳνι ἔτους ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ,αου φου εδου ἡδονῆς τε καὶ τέρψεως ἕνεκα τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου τε <καὶ> εὐπατρίδος ἑρρίκου μεμμονίου... χειρὶ ἀγγέλου βερκίου [*sic*] τοῦ κρητός...; cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*, p. 2 s.). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 220.

F. 85. Post duo versus politicos XII syllabarum (Λίθων ἔμαθες τῶν καλῶν τὰς δυνάμεις, καὶ τῶν βοτανῶν τῶν γέ σε χρὴ εἶδέναι), et post indicem (Χαμαιμήλον — ἐρύσιμον), poema cum prosaica interpretatione sequitur : Περὶ χαμαιμήλου. Τούς γε πυρέσσοντας — [F. 92] φάρμακα καὶ βασκανίας. καὶ τὰ ἐξῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν τριῶν κεφαλαίων λείπει). — Ed. Sillig (Macer Floridus, *De viribus herbarum*, ed. Choulant, 1832, p. 200-210, 212-215); F. S. Lehrs, *Oppiani et Nicandri quae supersunt* etc. (Poetae buc. et did. ed. Didot, 1851), p. 169-173 (cap. ιγ', v. 190).

102. Cod. Paris. Suppl. gr. 223. — Chartaceus; cm. 19,5 × 14; ff. 4 + 64; ff. E + 1-42 eadem manu saec. XVI; ff. A, ff. B-D, ff. 43-57, ff. 58-64 aliis manibus

saec. XVI scripta sunt. — Ex bibliotheca S. Germani a pratis (n. 885.3; v. f. B in ima pagina). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 235.

F. B. Διήγησις περὶ τῶν μονωγραμμῶν[των...] τῶν ιζ' [σ]χ[η]μά[των]... [Litterae magna quidem ex parte compaginatoris cultro abscissae sunt] (Λαβὸν το ἄγιον [sic] — εἰ δὲ περὶ... [folium abscissum est] τιον μετατρέπει). — Cf. quae ad cod. 30, f. 73^v adnotavi.

F. 41. Opusculum geomanticum in medio enuntiatio incipit. σου οἶκε πολλὰ ἐκεῖνος ἐφέκελται [sic] στρατεύματα... [In marg. συνομυλία [sic]. Ϝ ϝ :: ῥαφεγγής]. ὥρα α' τῆς δ' καλῆται [sic] ἡ μύρα αὕτη παρὰ τῶν βαρβάρων ἐλεγξεμῶν καὶ παρὰ Ἀράμβων [sic] γεμά, οἱ δὲ Ἕλληνας [sic] σύναξιν καὶ λαόν, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κογγρέατζιω καὶ ἀλγενὰ καὶ κολέκτζεου. Καὶ τὸ μὲν κάστρον — ὥρα α' τῆς ζ'... ὅπου ἐὰν ἀπέλθῃ. Desinit in medio enuntiatio.

103. Cod. Paris. Suppl. gr. 257. — Membranaceus; cm. 27 × 19,5; ff. 100. saec. XI. — Ex bibliothecis Nicolai Maurocordati, Constantini Slutzaris (Curcismae prope Constantinopolim), Gabrielis Augusti de Choiseul-Gouffier (ex quo *Caseolinus* codex ille etiam nunc dicitur). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 239; Wachsmuth, Lydi, *De ostentis*², p. ix; Wünsch, Lydi, *De mensibus*, p. vi et Lydi, *De magistratibus*, p. xiii.

F. 1. Initio mutilum. τουτὶ πράττειν ἐπαγγειλάμενοι — Φαζανία, Νασαμῶν [sic], Γαραμαντική. = Lydi, *De ostentis*, ed. Wachsmuth², p. 5, 20-160, 6.

Sequuntur f. 36 liber *de magistratibus*, f. 99 ex libro *de mensibus* fragmenta.

104. Cod. Paris. Suppl. gr. 292. — Chartaceus; cm. 32 × 21; ff. 593; saec. XVII, partim annis 1655 et 1656 (v. f. 181), manu Ismaelis Bouillaud praeter ff. 539-540 scriptus. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 244.

Ff. 120-134^v, 423-423^v Ismael Bouillaud opuscula in codice Parisino 2424 [Regio 559] = cod. 9 servata exscripsit; f. 429-434 Artemidori *Oneirocritica* excerpit et commentatus est.

105. Cod. Paris. Suppl. gr. 338. — Chartaceus, cm. 28 × 21, ff. 186, saec. XIV totus una eademque manu scriptus praeter ff. 184 (saec. XV), 185^r (saec. XVI), 185^v-186^r (saec. XV), 186^v (notulae saec. XVI etc.). — Ex bibliothecis Thomae Linacri, Thomae Clementis (v. f. 1 in summa pagina), ecclesiae Parisinae quae dicitur Notre-Dame. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 250.

F. 184. Manu saec. XV. Λίθος φρυνίτης, οὕτως [sic] χρήσιμος — [F. 184^v] αὐθημερὸν ἴαμα ποιήσει. Sequuntur signa magica. — Cf. P. Boudreaux, *Revue de philologie*, XXXIV, 1910, p. 72.

F. 185^v. Alia manu saec. XV. Geomantica. Ϟ Ϝ etc. Τὰ δὲ γράμματα
 ⋮ ⋮

τὰ ζυγὰ εἰσὶ ταῦτα — τ φ ψ.

Εὐαγγελιστήριον [*sic*] ἀρχαῖον καὶ ἀψευδὲς ὅπερ ἀπεκαλύφθη δι' ἀγγέλου Κυρίου. τῶν δέκα ἕξ τούτων σχημάτων ἡ μέθοδος ἐστὶν ἀληθῆς καὶ ἐπενοήθη δι' εὐσεβῶν ἀνθρώπων, ὅπως διὰ τῶν ἀγίων εὐαγγελίων μανθάνωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦ ζητουμένου παντὸς τὴν εὐρεσίαν (Λαβῶν τὸ ἄγιον — [F. 186] τιμῆς καὶ ἔξουσας). — V. supra, cod. 79, f. 81.

106. Cod. Paris. Suppl. gr. 387. — Chartaceus, cm. 20 × 14, ff. 219, saec. XIV variis manibus scriptus (ff. 1-2° calendarium in annos Ϟ ω Ϟ [1308]-, Ϟ Ϟ Ϟ [1491] servatur). — Ex bibliotheca Modenensis. — Cf. Omont. *Inventaire*, III, p. 254.

Inter opuscula astronomica et arithmetica quibus hic codex abundat, haec tantum, quae propius ad rem nostram spectant, recensui :

F. 2^v. Περὶ τοῦ διακρίναι ὄνειρον εἶτε ἀληθῆς ἐστὶ εἶτε καὶ μὴ (Κράτησον τὴν ἡμέραν — τοῦ θεαθέντος ὄνειρου). — V. supra cod. 89, f. 26^v.

F. 5. Περὶ οὐρανοῦ (Οὐρανός ἐστιν περιοχή ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων — (f. 6^v) τὸν ποιητὴν ὡς ἀριστοτέχνη δοξάζομεν).

F. 142^v. Sine titulo (Σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας ἀπὸ κοινοῦ — (f. 147) ἀλλὰ λογικῶς ἔστω τὸ πόρισμα).

F. 150. Alia manu (Tabulas et opusculum manus posterior delere conata est). Tabula. Cf. *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 260. — Προγνωστικὴ ἀποτελεσματικὴ ψήφος ἀρρωστούντων (Εἰ θέλεις γνῶναι εἰ τεθνήξεται — τὴν α' [?] καὶ β'). — Cf. *op. cit.*, p. 258, n. 11; 259, n. 12. — Sequitur tabula. Cf. *op. cit.*, p. 259.

F. 162. Ἐκ τῶν Ἰππάρχου (Ἄρκτος μεγάλη ἀστέρες κδ' — ἀρκτικός καὶ βορείος καὶ ἀειφάνης). Cf. quae adnotavimus ad cod. Paris. 10, f. 126^v, cap. τλβ'.

F. 163. Ἀρχὴ τῆς μεγάλης καὶ Ἰνδικῆς ψηφοφορίας. Εἶπωμεν δὲ καὶ περὶ τῶν ψήφων τῆς ἀστρονομίας κ. τ. λ.

F. 181. Εἰ βούλει προειπεῖν γυναικὶ ποδαπὸν γενήσεται ἔμβρυον δι' ἀριθμητικοῦ λόγου ποιεῖ οὕτως — κατὰ τὸν δ' ἡμῆνα (*sic*) καὶ ὄγδοον.

107. Cod. Paris. Suppl. gr. 447. — Chartaceus, cm. 22 × 14, ff. 236; saec. XIV quattuor manibus exaratus (1. : ff. 1-21^v; 2. : ff. 21^v-225^v; 3. : ff. 225^v-230; 4. : ff. 231-236). — Olim Augerii de Busbecke (in folio quod f. 1 praecedit et in f. 230^v: *Augerius de Busbecke comparavit Constantinopoli*); Vindobonensis med. gr. n. 2

(Lambecius-Kollarium, VI, p. 193 = cod. 34 Nesselii, III, p. 45). — Cf. Lambecium-Kollarium; Nesselium, *l. c.*; Omont, *Inventaire*, III, p. 262.

Post Galeni in Hippocratis aphorismos commentaria :

F. 223. Τί δήποτε τῆς Σελήνης [C supra versum] μειουμένης τὰ φάρμακα προσφέρεσθαι ἐπιτέτραπται. Ἐρμηνεία (“Ὅτι κατ’ ἐκείνην συνδιατιθεμένων τῶν σωμάτων καὶ συναλαττομένων ληγοῦσης ἐπιτρέπεται τῶν φαρμάκων ἢ προσαγωγή — [F. 223^v] ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι περιθαλπομένην).

108. Cod. Paris. Suppl. gr. 501. — Chartaceus, cm. 20 × 14, ff. 19, saec. XVI. — Olim Minoïdis Mynae. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 270; Miller, *Notices et extraits*, XXIII, 2, 1872, p. 1 ss.

F. 1. <Στίχοι συντεθέντες παρὰ τοῦ μακαριωτάτου φιλοσόφου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τῆ σεβαστοκρατορίσση κυρᾷ Εἰρήνῃ> (<Ἄ>γε ψυχὴ βασίλισσα — [F. 11] εὐγενεστάτη γυναικῶν ὀλβιοδωροτάτη). — Ed. Miller, *op. cit.*, pp. 8-39.

109. Cod. Paris. Suppl. gr. 574. — Papyraceus; cm. 27,3 × 14,8; ff. 35; saec. IV. — Antea papyrus Anastasi n. 1073. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 278; Miller, *Mélanges de littérature grecque*, p. 437*; Wessely, *Denkschriften der K. Akademie der Wissenschaften zu Wien*, XXXVI, 1888, p. 40.

F. 1^v. Σαφφαιος βαελκοτα· νικάτουαρα — αὐτῇ τὰς τιμωρίας. — *Magica inter quae* [f. 4] *Nephotis opusculum Psammeticho regi dicatum*. Ed, Wessely, *l. c.*, p. 44-126.

110. Cod. Paris. Suppl. gr. 635. — Chartaceus; cm. 27,5 × 20; ff. 75; constat ex fragmentis quinque codicum (1: ff. 2-23 saec. XIV; 2: ff. 25-29 saec. XV; 3: ff. 31-39 saec. XV; 4: ff. 41-43 saec. XV; 5: f. 49 saec. XV), quibus Mynas epistulam saec. XVII (ff. 44-46) et folia a se ipso scripta addidit. — Olim Minoïdis Mynae. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 287.

Ff. 28^v-29^v in marg. prima manu oneirocritica. [Initio litterae madore evanidae] ... ὠρωτα, εἰς πλοῦτον στερεώτερον τῶν ἄλλων κρίνεται, τὰ δὲ ἄλλα εἰς ἐλάττονα. τὰ δὲ ἀπὸ ἐρίου κάστορος... Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ὤρισε τυφθῆναι τινὰ βουνεύροις — [F. 29^v in marg. dextr.] τὸ τέλος εἰς τέλος ἐστίν.

F. 38^v. Πυθαγόρου μέθοδος (Λέγει Εὐδημος νεανία θηρατικῶ συντρόφους <ε>ῖναι κύνα καὶ ἄρκτον — “Ὀμηρε, κέρδος ἐστίν). — Hoc excerptum ex Aeliani *De natura animalium* (IV, 45) ad Pythagorae methodum nihil pertinet. Sequitur: Πάρδαλιν ἐκνηπίου θηρατῆρ ἀνῆρ ἡμερώσας — καὶ φίλους ἀρχαίους. — Ex Aeliani *op. cit.*, VI, 2.

F. 39. Circulus cum inscriptionibus : Τριμητὰς σεκουλι + τέτρα

[infra αντίνονα] + γράμματων [sic] [infra ΞάΞεμ] + υπόλλωνος etc.

Dextra parte et infra notulae quattuor manibus posterioribus : Βω... λειομένη etc. — Εὐθύμησις διὰ τὸ βώτανον [sic] etc.

— Δη... [versus magna pars evanida] ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει π ριῖ Ἀρσένιος ὁ κορακονδ... etc. — ,αυμη' [1448] μνηι 'Ιουνίω π κ ιε' ὠρα δη ἑορτὴ τοῦ ἁγίου πατρὸς 'Ελισσαίου etc. [F. 39^r].

111. Cod. Paris. Suppl. gr. 636. — Chartaceus; cm. 20,5 × 14; ff. 143; saec. XVII septem ut videtur manibus scriptus. — Cf. Omont, *Inventaire*, p. 288; Costomiris, *Revue des études grecques*, III, 1890, p. 146; K. Fuchs, *Rheinisches Museum*, XLIX, 1894, p. 532.

Ff. 1^r, 1^v, 133^r, 136^v, 140^r phylacteria, ff. 107^r, 107^v, 129^v, 130^v, 131 formulae partim magicae traduntur.

F. 134. Περί τοῦ πότε διάφελβοτομεῖν [l. δεῖ φλεβοτομεῖν] εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Σελήνης (Εἰς τὴν πρότην [sic] κακὸν — εἰς τὰς λ' πρόσεχε). — Ioannis Prodrumi. Cf. codd. 43, f. 245^v; 44, f. 438^v.

Διάγνωσις περὶ ἀρ<ρ>ώστων <ε>ἰς ταῖς ἡμέραις [sic] τοῦ μηνὸς (Εἰς τὴν πρότην [sic] — ἀμῆ [intell. ἂν μὴ] ὑγιαίνει). — V. supra cod. 73, f. 211^v.

F. 135. Ἐτερον ὄπου του [l. τὸ; cf. f. 136^v] ἐφανέρωσεν ὁ θεὸς τοῦ προφήτου Ἐσδρά (Περὶ τῶν ἐναντίων [sic] — καὶ εἶναι ἐναντίας [l. -εῖς] καὶ πρόσεχε. τέλος τοῦ εἰακόβου [l. Ἰακώβου]). — Cf. Nau, *Revue de l'Orient chrétien*, II (XII), 1907, p. 15. V. cod. 27, f. 277.

F. 136. Τοῦ προφήτου Ἐσδρά περὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἐναντίων ἀς ἐφανέρωσεν <ὁ> Κύριος ὁ θεὸς νὰ τὰς ὁμολογῆ τοῦ Κώσμα [sic] — Μάρτιος εἰς δ' ἡ'). — Cf. quae ad cod. 27, f. 277 et 73, f. 212 adnotavi. Eadem fere doctrina in opusculo a Boissonade (*Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 187 n.) edito tradita est. Περί τῶν ὀρῶν [sic] καὶ τῶν στοιχείων διὰ τῆς χολῆς καὶ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ φλέγματος (Ἡ πρώτιτι [sic] τῆς ἡμέρας — ἀσθενοῦν καὶ τελευτῶσι).

F. 136^v. Αἱ ὠραι τις ἐβδωμάδως [sic] εἰς του [l. τὸ] φλεβοτομεῖν (Ταῖς καλαῖς [l. Τὲς καλῆς] μόνον — [F. 136^v] ια', ιβ' καλόν).

112. Cod. Paris. Suppl. gr. 652. — Chartaceus; cm. 21,5 × 14,5; ff. 296; saec. XV et XVI sex manibus scriptus (1: ff. 2-41 saec. XV; 2: ff. 42-47 + 148^r + 168^v + 203-296^r saec. XVI; 3: ff. 48-127 + 131-147 saec. XV; 4: ff. 128-130 saec. XV; 5: ff. 149-168^r saec. XV; 6: ff. 169-202 saec. XVI). — Olim Mynoëdis Mynae (cf. f. 2 et 19^r M. Mynas). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 290.

- F. 168^v. Tabula qua humani corporis umbrae dimensio per singulos menses horasque exhibetur. Cf. *Catal.*, V, 3, p. 77 (Dionysii); VII, p. 189 (Sexti τοῦ ὑποκράτορος); supra codd. 27, f. 1; 39, f. 663^v.
- F. 273. Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως (Προοίμιον. Τὴν μὲν ἐν — διέστηκεν ἐπὶ θάτερα). — V. supra cod. 80, f. 1.
- F. 281. Ἀμμωνίου ἀστρονόμου. Μέθοδος ἣ δεῖ κατασκευάζειν ὠροσκόπον ἥτοι ἀστρόλαβον (Τὸ μὲν ἔξω δοχεῖον — πρὸς βορρᾶν οἶ'). Sequuntur figurae (ff. 284^v-285^v). — V. *ibid.*, f. 18^v. Nicephori Gregorae.
- F. 285^v. Οὐχ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν — ἀναλογίαν ὅπερ ἔδει δεῖξαι. — Cf. codd. Mediol. 10, f. 35; 20, f. 191 (?); 27, f. 114.
- F. 286. Ματθαίου τοῦ Καμαριώτου (Ὁ μὲν τεχνικὸς — πάντως ἔσται διδάσκαλος).
- F. 286^v. Περὶ κατασκευῆς κυκλικοῦ ἀστρολάβου (Λαβόντες κύκλους τρεῖς — τοῦ διὰ μέσων πλάτους). — Cf. cod. It. 23, f. 24.
- F. 287^v. Περὶ χρήσεως τοῦ τοιούτου κυκλικοῦ ἀστρολάβου (Προσῆκειν δὲ ἡγησάμεθα — πλανωμένων ἢ μὴ). — Cf. *ibidem*.
- F. 291. Τοῦ τρισημίτου Ἑρμοῦ ἰατρομαθηματικά ἐκ τῶν πρὸς Ἀμ<μ>ωνα Αἰγύπτιον (Ἐν τῇ καταβολῇ — ἀνθρώποις οὐδὲν ἐπιγίνεται). — Ed. Ideler, *Physici et medici Graeci minores*, I, p. 387.
- F. 295. Περὶ τινος κλαπέντος (Εἰ ἐστὶν ἡ Σελήνη — Ἑρμοῦ, οὐδέποτε εὐρεθήσεται). — Cf. cod. Ven. 7, f. 207^v, cap. τοδ'.
<Κ>αλὸν στρατεύειν ἢ ταξειδεύειν — ἀποθανεῖται σὺν αὐτῷ πνιγμονῇ. — Cf. cod. Med. 22, f. 339^v.
- F. 295^v. Περὶ χρονοκρατορίας (Εἰ βούλει γινῶναι — [F. 296] τὸ σισάμιν [l. σησάμιν] πληθυνθήσεται).
- F. 295^v in marg. Περὶ εὐφορίας καὶ ἀφορίας (Τοῦ ἀέρος τηρηθέντος — ἔσται πανταχοῦ εὐθηνία).

113. Cod. Paris. Suppl. gr. 696. — Chartaceus, cm. 21 × 18, ff. 77, saec. XVIII ante finem anni 1770 (f. 1^v, 1770 σεπτ. 11...; f. 76, 1770 ὄτομ. 2...; f. 77, 1771 μαῖου 7... in Russia, ut videtur (cf. ff. 1^v, 67^v), una eademque manu praeter ff. 5^v, 10^v, 66^v (partim), 68^v scriptus. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 302. — Hoc geomantiae corpusculum mendis scatet, quae magna cura exscripti; emendanda, nisi quid maxime necessarium videretur, notare nolui.

- F. 1^v. Rationes. 1770 σεπτ. (βρίου) 11 ἐπίρα etc.
Ex transverso. Poematis versibus quindecim syllabarum confecti versus quattuor. Ἄν αὐτὸς ποῦ μὲ ὀρίζει δὲν ἔμπορεῖ νὰ διδαχθῇ etc.

- Notulae variae inter quas legitur : Πραγαδῆρ Ἡβὰν Βασιλοβίτζη Γουδοβίτζη ὁποῦ ἐδίοξεν τοὺς Τούρκους.
- F. 2. Ἦξευρε ὅτι ὁ α' τύπος καὶ δ' καὶ ζ' καὶ ε' [i' manu post.] καὶ ιγ' [delet. manu post.] εἶναι κέντρα εἰς τὸν ιδ' — νὰ τὸ πάθει.
- F. 2v. Ψαλμὸς 41 : ὃν τρόπο ἐπιποθή, εἶναι ὀφέλιμος εἰς — εἰς τὸ σπήτι της. Sequuntur signa magica.
Ἔτερον περὶ κέρδος πεχινιδήον (Ἵταν θέλῃς νὰ — εἰς τὸ κεφέχη σου).
Sequuntur litterae et signa magica.
- F. 3. Διὰ τριχὸν εὐγαζμα (Μὲ τὸ αἶμα — δὲν εὐγένουν πλέον τρῆχαις).
Χάπια τῆς μελεφράντζας (Διάργυρο δράμ(ια) : 8 — τῆς σαλιτζας).
- F. 3v. Tabula geomantica. Dextra parte in summa pagina : Περὶ τῆς τύχης τοῦ πεδίου καὶ τοῦ καθενὸς καὶ ριζικοῦ. ὅτι ἀπὸ τοῦ ιβ' οἴκου γύρευε.
- F. 4. Τοῦ εὐρεῖν τὴν Σελήνην ἐν τίνει ζωδείω καθ' ἐκάστην εὐρίσκειται. Tabula.
Πρέπει νὰ ἤξεύρομεν πῶς ἡ Σελήνη τὸ κάθε ζῦδιον — σχήματα καθὼς εἴπαμεν.
- F. 5v. Manibus recentioribus. Περὶ τοῦ γινῶναι τὸ κεκρυμμένον εἰς χείρας aliaequae notulae.
F. 5v maior pars vacat. F. 6 perit.
- F. 7. Περὶ τοῦ εὐρίν τοῦ νοὸς τὴν διάνοιαν (Σκόπισον ἐν τὸ α' οἴκῳ — τοῦ νοῦ σιμενόμενου).
Παραδείγματος χάριν (Ἐλαχε ἐν τὸ — αὐτὴν τὴν ἐνδιεῖν).
Περὶ τοῦ εὐρίν τὰ ὀνόματα τινὸς (Ἐὰν θέλεις νὰ — εἰσὶν τὰ σχήματα). Sequitur tabula.
Post σχήματα quattuor : Τὰ δὲ 4 σχήματα δύο σώματα — ὀνόματα τοῦ ἐρωτούντος.
- F. 7v. Εἰς τὸν ιδ' οἶκον κίταξε καὶ λέγε. Post σχήματα quinque : Ταῦτα εἰσὶν τὰ τοὺς χρόνους — τὰς ὄρας διλούντα.
F. 7v maior pars vacat.
- F. 8. Sine titulo (Γράψε τὸν ψαλμὸν — νὰ τα διασκελήσου. Sequuntur signa magica).
Νὰ καταλάβῃς ἡ κόρη φθαρμένῳ εἶνε ἡ ὄχι (Ἐπαρε Σολομόντος λήθον — δὲν εἶνε κλέγει).
Νὰ μάθῃς τί κάμνη ἡ γυναῖκα σου. (Ἐπαρον ἕναν βαθρακὸν — καὶ σε λέγει). — V. cod. 42, f. 61v.
Εἰς γυναῖκα νὰ μὴν κάμη πεδὴ (Κοπάνησον τῆς λεύκας — χρόνους δὲν καστρόνησει [l. γαστρων-]).
Ἔτερον. Τοῦ κυπαρησίου etc. — Ἔτερον. Τοῦ ὄνου etc.

- F. 8^v. Διὰ νὰ φανῆ κόρη πάρθενος (Σπόρον τοῦ ἀγριολαπέτου etc.).
— Ἔτερον. Τὸν λάπετον etc.
Ἡ γηνὴ νὰ μὴν μιχθευθῆ μὲ ἄλλον (Ἔπαρε αἶμα — νὰ εἶναι παρθένος).
Νὰ γνωρήσης τί πεδὴ κάμι ἢ γυναῖκα σου (Ἔπαρε ἕνα ποτήρη — εἶναι ἀρσενίων).
F. 8^v maior pars vacat.
- F. 9. Πιον σχημάτων εἶναι καὶ εἰς πιον μέρος. Tabula geomantica.
- F. 9^v. Ἴδου καὶ ἄλος τρόπως τῶν τύπον καὶ χαρακίρον ἔχων τὰς ἡμέρας εὐδομ(άδας) μῆνας καὶ χρό[νους]. Tabula.
Χρεωστέεις ὅταν κάμης τέλιον — ἐξίγισης τοῦ ἐρωτήματος.
- F. 10. Στυχάσου εἰς τὸν ιδ' οἶκον πῖος τύπος εἶναι καὶ ἀνίσως εὐρεθῆ ὁ ☐ — ἡμέρα φέρνη 13.
- F. 10^v. Tabula geomantica initio imperfecta.
- F. 11. Tabula geomantica.
- F. 11^v. In infima pagina (folii maiore parte vacua relicta). Περὶ τοῦ γινόσκην τὰς καλὰς καὶ κακὰς ἡμέρας (Παράβλεπε καὶ θεώρη — μεσαίων ζῴδιον μαισέων).
- F. 12. Πρέπει νὰ ἰξεύρομεν πία ὀνομάζονται κέντρα καὶ ἀναφοραὶ καὶ πία ἀποκλίματα καὶ τὸν χρόνον αὐτόν (Ὁ δὲ β', ια' — καὶ ὀνομάζονται ἀποκλίματα).
Περὶ τοῦ εὐρὶν τοῦ ρεμλίου τὸ ἐνθύμιον (Πρέπει ὅταν κάμνις — κακὸς κακὰ σιμένει). — V. supra cod. 79, f. 81. Cf. infra f. 17, 66^v, 76^v.
- F. 12^v. Περὶ ἀνδρογίνου ἀν πέρνονται ἢ ὄχει (Ψηφισὸν τὸ ὄνομα — ἀνάπαυσιν καὶ εἰρήνην).
- F. 13. Ἔτερον (Ὅρα τὸν α' — εἰς αὐτόν κρίνεται).
Τοῦτα εἰσὶν λευκόχροα — τοῦτα οὐρανόχροα. Sequuntur signa geomantica. — Cf. cod. 45, f. 76^v.
Διὰ νὰ εὖρη τινὰς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὄραν τὸ πότε γίνεται τὸ ἐρώτημα (Χρεωστῆ νὰ εὖρη — ἡμέραν ἢ εὐδομάδαν).
- F. 14. Ἄλω τοῦ θ' οἴκου (Κεῖταξε εἰς τὸν — νὰ τὸ πάθη).
- F. 14^v. Καὶ κατὰ ἄλλον τόπον τὰ προτότυπα δ' — σιμετροῦντε καθὼς ἐδίξαμεν.
- F. 15. Ταῦτα ἰσῆ τὰ ὀπία ὀνομάζονται τύποι καὶ χαρακτύρας (Ἡ signa geom. ἡμέρας 29 — μίνας 6, χρόνον 1 1/2).
Ὅποταν θέλεις νὰ κάμης τελείαν τὴν κρίσιν — ἐξήγισης τοῦ ἐρωτήματος.
[Additum eadem, ut videtur, manu: ἐκ τῶν βαρβάρων].
Ἄπο τὸν οἶκον τὸν ιδ' — ὁ δὲ signum geom. ἡμέρας ξ'.
- F. 15^v. Τὰ κέντρα κρατῶ μοναχὰ — περισσότερον καὶ ἀλιθέστερον.
Περὶ ἀποδιμίας τινός (Κίταξε εἰς τὸν δ' — τὰ βόρια μέρη).

- De eadem re. Ἀπὸ τὸν θ' καὶ γ' — τὴν ἀποδημίαν καλήν.
- F. 16. Εἰς τὸν θ' καὶ γ' γεώδεις ζυβδιον τῆ<v> ἀποδημίαν διὰ Ξερεῖς [I. Ξερῆς].
Περὶ εἰς τί καταντὰ εἰς τὴν Ξενιτείαν ἀνίσως εἰς τὸν θ' ἤκον εἶναι (Ὁ $\cong$ ὁ γρηγορα πηγένει — κλέπτας φόβον ἔχει).
- F. 16^v. Περὶ βασιλέων καὶ αὐθέντων τί συμβένη (Στοχάσου εἰς τὸν — καὶ κακῆ μεσότητα).
Περὶ τριγῶνον ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ μεσαίων (Πρέπει νὰ ἤξεύρομεν — σταθμὸν δὲν ἔχει).
- F. 17. Τὰ τρίγωνα εἰς τὸ ρεμλεῖ ἀνίσως — ὁμῖος τούτου γίνεται. — V. supra f. 12.
- F. 18. Πῶς κάθε τύπος ὁποῦ εὐγένει ἀπὸ τοὺς κατὰ συζυγίαν τύπους δίδει μαρτυρίαν εἰς ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁπίους ἔγινεν (Ἦγουν ὁ τύπος ὁ θ' μαρτυρεῖ — τὰ λειπὰ ὁμοῖος).
- F. 18^v. Αὐταὶ εἰσὶν τῆς ἐρωτίσεως αἱ χρύσιμαί ἡμέραι καὶ ὥραι (Σάββατω ἡμερ. τῆς Σελίνης γ', ιγ' — ὥραι δ', ιγ'). — Cf. supra cod. 73, f. 212.
- F. 19. Τέχνη τοῦ προφίτου Δανιήλ (Πρέπει νὰ ἤξεύρομεν πῶς κάθε ἐρώτημα — δυσστιχείαν τοῦ ἐρωτῶντος). Cf. *Catal.*, VII, p. 171 ss.
- F. 19^v. Ἔχουν ἐδῶ τὰ μονὰ κουκία αὐτοὶ οἱ ἀστέραις etc.
Καὶ πίου σχύματος εἶναι τὸ ἐρώτημα αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ μάθωμεν γυρεύοντάς το ἀπὸ — ἔφυγεν ποῦ εὐρίσκεται.
Ἀπὸ τοῦ α' καὶ ιγ' — λέγαι τὴν ἐνθύμισιν.
Διὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ μέτρα καὶ τὰ τέλει τοῦ ἐρωτίματος (Ἔπαρε τὸν α' — εἰπὲς τὸ ἐρότιμα).
- F. 20. Τὰ κουκία τοῦ ιε' οἴκου γράφεται — εἰπὲ τὸ ἐρώτιμα.
Signum geom. τὸ κουκίον τὸ ἀπάνο — κουκίου εἶναι δοκιμασμένον.
Τὰ μονὰ κουκία τοῦ κάτω — τὸ ἐρώτιμα σου.
- F. 20^v. Χρεωστή νὰ μετρή ἀπὸ τὰ ιε' — εἶναι τὸ ἐρώτιμα.
Περὶ ἐλπίδος τεκνόσεως (Στοχάσου τὸν α' — θυλικὸς θυλικὸν κάμη).
Ἄμῃ ἀνίσως ὁ ἕνας τύπος εἶναι ἀρσενικὸς — παιδὶ εἶναι δύδυμον.
Περὶ τῆς τύχης τοῦ πεδίου καὶ τοῦ ριζικοῦ του βλέπει — χαρακτηήρας τοὺς ὀπισθεν.
- F. 21. [Additum prima, ut videtur, manu: Οἱ τύποι καὶ χαρακτηήραις].
Κρόνος. Ἡ signa duo geom. κακὴν τύχην — ὀκνιρὸς ἀπολεσμένος ὀλιγοζώητος.
Περὶ εἰς πῖαν ὄραν γενάτοε τὸ πεδὴ (Στοχάσου εἰς τὸν — καὶ τὰ ἔξῃς).
Περὶ νίκης ἐχθρόν (Ἐκ τῶν πρῶτον — ἀπὸ αὐτοὺς γίνεται).

- F. 21^v. Περὶ φευγάτου κλέπτου (Μαζοξε τὰ μονὰ — ἀπὸ τὸν τύπον).
Νὰ γνωρίσης τὸν κλέπτην καὶ τὸν ἀθῶον (Πέρνοντας τὰ κουκία
— ἠπέφθηνος [l. ὑπεύθυνος] ὁ ἄνθρωπος).
Πέρνοντας τὸ ὄνομα τοῦ συκοφάντου — ἔτιος [l. αἴτιος] ὁ
ἄνθρωπος.
- F. 22. Ἐκ τῆς πρόσωπον ἡμπορῆ νὰ κερδήσι (Ἐπαρε τὰ μονὰ — ἡ
ἀπὸ κλεπτιν [l. κλέπτην]).
Περὶ μαντάτου ἀλιθινοῦ εἶναι ἡ ψευτικοῦ (Στόχασον εἰς τὸν —
μαντάτο εἶναι ψευτικόν).
Ἄλο (Τὰ μονὰ κουκία — 2, ἀλιθινὸν εἶναι).
Διὰ νὰ γνωρίσης ἀνίνε [l. ἂν εἶναι] θισαυρὸς ἡ ὄχη (Κίταξε τὸν
α' — θισαυρὸς ἐκεῖ βαίβια).
- F. 22^v. Κρίσης καθολικῆ εἰς καθέκαστον σχῆμα ($\equiv$ πρῶτος ὀφίτης
ὄταν λάχη — καὶ ὁ θεὸς εἶδε τὰ ἄδηλα). — Ex libro Zanatae
(de quo cf. cod. Germ. 26, f. 52 sqq. = Par. 60, f. 3^v sqq.) hoc
opusculum magnam partem excerptum esse videtur.
- F. 29^v. [Manu posteriore?] Κριὸς Μάρτιος, Ταῦρος etc. παιδία —
Ἰχθίεις Ἰχθίεις [? l. Φεβρουάριος] γέροντες.
Σάββατον, Κρόνος, μαύρη χολή — Ταῦρος signa geom.
Folii 29^v maior pars, f. 30^v vacant.
- F. 30^v. Ταῦτα <ε>ἰσὶν ἀρσενικά· — <ε>ἰσὶν τοῦ πυρός... — Cf. infra,
f. 51^v.
Tabula quae cum 1 2 incipit et cum 60 800 desinit signis
geom. additis. [Manus posterior numeris litteras α β γ etc.
supraposuit].
Alia tabula quae cum α β γ incipit et cum χ ψ ω desinit. —
 $\begin{array}{c} | \quad | \\ \hline \end{array}$ $\begin{array}{c} \underline{\quad} \quad | \quad \underline{\quad} \\ \hline \end{array}$
- Cf. infra, f. 62^v.
- F. 31. Ἀρχὴ τῶν ἕξ καὶ δέκα σχήματων (Signa geom. ἡ σύναξις ἐὰν
καὶ ἐξέλθῃ ἐκ δύο συνάξεον. καλὴ πρὸς — καὶ διὰ τὴν γυναῖκαν
του).
- F. 51^v. Ταῦτα <ε>ἰσὶν γίεινα [l. γήϊνα]· signa — ταῦτα τοῦ πυρός·
signa. — Cf. supra, f. 30^v.
Λόγου ἐν ἀλαγί [l. ἐναλλαγῇ] πρὸς τί ἐρωτοῦνται (Χρῆ εἰδέναι
ὅτι ἡ — τοῦ δεκάτου οἴκου). — Cf. cod. Germ. 26, f. 57^v.
- F. 52. Tabula geomantica.
Περὶ μοιχείας καὶ πορνείας (Ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῷ α' — μήχευσαι
[l. μοιχεύσαι] τὴν γυναῖκα).
- F. 52^v nihil praeter notulas quasdam recentiores praebet.
- F. 53. Κανόνιον τοῦ θησαυροῦ τῆς ψαμού [l. ψάμμου]. Incipit:
α. ἴπνις λαχνία. $\equiv$ etc. V. infra, f. 55^v. Haec tabula a tabula
f. 62 infra descripta differt. — Cf. cod. Germ. 26, f. 54.

- F. 53^v. Φανέροσις τῶν ιβ' οἶκον ὅκαθε καὶ τί φανερὸν ἡ ('Ο πρῶτος οἶκος καὶ ὁ ιγ' — δυνάμεως τοῦ ἔχθρου).
- F. 54. Διὰ τὴν εὐρύην θησαυρὸν ὅπου ἔχεις ὑποψίαν πῶς εἶναι (Σκόπισον ἐν τοῖς οἴκοις — φυγὰς καὶ θρήνους).
- F. 55. Τὸ ἀναγινώσκοντι [l. Τῷ ἀναγινώσκοντι] ('Επειδὴ τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι σπάνειν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς διότι ἡ ἐκκλῖσια μας τὸ ἐμποδίζει καὶ δὲν τὸ συγχωρεῖ etc. ἀλλὰ ἡ παρούσα δὲν εἶναι οὔτε μαγικὴ οὔτε ἀλ<λ>η ἐξωτερικὴ ἀλλὰ μέθοδον [l. -ος] καὶ ἐφεύρεμα τῶν σοφοτάτων Βαβυλωνίων καὶ Περσῶν — ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν).
- F. 55^v. Οἱ οἶκοι τῆς ψάμμου (𐤙 𐤌 𐤃. Τὸ πρῶτον σχῆμα ἐστὶν ... παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται χαρμονή, παρὰ δὲ Ἀραβῶν ἰπνισλεγίαν καὶ παρὰ Περσῶν ἀνθιτολή — καλῶς καὶ ἀποβήσεται). — In multis locis cum Prophetæ Chaleth εὐαγγελητηρίῳ consentit, de quo vide cod. 30, f. 73^v.
- F. 59^v. Ἰδοὺ συμμῶνομεν [l. σημειῶνομεν] ταῖς καλλαῖς καὶ ἐναντίας ἡμέρας τῆς Σελήνης — τῆ κη', κθ' καὶ τριακοστῆ διόλης [i. e. δι' ὅλης] τῆς ἡμέρας. — Cf. supra cod. 73, f. 212.
Θέλεις ἤξεύρει ὁ θέλων συμμῶσαι τῆ ψάμμου νὰ εἶναι καθαρὸς — ἀρχίζε νὰ συμμῶνεις. τέλος.
- F. 61. Πάτερ παντοκράτωρ θεέ καὶ κύριε — τὴν ἐπιζητουμένην μοι διάγνωσιν. ἀμήν.
Ἐδῶ φανερῶν τὴν ἡμέρα καὶ ὄρα τοῦ κάθε πλανήτου. (☉. 'Ο ἥλιος κηριακὴ κυριεύει — καὶ νὰ ἀροστῆσιν ἄνθρωπον).
- F. 61^v. Γίνσκε δτι αἱ ἡμέραι τὸν 7 πλανίτον — Ζ' τοῦ Κρόνου.
- F. 62. Κανόνιον τοῦ θησαυροῦ τῆς ψάμμου. Tabula. — Non eadem est tabula quae supra f. 53 inseritur.
- F. 62^v. Τὸ κανόνιον τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου τῆς ψάμμου. Τὰ ο εἶναι ἀρσενι<κά> καὶ — εἶναι θυλικά etc. — Cf. supra f. 30^v.
Post sedecim σχήματα legitur : ἡ ἀνοθεν εἶναι τὸ κανόνιον τῆς ψάμμου πῶς νὰ τὸ ἀριθμῆσιν.
Ὅταν θέλεις νὰ διπλασιάσῃς — τὸ διπλασιαζῆς τρίς.
- F. 63. Tabula quae cum signis geom. deinde Αἰγόκαιρος, ἥλιος, ὕδροχόος. κηριακὴ. ἔχει τοῦ ἐτόκερου etc. incipit.
- F. 63^v. Κανόνιον διὰ τὴν ἤξεύρη τὴν κάθε ὥρα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νύκτες [l. νυκτὸς] πῶς πλανήτης κυριεύει. Tabula.
Sinistra parte. Τὰ τῶν ζῳδίων στοιχεῖα εἰσὶ ταῦτα (♁ α καὶ — χ μ ω).
- F. 64. ἤφος [l. Ψῆφος] Πυθαγόρου τοῦ σοφοῦ (Δοκίμαζε ὁ [l. ὦ] ἄνθρωπε — ἡ ἀποθνήσκῃ ὁμοίος [l. -κει ὁμοίως]). Cf. infra cod. 120.
Ἰδοὺ καὶ ἡ σκάρα καὶ εἰδαῖς. V. f. 65,

- F. 65. Ἡ σκάρᾳ καὶ τὸ κανόνι. α καὶ α. ὁ ἐνκαλοῦμενος νικᾷ etc.
- F. 66. Περὶ ἀνδρογοίνου ἂν πέρνονται ἢ οὐ (Ψήφισον τὸ ὄνομα — ἀνάπαυσιν καὶ εἰρήνην).
Folii 66r dimidia pars vacat.
- F. 66v. Περὶ τοῦ εὐρῆν τοῦ ρεμλίου τὸ ἐνθύμιον (Πρέπει εἰς ἐκεῖνον — ἐνθύμιον τοῦ ἐροτόντος). — Cf. supra f. 12.
Πρέπει νὰ ἡξεύρομεν - εἶναι τὸ ἐνθίμιον. — Cf. ibidem.
Manu posteriore. Διὰ νὰ προθεσις — καὶ βλ<έ>πισ θαύμα.
Sequuntur signa magica.
- F. 67. Prima manu. Ἀρχὴ μανδρίτης [l. Ἀρχιμανδρίτης] Δρεκαλοβίτζης Γρηγόριος Τζερνεγοριτζένος.
Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Ῥωμαιτζὸχ Φέρτμασέλη (Τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ etc. διοικητῇ τοῦ στρατεύματος τῆς κυρίας τῆς μεγάλης βασιλείας ὄλεις τῆς Ῥωσίας — κυρίῳ κυρίῳ μοι Ῥωμετζοφ).
Folii 67 dimidia pars, quae ut videtur vacabat, excissa est.
- F. 68v. Eadem manu posteriore quae notulam f. 66v scripsit. Πρὸς ἀγάπη γηνεκὸς [l. γυναικὸς] (Ἔπαρε ἕνα — θελεις ἡδι [l. θέλεις εἶδη] θαύμα). Sequuntur signa magica.
Eadem manu. Πρὸ τῆ ὄρα [l. ὥρα] τῆς παρασκεβης [l. -ευῆς].
Sequuntur signa magica.
- F. 69. Prima manu. Περὶ ἀνδρογίνου τί τῶν δυὸ προτελευτᾶ (Ψίφισον τὸ ὄνομα — ὁ Ἀδάμ πρῶτον τελευτᾶ).
Περὶ τοῦ εὐρῆν τοῦ κάθε ἐνδὸς ἀνθρώπου τῷ ζῦδιον (Ἀριθμισον τοῦ ἀνθρώπου — καὶ δὲν σφάλλης). — Cf. cod. 57, f. 228, 18°.
Tabula qua signum cuiusque mensis exhibetur.
- F. 69v vacat.
- F. 70. Διὰ νὰ μαυρώσεις [l. μαυρώσης] σαμούρια γένεια (Λάβε γ' φοραῖς — καὶ τότε χῆ γίνονται μαύρα).
Ἔτερον (Λάβε κικίδια καλὰ — ὄρας [l. ὥ-] καὶ γίνωνται).
- F. 70. Εἰς τὸ νὰ κάμης Ξανθαῖς τρίχαις (Λάβε σιδίρου ρανίσματα — καὶ γίνονται Ξανθά).
Εἰς κακοχιμίαν αἵματος (Ῥαβύντι δρα. 5 — τοῦ αἵματος μολευμένου).
- F. 71. Μηνουερέσιων παντοτινὸν καὶ οἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου. Tabula.
- F. 71v. Σεληνοδρόμιον παντοτινόν. Tabulae.
- F. 75. Tabula solis et lunae cyclos in annos 1770-1818 exhibens.
- F. 75v. Tabula geomantica qua cuiusdam σχήματος nomen barbarum signumque exhibetur.
Οἱ πλανίται τοὺς οἴκους ὅπου ὀρίζουν. Tabula geomantica.
- F. 76. 1770. ὀκτομ(βρίου) 2 σημίωσε τὰ ἔξο[δι]α ὅπου γίνονται etc.
Sequuntur sumptuariae rationes.

F. 76^v. Διὰ τὰ εὐρήσας τὸ ἐνθύμιον ('Απὸ τῶν α' — λέγαι τὸ ἐνθύμιον).
— Cf. supra f. 12.

≡ etc. αὐτὰ εἶναι καλὴ ἔξοδος — καλοῦ καὶ κακοῦ.

F. 77. Notulae, computationes variae, e. g. : 1771 μαΐου ζ' ἐστίχει-
σεν ὁ Θεοδορος etc.

114. Cod. Paris. Suppl. gr. 754. — Chartaceus. cm. 32 × 22, ff. 313, saec. XVIII et XIX scriptus (1 : ff. 7-206 + 249 + 252-253 + 258 + 288 + 313 saec. XIX (parlim 1841 v. f. 37 et 162, 1842 v. f. 8 et 1843 v. f. 12^v) manu Minoïdis Mynae; 2 : f. 208 saec. XVIII; 3 : ff. 209-223 saec. XVIII; 4 : ff. 228-248 + 250-251 + 254-257 saec. XVIII; 5 : ff. 261-273 saec. XVIII; 6 : ff. 275-276 anno 1842; 7 : ff. 277-280 saec. XVIII; 8 : ff. 281-286 saec. XVIII; 9 : ff. 289-310 saec. XIX; 10 : f. 310 saec. XVIII). — Olim Minoïdis Mynae. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 307.

Ff. 172-183 describitur cum excerptis a Minoide Myna codex Vato-
pedinus « in-4° cartaceus [*sic*] » continens Claudii Ptole-
maei *Syntaxin mathematicam* cum scholiis [f. 172], Isaaci
Argyri Μέθοδον ... ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων... [f. 173^v]
(cf. cod. Par. 21, f. 32), Cleomedis *De motu circulari* [f. 175],
Μιχαὴλ νοταρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Χρυσοκόκη
opusculum, quod inscribitur ἔκδοσις γεγонуῖα εἰς τὸ ἰουδαϊ-
κὸν ἔξαπτέρυγον κατὰ τὸ ,ζ ζμγ' [1435], ἔτος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
τοῦ παντός (f. 177^v), Is. Argyri opusculum quod Παράδοσις
εἰς τοὺς Περσικοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας
inscribitur [f. 181]; cf. cod. Par. 21, f. 1 ss.

F. 281. Σύντομος πραγματεία περὶ τῆς κριτικῆς ἀστρολογίας, ἣ δοκεῖ
πως χρησιμεύειν εἰς τὰς περὶ νοσημάτων κρίσεις (Κεφάλαιον
πρῶτον. Περὶ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν
ζῳδίων καὶ τῶν κατ' αὐτὰ χρόνων. Καθὸ τὰ ἐν τῷ ζῳδιακῷ —
[F. 286] ἀστρολογούντων ἀκριβῶς διερευνῶνται).

115. Cod. Paris. Suppl. gr. 768-772 + 766. — Chartaceus; cm. 34 × 24; ff. 83; constat ex quinque codicibus vel codicum fragmentis : 1 : ff. 2-25 saec. XV; 2 : ff. 27-50 saec. XV; 3 : ff. 51-77 saec. XVII; 4 : ff. 78-80 saec. XV; 5 : f. 81 epistula saec. XVII; 6 : ff. 82-83 saec. XVI manu, ut videtur, Christophori Auer. — In f. 51 ima parte legitur *Ms Eustathii faent <ianus>* et supra in marg. alia manu *XXXVI*; in f. 82 ima parte, *Ex bibliotheca J. Sambuci Pannoriis 1562*. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 309.

F. 51. Ἰωάννου τοῦ Καματηροῦ κανικλείου περὶ τῆς οὐρανίας τῶν
ἀστέρων διαθέσεως ἐν συνόψει πρὸς βασιλέα τὸν Πορφυρο-
γεννήτη. Ποίημα τοῦ κανικλείου τοῦ Καματηροῦ περὶ ζῳδια-
κοῦ κύκλου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν ἐν οὐρανῷ ('ΕΞ οὐρα-
νίων ἀντύγων — βίβλος β' Βαβυλωνίων γράφει. τέλος τῶν
στίχων τοῦ κανικλείου). — Ed. Miller, *Notices et extraits*,
XXIII, 1872, p. 53-111.

116. Cod. Paris. Suppl. gr. 883. — Chartaceus; cm. 31 × 22; ff. 63; ff. 3-13 anno 1652 P. D. Huetius scripsit, cetera variis manibus eiusdem saec. exarata sunt. — Olim Huetii, postea collegii Claromontani (n. XXXVIII; v. f. 2^r et 2^v). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 320.

F. 15. *Ex litteris Clmi Oldenburgii soc. Reg. Angl. Secretarii ad Gottfredum Guilielmum Leibnitium (Vectium Valensem quod attinet, scire te velim, Clmum Wallissium, post longam mstorum Seldeniarum evolutionem tandem librum illum invenisse — negotiis esse paratissimum).*

F. 16. Alia manu. [Manu posteriore: *Extrait de la lettre de Mr Bernard Bibliothequaire d'Oxford au P. Quesnel de l'Oratoire. d'Oxford 10 Aoust v. s. 1673*]. *Misi nuper ad doctissimum Huetium specimen Vettii Valentis — probè possunt adimpleri).*

F. 17. *Paris le 21me Juillet 1673. Monsieur. C'est pour vous donner avis que hier au soir ie receu une lettre d'Angleterre dans laquelle estoit inclus 4 feuilles de ms grec de Vettius Valens, que le sieur Gale m'a prièr de vous donner — seruir Robert Scott. Libraire de Londres.*

F. 19. Manu cuiusdam Gale, ut ex epistula Roberti Scott videtur. *In Arch. Seldenianis* [de codice Oxoniensi Seldeniano 22 (olim 19) saec. XVI vide Vettii Valentis editionem a Guilielmo Kroll confectam p. x]. *Περὶ μεσουρανημάτων. Οὐάλεντος Ἀντιοχέως ἀνθολογιῶν βιβλίον πρῶτον (Μεσουράνημα δὲ ἀπὸ — σκηματογραφίαν [sic] ἐκάστου ἀστέρος).* = Vettius Valens, ed. Kroll, pp. 22, 28-32, 17 + 53, 1-56, 15. Ff. 25^v-26^r vacant.

F. 26^v. *Characteres. Ξ Κρόνος — κ. κλίμα.*

F. 27. *In Archivo Seldeniano. A. Curavit hunc librum etc.* [cf. Kroll. *op. cit.*, p. x.]
Notarum explicatio. Ξ Κρόνος — Ω δαίμων.
F. 27^v vacat.

F. 28. Alia manu. *Περὶ μεσουρανήματος. Οὐάλεντος Ἀντιοχέως ἀνθολογιῶν βιβλίον πρῶτον.* = Vettius Valens, ed. Kroll, p. 22, 28-32, 17 + 53, 1-70, 10.
F. 40 vacat.

F. 40^v. Epistula Bernardi Oxoniensis. *Domino Huëtio viro clariss^o. Cl. Huëtt. Quaerebam ubi opportunus — varietatem in mss. A l'hostel d'Harcourt etc.*

117. Cod. Paris. Suppl. gr. 920. — Membranaceus, cm. 15 × 12, ff. 22, saec. X exeuntis. — Ex bibliotheca collegii Claromontani societatis Iesu (f. 1 in marg. :

Paraphé au désir de l'arrest du 5 juillet 1763 Mesnil. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 323.

- F. 1. *Metrica in medio enuntiato incipiunt* : ἔχοντας καὶ δύσκλητᾶ Ἄργος ἰκέσθαι — ἔνδειαν τοῦ ἐνὸς Ἐ. τέλος σὺν θεῷ τοῦ κειμένου εὐτυχ(ίᾳ) χρῶν.
 Πῶς χρῆ μερίσαι τὰ κδ' γράμματα εἰς τρία μέρη ἰσόψηφα (ἁ β γ — γδϑθ').
 Πῶς χρῆ κατ' οὐθοῦ [2] ἐκφωνήσθαι [εἰ 1^a m. in marg.] τὰ κδ' στοιχεῖα εἰς τὸν τῶν ἀριθμῶν (Ἄλφα βῆτα γάμμα — μχν' (?) ὁμοῦ, α'). — Cf. cod. 32, f. 101^v.
- Ff. 1^v-3^r in marg. Χρονογράφιον ἀφ' ἧς ἦλθον οἱ Σαρακήνιοι ἐν Σικελίᾳ (Ἐν ἔτι ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ςτλε' [827] ἦλθον ἐν τῇ τῶν Καλαβρῶν χώρᾳ). — Ediderunt Cozza-Luzi et Wirth; cf. *Byz. Zeitschr.*, I, p. 353; VI, p. 169 [Serruys].
- F. 2. Δεῖ γινώσκην [sic] ὅτι ἀρχεται ὁ κύκλος τοῦ Ἡλίου ἀπὸ — εἰς πρῶτον ὑποστρέφει.
 Ὁ δὲ τῆς Σελήνης κύκλος — εἰς α' ὑποστρέφει.
 Ἡ δὲ Ἰνδικτος — εἰς α' ὑποστρέφει.
 Ὁ χρόνος ἔχει ἑβδομάδας — β' μυριάδας ϑ.
 Τὸ πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὰς ἑπακτὰς τοῦ Ἡλίου (Αἰ ἑπακταὶ τοῦ — τὸν πρῶτον ἀναστρέφουσιν).
- F. 2^v. Τὸ πῶς γίνεται βίσεκτον (Ὁ ἐνιαυτὸς ἔχει — γίνεται τὸ βίσεκτον).
 Σὺν θεῷ ψῆφος δι' οὗ εὐρίσκεται ὁ κύκλος τοῦ Ἡλίου (Γίνωσκε πόσα ἔτη — ἐστὶν τοῦ Ἡλίου).
- F. 3. Ἐτερος ψῆφος δι' οὗ εὐρίσκεται ὁ κύκλος τῆς Σελήνης (Ἐφείλε ταῦτα τὰ — κύκλος τῆς Σελήνης).
 Ἐτερος ψῆφος δι' οὗ εὐρίσκεται Ἰνδικτος (Ἐφείλε ταῦτα τὰ — ἰε' ἐστὶν Ἰνδικτος).
 Καὶ ἄλλος (Εἰ δὲ ὀκνής [l. ὀκνεῖς] — φλβ' δηλοῦσιν αὐτήν).
- F. 3^v. Ψῆφος δι' οὗ εὐρίσκεται ἡ καθημερινὴ ποσότης τῆς Σελήνης (Γίνωσκε ποῖος κύκλος — λεπτά, ἡμέρα μία).
- F. 4^v. Ψῆφος σὺν θεῷ εἰς τὸ εὐρεῖν τὴν Ἰνδικτον (Εἰσὶ τὰ ἔτη ἀπὸ κτήσεως [sic] κόσμου ἕως τῆς ἐνεστῶσις ι' Ἰνδικτου ,ςυ' — ἐστὶν ἡ Ἰνδικτος).
- F. 5. ☉. Ἐτερος ψῆφος εἰς τὸ εὐρεῖν τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου (Ὁ δὲ τοῦ — εἶναι τοῦ Ἡλίου).
 Ἐτερος ψῆφος δι' οὗ εὐρίσκεται ὁ κύκλος τῆς Σελήνης (Ἀνέρχεται ὁ κύκλος — κύκλος τῆς Σελήνης). — Nota : ... ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἕως τοῦ ἐνεστῶτος...
- F. 5^v. Ἐτερος ψῆφος τοῦ πασχαλίου εὐρίσκεται ἐκάστου ἔτους (Γνωθὶ ποῖος κύκλος — ἀπὸ τῶν κζ').

- F. 6. Καὶ ἀνάπαλιν [*sic*] (Βισέκτου ὄντως [*sic*] ἀπὸ — εὐρίσκεται ἡ ἀποκρέωσις).
- F. 6^v. Ἔστιν δὲ ὁ ψῆφος τῆς οἰασθηποτοῦν εὐρέσεως τῆς ἐβδομάδος οὕτως· γνῶθη [*sic*] ποῖος κύκλος — οὐκ εὐρίσκεις τὸ ἀσφαλές.
- F. 7^v. Ἐτερος ψῆφος δι' οὗ εὐρίσκεται ἐκάστη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος (Ἔχε κατὰ νοῦν — Ζ' σάββατόν ἐστιν).
- F. 8. Ψῆφος τοῦ εὐρεῖν τὸ νομικὸν πάσχα (Κράτη [*sic*] ἐπὶ χειρῶν σου — αἱ ἐπακταὶ τῆς Σελήνης).
- F. 8^v. Ἐτερος ψῆφος τοῦ νομικοῦ πάσχα (Γίνωσκε τὰς ἐπακτὰς — τὸ νομικὸν πάσχα).
- F. 9. Ἐτερος ψῆφος τοῦ πάσχα (Γνώθη [*sic*] πόσα ἔτι [*sic*] — τὸ νομικὸν πάσχα).
- F. 9^v. Ἐτερος ψῆφος σύντομος τοῦ πάσχα (Γίνωσκε ἀκριβῶς τὸ — τὸ ἡμέτερον πάσχα).
 Β ψηφοφόριον [i. e. Δεύτερον ψηφοφόριον] τοῦ πάσχα (Γίνωσκε ὅτι ἐν — 19' πάσχα Ἀπριλλίου 19').
- F. 10^v. Περὶ ἐμβολήμου [*sic*] χρόνου (Γίνωσκε ἀπὸ πρώτου — μὴν τῆς Σελήνης).
- F. 11. Ψῆφος ἕτερος εἰς τὸ εὐρεῖν τὰς ἐπακτὰς τοῦ Ἥλιου (Ἐὰν θέλεις εὐρεῖν — τὸν δρόμον αὐτῶν). — Citantur Aegyptii et οἱ ἀρχαῖοι σοφισταί.
- F. 13. Τὸ πῶς γίνεται βίσεκτον (Τὰ τοῦ κόσμου — μὴν τῆς Σελήνης).
- F. 13^v. Ἐρώτησις. Διὰ τί κρατεῖ τὸ φέγγος λ' ἡμέρας καὶ ἐβδομάδας τεσσαρις [*sic*] (Ἀπόκρισις τῶν καὶ ἡ Σελήνη τέσσαρις [*sic*] — καὶ τὸ φέγγος θεός).
- F. 14. Καὶ γράφει θεὸς Ζῶν. Σὺν θεῷ ψῆφος τὸ εὖ εὐρίσκειν τὴν ἀρχημινίαν [*sic*] ἐκάστου μηνὸς ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἐστίν (Γίνωσκε εἰ οὐ θέλεις — ἐβδομάδος γίνωσκε εἶναι).
- F. 14^v. Ἐτερος ψῆφος εἰς τὸ γνῶναι πώσας [*sic*] ὥρας λάμπει ἡ Σελήνη καὶ εὐθης [*sic*] πότε ἀνέρχεται (Ἀπὸ α' ἕως — ἀριθμοῦ τῆς Σελήνης).
 α'. Σὺν θεῷ ψῆφος σύντομος τοῦ νομικοῦ πάσχα (Γίνωσκε ὅτι ἐν — ἐν τῷ Ἀπριλλίῳ).
- F. 15^v. Χρῆ γινώσκειν τὸ ὅπως ὑφείλονται τὰ ἔτ' τη [*sic*] ἀπὸ κτίσεως κόσμου εἰς τὸ εὐρίσκειν τὴν Ἰνδικτον καὶ τοὺς λυποῦς [*sic*] κύκλους — 17' ἥτις ἐστὶν ὁ κύκλος τῆς Σελήνης τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου Ἰνδικτος 1'.
- F. 16. Γίνωσκε δὲ τέσσαρις ὥρας ἔχει ὁ χρόνος τὰς καὶ καιροὺς λεγομένας (Πρώτη ὥρα ἄρχεται — τῆς δ' ἐβδομάδος). — Aratus citatur.

- F. 17. Περὶ ἀνέμων (Γίνωσκε δὲ ὅτι ἀνεμοὶ εἰσὶν τέσσαρες — λιβό-
νοτον καὶ εὐράκυλον).
Δεξιὰ Ζψῖδια εἰσὶ ΞΕ ..., ἀριστερὰ δὲ ΞΕ — Σκορπίος, Ζυγός,
[Δί]δυμοι).
- F. 17^v. Μαρτίου κα' ἰσημερία. Ἔχει ἡμέρα ὥρας ἰβ' καὶ ἡ νύξ — ...ρον
στοιχεῖον τίκτει.
- F. 18^v. Περὶ το[ῦ? 8 fere litterae deletae] ὧν τίνες ἐξ αὐτῶν [13 fere
litterae deletae l. εἰσὶν ἀγαθοποι^{οι}?] εἰ [sic] καὶ τίνες κακοποιοὶ
([8 fere litterae deletae] οἱ οἱ μὲν οὖν εἰσὶν Ζεὺς — εὖ [10 fere
litterae deletae] ἀγαθοποιὸς λέγεται [8 fere litterae deletae]).
- F. 19. Π[ῦρ], γῆ, ἀήρ, θάλασσα — ἐκ τοῦ ὕδατος Καρκίνος, Σκορπίος,
Ἰχθύς.
Ἄλλη τάξις τῶν ἰβ' Ζψιδίων (α'. Κριὸς τὸ μέτωπον — ἰβ'. Ἰχθύες
οἱ πόδες). — Cf. Bouché-Leclercq, *L'astrologie grecque*, p. 319.
- F. 19^v. Περὶ αἰρέσεως ἀστέρων (Ὁ μὲν Ἥλιος τὸν περὶ ψυχῆς λόγον
σημαίνει — ἦθος καὶ λόγον, τέλος). — Cf. cod. Vind. 10, f. 80.
Εὐχή τοῦ ἁγίου Βασιλείου (Δὸς ἡμῖν δέσποτα — τῶν αἰώνων
ἀμήν).
- F. 20. Προσευχὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκεσαρίας [sic]
τοῦ θαυματουργοῦ καὶ πνευματοδιόκτου πρὸς φυλακτήριον
ψυχῆς καὶ σώματος, τουτέστιν πρὸς φαρμακίαν καὶ κατὰ
δεσμῶν καὶ φθόνου, Ζήλου καὶ πραγίων (sic) ἐρεθισμάτων.
Κύριε εὐλόγησον. ἀμήν (Ἐπικαλούμεθά σε τὸν θεὸν — Ἰσαὰκ
καὶ Ἰακώβ ὅπου ἐὰν ἐστὲ ἱερ. τόνη.....). — Cf. quae ad cod. 44,
f. 435 adnotavi.

118. Cod. Paris. Suppl. gr. 1190. — Chartaceus, cm. 22 × 14,5, ff. 14, saec. XV. —
Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 404.

- F. 1. Theologica. (Ἄβροχος καιρὸς, ποταμὸν καταβιβάζει — ὁ
πέμπτος λέγει. Χριστὸς Ζῆ). — In quibus notandum est : F. 1.
Πόσοι οὐρανοὶ εἰσὶν (Εἷς οὐρανὸς ἐστὶν — οὗτος ἐστὶν ὁ
οὐρανός). — Καὶ ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ τί ἐστὶν (Ἰδὼρ καὶ
ἐπάνω — ἐπάνω φῶς ἀένναον). — F. 1^v. Καὶ ὑποκάτω τοῦ
οὐρανοῦ τί ἐστὶν (Ἰδὼρ καὶ παρακάτω — καὶ κάτω Τάρτα-
ρος). — Καὶ εἰπέ μοι, τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ μονὰ εἰσὶν ἢ Ζυγά
(Εἶπερ ἦσαν ἄλλα — αὐτὰ μόνα εἰσὶν). — F. 2^v. Εἰπέ μοι περὶ
τοῦ Ἥλιου τὸν δρόμον πῶς ἀνατέλλει ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ δύνει
ἐν τῇ δύσει καὶ πάλιν εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀνατολῇ (Ἄκουσον
περὶ τοῦ — τροχοειδῶς ὡσπερ μῦλος). — F. 3. Καὶ πῶς οὖν
οὐ γυρίζει ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη καὶ τὰ ἄστρα μετὰ τοῦ οὐρα-
νοῦ (<Ε>πεὶ οὐκ ἦν — α' σπιθαμαὶ ἀνθρωπίναι). — Καὶ ὁ

- Ἡλιος πῶς ἀνατέλλει (Δίδωσιν ὁ Χριστὸς — ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ).
- F. 3^v. Ἐκ τῆς λοιπάδος τῶν σελιδίων τῶν ἡμερῶν (Ἡμέρα ὠρῶν θ' — [F. 4] βλ βλ γγ).
- Ἐπεὶ περ εἰώθαμεν ψηφοφοροῦντες — νύκτα ταύτην γενήσεται.
- F. 4^v. Figura. Σφαῖρα δι' ἧς εὐρίσκεται βροντή, χειμῶν, ὄμβρος καὶ σεισμός. — Cf. supra cod. 83, f. 10.
Σελήνης οὐσσης ἐν Κριῶ ... χρῆ ποιεῖν τὰς τῶν αἱμάτων ἀφαιρέσεις — οὐδ' ὅλως ποιεῖν.
- F. 5. Πίναξ πρὸς τὸ εὐρεῖν ποῖος ἄνεμος πνεῖ, βροντή, βροχή, χειμῶν, σεισμός. Sinistra parte : <Τ>ὰ νέφη κινούμενα ἐκ τῶν — σχηματισμὸν τῶν ἀστέρων. — Dextra parte : Ὁ ἀήρ κινούμενος ὑπὸ τῶν — συσχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων. — Figura. — Sinistra parte : Ἡ γῆ κινουμένη ὑπὸ τῶν — ὑπὸ τῆς γῆς. — Dextra parte : Ὁ αἰθὴρ κινούμενος ὑπὸ τῶν — συσχηματισμὸν τῶν ἀστέρων. — Cf. supra cod. 83, f. 11.
- F. 5^v. De eadem re. Τὸν ἀστέρα τοῦ Ἡλίου τῆς προγενομένης συνόδου ἢ — ὁ κύριος τῆς συζυγίας ἔψυχεν ἀποφαίνου. — Figurae septem.
- F. 6. De eadem re. Figura. — Εἰ πρὸς ὄρθρον ἢ πανσέληνος γένοιτο — μέχρι συνόδου τῶν ἀέρων κατάστασιν.
- F. 6^v. De eadem re. Figura.
- F. 7. Ὁρίζοντος καταγραφὴ τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου. Figura. — V. infra f. 14^v.
Ὁ τῆς Σελήνης κύκλος δηλοῖ τὸ νομικὸν φάσκα — ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.
- F. 7^v. Figura imperfecta. Ἡμεροερέσιν [sic] (Ἵταν βουλευθῶμεν ἡμέραν εὐρεῖν — τοῦ μηνὸς ἐκείνου). — V. infra f. 8^v.
Manu post. : α' Ἀπριλλίου, γ' — ζ' Σεπτέβριος [sic].
- F. 8. Figura imperfecta sine inscriptione.
- F. 8^v. Ἡμεροερέσιν [sic]. Tabula. — Cf. cod. 49, f. 2.
In summa pagina : τοῦ qd ἔτους etc.
- F. 9. Περὶ μέτρων δηλαδὴ τόπου (Δάκτυλος πρῶτον, εἶτα — πήχεις γ', πόδας δφ').
Ὁ μικρὸς δάκτυλος λέγεται — ὁ ε' ἀντίχειρ.
Αἱ ἀναδιδόμεναι ὥραι ἀπὸ τοῦ ἀστρολάβου εἰσὶ καιρικαὶ — εἰς ἀνατολὴν ἰόντες.
Τὸ μήκος τῆς θέσεως τῆς γῆς ἄρχεται ἀπὸ τὰς νήσους τῶν μακάρων — ιζ' ἕως λ'.
Ἰστέον ὅτι ἡ οἰκουμένη διαιρεῖται εἰς — τοῦ Ῥοδανοῦ στομάτων.

- Κράτησον τὸν θεμέλιον τῆς Σελήνης — ἀσώτου καὶ καθεξῆς.
- F. 9^v. Ἡ γῆ σφαιροειδῆς ἐστὶν ἔχουσα — σταδίων ιβ', πηχῶν τεζζ' (ἡμισυ).
 Τὰς ἀπὸ τῆς νομηνίας τοῦ Θῶθ — ἐπέχει ὁ ἥλιος.
 Τὰς ἐπακτὰς καὶ τὸ — τῆς Σελήνης ἐποχή.
 Τὰς ἐπακτὰς καὶ τὸ — ἡ σύνοδος γίνεταί.
 Τὸ δ' τοῦ ἀπὸ Διοκλητιανοῦ — ἐλάττονα τῶν Ζ'.
 Διπλασιάσας τὸ πλῆθος τῶν ἀπὸ Θῶθ — ἡμέρα Ζ' Κρόνου.
- F. 10. Notula: Τοὺς πάντας ἀστέρας εἶναι Ἰππαρχος φησὶν ἄπ' ὄσοι πληροῦσι τὰ ἐν τοῖς Φαινομένοις ὀρώμενα. — Cf. cod. Rom. 15, f. 208 (Πόσοι etc.); Paris. 10, f. 126^v, cap. τλβ'; 106, f. 162.
 Ἡ μεσημβρία ἀρχὴ ἐστὶ — τῆς κδ' ἡμέρας.
 Τῆς τῆς τὸ περίγειον — στάδια μύρια κε' (ἡμισυ).
 Περί φαύσεως τῆς Σελήνης (Ἡ Σελήνη γεννηθεῖσα — τῶν καιρικῶν εἰς ἰσημερινάς).
- F. 10^v. Περί τῆς καταγραφῆς τῶν ἐφημερίδων (Εἰ χαράττονται ἐφ' — καλὰ, εἶτε ἐναντία). — Arabi, Persae, Romani nominantur. Cf. cod. Par. 21, f. 90.
- F. 11. Περί τῆς ἐκβολῆς τῶν ἐποχῶν τῶν ἀστέρων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφημερίδων καὶ πρῶτον περὶ τοῦ Ἡλίου (Οὐχ ὅτι ἀσαφῶς — τοῦ Μαρτίου μηνός). — Cf. codd. Flor. 10, f. 266; Par. 21 f. 90^v.
 Ὅσον κινεῖται ἕκαστος τῶν ἀστέρων τὸ νυχθήμερον (Μετὰ τὴν τῶν — καταγραφὴ αὕτη). — Cf. cod. Flor. 10, f. 266.
- F. 12. Περί τῶν πρὸς ἀλλήλους σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων καὶ τῆς τούτων ὀνομασίας ἐκ τῆς τοῦ Ἡλίου ἐγγυτητός τε καὶ ἀποχῆς (Μετὰ τὴν διδασκαλίαν — τὰ ρπ' τε'). — Cf. codd. Vind. 1, f. 279, cap. ρηγ'; Par. 21, f. 91.
 Περί ἀριστερῶν καὶ δεξιῶν μερῶν τῶν σχηματισμῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀστέρων δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν (Τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου — τούτου σχηματισμὸν οὐδέτερον). — Cf. cod. Par. 21, f. 91^v.
- F. 12^v. Περί φάσεων καὶ κρύψεων, στηριγμῶν πρώτων καὶ δευτέρων, ἐτι δὲ καὶ περὶ καυμάτων καὶ ἀκρονύκτων, ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ προχείρου (Ὀνομάζονται οἱ ἀστέρες — τῶν ἄλλων ἀστέρων). Cf. codd. Vind. 1, f. 279^v, cap. ρθθ'; Germ. 26, f. 80; Par. 21, f. 92.
- F. 13^v. Περί τοῦ πῶς δεῖ εὐρίσκειν τὴν ὥραν καθ' ἣν οἱ ἀστέρες μετὰ τῆς Σελήνης μοιρικῶς σχηματίζονται (Περί τῶν πρὸς — τὴν ῥηθείσαν μέθοδον). — Cf. codd. Vind. 1, f. 274^v, cap. ρκα'; Germ. 26, f. 75; Par. 21, f. 93^v; 60, f. 41^v.

F. 14^v. Σχόλιον εἰς τὴν καταγραφὴν τοῦ ὀρίζοντος τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου (Ἰστέον ὅτι οἱ — ἦτις ἔστι μοῖραι). Desinit in medio enuntiato. — Cf. supra f. 7.

119. Cod. Paris. Suppl. gr. 1292. — Ex fragmentis codicum confectus, partim chartaceis partim membranaceis; cm. 31,5 × 23,5; ff. 17; f. 12 quod unum ad nos pertinet saec. XVI manu Angeli Vergecii scriptum est. — Cf. Omont, *Nouvelles acquisitions du département des mss pendant les années 1900-1910*, 1911, p. LXV.

F. 12. Ἐν πάσῃ καταρχῇ ἐπιτηρητέον τὸν κύριον τοῦ ὠροσκόπου μὴ ἐμπεσεῖν εἰς τὸν ἦ' [οἶκον 1^a m. deletum] τόπον μήτε — εἰ δὲ μή, ἀρχεῖον καὶ ταπεινὸν ἔσεται. — Cf. codd. Ven. 7, f. 197; It. 4, f. 60^v; Germ. 27, f. 53 (?).

Codicibus Bibliothecae Nationalis quos descripsi codex numero 322 signatus in bibliotheca marchionis de Rosanbo addendus est, cuius descriptione ab Henrico Omont (*Inventaire*, III, p. 381) confecta usus sum.

120. Codex 322 [numero 106 in Henrici Omont indice signatus]. — Chartaceus, exiguus, ff. 44, saec. XVI.

F. 14^v. Tabula magica : θ' καὶ α', τὸ α' νικᾷ, θ' καὶ δ' etc. — Haec tabula ad Pythagoricam methodum pertinet (cf. enim cod. Rom. 1, f. 328^v) de qua vide P. Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, p. 231 sqq.; Boll, *Catal.*, VII, p. 21, n. 1; Diels, *Abhandl. Akad. Berlin*, 1906, I, p. 87; 1907, II, p. 64.

121. Duo papyri repertae in sepulcro Thebano a Saltio consule Britannico, anno 1828, nunc in Museo Louvre servatae. — Editae : *Hieroglyphics*, continued by the Royal Society of Literature arranged by Thomas Young. II, London. 1828 tab. 52; G. Seyffarth, *Beiträge zur Kenntniss der Literatur des alten Aegyptens*, IV. Lipsiae, 1833, p. 212 ss. (cum commentario); Brunet de Presle, *Notices et extraits des manuscrits*, t. XVIII, 2, p. 235 ss., n°s 19, 19bis; Lauth, *Berichte Akad. München*, 1875, II, p. 96.

A) Fragmentum de septem planetis, ut videtur; incipiens Ἐπὶ θε[οί]. | Σκεψάμενος ἀπὸ πολλῶν βίβλων ὡς παρεδόθη | ἡμῖν ἀπὸ σοφῶν ἀρχαίων, τουτέστι Χαλδαικῶν | καὶ Πετσίρις, μάλιστα δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς Νεχεὺς ὡσπερ καὶ αὐτοὶ συνῆδρυσαν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν | Ἐρμοῦ καὶ Ἀσκληπίου, δ<ς> ἔστιν Ἴμοῦθου, υἱὸς Ἡφῆστου, | κατὰ τὸν δοθέντα μοι χρόνον ἐπὶ α' (ἔτος) Ἀντωνίνου | Καίσαρος τοῦ κυρίου κ. τ. λ.

De hoc prooemio, cf. Riess, *Nechepsonis et Petosiridis fragmenta magica*, fr. 6; 7; 25; Boll, *Studien über Claudius Ptolemaeus*, 1894, p. 236.

B) *Genitura Anubionis*. Inc. : Ἀγαθὴ Τύχη. Γένεσις Ἀνουβίωνος
 α' Ψ[α]νόνωτος. (Ἔτος) α' Ἀντωνίνου Καίσαρος τοῦ κυρίου...
 Des. : Ὁ οἰκοδεσπότης τῆς γενέσεως αὐτοῦ ὁ τῆς Ἀφροδίτης
 ἀστήρ. Annus est 138 p. C. n.

Aliud apographum eiusdem geniturae est in Museo Britannico
 (Kenyon, *Greek pap. in the Br. Mus.*, I, 1893, p. 130, cx). Cf. Bouché-
 Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 293, n. 1.

APPENDIX

TESTIMONIA DE ASTROLOGIS ROMANIS

ex codice Parisino Suppl. Gr. 607A.

Ex hoc codice nitidissimo saec. X excerpta omnigena, quae promiscue sibi conguessit lectitando anonymus Byzantinus, edidit Max. Treu a. 1880 (*Progr.* 167, *Städtisches Gymnasium zu Ohlau*). Inter quae nonnulla scriptor ille collegit de astrologis Romanis (p. 30-32). Quae omnia alibi quoque, vel apud Cassium Dionem vel apud posteriores annalium scriptores fere eisdem verbis inveniuntur. Sed cum Dionis textus genuinus partim deperditus sit et excerptor non ex hodie servatis chronicorum libris sed ex eorum fonte hauserit, nonnulla praebet quae in illis desunt neque omni utilitate caret. Quanti in his aestimandus sit, enucleate monstravit de Boor (*Byzant. Zeitschrift*, II, 1893, p. 209 s.; cf. etiam Lydum, *De mensibus*, ed. Wünsch, p. x). Itaque fragmenta illa hic repetere haud supervacaneum duximus, praesertim cum in scriptiuncula, quae vix reperiri potest, potius abdita sint quam edita.

F. 43. Νιγίδιος Φίγουλός βουλευτής ἀστρολόγος ἠρώτησεν Ὀκτάβιον τὸν πατέρα Αὐγούστου ἀνθ' ὅτου βραδὺ προήλθεν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο υἱὸν αὐτῶ τετέχθαι· κάκεινος ἀνεβόησεν· « ὦ τί ἐποίησας; δεσπότην ἡμῖν ἐγέννησας. » ὁ δὲ πιστεύσας καὶ ταραχθεὶς ἠβουλήθη ἀνελεῖν αὐτὸν· Νιγίδιος δὲ φησι πρὸς αὐτόν· « οὐκ ἰσχύεις, οὐ γὰρ συγκεχώρησαι τοῦτο ποιεῖν ».

F. 44^v. Περὶ Θρασύλλου διδασκάλου Τιβερείου τοῦ Αὐγούστου.

Τοσοῦτον ἦν ἡσκήμενος τὴν ἀστρονομίαν ὁ Θράσυλλος ὡς ἀγανακ-
10 τήσαντος κατ' αὐτοῦ ποτε τοῦ Τιβερείου καὶ βουλομένου κατωθῆσαι αὐτόν τοῦ τείχους ἐν Ῥόδῳ (ἐκεῖ γὰρ διέτριβεν) ἐστύγνασεν ὁ Θράσυλλος καὶ γεγονῶς σύννους ἠρωτήθη ὑπὸ Τιβερίου τὴν αἰτίαν· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὡς « αἰσθάνομαι μέγιστον κλιμακτῆρα ἐγγὺς μου ὄντα »· θαυμάσας οὖν αὐτόν ὁ Τιβέριος εἶασεν αὐτόν.

1-6 Dio, XLV, 1, 5; Cedrenus, I, p. 301, 4 ss. etc. Boissevain ad Dionis locum (t. II, p. 142, 13 ss.). 1 Φίβουλος cod. 2 ἀνθότου cod. 9-14 Dio, LV, 11, 2; Cedrenus, I, p. 344, 1 Bonn. Cf. Boissevain ad Dionem, t. II, p. 496, 7. 9 ὡς] ὅτι cod. 13 κλιμακτῆρα cod.

*Άλλο β'. Μακρόθεν ὄντος τῆς Ῥώμης τοῦ Τιβερείου καὶ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καθήμενου ναῦς πρὸς αὐτὸν ἤρχετο· καὶ ἤρετο Θράσυλλον τὸν φόρτον τῆς νεώς· ὃ δὲ ἔφη Αὐγούστον εἶναι καὶ παρὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ κομίσειν γράμματα ἠκείν αὐτὸν εἰς Ῥώμην κελεύοντα.

Περὶ Τιβερείου.

5

“Οτι τοσοῦτον ἦν ὠφεληθεὶς ὑπὸ Θρασύλλου εἰς τὰ περὶ ἀστέρων, ὥστε ὑπαντήσαντά ποτε τῷ Γάλβᾳ εἰπεῖν ὡς «καὶ σὺ ποτε τῆς ἡγεμονίας γεύσῃ».

*Άλλο β'. Διαπληκτιζομένων ποτὲ Γαίου τοῦ υἱοῦ Γερμανικοῦ καὶ Τιβερείου τοῦ υἱοῦ Τιβερείου ἔφη πρὸς Γαίον ὁ Τιβέριος· «τί σπου- 10 δάζεις; καὶ σὺ τοῦτον φονεύσεις, καὶ ἄλλος σέ».

*Άλλο γ'. Φοίνικος φανέντος ἐν Αἰγύπτῳ Θράσυλλος ἔφη τὸν Τιβε- ρείου δηλοῦν θάνατον· ἀλλ' ὑπέκρυπτεν αὐτὸ ἔξ αὐτοῦ· καὶ ἄλλα δέκα ἔτη ζῆν αὐτῷ ἔλεγεν, ὡς ἂν ἐλπίζων μετὰ ταῦτα πράξει ὃ βούλεται, 15 ῥαθυμότερος γένηται περὶ τοὺς φόνους καὶ τὰς τῶν χρημάτων δια- παγὰς.

Περὶ Νέρωνος.

Ἐν τῷ τέλει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὀργισθεὶς τοῖς γόησι καὶ ἀστρολό- γοις ἐποίησε πρόγραμμα καὶ ἀνατέθεικεν αὐτὸ ἐμφαίνον ἐντὸς τινος ῥητῆς ἡμέρας ἐξέρχεσθαι αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς Ἰταλίας· οἱ δὲ νυκτὸς 20 καὶ αὐτοὶ ἀνατεθείκασι προσαγγέλλοντες ἀπαλλαγῆσθαι αὐτὸν τοῦ βίου ἐντὸς τῆς ἡμέρας· ἐν ἣ καὶ ἐτελεύτησεν, οὕτως ἀκριβῶς τὸ γενησόμενον προέγνωσαν.

Καὶ τοιαῦτά τινα λεγόντων τῶν παλαιῶν ἐγὼ οὐ πείθομαι, καὶ μάλιστα περὶ τοῦ Βεσπασιανοῦ ὡς τυφλὸν τινα καὶ ἕτερον λελωβημέ- 25 νον ἔξ ὄψεως τινος ὄνειρου ἐθεράπευσεν.

α' Πῶς δὲ πεισθήσομαι καὶ τοῖς περὶ Δομετιανοῦ λεγομένοις ὑπὲρ φύσιν οὖσιν; λέγουσι γὰρ ὡς Πρόκλος ἀστρολόγος καὶ γόης ἐν Γερ- μανία δημοσίᾳ προεῖπεν τὴν ἡμέραν ἐν ἣ τεθνήξεται. καὶ διὰ τοῦτο δεθεὶς ἀνεπέμφθη εἰς Ῥώμην καὶ προσήχθη τῷ Δομετιανῷ καὶ αὐτῷ 30 εἶπεν εἰς ὄψιν αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐν ἣ μέλλει τελευτᾶν· ὃ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν φυλαχθῆναι ἐν δεσμοῖς ὡς ὀφείλοντα ἐπ' ὄψεσιν αὐτοῦ ἀναι-

1-4 Dio, LV, 11, 3 (ex Xiphil.). 4 κομίσει cod. 5-8 Dio, LVII, 19, 4 (Bois-
sivain, t. II, p. 580, 20, ex Xiphil. et Zonara) 9-11 Dio, LVIII, 23, 3 (t. II, p. 610, 5).
11 φονεύεις cod. 12-16 Cf. Dio, LVIII, 27, 1-3 (t. II, p. 613, 25-614, 4 Boiss.).
17-23 Dio, LXV (LXIV), 1, 4; et alii, cf. Boissvain, t. III, p. 116, 2ss. 17 Νέρωνος.
Ad Vitellium referunt ceteri. 27-p. 101, 2 Dio, LXVII, 16, 2; Cedrenus, I, 430, 20-
431, 2 Bonn et alii, cf. Boissvain, t. III, p. 184, 15. Nomen huius viri fuit Largi-
nus Proculus; cf. *Prosopogr. Rom.*, II, p. 264, n° 64.

ρεθῆναι. τοῦ δὲ εἰπόντος· « Οὐ μὲν με κτεινείεις ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι » ἐν τῷ μέσῳ Δωμετιανὸς ἀπώλετο.

β' Ἀσκληπιὸς ἀστρολόγος προσήλθε τῷ Δωμετιανῷ λέγων πάντως ἀποσφαγήσεσθαι αὐτὸν τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ πρὶν ἢ πέντε ὥρας παρελθεῖν τῆς ἡμέρας· ὁ δὲ γελάσας ἤρετο αὐτὸν εἴ τι περὶ αὐτοῦ ἔχει μαντεύσασθαι· ὁ δὲ εἶπεν ὡς καὶ αὐτὸς πάνυ ταχέως ὑπὸ κυνῶν διασπασθήσεται· ὁ δὲ βουλόμενος αὐτὸν ἀποδείξει ψευδόμενον ἐκέλευσε σταυρῶν προσδεθέντα καυθῆναι. ὡς δὲ τὸ πῦρ ὑπέβαλον, ῥαγδαιότατος ὄμβρος ἐπεγένετο καὶ τὸ πῦρ ἀπέσβεσεν· καὶ διὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ ὕδατος
10 φυγόντων τῶν φυλάκων κύνες προσελθόντες διέσπασαν αὐτὸν· ὅπερ μαθὼν ὁ Δωμετιανὸς ἐν φόβῳ ἐγένετο μὴ πως καὶ περὶ αὐτοῦ ἀλήθευσῃ· ὅπερ καὶ γέγονεν.

1 Versum Homericum (*Il.*, XXII, 14) non Proculus sed Apollonius Tyanensis usurpavit (cf. Cedrenum, l. c. et Philostr., *V. Apoll.*, VIII, 4). οὗτοι cod. 3-12 Dio, LXVII, 16. 3 et alii; cf. Boissevain, l. III. p. 184, 12, qui haec adnotat : « Nomen nusquam additur nisi apud Treu, Ἀσκλήπιος, ut ex Dione (qui ἕτερος τις habet) fluxisse vix rutes, Ἀσκλήπιος quoque *Chron. Pasch.*, I, 468, 13; *Ascleulario Suet. Domit.* 15, nisi *Asclepario* scribendum est, ut observavit iam Cumanudis, Ἐπιγρ. ἐπιτ., p. 403, nam forma Ἀσκληταρίων nihili est nec usquam reperitur, Ἀσκληπαρίων redit C.I.A., III, 3521. » — Immo Ἀσκατίων (ex quo Malalas. p. 266, 14, Bonn, Ἀσκληπίονα fecit) corrigendum esse iam *Catal.*, V, 1, p. 205, n. 1 monuimus.

EXCERPTA EX CODICE 68 (PARIS. 1884)

Melampodis lunarii fragmenta.

De Melampode iam *Catal.*, IV, p. 110, n. 1, nonnulla adnotavimus. Nuper de eodem egerunt Hermannus Diels, qui opusculi eius Περὶ παλμῶν duas versiones optime edidit (*Abhandl. Berlin. Akad.*, 1907, IV, p. 21 ss.) et Bezold ac Boll (*Reflexe astrol. Keilinschriften in Sitzungsber. Akad. Heidelberg*, II, 1911, p. 5 ss.) qui in lunario eius, quod ex eodem fonte ac Lydus, *De Ostentis*, c. 17-20, fluxit (cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 180 ss.), vestigia scientiae divinatoriae Babyloniorum deprehenderunt.

Frustula quae nunc publici iuris facimus, arcte cum libello Μέθοδος περὶ τῶν τῆς Σελήνης προγν. in *Catal.*, IV, p. 110 edito connexa sunt, nam illic de omnibus lunae in diversis zodiaci signis vel mensibus, hic in singulis mensis diebu agit auctor, quisquis ille est. Nec dubium est quin haec sicut priora ex opere Melampodis Περὶ τεράτων καὶ σημειῶν excerpta sint (*Artemid.*, III, 28).

Excerptorum quae hic invenies prius summarium est exile epitomatoris Byzantini ex duobus fontibus haustum. Maioris momenti alterum est, quod ex duobus veteribus libris contextum esse titulus prodit, quorum unus erat: « Melampodis λερογραμμάτως ad Nechepsonem regem. » Hunc Tzetzes inspexisse ex scholiis eius ad Hesiodi *Opera et dies* apparet; v. 800 (Gaisford, *Poet. Gr. min.*, II, p. 439, ed. 1823): Τοῦτο δὲ Ἡσίοδος ἐκ τοῦ Μελάμποδος εἴληφε· φησὶ γάρ που ἐκεῖνος· Ἐν πέμπτῃ Σελήνης τις ἐπιόρκον ὁμόσας τοσαῖσδε ἡμέραις τελευτᾷ· καὶ σημειωσάμενός ποτε εὔρον τοῦτο ἀληθές. Cf. v. 820: Συμπεράνας τὴν τῶν ἡμερῶν διδασκαλίαν νῦν ἐπιλογικῶν κεφαλαίῳ ἐπαναληπτικῶς λέγει (Ἡσίοδος)· αἶδε μὲν ἡμέραι ἀνύσιμοι, αἱ δὲ ἀποσφάδες· ἄλλος δὲ ἄλλην αἰνεῖ, τοῦτο δὲ φησιν ὅτι Ὅρφεύς ἄλλας παραδέδωκεν, ἑτέρας δὲ ὁ Μελάμπους (cf. Heeg, *Die Orphischen* Ἔργα καὶ ἡμέραι, 1907, p. 33, n. 5). Nam quae de periuris hominibus a Melampode proferebantur, excerptor in quinto die partim servavit (p. 106, l. 17; cf. *Catal.*, III, p. 33, 13: ὁ ὁμόσας καὶ ἐπιόρκησας οὐ ζῆσει).

Libellus alter quo usus est excerptor Byzantinus, si huic fides est habenda, Heliopoli in cippo litteris hieroglyphicis inscriptus erat et regi Psammeticho dedicatus. Opera suppositicia saepe quasi descripta ex titulis antiquis venditabantur, qui vel in templorum reconditis abditi vel alio modo mirabiliter servati essent. Vide ipsius Melampodis opusculum, quod fertur, Περὶ παλμῶν, p. 21, 4. Diels: ἔξ ἀδύτων στηλῶν τὰ τέρατα σημειωσάμενος συνέγραψα. Cf. de Cyranidibus, Mély et Ruelle, *Lapidaires grecs*, II, p. 3, 11; 4, 21; 6, 1; de Hermeticis, Kroll, *Realencycl.*, s. v. « Hermes Trism. », col. 794, 22; 802, 29 ss.; de Euemeri libro, *ibid.*, s. v. t. VI,

c. 963; de pseudo-Democriti physicis et mysticis, Berthelot, *Alchimistes grecs*, I, p. 43. 14 = Diels, *Vorsokratiker*², I, p. 444, 9 (55 B, 18). Vide etiam Pseudo-Platonis *Axiochum*, p. 371; Plutarchi *De fac. lunae*, 26, p. 942 c; Luciani *Pseudomant.* 10; Orphica, fr. 242; Suidam s. v. Ἀκουσίλαος.

Nomen Psammetichi pariter in magicis adhibetur ut auctoritatem traditorum praeceptorum augeat; cf. supra cod. 109 (Wessely, *Zauberpap. aus Paris*, 1888, v. 154): Νεφώτης Ψαμμητίχῳ βασιλεῖ Αἰγύπτου αἰωνοβίῳ χαίρειν κ. τ. λ., Ceterum quae hic de singulis mensis diebus proferuntur, revera ab Aegyptiorum doctrina vel potius superstitione originem duxisse verisimile est: eiusdem generis fuerunt ephemerides Petosiridis quae tempore Iuvenalis Romae lectitabantur (Iuv. VI, 574 ss.).

Idem opusculum « Heliopolitano templo inventum » ab auctore christiano retractatum in codice Germanico 26, f. 177^r (*Catal.*, VII, p. 62) servatur ex quo cod. Parisinus suppl. gr. 1148, f. 189 ss., descriptus est. Quo codice usus Nau versionem franco-gallicam huius lunarii edidit, *Revue de l'Orient chrétien*, XII, 1907, p. 16 ss. — Ab eodem quoque fonte derivata est expositio brevior eiusdem argumētū quam *Catal.*, III, p. 33, ex codice Mediolanensi Martini et Bassi ediderunt et quae in codice Florentino 20, f. 242 (*Catal.*, I, p. 74) etiam invenitur. — Vide quoque Reitzenstein, *Poimandres*, p. 271

F. 139^v. Περὶ εὐχρήστων ἡμερῶν τῆς Σελήνης.

Σελήνης δὲ ἀρχομένης πάντοτε ποιεὶ τῆς ** ὑπὸ διδασκαλίας, κἂν πρᾶξαι τι θέλεις ἢ ἀγοράσαι ἢ πραγματεύεσθαι καὶ ἀπλῶς ὃ τι ἂν βουληθῆς ἐγχειρεῖν πρᾶγμα, Ζήτει τὴν εὐχρηστον τῆς Σελήνης ἡμέραν ἢ τοῦ μηνὸς ὁμοίως τοῦ ἐνεστῶτος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Σελήνης καὶ οὕτως ἐφ' ἐκάστῳ πράγματι ἐπιβάλλον εὐ πράξεις.

Ἡ πρώτη τῆς Σελήνης ὁ Μελάμπους εἶπεν ὅτι ὅλη εὐχρηστός ἐστιν, ἄλλος δὲ σοφὸς πρῶτῳ μόνον.

Ἡ β' τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας ζ' ἕως ἑσπέρας ὁ Μελάμπους εἶπεν εὐχρηστον εἶναι, τὸ δὲ ἕτερον ἀντίγραμμα μέσον ἔφη.

Ἡ γ' τῆς Σελήνης· ὅλη ἄχρηστος· οὕτως εἶπον ἀμφοτέροι.

Ἡ δ' τῆς Σελήνης· ὁ μὲν Μελάμπους εἶπεν ἀπὸ ὥρας γ' ἕως ὥρας δ' καλήν· ἄλλος δὲ τῶν σοφῶν τὸ πρῶτῳ.

A = Paris. 1884, f. 139^v. **B** = Paris. 2184, f. 212. 1-6 Omisit B, qui haec praebet: Διαφοραὶ πραγμάτων καὶ ἐπιτηδείων περὶ εὐχαρίστων καὶ ἀχαρίστων τῆς Σελήνης ἡμερῶν. 2 post τῆς aliquid deesse videtur. 3 τι corr.: εἰ cod. 8 τι corr.: εἰ τι cod. 4 βουληθεῖς cod. πρᾶγμα cod. 5 καὶ corr.: ἢ cod. 7-8 Τὴν μὲν α' ὁ μελάμπους εἶπεν ὅλην εὐχάριστον ὑπάρχειν B. 7 μελάμπων A. 8 ἄλλος— μόνον omis A. καὶ μόνον B. 9-10 ὁ μελάμπους — ἔφη omis. B. 9 μελάμπων A. 11 ἢ εἰ τῆς om. A. εὐχρηστος A; cf. p. 106, 3. οὕτως — ἀμφοτέροι A: εἶπον οἱ πάντες B. 12 ἢ εἰ τῆς om. A. μελάμπων A. 13 καλήν om. A. ἄλλος — σοφῶν A: ἄλλοι δ' εἶπον B. τὸ om. A.

Ἡ ε' τῆς Σελήνης· ὁ μὲν Μελάμπους ἀπὸ ὥρας α' ἕως ὥρας ε' ἔστι δὲ πρωῖ.

Ἡ ς' τῆς Σελήνης· πᾶσα εὐχρηστος κατὰ Μελάμποδα.

Ἡ ζ' τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας ς' ἕως ἑσπέρας, ὡς Μελάμπους εἶπεν.

Ἡ η' τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας θ' ἕως ἑσπέρας εἶναι εὐχρηστον ἔφη ὁ Μελάμπους· ἐν ἄλλῳ δὲ πᾶσα εὐχρηστος.

Ἡ θ' τῆς Σελήνης· πρωΐας χρῶ <εἰς> ὃ θέλεις ἐπιτελεῖν.

Ἡ ι' τῆς Σελήνης· μὴ χρῶ τί ποτε.

Ἡ ια' τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας θ' ἕως ἑσπέρας εὐχρηστος.

Ἡ ιβ' τῆς Σελήνης· ὅλη ἡ ἡμέρα καλή.

Ἡ ιγ' τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας ς' ἕως ἑσπέρας καλή.

Ἡ ιδ' πᾶσα εὐχρηστος.

Ἡ ιε' εὐχρηστος.

Ἡ ις' τῆς Σελήνης· δεῖλ(η) χρῶ.

Ἡ ιζ' τῆς Σελήνης· ἄχρηστος.

Ἡ ιη' τῆς Σελήνης· εὐχρηστος.

Ἡ ιθ' τῆς Σελήνης· δεῖλ(η) χρῶ.

Ἡ κ' τῆς Σελήνης· καλή καὶ εὐχρηστος.

Ἡ κα' τῆς Σελήνης· πρωῖ χρῶ.

Ἡ κβ' τῆς Σελήνης· μὴ χρῶ.

Ἡ κγ' τῆς Σελήνης· πᾶσα καλή.

Ἡ κδ' τῆς Σελήνης· μέσον χρῶ.

Ἡ κε' τῆς Σελήνης· δεῖλ(η) χρῶ.

Ἡ κς' τῆς Σελήνης· μὴ χρῶ.

Ἡ κζ' τῆς Σελήνης· πρωῖ χρῶ.

Ἡ κη' τῆς Σελήνης· πρωῖ χρῶ.

Ἡ κθ' τῆς Σελήνης· ἄχρηστος.

Ἡ λ' τῆς Σελήνης· καλή καὶ εὐχρηστος. — Οὕτως χρῶ καὶ οὐδέποτε πέσεις.

1 ἡ ε' τῆς om. A ac sic deinceps quasi semper. μελάμπων A. ὥρας ε' ἕως ζ' B. 2 ἔστι δὲ πρωῖ om. B. Leg. ἄλλος δὲ πρωῖ? 3-4 ἡ ς' τῆς — ἕως ἑσπέρας add. m. 2 in marg. B. 3 εὐχρηστος corr.; cf. p. 106, 23; ἄχρηστος A: καλή καὶ χρήσιμος B. κατὰ μελάμπους A: om. B. ς' A: ζ' B. 4-5 ὡς μελάμπους εἶπεν om. B. 6 εἶναι εὐχρηστον om. A. εὐχάριστον B. 7 ὅλων A, corr. ἄλλοι δὲ πᾶσαν εὐχάριστον B. 8 πρωΐας A: πρωῖ B (χρᾶμαι τινός dicit Byzantinus). εἰς suppl. ὃ θελ. ἐπιτ. A: ὡς θέλεις B. 9 τίποτε A: τὸ τυχόν B. 10 εὐχάριστος B. 11 ὅλη ἡ om. B. 12 ς' A: θ' B. ὅλη καλή B. 13 πᾶσα om. A. εὐχάριστος B. 14 εὐχάριστος B. 15 ἡ ις' — χρῶ om. B. 16 ἄχρηστος B: εὐχρηστος A. 17 εὐχρηστος A: ὅλη καλή B. 18 δεῖλ(η) A: δειλινῶ (ei ex η m 2) B. 19 τῆς Σελήνης om. B. καὶ εὐχρηστος om. B. 20 πρωῖ χρῶ A: πρόσεχε B. 21 μὴ χρῶ A: πρωῖ χρῶ B. 22 ἡ κγ' ὅλη ἡμέρα καλή B. 23 ἡ κδ' μέσης ἡμέρας χρῶ B. 24 δειλινῶ B. 25 μὴδ' ὅλων B. 26 τῆς Σελ. om. B. πρωῖ χρῶ A: προσεκτέον B.

[F. 150^v.] Σεληνοδρόμιον ταχθὲν ἐκ β' βιβλίων.

Τὸ σεληνοδρόμιον συνετάξαμεν ἐκ βιβλίων δύο· τὸ μὲν ἦν ἐκ τοῦ Μελάμποδος ἱερογραμματέως πρὸς Νεχεψῶ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, τὸ δὲ ἕτερον βιβλίον εὑρέθη ἐν Ἡλιουπόλει τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἱερῷ ἐν
 5 ἀδύτοις γεγραμμένον ἱεροῖς γράμμασιν ἐπὶ βασιλέως Ψαμμητίχου· ἐγράφη δὲ ὑπὸ ἱερογραμματέων πανσόφων, τὸν τῆς Σελήνης ἐκπληροῦν δρόμον, καὶ ἐδόθη τῷ βασιλεῖ· ἡμεῖς δὲ τῶν δύο βιβλίων τούτων ἐντυχόντες εἰς ἓν συνεταξάμεν, καθὼς ὑπόκειται. ὁμοίως καὶ τὰ σχήματα τῆς Σελήνης οὕτως.

10 Ἡμέρα πρώτη τῆς Σελήνης· γεννᾶται.

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἰς πάντα ἐγχειρούμενα πράγματα καλὴ ἐστὶ πραγματεῦσθαι, πλέειν τε καὶ ὁδοιπορεῖν, σώματα ὠνεῖσθαι, διαθήκας γράφειν, παῖδας εἰς μάθησιν διδόναι, μισθοὺς λαμβάνειν, θεμελίου τιθέναι. ὁ
 15 φυγῶν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εὑρεθήσεται· ὁ ἀσθελεῖν ἀρξάμενος ταχέως ἀποθνήσκει· τὰ γεννώμενα τρόφιμα ἔσσονται· τὰ ἀπολόμενα εὑρεθήσονται· τὸ γεννηθὲν παιδίον ἔσται εὖπορον καὶ εὐμετάβολον καὶ κυνηγὸν καὶ μέγας κατὰ τὸν βίον καὶ περιελεύσεται τὴν οἰκουμένην πρὸς τὴν οἰκείαν προαίρεσιν καὶ ἔσται γνήσιος θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φίλτατος γενόμενος καὶ μέγας κατὰ τὸν βίον· νέος ἀποθνήσκει καὶ ἐν
 20 αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἐγεννήθη. [ὁ φυγῶν δυσκόλως εὑρεθήσεται.]

Ἡμέρα β' τῆς Σελήνης· φωσφορεῖ.

Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ γεννηθεὶς τρόφιμος ἔσται, καὶ εἰ κοράσιον ὑπάρχει· γονὴ δὲ περιληφθεῖσα ταχέως διαισθήσεται· ἔχει δὲ ἡ ἡμέρα αὕτη ἰλαρίαν τοῖς θέλουσι γάμον ποιεῖν· παρατηρήσιμος ἐστὶ τοῖς τὰς
 25 φιλίας κτωμένοις καὶ πᾶσι* καὶ σώματα ἀγοράζειν, μισθοὺς δίδειν καὶ λαμβάνειν καὶ κοινωνίαν ποιεῖν· ὁ φυγῶν πρὸς θηλυκὸν πρόσωπον εὑρεθήσεται· ὁ ἀσθελεῖν ἀρξάμενος κινδυνεύσει· καλὸν δὲ ἐστὶν ἀγρῶν ἐπ<ι>μελεῖσθαι καὶ εἰς προῖκα τιθέναι τι καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἀρχεσθαι· ὁμοίως τὸ κλαπὲν καὶ ἀναχωρήσαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εὑρεθήσεται.

2 Τὴν σεληνοδρόμιαν cod. sed cf. titulum. συνετάξαμεν scripsi, cf. v. 8: ἔταξε μὲν cod. 4 ἡλίου πόλει cod. 4-5 ἐν ἀδύτ. ἀναδύτοις cod. 5 βασιλέα cod. ψαμμητίχου cod. De Psammelicho, cf. p. 103. 6 τὸν (ων superscr. m. 1) cod. 7 τούτοις cod. 11 sqq. Cf. *Catal.*, III, p. 32, 2 ss. 15 Leg. οὐκ ἀποθνήσκει? cf. *ibid.*, v. 6. 18 εἰκείαν cod. Leg. γνήσιος <υἱός>? 20 ἐγεννήθη cod. ὁ φυγῶν—εὑρεθήσεται del.; cf. v. 14 23 τρόφιμος] cf. *Catal.*, III, p. 32, 16: φρόνιμος male. 24-25 τοὺς ... κτωμένους cod.; corr. 25 Post πᾶσι verbum deesse videtur. 27-28 ἀγρῶν ἐπιμελεῖσθαι corr.: ἀγρὸν ἐπελεῖσθαι cod.; cf. p. 106, v. 7. 28 ἐρχεσθαι cod.; corr. 29 ἀναχωρήσαν cod.; corr.

Ἡμέρα τρίτη τῆς Σελήνης.

Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ παντὸς πράγματος ἀπέχου· παρατηρήσιμος γάρ ἐστιν καὶ οὐδὲν εὐχρηστον ἐν αὐτῇ ἐστι· ἐν αὐτῇ γὰρ ὁ ποιῶν πρᾶγμα ζημιωθήσεται. τὸ γεννηθὲν τρόφιμον ἔσται· ὁ φυγῶν καὶ τὸ κλαπὲν οὐχ εὔρεθήσεται. ὁ ἀσθενῶν δυσκόλως ὑγιαίνει, καὶ, εἰ συμβῆ, ἀποτροπιασθεὶς ἀποθάνει· [καὶ] λύει δὲ καὶ κοινωνίαν· καὶ δανείζειν οὐ δεῖ οὐδ' ἀποδημεῖν, οὐδὲν πρᾶγμα τὸ καθόλου ἀρξασθαι, μόνων δὲ τῶν κατ' οἶκον πραγμάτων ἐπιμελεῖσθαι.

Ἡμέρα τετάρτη τῆς Σελήνης [Ξει]μηνοειδῆς.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἐπὶ πάντος πράγματος εὐθετος, εἰς ἵππους δαμάζειν, 10 δικασταῖς ἐντυγχάνειν· τὰ γεννώμενα τρόφιμα ἔσται καὶ πολυχρόνια· κοράσιον τὸ γεννηθὲν παραχρήσεται τῶν ἰδίων γονέων· ἡ λαβοῦσα ἄνδρα χωρισθήσεται καὶ πάλιν ζευχθήσεται· ὁ φυγῶν ταχέως εὔρεθήσεται· ὁ ἀσθενῶν ἀμεληθεὶς ἀποθνήσκει.

Ἡμέρα πέμπτη τῆς Σελήνης· ὑψοῦται.

15

Ἡ ἡμέρα αὕτη παρατηρήσιμος ἐστι τοῦ μηδὲν ἐγχειρεῖν τὸ καθόλου, ἀλλὰ τοῦ σώματός σου ἐπιμελοῦ· μηδὲν ἐπιπορκήσης, ἀλλὰ <ἐάν> ἀπὸ ἑτέρου ἢ ὄρκος, λάμβανε· ὁ γὰρ ἐπιπορκήσας μεγάλων κινδύνων παρατηρηθήσεται· ὁ δὲ φύλαξας ἐκφυγεῖ· ὁ φυγῶν καὶ τὸ ἀπολλύμενον εὔρεθήσεται· ὁ νοσεῖν ἀρξάμενος κινδυνεύσει· ἡ λαβοῦσα ἄνδρα 20 παραμενεῖ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Ἡμέρα Ϛ' τῆς Σελήνης· ἐπαίρεται.

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἰς τὸ κυνηγεῖν καὶ ἀλιεῦειν καλὴ ἐστι· πλέειν καὶ ὄδοιπορεῖν καὶ σπεῖρειν δέδοται καὶ φυτεύειν καὶ σώματα ὠνεῖσθαι καὶ τὰ τετράποδα καὶ οἴνους διαχύνειν· ὁ φυγῶν καὶ τὸ ἀπολλύμενον 25 εὔρεθήσεται, ὁ νοσῶν ταχέως ὑγιαίνει· ἡ λαβοῦσα γυνὴ ταχέως διαλυθήσεται· κοινωνίαν μὴ ποιήσης γονικὴν, μὴ παραλάβῃς τὰ γεννώμενα· καλὸν εἰ μὴ ἐγεννήθησαν, διότι τελευτῶσι κακῶς, ὅτι καὶ κακότροποι εἰσιν, περὶ δὲ τοῦ φυγόντος ὁ Μελάμπους εἶπεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εὔρεθήσεται.

30

4 Leg. οὐ τρόφιμον; cf. *Catal.*, III, p. 32, 23. 6 καὶ del. κοινωνεῖν cod. οὐδ' scripsi: δις cod. 7 ὑποδημεῖν cod. καθ' cod. 9 Ξει del. 12 τὸ γεννηθὲν παραχρήσεται bis cod. 18-19 παρατηρηθήσεται suspectum. *Melampodis verba Tzetzes servavit*, cf. supra p. 102. 19 ἐκφύγη cod., scribendum forte ἐκφυγήσει. 20 An οὐχ εὔρεθήσεται? cf. *Catal.*, III, 33, 14. 21 παραμενεῖ cod. 29 παρά cod. μελάμπων cod.

Ἡμέρα ζ' τῆς Σελήνης· διχότομος.

Αὕτη ἡ ἡμέρα καλὴ εἰς πᾶσαν πράξιν, πρὸς πᾶσαν νίκην μουσικὴν, παῖδάς τε εἰς νοουθεσίαν δίδοναι· τὸ γεννηθὲν ἔξει σημεῖον εἰς τὸν ἀριστερὸν μηρὸν· ὁ ἀσθενεῖν ἀρξάμενος, εἰ (?) ὑγιαίνειν· τὸ ἀπολλύμενον οὐχ εὐρεθήσεται· τὰ γεννώμενα τρόφιμα ἔσται· καλὸν δὲ καὶ σώματα ἀγοράζειν.

Ἡμέρα η' τῆς Σελήνης· † γαψυρία.

Αὕτη ἡ ἡμέρα τοῖς πλείν βουλομένοις ἀνεπιτήδεις· τοῖς δὲ εἰς ὁδὸν [τοῖς] βουλομένοις ἀπαίρειν καὶ εἰς πολέμου στρατίαν τοῖς προσιούσι καὶ τοῖς διαθήκας θέλουσι γράφειν, καλὴ καὶ εὐχρηστός ἐστιν ἡ ἡμέρα· παῖς ἂν γεννηθῆ, ἔξει σημεῖον παρὰ ὀφθαλμοῦ· οὗτος δὲ γενήσεται γράμμασι πολλοῖς πεπαιδευμένος. κόρη ἂν γεννηθῆ, ἔξει ὁδόντας βεβλαμμένους καὶ εἰς ἄλλοτρίαν ἐξουσίαν ἤξει καὶ τὸν ἴδιον ἄνδρα μεγαλυνεῖ· ὁ φυγῶν ἐν ἄλλοτρία χώρᾳ χρονίσας εὐρεθήσεται, ὁ ἀσθενεῖν ἀρξάμενος κινδυνεύσει.

Omina eiusdem generis praebentur in ceteris diebus. Desinit opusculum :

Ἡμέρα κθ' τῆς Σελήνης· παροχεύει.

Αὕτη ἡ ἡμέρα καλὴ εἰς πᾶν ἐπιτήδευμα καὶ ἐγχείρημα· θησαυροὺς κατατίθεσθαι, γαμῆν, κοινωνεῖν, πωλεῖν, ἀγοράζειν, εἰρηνεύειν, φυτεῦν· τὰ γεννώμενα τρόφιμα καὶ εὐχρηστα ἔσσονται.

7 γαψυρία corruptum. 9 τοῖς del. ἀπέρειν cod. 11 γεννήσεται cod. 20 γήμειν cod. εἰρηνεύειν vix sanum.

EXCERPTA EX CODICE 74 (PARIS. 2219)

Pauli monachi fragmenta.

Farraginis astrologicae, physicae, medicae, quae « ex diversis libris et viris sapientissimis » in hoc libello congesta potius quam digesta est, auctor in titulo non indicatur, sed quaedam de se ipso prodit in capitulo *De serpentis morsu*, p. 114 edito. Ex quo docemur nomen ei Paulum fuisse et eum post multas vexationes in Siciliae deserta loca secessisse — nam hoc sine dubio significant verba (p. 113, v. 17) ἐν Αὐσίτιδι Σικελίας —, unde concludere licet eum monachum fuisse. Si dies quo tempore suo solem in Arietem ingredi dicit bis (p. 110, v. 10; p. 111, v. 5), i. e. d. 13 Martii, non dubius esset, scriptorem illum saeculo XI vixisse constaret, sed cum illo numero non congruunt alii, qui ad solis ingressum in cetera zodiaci signa spectant, ita ut hoc tantum affirmare liceat, Paulum istum inter saecula XI et XV, quo codex exaratus est, scripsisse (p. 110, n. 1). Etsi medicina eius vanibus superstitionibus infecta est, monachus ille eruditione quadam non fuit destitutus; fragmentum enim obscurum veteris philosophi, ut videtur, interpretari studuit et aliae apud eum inveniuntur res notabiles. Cum Basilium bis laudet (p. 108-9), conicere licet eum doctrinam suam partim certe ex scholiis ad Hexaemerum hausisse, quae placita veterum scriptorum multa servaverunt (cf. Pasquali, *Nachr. Ges. Wiss. Gött.*, 1910, p. 194 ss.). Itaque fragmenta quaedam huius syntagmatis hic edere visum est, etsi pauca et exilia astrologiae tradunt praecepta.

F. 20. τκδ'. Περὶ οὐρανοῦ καὶ περὶ τῶν ζ' πλανήτων
καὶ τῶν ιβ' ζωδίων.

Πρώτον γε εἰπεῖν ἡμᾶς προσήκει περὶ οὐρανοῦ καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ, εἰτά γε καθεξῆς περὶ τῶν ἐν αὐτῷ πλανήτων καὶ ζωδίων. τὸν γοῦν οὐρανόν τινες εἶπον κρύσταλλον πεπηγμένον, ἄλλοι δὲ καπνοειδῆ 5 καὶ αὐτὸς ὁ μέγας Βασίλειος, καὶ ἄλλοι ἄλλο τι εἶπασιν εἶναι <αὐτὸν> ἔξω τῆς τῶν τεσσάρων στοιχείων οὐσίας καὶ Ἀριστοτέλης. Πλάτων δὲ ὁ φιλοσοφώτατος οὕτως περὶ τοῦ οὐρανοῦ λέγει· « Ὁ οὐρανὸς οὐκ ἐστὶν ἄλλο τι ἄλλ' ἢ τὸ ἄνθος τῶν τεσσάρων στοιχείων καὶ ἀπλῶς

3 γε] τε cod. 6 Basil., *Hexaem.*, I, 8 (P. G., XXIX, p. 20). αὐτὸν suppl. Lacuna IV litt. in cod. 7 Cf. Plat., *Tim.*, 32 B. Sed haec e commentario quodam Platonis sumpta sunt.

εἰπεῖν τὸ ἐκφύσημα. » αὕτη ἡ πνοὴ ἡ λεπτοτάτη ἔνι τὸ οὐράνιον
 σῶμα· διὰ τοῦτο ὁ μέγας Βασιλείος καπνοειδῆ αὐτὸν ὠνόμασε, διὰ
 τὸ εἶναι λεπτότατον καθάπερ πνοήν· ὁ οὐρανὸς δὲ οὐχ ἴσταται ἐπάνω
 τῆς γῆς, ὡς τινες λέγουσιν, ὥστε εἶναι τὴν γῆν θεμέλιον καὶ ἀνάβαθρον
 5 τοῦ οὐρανοῦ· οὐχί· ὁ γὰρ οὐρανὸς κυκλοειδῆς ἔνι ὡσπερ πίθος στρογ-
 γυλοειδῆς μὴ ἔχων ἀνοιγμά ποθεν, ἔχων ἐν τῇ μέσῃ τοῦ χάσματος
 αὐτοῦ τὴν γῆν καθάπερ στιγμῆν, γυρίζων καθ' ἐκάστην διηλεκτῶς ἀπὸ
 ἀνατολῶν εἰς δυσμᾶς συμπεριφερόμενος καὶ τοὺς ἀστέρας. ὁ οὐρανὸς
 γοῦν εἰς ἔστι κατὰ τὴν οὐσίαν, κατὰ δὲ τὰς ὑποστάσεις ἐννέα· ἐννέα
 10 γὰρ ἀπεφίγησαντο οἱ τῶν Ἑλλήνων μαθηματικοὶ καὶ οἱ τῶν Χαλ-
 δαίων· ἄλλ' ὁ μὲν εἰς ἔστι κατὰ μίμησιν τοῦ αἰῶνος τοῦ μετὰ τὴν
 ἀνάστασιν· οἱ δὲ ἑπτὰ εἰσι κατὰ μίμησιν τῶν ἑπτὰ αἰῶνων τοῦ κόσμου·
 ἐν αὐτοῖς δὲ εἰσιν καὶ οἱ Ζ' ἀστέρες τῶν ἄλλων οἱ μεγιστότατοι· εἰς
 γοῦν ἕκαστος πλανήτης ὧν ἐν ἐκάστῳ οὐρανῷ ἔλαβε παρὰ Θεοῦ
 15 χιλιάδα μίαν τοῦ διεξάγειν αὐτὴν ἐν τῷ κόσμῳ, οὐχ ὡς θεοί, μὴ
 γένοιτο, ἀλλὰ παρὰ Θεοῦ λαβόντες τὴν δύναμιν. ὅπερ μὴ νοήσαντες οἱ
 πρότερον θεοὺς αὐτοὺς ἀπεκάλεσαν. εἰσὶ δὲ οὗτοι· Κρόνος, Ζεὺς,
 Ἄρης, Ἥλιος, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Σελήνη. οἱ οὖν ἄλλοι ἀστέρες
 γυρίζουσιν ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δυσμᾶς, οὗτοι δὲ μόνοι τὴν ἐναντίαν
 20 πορεύονται, ὡσπερ εἰ ἐν τινι λίθῳ μυλικῷ ἐπικαθήμενος μύρμηξ οὐ
 <συμ>πεπόρευται τῷ δρόμῳ τοῦ λίθου ἀλλ' εἰς τὰ ὀπισθεν. ἐπάνωθεν
 δὲ τοῦ ἐβδόμου οὐρανοῦ ἔστιν ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα ἐν ἣ εἰσιν οἱ
 ἰβ' ἀστέρες οἱ ἀπλανεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα· Κριός, Ταῦρος, Δίδυμοι, Καρ-
 κίνος, Λέων, Παρθένος, Ζυγός, Σκόρπιος, Τοξότης, Αἰγόκερως, Ὑδρο-
 25 χόος, Ἰχθύες. Οὗτοι γοῦν λέγονται καὶ ἀπλανεῖς καὶ ζῴδια καὶ ὀσπήτια·
 καὶ ἀπλανεῖς μὲν διότι τὰ σημειούμενα ἐξ αὐτῶν ἀπλανῶς γίνονται¹,
 ζῴδια δὲ διὰ τὸ τῆς ζωῆς τὴν ὁδὸν ἔχειν πάντων ἀνθρώπων², οἴκοι δὲ
 διὰ τὸ εἰσερχόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι ἐν αὐτοῖς οἱ πλανῆται, καθάπερ ἐν
 οἴκοις, τὴν τοῦ κόσμου δίαίταν ἐργάζονται καὶ διατάσσονται.

7 Ἡ γῆ στιγμῆ] Cleomed., *Cycl. theor.*, I, 11; M. Aur. imp., IV, 3, 8; Sen., *Ad Marciam*, 20 : « Terram puncti loco ponimus », *Quaest. nat.*, I, *Praef.*, 10 etc. Cf. infra p. 111, v. 20. 9 Nona sphaera, quae est ἀναστρος, super zodiacum volvitur cf. *Catal.*, VIII, 1, p. 197; Bouché-Leclercq, *Astrol.*, p. 129 [130], n. 1. 15 χιλιάδαν cod. De planetis vicissim per mille annos χρονοκρατορίαν exercentibus, cf. *Catal.*, IV, p. 113 ss.; V, 2, p. 135 ss.; VIII, 3, p. 199. 15-16 μὴ γένοιτο suspectum. 21 πεπόρευται cod.; corr.

¹ Cf. Cic., *Nat. deor.*, II, 21, § 56 : « Nulla in caelo... erratio » Favon. Eulog., *Disput. de somn. Scip.*, p. 12, 16 (Holder) : « Caeli orbes novem... Primus et summus est ἀπλανῆς qui ... nulli videtur errori subiectus ».

² Cf. Bouché-Leclercq, *Astr. gr.*, p. 125, 2; 408, 3.

F. 20v. Περί σκαλλῶν καὶ βαθμιδίων τῶν Ζψιδίων.

Δώδεκα δὲ ὄντων Ζψιδίων ἐν ἐκάστον ἔχει δεκανοὺς γ', εἷς δὲ δεκανὸς ἔχει σκάλλας ι' διὰ τοῦτο γὰρ καὶ δεκανοὶ λέγονται διὰ τὸ ἔχειν αὐτοὺς ἀνά ι' σκαλλῶν. Post alia pergit : Μία δὲ ἐκάστη σκάλλα ἔχει βαθμῖδια ζ' καὶ τὸ βαθμῖδιον ἔχει παραθύρια β' καὶ γίνονται τὰ τῶν 5
 ε' βαθμιδίων παραθύρια ρκ'. διέρχεται ὁ ἥλιος κ. τ. λ.

F. 21. κτέ. Περί τοῦ πότε εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἥλιος τὰ ιβ' Ζψῖδια.

Πρῶτον Ζψιδίον ἐστὶν ὁ Κριὸς καὶ ἐν αὐτῷ εἰσέρχεται ὁ ἥλιος κατὰ τὴν ιγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς καὶ ποιεῖ ἐκεῖ ἡμέρας λ' καὶ ὥρας ι' καὶ οὕτως ἐξέρχεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ Ταύρῳ κατὰ τὴν ιβ' τοῦ 10
 Ἀπριλίου μηνὸς ὥρα τῆς νυκτὸς ια'. ποιήσας οὖν καὶ αὐτοῦ τοσαύτας ἡμέρας καὶ ὥρας ἐμβαίνει ἐν τοῖς Διδύμοις κατὰ τὴν ιβ' τοῦ Μαῖου ὥρα τῆς ἡμέρας θ'. Sic deinceps ingressum solis statuit in Cancrum d. 12 Iunii hora diei 5, in Leonem d. 15 Iulii (e corr.), in Virginem d. 15
 12 Augusti hora noctis 3, in Libra d. 11 Septembris hora diei 1, in Scorpium d. 11 Octobris hora diei 11, in Sagittarium die 11 Novembris hora noctis 9, in Capricornum d. 11 Decembris hora diei 7, in
 Aquarium d. 11 Ianuarii hora noctis 5, in Pisces d. 10 Februarii hora diei 3¹. Sic completur anni circulus. Deinde addit scriptor : 20

1 σκαλλῶν] σκάλλα ubique scripsit pro σκάλα. « Σκάλα » vero dicit pro « μοῖρα » et « βαθμῖδιον » pro « λεπτόν » παραθύριον est ei dimidia pars τοῦ λεπτοῦ. 12 ἀπριλλίου cod. 13 ὥρα] ὥραν cod.

¹ Tempora quae hic notantur vel a Paulo perperam computata, vel a librario misere corrupta sunt. Ne longum faciam, sufficet numeros huius monachi et Ptolemaei initio quattuor partium anni conferre :

	Ptolemaeus	Paulus	Differentia
Aries	22 Martii	13 Martii	dies 9
Cancer	25 Iunii	12 Iunii	» 13
Libra	25 Septembris	11 Septembris	» 14
Capricornus	22 Decembris	11 Decembris	» 11.

Cum Paulus — si recte verba eius intellegimus — in annos centum differentiam gradus vel diei unius statuerit (errorum ex computatione calendarii, quod dicitur Iulianum, ortorum conscius esse non videtur), si numero Arietis, quem bis repetit, fidem habere liceret, annos fere 900 post Ptolemaeum i. e. medio saeculo XI vixisset, si Librae, annos circa 1400 i. e. saeculo XVI. Hoc quidem omnino fieri non potest, cum codex, quem ex archetypo descriptum esse errores librarii monstrant, saec. XV exaratus sit. Sed et cetera sunt absurda, cum Paulus crediderit solem pariter in singulis signis, duodecimam anni partem, id est dies 30 et horas 18, mansisse.

ἴστέον ὅτι κατὰ ρ' χρόνους μεταλλάσσει ὁ ἥλιος τὴν ἀρχὴν τῆς προσβολῆς αὐτοῦ ἐν τοῖς ζῳδίοις· ἰδοὺ γὰρ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω(άννου) τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν ἀρχὴν ὁ ἥλιος ἐν τοῖς ζῳδίοις ἀπὸ τῆς † κη' τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἐποίει, νῦν δὲ
5 ἀπὸ τῆς ιγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ὡς διελάβομεν.

F. 21ν. τκη'. Περὶ στρατοπεδαρχίας βασιλέων τὸ πότε δεῖ κινεῖν ἐν τῷ ταξειδίῳ καὶ νικᾶν.

Ἐν τῷ Λέοντι πρὸς ταξειδί(ο)ν <εἰ κινήσει τις>, νικᾷ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ἐν τῇ Παρθένῳ οὔσης τῆς σελήνης <εἰ> κινήσει, 10 νικᾷ· εἰ δὲ ἐν τῷ Τοξότῃ κινήσει, ὑπερνικᾷ αὐτούς· εἰ δὲ ἐν τῷ Σκορπίῳ οὔσης τῆς σελήνης κινήσει, νικᾶται. καὶ εἰ ἐν τῷ Αἰροκέρῳ οὔσης σελήνης κινήσει, καὶ αὐθις νικᾶται· εἰ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῳδίοις ἐνὶ ἡ σελήνῃ, μεσαιῶς διαβιβάζεται νικῶν καὶ νικώμενος, ὡς Βηριάδης¹ ἐν Ἀθήναις.

15 F. 23. τλα'. Περὶ γῆς σχήματος καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ.

Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τετράγωνον ἐνὶ οὔτε στρογγύλον ὀλοτελῶς οὔτε τρίγωνον, ἀλλ' οἷον ἀμφικυκλομήκες καὶ οἰονεὶ αὐγοκατάστατον, ἔκτασιν μὲν ἔχουσα κατὰ τὴν ἐψαν καὶ δύοσιν ἀστέρων, ἀρκτικήν δέ γε καὶ μεσημβρινὴν συστολήν· περὶ ἧς καὶ ἡ ποίησις ἔφη·

20 Στιγμὴ κεντρῶδης τὸν ἴσον <κύκλῳ> λάχε χῶρον.

Μέσον γὰρ τοῦ παντὸς τὸ τῆς γῆς σῶμα κρέμαται ἐν τῷ ἀέρι. ἕτερος δὲ συγγραφεὺς τῶν Ἑλλήνων οὕτως φησί· Τέτρας λειβησαμένη τῶν αἰτιῶν· ἀτμός τῶνδε τοῖς ἔξω χωρίοις ἐχέθη· τὸ δὲ γε

1 ρ' corr.: φ' cod. Nam in centenos annos, normam Ptolemaei secuti, astronomi gradum unum adicere solebant longitudinibus stellarum, cf. e. g. *Catal.*, V, 1, p. 193, 5. ἥλιος corr.: cf. l. 4; χρόνος cod., signis astrol. confusus. 4 κη' τοῦ ἀπριλλίου (sic cod.) aperte corrupta sunt. Iohannes Damascenus (*De fide orthodox.*, II, 7, P. G., XCIV, 892) ingressum solis in Ariete μηνὶ Μαρτίῳ κα' collocat, quod quidem ex scriptore quodam Romano transcripsit, nam cum vero die aevi sui hoc tempus non quadrat. 8 εἰ κινήσει τις suppl. 9 εἰ suppl. 15 ss., cf. *Catal.*, VII, p. 40 (cod. 23, f. 175). 17 ἀμφικυκλόμηκες cod. αὐγοκατάστατον = « in formam ὀνὶ constitutum. ovatum ». 18 ἔκτασιν cod. ἔχουσα] Anacoluthon non correati. 19 μεσημβρικὴν cod. Poeta mihi ignotus. 20 στιγμῇ] cf. p. 109, 7. κεντρῶδης, alias « aculeum habens », hic = κεντρικός. κύκλῳ suppl. 21 γὰρ corr.: δὲ cod. 22 ss. Fragmentum veteris philosophi ut videtur. I. λοιβησαμένη? 23 τῶν τε cod.

¹ Beriesades vel Viriades mihi ignotus est.

βαρύτατον τῷ εἴσω βεβαιώθη τόπῳ· χάϊαν δὴπερ κλητῶν αὐτό. ὃ δὲ ἔνια συλλαβῶν ἔχει οὕτως· Ἑλλήνων παῖδες θεὸν οὐκ ὠνόμαζον τοῦ παντός, ἀλλ' ἐξ αὐτομάτου τὸ πᾶν συνίστασθαι ἔλεγον, ποιητὸν μὴ λέγοντες κόσμον· πειρώμενος δὲ τοῦτο δεῖξαι ὅπως ὁ τε οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ γεγονάσι καὶ τὰ τούτων διὰ μέσον, οὕτως κατὰ 5 σκοπὸν εἶπεν· ἡ τέτρας, φησί, τῶν αἰτιῶν εἶτ' οὖν τῶν τεσσάρων στοιχείων, λειβησαμένη ἦτοι συμβρασθεισα, ὃ μὲν ἀτμὸς τῶν τεσσάρων στοιχείων καὶ ἀπλῶς ἡ πνοὴ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐξωτέροις τόποις τοῦ χάσματος ἐχέθη ἤγουν ἐκχέεται καὶ διασκορπίζεται, ὅφ' οὐ γέγονεν ὁ τε αἰθέρ, ὁ οὐρανός, ἀστέρες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸ δὲ βαρύτερον 10 καὶ παχύτερον μέρος τούτων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χάσματος τόπῳ ἐβεβαιώθη καὶ ὡσπερ ἐπαγιώθη καὶ ἴσταται. ἐκάλεσαν δὲ αὐτὸ χάϊαν καὶ ἔστιν ἡ γῆ. τὴν γὰρ γῆν οἱ Ἕλληες χάϊαν λέγουσιν, οἱ δὲ καθ' ἡμᾶς διδάσκαλοι τρέψαντες τὸ χ εἰς γ γαῖαν ἔλεξαν, κατὰ δὲ σύγκρασιν τοῦ αἰ εἰς αἰ γαῖαν ἐπιγραφόμεθα· συναιροῦντες δὲ τὴν χάϊαν χοῦν 15 λέγομεν, τὴν δὲ γαῖαν γῆν. ἐρμηνεύεται ἡ μὲν χάϊα φύραμα ἤγουν ζύμη· γαῖα δὲ λέγεται τραχύτερόν τι.

Ἄλλοι δὲ τὴν γῆν ἔραν εἶπον, ὃ ἐρμηνεύεται στερρόν· κατὰ δὲ Ἰουδαίους ἡ γῆ ἀδάμαν καλεῖται· διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς γενόμενον ἄνθρωπον Ἀδάμ λέγουσιν, ὡς ἡμᾶς λέγομεν ἐκ τῆς γῆς γῆϊνον. 20 ἐρμηνεύεται δὲ Ἀδάμ θερμότης καὶ τοῦτο δῆλον <ὅτι> διὰ τοῦ αἵματος· τὸ γὰρ αἷμα κατὰ Ἰουδαίους οὐτὰμ λέγεται· τὸ δὲ οὐτὰμ ζέσις ἐρμηνεύεται· ἡ δὲ ἀδάμαν ὡς πλησιάζουσα κατὰ τὴν λέξιν πρὸς οὐτὰμ ἐρμηνεύεται θερμότης· θερμότης δὲ καὶ ζέσις ταυτόν ἐστιν.

F. 23^v. τλγ'. Περὶ τοῦ διαμέσου οὐρανοῦ
καὶ γῆς διαστήματος.

25

Ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐκατέρωθεν τῶν μερῶν καὶ ἀπανταχόθεν μίλια μυριάδας τρεῖς, ἅτινα κατὰ Χαλδαίους διέρχεται ὁ ἄνθρωπος ἐν χρόνοις πεντακοσίοις· τοῦτο γὰρ τὸ διάστημα ἀπέχει ὁ οὐρανὸς τῆς γῆς ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν· ἡ δὲ 30 γῆ μέσον πέτεται ὡς πτερόν τι.

F. 24. τλη'. Περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων θαλασσῶν.

Θάλασσαι μεγάλαί εἰσι τέσσαρες καὶ ἡ μὲν μία ἡ πρώτη ἄρχεται ἀπὸ Κυνοκεφαλίας καὶ μεσιτεύει τῇ τε Αἰγύπτῳ καὶ Ἐδὲμ καὶ διαιροῦσα τὴν

1 ἴσω cod. χάϊαν sic cod.; cf. infra v. 13. κλητῶν forma inaudita. 2 ἡδὲ cod.; corr., cf. v. 18. 4 ποιητὴν cod. 6 εἶπον cod. 10 αὐτῆ cod. 15 τοῦ ηἰ εἰς α cod. 18 ἔραν] cf. Hesych. s. v. 19 Ἦε ἀδάμαν, infra v. 23 ἀδαμάν. 19-20 cf. Philon. *Leg. alleg.*, I, 29, § 90 (I, 85, Cohn): καλεῖ αὐτὸν (Ἀδάμ) γῆν· τοῦτό γάρ Ἀδάμ ἐρμηνεύεται.

Ἰνδῖαν ἐκτείνεται πρὸς ὠκεανὸν ἀντικρυς ταῖς τῶν Μακάρων νήσοις· ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ τόπῳ ἔχει ὁ ὠκεανὸς νήσους ἐν τῷ πλάτει αὐτοῦ. καλοῦνται δὲ τῶν μακάρων καὶ ἀσματικά διὰ τοιαύτην αἰτίαν· Εὐσέβιος τις τοῦνομα, πολυῖστωρ καὶ πολυμάθης ἄνθρωπος, θεασάμενος
 5 τὰς νήσους ἐκείνας καὶ βουλευθεὶς τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ καὶ τὰ ἐν ἐκείνοις θεασθῆναι, μικρὸν πλοιάριον κατασκευασάμενος ἐκ στεάτων λευκῶν καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ ἔνευσε τοῦ διαβιρασθῆναι πρὸς τὰς νήσους ἐκείνας· διαπλεύσας δὲ καὶ πλησιάσας ἐκεῖ ἤκουσε φωνὰς ἀδομένας ἐν ταῖς νήσοις, καὶ ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ τῆς φωνῆς ἠδύτητι τῶν ψδῶν καὶ μὴ
 10 δυνάμενος πλέον ἐκείσε πορεύεσθαι, ἀπὸ τῶν ἀξιοθαυμάστων ἐκείνων ἀπέστρεψεν ὀπισθεν, μὴ δυνηθεὶς εἰσελθεῖν ἐν ἐκείνοις, καὶ ἔκτοτε τὰς μὲν νήσους ἐκάλεσαν μακάρων καὶ ἀσματικός· αὐτὸν δὲ τὸν Εὐσέβιον ἐκάλεσαν Ἰνδικοπλεύστην διὰ τὸ ποιῆσαι πλεῦσιν ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς μέρεσι ¹.

15 F. 34^v. Περὶ τοῦ ἐὰν δάκη ὄφις ἄνθρωπον.

Ἐγὼ ὁ Παῦλος ὁ διωκτὸς καὶ λιθοβόλητος γέγονα πάλιν τίμιον σκευὸς Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ) ἐν τῇ Αὐσίτιδι Σικελίας, καὶ συνάξας φρυγάνων πλήθος, εὐθύς ἐκείθεν ἔχιδνα ἐξελθοῦσα ἐκ τῆς γῆς ἐκρεμάσθη
 20 εἰς τὸν δεξιὸν μου ἀντίχειρα· ἐγὼ δὲ πνεῦμα ἅγιον ἔχων παρὰ Θεοῦ ἔξετιναῶα αὐτὴν ἐν τῇ φλογὶ τῇ καιομένη καὶ ἐκάη μετὰ τῶν φρυγάνων· ἐγὼ δὲ μὴδὲν δεινόν τι παθὼν τῷ σώματι εἰς ὕπνον ἐτράπην, καὶ ἔλθων ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἐφώνησέ με λέγων· « Σαῦλε καὶ Παῦλε, ἔχειρε καὶ δέξου τὴν βίβλον. » ἦτις καὶ εἶχε τὴν ἱστορίαν γεγραμμένην οὕτως· « Ἐξορκίζω τὰς ἐξήκοντα γενεὰς τῶν θηρίων καὶ ἰοβόλων τῶν
 25 ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ τὸν θρόνον τὸν ἀληθινὸν καὶ τὸν πυρινὸν ποταμὸν τὸν ἔξερχόμενον ἐκ τοῦ ὑποποδίου τῶν πόδων τοῦ μεγάλου Θεοῦ ² καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ), ὄφιν τὸν βλάπτοντα καὶ τὸν

¹ Ἰδῖαν cod. ταῖς] τῆς cod. 3 ἀσματικὴν cod.; cf. v. 12. 6 Fuit, opinor, ἔε ἐλατῶν. 11 δυνηθης cod. 13 ἐκάλεσεν cod. Ἰνδικοπλεύτην cod. 16 διώκτης καὶ λιθοβοληστής (στ in τ corr. m. 2) cod. 17 Nomen Αὐσίτιδος, in deserto Arabico, ex LXX sumpsit monachus. Hic dictum videtur pro loco deserto. Αὐσονίτιδι corrigere nolui. 17-18 Anacoluthon servavi.

¹ Eusebius Indicopleustes mihi quidem ignotus est. De exploratoribus qui tempore Romanorum in Beatorum insulas navigasse feruntur, vide Rohde, *Psyche*, II², p. 371, n. 1. Sed et apud Arabes illarum fama viguit; cf. Blochet, *Sources orientales de la Divine Comédie*, 1901, p. 38 ss. Cantus, quorum dulcedine oblectatus est Eusebius, sunt Sirenum Homericarum.

² De flumine igneo quod in coelo currit, cf. *Acta Philippi*, 144 (p. 86 Bonnet), etc.

βασιλίσκον δράκοντα τὸν δεινόν, ὄφιν τὸν δενδραναβάτην, ὄφιν τὸν νεφελοειδῆ, ὄφιν τὸν κροκοειδῆ, ὄφιν τὸν τυφλὸν καὶ ἀόμματον, τὴν ἔχιδναν τὴν σκολιὰν τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα αὐτῆς, ἥτις, ἂν δάκῃ ἄνθρωπον, ἀδύνατόν ἐστιν ἰαθῆναι, ἔτι δὲ καὶ τὸν σκορπίον τοῦ διαβόλου, ἔτι δὲ καὶ τὰς κδ' γενεὰς τὰς ἀπὸ φαλάγγων, ἕως οὗ φθάσῃ τοῦ πίστου Παύλου τοῦ χαριτωνύμου ἀποστόλου ἢ ἐπιτίμησις, δι' οὗ τὸ δάκνον θηρίων θνήσκει εἰς δόξαν Θεοῦ.» — Ταῦτα ἔξορκίσας ὕδωρ καθαρὸν πότισον τὸν ἀποσταλέντα καὶ ἄλειψον [καὶ] τὴν τομὴν τοῦ δηχθέντος καὶ ὑγιαίνει.

5 φαλάγγων pro φαλαγγίων = phalangiorum. 7 θηρίων. Fort. θηρίον. 8 ταῦτα] Leg. τότε? τὸν ἀποσταλέντα i. e. aegrum ad monachum missum ut curaretur. 9 καὶ del. ὑγιαίνει cod.

EXCERPTA EX CODICE 82 (PARIS. 2425)

Rhetorii Aegyptii capitula selecta.

De Rhetorio astrologo post Franciscum Boll (*Catal.*, I, p. 140 ss.; VII, p. 107; *Sphaera*, p. 52 ss.; *Griechische Kalender*, I [*Sitzungsber. Heidelberg. Akad.*, 16], 1910, p. 8 ss.) ipse copiosius disserui in *Mélanges de l'École franç. de Rome*, 1918, p. 38 ss., ita ut paucis verbis de vita et opere eius praecipua hic memorare sufficiat.

Apud Ioh. Camaterum Ῥητόριος Αἰγύπτιος dicitur (*Sphaera*, p. 11) et eum revera Aegyptium fuisse ex pluribus libri eius locis verisimile fit (e. g. p. 120 n. 2, p. 122, v. 11), sed Constantinopolim se transtulisse (p. c. ριγ', ρδ', etc.) et ibi artem suam regnante Anastasio exercuisse videtur. Nam eum ineunte saeculo VI scripsisse constat ex numeris longitudinum stellis adscriptarum in capitibus duobus (cf. notulas ad c. νη' et ξβ').

Ex titulo qui in codicibus Rhetorii excerptis praemittitur (*Catal.*, I, 141 ss. et cod. 82, f. 76), apparet eum « Antiochi thesauros » expilasse. Hoc sine dubio ad primam praecipue partem operis eius in *Catal.*, I, p. 142 ss. editam pertinet, quae definitiones explicat vocabulorum astrologicorum: hae enim ex Antiochi Introductionis libro primo (Εισαγωγικά, cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 111 ss.) Rhetorium hausisse constat. Sed et quae de iniuriis et morbis mentis et corporis, de honoribus et artibus, de parentibus et filiis, capitibus εα' — ηη' infra editis exponuntur, eodem, ordine liber II Antiochi praehebat (*Catal.*, VIII, 3, p. 119, 13-19), ita ut haec quoque in usum suum convertisse Rhetorium appareat, quibusdam ex Ptolemaeo, Valente, et aliis scriptoribus additis.

Multa enim in toto opere ex scriptoribus posterioris aevi sumpsit, Paulo Alexandrino (*Catal.*, I, p. 154, 13; 160, 11), Anonymo anni 379 (cap. εα'), Iuliano Laodicensi (c. νη'), fortasse Heliodoro (*Catal.*, VII, 113 sqq.). Recentiora haec cum « antiquiorum » doctrina commiscuit (παλαιοί vel ἀρχαίοι *Catal.*, I, p. 143, 2; 154, 12; c. εα', f. 117^v; πβ', f. 127^v; οζ', f. 133; ρδ', f. 137), praesertim « Aegyptiorum » (νδ', f. 90^v, Paris. 2506 [= 10], κβ', f. 22^r), inter quos Phnaïs nominatur (Paris. 10, f. 20, c. ιγ'). Poetas Dorotheum Sidonium (ριγ', f. 140^v; εα', f. 118; νε', f. 91^v; 2506, κβ', f. 22^r)¹ et Anubionem (πβ', f. 127^v) laudavit, sed versus quos affert fortasse ab Antiocho mutuatus est.

¹ In capitulo 18 (*Catal.*, I, p. 154, 16) Parisinus 2425 habet: Δωρόθεος ἐν τῷ δωδεκάτῳ βιβλίῳ.

Item Teucrum Babylonium (*Catal.*, VII, p. 192, cf. Paris. 2506, f. 22^r, κβ', ad eundem referendum est cap. Εη', f. 122? cf. Boll, *Sphaera*, 5 ss.) et Critodemum (οζ', f. 123^r [e Valente?]) num legerit iure dubitaveris, immo e traditione quadam cognovisse suspicari licet. Ipsos autem libros evolvit sine dubio et Ptolemaei, cuius locos longos ad verbum descripsit (*Catal.*, I, p. 145, c. 1; p. 152, c. 13; p. 154, c. 18 [Paris. habet ἐν τῷ κε' κεφαλαίῳ]; VII, p. 192; νδ', f. 89^r; Εα', f. 120; πβ', f. 128^r; πγ', f. 129, etc.), et Vetti Valentis, cuius capitula accurate indicat, unde intellegimus « Anthologiorum » exemplar quod adhibuit, integrius esse quam mutila quae servantur (*Catal.*, I, p. 152, c. 13; p. 154, c. 18; c. Εα', f. 117^r; Εδ', f. 119^r; οη', f. 125; πα', f. 126; cf. Paris. 2506, c. ιγ'-κβ').

Codex Parisinus 2425 est solus, inter eos certe qui adhuc descripti sunt, qui Rhetorii opus praebeat, sicut iam tempore excerptoris Byzantini qui summarium confecit (συγκεφαλαιωσις, *Catal.*, VIII, 3, p. 104) legebatur, excepto ultimo capitulo, quod cum « genituras imperatorum » explicaret, librarius describere veritus est (v infra post c. ριζ'). Sed illud opus iam tum mancum et saucium fuisse vel ex eo apparet quod nonnulla capitula Rhetorii quae hic desunt, alibi traduntur (e. g. in Parisino 2506 [= 10], f. 24^r, c. κθ' ss. et Marciano 335 [= Venet. 7], f. 107-112).

Non uno codice 2425 in edendis capitulis, quae hic invenies, uti sumus, sed plerumque validum subsidium excerpta nobis attulerunt quae epitomator Byzantinus paulo post annum 884 confecit et in syntagmate saeculi XI praecipue codicibus Paris. 2506 [= 10] f. 1 ss., cuius Paris. 2429 [= 9] apographum est, et Marciano 335 [= Venet. 7], f. 100 ss. traduntur. Rhetorii textum hic saepe decurtatum esse non mirum est, sed eum interdum tamen integrius vel rectius quam in Parisino 2425 servatum esse satis constat; immo librarius huius Parisini, qui orthographiam pessime custodivit et omnino neglegenter munus suum explevit, nomina auctorum a Rhetorio enuntiatorum, quasi nullius momenti ei essent, tacuit vel circumiit (e. g. Valentis commemorationem suppressit c. Εα', Εδ', οη', πα', pro Anubione « sapientium quendam » substituit c. πβ', f. 127^r; etc.). In his maxime epitomator saeculi IX ad genuinum Rhetorii textum restituendum et ad fontes eius cognoscendas maximo nobis est usui. Sed et alibi textum eius recepinus, praesertim cum verba eius aliis fontibus collatis confirmarentur.

Alia Rhetorii capitula (c. Εη' ss., πδ' ss.) contractiore forma iam e codicibus Italicis vel Germanicis a Francisco Boll edita erant. E pleniore Parisini 2425 textu varias lectiones tantum decerpere poteramus, sed omnem verborum continuationem exhibere satius visum est quam additamenta eius uberrima enotare, ita ut mediam partem ampli operis uno in loco totam fere legi possit.

* *

Inter omnia quae hic edentur Rhetorii capita, maximi est momenti grande illud (νζ') quod Ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος τῆς δωδεκατόπου inscribitur. Cuius auctor antiquissimus Hermes Trismegistus in codicibus secundae classis memora-

tur, quod indicibus aliis (e. g. p. 131, v. 5; p. 132, n. 1) saltem ex parte confirmatur. De doctrina Hermetis duodecim locorum (δωδεκάτοπος) pluribus verbis disserui in *Revue de philologie*, 1918, p. 63 ss. Ex libello qui ferebatur Hermetis sine dubio graece altero ante C. n. saeculo conscripto iam Thrasyllus, astrologus Tiberii imperatoris, hanc doctrinam Romanis exposuit (*Catal.*, VIII, 3, p. 101, 16). Sed et Serapio Alexandrinus ante eum, si discipulus est Hipparchi, hoc opusculum Aegyptiacum legit (infra, f. 156^v). Postea dogmata varia de duodecim locis sphaerae astrologi aetatis et Romanae et Byzantinae fere omnes exposuerunt (*Revue de philologie*, l. c., p. 65 ss.).

Quaenam praebeat Rhetorius, qui, ut supra diximus, collectanea sua praecipue ex Antiochi Introductione sed et ex aliis fontibus congegit, hic accuratius inquirendum est. Certissimum videtur eum ex duobus libris excerpta quae composuit hausisse. Nam saepe cum de effectibus singulorum planetarum in loco quodam sitorum in principio iam tractaverit, iterum in fine de iisdem plura sed diversa adiecit singulari quadam discrepantium mixtura. Quod in quarto et sexto loco maxime offensionem affert. Ita duodecim horum capitulorum unumquodque in duas partes facile dividitur :

a) Pars prior saepe ad verbum conspirat cum excerptis de XII locis quae in Vettii Valentis 'Αρθολογίας (II, 5-14; cf. *Catal.*, V, 2, p. 156) servantur, ubi manca et mutila sunt sive scriptoris, sive librarii, sive utriusque culpa. Sed ea ab eodem libro orta esse atque collectanea Rhetorii primo obtutu, si ea comparaveris, manifestum fiet. Librum autem illum Introductionem Antiochi esse, collato sum-mario Parisino horum Εἰσαγωγικῶν (*Catal.*, VIII, 3, p. 117; cf. infra p. 132, n. 1) probabile videtur. Sed quamvis adhuc incertum maneat utrum Antiochus ante Vettium Valentem vixerit an postea (cf. *Mélanges École franç. de Rome*, 1918, p. 39, n. 6), eum certe a Valente nusquam laudari constat. Itaque verisimilius videtur fontem illorum communem Hermetis libellum esse, cuius placita Antiochus et Valens, sicut ante eos Thrasyllus, repetierunt, Antiochum autem a Rhetorio compilatum esse.

Attamen ex his quae in loco VIII exponuntur quaedam (v. infra) in capite quoque οὐ, Καθολικά σχήματα βιαιοθανάτων, inveniuntur, ubi auctor nominatur Critodemus, cuius opere astrologico Vettium Valentem alias usum esse scimus. An hunc librum fontem et Valentis et Antiochi sive Rhetorii fuisse putandum? Haec coniectura veritatem vix assequitur, nam si contextum verborum legeris, persuasum tibi erit, illa ex capitulo de biothanatis a Rhetorio huc translata et medio in argumento inclusa esse.

b) Partem autem posteriorem duodecim capitulorum cum Firmici Materni lib. III, cap. 2-7 et 13 arcta necessitudine coniunctam esse animadverti, ita ut plerumque astrologus saeculi quarti fontem, a quo Rhetorii dogmata manant, fideliter latine expressisse appareat, rhetorico quodam fuco adiecto, et verba eius interdum ex graecis melius intelligantur vel corrigi possint. Attamen horum praeceptorum ordo omnino differt cum in Firmico disponantur secundum seriem pla-

netarum qui duodecim loca percurrunt, in Rhetorio contra secundum seriem locorum in quos singuli planetae recipiuntur. Uter horum ordinum in fonte communi servatus sit, non omnino perspicuum est. Attamen Rhetorio fides maior habenda est, quamquam paene incredibili socordia in loco quarto, i. e. Dea, plurima quae ad locum nonum, i. e. Deum, pertinent inseruit, quae iterum iisdem fere verbis in loco nono repetiit; item quae in loco quarto, i. e. Bona Fortuna, de Mercurio et Luna profert, loci undecimi, i. e. Boni Daemonis, propria sunt atque ibi rectius leguntur. Sed plura habemus apud astrologos exempla eiusdem argumenti, i. e. honorum et malorum quae in singulis sphaerae locis septem planetae efficiunt¹. Praeter ceteros memorandus est Paulus Alexandrinus qui non nunquam ad verbum, praecipue in loco VIII, cum Rhetorio conspirat et materiem eodem ordine digessit.

Quaenam sit origo illorum quae Rhetorio cum Firmico sunt communia non liquet. Fieri potest ut haec quoque ex alia parte eiusdem Antiochi operis sumpta sint, sed ista coniectura summario Εισαγωγικῶν Parisino (*Catal.*, VIII, 3, p. 117) non fulcitur, nec cognatione ulla haec coniunguntur cum versibus, qui Antiocho tribuuntur, « de planetis in loco geniturae », (*Catal.*, I, p. 108 ss. editis². Accedit quod Paulus Alexandrinus, cuius epitomen valde decurtatam ab eodem fonte derivatam esse atque Rhetorii collectanea ex multis locis eius apparet, modo cum priore, de qua supra diximus, parte duodecim capitulorum, modo cum posteriore congruit. Auctor antiquissimus a quo haec, sicut antecedentia de septem sortibus, usque ad Paulum tradita sunt, sine dubio Hermes est Trismegistus (*Rev. de Phil.*, l. c., p. 66), sed quis liber inter archetypum Aegyptiacum et Pauli Introductionem medius intervenerit ignoramus. Huic quaestioni implicatissimae operam dent, qui de auctoribus Firmici inquirent.

F. 88^v. νδ'. Ἐπίσκεψις πινακική³.

<Η> πινακική ἐπίσκεψις οὕτως ζητεῖται· πρὸ πάντων δέον ζητεῖν περὶ εὐτοκίας καὶ δυστοκίας καὶ οὕτως τὰς τῶν φώτων δορυφορίας εἰ ὑπὸ τῶν αἰρετιστῶν δορυφορεῖται ἢ τῶν ἀνταιρετιστῶν καὶ εἰ ἐν ἀρσενί-

Parisinum 2425 ubique littera P signavi, quo solo traditur hoc cap. Orthographica tacite correxī. 1 Ἡ om. in spatīo P. 3 εὐτοκίας καὶ δυστ.] De his agitur in cap. ve' (p. 125). 4 εἰ] ἢ P.

¹ Cf. *Catal.*, I, p. 108 ss.; cod. Vatic. 1506 [= Rom. 20], f. 121 ss.; cf. *Rev. de philologie*, 1918, p. 66, n. 6. — Contra Iohan. Camaterus (ed. Miller, *Notices et extr. des mss. de la B. N.*, XXIII, part. 2, p. 78 ss.) Firmici ordinem sequitur.

² De his versibus, qui Dorothei esse videntur et ab Antiocho in libro suo inserti, cf. Boll, *Das Kalender des Antiochos (Sitzungsber. Heidelberg. Akad., XVI)*, 1910, p. 9 ss.; cf. *Mélanges École franç. de Rome*, 1918, p. 39.

³ Cf. cod. Paris. 2381 [= 45], f. 61^v: Περὶ πινακικῆς ἐπισκέψεως. Πινακική ἐπίσκεψις λέγεται δίπτυχον δελτάριον ἐν ψ τὸν ζωδιακὸν κύκλον ἐγγράψαντο

κοῖς ζωδίοις εἰσὶν ἢ ἐπὶ θηλυκοῖς τεταρτημορίοις τοῦ πίνακος, εἰ τὰ φῶτα εὐσύνδετα ἢ ἀσύνδετα πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸν ὕροσκόπον τυγχάνει, εἰ ὁ μὲν <έν> ἀρσενικῶ, ἢ δὲ ἐν θηλυκῶ καὶ πάλιν ἐναλλάξ· πολλὴ γάρ τις ἔστιν ἀπὸ τούτων ἐνέργεια. καὶ τότε Ζῆται τοὺς τριγωνικούς δεσπότας τοῦ αἰρετικοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ὕροσκόπου καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας αὐτῶν καὶ τοὺς ὀριοκράτορας Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ τὰ δωδηκατημόρια τῶν ἀστέρων ποῦ ἢ πρὸς τίνας ἐκπίπτουσι· <Ζῆται> καὶ τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ τὸν κύριον αὐτῶν· οὔτοι γὰρ ὕπαυγοι πεπτωκότες καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι ἢ ἐμπεριεχόμενοι ἢ καὶ ἀλλήλοις ἐναντιούμενοι καὶ κακῶς πεπτωκότες ἄτροφα ποιοῦσι τὰ τικτόμενα, μάλιστα τῶν φώτων ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένων ** ἢ καὶ ὕβρισμένην λέγε τὴν μητέρα, πλεον δὲ ἐν τῷ Καταβιβάζοντι. ἐν δὲ ταῖς τελευταίαις μοίραις τυχοῦσα μητρὸς ἀγένειαν σημαίνει, δίχα δὲ Ζυγοῦ διὰ τὸ τὰς τελευταίας μοίρας τοῦ Ζυγοῦ καλεῖσθαι αὐξῆσιν¹ καὶ δίχα Καρκίνου διὰ <τὸ> τὰς τελευταίας μοίρας τοῦ Καρκίνου καλεῖσθαι θεῶν γαῖαν***¹.

Ζῆται δὲ καὶ τοὺς τριγωνικούς δεσπότας τοῦ ὑπογείου κέντρου· ὁ γὰρ πρῶτος σημαίνει τὴν τοῦ θανάτου ποιότητα, ὁ δὲ δεῦτερος τὸ σίνος· ἐὰν οὔτοι κακῶς κείνται ἢ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωροῦνται, κακοποιοῦσιν τὸν θάνατον καὶ τὸ σίνος.

1 εἰσὶν e corr. P. εἰ] ἢ P. 2 ἢ] καὶ P. 3 εἰ] ἢ P. ἐν suppl. 7 Ζῆται suppl. 12 lacunam signavi. De Venere agi videtur (τυχοῦσα v. 13). ὕβρησμένην P. 15 τὸ suppl. 16 Lacunam sign. Multa hic deesse videntur, nam quae sequuntur finis est alius argumenti, videlicet de centrīs, quod erat τρίτη σκέψις, nam τετάρτη sequitur. Δευτέρα σκέψις tota periit.

οἱ ἀστρολόγοι καὶ τὰς τῶν ζωδίων ψήφους ἀπέθεντο ἐν τῷ δελταρίῳ· ἐπειδὴν γὰρ γένεσιν τινος ἐν (?) ἐβουλήθησαν μαθεῖν, οὕτως αὐτοὺς ὑπετίθεντο ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ζωδίων ὡσπερ τότε καὶ ἦν ἡ γένεσις ἐν τῷ οὐρανῷ τῶν ἀστέρων. Cf. Veltius Val, IV, 11 (p. 173, 26): ἐγγυμασθέντας τῇ πινακικῇ καὶ φυσικῇ τῶν ἀστέρων θεωρία καὶ τῶν πρὸς τὰ φαινόμενα κανόνων πραγματεία, infra p. 126 ad titulum cap. vZ¹ et Catal., VIII, 3, p. 97, 16.

¹ Cur Librae extrema αὐξῆσις appellentur non intellego, nam de incremento noctis post aequinoctium autumnale, cuius Libra signum est, vix agi potest. Sed signa astronomica Librae et Capricorni confusa esse crediderim, nam si solstitium brumale gradu octavo Capricorni, sicut Babylonii, statueris (cf. Vitruv. IX, 2 [5]), vel quinto decimo, sicut Eudoxus, in gradibus posterioribus αὐξῆι φῶς, ut in calendario Antiochi notatur ad d. 25 Decembris (cf. *Natalis Invicti* in *Comptes rendus Acad. Inscr.*, 1911, p. 292 ss.).

² In Cancro et in Capricorno portae caeli esse credebantur, sed secundum Numenium philosophum Cancro porta hominum vocabatur, quia per hunc fiebat descensus animarum, Capricornus autem deorum, quia per eum animae ad sedem immortalitatis ascendebant; cf. Procl., *In Remp. Plat.*, II, 128 ss., Kroll; Macrob., *Somn. Scip.*, I, 12, 1 ss.

Ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ σκέψει δέον ζητεῖν τὰς συνόδους καὶ πανσελήνους ἐν ποίοις τόποις τετυχήκασιν καὶ τίσι συνάπτουσιν ἀπὸ συνόδου ἢ πανσελήνου. βλέπε δὲ καὶ τίνες προαναφέρονται τοῖς φωσίν καὶ ἐπαναφέρονται· καὶ ἔαν μὲν ἀγαθοποιοὶ τύχωσιν, εὖ ἂν εἴη τὰ τῆς τύχης καὶ περὶ τῶν γονέων· εἰ δὲ κακοποιοὶ καὶ παραιρέται, 5 λέγε τοὺς γονέας ἀλλοφύλους ἢ ἀλλοεθνείς ἢ ἀγενεῖς ἢ ταπεινοὺς· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ παρὰ τῶν γονέων διαφθείρεσθαι ἢ καὶ ὀφθαλμῶν ἀλγηδόνας. ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ ὀριοκράτορες Ἡλίου καὶ Σελήνης κακοὶ καὶ ὑπαυγοὶ πεπτωκότες τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς τεχθέντας ταπεινοὺς σημαίνουσιν· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ φῶτα ἔαν εὐρῆς ἐν τροπικῷ ζωδίῳ, λέγε τοὺς γονεῖς ἀλλοφύλους ἢ ἀλλοεθνείς εἶναι¹. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ κακοποιοὶ μόνου καθυπερτεροῦντες τὴν Σελήνην ἢ τὸν Ἡλίον κατὰ ἐξάγωνον ἢ 10 τετράγωνον μᾶλλον κινδύνων εἰσὶν δηλωτικοί, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ βιοθανασίας. βλέπε δὲ καὶ τοὺς κυρίους τῶν συνοδοπανσελήνων καὶ τριγωνικὸς αὐτῶν δεσπότης πῶς κεῖνται καὶ ὑπὸ τίνων θεωροῦνται καὶ ποίας 15 φάσεις ἔχουσιν, καὶ <εἰ> μὴ ἀπόστροφοὶ εἰσὶν τῶν συνόδων ἢ πανσελήνων ἢ ἐναντιοῦνται τοῖς τόποις. αἱ συνοδοπανσέληνοι καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι καὶ τῶν κυρίων τῶν συνοδοπανσελήνων ἀποστροφῶν ὄντων ἢ ἐναντιουμένων, βιοθανασίας εἰσὶ 20 δηλωτικοί. εἰ δὲ καὶ ὁ κύριος τῆς κατὰ πῆξιν Σελήνης τύχῃ ἀπόστροφος ὦν αὐτῆς καὶ ὁ κύριος τοῦ ὠροσκόπου ἀπόστροφος αὐτοῦ, οὔτε ἄνθρωπος ἔσται ὁ γεννηθεὶς ἀλλὰ τέρας ἢ τετράποδον· καὶ εἰ μὲν ἀγαθοποιοὶ ἐπιθεωροῦσι τὰ κέντρα, τῶν χειροηθῶν ἢ ἐκθειαζομένων ἔσται τὸ γεννηθὲν οἶον κύων ἢ αἰλουρος <ῆ> ὄρνις² καὶ τὰ ὁμοία· εἰ 25 δὲ καὶ κακοποιοὶ ἐπιθεωρήσουσιν τὰ κέντρα τῶν ἀγαθοποιῶν ἀποστροφῶν ὄντων, ἄγριον <τι Ζῶον> ἔσται τὸ γεννηθὲν.

Ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ σκέψει δέον ζητεῖν τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ τῆς βάσεως καὶ τοῦ ὑψώματος τῆς γενέσεως καὶ τὰς φάσεις αὐτῶν καὶ τὰς τοποθεσίας³. ἔαν γὰρ καὶ ἀπόστροφοὶ

4 ἔαν] εἰ P. 16 εἰ suppl. ἀπόστροφοί] οἱ e corr. P. 20-26 in caput ἐη' περὶ δεκανῶν ἀσελοποιῶν (infra f. 122) perperam inseruit excerptum M(onacense), cf. *Catal.*, VII, p. 115, 27 ss. 21-22 οὔτε ἄνθρωπος ἔστιν ὁ γεννηθεὶς οὔτε κτήνος ἀλλὰ τέρας τι ἄσημον M; cf. 123, 16. 23 κακοποιοὶ male M. 24 ὄρνις om. M. Recte κύων pro κρύος traditur. Boll (*Catal.*, VII, p. 248) contulit Ptolem., *Tetrab.*, p. 123, 18: τῶν ἐκθειαζομένων οἶον κυνῶν ἢ αἰλούρων ἢ πιθήκων ἢ τῶν τοιούτων; cf. infra n. 2. ἢ suppl., cf. infra n. 2. 26 τι Ζῶον ex M suppl. 29 βάσεις P; corr.

¹ Similia infra in cap. γη', Περὶ ἀλλοφύλων γονέων, v. 3.

² Legebatur, opinor, apud Antiochum, Rhetorii fontem, οἶον κύων ἢ αἰλουρος ἢ πιθήκος ἢ ἴβις ὄρνις quae omnia sunt animalia dodecaori (c. infra p. 122, n. 1). Nam ὄρνιν hic gallum dici non potest, cum nusquam is quasi deus cultus fuisse videatur.

³ Similia docebantur in cap. κζ', κζ' « Introductionis » Antiochi (*Catal.*, VIII, 3, p. 117, 28 ss.); cf. ipsum Rhetorium, *Catal.*, I, p. 160, c. 47.

τύχῃσι τοῦ ὠροσκόπου οἱ ἀποκεκλικότες, ἐπίκεντροι δὲ τῷ κλήρῳ τῆς
 τύχης μετὰ τῶν ἀγαθοποιῶν, καλὰ τῇ τύχῃ σημαίνουσιν, εἴπερ ἔξαιτοι
 τύχῃσιν. εἰ δὲ τούτων οὕτω κειμένων τὸν ἐνδέκατον τόπον τοῦ κλήρου
 ἢ τοῦ ὠροσκόπου τὸν καλούμενον περιποιητικὸν κακοποιὸς μόνος
 5 θεωρήσει <ἢ> τὸν ὄγδοον τόπον τοῦ ὠροσκόπου ἢ τὸν κλήρον
 τῆς τύχης ἢ τὸν κύριον τοῦ ὄγδου τόπου, μετὰ τῆς ἐκπτώσεως καὶ
 βιοθανασίαν δηλοῖ τὸ σχῆμα¹. εἰ δὲ ὁ κλήρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος
 αὐτοῦ καλῶς τύχῃσιν, ὁ δὲ κλήρος τοῦ δαίμονος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ
 κακῶς τύχῃσι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσι, ἔκπτωσιν τελοῦσι τῇ
 10 γενέσει μάλιστα ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως διὰ τὸ κατὰ Πτολεμαῖον
 κλήρον τύχης ὑπάρχειν τὸν κλήρον τοῦ δαίμονος. εἰ δὲ καὶ ὁ κύριος τοῦ
 ὑψώματος τῆς γενέσεως κακῶς τύχῃ ἢ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ,
 καθαιρέσεις <τῶν> ἀξιωμάτων ἢ τῶν πράξεων, ἀργίας καὶ νωχελίας
 ποιήσει· εἰ δὲ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καλῶς κειμένου καὶ ὑπὸ ἀγαθο-
 15 ποιῶν θεωρουμένου ὁ κύριος αὐτοῦ εὔρεθῇ ἐν τῷ ἐννάτῳ τόπῳ
 τοῦ ὠροσκόπου ἢ ὁ κύριος τοῦ δαίμονος, ἀπὸ ἱερῶν πραγμά-
 τῶν ἢ ἱερῶν τόπων ὁ τοιοῦτος ἐπικτήσεται. εἰ δὲ ἐν τῷ ὑπογείῳ
 τύχῃ ὁ κύριος τοῦ κλήρου, θησαυροφύλαξ ὁ τοιοῦτος γενήσεται· εἰ δὲ
 ἐν καθύγρῳ Ζηδίῳ τύχῃ ὁ κλήρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ, ἔξ
 20 ὑγρῶν πραγμάτων ἢ ναυτικῶν ὁ τοιοῦτος ἐπικτήσεται· καὶ ἀπλῶς
 δέον κατὰ τὴν φύσιν τοῦ Ζηδίου καὶ τὴν τοποθεσίαν <ἐν ἢ> ἔτυχεν ὁ
 κλήρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ, ἀποφαίνεσθαι τὰς εὐδαιμονίας
 ἢτοι ἐκπτώσεις. ἐὰν τύχῃ Ἄρης ἢ Κρόνος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῆς
 τύχης, εὔρεθῇ δὲ ὁ τῆς αἰρέσεως ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ τριγῶνῳ ἢ ὑψώματι,
 25 ἀπὸ βίας καὶ ἀρπαγῆς τὰς περικτήσεις ποιήσει καὶ ἀδικίας. ἰδὲ δὲ τινὰς
 ἐσχηματικότητας ἐν τῷ ἔκτῳ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ ἀπὸ δουλικῶν
 προσώπων ἀδικηθέντας καὶ προδοθέντας ὡς διὰ τὸν ἕκτον τόπον· ὁ
 γὰρ δωδέκατος τόπος τοῦ κλήρου τῆς τύχης ὑπὸ κακοποιῶν μόνον
 θεωρούμενος μάλιστα καὶ παραιρέτων σημαίνει τὰς ἐκπτώσεις οὕτως·
 30 ὑπὸ μὲν Ἀρέως ἀπὸ ἐμπυρισμῶν ἢ ἀρχόντων ἢ στρατιωτικῶν ἢ
 ληστρικῶν ἐφόδων ἢ τῶν ὁμοίων· ὑπὸ δὲ Κρόνου ἀπὸ ναυαγίων ἢ
 δικῶν ἢ πρεσβυτέρων προσώπων καὶ (ἐκκλη)σιαστικῶν ἢ εὐνούχων ἢ
 ἀνασκευῶν τινων χάριν παλαιῶν πραγμάτων ἢ νεκρικῶν προσώπων·
 ὁ κλήρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἀπόστροφοὶ τοῦ Ἥλιου ἐκπτώ-

1 τῷ ὠροσκόπῳ P. 5 ἢ suppl. 8 καλός P. 10 τὸν P. 13 τῶν suppl. 16 τοῦ
 ὠροσκόπου, i. e. ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου, cf. 123, 14. 17 τὸ τοιοῦτον ἐπικτήσεται P.
 21 ἐν ἢ suppl. 25 περικτήσεις. ἰδὲ] ἴδω ut vid. P. 26 τῶν κλήρων P. 28 γάρ]
 Leg. γε? 30 ὑπὸ μὲν corr.: εἰπωμεν P. ἢ στρατ. ἢ ἀρχόντων P; cf. 129, 2.
 32-33 ἢ δικῶν corr.: ἰδικῶν P. 33 ἐκκλησιαστικῶν (ἐκκλη in margine) P: leg.
 ἔξουσιαστικῶν?

¹ De his et eis quae sequuntur, cf. infra cap. vζ' doctrinam Hermetis de locis.

τους ποιούσι δίχα ὁμοζωνίας καὶ τῶν ἰσαναφόρων Ζωδίων καὶ τῶν ἰσοδυναμούντων· ἀλλὰ καὶ ὁ κύριος τῆς συνόδου ἢ πανσελήνου ἐν τῷ <δω>δεκάτῳ <ἦ> ὀγδόῳ τοῦ ὠροσκόπου ἐκπτώτους ποιούσι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ σύνοδος καὶ ἡ πανσέληνος ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἢ ὀγδόῳ. καὶ ἔαν τὰ πλείονα σχήματα καὶ οἱ τούτων κύριοι ἐπὶ <ἀγαθοῦ> τόπου 5 εὐρεθῶσι κεκοσμημένα φύσεσιν καὶ σχηματισμοῖς, ἐπίμονα τὰ τοῦ βίου καὶ τὰ τῆς δόξης γενήσονται· ἡ δὲ χρονιότης <τῆς> εὐτυχίας ἢ δυστυχίας ἢ ἀνωμαλίας ἐκ τῆς τῶν περιπάτων [καὶ] κολλήσεως τῶν γινομένων ἀπὸ πάντων τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος. ἀλλὰ δεόν καὶ ἐκ τῆς τοῦ Ζωδίου ἀναφορᾶς, καθὼς 10 Αἰγύπτιοι, καὶ ἐκ τῆς ἐκάστου ἀστέρος κυκλικῆς περιόδου, τουτέστιν τῶν τελείων καὶ μέσων καὶ ἐλαχίστων ἐτῶν, κατὰ τρίτον καὶ ἡμισυ καὶ δίμοιρον τῶν χρόνων μετὰ τῶν ἀναφορῶν τῶν Ζωδίων ** καὶ τὰς παραδόσεις καὶ παραλήψεις τῶν ἀστέρων· καὶ ἔαν μὲν οἱ ἀστέρες κακῶς ἐπισηματίζωνται πρὸς τὸν ἀνατολικὸν ὀρίζοντα, καλῶς δὲ πρὸς τὸν 15 κλήρον τῆς τύχης καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ, τὰ μὲν πρῶτα ἄπρακτα ἔσται, ἔξ ὑστέρου δὲ πρακτικά. εἰ δὲ ἐναλλάξ τὸ σχῆμα γίνεται καὶ τοῦ ὠροσκόπου καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τοῦ κυρίου αὐτῆς, ἀνάπαλιν τὴν πράξιν ἢ τὴν ἐκπτώσιν λέγε. ὁμοίως οἱ μὲν κλήροι σημαίνουσιν τὴν πρώτην ἡλικίαν, οἱ δὲ κύριοι αὐτῶν τὴν τελευταίαν· ἡ μὲν γὰρ 20 τύχη τὰ σωματικὰ πάθη καὶ περικτήσεις σημαίνει, μάλιστα ὁ 1᾽ αὐτῆς τόπος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ· ὁ δὲ δαίμων τὰ ψυχικὰ καὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς δόξας καὶ τὸν τρόπον. ὁ δὲ κύριος τῆς βάσεώς ἐστι θεμέλιος τῆς τύχης. μερίζων οὖν τὰ ἔτη τῆς γεννήσεως μὴ μόνον ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου τοὺς ἐνιαυτοὺς δεόν ἐκβάλλειν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἡλίου καὶ Σελήνης 25 καὶ κλήρου τῆς τύχης. εἰ δὲ καὶ πατέρα ἔχη καὶ μητέρα, ἐκβαλλόνται τὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ οὕτως σκέπτου τὸν ἐνιαυτὸν τῶν γονέων. Ζῆτει δὲ μὴ πως <ὁ> πλείονα λόγον ἔχων πρὸς τὴν γένεσιν κακῶς πέση ἢ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ· καὶ τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα φαῦλον ὑπάρχει· κακοθανασίας γὰρ ποιήσει τῇ γενέσει. 30

Μετὰ πάντων δὲ τῶν σχημάτων σκέπτου καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὀρίων καὶ τὰς τοπικὰς διακρίσεις καὶ τοὺς συσχηματισμοὺς τῶν ἀστέρων καὶ τὰ πρόσωπα τῶν δεκανῶν μετὰ καὶ τῶν παρανατελλόντων αὐτῶν καὶ τῆς μορφώσεως τῆς δωδεκαῶρου¹. Ζῆτει δὲ καὶ τὸν κύριον

3 δεκάτῳ P; cf. v. 4. Duodecimus locus malus est. ἢ suppl. 5 ἀγαθοῦ suppl. 7 τῆς suppl. 8 καὶ del.; cf. infra p. 124, 26. 11 κυκλικῆς corr.: θυλικῆς P (i. e. θηλυκῆς). 12 cf. Vettius Valens, III, 16, p. 157, 5 Kroll. 13 lac. sign. 14 κακῶς corr.: καὶ P. 21-23 cf. Hermet. Trism. apud Paulum Alex., K, 4, et *Catal.*, I, p. 168, 28 ss. 21 παρακτίσεις ut vid. P. 23 cf. p. 132, 4. 26 ἐκβαλλαι sic P. 28 ὁ suppl. 33 cf. 124, 15 ss. 34 L. αὐτοῖς?

¹ De dodecaoro Aegyptiaco, cf. Boll, *Sphaera*, p. 295 ss. Rhetorius, qui de signis dodecaori simul cum zodiaci consurgentibus in capitulo *Catal.*, VII,

τοῦ δωδεκάτου τόπου καὶ τοῦ ἔκτου ἀπὸ ὠροσκόπου, μὴ πως ἐπίκειν-
 τροι τύχῳσι· ὠρονομοῦντων γὰρ βλάπτουσιν τὴν νεότητα, δύνοντων
 δὲ τὸ γήρας. Ζήτει δὲ καὶ τὴν Σελήνην, <εἰ> μὴ ὄρᾳ τὸν κλῆρον τοῦ ἀναι-
 5 ρέτου ἀστέρος· σημεῖόν ἐστιν τοῦτο βιοθανασίας· λαμβάνεται δὲ ὁ κλῆ-
 ρος τοῦ ἀναιρέτου ἀστέρος ἀπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου τοῦ ὠροσκόπου ἐπὶ
 Σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ.

Ἐν δὲ τῇ ἕκτη σκέψει δέον ζητεῖν τὸν Ἀναβιβάζοντα καὶ
 Καταβιβάζοντα ἐν ποίοις τόποις καὶ δεκανοῖς τετυχήκασιν καὶ ὑπὸ
 τίνων θεωροῦνται· πολλάκις γὰρ καὶ τῶν ἀστέρων καλῶς κειμένων
 10 μάλιστα τῶν ἀγαθοποιῶν ὁ καταβιβάζων συμπαρῶν μετὰ Ἥλιου ἢ
 Σελήνης ἢ Διὸς ***.

Ἐν δὲ τῇ ἐβδόμῃ σκέψει Ζήτει τὰ δωδεκατημόρια τῶν ἀστέ-
 ρων μάλιστα Ἥλιου καὶ Σελήνης καὶ ὠροσκόπου ἐν ποίοις τόποις
 τοῦ ὠροσκόπου τετυχήκασιν καὶ ὑπὸ τίνος θεωροῦνται· εἰ γὰρ
 15 εἰς τετράποδα ζῷδια τύχῳσι τὰ δωδεκατημόρια αὐτῶν μετὰ τοῦ ὠρο-
 σκόπου, λέγε μὲν τετράποδον ἢ τέρας τὸ γεννηθέν, μάλιστα καὶ τῶν
 φώτων οὕτως τυχόντων, ἔξαιρέτως δὲ καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ
 τοῦ κυρίου αὐτῆς. πολλάκις δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο ἐποίησεν ἠνιόχους καὶ
 ἵπποδρόμους ἢ θηριοτρόφους τῶν ἀγαθοποιῶν μαρτυρούντων· εἰ δὲ

2 ὠρονομοῦντων (i. e. ὠροσκοπούντων) corr. : ὠρονομοῦντος P. νεότηταν P.
 δύνοντος P. 3 μὴ ὄραν (sic) τὸν κύριον P, corr. 8 δεκάτοις P. 9 κάλλων (sic) P.
 11 Post Διὸς multa deesse videntur. In P lacuna non indicatur. 14 ἀπὸ τοῦ cor-
 15 rigere nolui, cf. p. 121, 16; 122, 3. 16 λέγε μετὰ P. ἦ καὶ P; cf. p. 120, 22; 124, 3.
 17 ἔξεραίτος P. 19 θυρηθρόφους P.

p. 195 ss. edito agit, ipse infra duo animalia eiusdem nominat, nempe cap. οζ' Τρά-
 γος (cf. *Catal.*, VII, p. 204, 7 ss.) et cap. 4ζ' Πίθηκος qui est Κυνοκέφαλος vel
 Δυσώνυμος (*Catal.*, VII, 208, p. 23 ss.); cf. etiam supra p. 120, l. 2. — Cum verbo
 μορφώσεως, cf. *Catal.*, V, 1, p. 188, 25: τὰς μορφώσεις τῶν δεκανῶν. — Notabilia
 de dodecaoro praebebat papyrus magica Parisina (Wessely, *Griech. Zauberpap.* in
Denkschr. Akad. Wiss. Wien, XXXVI, 1888), v. 1635 ss., ubi in longa Solis invo-
 catione legitur: "Ὁρα α' μορφήν ἔχεις αἰλούρου, ὄνομά σοι φαρμακουνήθ· δὸς
 δόξαν καὶ χάριν τῷ φυλακτηρίῳ τούτῳ· ὠρα β' μορφήν ἔχεις κυνός· ὄνομά σοι
 σουφι ac sic deinceps usque ad ὠρα ιβ' μορφήν ἔχεις κροκοδείλου, ὄνομά σοι
 ἀερθο κ. τ. λ. Inaque Sol in horas formam et nomen mutat, figura singulorum τῆς
 δωδεκαῶρου animalium assumpta. Cf. Iambl., *De mysteriis*, VII, 3 (p. 253, 9 Par-
 thley): Σχηματίζεσθαι μὲν κατὰ ζῷδιον (τὸν Ἥλιον) καὶ τὰς μορφὰς ἀμείβειν καθ'
 ὠραν ... κατὰ ζῷδιον καὶ καθ' ὠραν μεταβάλλεσθαι αὐτόν, qui his transfiguratio-
 nibus varias virtutes a Sole descendentes indicari explicit, additque talibus ora-
 tionibus Aegyptios uti etiam ἐν ταῖς κοινοτέραις εὐχαῖς. Quod Aegyptiorum vete-
 ribus monumentis confirmari collega Bruxellensis Ioannes Capart interrogantem
 me certiorein fecit; cf. Maspero, *Hist. anc. des peuples de l'Or.*, I, p. 89; Brugsch,
Thes. inscriptionum Aegyptiacarum, p. 57; Daressy, *Annales du service des anti-
 15 quités*, t. XVII, 1917, p. 15 ss. — Vide praeterea quae congescit Franciscus Boll in
T'oung Pao, XIII, 1912, p. 704, 710 ss.

καὶ ἡ Σελήνη ἀπέστραπται τὸν οἰκοδεσπότην αὐτῆς ἢ ἐναντιοῦται αὐτῷ, τὸ αὐτὸ σημαίνει. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ τριταία τῆς Σελήνης ¹ ἐν τετραπόδῳ τυχοῦσα καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη τέρατα ἢ τετράποδα σημαίνει τὰ γεννώμενα· ἐὰν δὲ τούτων οὕτως κειμένων εὐρεθῆ <ἢ> τριταία τῆς Σελήνης ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη, ὁ δὲ κύριος τῆς ⁵ προγενομένης συνόδου καὶ πανσελήνου ἀπέστραπται τὸν ὠροσκόπον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, τὸ αὐτὸ σκόπει.

Ζῆται δὲ καὶ τὸν αἰτιατικὸν κλῆρον τὸν λαμβανόμενον ἀπὸ Κρόνου [καὶ] ἐπὶ Ἄρεα καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ· οὗτος γὰρ ὁ κλῆρος ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος ἐπισφαλῆς καὶ ἐπικίνδυνος ¹⁰ καθαιρετικὰς ποιῶν τὰς γενέσεις. ἐπιθεῶρει δὲ τὸν σχηματισμὸν τῶν ζωδίων κατὰ τὰ † ἰσανεφηκτα καὶ κατὰ τὰς ἰσοδυναμίας· δέον γὰρ Παρθένον καὶ Κριὸν † διάμετρα λογιζέσθαι καὶ Ζυγὸν καὶ Ἰχθύας καὶ τὰ λοιπὰ ἰσανάφορα καὶ ὁμόζωνα ζωδία. καθ' ἐκάστην γένεσιν δέον ¹⁵ ζητεῖν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν δεκανῶν πρὸς τοὺς ἀστέρας καὶ τοὺς παρανατέλλοντας καὶ τὰ πρόσωπα τῶν δεκανῶν καὶ τὴν λαμπρομοιρίαν τῶν ζωδίων ².

Τούτων γὰρ πασῶν τῶν ἐπτὰ σκέψεων οὕτως ἐξεταζομένων οὐχ ἀμαρτήσιον περὶ τὰ τῆς γενέσεως θεμέλια.

Ζῆται δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐνδεκάτου τῆς τύχης καὶ φυλάττου ²⁰ τῶν ἐκλειπτικῶν τὰ τρίγωνα· Ζῆται δὲ καὶ τὰς μοίρας τῶν κέντρων. πολλάκις γὰρ τῶν ἀστέρων τῆς γενέσεως παραπεπτωκότων οἱ λαμπροὶ τῶν ἀπλανῶν εὐρίσκονται μοίραις ἐπικέντροις, καὶ μεγάλας καὶ ὑπερβαλλούσας ποιοῦσιν τὰς γενέσεις· πολλοὶ γὰρ ἀγνοοῦσιν τὰς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεις τε καὶ ἐνεργείας. ἀλλὰ δὲ καὶ ἐν ταῖς κολ- ²⁵ λήσεσιν τῶν περιπάτων μεγάλως ἐνεργοῦσιν, εἴπερ ὁ κολλῶν ἀστήρ τὸν τοῦ ἀπλανοῦς ἄνεμον τρέχει. ὁμοίως δὲ ἐνεργοῦσιν πάλιν οἱ ἀπλανεῖς, εἴπερ ἰσόμοιροι τῶν πλανητῶν τύχῳσιν κατὰ τὸν αὐτὸν ἄνεμον ³.

¹ L. τοῦ οἰκοδεσπότης? sed cf. v. 6. ⁴ γενόμενα P. ⁵ ἢ suppl. ⁶⁻⁷ L. τοῦ ὠροσκόπου καὶ τοῦ οἴκου? sed cf. v. 1. ⁹ καὶ del. ἀπὸ, ἐπὶ superscr. P. ¹⁰ ἐπισφαλῆς P. ¹² L. ἰσανάφορα? cf. 122, 1-2. ¹³ διάμετρα (signo astr.) P. Leg. σύζυγα. ¹⁵⁻¹⁶ Eadem p. 122, 33. ¹⁸ οὐκ P. ²² πολλάκις corr.: πολλὰ P. παραπεπτωκότ(ων) P. ²⁶ εἴπερ corr.: ὑπὲρ P.

¹ De tertio die Lunae cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. grecque*, p. 487, n. 2 et infra cap. πα'.

² Cf. infra cap. πα': τὰς λαμπρομοιρίας τῶν ἀστέρων. In hoc codice P exstat ipsius Rhetorii tabula Περὶ λαμπρῶν καὶ σκιερῶν μοιρῶν (f. 173. supra p. 35); cf. *Catal.*, I. p. 151, cap. 12.

³ Haec de stellis fixis (v. 22-28) ex astrologo anni 379 (*Catal.*, V, 1, p. 196, 1-197, 22) hausisse videtur Rhetorius, qui ex eodem fonte cap. νη' repetit.

νε'. Περὶ τοκετοῦ. [Περὶ εὐτοκίας καὶ δυστοκίας
καθὼς Δωρόθεος].

Ἐπὶ μὲν ἀρσενικῆς γενέσεως τὰ φῶτα ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις τυχόντα
καὶ ὁ ὄροσκόπος ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενος εὐτοκίαν ποιοῦσιν·
5 ἐπὶ δὲ θηλυκῆς γενέσεως δυστοκίαν ποιοῦσι, καὶ μάλιστα ἐὰν ὦσιν τὰ
φῶτα τρίγωνα ἀλλήλων καὶ ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις. ἐπὶ δὲ ἀρσενικῆς
γενέσεως τὰ φῶτα ἑαυτῶν τρίγωνα καὶ ἐν θηλυκοῖς ζῳδίοις μετὰ τοῦ
ὄροσκόπου δυστοκίαν ποιοῦσι· αὕτη γὰρ ἡ φάσις τῶν φώτων
καλεῖται ἀμφίκυρτος. Ζεὺς ὄροσκοπῶν εὐτοκίαν δίδωσι, καὶ εἰ μὲν
10 ἀρσενικὸν εἴη τὸ ὄροσκοποῦν ζῳδίου, τὸν πατέρα εὐγενέστερον εἶναι
τῆς μητρός· εἰ δὲ θηλυκόν, τὴν μητέρα τοῦ πατρός. Κρόνος ὄροσκο-
πῶν δυστοκίαν παρέχει, μάλιστα ἐν τοῖς θηλυκοῖς ζῳδίοις. Ἄρης
ὄροσκοπῶν, μάλιστα ἐν θηλυκοῖς ζῳδίοις, ἔξαπίνης καὶ σύντομον
ποιεῖ τὸν τοκετὸν μάλιστα ἐν ὀδῷ ἢ λούτρῳ. φησὶ δὲ καὶ τὰ ὀρθὰ
15 καὶ τὰ πλάγια ζῳδία πολλὰ συμβάλλεσθαι εἰς τὸν περὶ τοκετοῦ
λόγον· ὀρθὰ μὲν ζῳδιά εἰσιν ἀπὸ Καρκίνου ἕως Τοξότου, πλάγια
δὲ τὰ λοιπὰ ἀπὸ Αἰγόκερω ἕως Διδύμων. ἡ οὖν Σελήνη ἐν τοῖς πλαγίοις
ζῳδίοις τυχούσα καὶ ὑπὸ τῶν κακῶν ἐμπερισχομένη δυστοκίαν ἀποτε-
λεῖ, μάλιστα καὶ τῶν κακοποιῶν ἐν τοῖς πλαγίοις ζῳδίοις τυχόντων καὶ
20 τὴν Σελήνην ἔκκεντρον ἐπιθεωρούντων.

νεζ'. Περὶ γεννημάτων ἀπὸ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος.

Κρόνου πολεύοντος ὄροσκόπου α' γ' η' ι' οἱ γεννώμενοι ἀγενεῖς καὶ
ἐπισινεῖς καὶ βιοθάνατοι.

Διὸς πολεύοντος ὄροσκόπου α' δ' ι' ια' οἱ γεννώμενοι ἄρχοντες,
25 ἔνδοξοι, ἐπαφρόδιτοι.

Ἄρεως πολεύοντος ὄροσκόπου α' ε' ς' η' ἀπὸ σιδήρου ἢ πυρὸς
τελευτῶσι ἢ χόλῳ μεγιστάνου ἢ αἵματος ἀναφορᾶ.

P(arisinus) f. 91^v. V(aticanus) 1056, f. 71^v = *Catal.*, V, 3, p. 79-80. 1 Περὶ τοκε-
τοῦ P (cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 108, 22, νε'): Περὶ ... Δωρόθεος V. Verbum poetieum
τοκετός ex Dorotheo sumpsit Rhetorius; cf. *lumen supra cap. vñ*, p. 118, v. 3: περὶ
εὐτοκίας καὶ δυστοκίας, ita ut titulus genuinus fuisse videatur: Περὶ εὐτοκίας καὶ
δυστοκίας ἐκ τῶν Δωροθέου περὶ τοκετοῦ. 3 ἀρσενικῆς V. ἀρσενικοῖς V ac sic
semper. 4 ὁ om. P. 5 δυστοκίαν ex δυστοκίας correct. P. καὶ om. P. 5-6 τρι-
γωνίζωσιν τὰ φῶτα ἀλλήλους V. 7 ἑαυτοῖς τριγωνίζοντα V. 9 κείται ἀφύκη-
ρτος P. 11 τοῦ πατρός om. V. 12-13 ὁ δὲ Ἄρης — ζῳδίοις bis in P. 14 τόν]
τὸ P. μάλλον V. λούτρῳ P: βαλανείῳ V, cf. *infra* p. 133, 4. 15 εἰς τὰ πολλὰ P.
συμβάλλονται V. τοῦ τοκ V. 16 μὲν γὰρ P. 17 τὰ λοιπὰ om. P. 17-20 ἡ οὖν —
ἐπιθεωρούντων om. V. 18 στιχοῦσα i. e. στείχουσα? P. 19 τυχόντων corr.:
στειχόντων P. 21 P(arisinus) f. 92^v. Exstat hoc Rhetorii caput et in cod. Veneto 7,
f. 393, νγ', quem propter bellum inspicere mihi non licuit. 22 et 24 γενόμενοι P.
26 ἦ] καὶ P. 27 ἀναφορᾶς P.

Ἡλίου πολεύοντος ὠροσκόπου α' β' γ' δ' η' λαμπροί, ἔνδοξοι, μεγίστανων φίλοι, θεοφιλείς.

Ἀφροδίτης πολεουούσης ὠροσκόπου α' β' ε' η' θ' ι' ἐπαφρόδιτοι πρακτικοί.

Ἐρμοῦ πολεύοντος ὠροσκόπου α' δ' ζ' η' ἔμπρακτοι, δραστικοί, 5 πολυίστορες.

Σελήνης πολεουούσης ὠροσκόπου α' γ' ζ' η' ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων γινωσκόμενοι.

Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νυκτερινῶν ὥρῶν, ἔαν ὁ κύριος τῶν ὥρῶν τοῦ διέποντος κακοδαιμονίση θυριοβόλους ποιεῖ· ἔαν δὲ Κρόνου 10 διέποντος Σελήνη διαμετρή, ἐπιληπτικὸν καὶ θεοφορούμενον ποιεῖ.

νζ. Ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος τῆς <δωδεκατόπου> [Ἐρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου περὶ τῆς τῶν ιβ' τόπων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως]¹.

Τόπος δωδέκατος².

15

Ὁ δωδέκατος τόπος καλεῖται κακοδαιμόνημα καὶ προαναφορὰ τοῦ ὠροσκόπου καὶ μετακόσμιος. σημαίνει τὰ περὶ ἐχθρῶν καὶ δούλων καὶ τετραπόδων καὶ πάντα τὰ πρὸ τῆς ἀποκυητικῆς ὥρας ἀποτελούμενα

8 γωσώμενοι ut vid. P. 10 θυριοβόλους P. Verbum novum? L. θυριοβρώτους? cf. p. 128, 23 et Περὶ τεταρτ. f. 117. 12 P(arisinus) 2425, f. 92; A = Parisinus 2424 [= 9], f. 5 (descripsit Boudreaux); V(enetus) 7 = Marcianus 335, f. 28 (descripsit Riccoboni). 12-14 ν'. Ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος P: τῆς δωδεκατόπου supplevi ex ipsius Rhetorii cap. κζ' codicis Parisin. 2506 [= 10], f. 22^r, qui ad hoc caput se refert verbis « τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος τῆς ιβ' τρόπου (sic) », cf. Paul. Alex., L, 1: Περὶ τῆς τῶν δώδεκα τόπων πινακικῆς ἐκθέσεως. Tabulam duodecim locorum, quae explicabatur, librarii suppresserunt; cf. p. 118, n. 3. Titulum omis. A (et Paris. 2506, f. 1); quem V praebet (cf. cod. German. 26, f. 48 et 34, f. 159), Ἐρμοῦ τοῦ Τρισμ. — δυνάμεως, commenticius est, sed auctoris nomen, ut alioquin haec classis codicum (p. 116), hic quoque servavit. cf. p. 131, v. 5 et p. 132, n. 1. 15 Τόπος ιβ' PV: om A. 16 ὁ om. P. ιβ' AV. 16-17 καλεῖται κ. κ. π. τοῦ ἰβ' καὶ μετακόσμιος P: μετακόσμιος καλούμενος AV cet. om. κακοδαιμόνημα] an κακὸς δαίμων? cf. Hermet., Catal., VIII, 3, p. 101, 8; Antioch., ib., p. 117, 18 (ubi leg. καὶ <κακόν> δαίμονα); Paul. Alex., O, 1; Vett. Val., p. 62, 8 (κακοδαίμων); Firmic. Mat., II, 19, 13 (cacos daemon). 18 ἀποκυκλικῆς A. τελούμενα AV.

¹ De hoc capitulo vide praefationem supra p. 116 ss.

² Duodecimus locus primum locum obtinet quia ea quae ante natalem diem in sinu matris fiunt significat. Hunc ordinem Rhetorii esse monstrat consensus codicum AP (cf. Paris. 2506 [= 10], f. 1; German. 26, f. 48); cf. Vett. Val., II, 5. — Primo loco i. e. horoscopo incipit V (cf. German. 34, f. 159) et hic erat ordo veteris libelli Hermetis Trismegisti (cf. Catal., VIII, 3, p. 101, 16 ss.), quem sequuntur Antiochus (Ibid., p. 117, 1 ss.) et Paul. Alex., I, 2.

καὶ τῇ μητρὶ καὶ τῷ τεχθησομένῳ, ἐπειδὴ πρὸ τῆς τοῦ βρέφους ἐκκρί-
σεως τοῦτο τὸ ζῦδιον ἀνέτειλε. Κρόνου δὲ τόπος ἐκλήθη, καθὸ διὰ τῆς
προχοῆς τῶν ὑδάτων ἐκκρίνεται τὸ βρέφος καὶ ὅτι μέσον ζωῆς καὶ
θανάτου ἡ τίκτουσα καθέστηκε ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως κατὰ διάμετρον
5 ἐπιθεωρουμένη.

Οἱ οὖν κακοποιοὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ τόπῳ τυχόντες δυστοκίας ποιούσι
καὶ σωματικὰ πάθη καὶ τομὰς ἢ σίνη περὶ τοὺς πόδας ἢ τὸ στόμα
ἢ τὸν δακτύλιον καὶ δούλων ἀναιρέσεις καὶ ἐχθρῶν· εἰ δὲ ὁ κλῆρος τῆς
τύχης ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου γένηται καὶ οἱ κακοποιοὶ ἐπιθεωρήσῃσι τὸν
10 κλῆρον, πλείστα κακὰ ἐπιφέρουσι βλάπτοντες ἐν τοῖς ἰδίοις πάντοτε
χρ(όνοις). ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀγαθοποιοὶ βλάπτουσιν ἐν τῷ ἰβ' καὶ οὐ μερί-
ζουσι τὰ ἑαυτῶν ἀγαθὰ. ὁ μὲν γὰρ Ἥλιος παρῶν τῷ τόπῳ πατρὸς δού-
λου ἢ ἐκπτώτου ἢ ἀγενοῦς τὸν τοκετὸν λέγει ἢ τῶν πατρικῶν ἀποβολὴν
ἢ καὶ σεσινωμένον τὸν πατέρα. ἢ δὲ Σελήνη ὁμοίως τὰ πρὸς τὴν μητέρα
15 δηλοῖ. ὁ δὲ Ζεὺς ἐπιπαρῶν τῷ τόπῳ ἐχθρῶν ἐπαναστάσεις ποιεῖ· ἢ δὲ
Ἄφροδίτη κακογάμους ἢ δουλογάμους· ὁ δὲ Ἑρμῆς κακοτρόπους, κακο-
πράγμονας. ἂν δὲ οἱ κύριοι τῶν συνόδων ἢ πανσελήνων εὐρεθῶσιν
ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, κακὸν τὸ σχῆμα πρόλεγε· ἐκπτώτους γὰρ ποιεῖ ἢ
βιοθανάτους. τὸ δωδεκατημόριον τοῦ Ἥλιου ἢ τῆς Σελήνης, ἂν ἐν
20 τούτῳ τῷ τόπῳ τύχῃσι, ἀγενεῖς ἢ ἐκπτώτους τοὺς γονεῖς λέγε ἢ
πατρικὰ φθείροντας. ἂν δὲ ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ
τύχῃσιν τῶν κακοποιῶν ἐπικέντρων ὄντων ἀγαθοποιοῦ μὴ ἐπιθεω-
ροῦντος, κυνανθρώπους ποιούσιν τοὺς γεννηθέντας· ἂν δὲ Ἄρης καὶ

1 τεχθησομένῳ P; formam servavi: τεχθέντι AV. ἐπεὶ δὲ P. τοῦ βρέφους
om AV. 1-2 ἐκρήσεως P. Leg. ἐκκρίσεως, cf. v. 3: ἐκτροπῆς AV, cf. Vett. Val.,
62, 13. 2 τοῦτο corr.: αὐτοῦ AV. ἀνέτελλε AP. καὶ Κρόνου P. καθότι
AV. 3 προχοῆς ὑδάτων] Nam Saturni domicilium Aquarius est. 4-5 καθέστηκε
— θεωρουμένη om. AV. 6-12 Οἱ οὖν — ἀγαθὰ] cf. Vett. Val., II, 5 (p. 62, 9-14).
6 οἱ οὖν AV: οἶον P. ἐπὶ τ. τ. τ. τυχόντες P: ἐν τῷ ἰβ' ὄντες AV. 7 ἢ (prius):
καὶ AV. τὸ om. AV. 8 δακτύλον P. ἀναίρεσιν P. 8-11 τούτου — χρόνοις] τοῦ
ἰβ' πέση ἢ καὶ Ἄρεως ἐπιθεωροῦντος πλείστα ἐπιφέρεται κακὰ ἐν τοῖς οἰκείοις
βλάπτοντα χρ(όνοις) AV. 11 ὁμοίως δὲ καὶ οἱ P et Valens: οἱ δὲ AV. ἐν τῷ ἰβ'
om. P. 11-12 μερίζουσι PA Val.: μερίζουσι V. 12-17 Similia pluribus verbis
explicat Paul. Alex., O, 1, v. 9 ss. 12 τῷ τόπῳ om. AV. 12-13 πατέρα δούλον
ἢ ἐκπτώτων ἢ ἀγενῆ λέγ(ει) AV. 13 ἐκγένους P. ἀποβάλλειν (ἀπο e corr.) P.
14 καὶ om. AV. ἢ δὲ Σ. ὁμοίως P: ὡσαύτως καὶ ἡ Σελήνη AV. τὰ πρὸς P: τὰ
κατὰ AV. τὴν om. AP: τακτὴν V. 15 δηλοῖ om. P. ἐπιπαρῶν τῷ τόπῳ om.
AV. 17 Post κακοπράγμονας] ὁ δωδέκατος τόπος σημαίνει καὶ τὸν περὶ
τετραπόδων λόγον P. Ex Paulo Alex., O, 1, v. 8, addidit lector quidam. τῶν
συνοδοπανσελήνων A: τῆς συνοδοπανσελήνου V. 18 ἐν τῷ ἰβ' κακὸν σχῆμα (sine
προλ.) AV. ἢ AV: καὶ P. 19-20 τὸ ἰβ' μόνον ἡλίου ἢ σελη(νης) ἐκεῖσε πέσων A:
ἐν τῷ ἰβ' μόνον ἡλι(ος) καὶ σελη(νη) ἐκεῖ πεσῶν V. 20 τοὺς γονεῖς om. AV. 21 ὁ
om. AV. καὶ ἢ P: ἢ AV. 21-22 ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τύχῃσι P: ἐνταῦθα πέση AV.
22 ἀγαθοποιῶ V: ἀγαθοῦ P: ἀγαθὰ A. 23 κυνανθρώπους P: κακὸν ἀνθρώποις V:
κυνάρους A. ποιεῖ P. 23-p. 128, 4 τοὺς γεννηθέντας — κακοτύχων ποιοῦσι om. AV.

Ἄφροδίτη εὐρεθῶσι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, γυναικοκτόνους ποιούσιν.
 Ἐὰν δὲ ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ κλήρου τῆς τύχης εὐρεθῆ ἐν τούτῳ τῷ
 τόπῳ ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρούμενος καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὸν
 κλήρον τῆς τύχης, κακότυχον ποιούσι. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ τρίτου
 τόπου εὐρεθῆ ἐν τῷ δωδεκάτῳ, ἀδελφούς καὶ φίλους ἐχθρούς ἔξει. ἐὰν 5
 δὲ ὁ κύριος τοῦ ὑπογείου κέντρου ἐκεῖ εὐρεθῆ, ἐπὶ Ξένης τὴν τελεύτην
 πρόλεγε. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου εὐρεθῆ ἐν τῷ πέμπτῳ
 καὶ ὁ κύριος τοῦ πέμπτου ἐν τῷ δωδεκάτῳ, πατριούς ποιούσι τοὺς
 τοιοῦτους ἐτέρων τέκνων. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἐβδόμου τόπου τύχη ἐν
 τῷ δωδεκάτῳ, κακογίμους ἢ δουλογάμους ἀποτελεῖ καὶ χάριν τούτων 10
 Ζημίας ἢ βλάβας ὑπομένοντας. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ὀγδόου τόπου ἐν τῷ
 δωδεκάτῳ, χάριν νεκρικῶν πραγμάτων βλάβας τῷ τοιοῦτῳ ποιεῖ ἢ ἐπὶ
 Ξένης ἀποθάνεται. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἐνάτου τόπου ἐν τῷ δωδε-
 κάτῳ ἦ, πλανωμένους τοὺς τοιοῦτους ἐπὶ Ξένης ἀποτελεῖ. ἐὰν δὲ ὁ
 κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου εὐρεθῆ ἐν τῷ ὠροσκόπῳ, τὴν νεότητα 15
 καματηροτέραν ποιεῖ. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου εὐρεθῆ ἐν
 τῷ δυτικῷ κέντρῳ, τὸ γῆρας τοῦ τοιοῦτου μοχθηρὸν ποιήσει. ἐὰν δὲ
 ὁ οἰκοδεσπότης τῆς γενέσεως εὐρεθῆ ἐν τῷ δωδεκάτῳ, δούλον ἢ
 ἀγενῆ ἢ ἐκπτωτον τὸν γεννηθέντα λέγε ἢ σεσινωμένον. ἐὰν ὁ κύριος
 τοῦ δωδεκάτου τόπου εὐρεθῆ μετὰ Ἡλίου, τὸν πατέρα εὐτελῆ λέγε ἢ 20
 τὰ πατρικὰ φθείρειν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ Σελήνης οὕτως ἐπιθεῶρει τὰ
 περὶ γονέων. ἐὰν δὲ κύριος εὐρεθῆ τοῦ δωδεκάτου τόπου Κρόνος ἢ
 Ἄρης καὶ ὠροσκοπῆ, κυνοβρώτους <ἦ> θηριοβρώτους τοὺς τοιοῦτους
 ἀποτελεῖ ἢ φιλοκυνήγους. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἐνάτου τόπου γένηται
 ἐν τῷ δωδεκάτῳ, εἰ μὲν μετὰ τοῦ Κρόνου, ναυάγια τῷ τοιοῦτῳ ποιεῖ 25
 γενέσθαι ἢ ἐν θαλάττῃ κινδύνους, εἰ μὴ ἀγαθοποιὸς ἐπιθεωρήσῃ

3 θεωρουμένης P. 4 ποιούσι in ποιῆ corrigere nolui. τρίτου P: γ' AV. 5 δω-
 δεκάτῳ P: ιβ' AV. φύλλους ἐχθρούς P. 6 ὑπογείου P: δ' τόπου AV. κ(έντρου)
 om. AV, cf. v. 17. ἐκεῖ om. P. 6-7 τὴν τελεύτην πρόλεγε P: τελευτήσει AV.
 7 δωδεκάτου τῷπου sic P: ιβ' AV. πέμπτῳ et πέμπτου P: ε' AV ac sic deinceps.
 8 πατρίους codd. 9 ἐτέρων τέκνων om. P. 10 δολογίμους V. ἀποτελεῖ P:
 ποιούσι AV. 11 ἢ βλάβας om. AV. ὑπομήνει sic P. Leg. ὑπομενεῖ? δὲ om. P.
 12 βλάβας τ. τ. ποιεῖ P: ἢ βλάβη γίνεται AV. 13 ἀποθάνεται P: θανάτους AV.
 δὲ om. P. 14 ἢ V: ἢ A: om. P. πλαζομένους AV. ἐπὶ Ξένης τοὺς τοιοῦτους AV.
 δὲ om. P. 15-16 τὴν νεάτ(ην) τὴν (τὴν om. V) καματηρὰν AV. 16 καματωτέραν
 P. δὲ om. P; corr. 16-17 τοῦ ιβ' ἐν τῷ Ζ' ἢ ἐν τῷ Ζ' (Ζ' om. in lac. V) AV. 17 τοῦ
 τοιοῦτου om. AV. δὲ om. P. 18 εὐρεθῆ P: ἦ A: ἦ V. 18-19 δούλους ἢ ἀγενεῖς
 ἢ ἐκπτώτους ποιεῖ ἢ σεσινωμένους AV. ἢ ἐκπτωτον om. P. 20 τοῦ ιβ' ἢ AV.
 μετὰ τὸν ἥλιον V. 21 πατῶρα AV. φθείρει AV. δ' ἀπὸ AV. 21-22 οὕτως —
 γονέων] τὰ περὶ μητρὸς ὄρα AV. 22-23 ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου ἢ Κρονι-
 κὸς ἢ Ἀρεϊκὸς AV (i. e. ad trigonum pertinet cuius τριγωνοκράτωρ est Saturnus
 vel Mars?). 23 κυνοβρώτους om. AV. ἢ suppl. τούτους ποιεῖ AV. 23-24 τοῦ
 β' ἢ ἐν τῷ ιβ' AV. 25 τοῦ om. AV. 25-26 ποιεῖ γενέσθαι P: γίνεται AV. ἢ ἐν
 θ. κινδ. om. AV. ὑποθεωρήσ' A.

τὸ σχῆμα. εἰ δὲ μετὰ Ἄρεως εὔρεθῆ ἐν τῷ δωδεκάτῳ τόπῳ, στρατιωτικὰς ἢ ληστρικὰς ἐφόδους ποιεῖ τῷ τοιοῦτῳ ἐπὶ Ξένης ἢ ἐν ὁδῷ.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἀναβιβάζων ἐν τῷ δωδεκάτῳ τόπῳ τύχη καὶ ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη μετὰ τοῦ Ἄρεως καὶ <τοῦ> Ἑρμοῦ ἐκεῖ τύχῳσι, κακοπαθεία
 5 περιπεσεῖται ἢ ὀστέον αὐτοῦ καταγήσεται ἢ τυφλοῦται ἢ πυρὶ καίεται ἢ κακομόρως τελευτᾷ ἢ ὑπὸ ἐχθρῶν ἀναιρεῖται, μάλιστα ἐὰν παρῆ αὐτοῖς καὶ Κρόνος. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτη ἐκεῖ τύχῳσι, μετρίως τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆσεται, πλὴν κακομόρως τελευτᾷ. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἄφρο-
 10 δότη ἐκεῖ τύχῳσι μόνοι, κάκιστον μὲν οὐκ ἂν πάθοι, εὐτελεῆ δὲ ὑπαρ-
 χοντα κτήσεται ἢ ἀπὸ δούλων εὐτυχήσει. ἐὰν ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ δωδεκάτῳ τύχη καὶ Ἄρης καὶ Κρόνος ἐκεῖ τύχῳσι ἢ θεωρήσωσι αὐτόν, κάλλιστον ἔσται· ἢ γὰρ εὐρημα εὐρήσει ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίων ὑπαρχόντων μεταδοθήσεται. ἐὰν δὲ Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτη ἐκεῖ τύχῳσι μόνοι δίχα
 15 Κρόνου καὶ Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ ἐπιθεωρίας, ἀκαταστατήσῃ πρὸς γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τέκνα καὶ σῖνος ἔξει ἀπόκρυφον ἢ εἰς τὸν σπλῆνα. εἰ δὲ Ἥλιος καὶ Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐπιθεωρήσωσιν, ὁ δὲ Κρόνος ἐκεῖ τύχη, ἀτυχεῖστας
 20 τος ἔσται παντὶ τῷ βίῳ.

Ἐπὶ δὲ τῶν κακοδαιμονούντων ζωδίων νυκτὸς τυχῶν ὁ Κρόνος ἔκλειψιν τῶν πατρικῶν δηλοῖ καὶ δούλων χάριν κινδύνους καὶ ἐπι-
 20 βουλὰς, τινὰς δὲ καὶ σίνεσι περιτρεπομένους ἢ παθητικούς. ἡμέρας δὲ μετριώτερος ὁ θεὸς ἐν τούτοις γενήσεται. ἐὰν δὲ καὶ τὴν Σελήνην τετραγωνίζῃ ἢ διαμετρήῃ, ἀστασίας καὶ φθίσεως προδηλωτικός γενήσεται, εἰ μὴ πως ὁ τοῦ Διὸς μαρτυρήσας ἢ τῆ Σελήνῃ ἢ τῷ Κρόνῳ ἐπικράτησιν τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ μέρους ποιήσεται· γίνονται δὲ καὶ ἐν
 25 βαρείαις νόσοις καὶ τῶν ἐντὸς ἀλγῆματα ἔχουσιν.

1 τὸ σχῆμα om. AV. 1-2 εὔρεθῆ — ἐφόδους] ἀστρικὰς ἐφόδους cet. om. AV; cf. p. 121, 30. 2 ποιεῖ om. V: post τῷ τοιοῦτῳ A. 3 ἐν τῷ 1β' ἢ AV. 3-4 ὁ... ἢ... τοῦ om. P. Signa Solis et Martis e corr. A. 4 τοῦ suppl. ἐκεῖ AV: ἴσσον sic P. 5 ὄστοον AV. θλασθήσεται AV. 6 κακομόρως — ἀναιρεῖται] κακοθάνατος γίνεται cet. om. AV. κακῶ μόρως sic P; corr., cf. v. 8. 7 αὐτῷ AV. ἐκεῖ AV: ἴσσον P. μετρία AV. 8 ἀπαλλαγῆ ἔσται AV. πλὴν κακοθανασία γίνεται AV. κακομῶρω P. καὶ Ζεὺς V. ἢ Ἄφρ. P. 9 ἐκεῖ AV: ἴσσον sic P. τύχοιεν V. κακὸν AV. πάθοι V: πάθη A: πάθωσι P. εὐτελεῖ P: ὀλίγα AV. 10 κτίσεται P. εὐτυχήσουσι AV. ὁ om. A. 10-11 ἐν τῷ 1β' ἢ μετὰ Ἄρεως καὶ Κρόνου συνόντων ἢ ἐπιθεωρούντων AV. 12 κάκιστον A. εὐρήσει ἢ AV: εὐρισκον P. 12-13 ὑπαρχόντων μεταδωθήσεται sic P: πλουτήσῃ AV. 14 καὶ Ἑρμοῦ om. AV. πρὸς P: καὶ V: om. A. 15 αὐτοῦ om. P. ἢ εἰς τὸν σπλῆνα om. P. 16 ἐπιθεωρήσουσιν εἰ δὲ AV. τύχοι V: τυχ' A. 17 ἔστι P. τῷ om. P. 18-25 cf. Firmic., III, 2, 26; infra p. 156, 28 ss. 18 Post Κρόνος] ἐν τῷ δωδεκάτῳ P, cf. ad p. 130, v. 1. 19 δούλων AV; cf. Firmic.: δικῶν P. 20 δὲ om. AV. 21 μετριώτερας καθὼς ἐν τοῦτο (sic) P. γίνεται AV. ἡμέρας post γίνεται iter. A. 22 τετραγωνίσει ἢ διαμετρίσει P. ἀστασίας A. δηλωτικός AV; cf. Vett. Val., p. 80, 6. 22-23 γίνεται μήπω V. 23 ἦτοι (ante τῆ Σελ.) P. 24-25 γίνεται δὲ αὐτοῖς καὶ βαρεῖα νόσος AV. γίνεται P; corr. 25 ἀλγῆματα ἔχουσιν P: ἀλγῆμα (sine ἔχ.) AV.

Ἐπὶ δὲ τῶν κακοδαιμονούντων ζῴδιων τυχῶν ὁ Ζεὺς μάχας καὶ κινδύνους καὶ κρισιολογίας πρὸς ὑπερέχοντας ἀποτελεῖ. πάντοτε δὲ ὁ θεὸς οὗτος ἐν τοῖς ζῴδιοις τούτοις οὐκ ἀγαθοποιὸς γίνεται, μάλιστα δὲ νυκτὸς.

Ἐν δὲ τοῖς κακοδαιμονουσί ζῴδιοις τυχῶν ὁ Ἄρης παθῶν καὶ σινῶν 5 παραίτιος γίνεται. γίνονται δὲ καὶ ἐν κινδύνοις καὶ ἐπιβουλαῖς οὐκ ὀλίγαις ἕνεκα δουλικῶν ἢ κατακρίτων καὶ συνεχομένων προσώπων, μάλιστα δὲ ἡμέρας. νυκτὸς δὲ μετριώτερα τὰ κακὰ γίνονται. ἐπίκεντρος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος τυχῶν ὑπογείῳ ἡμέρας καθόλου ὀλέθριος καθέστηκεν. 10

Ἐν δὲ τῷ κακοδαιμονοῦντι ζῴδιῳ τυχῶν ὁ Ἥλιος ἀγενεστέρους τοὺς γονεῖς ἢ δούλους ἢ αἰχμαλώτους ποιεῖ. τινὲς δὲ καὶ σινῶν ἢ παθῶν περῶνται.

Ἐπὶ δὲ τῷ κακοδαιμονοῦντι ζῴδιῳ τυχοῦσα ἢ Ἄφροδιτη νυκτὸς 15 διὰ γυναικῶν προφάσεις λυπουμένους <ποιεῖ>· ἐὰν δὲ κατοπτεύηται ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἑρμοῦ ἢ Ἄρεως καὶ πάθει ψυχικοῖς περικυλιόμενος τούτεστιν ἐρωτικοῖς· τινὲς δὲ καὶ δούλαις ἢ ἑταίραις ζεύγνυνται, ὧν χάριν καὶ ἐν ἀτεκνία γίνονται. ἡμέρας δὲ τυχοῦσα ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου κακῶς καὶ βιαίως ἕνεκα γυναικῶν ἀπολλυμένους σημαίνει κατὰ τὴν τῶν ζῴδιων φυσικὴν ιδιότητα· ἔχει γὰρ ποικίλους καὶ δυσσευρέτους ἢ θεὰ 20 χρηματισμούς, οἷς καὶ τὰ τοῦ βίου πράγματα ὀδηγηθῆσεται.

1-4 Multo plura apud Firmicum, III, 3, 22. 1 Ἐπὶ δὲ τῶν κακοδαιμονούντων ζῴδιων P: Ἐν δὲ τῷ ιβ' (ια' V) ἢ τῷ ζ' AV, qui κακοδαιμονοῦντα ζῴδια interpretantur locum XII et locum VI, id est κακὸς δαίμων et κακὴ τύχη. Cf. v. 5, v. 11, v. 17 ubi ἐν τῷ δωδεκάτῳ in P glossa esse videtur. Vide etiam locum XI: ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθοδαιμονούντων ζῴδιων. 1 Post Ζεὺς] ἐν τῷ δωδεκάτῳ P. 2 ὑπερέχοντας AV; cf. p. 187, 4: Firmic. « potentes »: ἐλαχιστοτέρους P. ἀποτελεῖ om. AV. 3 οὗτος om. P. Post τούτοις signum Martis AV. ἀγαθὸς γενήσεται P. 4 δὲ om. AV. 5-10 cf. Firmic. Mat., III, 4, 34. 5 Ἐν δὲ τῷ ζ' ἢ τῷ ιβ' AV; cf. supra v. 1. Post Ἄρης] ἐν τῷ δωδεκάτῳ P. ἢ νόσων A: ἀνοσίων V. 7 δοῦζῶν οὐ κατακρίτων V. 8 δὲ om. P. ἡμέρας signo astr. P: signum Solis AV. δὲ om. AV. μετριώτερα τ. κ. γίνονται AV, cf. Firmic. « haec omnia mitigantur »: μέτριον ἔσται τὸ κακόν P. 9 γάρ om. P. οὗτος om. P. ὑπογείῳ (signo astr.) P: om. AV. καθόλου (καθολικῶς V) ἡμέρας τυχῶν AV. 11-13 cf. Firmic., III, 5, 39. 11 Ἐν δὲ τῷ ιβ' τόπῳ AV. Post Ἥλιος] ἐν τῷ δωδεκάτῳ P. 12 ποιήσει P. ἢ AV: καὶ P. 13 περῶνται ἡμέρας AV, qui νυκτὸς (v. 14) omittunt. 14-21 cf. Firm. Mat., III, 6, 25 (usque ad p. 152, 10). 14 Ἐπὶ δὲ τοῦ ιβ' τυχοῦσα Ἄφροδ AV. 15 λυπηθῆσονται AV. ποιεῖ suppl. 16 καὶ Ἑρμοῦ ἢ sic P: ἢ Ἄρεως sine Ἑρμοῦ AV: « Mars et Mercurius » Firm., qui Saturnum omittit. περικυλίονται AV: περικυλιουμένων P. An περικυλιουμένων? 17 τούτεστιν ἐρωτικοῖς glossa esse videtur. ἢ AP: καὶ V. δούλοις A. ἑταίραις V: ἐτέραις P: ἐτέροις A. 18 καὶ χάριν P. ἀτεκνίας P. ἡμέρας P: « per diem » Firm.: ὑπὸ ἡλίου AV (signo astr.). τυχοῦσα — τόπου om. AV; cf. Firm.: « in hoc loco posita ». 19 κακοὺς καὶ βιαίους A. σημαίνει om. P. 20 φυσικὴν ιδιότητα P: φύσιν AV: « naturam qualitatemque » Firm. γάρ AV: « enim » Firm.: δὲ P. θεὸς AV. 21 χρηματισμούς P: σχηματισμούς AV: « discernendi potestates » Firm. οἷς scripsi: ἢς P: ὑφ' ἢς AV. ὀδηγηθῆσονται V.

Ἐὰν δὲ ἐν τῷ κακοδαιμονοῦντι ζωδίῳ τύχη ὁ Ἑρμῆς, μεγάλων πραγμάτων ἀντιλαμβανομένους γεννήσει ἢ καὶ μισθωτὰς δημοσίων, ὑπὸ ἄλλων κινδυνεύοντας πραγμάτων, εὐημεροῦντας δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς. ἐσπέριος δὲ τυχῶν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου πολυπράγμων γίνεται. οὐ γὰρ
 5 εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν ἀλλὰ κατὰ μοῖραν Ἑρμῆς τοκετῷ τὸν τόπον ἐσημειώσατο, ἐν ψ ἢ μοῖρα τῆς ὠδινούσης ἐφέστηκεν, εἰ κέκυκε συμπᾶσχοντος αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ διάμετρον ζωδίου, ἀφ' οὗ τόπου οἱ
 10 συμπεκόμενοι ἀστέρες ἀργότερας τὰς πράξεις ἀποδιδόασιν. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου τυχῶν γραμματικούς, ῥήτορας, γεωμέτρας, διδασκάλους, λόγους πιπράσκοντας γεννήσει ἢ διὰ λόγου τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων εὐεργέτας γινομένους καὶ περισσώτερον τῶν ἄλλων φρονούντας. ἐναντιωθεὶς δὲ ὑπὸ Ἄρεως κακὸς γενόμενος καταδικάσει ἕνεκα ἀπορρήτων πραγμάτων ἢ πλαστῶν ἢ οἰκονομίας ἢ δούλων χάριν, ἢ καὶ καταδίκη περιτρέψει.

15 Ἐὰν ἐν τῷ κακοδαιμονοῦντι ζωδίῳ τύχη ἡ Σελήνη ***

Περὶ ὠροσκόπου· τόπος πρῶτος.

Ὁ δὲ πρῶτος τόπος καλεῖται ὁ περὶ ζωῆς· διὰ δὲ τοῦτο οὕτως ἐκλήθη ἐπειδὴ μετὰ τὴν τοῦ κακοδαιμονήματος ἀνατολήν τοῦτο τὸ ζωδίου ἀνατέλλει καὶ μετὰ τὴν τοῦ κλιμακτῆρος πάροδον περὶ ζωῆς

1-14 cf. Firm., III, 7, 24-26. 1 ἐν δὲ τῷ ιβ' τυχῶν AV. Leg. ζωδῖω <ἔφος>? cf. v. 4; sed et apud Firm. « matutinus » deest. 2 μισθωτοῦς AV. δημοσίους eodd.; corr. ex Firm.: « conductores publicorum negotiorum ». 4 ἔσπερος A. ἐπὶ τοῦ ιβ' AV. 5 εἰκῆ AV : ἴσον (sic) P. 5-6 ἔτυχεν — ἐσημειώσατο] ἔτυχεν ὁ τόπος οὗτος ἐσημειώθη AV. ἀλλὰ corr.: ἢ eod. Ἑρμῆς (signo astr.)] i. e. Hermes Trismegistus; cf. Firm. Mat. « prudentissimi viri notaverunt ». τοκετῷ corr.: τούτῳ eod.: « partum » Firm.; Paul. Alex., O, 1, v. 10 : σημαίνει τοκετοῦ λόγου et supra p. 127, 13. 6 ἐν ψ τὴν μοῖραν P : ἐν τούτῳ γὰρ ἢ μοῖρα AV. εἰ κέκρικε P; corr.: om. AV : « editura sobolem » Firmic. 7 αὐτῷ corr.: αὐτὸ P : αὐτοῦ AV. διάμετρον (signo astr.) P : τὸ AV : « sextus locus » Firm. ἐφ' οὗ P. 7-8 εἰ συμπλανώμενοι P; sed συμπλέκεσθαι de astris usurpatur, cf. Vett. Val., p. 120, 2; 281, 30; cf. 119, 27; 120, 6. 9 τοῦδε τοῦ τόπου P : τοῦ ιβ' V : τῶν ιβ' A. γραμματικούς AV : « grammaticos » Firm. : πρακτικούς P. 10 γεωμετρικούς P : « geometras » Firm. λογικούς P. τοὺς πρᾶσκοντας A : « defensiones... vendentes » Firm. ποιήσει AV. ἢ om. P : « aut » Firm. λόγων P : « orationis » Firm. 11 ὁμοίων vix sanum : « laborantibus hominibus » Firm. (i. e. κινδυνουόντων? Bidez). εὐεργέτας γινομένους P : εὐεργετικούς AV. καὶ om. P. 12 ἄλλων AV : αὐτῶν P. κακῶς γινομένων P. 13 ἢ... ἢ om. P. οἰκονομιῶν P. 13-14 ἢ καὶ δουλ. P : ἢ δουλ. AV. 14 καὶ om. P. 15 Ἐὰν — Σελήνη P solus servavit. Quae de Luna hic desunt, invenies apud Firmicium, III, 13, 12. 16 Περὶ ὠροσκόπου τόπος α' P, f. 94r : περὶ (ὠροσκόπου) ni. 2 in ras. A : tit. om. V. 17 Ὁ om. P. δὲ om. V. Post πρῶτος] ὠροσκόπου m. 2 in ras. A : ὁ καὶ ὠροσκόπος V. δὲ om. AV. 17-18 οὕτως ἐκλήθη om. AV. 18 ἐπιδεί sic P : ὅτι AV. κακοδαιμονήματος P : κακοῦ δαίμονος AV; cf. supra p. 126, 16. 18-19 τοῦτο τὸ ζωδίου om. AV.

ἔξετάζεται καὶ ἡ τίκτουσα καὶ τὸ βρέφος, καὶ ὅτι ἀμφοτέροι ἀπὸ κινδύνων καὶ σκότους ἐπὶ τὸ φῶς ἐληλύθασιν καὶ τὴν ζωὴν· οἷα ἔ δὲ καλεῖται¹ καὶ πρῶτον τόπον λέγομεν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπισκέψεως τοῖς μαθηματικοῖς ἐκεῖθεν γινώριζεται· ἔτι δὲ καὶ πνεύματος καὶ βάσεως² ἔστι δηλωτικός. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ χαίρει παρῶν ὅτι τὸ πνευματικὸν διὰ τοῦ λόγου καθέστηκεν³.

Ἐπὶ δὲ τις τῶν ἀγαθοποιῶν ὠροσκοπῆ δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν θεωρίας καὶ τοῦ κυρίου τοῦ ὠροσκόπου καλῶς κειμένου καὶ τῶν τριγωνοκρατόρων τοῦ ὠροσκόπου, εὐτροφον ἔσται τὸ γεννηθὲν καὶ καλὴν ἔξει τὴν πρώτην ἡλικίαν. εἰ δὲ τις τῶν κακοποιῶν ὠροσκοπεῖ καὶ τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην κατοπτεῖ, ἄτροφα ἢ ὀλιγοχρόνια ἢ σεσινωμένα ἢ ἐπιπαθῆ ἢ ἐν ὀρφανίᾳ διατελοῦντα τὰ τικτόμενα λέγει. ἐπὶ δὲ ὁ Ἥλιος ἐν τῷ ἰδίῳ τριγώνῳ ὠροσκοπῆ, πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους λέγει τοὺς γεννηθέντας· καὶ ἡγεμονίαν καὶ προκοπὴν παρέχει δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτινοβολίας. ὁ δὲ Κρόνος ὠροσκοπῶν πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους λέγει τοὺς γεννηθέντας. Ἀφροδίτη δὲ ὠροσκοποῦσα χαριέντας, τερπνοὺς, φιλομούσους, πολυκοίινους λέγει τοὺς γεννηθέντας, οὐκ εὐγάμους δέ· Ἑρμῆς δὲ ὠροσκοπῶν λογι-

1-2 καὶ ὅτι — τὴν ζωὴν om. AV. κινδύνων ut vid. P: corr. 2 καλεῖται δὲ καὶ οἷα ἔ. AV. 3 τόπος πρῶτος (α' A) λέγεται AV. τῆς μαθηματικῆς ἐπισκέψεως AV. 5 δηλωτικός ἐστιν AV. ἐν δὲ VP: ἐν A. παρῶν om. AV. 7-12 cf. Paul. Alex., I, 2, v. 5-12. 7 ἐπὶ δὲ τις τῶν ἀγαθοποιῶν ὠροσκοπῆ AV: cf. Paul. Alex., I. c., v. 5: ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθῶν ὠροσκοποῦντων P. 9 ἔσται AV, Paul.: λέγ(ε) P. γεννηθὲν P (γεννώμενον Paul.): τικτόμενον AV. 10 λέγ(ε) τὴν π. ἢ. γένεσθαι P. ὠροσκοπῆ codd. 11 κατοπτεῖ V. 12 ἐπιπαθῆ P, Paul.: ἐμπαθῆ AV. ὀρφανίας P. διατελοῦντα τὰ γενόμενα P: cf. Paul., v. 12: διατελέσαι τὰ τικτόμενα AV. 13 ἐπὶ AV: ἐν P. ὁ om. P. ἐν μὲν P. ὠροσκοπῶν P. 13-14 πρωτότοκοι ἢ πρωτότροφοί εἰσιν (εἰσιν om. in lac. XII litt. V) οἱ γεννηθέντες καὶ ἡγεμονία καὶ προκοπαὶ ἔσονται αὐτοῖς AV. 15 δίχα AV: διὰ P. τῶν κακοποιῶν τῆς AV. 16 λέγει P. γεννωμένους AV. δέ om. AV. 17 φιλομούσους P: φιλαγάθους οὐ AV. 17-18 λέγει τοὺς γεννηθέντας P: ποιεῖ AV. 18 εὐγαμία sic AV. δέ (post Ἑρ.) om. P.

¹ Cf. Hermetem Trism. apud Thrasyllum (*Catal.*, VIII, 3, p. 101, 18): τὸν μὲν ὠροσκόπον οἶακα καὶ τύχης καὶ ψυχῆς καὶ τρόπου ζωῆς δηλωτικόν, Antiochem, *Ibid.*, 117, 1: ὁ ὠροσκόπος καὶ οἷα ἔ τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς εἴσοδος, δηλωτικός τε ψυχῆς καὶ τρόπου καὶ ὄσα τοιαῦτα. Genitura saec. I p. C. n. (Kenyon, *Papyri in the Brit. Mus.*, I, p. 137, n° CXXX, v. 165): ὁ δ' οἷα ἔ τῶν ὄλων ὠροσκόπος. Cf. Paul. Alex., I, 2, v. 1: ζωῆς καὶ πνεύματος ὁ ὠροσκόπος δοτῆρ καθέστηκεν, ὅθεν οἷα ἔ καλεῖται. Sculptores gubernaculum insigne proprium Fortunae tribuunt.

² Βάσις, quasi fundamentum totius vitae, horoscopus vocabatur ab Hermete, cf. *Revue de philologie*, 1918, p. 71, n. 5.

³ Cf. *Ibid.*, p. 78.

κούς, φρονίμους, ἀγχινοὺς ποιεῖ τοὺς γεννηθέντας. Ἄρης δὲ ὠροσκοπῶν θερμούς, παραβόλους, τολμηρούς, ῥιψοκινδύνους ἀπεργάζεται, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σεσινωμένους ἢ ἐπιπαθεῖς· ὄξυτοκίαν δὲ ποιεῖ ἢ ἐν ὀδῶ ἢ ἐν λούτρῳ. ὁ δὲ τοῦ Διός, ἐὰν ὠροσκοπῆ ἐκτὸς τῶν κακοποιῶν, λαμπροὺς, ἡγεμόνας, ἄρχοντας τῆς ἰδίας πατρίδος πάντοτε ποιεῖ.

Ὁ δὲ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ὠροσκοπῶν ἐπικείμενος τῷ τόπῳ ἔφος ἀνατολικὸς ἀθεώρητος ὑπὸ κακοποιῶν εὐτυχεῖς, πολυχρονίους ποιήσει τοὺς τοιοῦτους. ὁ κύριος τοῦ ὠροσκόπου ὕπαυγος ὢν καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ οἱ οἰκοδεσπόται τῶν φώτων ὀλιγοχρονίους ποιήσουσιν. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ Ἄγαθοδαίμονος ὠροσκοπῆ, εὐπορον ποιεῖ ἐν τῇ νεότητι καὶ τὸ σχῆμα καλόν. Ἑρμῆς δὲ ἔφος ὠροσκοπῶν μετὰ Ἥλιου ἢ Σελήνης ἐν θηλυκῇ ζωδίῳ καὶ μοίραις θηλυκαῖς ἀποκόπους ποιήσει τοὺς τοιοῦτους τῶν ἀναγκαίων. ὁ κύριος τοῦ σίνου καὶ ὁ κύριος τοῦ κλήρου τοῦ σίνου ὠροσκοποῦντες ἐν τροπικαῖς ζωδίοις καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς γονεῖς πηροὺς ποιοῦσι· ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ἐβδόμου τόπου ὠροσκοπῆ, ἐναντιουμένην αὐτῷ γυναῖκα λήσεται ὁ τοιοῦτος. ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ἐνάτου τόπου ὠροσκοπῆ δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτινοβολίας, ἐπὶ ξένης καλῶς διάξει ὁ τοιοῦτος. ἐὰν τὸ δωδεκατημόριον τῶν φώτων ὠροσκοπῆ, εὐγενεῖς τοὺς γονεῖς πρόλεγε. ἐὰν οἱ κλῆροι τῶν γονέων νυκτὸς ὠροσκοπῶσιν, εὐγενεῖς οἱ γονεῖς.

Ἄφροδίτῃ ὠροσκοποῦσα ἐν θηλυκῇ ζωδίῳ τὴν μητέρα εὐγενεστέραν καὶ πλουσιωτέραν καὶ πολυχρονιωτέραν τοῦ πατρὸς ποιεῖ· καὶ ἐπὶ τοῦ Διὸς οὕτως νόει ἀπὸ ὠροσκόπου· ἐὰν ὁ Ζεὺς ὠροσκοπῆ ἐν θηλυκῇ ζω-

1 ἀγχινοὺς AV: ἀγχοῖνους P. ποιεῖ τοὺς γεννηθέντας om. AV. 2 ἀπεργάζεται om. AV. 3 ἐπιπαθεῖς AV. 3-4 ἢ ἐν ὀ. ἢ ἐν λούτρῳ om. AV; cf. supra p. 125, 14. 4 Ζεὺς (m. 2 in ras. A) ὠροσκοπῶν AV. 5 πατρίδος V: πραγματείας AP. 6 αὐτοῦ V: αὐτῆς AP. 6-7 ἐπικείμενος τῷ τόπῳ om. AV. 7 ἀπό P. 8 ποιήσει τοὺς τοιοῦτους om. AV. 10 ποιοῦσιν AV. δὲ om. P. ἀγαθοδαίμονος P: ια' τόπου AV. 11 ποιεῖ AV. ἐν τῇ νεότητι — καλόν AV: τὸν τοιοῦτον καὶ καλὸν τὸ σχῆμα πρόλεγε ἐνεότητι (sic) δὲ τοῦτο ποιεῖ P. δὲ om. P. 12 μετὰ e corr. P. καὶ μοίραις P ἐν γροί cum lineola superscripta AV (sed m^o i. e. μοίραις habet Paris. 2506). 13 ποιήσει τοὺς τοιοῦτους P: ποιεῖ AV. ἦτοι εὐνοῦχους post ἀναγκαίων (i. e. αἰδοίων) add. AV. sed glossa esse videtur. ὁ γὰρ κυρ. P. 15 τροπικῶν (τῷ πικῶ A) ζωδίῳ AV. γόνους V. πηροὺς ποιοῦσι P: πηροῦσι AV. 15-17 ὁ κύριος τοῦ Ζ' ὠροσκοπῶν ἐναντιουμένης (-νους A) αὐτῷ γυναῖκας (γυναῖκα A) δίδωσι AV. 17-18 ὁ κύριος τοῦ θ' ὠροσκοπῶν δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν (κακῶν A) μαρτυρίας AV. διάξει ὁ τοιοῦτος P: πράξειν ποιεῖ AV. 19 ὠροσκόπη τῶν φώτων P. 19-20 λέγε τοὺς γεννωμένους AV. 20-21 ἐὰν οἱ κλῆροι — γονεῖς om. P. νυκτὸς om. V. 22 Ζεὺς ἢ Ἄφροδίτῃ ὠροσκοποῦντες AV. 23 πλουσιωτέραν λέγ(ε) καὶ πολυχρονιωτέραν cel. om. AV. 23-p. 134, 6 καὶ ἐπὶ τοῦ Διὸς — ἐπιτρόπους ποιεῖ] Ἄφροδίτης ἢ Διὸς ὠροσκοποῦντος ἐν δισώμῳ ἢ διπατέρα ἢ διωνυμον λέγε τὸν γεννώμενον. Ἑρμοῦ δὲ ὠροσκοποῦντος εἰ μὲν ἐν δισώμῳ ζωδίῳ διὰ γυναικὸς (γυναίκων V) τῶν γεννωμένων προκοπαὶ καὶ συστάσεις ἐσονται AV.

διψ τὴν μητέρα εὐγενεστέραν λέγε· Ζεὺς ὠροσκοπῶν ἐν δισώμῳ Ζηδίου
 ἢ διπάτριον ἢ διώνυμον ποιεῖ τὸν γεννηθέντα· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἡ Ἄφρο-
 δίτη ποιεῖ ὠροσκοποῦσα ἐν δισώμῳ Ζηδίου. Ἐρμῆς ὠροσκοπῶν, εἰ μὲν
 ἐν θηλυκῷ Ζηδίῳ, διὰ γυναικὸς τῷ γεννηθέντι προκοπὰς καὶ συστάσεις
 δίδωσι. Ἐρμῆς ὠροσκοπῶν ἐν δισώμῳ Ζηδίου ἀλλοτρίων τέκνων ἐπι- 5
 τρόπους ποιεῖ. ὁ δὲ Κρόνος ἐπίκεντρος μετὰ Ἥλιου τοῦ Ἥλιου ἔκλειψιν
 ποιῶντος ἐπὶ τῆς γεννητικῆς ἡμέρας ἐν αἰχμαλωσίαις καὶ συνοχαῖς καὶ
 δουλείαις ποιεῖ τὸν γεννηθέντα· εἰ δὲ σύνεστιν Ἄφροδίτη καὶ Ἐρμῆς,
 εὐνοῦχοι γίνονται. Ἥλιος καὶ Ἄφροδίτη ὠροσκοποῦντες ἐν Λέοντι ἐν
 ἡμερινῇ γενέσει ἀθεμιτοφάγους πῖδιουσι τοὺς τοιοῦτους ὑπὲρ βρώματα 10
 βίου. Κρόνος δὲ καὶ Ἄφροδίτη ὠροσκοποῦντες ἐν οἴκῳ Κρόνου ἢ
 Ἄφροδίτης ποιοῦσι τοὺς τοιοῦτους μίγνυσθαι θυγατράσιν ἢ ἀδελφαῖς
 ἰδίας. ἂν δὲ καὶ Σελήνη ἐπιθεωρήσῃ, μητρογάμους ποιήσουσιν ἢ πρὸς
 θείας· ἂν δὲ μὴ θεωρήσῃ ἢ Σελήνη ἀλλὰ Ἄρης ἐπιβλέψῃ τὸ σχῆμα,
 ὠνητὴν γυναικα διδόασιν ἢ ἐπ' αὐτῶν βλάβας ποιοῦσι ἐκ τοιαύτης αἰτίας. 15
 Ἐὰν ὁ Ἄναβιβάζων τύχῃ ἐν τῷ ὠροσκόπῳ καὶ Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτη
 ἐκεῖ τύχῳσι δίχα Κρόνου καὶ Ἄρεως, ἀνὴρ μέγας καὶ εὐτύχης ἔσται ἐν
 πόλει. εἰ δὲ καὶ Σελήνη συμμαρτυρήσῃ αὐτοῖς, βέλτιον τὸ ἀγαθόν. εἰ δὲ
 καὶ Ἥλιος συμπαρῇ τῷ τόπῳ ἢ ἐπιθεωρήσῃ αὐτούς, ἄμεινον τὸ τῆς
 εὐτυχίας. ἢ γὰρ μεγιστάνες ἢ τύραννοι γενήσονται οἱ τοιοῦτοι. ἂν δὲ καὶ 20
 Κρόνος καὶ Ἄρης ἐπιθεωρήσωσιν αὐτοῖς ἢ συμπαρῶσιν τῷ ὠροσκόπῳ
 νεότητα μοχθηρὰν καὶ ἀπόκτησιν ἔξει καὶ ἀλγηδόνας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
 καὶ ἐν οὐδενὶ εὐοδοῦται, ἕως ἂν ὑπερβῇ ἔτη λϚ'· ἐπὰν δὲ ὑπερβῇ,
 ἀπαλλαγῆσεται πάντων τῶν κακῶν. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης μετὰ Ἥλιου
 καὶ Σελήνης ἐπιτύχῳσι Διὶ καὶ Ἄφροδίτῃ κατὰ συμπαρουσίαν ἢ ἐπι- 25
 θεωρίαν, σινωθήσονται ὅστέα αὐτοῦ ἢ τυφλοῦται ἢ ἀπὸ πάθους

6 δὲ om. AV. 7-8 ἐν αἰχμαλωσίαις — γεννηθέντα] αἰχμαλιώτους καὶ δούλους
 καὶ συνεχομένους AV. 9 εὐνοῦχος γίνετα AV. 9-11 Ἥλιος καὶ — βίου] om. AV.
 10 βρώματα dubitanter corr. : χρώμ(α)τ(α) cod. 11 καὶ Ἄφροδίτη om. V. ὠρο-
 σκοποῦντες om. AV. 12 Post Ἄφροδίτης] καὶ Ἄφροδίτη μετ' αὐτοῦ V.
 12-13 ποιοῦσι τοὺς τοιοῦτους — ἀδελφαῖς ἰδίας] καὶ θυγατράσιν ἢ ἀδελφαῖς
 ἰδίας μίγνυνται AV. 12 μίγνυσθαι scripsi : μὴ ἀγεσθαί P. 13 καὶ om. AV.
 μητρογαμοῦσι (om. ἢ πρὸς θείας) AV. 14 ἢ om. AV. θεωρήσει P. 14-15 ἂν δὲ
 μὴ Σελήνη ἀλλὰ Ἄρης ἐπιθεωρήσῃ δουλαῖς Ζεύγνυνται ἢ βλάπτονται διὰ τοιαύτας
 αἰτίας AV. 15 δίδωσιν P; corr. 15-20 ἂν δὲ μὴ θεωρήσῃ — τῆς εὐτυχίας] Ἄνα-
 βιβάζωντος ὠροσκοποῦντος μετὰ Διὸς Ἄφροδίτης δίχα Κρόνου καὶ Ἄρεως μέγας
 ἔσται καὶ εὐτυχῆς. εἰ δὲ ἢ Σελήνη συμμαρτυρεῖ μετὰ ἀγαθοποιῶ καὶ Ἥλιος συμ-
 παρῇ τῷ τόπῳ ἢ ἐπιθεωρεῖ κρείττον AV. 20 ἢ γὰρ — οἱ τοιοῦτοι] τύραννοι γὰρ
 γίνονται ἢ μεγιστάνες AV. 20-22 ἂν δὲ καὶ — ὀφθαλμοῖς] εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης
 μαρτυρήσουσιν ἢ ἐπ' αὐσιν, νεότης μοχθηρὰ καὶ ἀπόκτητικὴ ἔσται καὶ ὀφθαλμιάσει
 AV. 22 ἀποκτίσειν P; corr. 23-24 ἕως ἂν — τῶν κακῶν] ἕως λϚ' ἔτων καὶ μετὰ
 τούτων ἀπαλλαγὴν ἔξουσι τῶν κακῶν AV. 25-26 ἐπιτύχῳσι — ὅστέα αὐτοῦ]
 ὠροσκοποῦσι δίχα Διὸς Ἄφροδίτης σινωθῆναι τὸ ὅσθου αὐτῶν AV. καὶ συμ-
 παρουσίας ἢ ἐπιθεωρίας P; corr. 26 ἀπὸ om. P.

τομήν ἔξει καὶ ὅσα ἂν κτήσεται, ἀπολέσει, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ βιοθανάτῃσει.

Ἐὰν δὲ Καταβιβάζων ἐν τῷ ὄροσκόπῳ τύχη καὶ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχῳσι δίχα τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν ἐπιθεωρίας, πανὺ χρηστὸν τὸ σχῆμα· πολὺγνωστος γὰρ ἔσται καὶ δυνάστης καὶ εὐκτῆμων. εἰ δὲ καὶ 5 Ἐρμῆς καὶ Ἥλιος συμπαρῶσιν αὐτοῖς, τῷ πατρὶ κακὸν τὸ σχῆμα· Ζημίας γὰρ καὶ μάχας καὶ καταπλοκάς ὑπομενεῖ. εἰ δὲ καὶ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχῳσιν μόνοι μετὰ Καταβιβάζοντος, κάκιστον τῷ γεννηθέντι, μάλιστα ἔαν συμπαρῆ αὐτοῖς καὶ ἡ Σελήνη· μέτριος γὰρ ἔσται καὶ οὐδὲν κτήσεται.

10 Ὁ τοῦ Κρόνου ἡμέρας τυχῶν ἐπὶ τοῦ ὄροσκοποῦντος Ζηδίου κραυγῆν γεννήσει καὶ τὰ διὰ φωνῆς πρασσόμενα τῷ γεννωμένῳ· ποιεῖ δὲ καὶ πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους ἢ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀδελφῶν σπάνιν· πάντοτε δὲ ὁ θεὸς οὗτος ἐπιπαρῶν τοῖς κέντροις ποιεῖ πρωτογενεῖς ἢ καὶ πρωτοτρόφους ἦτοι τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀδελφοὺς ἀναίρει· 15 νυκτὸς δὲ βλάβας καὶ ἐναντιώσεις καὶ μόχθους τελεῖ, νυκτὸς δὲ καὶ παρ' ὕγροις τὰς πράξεις.

Ὁ Ζεὺς τῆς αἰρέσεως τυχῶν ἐπὶ τοῦ ὄροσκοποῦντος Ζηδίου ἐπισήμους, δοξαστικούς, πόλεων προηγούμενους, ἡδυβίους δὲ καὶ καλοψυχούς ποιήσει· παρ' αἵρεσιν δὲ τυχῶν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου ποιήσει 20 πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους <ἦ> πρὸ αὐτῶν ἀδελφοὺς ἀναίρει· ἔτι δὲ τραφέντας καλῶς καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ γονέων τυχόντας, ἀπολλύοντας δὲ τὰ τῶν γονέων καὶ ἐκπίπτοντας τῶν ἰδίων. παντὸτε δὲ ὁ θεὸς οὗτος

1 τομὸν V. ἂν om. P. κτήσεται P. 2 Ἐὰν καταβιβάζων — τύχη καὶ] καταβιβάζοντος ὄροσκοποῦντος εἰ AV. δὲ καὶ P. 3 δίχα — θεωρίας] χωρὶς Ἀφροδίτης Διὸς AV. 4 πολλῶν γνωστός P. Post γὰρ] καὶ μέγας adl. V : ἀστῆρ cum signo obscuro A. πολυκτῆμων AV. 4-5 εἰ δὲ καὶ — κακὸν] εἰ δὲ μετὰ Ἥλιου καὶ Ἐρμού, κακὸν τῷ πατρὶ AV. 6 γὰρ AV : δὲ P. καὶ (ante καταπλ.) om. AV. ὑπομενεῖ AV : ὑπομήνη P; corr. καὶ (ante Ζεὺς) om. AV. 7 μόνοι ἐπὶ τοῦ ὄροσκόπου καὶ τὸν καταβιβάζοντα P sed ἐπὶ τοῦ ὄροσκόπου glossa verbi ἐκεῖ esse videtur. κάκιστοι V. 7-8 τῷ τέχθεντι AV : τὸ γεννηθέν P; corr. 8 συμπάρουσης αὐτοῖς (αὐτῆς A) καὶ τῆς Σελήνης AV. γὰρ AV : δὲ P. 10-16 cf. Firm. Mat., III, 2, 1-3-10 Ὁ τοῦ Κρόνου P ; Κρόνος AV. ὄροσκοποῦντος Ζηδίου P : ὄροσκόπου AV. 11 τὰ om. P. τὸ γενήμενον P; cf. Firm. « faciet cum summo clamore edi partum ». 12-14 τῶν πρὸ αὐτοῦ — ἦτοι om. V. 12-13 ἢ — σπάνιν om. A. 12 τὸν... ἀδελφόν P : corr. 13 σπάνιν vix sanum ; « a parentibus separatur » Firm. 14 πρωτωγενεῖος P; corr., cf. p. 136, 19 : πρωτοτόκους A, qui bis repet. : « primos nasci » Firm. ἦτοι scripsi : ἡ τις P. 15 νυκτὸς AV : κυρίων P : cf. Firm., p. 98, 4, sed aliqua post κυρίων fortasse desunt. τελεῖ AV : τελείους sie P. 15-16 νυκτὸς — πράξεις om. AV. παρ' ὕγροις P; cf. Firm. « circa aquam dabit actus », cf. p. 140, 13. 17-p. 136, 2 cf. Firm. Mat., III, 3, 1 et 3. 17 ὄροσκοποῦντος Ζηδίου P : ὄροσκόπου AV. 18 δοξαστικοῦ P : ἐνδόξους AV : « gloriosos » Firm. ἡγούμενους AV. δὲ καὶ om. AV. 19 ποιεῖ AV. τυχῶν — ποιήσει] ἦν ὁ Ζεὺς ποιεῖ AV. 20 ἢ suppl. πρὸ αὐτῶν ἄ. ἀναίρει om. AV. 21 καλῶς τραφέντας AV. ἐν εὐδαιμονίᾳ AV : εὐδαιμονίαν P : « in maxima felicitate » Firm. ἀπολλύντας AV. 22 τὰ om. P. ἐκπίπτοντας τῶν ἰδίων P : ἐκτρώτους AV. ὁ θεὸς οὗτος P : Ζεὺς AV.

ἐπίκεντρος τυχῶν ποιεῖ πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους ἢ τῶν μειζόνων ἀδελφῶν ἀναίρεσιν.

Ὁ τοῦ Ἄρεως ἀστήρ τῆς αἰρέσεως τυχῶν ἐπὶ τοῦ ὠροσκοποῦντος Ζωδίου πολεμάρχους, στρατιώτας, στρατοπεδάρχας, ζωῆς καὶ θαγάτου κυρίου, βλοσυροὺς πόλεσι καὶ χώραις γεννήσει· παρ' αἵρεσιν δὲ τυχῶν 5 ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου θέρμους, παραβόλους, Ξενιτεύοντας, ἐν ταῖς δόξαις ἀβεβαίους καὶ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς ἀποπίπτοντας καὶ μάλιστα τεχνίτας ἀποτελεῖ ἀπὸ πυρὸς ἢ σιδήρου ἢ τὸν βίον ἐν στρατείαις ἔχοντας.

Ἡλιος ἐπὶ τοῦ ὠροσκοποῦντος Ζωδίου <Κρόνου> ὁμόκεντρος τυχῶν βασιλεῖς ἢ ἡγεμόνας γεννήσει· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Ἄρεως συμπαρῆ ἢ κατὰ 10 τετράγωνον ἢ διάμετρον στάσιν ἐπιθεωρήσῃ, μετὰ φθόνων καὶ κινδύνων καὶ πολέμων τὰς βασιλείας ἢ καὶ τὰς ἡγεμονίας ἔξοντας, νυκτὸς δὲ ὁ θεὸς οὗτος ἐπὶ τοῦ ὠροσκοποῦντος Ζωδίου τυχῶν ταπεινοτέρους τοὺς γονεῖς ἀποδείξει· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου τόπου ὑπὸ Κρόνου ἐπιθεωρηθεὶς ἢ Ἄρεως κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον στάσιν ἢ καὶ 15 τοῖσδε συσχηματισθεὶς ἀδελφῶν μειζόνων ἢ καὶ τῆς ζωῆς ἢ καὶ τῶν ὄλων ὑπαρχόντων τε καὶ πράξεων ὀλετήρ γενήσεται· πάντοτε δὲ ὁ Ἡλιος ἐπιπαρῶν τοῖς ἐπικέντροις μέρεσι τῶν Ζωδίων μειζόνων ἀδελφῶν ἄχρηστος γενήσεται, τινὰς δὲ καὶ πρωτογενεῖς ἢ πρωτοτρόφους ὑπάρχοντας ἀποδείκνυσιν. 20

Ἡ Ἀφροδίτη τῆς αἰρέσεως τυχοῦσα ἐπὶ τοῦ ὠροσκοποῦντος Ζωδίου ἡμιθέους ταῖς διανοαῖς γεννήσει, μεγάλους, μεγαλοφίλους, φίλους βασιλέων καὶ δυναστῶν πράγματα πιστευομένους, σοφιστὰς ἀγαθοὺς κατὰ τὴν τοῦ Ζωδίου ἰδιογενῆ φύσιν· ἔσονται γὰρ ἐν μὲν τοῖς 25 ἀνθρωποειδέσι Ζωδίοις ἀρχιερεῖς χρυσοκόμητοι, κοσμοφόροι, τιμῆν

1 τυχῶν P : ὦν AV. μειζόνων P et A comprehendio : μικρῶν V : « maiores » Firm. 2 ἀναίρεσει ποιῆ P. 3-8 cf. Firm. Mat. III, 4, 2-3. 3-4 Ὁ τοῦ — Ζωδίου] Ἄρης ὠροσκοπῶν κατὰ αἵρεσιν AV. 4 πολεμάρχας στρατιώτας στρατοπεδάρχας AV : πολέμων ταραχὰς ἢ πόλεων μάχας P. sed ad AV proprius accedit Firmicus. 5 Post κυρίου] στρατοπεδάρχας add. P. βλοσυροὺς P : φοβεροὺς AV. ποιεῖ AV. 5-6 τυχῶν ἐπὶ τ. τ. τόπου om. AV. 6 περιβόλους A : « audaces » Firm. 6-7 ἀβεβαίους ἐν ταῖς δόξαις AV. 7 ἐπιβουλαῖς sic P. τεχνάς P. 8 στρατ(οῖς) P. 9-12 cf. Firm. Mat., III, 5, 2. 9 Ἡλιος ἐπὶ — τυχῶν] Ἡλιος ὠροσκοπῶν κατὰ κάθετον AV. Κρόνου ex Firm. suppl. 10 ἢ om. AV. ποιεῖ AV. συμπαρῆ τῷ Ἄρει AV. 11 ἐπιθεωρήσῃ om. AV. 12 ἢ καὶ P : ἢ AV. ἔξουσι AV. 12-20 cf. Firm. Mat., III, 5, 11. 12 ἡμέρας δὲ V. 13 ὁ θεὸς — τυχῶν] οὗτος ὠροσκοπῶν AV. 14 τοῖς γονεῦσι P. δὲ P : γὰρ AV. 15 ἢ Ἄρεως θεωρηθεὶς AV. ἢ] καὶ P. τετράγωνον] signum trigoni P : « quadratum » Firm. 15-16 ἢ σχεματισθεὶς V : τοῦδε σχηματισθεὶς A. 17 γίνεται AV. 19 ἀχρηστος nix sanum : « debilitat » Firm. πρωτογενεῖς ἢ P : πρωτογεννήτους AV ; cf. p. 135. 14. 21-μ. 137, 11 cf. Firm. Mat., III, 6, 1 usque ad p. 143, 23. 21 οὔσα AV. 21-22 ὠροσκοποῦντος Ζωδίου P : ὠροσκόπου AV. μεγαλοφίλους P : καὶ μεγάλους φίλους V : καὶ μεγάλων φίλους A. 23 φίλους βασιλέων om. AV. καὶ P : ἢ AV. 24 ἰδιογενῆ φύσιν P : ἰδιοτροπιάν AV : « naturam qualitatemque » Firm. 25 ἀνθρωπομόρφους (om. Ζωδίοις) AV. χρυσοκόμηται (sic) : χρυσὸν κοσμοῦμενοι AV ; corr. κοσμοφόροι om. AV.

παρὰ θεῶν ἔχοντες, τὰ μέλλοντα προφοιβώμενοι, μέγιστοι τῷ βίῳ. ἐν δὲ τοῖς ἡμιφώνοις ζῳδίοις τυχοῦσα ποικίλους θηρευτάς; δραστηκτέ-
 5 ρους, φίλους βασιλέων, μηχανωμένους ὅσα πρὸς θεωρίαν βασιλέων θαυμαστά ἀνήκεν, ὀψωνιζομένους παρὰ βασιλέων καὶ ἐκ τούτου
 εὐδαιμονοῦντας· ἐν δὲ τοῖς χερσαίοις ἢ παρὺργοις τυχοῦσα μυροποιη-
 τὰς ἢ καὶ ἱματίων εὐκόσμων κτήτας ἢ χρωματουργοῦς ἀποτελεῖ· ἐν δὲ
 10 τοῖς τετράποσιν ἐπισέμνων, φιλοδόξους, ἀγαθούς, φιλοτρόφους ζῳῶν
 <ἢ ζῳῶν> ἠγεμόνας ποιήσει· παρ' αἴρεσιν δὲ τυχοῦσα ἐπὶ τοῦ ὠροσκο-
 ποῦντος ζῳδίου πολυκοίτους, ἐπιψόγους, λάγνους, ἀσελγείς ποιήσει·
 15 γίνονται δὲ καὶ λινουργοὶ ἢ ἱματίων πλοκεῖς ἢ χρωμάτων ἢ βαμμάτων
 καὶ τροφῶν τινων ἢ ποτῶν εὔρεταί.

Ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπὶ τοῦ ὠροσκοποῦντος ζῳδίου ἡμέρας τυχῶν φιλο-
 σόφους, γραμματικούς γεννήσει, <ἐσθ'> ὅτε δὲ καὶ ῥήτορας ἢ γεωμέ-
 15 τρας ἢ καὶ τῶν οὐρανίων μύστας ἢ καὶ θείων προσόδων ἀντεχομένους
 ἢ καὶ ἀπορρήτων πραγμάτων ἴστορας. θεωρηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος τῶν τῆν
 αἴρεσιν ἔχόντων μεγάλους, στεμματοφόρους, βασιλέων πράγματα
 πιστευομένους ἀποδείκνυσιν. Ἄρεως δ' ἐπιθεωρήσαντος κατὰ διάμε-
 τρὸν ἢ τετράγωνον στάσιν ἢ καὶ κατὰ συμπαρουσίαν μοιρικὴν τρίς
 20 ἀγαθώτερος ὁ τρόπος σοι νοείσθω. νυκτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ ὠροσκοποῦντος
 ζῳδίου τυχῶν ἡμιθέους γεννήσεται ταῖς διανοίαις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς
 ἐπιτευκτικούς καὶ εὐσχήμονας τοῖς βίοις καὶ φροντίδων ἢ μισθώσεων

1 παρὰ AV : ὑπὸ P. θεοῦ AV. προφοιβόμενοι P (προφοιβάω pro προφοιβάζω dictum) : προφοβοῦμενοι AV : « qui futura praedicant » Firm. ; cf. tamen infra p. 147, 14. μεγάλοι AV. 2 θηρευτάς] Leg. « venatores » pro « veneratores » apud Firm. 3 φίλους om. P. βασιλέων om. AV, 4 ἀνήκεν om. AV. 5 τυγχάνουσα AV. 5-6 μυροποιητὰς P : μυροργ(οὺς) V : μυρεῖ (η superser.) A : « qui odorum pigmenta faciunt » Firm. 6 ἢ καὶ ἱμ. εὐκ. κτήτας om. AV : « qui magnificas vestes texant » Firm. qui πλοκεῖς (v. 10) legisse videtur. χρωματουργοῦς AV ; χρώματα γεννῶντας P : « tinctoris » Firm. 7 ζῳῆς AV. 8 ἢ ζῳῶν suppl. ; cf. p. 151, 8 : « regis animalibus praepositos » Firm. Fuitne ἢ βασιλικῶν ζῳῶν? ποιήσει om. AV. οὔσα AV. 8-9 ὠροσκόπου (om. ζῳδίου) AV. 9 ποιήσει om. AV : 10 λινουργοὶ — ἢ βαμμάτων] ἱματουργοὶ, χρωματουργοὶ καὶ μυρεψοὶ AV : « lintheones aut plumarii aut colorum inventores atque tinctoris » Firm. πλοκῆς P ; corr. 12-p. 138, 2 cf. Firm. Mat. III, 7, 1-3. 12 ὁ τοῦ — ζῳδίου] ὁ δὲ Ἑρμοῦ ὠροσκοπῶν AV. τυχῶν om. AV. 13 ποιεῖ AV. ἐσθ' suppl. 14 ἢ καὶ τῶν om. AV. μυστηρίων V. θείων AV : περί τινῶν P. 15 ἢ om. AV. 16 μεγάλως P : « magnos viros » Firm. 17 ἀποδείκνυσιν om. AV. θεωρήσαντος AV. 17-18 κατὰ — στάσιν] signa tetragoni et diametri AV. 18 καὶ om. AV. συμπαρουσίαν μερικὴν sic P. 19 τριγωνικῆς στάσεως P : signum trigoni AV. 19-20 πρακτικώτερος καὶ ἀγαθός AV fors. recte : « bonis ac prosperis actibus occupari » Firm. 20 συνοήσθη sic P. σοι om. AV. 20-21 ἐπὶ τοῦ — τυχῶν om. AV. 21 γένηται P : ποιεῖ AV. 22 φροντίδων pro λογισμῶν perperam substitutum ; cf. Firm. « rationibus praepositos ».

ἡ γραμματείων ἢ τελωνικῶν πράξεων ἀντεχομένους, τελείους κατὰ τὴν τοῦ Ζηδίου φύσιν.

Σελήνη τῆς αἰρέσεως τυχοῦσα ἐπὶ τοῦ ὠροσκοποῦντος Ζηδίου μηδενὶ τὴν συναφὴν ποιουμένη οὐκ ἀγαθὴ κριθήσεται· ὁμόκεντρος δὲ τοῦ ὠροσκοποῦντος τυχοῦσα ἀρχικούς, ἡγεμόνας, μεγιστάνας, βασιλεῖς γεννήσει, τοῦ Ἄρεως τῶν ἐναντίων αὐτῇ τόπων <μῆ> μετέχοντος μηδὲ τοῦ Κρόνου αὐτῇ συμπάροντος, μήτε κατὰ διάμετρον μήτε κατὰ τετράγωνον αὐτῇ στάσιν τυγχάνοντος. ἐπὶ γὰρ τῶνδε τῶν σχημάτων ὑπὸ τούτων οὕτως θεωρηθεῖσα ἢ καὶ ὑπὸ ἑκατέρου τῶν δυοῖν ἀχρόνους ἢ καὶ ἐκθέτους ἢ βιοθάνατους ποιήσει κατὰ τὴν τοῦ τόπου φυσικὴν ἐνεργεῖαν Ζηδιακῶ· τῆς αἰρέσεως ἐπὶ τοῦ ὠροσκοποῦντος Ζηδίου τυχοῦσα ἱεροπράκτους ἢ ἀρχιερεῖς ἢ ἱερῶν ἀγνοθητάς ἢ ἐν ἱεροῖς τὰς πράξεις καὶ δωρεὰς ἔχοντας γεννήσει, ἄνπερ ὑπὸ τῶν τῆς αἰρέσεως ἀστέρων δορυφορουμένη τύχη· ἡ δὲ δορυφορία ἐστὶ τῆς Σελήνης εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος, ὃ ἐστὶν ἐσπέριον, ὑπαρχούσης, <εἰ> οἱ ἀστέρες ἐπόμενοι τύχῳσι· τὸν γὰρ Ἥλιον οἱ ἀστέρες δορυφοροῦσιν κατὰ τὰς ἐψοὺς φάσεις, τὴν δὲ Σελήνην, ὡς προείρηται, κατὰ τὰς ἐσπερίους. καθολικῶς δὲ κενοδρομοῦσα <ἦ> Σελήνη ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων τόπων πάσης γενέσεως οὐκ ἀγαθὴ γενήσεται. συνεπικρινεῖς δὲ ἐπὶ ποίου τόπου τῆς γενέσεως τυχοῦσα ποῖαν κεκλήρωται φάσιν· ἐπὶ γὰρ τοῦ ὠροσκοποῦντος Ζηδίου ἡμέρας μὲν ὁμόκεντρος τυχοῦσα κυβερνήτας ἢ πειρατὰς ἢ δυσβάτων τόπων ἡγεμόνας γεννήσει· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἄρεως κατὰ συμπαρουσίαν βλεφθεῖσα ἢ κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον στάσιν σινῶν τε καὶ παθῶν παραιτία γενήσεται ἢ καὶ τὸ καθόλου ἄχρονον καὶ βιοθάνατον ποιήσει.

1 τελωνικῶν P: « vectigalium » Firm.: δαιμονικῶν AV. Byzantinis τελώνια sunt daemones aerei 1-2 τελείους κατὰ τ. τ. Ζηδίου φύσιν P: κατὰ τὴν τοῦ τελείου φυσικὴν μείωσιν AV: « differentiam qualitatemque signorum » Firm. τελείους vix sanum. 3-4 τῆς αἰρέσεως — ποιουμένη] Σελήνη ἐπὶ αἰρέσεως ὠροσκοποῦσα μηδενὶ συνάπτουσα AV. Post Ζηδίου verbum erasum P. 4 ποιουμένην P. ἀγαθῶς V: ἀγαθός A. 5 ὠροσκοπού AV. 6 ὁ τοῦ P. 6-8 τῶν ἐναντίων — τυγχάνοντος] μῆ ὄντος αὐτῇ (αὐτοῦ V) διαμέτρου μηδὲ τοῦ Κρόνου συμπάροντος ἢ τετραγώνου ἢ διαμέτρου αὐτῇ AV. 6 αὐτῆς P. μῆ suppl. 7 μηδὲ μῆ Κρόνου P (μῆ ex v. 6 transp.). 8 αὐτῆς P. ἐπὶ AV: ὑπὸ P. 8-11 cf. Firm. Mat., III, 13, 2 (p. 187, 14). 8-9 τῶν σχημάτων τούτων ἦτοι ὑπὸ τοῦ ἐνός ἢ ὑπὸ τῶν δύο βλαβεῖσα AV. 9 θεωρηθῆσαν sic P. ἑκατωτέρου P. 10 καὶ om. AV. ἢ βιοθάνατους om. AV. ποιεῖ AV. 10-11 τὴν τῶν Ζηδίων φύσιν AV. 11 Ζηδιακῶς P: om. AV. 11-14 τῆς αἰρ. — δορυφορουμένη τύχη] ποιεῖ δὲ καὶ ἀρχιερεῖς ἀγνοθητάς ἄνπερ ὑπὸ τῶν συναρηθικῶν δορυφορεῖται AV. 12 Leg. ἱεροπράκτορας? 14-17 ἡ δὲ δορυφορία — ἐσπερίους om. AV; fort. interpolata. 14 ἢ corr.: εἰ P. 15 εἰ suppl. 18 δὲ AV: γὰρ P. ἢ suppl. Σελήνη om. P. τῶν om. AV. 19 πάσης γενέσεως om. AV. γενήσεται P: ἐστὶ AV. 19-25 συνεπικρινεῖς — ποιήσει om. AV. 19 συνεπικρινεῖς P; corr. 20-22 cf. Firm. Mat., III, 13, 1-2. Nautas gignit Luna, quia ipsa navis est caelestis; veterem hanc opinionem servaverunt e.g. Manichaei. 21 Leg. <Δι> ὁμόκεντρος? 23 συμπαρρυσίαν ληφθήσεται P; dubitanter corr. στάσει P. 24 γενήσονται P.

Περὶ τοῦ δευτέρου τόπου.

Ὁ δεύτερος τόπος καλεῖται βίος καὶ Ἄιδου πύλη¹ καὶ ἀργὸς τόπος· ἐν τούτῳ τῷ ζῳδίῳ ἀργότεροι μένουσιν οἱ ἀγαθοποιοί, πλὴν τὰ ἐλπιζόμενα καλὰ ἀποτελοῦσι² καὶ ἀπὸ νεκρικῶν πραγμάτων ἐλπίδας παρέχουσι, καθὼς ὁ τόπος ἐπαναφορὰ καθέστηκεν τοῦ ὄροσκόπου. οἱ δὲ κακοποιοὶ παρόντες τῷ τόπῳ ποιοῦσι ἀπράκτους καὶ νωχελεῖς καὶ σίγη περι τὰς ὄψεις, ἐὰν δὲ ὁ κλῆρος τῆς τύχης ἐκεῖ ἢ καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ ὄροσκόπου, οὗτοί γε κακοποιοὶ ὄντες, ἐπιθεωρήσωσι τὸν τόπον, νεκροφύλακας ποιοῦσι καὶ τὸν βίον ἔξω τῆς πόλεως διατελοῦντας· οἱ τοιοῦτοι δὲ καὶ κυνόβρωτοι γίνονται· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων ἐκβάλλονται.

Ὁμοίως ὁ Κρόνος ἐπιπαρῶν τῷ τόπῳ καὶ οἰκοδεσποτῶν τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ καὶ τὸν ὄροσκόπον νεκροψύχους, νοσεροῦς ἀποτελεῖ ** ἢ καὶ λήψιν χρημάτων ποιήσουσιν.

Ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως οἰκοδεσπότης ὦν τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ καὶ τοῦ ὄροσκόπου καὶ ἐπιπαρῶν τῷ δευτέρῳ τόπῳ ποιεῖ ἀποβολὰς καὶ

1 P, f. 97; A, f. 8; V, f. 29. Περὶ τ. δ. τόπου P: Δεύτερος τόπος AV. 1-14 cf. Vettium Val., II, p. 68, 10-15. 2 τόπος (alter.) om. AV; cf. Firm., II, 19, 3 «*riger locus*». 3 τῷ ζῳδίῳ om. AV. μαίνουσι P: εἰσὶν AV. ἀγαθοὶ AV. 4-5 παρέχουσι om. AV. 5 ὁ τόπος om. AV. ἐπαναφορὰν P. καθέστηκεν P: ἐστὶ AV. 6 παρόντες τῷ τόπῳ om. AV. νωχελεῖς ἀπράκτους AV. 7 παρὰ P. 7-8 ὁ κύριος τύχης (τύχη V) ἐκεῖ ἢ καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ AV: ὁ κύριος τοῦ κλήρου τοῦ τόπου ἐκεῖ παρῆν καὶ ὁ κλύρος (sic) τῆς τύχης ἐκεῖ ἐστὶν P; cf. Val., p. 68, 14. 8 οὗτοι δὲ P; corr.: om. AV. 9 ἐπιθεωρήσουσιν P: θεωρήσωσιν AV. τὸν τόπον om. AV. 9-11 καὶ τὸν βίον — ἐκβάλλονται] καὶ κυνοβρώτους καὶ ἀποκηρύκτους τῶν γονέων AV. 10 πόλεως] πύλης Valens; quod ad nomen loci «*portam infernam*» convenire videtur; de his loquitur qui extra portam urbis circa sepulcra degunt. 12 ὁμοίως Κρόνος ἐπιπαρῶν P: εἰ ὁ Κρόνος δὲ παρῆ (παρῆν A) τῷ β' AV. οἰκοδεσπότης) A: οἰκοδεσποτῆ V. τὸν κλῆρον om. AV. 13 ἢ τοῦ ὄροσκόπου AV. 13-14 ἀποτελεῖ — ποιήσουσιν] ποιεῖ καὶ πτωχοῦς AV. Lacunam signavi, nam quae sequuntur non ad Saturnum pertinent sed ad Iovem, cf. Vett. Val., 68, 19. 14 λήψιν. Leg. ἀνάλωσιν, ut apud Val., vel ἔκλειψιν? 15-16 ὁ δὲ Ἄρης ὡσαύτως τυχῶν ποιεῖ AV.

¹ Cf. Paul. Alex., L. 2, v. 19: Τὸ δὲ β' ἀπὸ ὄροσκόπου καλεῖται βίος καὶ Ἄιδου πύλη καὶ ἐπαναφορὰ τοῦ ὄροσκόπου; Vett. Val., p. 68, 9; Firm. Mat., II, 17: «*Qui locus inferna porta dicitur vel anafora (leg. epanafora)*»; II, 19, 3: «*Ideo inferna appellatur porta quod nulla cum horoscopo radiatione coniungitur.*» Haec explicatio absurda est. Cur revera secundus locus «*inferotum porta*» vocetur, sicut Occidens «*ianua Ditis*» apud Manilium dicitur, vide in *Revue de philologie*, 1918, t. XLII, p. 71 et *Comptes-rendus Acad. Inscr.*, d. 13 Aug. 1920.

² Cf. Hermet. Trism. apud Thrasyllum, *Catal.*, VIII, 3, p. 117, 2: τὴν δὲ ἐπαναφορὰν ἐλπίδων σημαντικὴν et Antiochum, *ibid.*, 117, 2; Firmic. Mat., II, 19, 3: «*Ex hoc loco spei ac possessionis incrementa noscuntur*»; Paul. Alex., l. c.: ἀγαθὴν ἐλπίδων δοτῆρ καθέστηκεν.

ἀντιπτώματα πλείστα τῷ γεννωμένῳ, ἐσθ' ὅτε καὶ περὶ τὰς ὄψεις σίνος ποιεῖ. ἐὰν δὲ Ἄφροδίτης εὐρεθῆ οἴκῳ, καὶ ἀπὸ γυναικῶν βλάβας ἔξει καὶ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἀστέρος οὐ ἔστι τὸ ζῦδιον, ἀποκρίνου τὴν βλάβην. ἐὰν δὲ εὐρεθῆ καὶ Ἄρης ἐν ἰδίῳ προσώπῳ **, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ δεσμοφύλακες γίνονται ἢ ἀπὸ καρκάρων τὸν βίον ἔξουσι.

5

Ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος ἐπιπαρῆ τῷ ζῦδίῳ οἰκοδεσποτῶν τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τὸν ὠροσκόπον κατὰ μοῖραν προσώπῳ ἰδίῳ, τοῦ Ἄρεως ὄντος ἐν τῷ ὠροσκόπῳ ἐν Κρόνου ζῦδίῳ, ὁ γεννώμενος ἀπολεῖ τὴν ὄρασιν ἐν τοῖς τοῦ Ἄρεως χρόνοις καὶ ἐπαιτήσῃ ἢ καὶ τῶν πατρῶων στερηθήσεται.

10

Ἐὰν δὲ ὁ τῆς Ἄφροδίτης ἐπιπαρῆ τῷ τόπῳ οἰκοδεσποτῶν τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τὸν ὠροσκόπον, οἱ γεννώμενοι ἀποδημήσουσιν ἢ ἐφ' ὑγρῶν τὰς πράξεις ἔξουσιν, ἐὰν ἔστιν ἔψα ἀνατολική. ἐὰν δὲ ἐσπερία ὑπάρχη, ἐν ἱεροῖς θηλικῶν <θεῶν> καταφεύγουσιν εὐπορούμενοι τῶν δεόντων ἢ μυστήρια θεῶν ἢ καὶ τελετὰς περιποιῶνται· τὸ δὲ γήρας ἀγαθὸν ἔξουσι.

15

Ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ὑπαυγος ᾧ ἐπιπαρῆ τῷ τόπῳ, ἀμυήτους ποιεῖ καὶ ἀγραμμάτους. ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ, οἱ τοιοῦτοι εὐμαθεῖς, περιέργοι γίνονται καὶ ἐπιχειροῦνται ἃ οὐκ ἔμαθον· γίνονται δὲ καὶ ἐπιτευκτικοὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν.

20

Ἐὰν δὲ Σελήνη παρῆ ἐν τῷ δευτέρῳ τόπῳ καὶ τοῦ Κρόνου ὠροσκοποῦντος, ὑποχυθήσεται τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ τοιοῦτος.

Ἐὰν κακοποιὸς ἐπίδῃ τὸν δευτέρον τόπον κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον ἢ συμπαρῆ ἔκπτωσιν βίου σημαίνει τῷ γεννηθέντι· καὶ εἰ μὲν

1 πλείστα om. AV. τῶν γενομένων P. ἐσθ' ὅτε om. AV. 1-2 δὲ πολλάκις σίνος (sine ποιεῖ) AV. 2 οἴκος P, corr. 2-4 ἐπὶ δὲ Ἄφροδίτης οἴκου ἀπὸ γυναικῶν ἔσται ἢ βλάβη καὶ κατὰ τὸν ἀστέρα οὐ ὁ (ὁ om. V) οἴκος ἔσται ἢ βλάβη AV. 3 Leg. τοῦ ζῦδίου οὐ (= uli) ἔ. ὁ ἀστήρ? 4-5 ἐὰν δὲ — ἔξουσι om. AV. 4 Lacunam signavi. 5 καρκάρων corr. Kroll (Vett. Val., p. 68, 26): κακόν P. 6-7 ἥλιος δὲ ἐν τῷ β' ᾧ οἰκοδεσπότης τοῦ κλήρου ἢ τοῦ ὠροσκόπου AV. 6 παρὸν P; corr. ex Val.; cf. v. 11, 17. 8 γενόμενος P. ἀπολή (sic) τὴν ὄρασιν P: τυφλοῦται AV 9 ἐπαιτήσῃ AV Val.: ἐπέτην P. ἢ om. AV. 9-10 στραθήσεται V. 11-12 Ἄφροδίτη δὲ τῷ β' οὔσα τόπῳ οἰκοδεσπότης τῆς τύχης ἢ τοῦ ὠροσκόπου AV. 12-13 ὁ γεννώμενος ἀποδημήσει ἢ ἐφ' ὑγρῶν τὰς πράξεις ἔξει AV: γενόμενοι δι' ὑγρῶν τὰς πράξεις ἔξουσιν P; cf. p. 135, 16 14 ὑπάρχη om. AV. ἱερεῖς θυλικῶν P: ἱερεῖς θηλείας A: ἱεροῖς θηλείας V; corr. θεῶν suppl. 14-15 εὐπορ. τῶν δεόντων om. AV. 15 καὶ om. AV. περιποιῶντες AV. 17-19 Ἑρμῆς δὲ ἐν τῷ β' ᾧ ὑπαυγος ἀγραμμάτους ποιεῖ. ἀνατολικὸς δὲ εὐμαθεῖς περιέργους ἐπιχειροῦντας AV. 17 ἀμυήτους] ἀνοήτους Val. (p. 69. 4). 18 ἐπιμαθεῖς P vix recte. 19 cf. infra p. 144, 5. γίνονται δὲ καὶ ἐπιτευκτικοὶ P: ἐπιτευκτικούς AV, cf. Val. 21 Σελήνη δὲ παρούσα τῷ β' τόπῳ Κρόνου AV. 22 ὑποχυθήσεται corr. ex Val. (p. 69, 9): ὑποχθήσεται P: ὑποδειχθῆναι AV. ὁ τοιοῦτος om. AV. 23-p. 141, 2 ἐὰν Κρόνος Ἄρης τὸν β' τόπον ἴδῃ τετράγων(ος) ἢ διάμετρο(ς) ἢ συμπαρῶν ἔκπτωσις βίου ἔσται· εἰ δὲ ἔστιν ὁ β' τόπος (τόπος om. A) ἀφροδίτης οἴκος Ζημιωθήσεται ὁ τοιοῦτος διὰ γυναικῶν (γυναῖκα A) AV.

ὁ δεύτερος τόπος ἐστὶν οἶκος Ἀφροδίτης, ὁ τοιοῦτος ζημιωθήσεται χάριν γυναικῶν ἢ διὰ γυναικῶν· εἰ δὲ οἶκος Ἑρμοῦ, χάριν γραμμάτων ἢ ψήφων ἢ κληρονομιῶν ἢ χωρισμῶν· εἰ δὲ οἶκος Διός, παρὰ μεγιστάνων ἢ δημοσίων πραγμάτων τὴν βλάβην ἔξει· εἰ δὲ οἶκος Ἄρεως, λέγε 5 τὴν βλάβην ἀπὸ στρατιωτικῶν πραγμάτων ἢ προσώπων τοιούτων ἢ πολέμου ἢ ἐμπρησμοῦ ἢ μάχης ἢ ἀρπαγῆς ἢ ληστρικῶν ἢ ἐφοδικῶν προσώπων· εἰ δὲ οἶκος Κρόνου, λέγε τὴν βλάβην ἀπὸ γερόντων ἢ δούλων ἢ ἀπελευθέρων χάριν γῆς ἢ κληρονομίας ἢ τάφων ἢ νεκρικῶν πραγμάτων ἢ ἔξ εὐτελῶν προσώπων· εἰ δὲ Ἥλιου οἶκος ἦ, τὴν βλάβην 10 ποιήσει ἀπὸ πατρὸς ἢ πατρῶν ἢ προγόνων ἢ χάριν δανείων ἢ χρημάτων τινῶν ἢ πράξεων. ἔαν δὲ Σελήνης οἶκος ἦ, χάριν μητρὸς ἢ μητρικοῦ γένους ἢ μητριᾶς ἢ τῶν τοιούτων προσώπων.

Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ ἐπὶ ἐκάστου οἴκου καὶ τόπου βλαπτομένου ὑπὸ 15 κακοποιοῦ ἀποφίνασθαι τὴν βλάβην κατὰ τὴν φύσιν τοῦ οἰκοδεσπότη τοῦ ζυψίδιου καθ' ὃ ὁ κακοποιός ἐστιν, καὶ τὰ σημαίνόμενα ἀπὸ τοῦ τόπου. εἰ δὲ θέλεις λαβεῖν καὶ κλῆρον βίου, κατὰ Δωρόθεον λάμβανε πάντοτε νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀπὸ οἰκοδεσπότη τοῦ δευτέρου τόπου ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον τὸν δεύτερον, καὶ τὰ ἴσα ἀπόλυε ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου, καὶ ὅπου ἂν ἐκπέσῃ ὁ κλῆρος, σκόπει τὸν κύριον τοῦ κλήρου καὶ 20 αὐτὸ τὸ ζυψίδιον ἐν <ψ> ὁ κλῆρος ἐνέπεσεν, καὶ εἰ καλῶ τόπῳ ἔτυχεν ὁ κλῆρος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτινοβολίας, καλὸν τὸν βίον λέγε· εἰ δὲ εὐρεθῇ ὁ κύριος τοῦ κλήρου ἔψος δυτικός, μετὰ ἑπτὰ ἡμερῶν γενήσεται, <εἰ δὲ> ἔψος ἀνατολικός, κρυπτὸν καὶ λαθραῖον πλοῦτον ποιήσει.

2-3 εἰ δὲ Ἑρμοῦ οἶκος διὰ ψηφούς ἢ κληρονομίας ἢ χωρισμούς γραμμάτων AV. 2 πραγμάτων P, corr. 3 χειρισμῶν P. Possis χειρισμῶν, sed hereditates memorantur quia Mercurius deus est mortuorum, discessus, quia itinerum. 3-4 εἰ δὲ Διός οἶκος διὰ μεγιστάνων ἢ δημοσίων πράγματα ἢ βλάβη ἔσται AV. 4-5 λέγε τὴν βλάβην om. AV. 5-7 πραγμάτων — προσώπων] προφάσεων ἢ ἐμπρησμῶν ἢ μάχης ἔσται ἢ βλάβη AV. 7 λέγε τὴν βλάβην om, AV. ἀπὸ P: διὰ AV. 8 τάφων AV: τόχου (sic) P. 9 ἔξ om. AV. 9-10 οἶκος Ἥλιου ἢ βλάβη γίνεται AV. ἦν P; corr. 11 τινῶν om. AV. 12 ἦ corr.: ἦν P: om. AV. 12-13 μητρικοῦ γένους ἢ μητριᾶς AV: γένους μ(ητ)ριῶν ἢ μ(ητ)ριᾶν P. 12 ἢ τοιοῦτου τινός AV. 13-24 aliunde petita et interpolata sunt, sed, opinor, ab ipso Rhetorio. 13 ὅτι καὶ AV. 13-14 ἀπὸ κακοποιοῦ P: ὑπὸ Κρόνου Ἄρεως AV. 14 ἀποφίνασθαι τὴν βλάβην P: τὴν βλάβην γίνεσθαι AV. 14-15 τοῦ οἰκοδ. τοῦ ζυψ. φύσιν AV. 15 καθ' ὃ — ἐστὶν ἔνθα ὁ κλῆρος ἔσθηκε AV. 16 εἰ δὲ θέλεις λαβεῖν καὶ om. AV. κλήρου V. κατὰ Δωρόθεον om. P, qui nomina auctorum ubique suppressit (p. 116). Omnino diversa de « sorte vilae » invenies *Catal.*, I, p. 170, 2. 16-17 λάμβανε πάντοτε om. AV. 17 καὶ ἡμέρας (signum Solis A) καὶ νυκτὸς ἀπὸ τοῦ κυρίου τοῦ β' τόπου ἐπ' αὐτὸν τὸν β' AV. 18 ἀπόλυε om. AV. τοῦ om. P. 19-23 καὶ ὅπου ἂν — γενήσεται om. AV. 20 ψ suppl. 23-24 ἔαν εὐρεθῇ ὁ κύριος τοῦ κλήρου μετὰ ζυψίδιου (ζυψίδιον V) ἡμέρας πωῶν ἔψαν ἀνατολὴν κρυπτὸν πλοῦτον ἔξει AV. 23 εἰ δὲ suppl., sed post γεν. verbum aliud deest. 23-24 κρυπτῶν καὶ λαθραίων P.

Ἐάν δὲ ὁ Ἄναβιβάζων ἐν τῷ βίῳ εὐρεθῆ καὶ ἐκεῖ τύχῃσι Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτῃ <καὶ> Ἥλιος [καὶ Σελήνῃ] καὶ Ἑρμῆς, ὑπάρχοντα κτήσεται καὶ πίστος ἔσται καὶ φιλόργυρος· εἰ δὲ Κρόνος <καὶ> Ἄρης καὶ Σελήνῃ ἐπιθεωρήσωσιν αὐτοῖς, ἐν νεότητι ἀκαταστατήσεται καὶ ἀποκαταστήσεται καὶ κακοπαθήσεται ἕως ὑπερβῆ ἔτη λέ'· μετὰ δὲ ταῦτα ἀπαλλαγῆσεται καὶ ὑπάρχοντα κτήσεται. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχῃσι μόνοι δίχα Διὸς καὶ Ἄφροδίτης ἐπιθεωρίας, ἀτύχῃς ἔσται· ἔσθ' ὅτε καὶ κακομόρως τελευτᾷ. ἐάν δὲ ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ βίῳ εὐρεθῆ, τῷ πατρὶ κάκιστον ἔσται· Ζημίας γὰρ καὶ συκοφαντίας ἔξει. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχῃσι, κάλλιστον τὸ σχῆμα. ὑπάρχοντα γὰρ κτᾶται ἀπὸ πραγμάτων δυσκόλων καὶ φόνων καὶ νεκρικῶν πραγμάτων ἢ καταλύσεως οἰκίας ἀπὸ πράγματος ἀδοκῆτου. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτῃ ἐκεῖ τύχῃσι, οὐδὲν κτᾶται ἀλλὰ κακοτυχῆς ἔσται.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ὠροσκοποῦντος Ζωδίου <νυκτὸς> Κρόνος τυχῶν ἔκλειψιν παίδων καὶ ταραχὰς οὐκ ὀλίγας ποιήσει καὶ ἔκπτωσιν βίου καὶ ὑποδειγματισμούς καὶ πατρικῶν καὶ μητρικῶν ἀποβολὰς· καὶ νωχελεστέρους ταῖς πράξεσιν ἀποτελεῖ, τινὰς δὲ καὶ πάθεισι σωματικοῖς περιτρεπομένους. ἡμέρας δὲ αὐξητικoὺς τοῖς βίοις κατὰ πρόβασιν γιγνομένους ποιήσει, ἀνεπιφαντικοὺς δὲ καὶ πενιχροὺς ταῖς ψυχαῖς, τινὰς δὲ καὶ ἀπὸ παρύγρων βιοῦντας.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ὠροσκόπου Ζεὺς τυχῶν ἀποτελεῖ κληρο-

1-6 Ἐάν δὲ Ἄναβ. — ὑπάρχοντα κτήσεται] ἐάν δὲ Ἄναβιβάζων ἐν τῷ κλήρω εὐρεθῆ τοῦ βίου σὺν Διὶ Ἄφροδίτῃ Ἠλίῳ Σελήνῃ Ἑρμεί πλοῦσιος ἔσται καὶ πιστός, φιλόργυρος δέ· εἰ δὲ Κρόνος Ἄρης Σελήνῃ τούτοις συμμαρτυροῦσιν ἐν νεότητι, ἀκαταστατήσεται ἕως ἐτῶν λε'. μετὰ ταῦτα δὲ εὐτυχήσει AV. 1 δὲ om. P. καὶ ἐκεῖ corr. : κακὴ cod. 2 καὶ Σελήνῃ del. : cf. v. 3. 3 καὶ suprl. 4 ἐναὶ ὠτητι sic P. Leg. ἀποκατασταθήσεται? 6 καὶ om. AV. 6-8 ἐκεῖ τύχῃσι — τελευτᾷ] ἄνευ Διὸς Ἄφροδίτης μαρτυρίας μόνοι ἐκεῖ τύχῃσιν ἀτυχῆς ἔσται καὶ βιοθάνατος ἔσθ' ὅτε AV. 7 κακῶ μῶρω sic P. 8 κλήρω τοῦ βίου AV. εὐρεθῆ P : ἢ AV. 8-9 κακὸν ἔσται AV : κακίστῳ P sine ἔσται. 9 γὰρ AV : δὲ P. καὶ om. AV. 10 ᾧσι, καλὸν AV. ὑπαρχ. — κτᾶται] πλουτήσεται γὰρ AV. 11 ἀπὸ φῶνων sic P. νεκρικῶν πραγμάτων P : νεκρῶν AV. κατὰ λύσεως A : καταλύσει V : καταλήσεως P. 12 ἀπὸ πράγματος ἀδοκῆτου P : ἀπροδοκῆτως AV. καὶ om. AV. 12-13 οὐδὲν — ἔσται] δυστυχεῖ V : δυστυχῆ A. 13 κακότυχως ἔσται (sic) P : corr. Fort. κακοτυχῆσει. 14-20 cf. Firm. Mat., III, 2, 4 et 6. 14-17 Κρόνος δὲ ἐν τῷ β' (βίῳ V) ὧν σπανοτεχνίαν (-νίας V) καὶ ταραχὰς ποιήσει καὶ ἔκπτωσιν βίου καὶ γονικῶν (γονέων V, sed cf. p. 149, 16) ἀποβολὴν καὶ νωχελεῖς ταῖς πράξεσι. τινὰς δὲ καὶ ἐμπαθεῖς AV. 14 νυκτὸς Κρόνος om. P. 15 ἔκλειψιν corr., cf. p. 143, 8 : ἔκκλυψιν P : « filioium interemptor » Firm. 16 ὑποδειγματισμούς non capio. 18-19 ἡμέρας δὲ τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων αὔξει τῷ χρόνῳ. πενιχροὺς δὲ ταῖς ψυχαῖς καὶ ἀνεπιφάντους. 18 αὐξητικῆς P ; corr. 20 ὄγρων AV. ποιοῦντας P. 21-p. 143, 2 cf. Firm. Mat., III, 3, 4. 21 Ζεὺς δὲ ἐν τῷ β' ὧν ἀποτελεῖ AV. Ζεὺς om. P. 21-p. 143, 1 κληρονόμοι P.

νόμους ἀλλοτριῶν καὶ υἰοθετημένους ὑπὸ τινων καὶ ἐγγαίων καὶ θεμελίων κυρίους ἡμέρας καὶ νυκτός.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βίου ἡμέρας ὁ τοῦ Ἄρεως τυχῶν ἀλλοτριώσεις τῶν ἰδίων καὶ ξενιτείας ποιεῖ· αὐτοῖς δὲ τοῖς γεννωμένοις σίνη ποιεῖ καὶ τομὰς σιδήρου. ἐὰν δὲ καὶ ἡ Σελήνη ἐπὶ τῶν κέντρων καὶ τῶν ἐπαναφορῶν καὶ <τῶν> ἐπικαταφορῶν τύχη, σινώσει τοὺς γεννωμένους ἀπὸ ὕψους ἢ τετραπόδων φύξεως, τινὰς δὲ ἐκθέσεως ἢ καὶ αἰχμαλωσίας ἢ καὶ ὑποταγῆς πειρωμένους <ποιεῖ>· γίνονται καὶ ἐκλείψουσιν καὶ στενοχωρίας οὐ ταῖς τυχούσαις. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς ἢ ὁ τῆς Ἀφροδίτης τοῦτον ἐπιμαρτυρήσῃ, τοὺς ἐπιφερομένους κινδύνους διεκδραμοῦνται καὶ τὰς ὑποταγὰς διεκφεύξονται· τῶν μὲν βίῳ δεόντων οὐκ ἀπορήσουσι, ἀλλ' ὅτε μὲν ἔξουσιν, ὅτε δὲ θλιβήσονται. νυκτός δὲ στρατίαις καὶ ἀθλήσεσιν ἔτοιμος ὁ θεός, ἐπισηφαλεῖς δὲ καὶ αὐτοὺς ταῖς πράξεσιν καὶ ταῖς δόξαις ἀποτελεῖ.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ὠροσκόπου τυχῶν ὁ Ἥλιος ἰδιοκτήμονας ἀποτελεῖ καὶ ἡδυβίους.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βίου τυχούσα ἢ Ἀφροδίτη ἡμέρας ἐναντιώσεις ἢ καὶ ὀψιγυμνίας ἀποτελεῖ καὶ κρίσεις πρὸς θηλυκὰ πρόσωπα· τινὲς δὲ καὶ θάνατον γυναικῶν ὀρώσιν, πλὴν οὐ κακοβίους τελεῖ ἐν γῆρα. νυκτός δὲ κτητικωτέρους καὶ κατὰ πρόβασιν εὐτυχαστέρους καὶ ἡδεῖς κατὰ <τὰ> ἀφροδίσια καὶ ἐπιχαρεῖς τοὺς γεννωμένους ἀποτελεῖ.

1 τινῶν P : τινός AV : « ab extraneis » Firm. Leg. Ξένων? ἐγγύων AV : ἐγγυίων vel ἐγγαίων P : « magnorum mobilium » (lege « immobillium ») Firm. 2-3 Καταβιβάζ(οντος) (signo astral.) καὶ νυκτός (item) ἐπὶ δὲ τοῦ βίου ἡμέρας (item) ὁ τοῦ Ἄρεως τυχῶν P : ἡμέρας καὶ νυκτός (signis astr.). Ἄρης δὲ ἐν τῷ βίῳ ἂν ἡμέρας A : ἡμέρας δὲ καὶ νυκτός (signis astral.) Ἄρης ἐν τῷ βίῳ ἂν V : cf. v. 12 (νυκτός δὲ). Quamvis βίου, βίῳ hic et intra ex βου βω (δευτέρου, δευτέρως) orta esse possint, credo secundum locum hic βίον vocari, sicut tertius θεά, nonus θεός appellatur etc. 3-14 Firmic. Mat., III, 4, 5-6. 4 δηλοῖ AV. αὐτῆς δὲ τῆς γενομένης) P : καὶ (cet. om.) AV. ποιεῖ om. AV. 5-9 ἐὰν δὲ καὶ ἡ — τυχούσαις] Σελήνης (-νη V) δὲ μαρτυρούσης (-σα V) αὐτῷ σίνη ἀπὸ συμπτωμάτων ἔξει ἢ αἰχμαλωσίαν (-σίας V) ἢ δουλείαν (-είας V) καὶ τὸν βίον λυπηρόν. 5 τὸν K- P. 6 τῶν suppl. ὕψους] « a frigore » Firm. Leg. ψύχους? 7 φύξεις P : « aut a quadrupede vulneratos » Firm. 8 πυρομένους P; corr. ποιεῖ suppl. 9-12 ἐὰν δὲ ὁ τοῦ — θλιβήσονται] Ζεὺς δὲ Ἀφροδίτη μαρτυρήσαντ(ες) τὰ κακὰ Ἄρεως ἀποστρέφουσι AV. 9-10 ἐπιμαρτυρήσει P. 11 μὲν βίῳ corr. : μέντι τῷ (dubium) P : « quae necessaria sunt vitae » Firm. 12-14 νυκτός δὲ (δὲ post ἀθλ. A) ἀθλήτας (-τήν V) καὶ στρατιώτας (-τήν V) ποιεῖ, ἐπισηφαλεῖς δὲ ταῖς δόξαις καὶ ταῖς πράξεσι AV. 13 ἐπισηφαλῆς P. τῆς δόξης P. 15-16 cf. Firmic. Mat., III, 5, 12. 15 Ἥλιος ἐν τῷ βίῳ τυχῶν AV. ἰδιοκτήμονα V : « per semetipsos patrimonia quaerentes » Firm. 16 τῷ βίῳ ἡδύς P : « in omni vita suaves » Firm., qui ambo verbum rarius explicaverunt; cf. p. 135, 18. 17-21 cf. Firmic. Mat., III, 6, 5-6. 17 Ἀφροδίτη δὲ (ἢ ἡμέρας add. A) ἐν τῷ βίῳ οὔσα AV. 18-19 θηλυκὰ — ὀρώσιν] γυναικας (cet. om.) AV. 19 τελεῖ om. AV. γῆρει P. 21-22 καὶ εἰδύς κατὰ ἀφροδίσεια P : om. AV; cf. v. 21 : « amoenos in veneriis cupiditatibus » Firm. 21 καὶ ἐπαφροδίτους post ἐπιχαρεῖς add. AV. τοὺς γενομένους ἀποτελεῖ P : om. AV.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βίου ἕως ἀνατολικὸς τυχῶν Ἑρμῆς νυκτὸς μὲν ἄφρονας, σκολιούς, ἀλλοτρίους γραμμάτων, καὶ τοῖς βίοις ἐνδεεῖς γεννήσει. ἔσπεριος δὲ τυχῶν νυκτὸς ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τοκιστάς, ἐμπόρους ἢ ἀλλοτρίων φροντιστάς, ἐπιτρόπους γεννήσει σοφοῦς· ἡμέρας δὲ φιλοσόφους ἢ μονοτρόπους ἢ ἰδιοφυεῖς, ἃ μὴ ἔμαθον ἐπιχειροῦντας, σαπροζῶους τε καὶ ἑαυτῶν τιμωρητάς. [Ὁ κύριος τῆς προγενομένης συνόδου εἰ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τύχη, ἐκπτώτους τοῦ βίου ποιεῖ.]

** καὶ πάθει περιπεσεῖται καὶ ἐν στενοχωρίᾳ ἔσται· εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχῳσι καὶ ἐπιθεωρήσωσι τὸν τόπον, ἐν νεότητι αὐτὸς κακοπαθήσει καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ἀγαθοῖς ἔσται κτώμενος ἀπὸ δυναστῶν καὶ βασιλέων ὑπάρχοντα καὶ ὀνομαστὸς ἔσται καὶ τύραννος· εὐτελής δὲ ἔσται καὶ οὐ φροντίσει τινὸς διὰ τὸ τὸν Ἄρεα καὶ Κρόνον χαίρειν ἐν τῷ Καταβιβάζοντι· εἰ δὲ Κρόνος μετὰ Ἀφροδίτης ἐκεῖ τύχη, εἰς γυναικας ἀκαταστατήσει καὶ μετὰ ταῦτα ἐν καλοῖς ἔσται καὶ ζήσει ἔτη ο'.

Τρίτος τόπος.

Ὁ τρίτος τόπος καλεῖται θεᾶς Σελήνης, κατάσκιος, ἔξουσιαστικός, μετακόσμιος¹. σημαίνει δὲ τὸν περὶ Ξένης λόγον καὶ τὸν περὶ ὀνείρων καὶ θρησκείας καὶ τραπέζης καὶ ἀδελφῶν καὶ φίλων καὶ βασιλίδος.

Ἐὰν οὖν Σελήνη τύχη ἐν τῷ γ' τὴν οἰκοδεσποτείαν ἔχουσα τοῦ ὄροσκόπου ἢ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἐν ἰδίῳ προσώπῳ μάλιστα καὶ τῆς αἰρέσεως καὶ μεστῆ καὶ τοῖς ἀριθμοῖς προσθετική, ὁ γεννώμενος ἔσται

1-7 cf. Firmic. Mat., III, 7, 4. 1-2 Ἑρμῆς δὲ ἕως διαδοσικός, διαδυτικός Paris. 2506) ἐν τῷ β' ὦν νυκτὸς A: Ἑρμῆς δὲ ἕως ἀνατολικὸς ἐν τῷ βίῳ ὦν νυκτὸς V. 1 ἕως δυτικοῦς sic P: « malutino ortu » Firm. 2 ἀλλοτρίους γραμμάτων P: ἀγραμμάτους AV. « alienos ab scientia litterarum » Firm. καὶ τοῖς β. ἐ. γεννήσει om. AV. 3-4 ἔσπεριος δὲ — σοφοῦς] ἔσπεριος δὲ ἐμπόρους, τοκιστάς, ἀλλοτρίων ἐπιτρόπους, σοφοῦς AV. 4-7 ἡμέρας δὲ — ἐκπτώτους ποιεῖ om. P. 5 Leg. φιλολόγους? « pilogos » Firm. codd. 5 ὦ μὴ A; cf. p. 140, 19. 6-7 ὁ κύριος — ποιεῖ interpolata videntur, cf. cap. ση' περὶ ἐκπτώτων. P pro vn. 4-7 praebet vn 8-14, qui in AV desunt, itemque apud Firmicum. Fortasse ad paragraphum de Luna in secundo loco pertinent, sed differunt ea quae apud Firm. II, 13, 3 inveniuntur. 8 στενωχρ' P. 9 ἐνέοτητι sic P. 11 βασιλέων corr.: βίας P (compendio perperam soluto). 13 ἀφροδίτης deinde signum Veneris P. 14 ἔσται] verbum in codice dubium (ἀσεται?). 15 P, f. 99: A, f. 8^v; V, f. 30^r, 16 ὁ om. P. καλεῖται θεὸς σελήνη (signo astr.) codd.; cf. Vett. Val., II, 13: Τρίτος τόπος θεᾶς Σελήνης, Antiochum, *Catal.*, VIII, 3, p. 117, 4; Paul. Alex., 4, 3; Firmic. Mat., II, 19, 4 et infra locum IX et Julian. Laod., f. 216^r. 18 βασιλέων V. 19-p. 145, 16 ἐὰν οὖν Σελήνη — μεθέξει] Eadem fere praebet Vett. Val., p. 67, 13-68, 8 Kroll. 19 τὴν οἰκοδεσποτ' P: τὸν οἰκοδεσπότην AV. 20 καὶ om. P. 21 τοῖς ἀριθμοῖς (signo arithm.) προσθετική AV: τῆς οὖν προσθετικῆς P. γενόμενος P.

¹ Cur μετακόσμιος dicatur hic locus, vide infra ad locum nonum, p. 163, n. 1.

μέγας, πλούσιος, ὑπὸ θεῶν χρηματιζόμενος, καὶ ἱερῶν τόπων ἕξει διάφορα χρήματα, ἄρξει δὲ πόλεων. ἂν δὲ συμπαρή ὁ Ἥλιος τῇ Σελήνῃ ἀπὸ συνόδου, ἱερεὺς ἔσται. ἂν δὲ ὁ τοῦ Κρόνου συμπαρή τῇ Σελήνῃ, ἔσται ἱεροσκοπός, φιλόδικος, Ζημιώδης, θεοχόλωτος, βλάσφημος εἰς τὸ θεῖον. ἂν δὲ Ζεὺς συμπαρή τῇ Σελήνῃ, μάγος, προφήτης, πλούσιος. ἂν δὲ Ἄρης συμπαρή τῇ Σελήνῃ, ἔσται πρακτικὸς καὶ ἀποστερητῆς ἀλλοτρίων. ἂν δὲ παρῶσιν ἐν ἰδίοις τόποις ἢ προσώποις μάλιστα ἐπὶ νυκτός, γίνεται στρατηγός, ἐπίορκος χάριν χρυσοῦ, ἔσθ' ὅτε καὶ χόλῳ βασιλείας ἀπολείται. ἂν δὲ ὁ τῆς τύχης κλήρος ἐπιπαρή σὺν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ἰδίῳ προσώπῳ μάλιστα νυκτός καὶ ἡ Σελήνῃ οἰκοδεσποτοῦσα τοῦ κλήρου συνηῖ ἐκεῖ ἐν ἰδίῳ προσώπῳ, ὁ γεννώμενος ἔσται μέγας, πλούσιος καὶ ὑπὸ γυναικὸς εὐεργετηθήσεται· τινὲς δὲ καὶ ἐν ἡγεμονίαις διάγουσιν· οἱ δὲ καὶ ἀρώματα μεταχειρίζονται. ἂν δὲ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ σὺν τῇ Σελήνῃ τύχη ἐκεῖ ἰδίοις προσώποις καὶ κυριεύσῃ τοῦ ἰεροσκοποῦ ἢ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, ὁ γεννώμενος ἐρεῖ τὰ μέλλοντα ὡς θεὸς καὶ μυστηρίων ἀπορρήτων μεθέξει καὶ τῶν οὐρανίων μέτοχος ἔσται καὶ πολύπειρος καὶ ὄνειροις χρηματιζόμενος καὶ μαντικός. Ἥλιος δὲ σὺν Σελήνῃ παρῶν ξενιτεύοντας ποιήσει· καὶ ὁ κύριος τοῦ ἰεροσκοποῦ ἐνταῦθα ὧν ξενιτείας παρέχει. ὁ δὲ κύριος τοῦ γ' καλῶς κείμενος φάσει <ῆ> τόπῳ, ὑψώματι ὑπὸ ἀγαθοῦ θεωρούμενος, ἀνδρῶν μεγάλων φίλους τοὺς τοιούτους ποιήσει καὶ τὰς περὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν εὐεργεσίας δίδωσι, μάλιστα εἴπερ ἀγαθὸς τύχη ἐπὶ τοῦ τόπου· εἰ δὲ κακοποιὸς ἐπὶ τοῦ τόπου τύχη, τὰς παρὰ φίλων καὶ ὑπὲρ φίλων βλάβας ποιοῦσιν γενέσθαι· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ βλασφήμους ποιοῦσι καὶ κινδύνους ἐπὶ ξένης.

Κρόνος δὲ καὶ Ἑρμῆς ἐν τῷ γ' ὄντες ὄνειρων ἀποκαλύψεις καὶ μυστηριώδη ποιοῦσιν. ὁ δὲ κλήρος τοῦ γάμου ἐν τῷ γ' ὧν ἐπὶ ξένης λέγει τὸν γάμον γενέσθαι ἢ ἀπὸ ξένης· Ἀφροδίτη δὲ ἐν τῷ γ' οὖσα τὰς ἀπὸ γυναικῶν χάριτας καὶ δωρεὰς παρέχει τῷ γεννηθέντι. ὁ δὲ

1 ἕξει δὲ V. 2 καὶ ἡ σελήνη codd.; ex Val. corr.; cf. v. 3. 3 συνόδου om. P. ἱερεὺς AV : ἱερέων P. An ἱέρεια? cf. Val. ὁ om. PA. τοῦ om. V. τῆς Σελήνης V. 4 ἱεροκόπος P. An ἱεροσκοπῆς? βλάστημος P. 5 τὸ θεῖον] θεοῦ Val. 6 Ἄρης] signum Iovis P. 7 ἐν ἰδίῳ τόπῳ ἢ προσώπῳ V. 8 στρατηγός P et Val. : τρατηγῆς (sic) AV (pro στρατηλάτης?). 9 βασιλείας ἀπόλειται sic P (cf. Val., p. 67, 28 : ἀπολείται χόλῳ ἐξουσίας) : βασιλικῶ ἀπόλλυται AV : βασιλείας corr.; cf. p. 144, 18, βασιλίδος, κλήρου P. 10 ἢ om. AV. 11 τῷ κλήρῳ A. σύνῃ P. 13 εἰ δὲ P. 14 ὁ Ἑρμῆς V. ἰδίῳ προσώπῳ V. 14-15 κυριεύσουσι PA : κυριεύσουσα V (κυριεύση Val.). 18 μάντις ut vid. P. ξενιτεύον A (sed ξενιτεύοντας Paris. 2506) : ξενιτεύειν V. πήσει P; cf. 21 : ποιοῦσι AV (ποιεῖ Paris. 2506). 19 κύριος PA : κλήρος V. 20 ἢ suppl. ἀγαθῶν P. 22 μάλιστα iter. V. ὑπὲρ P. 23 καὶ κακοπ. P. παρὰ P : περὶ AV. 24-27 ἔσθ' ὅτε — ποιοῦσιν om. V. 24 δὲ om. A. 25 ξένοις P. 26 Ἑρμῆς A : Ἀφροδίτη (signo astr.) P. 27 μυστηριώδης sic P : μυστηριώδ' A. 27 et 28 ξένοις P. 28 λέγ' cod. Fort. λέγε cum anacolutho. ὁ pro signo Venere P. τῷ om. P.

κύριος τοῦ Γ' ἢ τοῦ Ιβ' ἐν τῷ γ' ὦν φίλων ὑποκρίσεις καὶ προδοσίας καὶ τὰς παρ' ἐχθρῶν βλάβας ποιεῖ· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σίνος ἢ πάθος ἐπὶ ξένης ποιούσιν. ὁ δὲ κύριος τοῦ γ' ἐν τῷ β' ἢ τῷ Γ' ὦν ποιεῖ † κληματικούς ἐν ὁδῷ. ὁ δὲ κύριος τοῦ ε' καὶ Ια' ἐν τῷ γ' ὦν ἀγαθὰς καὶ ἐπικερδεῖς τὰς ξενιτείας ποιεῖ καὶ φιλίας. ὁ δὲ κύριος τοῦ Ζ' ἐν τῷ γ' ὦν ξενογαμίας ποιεῖ. ἂν δὲ ὁ γ' εὐρεθῆ περιέχων δίσωμον ζῦδιον καὶ ὁ κύριος τοῦ γ' ἐν δισώμῳ ἤ, ἔξ ἄλλων καὶ ἄλλων γονέων ἀδελφούς λέγε γενέσθαι καὶ οὐχ ὁμοπατρίους <ἤ> ὁμογαστρίους. ἂν δὲ τὰ δύο φῶτα εὐρεθῆ ἐν διαφόροις ἀποκλίμασιν, ἄλλοιθενεῖς τοὺς γονεῖς λέγε. ἂν δὲ ὁ γ' ἢ Καρκίνῳ, Λέοντι καὶ Ζεὺς μετὰ Ἀφροδίτης ἢ Ζεὺς μετὰ Ἑρμοῦ ἐπιθεωρῶσιν, εὐτυχίας σημαίνει. ἂν δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης τὸν τόπον θεωρῶσιν, πλανήτας ποιοῦσι καὶ κακοφίλους· εἰ δὲ ἀγαθός, χρηστοφίλους. ἂν ὁ γ' εὐρεθῆ Τοξότη ὑπὸ Διὸς Ἀφροδίτης μαρτυρούμενος, εὐτυχέστατος ἔσται, εἴπερ ἡμέρα εἴῃ· ἂν δὲ συσχηματισθῆ τούτοις καὶ Ἄρης, στρατοπεδάρχας ποιεῖ. εἰ δὲ Κρόνος Ἑρμῆς ἐπιθεωρήσουσιν τὸν τόπον, γραμματικούς, ῥήτορας, σοφιστάς. εἰ δὲ Κρόνος καλῶς σχηματίζεται, οἰκονόμους καὶ ἐπιτρόπους ποιεῖ· εἰ δὲ Ἀφροδίτη, γάμον κρύφιον καὶ εὐπορον καὶ εὐτυχῆ, μάλιστα ἐπὶ νυκτὸς ἀνατολικῆς οὐσῆς. Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς προσώποις Διὸς καὶ οἱ κακοποιοὶ τῆς αἰρέσεως ὄντες, ἐν οἷς χαίρουσι ζῦδοις, ἀγαθὰ παρέχουσι. Ζεὺς δὲ καὶ Κρόνος ἐν τῷ γ' δίχα Ἄρεως εὐτυχίας δηλοῦσιν.

Ἐὰν δὲ ὁ γ' ἢ Κριῷ Σκορπίῳ ἐπιθεωρούντων Ἄρεως Ἀφροδίτης, ποιοῦσι μόχθους τῶν ἰδίων φίλων ἢ ἀδελφῶν, μάλιστα Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης τὰ ὄρια ἀμειψάντων. ἂν δὲ Κριῷ ἢ Σκορπίῳ <ἤ> Ζυγῷ Ἄρεως θεωρούντος, μοιχοὺς μάλιστα ὀρίοις ἢ προσώποις Ἀφροδίτης· εἰ δὲ μετὰ Ἄρεως θεωρεῖ, μοιχαλίδας ἔξει γυναίκας. ἂν ὁ γ' ἢ Διδύμοις ἢ Παρθένῳ Ἄρεως θεωρούντος, ποιεῖ κακοπαθῆ τὸν τοιοῦτον διὰ

1 κύριος PA : κλήρος V, ac sic vv. 3, 4, 5, si recte a Riccobonio lectus est. φίλων A : φύλων P : φιλιῶν V. 2 πάθος P : καὶ βλάβην AV. 3 β' AV : δευτέρῳ P. τῷ om. V. 3-4 ποιεῖ — γ' ὦν om. P. κληματικούς non cario. An κτηματικούς? 5 ποιούσι AV. φιλίας scripsi : φίλ' A : φίλους V : φυλαῖς (sic) P. δὲ om. P. τῷ γ' V : τρίτῳ AP. 6 ξενογαμίαν A. δίσωμον ζῦδιον P : δίσωμα ζῦδια AV. 7 γονέων om. P. ἀδελφῶν P. 8 λέγε P : λέγει V : λέγεται A. ὁμοπατρίους om. P. ἢ suprl. ὁμογαστρίους om. AV. 9 εὐρεθῶσιν AV. 10 λέγουσιν V. ὁ om. P. ἢ A : ἢ V : εἶεν P (i. e. ἢ ἐν?). Λέοντι] signum dubium, fort. νυκτὸς P. 10-11 μετὰ Ἑρμοῦ Ζεὺς AV. 11 τοῦ ante Ἑρμ. add. P. ἐπιθεωροῦσιν AV. εὐτυχίας V : εὐτυχίαν A : εὐτυχῆς P. 12 κακόφυλον P. 12-13 εἰ δὲ — χρηστοφ. om. AV. 13 χρηστοφύλλοι P; corr. 14 ἂν AV : εἰ P. 15 καὶ Ἄρης om. P. στρατοπεδάρχους (sic) ποιεῖ P : στρατοπεδάρχης ποιεῖται AV. καὶ Ἑρμῆς P. 19 ἀνατολῆς V. Ἀφροδίτη Ἀφροδίτη (signis astr.) A (Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτη Paris. 2506). προσώποις Διὸς scripsi : προσώπ' ἢ cum signo Iovis, codd. 19-20 καρποὶ V. 21 τῷ om. V. δίχα Ἄρεως om. P. δηλοῖ A. 22 ἐπιθεωρόντες AV. 23 μόχθους] Fuit, orinor, μοιχείας; cf. v. 25. 24 Κριῷ ἢ om. AV. ἢ suprl. 25 θεωρόντες A. μοῖχοι P. 25-27 μοιχοὺς μάλιστα — θεωρόντος om. AV. 27 ἢ Ἄρ. P. κακοπαθ' AV. ὁ τοιοῦτος codd.

φίλους ἢ παρὰ φίλων. ὁ κύριος τοῦ γ' ἐὰν εὔρεθῃ ἐν πολυσπόρῳ
 ζωδῖω ὑπὸ ἀγαθοῦ μαρτυρούμενος, πολλοὺς ἀδελφοὺς ἔξει. ἐὰν δὲ
 εὔρεθῃ ὁ κύριος τοῦ γ' ἐν β' ἢ ια' ἢ ι' ἢ θ', ὀπλοτέρους καὶ προτέρους
 ἀδελφοὺς δηλοῖ· εἰ δὲ ἐν τῷ ὠροσκόπῳ, πρωτότοκον ἢ μονογενῆ. ἐὰν
 5 ὁ κύριος τοῦ γ' εὔρεθῃ ἐν καλῷ τόπῳ ἢ ὑψώματι, ποιεῖ ὑπὸ φίλων
 εὐωχίας τέρπεσθαι καὶ ζωὴν ἢ τέχνην ἀνευδεᾶ.

Εἰ δὲ ὁ Ἄναβιβάζων ἐν τῷ περὶ ἀδελφῶν τύχῃ καὶ Ζεὺς καὶ Ἄφρο-
 δίτη καὶ Ἥλιος μετὰ Σελήνης ἐκεῖ ὦσιν ἢ ἐπιθεωρῶσιν, ἐπὶ ἀδελφῶ
 λυπηθήσεται ἢ ἀποβαλὼν ἢ σεσινωμένον σχῶν. ἐὰν ὁ Καταβιβάζων ἐν
 10 τῷ περὶ ἀδελφῶν τύχῃ καὶ Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτη ἐκεῖ ὦσιν ἢ ἐπιθεωρῶσιν,
 κάκιστον τὸ σχῆμα τοῖς γονεῦσιν. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχῳσι,
 θραύεται αὐτῶν ἢ κακία, ὃ δὲ πατὴρ πάντως σινοῦται.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ¹ ἡμέρας ὁ Κρόνος τυχῶν μύστας, ἀρχιμάγου, φιλο-
 σόφους, θεῶν τεράστια προφοβουμένους· τινὰς δὲ καὶ ἀσχολίας
 15 περιβάλλει· νυκτὸς δὲ ἐγκατόχους, ἀποφθεγγομένους, φιλοσόφους.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ ἡμέρας τυχῶν ὁ Ζεὺς χρηματιζομένους τὰ μέλλοντα.
 τινὲς δὲ καὶ ἱερῶνται καὶ τεράστια τινα ποιοῦσι· νυκτὸς δὲ ἀβεβαίους
 τοῖς ὄνειροις καὶ καταψευδομένους θεῶν, φιλοχρῆστους.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ ἡμέρας ἢ νυκτὸς Ἄρης τυχῶν ἀτιμωρήτους, σοφισ-
 20 τὰς, παρὰ θεοῖς φοβηρούς, κᾶν ματαίως ὀμνύουσι, σωτηρίας τόπον
 ἔχοντας. γίνονται δὲ καὶ φοβεροὶ δαίμοσιν.

Ἐν δὲ τῇ θεᾷ τυχῶν ὁ Ἥλιος θεοσεβεῖς, θεολήπτους, ἐν ἱεροῖς
 δουλείας ἀδόξους ἢ δουλικὰς κεκτημένους.

1 παρὰ PV: περὶ A. 2 ἀγαθῶ V. εἰ PA. 4 εἰ δὲ ἐν P: ἐν δὲ AV. μονογενεῖν
 P. 5 γ' AV: τύπου sic P. 5-6 ὑπὸ φίλων εὐωχίας P: ἐν εὐωχίᾳ AV. 6 ἢ AV:
 καὶ P. 10 ἐπὶ ἀδελφῶν τύχης P. ἢ ἐπιθεωρῶσιν om. P. 11 καὶ om. AV.
 12 θραύεται AV: φρανεύεται vel θρανεύεται P. 13-14 ἐν δὲ τῷ — φιλοσόφους
 om. V. 14 θεοτεράστια P. Leg. τεραστίους? cf. infra p. 165, 5. προσφοβουμένους
 V: προσφωβουμένους P. Leg. προφοιβωμένους? cf. p. 137, 1. τιτι V. καὶ om. V.
 ἀσχολία V. 15 παραβάλλει P. 16-18 ἐν δὲ τῷ θεῷ — φιλοχρῆστους om. V.
 16 χρηματιζομένους P. 17 ποιοῦσι scripsi: ποιήσει P: ποιήσαντες AV. ἀβε-
 βαίους codd.; cf. p. 165, 7. 18 καταψευδομένοις codd.; cf. ibid. An φιλοχρήμους?
 cf. p. 165, 8. θεῶν AV: θεῶ vel θεῶν P. 20 παρὰ θεοῦ AV. An παρὰ θεῶν?
 sed cf. p. 165, 10. ματαίως corr. ex p. 165, 10; τὲ ὡς P: τέως AV. 22-23 Haec
 ad deam recte referuntur, cf. Firm. Mat., III, 5, 15 (p. 132, 17): « In templis igno-
 bilia officia <aut> servile ministerium ».

¹ Haec et sequentia non ad tertium locum, i. e. deam, sed exceptis nonnullis
 (p. 147, 22) ad nonum, i. e. deum, pertinent, et paucis mutatis in capitulo « Τόπος
 ἔννατος » repeluntur p. 165, v. 1 ss. Errore Rhetorii, ut videtur, hic inserta sunt.
 Quae fons eius de planetis in tertio loco constitutis praebebat, servavit fere Fir-
 micus Maternus, III, 2, 7; 3, 5; 4, 7 etc.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ ἢ τῇ θεᾷ παρ' αἵρεσιν οὔσα ἢ Ἀφροδίτη δαίμοσι προσπλεκομένους ἀποτελεῖ ἢ καὶ ἐν ἱεροῖς βρακοδύτας, ἀπὸ θεοῦ φθεγγομένους, φιλοσόφους. ταῦτα δὲ γίνεται μάλιστα Ἀφροδίτης ἐπιθεωρηθείσης ὑπὸ Κρόνου· νυκτὸς δὲ ἢ Ἀφροδίτη κατὰ αἵρεσιν ἐν τοῖς τόποις τούτοις εὐχρηματίστους, τεραστίους, θεοσεβεῖς, ἱερατεύοντας. τινὲς 5 δὲ καὶ ἐν ἱεροῖς τάξεις ἢ δωρεὰς ἴσχυοσι. Κρόνου δὲ ἢ Ἄρεως συμπαρόντων αὐτῇ ἢ τετραγώνων ἢ διαμέτρων κρίσεις ποιεῖ ἕνεκα γυναικῶν καὶ μάχας καὶ δυστυχίας καὶ ἀχαριστίας, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν τροπικῶν ζωδίων· ταῦτα γὰρ τὰ ζωδία τῶν πλείσταις συνερχομένων. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς ταύτη συμπαρῆ ἢ τρίγωνος ἢ τετράγωνος <ἢ> διάμετρος, ποιεῖ 10 ἐπαφροδίτους, ἐπιτευκτικούς, κυρίου τῶν τῆς γυναικὸς ἀγαθῶν. τινὲς δὲ φροντισταὶ γίνονται γυναικῶν καὶ ἐν μεγιστᾶσιν ἀναστρέφονται ἕνεκα θηλυκῶν προφάσεων, ὧν χάριν καὶ προκόπτουσιν.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ ἕως τυχῶν ὁ Ἑρμῆς θύτας, ἱερομάντις, οἰωγιστάς, ἱατρούς, ἀστρολόγους, θεολήπτους· ἀφ' ὧν καὶ τὸν βίον ἔχουσιν. 15 ἐναντιόθετος Ἄρει ἀσεβεῖς ποιεῖ, ἱεροσύλους· ἐσπέριος δὲ τυχῶν ἱερεῖς, μάγους, ἱατρούς, τεχνικούς, ἃ οὐκ ἔμαθον ἐπινοοῦντας.

Ἐν δὲ τῇ θεᾷ ἢ Σελήνῃ νυκτὸς οὔσα Ξενιτευτὰς ἐνδόξους, κτητικούς· τινὲς δὲ καὶ γυναικῶν πράγματα πιστεύονται καὶ θεοσεβεῖς γίνονται. 20 ἡμέρας δὲ Ξενιτευτὰς ἀδόξους, τὸν βίον ἐν πλάναις καὶ κινδύνοις ἔχοντας· τινὲς δὲ καὶ ἐν ἱεροῖς ἀδόξους ἢ δουλικὰς ἔχουσι πράξεις· ἢ θεῷ προσπλόκους ἢ ἔξαγορεύοντας, καὶ μάλιστα ὅταν ὑπὸ κακοποιῶν Ἀφροδίτη ὄραθῇ.

Τόπος τέταρτος.

Ὁ τέταρτος τόπος καλεῖται ὑπόγειον κέντρον καὶ ἢ τοῦ γήρωσ 25 ἡλικία. σημαίνει δὲ τὸν περὶ γονέων λόγον καὶ περὶ ἐγγείων καὶ κρυπτῶν πραγμάτων¹ καὶ οἴκου ἐν ᾧ τις ἐγεννήθη, καὶ περὶ θεμελίων

1 ss. Haec rursus ad locum IX pertinent. 1 οὔσα PV: σινούσα A. 1-2 δαίμοσι προσπλεκομένους] cf. v. 22; δαιμονοπλόκους vel δαιμονιοπλήκτους p. 165, 15. 2 βρακοδίτας P. τοῦ θεοῦ AV. 3 γίνεται P: signum Arietis AV. 4 5 τῷ τόπῳ τούτῳ AV. 5 εὐχρηματίστὰς P (i. e. prophetae? cf. p. 147, 16). εὐσεβεῖς V. 8 τροπῶν V. 9 συνερχομένων AV; cf. p. 165, 22 πολυγάμων. 10 ἢ suppl. 12 φροντιστούς P. ἀνατρέφονται V: ἀνατρέφονται P; cf. p. 166, 3, 11, 24. 13 οὐ χάρ. P. καὶ om. V. 16 ἐναντιόθετον P: ἐναντιόθεος AV. 17 μάγους ἱερεῖς P. 18 Ἰμο ἐν τῷ θεῷ, cf. infra p. 166, 7 ss. νυκτὸς om. P. 21-22 θεοπροσπλόκους V: θεωᾶποπλωκ' sic P: θεοαποπλόκους A; cf. supra ad v. 2 et infra p. 166, 6. 22 δετε V. ἀπὸ P. 24 P, f. 101; A, f. 10; V, f. 32. τέταρτος τόπος A: τόπος δ' V. 26 παρὰ ἐγγείων A: ἐγγύων P. 27 οἴκου κ. τ. λ., cf. p. 150, v. 12-13.

¹ Haec sine ullo dubio ex Antiochi Introductione Rhetorius hausit; cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 117, 5: Τὸ δὲ δ', ὃ ἐστὶν ὑπόγειον κέντρον, καλεῖσθαι φησὶν οἰκίαν καὶ ἐστίαν· κειμηλίων [lege θεμελίων] τε καὶ εὐγενείας καὶ ἐγγαίων καὶ τῶν τοιούτων

καὶ τῶν μετὰ θάνατον¹. ἐπὶ δὲ τῶν καταρχῶν σημαίνει τὴν τοῦ μαθηματικοῦ πράξιν κατὰ τὴν τῶν ἀστέρων ἐπιθεωρίαν· ἢ γὰρ κέρδος καὶ ἐπαίνους παρέξουσι Ζεὺς Ἀφροδίτη ἢ Ζημίας καὶ καταγνώσεις Κρόνος Ἄρης τῷ μαθηματικῷ.

5 Ἄγαθόν οὖν τὸ γῆρας διὰ Διὸς ἢ Ἀφροδίτης ἐν τῷ δ' ὄντων καὶ ὁ θάνατος· Ἄρης δὲ καὶ Κρόνος ἐκεῖ τυγχάνοντες οὐ μόνον κακοθανασίαν τῷ τεχθέντι ἀλλὰ καὶ σίνος ἢ πάθος διδῶσιν. πάντως δὲ τὰ γονικὰ φθείρουσι. Ἀφροδίτη δὲ ἐκεῖ κακογάμους ποιεῖ, ἀλλὰ τὸ γῆρας ἄμοχθον. ἢ δὲ Σελήνη ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως ὀρωμένη, κρυπτῶν τόπων
10 πόνους ποιεῖ ἢ χάριν τινῶν πραγμάτων κρυπτῶν· συνοχὰς γὰρ καὶ δεσμούς ἐπάγει· θάπτουσι δὲ γυναῖκα καὶ τέκνα οἱ τοιοῦτοι. ὑπὸ δὲ ἀγαθῶν ὀρωμένη ἀπὸ κρυπτῶν ἔργων ὑφέλειαν φέρει. εἰ δ' ἢ Σελήνη ἐν οἴκῳ Ἄρεως ἢ ὑπὸ κακοποιῦ ὀρωμένη, ἔκπτωσιν καὶ μείωσιν τῶν πατρικῶν σημαίνει, εἰ μὴ ἄρα ἢ οἴκῳ ἢ ὑψώματι Διός.

15 Ὁ δὲ Κρόνος ἐκεῖ ὦν κατὰ αἵρεσιν οἴκῳ Διὸς ἢ ὑψώματι θησαυροῦ εὐρετὰς δηλοῖ καὶ μάλιστα στηρίζων, τῶν δὲ γονικῶν ἀποβολὰς· πάντως δὲ κρυπτὰ δῶσει καὶ θάψει τέκνα. ὁ Ζεὺς ἐκεῖ ὦν ὑφέλειαν ποιεῖ ἔξ ἀπορρήτων πραγμάτων ἢ κληρονομιῶν ἢ θησαυρῶν εὐρέσεως· ἐὰν δὲ τοιοῦτος ἢ ἐν τῇ μέσῃ ἡλικίᾳ, ἔκπτωσιν δηλοῖ καὶ περὶ τὸ γῆρας αὔξησιν· καὶ ἀνατολὴν τύχης καὶ εὐθανασίαν δηλοῖ. Ἀφροδίτη ἐκεῖ οὔσα μαρτυρουμένη ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως· γυναικὸς θάνατον ὄσεται. εἰ δ' ἐν τροπικῷ εἴῃ, οὐ μίαν θάψει, ἀλλὰ πολλὰς. ἐὰν δὲ μόνη εὐρεθῆ στηρίζουσα, οὐ μόνον μοιχοὺς ἀλλὰ καὶ μαλακοὺς ποιεῖ. Ἐρμῆς δὲ ἐκεῖ ὦν μετὰ Ἀφροδίτης βλάπτει τὸν περὶ ἀδελφῶν λόγον καὶ τέκνων, φρονίμους δὲ ποιεῖ καὶ διαβολὰς καὶ κατηγορίας, μάλιστα δ' ὑπὸ Ἄρεως
20 θεωρούμενος καὶ ἐν ἀνοικείοις ζυγίοις παρῶν· ἀλλὰ καὶ φαρμακίδα γυναῖκα δῶσει. ἐν δὲ Διὸς οἴκῳ ἢ ὑψώματι ἄλλοτρίων τέκνων πατὴρ γίνεται καὶ τεκνοποιεῖται ὑπὸ τινος σεσινωμένου. Σελήνη ἐκεῖ οὔσα τὴν μητέρα ἀγενεστέραν λέγει· εἰ δὲ ὁ οἰκοδεσπότης αὐτῆς ἀποκλίνει,

1-2 μαθητικῷ P. 3 κατὰ γνώσεως P. 4 μαθητῶν P. 5 ἀγαθὸς A. 7 πάντες V. 9 ἢ om. AV. κρυπτὸν τύπον A. 10 κρυπτῶν πραγμάτων (sine τινῶν) P. 13 κακοποιῶν P. 15 οἶκον P. 16 δηλοῖ om. P. δὲ om. PV. γονέων V. 16-17 πάντος P. 17 κρυπτάς P. 18 εὐρήσεις ἢ θησαυρῶν V. ἐὰν corr. : ἐν codd. 19 τοιοῦτον ἐν P : om. AV : corr. καὶ περὶ τὸ P : τὸ δὲ AV. 20 ἀθανασίαν AV. 21 ἢ om. AV. γυναικῶν codd., sed cf. v. 22. θανάτους AV. 21-22 cf. p. 148, 9-10. 22 θάψει e corr. P. εἰ PA. μόνους V. 23 δὲ om. P. 24 τῶν V. 27 ἢ PA : καὶ V.

εἶναι σημαντικόν. Cf. Firmic. Matern., II, 19, 5 : Hic locus ostendit nobis parentes, patrimonium, substantiam [οὐσίαν pro οἰκίαν?], fundamenta, mobilia [lege nobilia = εὐγενείας vel immobilia = ἐγγαίων?] et quicquid ad latentes et repositas patrimonii pertinet facultates; cf. Paul. Alexandr., L, 3.

¹ De inferis in imo caelo collocatis, cf. *Les enfers selon l'Archoch* in *Comptes-rendus Acad. Inscr.*, d. 13 Aug. 1920.

πάντως δούλην ποιεί και κακοθάνατον· τὰ δ' αὐτὰ νόησον και ἐπὶ πατρὸς ἀπὸ τοῦ Ἥλιου.

Κρόνος μετὰ Ἥλιου ἐκεῖ ὦν τοῦ Ἥλιου ἐκλείποντος ἐπὶ τῆς γεννητικῆς ἡμέρας· ἐν αἰχμαλωσίαις και συνοχαῖς γίνεται. εἰ δὲ ἐπιθεωρήσουσιν Ἑρμῆς και Ἄφροδίτη, εὐνοῦχος γίνεται. τὰ αὐτὰ δὲ γίνεται και ἐπὶ τῶν λοιπῶν κέντρων. Ἄρης παρ' αἴρεσιν ἐν ἄλλοτρίῳ ζῶδιῳ θηριόπληκτον ποιεί. ὁ τοῦ δ' οἰκοδεσπότης ἐναντιούμενος τῷ τόπῳ ἢ ἐν τῷ ζ' ἢ η' ἢ ιβ'. ἐπὶ ζένης τελευτῆσει. Κρόνος και Ἄρης και Ἄφροδίτη ἐκεῖ τὰς γυναῖκας αὐτῶν φθείρουσιν ἀπὸ ὤμοτοκίας ἢ μανίας. Ἄφροδίτη ἐκεῖ ἐν τροπικοῖς μάλιστα Καρκίνῳ Αἰγοκέρῳτι· πόρνας γαμοῦσι και διὰ τοῦτο δανείοις περιπίπτουσι. Ἀναβιβάζων ἐκεῖ μετὰ Διὸς ἢ Ἄφροδίτης Σελήνης και Ἥλιου <ὀρώντων>· ὁ οἶκος ἐν ᾧ γεννᾶται εὐτυχῆσει. Ἥλιος μετὰ Κρόνου ἐκεῖ· ἄτεκνος γίνεται και ἡ οἰκία, ἐνθα ἐγεννήθη, ἐρημοῦται ἢ ἄλλοτριοῦται τοῦ δεσπότη. Ἥλιος ἐκεῖ μετὰ Ἀναβιβάζοντος· ὁ πατὴρ μέγας ἔσται. εἰ δὲ συμπαρῆ Κρόνος και Ἄρης, ἐρημοῦται ὁ οἶκος ἐν ᾧ ἐγεννήθη και ὁ πατὴρ τελευτᾷ ἢ ἔκπτωσιν τῶν ὑπαρχόντων ἔξει, και τὸ γεννώμενον ὀλιγοχρόνιον ἔσται ἢ ἐπὶ γυναικὶ και τέκνοις ἀκαταστατήσει. εἰ δὲ Σελήνη και Ἄφροδίτη τύχοιεν ἐν τῷ Ἀναβιβάζοντι, ἀστρολόγος ἔσται και ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης περίκτησις ἔσται αὐτῷ. εἰ δὲ Κρόνος και Ἄρης και Ἑρμῆς ἐκεῖ ὡσι χωρὶς Διὸς ἢ Ἄφροδίτης, κακοπαθήσει και πάθος ἔξει και σίγος και τομὰς και κακοθανατήσει, και ἡ οἰκία ἐν ἣ ἐγεννήθη ἐκριζοῦται. ἐὰν δὲ τύχη ὁ Ἥλιος μετ' αὐτῶν, ὁ πατὴρ ταχέως τελευτᾷ. ἐὰν δὲ Σελήνη συνῆ Κρόνῳ Ἄρει Ἑρμῆι, τὸ γεννηθὲν και ἡ μητὴρ ταχέως τελευτῶσι. Καταβιβάζων ἐκεῖ τυχῶν μετὰ Διὸς ἢ Ἄφροδίτης· ἀβλαβὴς ἔσται ὁ τεχθεὶς. εἰ δὲ Ἥλιος ἢ Σελήνη ἐκεῖ ὡσιν, ἄμφω οἱ γονεῖς κακοθανατοῦσιν ἢ τυφλοῦνται ἢ κρημνίζονται.

Ἐν δὲ ἡμέρᾳ ὁ Κρόνου ἐκεῖ ὦν σωρευτὰς χρημάτων και χρυσοφύλακας ποιεί, νυκτὸς δὲ γονικῶν ἀπώλειαν και πατρὸς κίνδυνον και νόσους τῷ τεχθέντι και ἄδοξον τὴν νεότητα. μαρτυρήσας δὲ τῇ Σελήνῃ κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον ἢ συμπαρουσίαν ἀτεκνίας ποιεί, ἄλλοτρίων δὲ τέκνων πατέρας ἢ ἐπιτρόπους. περὶ δὲ τὰ ἐντὸς και στόμαχον μακρονοσίας ποιεί και μητρὶ χρεῖαν και <ἐκ> γυναικείων ὄχλησιν.

1 πάντος P. 3-4 γεννητικῆς P. 4 γίνονται A. 4-5 ἐπιθεωρήσει V: ἐπιθεωρήσει P. 5 και om. A. δὲ γίνονται AV. 6 ἐν om. P. 7 θηριόπληκτον P. οἰκοδεσπότης A. 9 μανίας P: μαγίας A: μαγείας V; cf. p. 151, 12. 10 εἰκῆ A. τροπικῶ codd. 12 ὀρώντων suppl. 13-14 ἐνήθη sic P; cf. v. 16. 14 ἄλλο τοιοῦτον V. 17 ἔκπτωσιν P: ἐκ AV. 19 τύχοιεν scripsi: τύχοι AV: τύχωσιν P. 20 περικτίσεις P. αὐτοῦ A. Κρόνος et και (alter.) om. AV. 21 ἢ om. AV. 23 ἐὰν V: εἰ PA. 24 και Ἑρμ. P. τάχῃ A. 25 τελευτᾷ AV. ἢ om. AV. 26 ἢ om. AV. 26-31 ἐκεῖ—τετράγωνον om. V. 28-33 cf. Firmic. Mat., III, 2, 8-9. 30 δὲ om. P. 31 συμπαρουσία AV. 32 πατέρες AV. και AV: ἢ P. στόμαχον AV: στόμαχα P. Fuit στόμαχου? Aliqua hic desunt post ἐντὸς, cf. Firm., p. 99, 14 et 17. 33 ἐκ suppl.; cf. Firmic. «ex mulieribus». γυναικείων P: γυναικείαν AV.

Ο δὲ Διὸς ἐκεῖ κατὰ αἵρεσιν μεγάλους ἡγεμόνας, γνωστούς ἄρχουσι δημόσια πράγματα πράσσοντας, εὐσεβοῦντας, ἐν θεοῖς ἑαυτοὺς ἐμπιστεύοντας καὶ ὑπὸ θεῶν ὀδηγούμενους, περὶ τῶν μελλόντων <προνοοῦντας>. τινὲς δὲ καὶ τάξεις ἐν ἱεροῖς ἔχουσι καὶ εὐρεμάτων καταξιούνται· διὸ καὶ τὸ γῆρας καλῶς διάξουσι. παραιρέτης δὲ ὢν μετρίου ποιεῖ, τοῖς δὲ κατὰ πρόβασιν χρόνοις εὐτυχεστέρους καὶ ἐνδοξότερους.

Ὁ δὲ Ἄρεως ἐκεῖ νυκτὸς ὢν στρατηλάτας, ἐπιμόχθους, ἐρημοβάτας, θηρίων ἡγεμόνας, πεζοὺς, ἀγγέλους βασιλικούς. ἡμέρας δὲ πτωματικούς, νοσεροὺς καὶ τομῆς σιδήρου διὰ νόσον πειρωμένους καὶ ἀδικουμένους ὑπὸ γυναικῶν καὶ ἀχαριστουμένους. ἐὰν δὲ καὶ τῷ Ἡλίῳ μαρτυρῶν ἢ Κρόνος ἢ συμπαρῶν ἢ τετράγωνος ἢ διάμετρος, πολυκινδύνους ἀποτελεῖ, ἔτι δὲ καὶ μανιώδεις καὶ ἐπιλήπτους, ἐάνπερ οἰκοδεσποτήση τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ ὠροσκόπου ἢ τοῦ δαίμονος.

Ὁ δὲ Ἡλίου ἐκεῖ ὢν τὸν τικτόμενον φθείρει μετὰ τῶν γονέων ἢ τὸν βίον αὐτοῦ ** κατὰ τὴν τῶν μαρτυρούντων αὐτῷ ἀστέρων διάκρισιν.

Ἐὰν δὲ Ἀφροδίτη ἐκεῖ ἢ ἐπὶ τῆς προβάσεως τῶν ἐτῶν εὐτυχοῦντας ἀποτελεῖ καὶ μεγάλων φίλους καὶ ἐπαφροδίτους, ἐπὶ δὲ τῆς νεότητος εὐσχήμονας μὲν τῷ βίῳ, ἀνευδεεῖς δὲ καὶ ἐμπαθεῖς. ἐν δὲ τροπικῇ ἢ δισώμῳ χηρείας ἀποτελεῖ καὶ βλάβας καὶ μάχας ἕνεκα γυναικῶν. ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς εὐνοηθήσονται ὑπὸ γυναικῶν ὠφελούμενοι, χωρὶς τοῦ τῆν Ἀφροδίτην Ὑδροχόῳ ὑπὸ Σελήνης ἐναντιοῦσθαι, οὗ γὰρ ἀσπέρμους καὶ στειρώδεις καὶ δυσγάμους ἢ παιδεράστας ἀποτελεῖ.

Ἐκεῖ δὲ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἔφος τυχῶν μυστηρίων ἀπορρήτων ἀναδείκνυσι μετόχους. ἐπὰν δὲ Κρόνος ἢ Ἄρης ἐν ἰδίῳ σχήματι αὐτὸν θεωρήσωσι, κρίσειν ἢ συνοχῆς ἢ καταδίκης μετέχοντας ποιοῦσιν. ἐσπέριος δὲ χρυσίου τορευτὰς ἢ καὶ εὐρετὰς ἢ τῶν ἀποκρύφων μύστας ἢ ἀριθμῶν <ἐπιστήμονας> ἢ παλαιίστρας ἡγεμόνας ποιήσει.

Σελήνη δὲ ἐκεῖ καθ' αἵρεσιν μητέρα ἐνδοξον τελεῖ καὶ τῷ γεννηθέντι αὐξήσει τὸν βίον. παρ' αἵρεσιν δὲ μητέρας μὲν ἀγνεῖς, εὐπόρους δὲ

1-6 cf. Firmic. Mat., III, 3, 6-7. 2 ἑαυτοῖς P. 3-4 προνοοῦντας suppl.; cf. Firmic. « futura praenoscunt ». 4 τάξεις AV : κατάρξεις P. ἱερεῖς P. ἴχουσι AV. 5 καλῶς P : καλὸν AV. παραιρέτης PV : παραρέπει A. 7-13 cf. Firmic. Mat., III, 4, 9-11. 8 βασιλ' (sic) AV. Leg. apud Firm., p. 116, 22 « cursores » pro « ever-sores »; cf. ibid., p. 106, 28. 9 τομῆ P. 11 ἢ ante διάμ. om. A. 12 οἰκοδεσποτήση V : οἰκοδεσποτήση A : οἰκοδεσποτίσει P. 14-15 cf. Firmic. Mat., III, 5, 17. 14 τικτόμενον AV : τικῶντα μόνον P. 15 Lacunam sign.; cf. Firmic. τὴν om. P. 16-22 cf. Firmic. Mat., III, 6, 9. 16 εἰ VP. 17 φύλλους P. ἀφροδῆτους P. 19 χηρείας V : χρείας AP : « viduitates » Firm. 21 Ὑδροχόῳ est enim ὀλιγογόνος; cf. Maximum, 108, 22 Ludw.; Maneth., I, 106 [Kroll ad Firm.]. ἢ ὑπὸ P. 21-22 οὗ γὰρ ἀσπέρμους P : ἀσπέρμους γὰρ V : ἀσπέρμους A. 23-27 cf. Firmic. Mat., III, 7, 7. 23 ὁ om. A. 24 αὐτὸν V : αὐτοῦ PA. 25 ἢ καταδίκης ἢ συνόχης AV : « custodias carceris, damnationes » Firm. 26 Leg. σωρευτὰς? cf. p. 154, 5; sed Firmicus habet « aurifices ». καὶ om. P. μύστας corr. : κτίστας eodd; cf. Vett. Val., p. 405 Kroll, s. v. 27 ἐπιστήμονας suppl. : « calculo instructo » Firmic. 28-p. 152, 4 cf. Firmic. Mat., III, 13, 7. 28 τελεῖ AV : δειλοῖ P (pro δηλοῖ) : « faciet » Firm.

ποιεῖ· καὶ ἐν δόσεσι καὶ λήψεσι γίνονται, ἕάνπερ ὁ Ἥλιος μὴ ὤροσκοπῆ. εἰ δὲ Ἥλιος ὤροσκοπεῖ, δόξης καὶ προεδρίας καὶ δυναστείας ἢ βασιλείας ἀξιοῦνται, τοῦ Κρόνου ἢ Ἄρεως ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τοῦ Ἡλίου ἦτοι τοῦ ὤροσκόπου ἀπόντος.

Τόπος πέμπτος.

Ὁ πέμπτος τόπος ἀπὸ ὤροσκόπου καλεῖται Ἀγαθὴ Τύχη καὶ ἐπιπόρευσις. ἔστι δὲ τόπος Ἀφροδίτης· χαίρει γὰρ ἐκεῖ, ὅταν οὖν Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτῃ ἐκεῖ τύχῃσι οἰκοδεσποτοῦντες ἢ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ ὤροσκόπου, ὁ γεννώμενος ἄρχει διὰ λαοῦ· μάλιστα δὲ ἢ Ἀφροδίτῃ ** ἰδιοπροσωποῦσα ἔξαιτος. ὁ γὰρ τοιοῦτος κυριεύσει χώρας καὶ ἐπαφρόδιτος ἔσται καὶ εὐσχήμων καὶ τιμὰς ἔξει πρὸς ὄλων, εἴπερ μὴ θεωρεῖται ὑπὸ κακοποιῶ. ὁ δὲ Ζεὺς καὶ ἀγαθὸν σύμβουλον πρὸς τοῖς εἰρημένοις ποιεῖ. ὁ δὲ Ἄρης ἐκεῖ τύραννον, στρατηγόν. ὁ δὲ κύριος τοῦ ὤροσκόπου ἢ <ὁ κύριος> τῆς τύχης ἐκεῖ ἰδιοπροσωποῦντες ποιοῦσι κυρίους ζωῆς καὶ θανάτου. ὁ δὲ Κρόνος ἐκεῖ πολυκτῆμονας, ἐγγείων ἄρχοντας, θεμελίων κτίστας ἢ χωρῶν ἢ πόλεων. ὁ δὲ Ἥλιος ἐκεῖ ἰδιοπροσωπῶν βασιλέων φίλους καὶ ἱερῶν θείων ἄρχοντας· ὁ δὲ Ἑρμῆς πολυπείρους καὶ γραμματεῖς ποιεῖ, προκόποντας διὰ λόγων καὶ πίστιν χρημάτων ἔχοντας, μάλιστα δὲ εἴ ἐστιν ἔξαιτος καὶ ἰδιοπροσωπεῖ μὴ ὀρώντος Ἄρεως ἢ Κρόνου. ἢ δὲ Σελήνη ἐκεῖ καλῶς κειμένη εὐτυχεῖς ποιεῖ, μάλιστα οἰκοδεσποτοῦσα τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ ὤροσκόπου καὶ ἰδιοπροσωποῦσα καὶ τοῖς ἀριθμοῖς προστιθεῖσα. ἀλλ' οἱ μὲν ἀγαθοὶ συμπαρόντες αὐτῇ τὰ ἀγαθὰ δώσουσιν, οἱ δὲ κακοποιὸι θραύσουσιν.

Ἐάν δὲ ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ ἰβ' ἐν τῷ ε' ἢ ἡ' ἢ, ἢ ὁ κύριος τοῦ ε' ἐν τῷ ἰβ', ἔσται πατριὸς παίδων ἀλλοτρίων τροφεύς· ἔάν δὲ ὁ κύριος τοῦ ε' ἢ ἡ' ὁ κύριος τοῦ κλήρου τῶν τέκνων ἐν τῷ η' ἢ, ἀτέκνους ποιεῖ ἢ τέκνα θάπτοντας. ἔάν δὲ ὁ κύριος τοῦ γαμοστόλου ἐν τῷ ε' ἢ ἡ' τοῦ κλήρου τοῦ γάμου, εὐγάμον ἄνδρα ποιεῖ καὶ χήραν λήψεται ἔχουσαν υἱόν.

1 μὴ ὁ ἥλιος V. 2 εἰ — ὤροσκοπεῖ om. P. 3 τοῦ δὲ AP. 4 ἦτοι τοῦ ὤροσκόπου ἀπόντος P : ἦτοι ὤροσκ(οποῦντος) ἢ ἀπόντος AV. 5 ss. P, f. 103; A, f. 11; V, f. 33. 5 πέμπτος τόπος A : om. P. 6 ὁ om. P. ἀπὸ ὤροσκ. om. AV. 7 γὰρ ex δὲ m. 1 corr. A. 7-23 = Vett. Val., II, p. 66, 9-28. 8 τύχ' A : τύχη PV. οἰκοδεσπότης V. 9 τοῦ ὤροσκόπου] τὴν ὥραν λαχόντες Val. γενόμενος P. ἢ om. AV. 10 Lacunam signavi; deest μέγιστα χαρίζεται (Val) vel simile quid. 11 εὐκτῆμων Val. ὄλων] ὄχλων? cf. p. 153, 20 et Val., 66, 10. 12 ἀγαθὰ (vel -θῶ) σύμβουλον P. 14 ὁ κύριος suppl. 15 κύριον P. 15-16 πολυκτῆμονας ἐγγαίων καὶ τετραπόδων δεσπότης Val. 17 θείων delendum? 18 πολυσπείρους A. 19 καὶ ante χρημ. add. P. ἔξαιτος V. ἰδιοπροσωπῶν P. μὴ] καὶ V. 21 οἰκοδεσποτοῦσα PV : εὐτυχοῦσα V. 22 τῶν ἀριθμῶν A. προστιθεῖσα V : προσθετικά P : προστίθεται A. 23 θραύσουσιν] οὐκ ἰσχύουσι βλάπτειν Valens. 24 ἢ ἡ' ἢ, ἢ corr. : ἢ ἡ' ἢ P : ἢ ἡ' ἢ καὶ V. 25 πατριὸς codd. 27 ἔάν P : εἰ AV. γαμοστόλου, i. e. loci VII

Εἰ δὲ Ἀναβιβάζων ἐκεῖ μετὰ Διός, Ἀφροδίτης, Ἑρμοῦ ἢ ἐπιθεωρούντων τὸν τόπον, εὐτεκνος ἔσται καὶ ὄνομαστὰ ἔξει τέκνα. ἐὰν δὲ Ἄρης ἢ Κρόνος τὸν τόπον ἴδωσι, τὰ πρῶτα τέκνα ἀπολέσει ἢ ἐν ἐνιαυτῷ βιοθανατήσῃ. ἐὰν δὲ Ἥλιος ἐκεῖ τύχη ἢ ἐπιθεωρήσῃ, τῶν μὲν κακῶν ἀπαλλαγήσεται, τέκνα δὲ αὐτοῦ σινωθήσεται. ἐὰν δὲ Καταβιβάζων ἐκεῖ ἢ μετὰ Κρόνου Ἄρεως Ἑρμοῦ, τὰ πρῶτα τέκνα ἀπολέσει καὶ ἀπὸ γυναικῶν εὐτυχήσῃ. ἐὰν δὲ μετὰ Διός Ἀφροδίτης ἢ ἐπιθεωρούντων, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ξενιτεύσας οὐχ' ὑποστρέψει.

Κρόνος δέ ** ἐγγίσας βραδυτέρας τὰς βασιλείας καὶ τὰς ἡγεμονίας δίδωσιν. ἐάνπερ ὁ Ἥλιος ὠροσκοπῇ, ἐκδεχόμενος [δὲ] καὶ τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης αὐξίφωτούσης, μετὰ ἀγαθοῦ τὰς ἀρχὰς δίδωσιν. ἐὰν δὲ μὴ ὠροσκοπῇ, Ἥλιος, Κρόνος δέ ἐστιν ἐκεῖ, προβαινόντων τῶν χρόνων τὰ τέλεια κτωμένους ἀποτελεῖ. ἐπὶ δὲ νεότητος ἀνώμαλός ἐστι καὶ μειοῖ τὰ ὑπάρχοντα νεοῖς. νυκτὸς δὲ βραδυτέρους ταῖς ἐπιβολαῖς καὶ ἀργότερους ταῖς πράξεσι ποιεῖ. τινὰς δὲ καὶ ἐκπίπτοντας ἐκ τῶν περικτηθέντων.

Ζεὺς δὲ ἐκεῖ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἰσχυρός ἐστιν· γενήσονται γὰρ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ κράτος ἔχοντες.

Ὁ δὲ Ἄρης νυκτὸς ἐκεῖ πολλῶν ἀγαθῶν ὑπάρξεις ποιήσῃ, ἐνδόξους τε <καὶ> ὑπὸ ὄχλων <τιμωμένους> καὶ γνωστοὺς ἄρχουσιν· ἐὰν δὲ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ μοίρα ἢ δεκανῶ συμπαρούσης Σελήνης, μεγάλους δυνάστας, φοβεροὺς ἐπὶ στρατοπέδου. τῆς δὲ Σελήνης ἀπούσης, ἐὰν ὁ τῆς Ἀφροδίτης παρῇ ἢ τρίγωνος αὐτοῦ ἢ ἐξάγωνος, εὐδαίμονας ποιεῖ καὶ προσεκτικοὺς ἐν ταῖς πράξεσι καὶ ἐπαφροδίτους. ἡμέρας δὲ ἐκεῖ ξενιτείας ποιεῖ βλαβεράς καὶ ἐπικινδύνους· πλὴν Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη ἰδόντες ὠφελούσιν ἐν ξενιτείαις καὶ ταχεῖαι ἔσονται ὑπονοστήσεις.

Ἡλίου δὲ ὄντος ἐκεῖ μετριώτεροί εἰσιν πρὸς τὰς εὐδαιμονίας καὶ ἄτεκνοι ἢ δυστυχεῖς ἐπὶ τέκνοις.

1 Ζεὺς (signo astr.) ἐκεῖ μετὰ Ἀφροδ. AV. 1-2 ἢ ἐπιθεωρούντων corr. : ἢ (ἢ P) ἐπιθεωροῦντες codd. 2-3 εὐτεκνος — τὸν τόπον om. V. 2 ἄτεκνος A. 3 ἀπολοῦνται P. ἐν ἐνιαυτῷ corr. : ἐν αὐτῷ codd.; cf. Ptolem., *Tetr.*, Περὶ ἀτρόφων (III, 2), p. 124, ed. 1553. 4 δὲ om. P. 5 τέκνα AV : τέκνον P. 7 εὐτυχήσει om. A et spatío relicto V. ἐπιθεωροῦντες (-ταις P) codd.: corr. 8 οὐχὶ προστρέψῃ sic P. 9-16 cf. Firmic. Mat., III, 2, 10. Aliqua desunt de Saturni positione. 10 δὲ del. 11 τὰς ἀρχὰς scripsi : καὶ ἀρχὰς P : καὶ ἄρχοντας AV. δὲ om. AV. 13 ss. Ordo sententiarum turbatus; cf. Firmic., p. 100, 2 ss. 13 ἀνώμαλως ἔσται P. 14 βραδυτέρας AV. 15 καὶ om. V. 15-16 περικτισθέντων P. 17-18 cf. Firmic. Mat., III, 3, 8. Multa de Iove desunt. 17 Ζεὺς PA : Ἄρης signo astr. V. ἐκεῖ om. AV. 19-26 cf. Firmic. III, 4, 12-14. 19 νυκτὸς] signum non noctis sed Veneris P. 20 καὶ et τιμωμένους suppl ; cf. Firm. « honores a populo decerni » et supra p. 152, 11 adn.; infra p. 168, 7. δὲ ἐν om. V. 23 αὐτοῦ om. AV. 26 ἐν ξενιτείαις AV : αἱ ξενιτεῖαι P. 27-28 cf. Firmic. Mat., III, 5, 18 (p. 133, 10). Multa de Sole desunt. 27 εἰσιν om. AV.

Ἀφροδίτη δὲ ἐκεῖ ἀγωνιστὰς ἀγαθοὺς, πλουσίων ἄθλων νικητὰς, δυναστικούς, ἐν πᾶσι τύχην ἔχοντας, τὰ μέλλοντα προθεσπίζοντας, γνωστοὺς ἄρχουσιν, ὑπὸ γυναικῶν σωματοποιουμένους ἢ ἀπὸ ἀφροσίων ἔργων προβιβαζομένους καὶ κατὰ πρόβασιν τῶν ἐτῶν κτωμένους.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐΐψος τυχῶν ὁ Ἐρμῆς χρυσοῦ σωρευτὰς καὶ ἀγαθῶν 5 ἐφευρετὰς ἢ ἀλλοτριῶν χρημάτων ἡγεμόνας ποιεῖ καὶ πολυχρονίους καὶ εὐτέκνους. ἐσπέριος δὲ οὐ τηρητῆς οὐδὲ φύλαξ <χρημάτων> γενήσεται, ἀλλὰ σκορπιστῆς τῶν ἐν ἀποκρύφῳ κειμένων. ποιεῖ δὲ πραγματικούς ἢ διδασκάλους ἢ γεωμέτρως ἢ ἀριθμητικῶν ἢ παλαιστρικών ἡγεμόνας. ἐκδεχόμενος δὲ καὶ τὴν συναφὴν αὐξίφωτουσῆς Σελήνης 10 λευκαῖς ἐπισπιλῶσει τὸν γεννώμενον, ἢ πάθος ἔξει. μειουμένης δέ, ἀσχήμονα τὰ σῖνη ποιεῖ ἢ καὶ τὰς φρένας βλάπτει.

Σελήνη δὲ ἐκεῖ νυκτὸς πολυχαραριστάτη γενήσεται. ποιεῖ γὰρ ἡγεμόνας, εὐδαίμονας, ἐπιδόξους, προέδρους, ἐκ γονέων ἀγαθὰ ἔχοντας, εἴπερ μὴ μαρτυρεῖται ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως. ἡμέρας δὲ ξενιτείας ἀποτε- 15 λεί, γονέων ἀλλοτριώσεις ἢ ὄρφανίας, κατὰ δὲ πρόβασιν εὐδαιμονίσει.

Τόπος ἕκτος.

Ὁ δὲ ἕκτος τόπος καλεῖται φαῦλον ἀπόκλιμα καὶ πρόδυσις καὶ προκαταφορά καὶ μετακόσμιος ¹ καὶ Κακὴ Τύχη. σημαίνει δὲ περὶ σίνους καὶ δούλων καὶ ἐχθρῶν καὶ τετραπόδων, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ περὶ πράξεως 20 διὰ τὸ εἶναι δεξιὸν τρίγωνον τοῦ μεσουρανήματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ περὶ

1-4 cf. Firmic. Mat., III, 6, 10-11. 3 Leg. χρηματοποιουμένους? « patrimoniam maxima conferantur » Firm. 4 τῶν AV : δὲ P. 5-12 cf. Firmic. Mat., III, 7, 8-10. Haec infra in undecimo loco repetuntur. 5 δὲ om. P. ἐσπέριος ἢ ἐΐψος ἀνατολικὸς in loco XI. ἀγαθοῦ P. 6 ἢ ἡμιθέων τρόπων ἐπέχοντας suppleendum ex loco XI, cf. Firmic. « qui divinis moribus esse videantur ». 7 τηρητῆς AV : τὴν ῥήτον sic P. χρημάτων suppl. ex loco XI : « pecunias servare » Firm. 8 Post κειμένων] γενήσεται add. P. 8-9 γραμματικούς PV; sed cf. loc. XI et Firmic. « negotiosos ». 9 διδασκαλικὸς V. Post διδασκαλικὸς] ἢ ἐπὶ λογιστηρίων θεωρουμένους in loco XI; cf. Firmic., p. 158, 27. 10 καὶ om. AV. 11 Plura in loco XI servantur. λευκαῖς σπηλωσ' P, cf. locum XI : ἐπισπιλῶσει V : post spatium ἐπισπηλωσ' A. γενόμενον P. 13 ss. plenius in loco XI servantur. 13 πολυχαραριστάτος PV, cf. loc. XI. 14 ἀγαθῶν ἔχοντα P. 15 ὑπὲρ P. 16 πρόβασιν codd.; cf. p. 151, 16; 153, 12 et loc. XI. εὐδαίμων(ας) V : εὐδαιμον(ίαν) A. 17 P, f. 104; V, f. 34; A, f. 11'. Ἐκτος τόπος A : τόπος ζ' P. 18 ὁ δὲ om. P. ἕκτος P : ζ' AV. ἀπόκλιμα om. V. 19 μετακόσμιον P. περὶ σίνους AV : περισσίνης P. 20 πράξεων V. 21 δεξιὸν om. P τὸ μεσουράνημα AV.

¹ Μετακόσμιος dicitur, quia primus locus est hemisphaerii mortis, cf. *Revue de Philologie*, 1918, p. 74. Vide etiam infra ad locum IX, p. 163 n.

ποδῶν τόπου καὶ τῶν παθῶν τῶν περὶ τοὺς πόδας. οἱ οὖν κακοποιοὶ ἐκεῖ ποιοῦσι πάθη ἢ σίνη περὶ τοὺς πόδας καὶ ἀποβολὰς χρημάτων.

Ἥλιος δὲ ἐκεῖ καταδυναστευθήσεται παρ' ὑπερεχόντων καὶ ἐν ὑποταγῇ ἔσται, ὅθεν δοῦλον τὸν πατέρα ποιεῖ ἢ ἀγενῆ ἢ σεσινωμένον, 5 πάντως δὲ ἀλλόφυλον, μάλιστα δὲ εἰ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ Ἥλιου ἐκεῖ εἶη ἢ ὁ κλῆρος τοῦ πατρὸς ἢ τὸ δωδεκατημόριον τοῦ Ἥλιου ἢ οἱ τριγωνοκράτορες τοῦ Ἥλιου. ταῦτα γὰρ τὰ σχήματα δεικνύουσιν ἀγενεῖς ἢ σεσινωμένους ἢ ἐκπτώτους τοὺς γονεῖς ἢ ξένους. τὰ δ' αὐτὰ νόει καὶ ἀπὸ τῆς Σελήνης περὶ τῆς μητρὸς καὶ <ἀπὸ> τοῦ οἰκοδεσπότηου 10 καὶ τοῦ δωδεκατημορίου. μάλιστα καὶ ἐὰν ἐν τῷ Καταβιβάζοντι τύχωσιν οἱ φωστήρες, ὑβρισμένους τοὺς γονεῖς προλέγε· καὶ ἐὰν ὁ Κρόνος ἐπιπαρῆ τῷ τόπῳ, πλανήτην καὶ Ζημιώδη ποιεῖ τὸν γεννώμενον καταλιπόντα τὰ ἑαυτοῦ μετὰ λύπης. Ζεὺς δὲ ἐκεῖ ἐν δημοσίοις πράγμασι Ζημιωθήσεται. Ἀφροδίτη δὲ διὰ γυναῖκα <ἢ> εἰς γυναῖκα Ζημιωθήσεται καὶ 15 κρίσεις ἔξει πρὸς τὸ γένος· μίγνυται δὲ δούλαις ἢ μισθαῖς ἢ σεσινωμέναις· ἔσονται δὲ καὶ ἀναφρόδιτοι καὶ ἀχάριες. Ἄρης δὲ ἐκεῖ σῖνος περὶ τοὺς πόδας ποιεῖ, κακίζει δὲ καὶ τὸν περὶ δούλων λόγον· καὶ ἐχθρῶν ἐπαναστάσεις καὶ ἐπὶ ξένης κινδύνους καὶ σῖνος δίδωσιν οὗ ἔστι τὸ ζῦδιον οἰκείον ἔνθα ὁ Ἄρης. ὁ δὲ Ἐρμῆς ἐκεῖ κακοβούλους, κλέπτας, 20 ἀλλοτρίων ἐπιθυμητάς, κακολόγους, δυσεπιτεύκτους· καὶ κακὰς φήμας κτήσονται. Ἥλιος δὲ καὶ Σελήνη συνοδεύοντες ἐκεῖ μανικούς, ἐπιλήπτους, φρενοβλαβεῖς. Κρόνος δὲ ἐκεῖ ἔξ ὑγρῶν καὶ ψυγμῶν καὶ μελαίνης χολῆς ποιεῖ τὸ σῖνος ἢ πάθος, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ παρέσεις, ποδάγρας, χειράγρας, χειρῶν ἔλκη πρὸς τὴν τοῦ ζῦδιου φύσιν, 25 μάλιστα νυκτός. ὁ δὲ Ἄρης ἐκεῖ ποιεῖ τομάς, καύσεις, θηριοδῆκτους, βίας, πληγὰς, ληστῶν <ἐφόδους>, εἶπερ εἶη ἔψος ἀνατολικός. εἰ δὲ ὑπαυγος, κρυπτὰ πάθη τῶν σπλάγγων ἢ αἰμορροίας πρὸς τὸ ζῦδιον καὶ μᾶλλον ἡμέρας.

1 Post τοὺς πόδας] καὶ ἀποβολὰς χρημάτων add. P, cf. v. 2. 2 πάθος AV. 3 ss. cf. Vett. Val., II, 10, p. 65, 23 ss.; Paul. Alex., M, 3. 4 τὸν om. AV. ποιήσει V. 5 πάντως corr.: πάντα codd. καὶ εἰ V. τοῦ om. AV. 6 ἐκεῖ ἢ ἢ καὶ (καὶ om. V) AV. 7 σχήματα AV: κτήματα P. 8 ἢ ἀγενεῖς V. ξένης A, 9 ἀπὸ suppl. 9-10 τὸν οἰκοδεσπότην καὶ τὸ δωδεκατημόριον PA. 11 ἡμβρισμένους P. προσλεγ' A. 12 γενόμενον P. 12-13 καταλιπόντα AV: κατὰ λοιπὸν P. 14-20 cf. Vett. Val., p. 65, 26-66, 3 14 διὰ γυναῖκα A et Val.: διὰ γυναικῶν PV. ἢ suppl. εἰς γυναῖκα om. V; cf. p. 141, 2. 15 γένος AV: γενόμενον P. μίγνυται A. μισθαῖς A: μοιχείας sic P: om. V. 16 ἀνεπαφρόδιτοι corr. Kroll ad Val. ἀχαρις codd. 17 ἐχθρῶν P. 18 ξένους κινδύνους P. 18-19 Fort. κατὰ τὸ μέλος ὅ ἐστι τοῦ ζῦδιου οἰκείον, cf. Val., p. 66, 1. οἰκείον AV: οἰκίω P. 21 δὲ καὶ om. AV. 22 ψυχρῶν AV. 23 ποιεῖ τὸ scripsi: ποιεῖται codd. ἢ corr.: καὶ codd. 24 χειράγρας A: πυράγρας P: om. V. τοῦ om. P. 25 et 27 secundum signi naturam; cf. cap. εα'. 25 An θηριοδηγμούς? 26 ἐφόδους suppl., cf. p. 129, 2 et cap. εα' s. fine. εἰ δὲ om. V. 27 Post αἰμορροίας] ἢ AV; verbum deest?

Ζεὺς οἰκοδεσποτήσας τοῦ Γ', βλαπτόμενος ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως ἐστὼς ἐν τῷ Γ' κακῶς ἢ τῷ ιβ' ποιεῖ ἥπατικούς καὶ ἀπὸ οἴνου βλάβας. Ἄφροδιτη δὲ οἰκοδεσποτοῦσα τοῦ Γ' κακῶς κειμένη καὶ ὑπὸ Ἄρεως ἢ Κρόνου θεωρουμένη γυναικομανεῖς ποιήσει· ἐὰν δὲ ἐν ἀρσενικῷ Ζηδῖω ἢ, παιδεράστας, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ κακὰ πείσονται· πάθος δὲ ἔξουσι 5 καὶ περὶ τὸν πνεύμονα. Ἐρμῆς δὲ οἰκοδεσποτήσας τοῦ Γ' ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρούμενος σινώσει τὰς ἀκοὰς ἢ τὴν λαλίαν ἢ τὸν λαιμόν. Ἥλιος Ἄρης Σελήνη κακοσχημάτιστοι κείμενοι ἐκεῖ τὴν ὄρασιν κακοῦσιν. ἢ δὲ Σελήνη καὶ σπληνικούς ποιεῖ. Σελήνη μεστὴ πρὸς Ἄρεα φερομένη χλωούς, κυλλούς. Ἥλιος· ἐκεῖ οἴκῳ Ἄφροδιτης κακώσει διὰ 10 γυναικα.

Ὁ τοῦ δ' οἰκοδεσπότης ἐπιπαρῶν τῷ Γ' ἢ ὁ τοῦ η' ἢ ὁ τοῦ θ' πλανήτας καὶ ἐπὶ ξένης θνήσκοντας. ὁ κύριος τοῦ ζ' ἐν τῷ Γ' ἢ ὁ κλήρος τοῦ γάμου ἢ ὁ κύριος τοῦ κλήρου τοῦ γάμου, μίγνυσι δούλαις, σεσινωμέναις, οἰκτραῖς. Κρόνος Ἄρης Ἄφροδιτη συμπαρόντες 15 ἐκεῖ γαμετὰς φθειροῦσι κακῶς. ὁ κύριος τοῦ γ' ἐν τῷ Γ' ποιεῖ κάκωσιν ὑπὸ φίλων ἢ ἀδελφῶν ἢ σίνει τοὺς ἀδελφούς. τὸ δωδεκατημόριον τῆς Σελήνης ἐν τῷ Γ' σινοῖ τὸ γεννώμενον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀγενῆ λέγει· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ Ἥλιου ποιεῖ ἐπὶ τοῦ πατρός.

Ἀναβιβάζων ἐν τῷ Γ' μετὰ Ἄρεως καὶ Κρόνου ὧν ἢ ἐπιθεωρούμενος 20 πρὸς αὐτῶν· κρημισθῆσεται ἐν ὕδατι ἢ ἐν φρέατι ἢ σινοῦται ὅσπουν αὐτοῦ. Ζεὺς Ἥλιος Σελήνη ἐκεῖ, εἰ θεωρήσουσι Κρόνον ἢ Ἄρεα ἐκεῖ ὄντας, ἀπαλλάσσουσι τῶν κακῶν τούτων, πλὴν συντηρεῖτω ἑαυτὸν ἕως ἐτῶν κΓ' καὶ ἕως ἐτῶν λ', καὶ τότε ἔσται ἀφοβος. Καταβιβάζων ἐν τῷ Γ'· κακοπαθήσει ἐν νεότητι. Ζεὺς δὲ καὶ Ἄφροδιτη ἐκεῖ· πάθος κρυπτόν 25 ἔξει. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης, ἀπαλλαγῆσεται κακῶν, πλὴν σινοῦται αὐτῷ μέρος τοῦ σώματος.

Νυκτὸς δὲ Κρόνος ἐκεῖ ἐκλειψιν τῶν πατρικῶν ποιήσει, καὶ χάριν δούλων κινδύνους καὶ ἐπιβουλάς. τινὲς δὲ καὶ σινοῦνται. ἡμέρας δὲ μετριάζεται τὰ κακὰ. ἐὰν δὲ καὶ πρὸς τὴν Σελήνην τετράγωνος <η> ἢ 30

1 ss. Similia in cap. εα' traduntur. 1 οἰκοδεσποτήσει P. 2 κακῶς om. AV. ἥπατικούς corr. : ὑπατικούς P : ὑποτακτικούς AV. Leg. καὶ οἰνοβλαβεῖς sicut in cap. εα' ? 3 δὲ om. AV. κακῶς P : καλῶς AV. ἢ om. AV. 5 ἢ] εἴη P. παιδεράστας AV : εἰεράστας P. πείσονται κακὰ sic P. πάθος AV. 7 ἢ om. AV. Cf. cap. εα' : κωφούς ἢ ἀλάλους ἢ βράγχους κ. τ. λ. 9 ss. Similia in cap. εα'. 9 ποιεῖ om. P. 10 Ἄπτε κυλλούς] τυφλούς expunct. P. 12 ἐπιπαρῶν τῷ (τοῦ P) Γ' οἰκοδεσπότη) codd., corr. ὁ ante τοῦ θ' om. AV. 13 ἔξουσι P. 14 μίγνυσι AV : μῆ P : cf. 157, 13. 18 αὐτοῦ om. P. 19 λέγει V : λέγ' A : λέγεται P. 20 καὶ P : om. AV. 21 τὸ ὅσπουν AV : cf. p. 129, 5. 23 ὄντας V : ὄντα P : ὄντος A. ἑαυτὸν AV. ἑαυταῖς P. 25 κακοπαθῆ V. 27 αὐτῷ P. 28-p. 157, 3 cf. Firmic. Mat., III, 2, 26 et supra p. 129, 18 ss. 28 δὲ AV : καὶ P. ἐκεῖ ἐκλήττον τὸν πατρικόν sic P : « patrimonium dissipat » Firm. 29 ἀποβολὰς codd. : corr. : cf. p. 129, 19; 157, 6. 30 ἢ suppl.

διαμέτρος, ἀστασίας καὶ φθίσεις ποιεῖ, εἰ μὴ ὁ Ζεὺς μαρτυρήσει ἢ τῇ Σελήνῃ ἢ τῷ Κρόνῳ καὶ ἐκ μέρους ὠφελήσει. ποιεῖ δὲ καὶ νοσηματώδεις.

Ζεὺς ἐν τῷ ζ' μάχας καὶ κρίσεις πρὸς ὑπερέχοντας ποιεῖ· καὶ κακὸς
5 γίνεται ὁ Ζεὺς αἰεὶ ἐν τῷ ζ' καὶ ἰβ' μάλιστα νυκτὸς.

Ἄρης ἐν τῷ ζ' πάθη καὶ σίνη ποιεῖ καὶ κινδύνους καὶ ἐπιβουλάς ἕνεκα δούλων ἢ κατακρίτων ἢ συνεχομένων μάλιστα ἡμέρας. ἐπίκεντρος δὲ Ἄρης ὢν καθόλου ἡμέρας ὀλέθριος γίνεται.

Ἐν δὲ τῷ ζ' <Ἥλιος> πατέρα κακοθάνατον ἢ κατάδικον ποιεῖ καὶ
10 σινοῖ καὶ τὰ ὑπάρχοντα φθείρει, ἄνπερ μηδεὶς ἀστήρ ἢ ἐπὶ τοῦ ἰ', εἰ δ' εὐρεθῇ τις ἐν τῷ δεκάτῳ, ἀπὸ γονέων εὐδαίμονας ποιούσιν.

Ἄφροδίτη ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀγευστέραις ἢ χήραις ἢ σεσινωμέναις μίγνυσι καὶ οὐκ εὐνοομένους ὑπὸ γυναικῶν ποιεῖ, ἄνπερ μηδεὶς ἢ ἐν τῷ ἰ'. ἂν δὲ ἢ γυναικὸς τὸ θεμάτιον, δύστοκία ἢ ἐμβρυοτομῖαι ἔσονται.
15 ἂν δὲ τις ἐπὶ τοῦ ἰ' ἀστήρ ἢ, μάλιστα νυκτὸς καὶ τῆς αἰρέσεως, ἐπαφροδίτους καὶ ἐπιχαρίτους ἀποτελεῖ καὶ εὐτυχεῖς διὰ γυναικῶν καὶ εὐεπιτεύκτους· ἀχρόνους δὲ καὶ ἐκβολίμους ποιεῖ προσκλίνασα τοῖς κέντροις τῶν κακοποιῶν τὰ κέντρα ἐχόντων καὶ Σελήνην διακρατούντων.

Ἐρμῆς δὲ ἐν τῷ ζ' ἡμέρας ἀπὸ λόγου ἢ ῥητορείας ἢ ἐμπορίας ἢ
20 παρὰ θεῶν τινὰς προσόδους καὶ τύχας ἔχοντας, μάλιστα δ' εἶπερ ἐν τῷ ἰ' τύχη τις ἀστήρ· νυκτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ ζ' Ἐρμῆς ἔφος τυχῶν ἐρμηνείας, ἀλιεῖς, ἰξευτάς, γλυφεῖς ποιεῖ, ἄνπερ τις ἢ ἐπὶ τοῦ ἰ' ἀστήρ· εἰ δὲ μηδεὶς, κακόφρονας ποιεῖ, ἀργούς, δυσεπιβόλους, τυφώδεις· ἔσπεριος δὲ συνετούς, νοήμονας, κριτικούς, ἐπὶ λογιστηρίων ἢ τραπεζῶν ἢ ἀπο-
25 θηκῶν ἢ γραμμάτων ἢ ἐμποριῶν τασσομένους, ἀφ' ὧν καὶ εὐδαιμονοῦσιν. ἂν δὲ καὶ τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης ἐπισχῇ, πόλεως γραμματεῖς ἢ καθηγητὰς βασιλέων ἢ διοικητὰς ποιεῖ, μάλιστα ἂν τις ἢ ἀστήρ ἐν τῷ ἰ'.

<Σελήνη δὲ ἐν τῷ ζ' > ***.

1 ἢ om. V. 2 μέρος P. δὲ om. AV. 4-5 Plura habet Firmicus, III, 3, 22; cf. supra p. 130, 1 ss. 4 καὶ om. AV. 6-8 Cum Firmico, III, 4, 34 conspirant; cf. p. 130, 5 ss. 7 συνεχομένης P. 8 ὢν om. AV. καθολ' AV : καθ' ὅλης sic P. 9 Post ζ' signum Solis deest. Cf. Firmic. Mat., III, 5, 19 (p. 133, 27 ss.). 10 ἐπὶ] I.eg. ἐν? sed cf. vv. 15, 22. 11 δεκάτῳ P : ἰ' AV. 12-18 cf. Firmic. Mat., III, 6, 12. 14 δὲ om. P. 15 Ante νυκτὸς] signum erasum P. 16-17 ἐπιτεύκτους P. 17 ἐμβολίμους V. 19-28 cf. Firmic. Mat., III, 7, 11-13, 19 δὲ om. P. καὶ ἐμπορίας ἢ ῥητορείας V. 20 παρὰ θεῶν corr. : κατὰ θεόν (θεῶν e corr, P) codd. : « ex deorum retributibus faciet fortunam » Firmicus. πρῶσων sic P. 21 ἐρμηνείας A : « interpretes » Firmicus. 22 ἄνπερ τις A : εἶπερ τις V : ἢ πεμπτής sic P. τοῦ P : τῷ AV. 23 δυσεπιβωλικὸς P : δυσβόλους legit Firm. 28 ἰ' cum signo finis capituli A : ἰβ' P. 29 De Luna in sexto loco nil traditur. Quae praebebat Firmicus, nunc desunt folio avulso, sed quae in Rhetorio desiderantur non ad sextum sed ad duodecimum locum pertinuisse videntur, sicut ea quae de Saturno, Iove, Marte supra dicuntur, cf. p. 131, 15.

Τόπος ἑβδομος.

Ὁ ἑβδομος τόπος καλεῖται κέντρον δυτικόν, σημαίνει δὲ τὸ γῆρας καὶ τὸν γάμον, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸν περὶ κληρονομίας λόγον καὶ περὶ σίνους. μάλιστα δὲ σημαίνει τὸν περὶ τῶν δακτύλων λόγον ἢ τῆς κύστεως ἢ τῶν ποδῶν. ποιεῖ δὲ καὶ Ξενιτείας. 5

Ὁ οὖν Ζεὺς παρῶν ἐκεῖ καλὸν τὸ γῆρας καὶ ἄμοχθον ποιεῖ καὶ εὐρήματα ἢ κληρονομίας ἐπὶ Ξένης καὶ πράξεις, τὴν δὲ νεότητα μοχθηροτέραν, δυσγάμους δὲ μάλιστα ἐν τροπικῷ ζῳδίῳ καὶ δυστέκνους ἢ ἀτέκνους. εἰ δὲ Ἀφροδίτῃ ἐκεῖ τύχη, ἐπίχαριν καὶ ἐν τῷ γῆρα νεωτερίζοντα καὶ εὐγηρων καὶ πολύκοινον καὶ ἄστατον περὶ γάμου ποιεῖ. εἰ δὲ 10 Ἀφροδίτῃ δυτικῇ ἐκεῖ, δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν θεωρίας, σώφρονας· καὶ ταπεινουμένη δὲ τὸ αὐτὸ ποιεῖ, τὴν δὲ νεότητα ἄστατον, καὶ δούλαις ἢ πόρναις μίγνυσι. Ἐρμῆς δὲ ἐν τῷ Ζ' πλουσίους, πεπαιδευμένους, φρονίμους, τὰς δὲ τούτων γυναῖκας περιέρχους ἢ θηριοψύχους ἢ φιλοφαρμάκους. ὁ δὲ Κρόνος ἐκεῖ οὐ μόνον κακογάμους ἢ χήρας, ἀλλὰ 15 καὶ πάθη ποιεῖ περὶ τοὺς δακτύλους ἢ αἰμορροίας ἢ ρεύματα περὶ τοὺς πόδας. πάντως δὲ σινοῖ τὸ σῶμα καὶ κακοτεκνίαν ποιεῖ μάλιστα παρ' αἵρεσιν· εἰ δὲ κατὰ αἵρεσιν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι, πολυχρονίους ποιεῖ καὶ περὶ τὸ γῆρας πλουσίους, τὴν δὲ νεότητα προλυπεῖ. Ἄρης δὲ ἐκεῖ ὦν δυσγαμίας <ποιεῖ> καὶ μοιχαλίδι Ζεύγνυσι. σινοῖ δὲ τοὺς 20 ὀφθαλμοὺς ἢ τοὺς δακτύλους ἢ τοὺς πόδας καὶ τρομώδεις ποιεῖ. πάντως δὲ τὰ γονικὰ διαφθείρει, μάλιστα δὲ παρ' αἵρεσιν καὶ ἀλλοτρίοις οἴκοις, καὶ τὸ γῆρας κακοῖ· εἰ δὲ κατὰ αἵρεσιν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι, τὸ κακὸν μέτριον γίνεται. Σελήνη δὲ ἐκεῖ φιλόξενον, ἐν δὲ θηλυκῷ ζῳδίῳ ὑπὸ Ἥλιου καὶ Ἀφροδίτης θεωρουμένη κατὰ συμπαρουσίαν 25 ἢ διάμετρον, πάντως μαλακοὺς καὶ πρὸς δύο ἀδελφὰς μίξεις. εἰ δὲ γυναικὸς εἴη τὸ θεμάτιον, Σελήνη ἐν ἀρσενικῷ ζῳδίῳ Ἥλιου καὶ

1 P, f. 105^v; A, f. 12^v; V, f. 34^v. τόπος ἑβδομος V : rasura ante τόπος A : τόπος Ζ' (alia manu) P. 2 ὁ Ζ' AV : εὐδομος P. 4 τῶν περὶ δακτύλων P. λόγον corr., cf. p. 148, 26 : τόπον AV : τόπων P. 6-7 εὐρέματα A. 7 Ξένοις P. 9 ἐπίχαριν V : ἐπίχαρις P : ἐπίχαρις A. γῆρα (sic) A : γῆραι P : βίῳ V. νεωτερίζων A. Cf. Paul. Alex., M, 3 : νεωτερίζοντας ποιήσει. 10 πολύκινόν P. γάμους V. ποιεῖ om. P. 11 ἐκεῖ PA : τύχη V. 14 θηραψύχους AV : χειριὸ ψύχους sic P : corr., cf. Paul. Alex., l. c. : φρονίμους πλὴν πάθεισιν ψυχικοῖς περιτρεπομένους. 15 φιλομάρκους AV. 16-17 cf. Vett. Val., p. 65, 12. 16 Post ρεῦμα.]περὶ AV : παρὰ P. 17 σινῆ P. κακοτεκνία P; cf. p. 159, v. 2. 18 εἰ δὲ κατὰ αἵρεσιν om. V. 18-19 cf. Paul. Alex., M, 2, v. 18 ss. 19 πρὸς λυπῆ sic. P. 20 ποιεῖ suppl. μηχαλήθη P. σίνη P. 22 δὲ καὶ τὰ AV. παρ' αἵρ. καὶ ἀλλοτρ. om. AV. 23 κακοῖ sic AP : κακὸν V. οἴκῳ V : τόπῳ AP. 24 θηλυκοῖς P. 25 ζῳδίοις AV. Ante Ἀφροδίτῃ] Ἐρμῆς signis astr. P. συμπαρουσία P. 26 ἢ διάμετρον A : κατὰ διάμετρον P : om. V. 26 μίξει P : μίξιν AV; corr., cf. infra 159, 10. 27 ἐν om. P.

Ἄφροδίτης ὀρώντων ἐξ ἀρσενικῶν ζυθίων, πάντως τριβάδας ποιεῖ.
 Ἡλιος δὲ ἐκεῖ κακογαμίαν καὶ δυστεκνίαν καὶ εὐπορίαν καὶ πλοῦτον.

Ὁ κύριος τοῦ Ζ' ἐν τῷ ιβ' ἢ ὁ τοῦ ιβ' ἐν τῷ Ζ' δυσγαμίαν ἢ δουλο-
 5 γαμίαν ποιεῖ. ὁ κύριος τοῦ Ζ' θεωρούμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ η'
 χήρους ποιεῖ ἢ διαζευγνυμένους, ἀλλ' ἐν μὲν στερεῷ ἄπαξ, ἐν δὲ
 δισώμῳ δὶς, ἐν δὲ τροπικῷ πολλακίς. ὁ κύριος τοῦ Ζ' μεσουρανῶν, ὁ
 δὲ κύριος τοῦ ιβ' ἐν τῷ δ' ἢ δουλογάμους ἢ ἀγοραστάς τῶν ἰδίων
 γυναικῶν. ὁ κύριος τοῦ Ζ' ἐν τῷ θ' ξένην ἢ θεοσεβῆ γυναῖκα δίδωσιν.
 ὁ κύριος τοῦ Ζ' ὑπαυγος ὦν ἢ ἐν τῷ δ' ἢ ὑπὸ κακοποιῶν βαλλόμενος
 10 πρὸς πόρνas ἢ δούλας τὰς μίξεις ποιεῖ.

Ὁ Ἀναβιβάζων ἐν τῷ Ζ' μετὰ Κρόνου Ἄφροδίτης Ἑρμοῦ τὴν
 γυναῖκα τούτου δίγαμον ποιεῖ. εἰ δὲ Ἄφροδίτη καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσι
 ἢ ἐπιθεωρήσουσι, γράων γαμήσει πλουσίαν ἢ σεσινωμένην τὴν ὄρασιν.
 Ζεὺς Ἄφροδίτη Ἑρμῆς ἐκεῖ· εὐγενίδα γαμήσει καὶ ἀπὸ γυναικείας
 15 φιλίας εὐτυχήσει, γυναῖκα δὲ θάψει. Καταβιβάζων ἐκεῖ γυναῖκα
 προαναιρεῖ ἢ σινοῖ. Κρόνος Ἄρης ἐκεῖ ὄντες ἢ ὀρώντες γυναῖκα
 δώσουσι πρακτικὴν ἢ εὐτελῆ ἢ χήραν. Ἄφροδίτη δὲ ἐκεῖ οὔσα ἢ ὀρώσα
 νέαν γυναῖκα δίδωσι. Ζεὺς δὲ ἅμα αὐτῇ ἐκεῖ ὦν ἢ ἐπιθεωρῶν· εἰς
 γυναῖκας ἀκαταστατήσει. Ἡλιος Ἑρμῆς ἐκεῖ ὄντες ἢ ἐπιθεωροῦντες·
 20 ξένην γαμήσει γυναῖκα <ἢ> γλαυκὴν.

Κρόνος ἡμέρας ἐκεῖ ὀπιτύχους, μακρογῆρως, θησαυροφύλακας
 ποιεῖ. ἀλλ' ἢ ἔδρας ἢ κρυπτῶν τόπων σίνη ἔξουσι. νυκτὸς δὲ χείρων· ποιεῖ
 γὰρ ἐπινόσους, ῥευματιζομένους, πυρωτικοὺς πάθεσιν ἐνεχομένους.

Ζεὺς ἐκεῖ ἡμέρας μακροβίους, σπανοτέκνους ποιεῖ· πλουσίους περὶ
 25 τὰ ἔσχατα. νυκτὸς δὲ μετρίους τῷ βίῳ καὶ περὶ τὴν μέσῃν ἡλικίαν
 εὐτυχοῦντας.

Ἄρης ἡμέρας ἐκεῖ ἐπιμόχθους ποιεῖ, ἀνοσίους, βιαίους, φονεῖς,
 βασανιστάς, προδότας· τινὰς δὲ καὶ ὀλιγοχρονοίους, μάλιστα ἔαν τὴν
 Σελήνην κεκεντρωμένην βλέψη. καθόλου δὲ ὁ Ἄρης ἡμέρας ἢ νυκτὸς
 30 ἐκεῖ βιοθανάτους ποιεῖ· μάλιστα δὲ ἐν ἀλλοτρίοις τόποις <σινοῖ· γίνον-
 ται γὰρ> ἐν πόνοις καὶ τομαῖς ἢ πτώσεσι. νυκτὸς <δὲ> λύπας καὶ

1 ποιεῖ corr. : ποιου A : ποιουσι PV, 2 εὐπορίας V. καὶ πλοῦτον AV : πλού-
 τ(ου) P. 6 δὲ AV : τῷ P. 8 θ'] ἐνάτ(ω) P. 13 γράϊαν P. πλουσίαν ἢ om. V.
 14 εὐγενίδα V. 18 αὐτῆς P : αὐτοῖς AV. Fort. aliquid deest. 19 ἀκαταστατοῖς sic
 P. 20 ἢ suppl. 21-23 cf. Firmic. Mat., III, 2, 14; Paul. Alex., M. 2, v. 17 ss. 21 Pro
 signo diei signum Solis PV. δευτύχους P. μακρογῆρους AV. 22 ἀλλ' ἢ om. V.
 Pro signo noctis] ὁ P. χείρων P. 23 πορρωτ(ικ(οῖς)) P. Leg. ὑδρωπικοῖς?
 24-26 cf. Firmic. Mat., III, 3, 15; Paul. Alex., M, 3, v. 1 ss. 24 σπανοτόκους P; sed
 σπανοτέκνους habet Paulus. περὶ AV : παρὰ P; cf. v. 25; p. 160, 23. 25 ἡλικίαν e
 corr. P. 27-p. 160, 5 cf. Firmic. Mat., III, 4, 17-20 (usque ad p. 120, 12). 27 φωνῆς
 P. 29 ἢ Σελήνη κεκεντρωμένη P. κεκρυπτομένη V. 30-31 σινοῖ· γίνονται
 γὰρ suppl.; cf. Firmic., p. 119, 24. 31 ἐμπόν(ους) δὲ P. πτώσει A. νυκτὸς om.
 P. δὲ suppl.

ταραχάς ποιεί ἐν πάσιν οἷα διαπράττεται· ἔτι δὲ καύσεις ἢ τομάς σιδήρου ἢ κρυπτῶν πόνους ποιεί κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα αὐτῷ χρόνον. καὶ πράξεις δὲ παρέχει τὰς ἀπὸ σιδήρου ἢ πυρὸς ἢ στρατείας ἢ βίας τινὸς τῆς ἐπὶ βασάνοις ἢ ἐνοχαῖς ἢ καὶ ἀναιρέσει ἀνθρώπων γινομένης.

Ἡλιος δὲ ἐν τῷ Ζ' πάθους καὶ σινῶν αἴτιος γίνεται κατὰ τὴν τοῦ συμπαρόντος ἢ μαρτυροῦντος ἀστέρος φύσιν.

Ἀφροδίτη δὲ ἐκεῖ ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἐπὶ τῆς προβάσεως τῶν ἐτῶν, νεωτερίζοντας ποιεί καὶ βραδυγάμους καὶ εὐδιαβλήτους. ἐν μὲν τοῖς τροπικοῖς ἢ ἰχθυϊκοῖς ἢ λατρώδεσι ζῴδιοις, κακουμένη μάλιστα ὑπὸ 10 Ἄρεως, ἀσελγεῖς ποιεί καὶ ἐμπαθεῖς. ἐπὶ δὲ γυναικός, ἐὰν ὑπὸ Κρόνου κακωθῆ, αἰσχροῦς ποιεί καὶ πόρνas, μάλιστα δὲ περὶ τὸν Αἰγόκερων.

Ἡμέρας δὲ ὁ Ἑρμῆς ἐκεῖ οὐκ ἀγαθὸς Ἀφροδίτης αὐτὸν μεσαζούσης. πάθεισι γὰρ κατακρίνει τοὺς γέννωμένους οὐκ ἀγνώστοις, οἷον ἀσελγεῖς, πορνοβόσκους καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐναντιωθέντος δὲ Ἄρεως ἢ καθυ- 15 περτερήσαντος ὀλιγοχρονίους, φθισικούς, φυγάδας, καταδίκους ποιεί. νυκτὸς δὲ Ἑρμῆς ἐκεῖ γυναικῶν πλουσίων προϊσταμένους καὶ ἔξ ἀφροδισίων εὐτυχοῦντας καὶ ἀριθμῶν ἢ μουσικῆς ἢ γραμμάτων σκολιῶν εὐρετάς.

Σελήνη ἡμέρας ἐκεῖ ξενιτείας καὶ κινδύνους ἢ ἀπὸ ὑγρῶν τόπων 20 ἢ ληστῶν ἢ ὑπὸ δούλων κακουμένους ἢ νοσηματώδεις, μάλιστα εἰ καὶ κακοποιῶ συνάπτει. τότε γὰρ ἀπαραίτητα τὰ κακὰ γίνεται. Σελήνη νυκτὸς τόπων μεταβολάς καὶ ξενιτείας ποιεί καὶ αὐξοβίους περὶ τὴν τοῦ χρόνου πρόβασιν.

1 οἷα A : οἷς V : ἢ P. διαπράττονται AV : « dolores <et> aestus faciet ex omnibus actibus » Firm. καύση P. 2 κρυπτῶν P. αὐτῷ A : αὐτοῖς P : om. V. 3 δὲ om. P. παρέχει τὰς scripsi : παρέχων τὰς V : παρέχοντας A : παρέχωντ' P. ἢ (ante πυρὸς) P : καὶ AV. 4 ἀναιρέσει A : ἀναιρέσει V : ἀναίρει P. 4-5 γινομένη P. 6-7 Multo plura habet Firmicus, III, 5, 20. 6 τῆν om. P. 8-12 cf. Firm., III, 6, 14-15; Paul. Alex., M, 3, v 4. 8 βάσεως P. 9 νεωτερίζοντας ex Paulo corr.; cf. supra p. 158, 9 : νεωτέρους ζῶντας A : νεωτέρων ζῶντας V : νεοτέρους (vel -ρους) ζῶντας P. ἐνδιαβλήτους V. 10 ἰχθυκοῖς P : ἰχθυκοῖς AV : « squamosis » Firm. λαυπρώδεσι A. Cf. *Catal.*, I, p. 166, 24. « κρατουμένη P. 12 αἰσχροῦς i. e. αἰσχροποιοῦς, cf. infra cap. Ε' 7' : « mulieres impure et imprudice cum mulieribus coibunt » Firm. 13-19 cf. Firm. Mat., III, 7, 14-15. 13 αὐτῶν P', μεσαζούσης vix sanum. 14 γινομένους AP. ἀγνώστοις AV : ἀγνώσθεις sic P. An οὐκ ἀγωνιστοῖς? Sed in nulla hic desunt, cf. Firm., p. 160, 23. 15 ἐναντιωθέντα AV. δὲ om. P. 15-16 καθυπερτερήσαντα AV. 17 Ἑρμῆς om. AV. προϊσταμένους] « procuratores » Firm. 18 πραγμάτων V; sed cf. Firmic. « notarum aut difficultium litterarum » et Lexx. s. v. σχολιογραφέω. 20 ss. Deest in Firmico (p. 189, 8). 20 Pro signo diei signum Solis AV. 21 κακομένους P. 22 γίνονται A. 23 τόπων A. περὶ AV : παρὰ P. 24 πρόβασιν A.

Τόπος ὄγδοος.

Ὁ ὄγδοος τόπος καλεῖται ἀργὸς καὶ ἐπικαταφορὰ τοῦ ὠροσκόπου καὶ ἐπικατάδυσις καὶ ἀμαύρωσις. ἔστι δὲ τὸ Ζῦδιον ἀποστρόφον τοῦ ὠροσκόπου· διὰ τοῦτο καὶ τὸν περὶ θανάτου λόγον σημαίνει τὸν ἀπόστροφον τῆς ζωῆς.

Ἐὰν οὖν ἐκεῖ τύχη καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ ὁ κύριος τοῦ ὠροσκόπου, δυσπραγίας καὶ ἀνωμαλίας ποιεῖ. ἐὰν δὲ καὶ κακοποιοὶ ὦσιν οὗτοι, χεῖρον τὸ κακόν· ἀτυχεῖς γὰρ ποιεῖ. εἰ δὲ καὶ ὕπαυγοι, ὀλιγοχρονοῖους. Ἐρμῆς κύριος ὦν τοῦ δαίμονος, ἐπιπαρῶν τῷ ἡ' ἀνοήτους καὶ ἀγραμμάτους καὶ νωχελεῖς. Ἐρμῆς κύριος ὦν τοῦ ἡ' ἢ τοῦ ιβ' ἢ τοῦ γ' παρῶν τῷ ἡ' ὕπαυγος μετὰ Κρόνου καὶ Ἄρεως κωφούς καὶ ἀλάλους. Σελήνη νυκτὸς ἐκεῖ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τῷ φωτὶ προστιθεῖσα, μάλιστα Διὸς <ὄντος> ἐν τῷ ια', ἀπὸ νεκρικῶν πραγμάτων καὶ κληρονομιῶν ὠφελήσει. ὁ δεσπότης τοῦ δ' ἐν τῷ ἡ' ἐπὶ Ξένης ἀναίρει. τὰ δ' αὐτὰ ποιεῖ καὶ ὁ κύριος τοῦ ἡ' ἀποκλίνει. Ἄφροδίτη ἐν τῷ ἡ' κακοβίους καὶ αἰσχροὺς ποιεῖ. ὁ κύριος τοῦ ἡ' ἐν τῷ ι' ἢ ια' ἢ ε' ἀπὸ νεκρικῶν πραγμάτων πλουτίζει, μάλιστα οἴκῳ ἢ ὑψώματι ἰδίῳ καὶ ἔξαιγος καὶ προσθετικὸς τοῖς ἀριθμοῖς. εἰ δὲ ὕπαυγος, ποιεῖ μὲν τὴν κληρονομίαν, ἀλλ' εὐθὺς σκορπίζει. ὁ κύριος τοῦ γ' ἐν τῷ ἡ' ἀδελφούς προαναίρει. ὁ κύριος τοῦ ε' ἐκεῖ ὦν ἀτεκνίαν ποιεῖ· ὁ κύριος τοῦ ιβ' ἢ τοῦ γ' ἐκεῖ ὦν ἐχθρῶν καὶ δούλων θανάτους.

Ὁ Ἄρης ἐκεῖ σινοῖ τὴν ὄσιν, μάλιστα εἰ ὁ Ἥλιος ὠροσκοπεῖ ἢ ἡ Σελήνη. Κρόνος Ἄρης ἐκεῖ ἄνευ Διὸς Ἄφροδίτης ἐκπτώτους ποιοῦσι. Ζεὺς ἐκεῖ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι προσθετικὸς τοῖς ἀριθμοῖς ἀπὸ νεκρικῶν πραγμάτων ὠφελεῖ καὶ μάλιστα ἐκτὸς Κρόνου καὶ Ἄρεως. Ἐρμῆς καὶ Ἄρης ἐκεῖ πλαστογράφους.

1 P, f. 107; A, f. 13v; V, f. 35v. Τόπος ὄγδοος V : τόπος ἡ' P : rasura ante τόπος A. 2 ὁ om. P. ὄγδος] sic P : ἡ' m. 2 in rasura A. ἀργὸς (γὸς in ras.) A. 3-4 ἐπικατάδυσις — ὠροσκόπου om. V. 3 ἀμαυρώσεις A. τό om. A. 6 καὶ (ante ὁ κλῆρος) om. AV. τῆς om. V. καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ om. V. 7 ἐὰν V : εἰ AP. 9 ss cf. Vett. Val., II, 8, p. 64, 12 ss. 9 κυρ(ίου) ὄντος AV. 10 ἡ' m. 2 in ras. A. 10-11 ἀνοήτους — παρῶν τῷ ἡ' om. AV. 11-12 cf. Vett. Val., p. 64, 17-18. 12-13 cf. Paul. Alex., M, 4, v. 8-12; Firm. Mat., II, 19, 9 (p. 63, 24 ss.); Vett. Val., p. 64, 17. 12 ἐκεῖ om. V. 13 προστιθεῖσα V et Paulus: προσθετικοὶ (= προσθετική) P : προστίθεται A. 14 ὀφέλῃται P. δ' evanidum P. ἡ' AP : κ' V. Ξένους P. 15 αὐτὰ δὲ AV. ἡ' A : κ' V : dubium in P. 16 ι A : ιω V : δ' P. 17-19 ἀπὸ νεκρικῶν — ἐν τῷ ἡ' om. P. 18 προσθετικὴ A : προσθετικ' ut vid. V. καὶ τοῖς V. Fuitne <τῷ φωτὶ> καὶ τ. ἀ. ? cf. v. 12. 20 ἀτεκνίας V. 22 ἢ ἢ V : ἢ AP. 23 ποιεῖ P. 24-25 cf. Paul. Alex., M, 4, v. 4 ss. 24 προσθετικὸς scripsi : προσθεταὶ A : προθέτει P : pr cum ligatura V. 25 ὀφελῃθῆ sic P. ἐκτὸς AP : ἐκ τοῦ V. Ἄρεως AV : Διὸς P (sign. astr.).

Κρόνος¹ δεσπότης τοῦ ἡ' ὀρών αὐτὸν ἐξ ὕδατος ἀναιρεῖ ἢ ἐπὶ Ξένης μάλιστα ἐν ὑγρῷ ζῳδίῳ ἢ ἀλλοτρίῳ κεκακῶμενος· εἰ δὲ ἐν χερσαίῳ ὁ Κρόνος, ἐν ὄρεσιν ἀναιρεῖ. ἀπλῶς δὲ ἐκάστου ζῳδίου τοῦ ἡ' Ζήτει τὸν οἰκοδεσπότην ἐν ποίῳ ἐστὶ ζῳδίῳ· τοιοῦτος γὰρ γίνεται καὶ ὁ θάνατος. "Ἡλιος δεσπότης τοῦ ἡ' ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ κεκακῶμενος, ἐὰν καὶ αὐτὸς ὁ ἡ' κακῶθῃ τόπος, ἀπὸ ὕψους ἀναιρεῖ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ζῳδίου. "Ἄρης κύριος τοῦ ἡ' κακῶθέντος τοῦ τόπου βιοθανάτους ποιεῖ, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ κυνηγούς. μαρτυρούμενος δὲ ὑπὸ 'Ἡλίου ὁ "Ἄρης ἀπὸ βασιλέων ἢ ὄχλων τὴν βιοθανασίαν ποιεῖ. Ἄφροδίτη δεσπότης τοῦ ἡ' κεκακῶμένη καὶ τοῦ ἡ' κακῶθέντος ἀπὸ οἴνου πολλοῦ ἢ φαρμακείας γυναικῶν τὴν βιοθανασίαν ποιεῖ. Ἑρμῆς δὲ οἰκοδεσπότης τοῦ ἡ' κεκακῶμενος καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἡ' ἀπὸ δούλων ἢ διὰ γραμμάτων τὸν θάνατον ποιεῖ. Ζεὺς οἰκοδεσπότης τοῦ ἡ' κεκακῶμενος σὺν τῷ τόπῳ ἀπὸ βασιλέων ἢ μεγιστάνων ποιεῖ τὸν θάνατον, καὶ εἰ μὲν <ἐν> ἰδίους οἴκοις ἢ τριγῶνῳ ἢ ὑψώματι ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ, εἰ δὲ ἐν ἀλλοτρίοις, ἐπὶ Ξένης. εἰ δὲ ὁ Ἄναβιβάζων τύχη ἐν τῷ ἡ' μετὰ 'Ἡλίου "Ἄρεως Ἑρμοῦ Κρόνου ἢ ἐπιθεωροῦσι τὸν τόπον, κακοθανασίαν ποιεῖ ἢ ὀλιγοχροσιότητα. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτη ἐν τῷ ἡ' μόνοι, εὐθανασίαν καὶ εὐτυχίαν μεγάλην. εἰ δὲ ὁ Καταβιβάζων τύχη ἐν τῷ ἡ' καὶ Ζεὺς, Κρόνος, Ἄφροδίτη καὶ "Ἄρης ἐκεῖ, βιαιοθανάτους ποιοῦσι.

Ὁ δὲ Κρόνος ἡμέρας ἐκεῖ προβαινόντων τῶν χρόνων κτωμένους ἀποτελεῖ, ὥστε καὶ ἐτέροις ἐπαρκεῖν· τινὰς δὲ ἐκ θανάτου κτωμένους. νυκτὸς δὲ ἐκεῖ ὦν ἐκπτώτους, φθινώδεις, κακοθανάτους ποιεῖ.

Ζεὺς δὲ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐκεῖ προβαινόντων τῶν χρόνων περίκτησιν ἀποτελεῖ καὶ κληρονομίαν.

1 cf. Paul. Alex., M, 4, v. 24. Ξένοι cod. 1-3 ἢ ἐπὶ Ξένης — ἀναιρεῖ om. AV: 2 κεκακῶμενος scripsi: καὶ κακομένους cod. 4 ζῳδίῳ ἐστὶ V. τοιοῦτος γὰρ V: καὶ τοιοῦτος P: τοιοῦτος A. καὶ om. AP. 5-7 ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ — κύριος τοῦ ἡ' om. P. 5 κακῶμενος A: κεκακομένους V. 7 βιοθανάτους AP: βιογράφους V. 7-9 ἔσθ' ὅτε καὶ — βιοθανασίαν ποιεῖ om. V. 9 ὄχλου A. κεκακῶμενος A. 11-12 Ἑρμῆς οἰκοδεσπότης — θάνατον ποιεῖ ante Ἄφροδίτη — ποιεῖ transp. AV. 11 δὲ om. AV. ἡ' τόπος V. 14 ἐν suppl. τριγόνις sic P. 15 ὑψώμασι codd.: corr. 16-19 τύχη ἐν τῷ — Καταβιβάζων om. V. 16 Leg. ἐπιθεωρῶσιν? scil. quatuor planetae. 17 κακοθανασίας ποιήσει P. 18 μόνη P. ἀθανασίαν AV: ἀθανασίαν P: corr. ex Critodemus; cf. supra p. 149, 20. δὲ om. P. 20 βιαιοθάνατ' P: βιαιοθάνατα A. 21-23 cf. Firmic. Mat., III, 2, 16-17. 22 ἐτέρων V. 24-25 Diversa praebet Firmic., III, 3, 16.

¹ Quae sequuntur usque ad v. 20 fere iisdem sed interdum pluribus verbis infra in cap. οζ', Καθολικὰ βιαιοθανάτων σχήματα, repetuntur, ubi fons proditur Critodemus, p. 199, 15; cf. supra p. 117.

Ἄρης δὲ ἐν τῷ ἡ' ἡμέρας ἐνδείας καὶ ταραχὰς καὶ κινδύνους ποιεῖ.

Ἡλιος ἐν τῷ ἡ' πατρὸς προτελευταίην ποιεῖ, τινὰς δὲ καὶ φρενητικούς. οἱ δὲ συμπαρόντες αὐτῷ ἀστέρες ἢ μαρτυροῦντες δηλοῦσι τὸ ποῖόν. Σελήνην δὲ διαμετρῶν ὁ Ἡλιος τοῦ συνδέσμου μὴ λυθέντος σινοῖ τὸν

5 τεχθέντα.

Ἀφροδίτη ἡμέρας ἐπὶ τοῦ ἡ' βραδυγάμους, καὶ ἀγενεστέρας ἢ χήραις ἢ παισὶ μίγνυσι, καὶ γονορροϊκοὺς ἢ σπαστικούς ἢ ἀποπληκτικούς γενομένους ἀναιρεῖ. νυκτὸς δὲ εὐκτῆμονας καὶ πλουσίους ἀποτελεῖ καὶ ἐκ γυναικῶν θανάτου εὐτυχοῦντας· καὶ τοὺς θανάτους ὀξεῖς καὶ ἀβαρεῖς

10 καὶ ἀπόνους ποιεῖ.

Ἑρμῆς ἐν τῷ ἡ' ἡμέρας ἐσπέριος δυσεπιτεύκτους, ἀπράκτους, νωχελεῖς, ἐπιμόχθους. νυκτὸς δὲ ἐσπέριος κληρονόμους ἀλλοτρίων, ἀξίους εὐρεμάτων, εὐτυχεῖς, παθητικούς δὲ καὶ εὐκόλως νοσοῦντας. ἔφος δὲ ἐν τῷ ἡ' αὐξητὰς χρημάτων καὶ πράξεων μεγάλων ἀντεχομένους ποιεῖ,

15

τινὰς δὲ καὶ φροντῖδων ἢ πίστεων ἢ οἰκονομιῶν ἢ γραμματείων μεθέξοντας ἢ καὶ ἀλλοτρίων κληρονόμους.

Τόπος ἔννατος.

Ἄς ἔννατος τόπος καλεῖται θεός· ἔστι δὲ ὁ τόπος Ἡλίου. σημαίνει δὲ τὰ περὶ θεῶν πάντα καὶ βασιλέων καὶ ξένων καὶ ὀνείρων καὶ θρησκείας. ἔστι δὲ τὸ ζῳδῖον ἀστρονομικὸν καὶ μετακόσμιον¹. ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ οἱ ἀγαθοὶ ὄντες ἐπὶ ξένης τὰς εὐτυχίας ποιοῦσι καὶ περὶ τὴν θρησκείαν εὐσεβεῖς καὶ δικαίους, μάλιστα εἰ καὶ ὁ κύριος τοῦ τόπου καλῶς κείται καὶ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι καὶ ἀθεώρητος ὑπὸ κακοποιῶν. καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς ἐπιπαρῶν τῷ θ' οἴκῳ ἰδίῳ ἢ ὑψώματι ἢ ἔφος ἀνατολικός, εἰ

20

ἀθεώρητος ὑπὸ κακοποιῶν τύχῃ, ἐν χρηματισμῷ γίνονται οἱ τοιοῦτοι,

1 Multo plura servavit Firmic. III, 4, 22 ss. ἐνδείας A (cf. Firm., p 121, 2) : ἐνοδείας V : ἐν βίας P. 2-5 cf. Firmic., III, 5, 29-30. 3 μαρτυροῦσι A. ποῖον AV. 4 σύνδ' μὴ λυθέντα A. μὴ om. V. σινῆ P. 6-10 cf. Firm., III, 6, 16. 7 παισὶ] αἰσχροῖς legit Firm. σπαθηκοὺς P. 8 ἀναιρεῖν P. ἀποτελῶν P. 9 ὀξὺς καὶ βαρὺς P. 11-16 cf. Firm., III, 7, 16-17. 11 ἡμέρας om. V. ἀπράκτους om. AV. 12 ἀξίους εὐρεμ.] cf. p. 151, 4. 13-14 εὐτυχεῖς — χρημάτων omis. P. 15 δὲ om. V. 16 κληρονομίαν P. γραμματείων codd.; corr. : « instrumentorum » Firm. Nil de Luna in VIII nec hic nec apud Firm. (p. 189, 9). 17 P, f. 108^v; A, f. 14^v; V, f. 36^v; cf. Vett. Val., II, 7, p. 63, 15 ss., Kroll. 18 Ὁ rasura τόπος A. ἔνατος P : θ' V et in ras. m. 2 A. θεός in ras. m. 2 A. ὁ om. V. 19 θεῶν in ras. m. 2 A. 22 καλὸς P. 23 ἀθεώριστος P. 23-25 καὶ ὁ μὲν — κακοποιῶν om. V. 24 θ' in ras. m. 2 A. ἢ om. P. 25 τύχης V. χρηματισμοῖς Val. γίνεται V.

¹ Μετακόσμιοι dicuntur loci Lunae (p. 144, 17) et Solis, quia haec astra animas ex hoc mundo egredientes recipiunt. Ἀστρονομικός autem appellatur hic locus, quia cetera astra Sol regit secundum Chaldaeos (cf. p. 164, 3, ἀστρονόμος). — Vide etiam supra p. 154, n.

περὶ ὄχλων ἡγούμενοι διὰ τὴν ἐμπορίαν, τινὲς δὲ βασιλικοὶ γραμματεῖς γίνονται· ταῦτα δὲ ποιεῖ μετὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν. ποιεῖ δὲ καὶ ἀστρονόμους. Ἡλιος ἐκεῖ καὶ Σελήνη· τοὺς γονεῖς θεοσεβεῖς λέγε ἢ ξένους, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ γεννηθὲν θεοσεβῆς. πάντως δὲ ξενιτεύει πολλά· ἐὰν Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ ἐφοῖ ἀνατολικοὶ ἢ στηρίζοντες καὶ ἐπιθεωρῶσι τὸν κλῆρον τῆς τύχης ὄντα ἐν τῷ ὠροσκόπῳ, ποιοῦσι μέγαν τύραννον, ἱερόσυλον, ἀσεβῆ καὶ οὐχ ἔξει ἀμύνην ὑπὸ θεοῦ διὰ τὸν τοῦ κακοῦ δαίμονος ἀστέρα ἢ καὶ τὸν τῆς κακῆς τύχης ἀστέρα Ἄρεα ἐν τῷ θεῷ ὄντα. ἐὰν δὲ μὴ ὠροσκοπῆ ὁ τῆς τύχης κλῆρος ἀλλὰ τύχη ἐν τῷ Γ' ἢ β', τοῦ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἐν τῷ θ' ὄντων, 10 δυστυχεστάτος ἔσται καὶ πλανήτης καὶ δαιμονιόπληκτος.

Ὁ κύριος τοῦ ἠ' ἐν τῷ θ' ἐπὶ ξένης ἀναίρει. καλῶς δὲ κείμενος ὁ κύριος τοῦ θ' καὶ ἔξαιγος ἐν ἰδίῳ ζωδίῳ ἢ ὑψώματι ἐπὶ ξένης τὰς εὐτυχίας δώσει. εἰ δὲ εἴη ἐν τῷ Γ' ἢ β' ἢ γ' ἢ δ' ἢ ε', πλανήτης ἐπὶ ξένης ἀποτελεῖ. Ἀφροδίτη δὲ ἐν τῷ θ' οὐκ ἀγαθὴ πρὸς γάμον ἐπὶ ἀνδρός, ἐπὶ δὲ γυναικὸς 15 ὁ Ἄρης <ἦ> ὁ κύριος τοῦ ζ' ἐν τῷ θ' ξένην ἢ θεοσεβῆ γυναῖκα δίδωσι τῷ παιδί. Ἄρης ἐν τῷ θ' χωρὶς Διὸς καὶ Ἀφροδίτης βλασφήμους ἀποτελεῖ. Κρόνος ἐν τῷ θ' ἴστορα μυστηρίων ποιεῖ καὶ ὀνείρων ἀποκαλύψεις. Ἀφροδίτη δὲ ἐν τῷ θ' ἄστατον ποιεῖ τὸν γάμον. Ἀναβιβάζων ἐν τῷ θ' μετὰ Ἡλίου καὶ Κρόνου καὶ Ἄρεως δυστυχεῖς ἐπὶ ξένης ἢ διὰ ξένους 20 ἢ αἰχμαλώτους ἢ πλανήτας ἢ κακοθανάτους. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ ἄνευ Κρόνου καὶ Ἄρεως, ἐπὶ ξένης ἀνδρῶν μεγάλων φίλους καὶ εὐτυχεῖς. εἰ δὲ Ἡλιος καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς ἐκεῖ, θεοσεβεῖς, ἱερεῖς καὶ ἀναθήματα ναῶν θήσοντας, ἀπὸ ὑπαρχόντων θεοῦ ἢ βασιλέως ἢ μεγάλων ἀνδρῶν ** καὶ τιμηθήσονται ἐπὶ ξένης ἀπὸ ἱεροῦ τόπου καὶ ἐν 25 ὄραματι χρηματισθήσονται· μάλιστα ἐὰν τύχη Σελήνη μετὰ Διὸς καὶ ἐπιθεωρήσωσιν τὸν Ἀναβιβάζοντα, ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον διαβιβάσουσι καὶ ἔσονται εὐτυχεῖς καὶ πολυχρόνιοι. ἐὰν ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ θ' μετὰ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἢ ἐπιθεωρῶσιν αὐτόν, καλὸν τὸ σχῆμα. ἄρξουσι γὰρ ἐπὶ ξένης ἐνδόξως καὶ εὐτυχήσουσιν. εἰ δὲ Ἡλιος καὶ Ἑρμῆς ἐκεῖ, 30 ἐπίδοξοι ἔσονται.

1 περὶ AV : παρὰ P. ἡγούμενων codd. : corr. Perperam Val., 63, 21 : τὴν αὐτῶν ἐμπειρίαν ὄχλοις ἐξηγοῦνται. 3 τοὺς om. P. λεγ' codd. = λέγουσιν? 5 καὶ om. V. 7 μέγα A et ul vid. P. ἀσεβεῖν P. ἀμύνην scripsi : μήνην P : μῆνιν AV. 8 τῶν .. ἀστέριων) A. τοῦ ... ἀστέριος) V. 10 τοῦ P : τὸ AV. καὶ om. P. ὄντος P. 13 ζωδίῳ PA : οἴκῳ V. 14 εἰ δὲ εἴη P : ἐὰν δὲ ἦ V : εἰ δὲ ἦ A. ἡ' PA : κ' V. 15 δὲ prius om. AV. 16 ἢ suppl. 19 δὲ om. AV. ἐνάτω P. 20 δυστυχεῖς A : δυστυχεῖ V : om. P. ξένοις P ac sic semper. 21 ἢ καὶ αἰχμ. V. ἢ (ante κακοθ.) A : καὶ P : om. V. δὲ καὶ V. 22 ξένοις P. ἀνδρὸς μεγάλου PA, sed cf. v. 25. 24 ναῶν AP. θύσοντας P. ἀπὸ V : ἐπὶ PA. θεῶν V verba quaedam desunt; cf. Paul. Alex., N, 1 : ἀπὸ θεῶν ἢ βασιλέων χάριτας ἢ δωρεάς. 27 καταβιβάζοντα (signo astr.) V. 28 ἐὰν οὖν ἀναβιβάζων (signo astr.) P. 29 τὸ om. PA. 30 καὶ εὐτ. ἐπὶ ξένης ἐνδ. V. ἐνδόξους AP : ἐν δόξ' V. ἐκεῖ om. V.

Ἐν τῷ θ' Κρόνος ἡμέρας μύστας ποιεῖ, ἀρχιμάγους, φιλοσόφους, τὸ μέλλον προλέγοντας, τινὰς δὲ καὶ ἐν ἱερατικαῖς ἀσχολίαις ἢ ἱερῶν προσετώτας ποιεῖ· νυκτὸς δὲ ἐγκατόχους, ἀποφθεγγομένους, ὄνειροπόλους, φιλοσόφους, ἐνίους δὲ καὶ κόμας τρέφοντας.

5 Ζεὺς δὲ ἡμέρας ἐκεῖ τὸ μέλλον χρηματιζομένους τεραστίους θεῶν, τινὰς δὲ καὶ ἱερωσύνης ἀξιουμένους ἢ δωρεὰς ἀναφαιρέτους ἔχοντας. νυκτὸς δὲ ἀβεβαίους τοῖς ὄνειρασι καὶ καταψευδομένους θεῶν καὶ ἐλπίσι χρησμῶν ἀναλαμβάνομένους καὶ ἑαυτοὺς μακαρίζοντας.

Ἐν τῷ θ' ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ Ἄρης ἀτιμωρήτους, σοφιστάς, παρὰ
10 θεοῖς φοβηρούς, κἂν ματαίως ὀμνύωσι σωζομένους. γίνονται δὲ οὗτοι καὶ φοβεροὶ δαίμοσιν.

Ἐν δὲ τῷ θ' Ἥλιος ἱεροτέκτονας, ἱερογλύφους καὶ θεῶν κοσμητὰς καὶ ὕμνητὰς ἢ ἱεροκτίστας, ὧν χάριν ἐνδοξοὶ γίνονται. τινὲς δὲ καὶ τάξεις ἐν ἱεροῖς ἢ δωρεὰς ἢ ἀποστασίας ἔχουσιν.

15 Ἐν τῷ θ' παρ' αἴρεσιν ἢ Ἀφροδίτῃ δαιμονιοπλήκτους ἀποτελεῖ ἢ ἐν ἱεροῖς ῥακενδύτας, κομοτροφοῦντας, ἀπὸ θεῶν τι θεῖον ἔχοντας ἀγγέλλειν ἢ ὄνειρων, φιλοσόφους· ταῦτα δὲ γίνονται ὀρώντος μάλιστα Κρόνου. κατὰ αἴρεσιν δὲ ἢ Ἀφροδίτῃ ἐκεῖ εὐχρηματίστους, ἱερεῖς, θεοσεβεῖς· Κρόνου δὲ καὶ Ἄρεως συμπαρόντων ἢ τετραγώνως ἢ
20 διαμέτρως ἐχόντων ἀναστατουμένους διὰ γυναικῶν καὶ κρινόμενους καὶ δυστυχοῦντας καὶ ἀχαριστουμένους δι' αὐτάς, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν τροπικῶν ζωδίων· ταῦτα γὰρ τὰ ζωδία τῶν πολυγάμων εἰσίν. ἐὰν δ' ὁ τοῦ Διὸς ταύτῃ συμπαρή ἢ τρίγωνος ἢ τετράγωνος, τεκνοποιουμένους

1 ss. cf. Firm. Mat., III, 2, 18 et supra locum tertium p. 147, 13 ss. 3 ἀποφθεγγομένους P; cf. p. 147, 15: ἐκ πόν(ου) φθεγγομένους AV. Leg. ἐκ πνεύματος φθεγγομένους? cf. p. 148, 2. ἐγκατόχους] cf. Catal., V, 2, p. 146, 24 ss. 4 κώ(μας) e corr. P. κόμας τρέφοντας] sicut galli vel fanatici, Firm. Mat., l. c., p. 102, 6 (philosophos capillatos); cf. infra ad v 16; Maneth., I [V], 241 ss. 5-8 cf. Firm. Mat., III, 3, 17. 5 τεραστίους θεῶν AV: περασθεῖ εἰς θεόν sic P. 8 ἀναλαμβάνομένους AV: ἀνακλινομέν(ου)ς P. 9 ἐν τ(ῷ) τῷ ἡλίῳ (signo astr.) ἱεροτέκτονας sic P. παρὰ VP: περί A. Delendum (cf. v. 11 et Firm. Mat., III, 4, 27, p. 123, 4: « diis terribiles ») aut legendum παρὰ θεῶν? 12 ss. cf. Firm. Mat., III, 5, 33 et supra p. 148, 1 ss. 13 ἱεροκτίτας P: ἱεροκτήτας AV; cf. Firm. « fabricatores templorum ». δὲ om. AV. 14 An ἐπιστασίας? 15 ss. cf. Firm. Mat., III, 6, 17 et p. 148, 1. 15 δαιμονιοπλήκτους P (cf. p. 164, 11 et Firmic. « daemonis interpellatione pulsari »): δαιμονιοπλόκους AV, fors. recte; cf. p. 148, 1-2: δαίμοσι προσπλεκόμενους et p. 160, 6, 11: θεοπλόκους. 16 ῥακενδύτας V: ῥακενίτας A: ῥακοδύτας (pro ῥακοδύτας quod habemus p. 148, 2) P; cf. Firm. Mat., l. c., p. 148, 8 « in templis sordidos »; Plut.; De superst., 7, p. 168 D; Maneth., l. c. κοσμογραφούτας codd., corr.; cf. v. 4 et Firmic. p. 148, 9: « qui nunquam tondeant comam ». 17 ἀγγέλλειν VP. γίνεται V. 20 ἀναστατουμένους P. καὶ διὰ γυναικῶν κριν. codd.: e Firmico corr. 21 δυστυχοῦντας AV: ἀστοχοῦντας P; cf. Firmicium « infelicitas » et p. 148, 8. Attamen videtur verbo ἐπιτευκτικῶς p. 166, 1 oppositum. εὐχαριστουμένους AV. δι' AP: δὲ V. 22 ζωα AV. 23 ταῦτα P. τεκνοποιουμένους AV: ταῦτα (vel πάντα) ποιουμένους P.

ὑπὸ γυναικῶν, ἐπαφροδίτους, ἐπιτευκτικούς καὶ κυριεύοντας τῶν τῆς γυναικός· τινὲς δὲ καὶ φροντισταὶ γυναικῶν γίνονται καὶ ἐν βασιλείοις ἀναστρέφονται διὰ γυναικῶν προφάσεις προβιβάζομενοι.

Ἐρμῆς ἐσπέριος ἐν τῷ θ' ἱερεῖς, μάγους, ἰατρούς, ἐπιτηδεύοντας ἃ οὐκ ἔμαθον. ἔφος δὲ ἱερομάντις, θύτας, οἰωνοσκόπους, ἀστρολόγους 5 θεοπλόκους, ἀφ' ὧν καὶ βιοῦσιν.

Σελήνη δὲ ἐν τῷ θ' <νυκτός> Ξενιτευτὰς ἐπιδόξους. τινὲς δὲ καὶ ἀπὸ θεῶν ἱερῶν εὐπραγοῦσιν· ἐνίους δὲ καὶ γυναικῶν πράγματα πιστευομένους, εὐχρηματίστους, θεοσεβεῖς. ἡμέρας δέ, Ξενιτευτὰς ἀδόξους, τὸν βίον ἐν πλάναις καὶ κινδύνοις ἔχοντας. τινὰς δὲ καὶ ἐν ἱεροῖς ἀδόξως 10 ἀναστρεφομένους ἢ δουλικούς ἢ θεοπλόκους καὶ ἔξαγορευτὰς, μάλιστα Ἄρεως ἢ Κρόνου ὁρώντων.

Τόπος δέκατος.

Ὁ δέκατος τόπος καλεῖται κέντρον, μεσουράνημα καὶ τεταρτημόριον τοῦ ὠροσκόπου. σημαίνει δὲ τὴν νεότητα καὶ τὴν πράξιν καὶ γάμον καὶ 15 τέκνα καὶ γονέων ὑπόστασιν. ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ οἱ αἰρεσιάρχαι χαίρουσι καὶ πράξεις ἀγαθὰς καὶ ἐπωφελεῖς διδούσιν.

Ὁ οὖν Κρόνος ἐπὶ ἡμέρας ἐκεῖ, ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι πλούσιον ἄνδρα ποιεῖ καὶ ἐν δημοσίαις χρείαις ὑπουργοῦντα, εὐγερῶν, πλὴν τὸν γάμον καὶ τὰ τέκνα κακίζοντα· ἀλλὰ <καὶ> εὐθανασίαν ποιεῖ. ἔσται δὲ καὶ 20 φιλογεωργός. ἐπὶ δὲ νυκτός φθείρει τὰ γονικά καὶ τὸν γάμον κακίζει καὶ τὰ τέκνα καὶ νωχελεῖς ποιεῖ καὶ κηπωροὺς καὶ ὑδραγωγούς ἢ ναύτας ἢ ἀλιεῖς ἢ πορθμ(εῖς) καὶ ὄλως πένητας καὶ περὶ ὑγρὰς ὕλας ἀναστρεφομένους. ὁ δὲ Ἄρης μεσουρανῶν ἡμέρας σκορπίζει τὰ τῶν γονέων καὶ ἢ θανατοῖ ἢ διΐστησι τοὺς τοκεῖς· ποιεῖ δὲ καὶ πλανήτας 25 καὶ πένητας καὶ μοχθηρὰν τὴν νεότητα· κακίζει δὲ καὶ τὸν γάμον καὶ τὰ τέκνα. νυκτός δὲ μέτρια γίνονται τὰ κακά. ὁ δὲ Ζεὺς ἡμέρας μεσουρανῶν πλουσίους, εὐτέκνους, εὐγάμους καὶ φίλους ἐπισήμους, εἰ μὴ κακοποιὸς βλέψας βλάψει. νυκτός δὲ μέτρια γίνονται τὰ κακά. Ἄφροδίτη μεσουρανοῦσα νυκτός καὶ ἡμέρας, μάλιστα δὲ ἔξαιτος καὶ ἀκά- 30

3 ἀνατρέφονται AV; cf. *infra* v. 11, 24. 4-6 cf. Firm. Mat., III, 7, 18. 5-6 cf. Paul. Alex., N, 1. 6 θεοπλόκους AV: θεωπλόκους P; cf. v. 11 et p. 148, 15: θεολήπτους. 7-12 cf. Firm. Mat., III, 13, 8 (p. 189, 9 ss). 7 δὲ prius, omi. AV. νυκτός suppl. Ξενιτεύοντας Paul. Alex.: Ξενιτευτῆς verbum novum; cf. supra p. 148, 18, 20. 11 θεοπλόκους P; cf. supra v. 6 et p. 148, 21. ἔξαγορευτῆς] «qui peccata confitentur», cf. *Religions orientales*², p. 325 ss.: ἔξαγορευόντας p. 148, 22. 14 Initium loci decimi, folio avulso, deest in P usque ad p. 167, 30. ὁ δέκατος τόπος A, 15 γάμους V. 19 εὐγέρων A: om. V. 19-20 πλὴν — κακίζοντα delenda? cf. v. 21-22. 20 καὶ suppl.; cf. p. 167, 2. ἀθανασίαν codd., corr.; cf. p. 167, 3. 22-24 cf. Maneth., I (V), 83 ss. 23 πορθμεις dubitanter scripsi; verbum litteris cryptogr. exaratum, πορθμυ superscr. m. 2 A: πορινόνσσε V. De πόρνοις cogitavit qui hoc celavit. 23-26 cf. Maneth., I (V), 167 ss. 25 τοκεῖς V: γονεῖς A. 25-26 ποεῖ δὲ — γάμον om. V.

κωτος, πιστευομένους δημόσια πράγματα καὶ γάμψ πλουσίων γυναικῶν ὀμιλητὰς καὶ ὑπὸ γυναικῶν φιλουμένους καὶ εὐγηρίαν καὶ εὐθανασίαν. Ἐρμῆς μεσουρανῶν πολυμηχάνους, εὐφυεῖς περὶ πάντα καὶ φρονίμους, εὐτέκνους, τιμωμένους ἐν πόλεσι καὶ μεγάλους ὀνομαζομένους καὶ φίλους πολλοὺς ἔχοντας, οἷς καὶ καταλείψουσι πράγματα. Σελήνη καὶ Ἥλιος μεσουρανοῦντες δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν θεωρίας πατέρας ἐπισήμους, τὰ δὲ γεννηθέντα πολύφιλα καὶ φίλα μεριστᾶσιν. εἰ δὲ τὸ δωδεκατημόριον τοῦ Ἥλιου ἢ τῆς Σελήνης ἐκεῖ πέση, εὐγενεστάτους λέγε τοὺς γονεῖς. ὁ κλῆρος ἢ ὁ κύριος αὐτοῦ

10 μεσουρανῶν ἔξαιγος καὶ ἀκάκωτος εὐτυχεστάτους, ὁ κύριος τοῦ ζ' μεσουρανῶν εὐγαμίας, ὁ κύριος τοῦ η' μεσουρανῶν ἐκ κληρονομιῶν αὐξήσεις, ὁ κύριος τοῦ θ' μεσουρανῶν εὐτυχίας ἐπὶ ξένης δίδωσιν. ὁ Ἄναβιβάζων μεσουρανῶν μετὰ Σελήνης Ἀφροδίτης Διὸς εὐτυχεῖς ἐπισήμους καὶ φίλους.

15 Κρόνος καὶ Ἄρης μεσουρανοῦντες, ἐὰν θεωρήσωσι Δία καὶ Ἀφροδίτην καὶ Ἥλιον, κάκιστον τὸ σχῆμα. ἔσονται γὰρ οἰκτροί, κλέπται, ἢ μετὰ γυναικῶν εὐτελῶν βιοῦντες. ὃ ἂν δὲ κτήσωνται, ἀπωλέσουσιν ἢ δημεύονται ἢ ὀλιγοχρόνιοι ἢ βιοθάνατοι γενήσονται, μάλιστα τῆς Σελήνης παρούσης.

20 Ὁ Καταβιβάζων μεσουρανῶν μετὰ Διὸς Ἀφροδίτης ἀκαταστατήσουσιν ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν καὶ ἐμπαθεῖς ἔσονται καὶ ἐπικίνδουνοι καὶ ἄ πορίζονται, ἀπολέσουσιν· ἔσονται δὲ καὶ μητρὸς ἐμπαθοῦς, πενιχρᾶς. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης μεσουρανήσωσιν ἢ θεωρήσωσι τὸν τόπον, ἐν μὲν τῇ νεότητι αὐτῶν κακοπαθήσουσι καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ἀγαθοῖς ἔσονται,

25 κτώμενοι ἀπὸ δυναστείας καὶ βίας, ὑπάρχοντα ἀποστεροῦντες ἰσχύϊ καὶ τυραννίδι, εὐτελῶν δὲ υἱοὶ καὶ οὐ φροντίζοντές τινος διὰ τὸ Ἄρεα καὶ Κρόνον χαίρειν ἐν τῷ Καταβιβάζοντι. εἰ δὲ Κρόνος μετὰ Ἀφροδίτης μεσουρανεῖ, εἰς γυναικας ἀκαταστατήσουσι καὶ μετὰ ταῦτα ἀνασφαλοῦσι.

30 Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανήματος ὁ Κρόνος <ἡμέρας> ἠγεμόνας γεννήσει, ἄνπερ καὶ Ἥλιος ὠροσκοπῶν τυγχάνη. ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος μὴ ὠροσκοπή, ὁ δὲ τοῦ Κρόνου ἡμέρας μεσουράνη, ποιεῖ εὐσχήμονας καὶ φιλογεώργους καὶ φιλοπαρύργους. νυκτὸς δὲ ὁ τοῦ Κρόνου μεσουρανῶν

2 εὐγηρίαν A; cf. p. 166, 19: εὐπορίας V. 4 καὶ om. V. 9 λέγει A. 12 αὐξήσει V. 15-16 Ἀφροδίτην, Δία καὶ Ἥλιον V. 17 γυναικῶν V: litter. crypt. in A, εὐτυχῶν superscr. in 2. 18 δημεύοντες V. γεννήσονται A. 22 ἐμπαθεῖς V. 23-24 τὴν νεότητα V. 28-29 ἀνασφήλωσι A: ἀνασφήλλουσι V. 30 Iterum incipit P, f. 110: ... περὶ δε (i. ἐπὶ δὲ) τοῦ μεσουρανήματος 30-33 cf. Firm. Mat., III, 2, 20. 30-31 Κρόνος μεσουρανῶν Ἥλιος ὠροσκοπῶν ἠγεμόνας ποιοῦσι. εἰ δὲ ὁ Ἥλιος AV. 30 ἡμέρας syrri. 32 ὁ τοῦ Κρόνου μεσουρανῶν ἡμέρας εὐσχήμονας AV. 32-33 πολλυγεώργους καὶ πολλυπαρύργους P: corr.: cf. Firm. 33 καὶ φιλοπαρύργους om. AV. 33-p. 168, 5 Firm. Mat., III, 2, 21. 33 ὁ τοῦ Κρόνου μεσουρανῶν om. AV.

δυσπράκτους ἀποτελεῖ καὶ ἐπὶ παρύγρων τάσσει· καὶ τὰ τῆς γυναικὸς οὐκ ἀγαθὸς ὁ θεός, ἀλλ' οὐδὲ [μὲν ὁ] περὶ τέκνων ὑφέλιμος ἔσται, εἰ μὴ πως ἀγαθοποιὸς ἐπιμαρτυρήσας τῷ τοῦ Κρόνου ὀλίγου παρωφελήσει τῆς τεκνώσεως μητρός. καθόλου δὲ ὁ θεὸς οὗτος νυκτὸς ἐπίκεντρος τυχῶν οὐκ ἀγαθός ἐστι. ἔτι δὲ καὶ λύπας ἐπὶ γυναιξὶν ἀποτελεῖ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος ζωδίου ἡμέρας τυχῶν ὁ Ζεὺς ἀφω- νιστὰς ἀποτελεῖ, δημοσίων πραγμάτων ἄρχοντας, ὑπὸ ὄχλων τιμωμέ- νους, λαμπρούς, ἐμφανεῖς, τρυφηλοὺς, ἢ παρὰ βασιλέων ἢ μεριστάνων πιστευομένους πράγματα, στεφανηφοροῦντας ἐν ὄλῳ τῷ βίῳ· νυκτὸς δὲ ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου τυχῶν εὐσχήμονας ἀποτελεῖ, εὐκόπως δὲ σφαλ- λομένους καὶ ἐκπίπτοντας τοῦ βίου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος ζωδίου νυκτὸς μὲν ὁ τοῦ Ἄρεως τυχῶν ἐπισφαλεῖς μὲν καὶ ἐπικινδύνους, ἡγεμόνας δὲ ζωῆς καὶ θανά- του κυρίους ἢ στρατοπεδάρχας φοβεροὺς κλίμασιν ἀποτελεῖ. ἡμέρας δὲ ὁ τοῦ Ἄρεως μεσουρανῶν οὐκ ἀγαθός· ἀπράκτους γὰρ ποιεῖ ἢ ἐγκοπτομένους ταῖς πράξεσι ἢ ἐπιβολαῖς καὶ βίων συναρπαγὰς ἢ καὶ φυγάδας γιγνομένους καὶ ἐπὶ ξένης τελευτῶντας. Ἄρης μεσουρα- νῶν ὁμόκεντρος Ἡλίου ἀπὸ πατέρων ποιεῖ τὰς βασιλείας ἢ ἡγεμονίας ἀντιπαραδιδόμενας τέκνοις.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος ζωδίου τυχούσα Ἄφροδίτη δοξαστι- κούς ἀποτελεῖ· ἔάνπερ ἀκαταμαρτύρητος ἦτοι κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον ἦτοι κατὰ συμπαρουσίαν τύχη ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἐν διαφόροις πράγμασιν ποιήσει, μάλιστα ἔαν καὶ ἀνατολικὴ τύχη· ποιεῖ

1 ἀποτελεῖ om. AV. καὶ ἐν ὑγροῖς τασσομένους AV. ἐπὶ e corr. P. γτάσσει. pro (ἐν)τάσσει? P. 1-2 καὶ τὰ τῆς — ἔσται] δυσγαμίαν τε ποιεῖ καὶ δυστεκνίαν A : δυσγαμίας τε ποιεῖ καὶ δυστεκνίας V. 2 μὲν ὁ del. 2-4 εἰ μὴ ἀγαθοποιὸς τὸν Κρόνον ὄρων ὑφελήσει· καθ' ὄλου (καθ' ὁ V) γὰρ ὁ Κρόνος ἐπὶ νυκτὸς AV. 3 πρ(ο)σφειλησ' P; corr. 5 τυχῶν om. AV. ἔτι δὲ — ἀποτελεῖ om. AV. 6-11 cf. Firm. Mat., III, 3, 18 ss. Ζεὺς ἡμέρας μεσουρανῶν ἄρχοντας δημοσίων, ἐντίμους, τρυφηλοὺς, στεφανηφόρους (σφραγηφόρ. V) ἢ φιλαγωνιστὰς, νυκτὸς δὲ εὐσχί- μονας ἀλλ' ἐκπτώτους AV. 8 τρυφηλοὺς om. P : « luxuriosos » Firm. 9 στεφα- νηφόροι διὰ βίου saepe in titulis memorantur. 10 εὐκό(πω)ς dubium in P : « cito » Firm. 12-15 Firm. Mat., III, 4, 28. 12-17 Ἐπὶ δὲ τοῦ — τελευτῶντας] Ἄρης μεσουρανῶν ἢ ὑποσκοπιῶν νυκτὸς (νυκτ. om. V) ἡγεμόνας ζωῆς καὶ θανά- του, ἀλλ' ἐπικινδύνους. ἡμέρας δὲ Ἄρης μεσουρανῶν οὐκ ἀγαθός (-θόν V) ἀπράκ- τους γὰρ ποιεῖ ἢ ἐγκοπτομένους ταῖς πράξεσι καὶ ζημίους καὶ (ἢ V) φυγάδας καὶ ἐπὶ ξένης τελευτῶντας AV. 12 μὲν corr. : δὲ P. 14 κλίμασιν P. 15-19 Firm. Mat., III, 4, 32. 15 ἀγαθούς P. γὰρ ποιεῖ om. P. 16 ἐκκοπτωμένους P. ἀποβό- λαις P; corr.; cf. p. 153, 14 : 172, 11. συναρπαγαῖς P; corr. 17 φυγαῖς P. ξένοις P. 17-19 Ἄρης — τέκνοις om. P. 20 ss., cf. Firm. Mat., III, 6, 21. 20-p. 169, 1 Ἄρης — τιμωμένους] Ἄφροδίτη μεσουρανοῦσα ἀκάκωτος(ος), του- τέστιν ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως μὴ ὀρωμένη κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον ἢ συμπαρουσίαν, ἐνδόξους ποιεῖ. μάλιστα ἔαν ἢ ἕξαιγος AV. 22 ἦτοι κατὰ corr. : γ(ινετ)αι καὶ P. ἀπὸ P. 23 Leg. εὐδιαφόρους i. e. versutos? καὶ ἔαν P.

γὰρ δημοσίους, μουσικούς, ἀπὸ πόλεων τιμωμένους· εἰ δὲ ὁ τοῦ Κρόνου συμπάρη ἢ μαρτυρήσῃ κατὰ τὸν ὑποδεδειγμένον τρόπον, ἐπισόγους ποιεῖ καὶ ἐν ταῖς δόξαις οὐκ αὐθέντας ἀλλὰ ὑπὸ ἑτέροις πράξαντας ἢ καὶ τὰ ἑαυτῶν ἑτέροις ἐμπιστεύοντας· ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ

5 Ἄρεως κατοπτέυσῃ τὸν τῆς Ἀφροδίτης, καθάπερ προϋποδέδεικται, ἐπαίσχρους καὶ περιβοήτους ἀποτελεῖ. εἰ δὲ γυνὴ τύχη ἐπὶ τοῦδε τοῦ διαθήματος, πολυκοινησεί ἐταιριζομένη καὶ ἐπὶ τέγαις σταθῆσεται [ταῖς] διὰ ζωῆς· κατὰ δὲ τὰς τῶν Ζωδίων ἀναλογίας αἱ διαφοραὶ τῶν πράξεων <καὶ> παθῶν τελίσκονται· ἐν γὰρ τοῖς λατρῶδεσι καὶ τοῖς

10 τροπικοῖς καὶ Κρονικοῖς ἢ ἰχθυϊκοῖς Ζωδίοις τὰ τοιαῦτα τελεσθήσεται. εἰ δὲ [ὁ] ἄνθρωπος εἴη <ἔσται> πολύψιγος καὶ παιδεραστεύσεται καὶ ἀσελγῶν πάντα διαπράξεται. εἰ δὲ πως καὶ ὁ Ἥλιος ἐν θηλυκῷ Ζωδίῳ τύχῃ, τῆς Σελήνης ὁμοκέντρου μετὰ τοῦ Ἄρεως συγγενομένης ἐν θηλυκῷ Ζωδίῳ, ἄνδρες γεννώμενοι εὐνοῦχοι ἢ ἀπόκοποι ἢ ἔρμαφροδίτοι ἔσονται γυναι-

15 κῶν ἔργα ἐπιτελοῦντες.

Ἐπὶ δὲ μεσουρανοῦντος Ζωδίου ἔψος τυχῶν ὁ Ἑρμῆς θαυμαστικωτέρας καὶ ἐναργεστέρας τὰς πράξεις ἀποδείξει· ἔσονται γάρ, μαρτυρουμένου αὐτοῦ οἰκείως ὑπὸ τινος τῶν τῆς αἰρέσεως, μεγάλοι δυνάσται, πόλεων ἢ βασιλέων ἢ μεγιστάνων πράγματα πιστευόμενοι, πιστικοὶ

20 ἀγαθοί, κριτικοί. Ἄρεως δὲ ἐναντιουμένου αὐτῷ σφαλῆσονται ἐπὶ προκοπαῖς οἰόμενοι ἀναβιβάζεσθαι καὶ ἢ φυγῆς ἢ καταδίκης ἢ καὶ βιοθανασίας μεθέξουσι· ἔσπεριος δὲ τυχῶν Ἑρμῆς μεσουρανῶν κλιμάτων

1 πόλεως P. 1-4 εἰ δὲ ὁ τοῦ — πράξαντας] κακωθεῖσα δὲ ὑπὸ Κρόνου ἐπισόγους καὶ ὑποτεταγμένους ἄλλοις. 2 ἢ] καὶ P. 3 ἐπισογέρους P. ἑτέρους P; corr. 4 καὶ prius om. AV. 4-6 ἐὰν δὲ καὶ — ἀποτελεῖ] ὑπὸ δὲ Ἄρεως κακωθεῖσα αἰσχρῶς κακοφῆμιους ποιεῖ. 5 προϋποδέδεικται P; corr. 6-12 εἰ δὲ γυνὴ — διαπράξεται] ἐπὶ δὲ θηλειῶν, ἐταιρίδας, ζώσας ἀπὸ τοῦ σώματος πρὸς τὴν τοῦ Ζωδίου φύσιν, οἷον τὰ λατρῶδη καὶ τροπικὰ καὶ κρονικὰ καὶ ἰχθυκὰ, ποιεῖ ὡς εἴρηται, ἐπὶ δὲ ἀνδρῶν, ἀσελγείς AV. 7 πολυκινήσει P; corr., cf. p. 137, 9. ἐπιταγῆς P; corr., cf. Vell. Val., p. 121, 32: πολυκοινοὶ γίνονται καὶ ἐπὶ τέγαις σταθήσονται. Maneth. VII (III), 143, 533; II, 430: « quae propter necessitatem vitae in merito se statuat » Firm. 7 ταῖς del. Leg. δι' ἀνάγκην ζωῆς? 8 κατὰ corr.: παρὰ P. Ζῶων P. 9 καὶ om. P. 9-10 cf. supra p. 160, 10. 10 ἰχθυϊκοῖς] cf. Suet., Tib., 44. 11 ὁ del. ἔσται suppl.: « infamis erit in infinitum » Firm. ἀσελγεί P. 12-15 εἰ δὲ πως καὶ — ἐπιτελοῦντες] ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος ἐν θηλυκῷ ἢ Ζωδίῳ τῆς Σελήνης ὁμοκέντρου οὔσης, τοῦ δὲ Ἄρεως ἐν θηλυκῷ Ζωδίῳ, εὐνοῦχους ἢ ἀποκόπους ἢ ἔρμαφροδίτους γυναικῶν ἔργα ποιοῦντας AV. 13 ὁ γενομένη sic P. 14 γενόμενοι P. 16 ss., cf. Firm. Mat., III, 7, 21. 16-18 Ἐπὶ δὲ — μεγάλοι] Ἑρμῆς μεσουρανῶν ἔψος θαυμαστάς καὶ ἐνεργεῖς πράξεις δίδωσιν. εἰ μαρτυρεῖται οἰκείως ὑπὸ τινος τῶν τῆς αἰρέσεως, ἔσονται γάρ μεγάλοι AV. 16 Ante ἔψος duo verba exiuncta P. 17 ἐνεργεστέρας P; corr.: « magnos » Firm. Leg. « magnificos »? γάρ] δὲ P. 18 οἰκείως] εἰκίοι sic P. 19-20 πιστικοί — κριτικοῖ om. AV. 20 σφαλῆσονται V: σφάλλονται P. 21 καὶ ἢ om. P. καὶ om. AV. 22-p. 170, 2 ἔσπεριος δὲ Ἑρμῆς μεσουρανῶν ξενιτείας ποικίλας ποιεῖ καὶ δεδημοσιευμένας τὰς πράξεις AV. 22 Ἑρμῆς μεσουρανῶν om. P.

μεταβολὰς καὶ Ξενιτείας ποικίλας ποιεῖ· ἔστι δὲ καὶ δεδημοσιευμένους τὰς πράξεις ἀποδείξει. ἐπιθεωρούμενος δὲ ὑπὸ Κρόνου κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον στάσιν παρύγρους τὰς ἀσχολίας καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις ἀποδίδωσι καὶ πάθεσιν ὑγροῖς περικυλίεται τοὺς γεννωμένους.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος Ζωδίου τῆς αἰρέσεως τυχούσα ἡ Σελήνη 5 ὁμόκεντρος μεγάλους δυνάστας, βασιλεῖς, Ζωῆς καὶ θανάτου κυρίου γεννήσει. Ζωδιακῶς ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος τόπου τῆς αἰρέσεως τυχούσα μεγάλους ταῖς πράξεσι καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς ταῖς ἐγχειριζόμεναις ἢ διαπρασσομέναις, ὑποδεδεγμένους χρήματα· ** πόνους δὲ καὶ ταλαιπορίας πολλακίς γεννήσει. παρ' αἵρεσιν δὲ τυχούσα ἐπὶ τοῦδε τοῦ 10 τόπου μετρίου τοῖς βίοις καὶ ταῖς πράξεσιν, ἐπισφαλεῖς καὶ ἐπιτευδημάτων <μη> ἐφαπτομένους γεννήσει· ἂν δὲ ὁ ἥλιος μῆτε ὠροσκοπῶν μῆτε μεσουρανῶν τύχη, μεγάλους δυνάστας, ἀρχικούς, βασιλεῖς φοβεροῦς ἀποδείκνυσιν.

Τόπος ἐνδέκατος.

15

Ὁ ια' τόπος καλεῖται Ἀγαθὸς Δαίμων καὶ ἐπαναφορὰ τοῦ μεσουρανήματος, οἱ οὖν ἀγαθοποιοὶ ἀστέρες ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τυχόντες ἰδίους ὄντες προσώποις ἢ οἴκοις ἢ ὑψώμασιν ἢ ὄριοις σημαίνει μέγαν πλοῦτον καὶ πράξεις ἐπιφανεῖς, δηλοῖ δ' ὁ ια' τόπος καὶ τὴν τρίτην ἡλικίαν· σημαίνει δὲ καὶ περὶ πράξεως καὶ πατρωνίας καὶ προστασίας 20 λόγον κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος.

Πᾶς δὲ κλήρος ἢ πᾶς οἰκοδεσπότης κλήρου ἢ κέντρου ἢ τόπου ἢ

1 ποικίλας om. P. δεδημοσιωμένους P. 2-4 ὀρώμενος δὲ ὑπὸ Κρόνου τετραγών(ως) ἢ διαμέτρ(ως) παρύγρους τὰς ἀσχολίας δίδωσι καὶ ὑγρῶν ὀχλήσεις AV. 3 τὰς τὰς P. 4 περικυλίεται (ἢ dubium) P: corr., cf. *tamen ad p. 130, 16.* γενωμένων P. 5 ss., cf. *Firm. Mat.*, III, 13, 9. 5-6 Ἐπὶ δὲ — ὁμόκεντρος] καὶ μεσουρανῶν ὁμόκεντρος κατὰ αἵρεσιν AV qui Mercurio attribuit. 5 ὠροσκοποῦντος P: corr. 6 ὁμόκεντρος] i. e. in exaltatione vel in domicilio? cf. *Firm. Mat.*, l. c. 6-7 Ζωῆς — γεννήσει om. AV. 7-10 Ζωδιακῶς — γεννήσει] Ζωδιακῶς (ἐν Ζωδιακῷ V) δὲ μόνον (μόνους V) ἐμπράκτους, μεγαλοπράγμονας, φθονουμένους δὲ AV. 9 διαπράσσοντας ὑποδεδειγμένα P: corr. Ante πόνους deest: « si ad Saturnum feratur » *Firm.* 10 γενησ' P. παρ' εραισ' sic P, 10-11 τυχούσα ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου om. AV. 11-12 καὶ ἐπιτ. ἐφαπτομένους γεννήσει om. AV. 12 μὴ suppl. γενησ' P. δὲ AV: τε P. ὠροσκοποῦντος P. 13 μεσουρανοῦντος P. 13-14 ἀρχικούς — ἀποδείκνυσιν] βασιλεῖς ποιεῖ AV. 15 P, f. 111; A, f. 16; V, f. 38. 16 ια' m. 2 in *rasura* A. 16-17 καὶ ἐπ. τ. μεσουρανήματος om. AV. 17-19 cf. *Vett. Val.*, II, 6, p. 62, 20-23. 17 ἀστέρες ἐν τ. τ. τυχόντες] ἐνταῦθα AV. 18-19 μέγαν πλοῦτον σημαίνει AV. 19 ὁ δὲ ια' τόπος δηλοῖ P: δηλοῖ δ' ὁ (ὁ om. V) ια' (ια' in *ras. m. 2 A*) AV. τρίτην P: γ' AV. 20 σημαίνει δὲ om. AV. πράξεως V. 20-21 προστασίας λόγον P: ἀποστασίας AV; cf. *Paul. Alex.*, M, 4, v. 3: σημαίνει δὲ τὸν περὶ συστάσεως καὶ προστασίας λόγον.

τριγώνου ἐκεῖ τυχῶν πάντα ἀγαθὰ σημαίνει, εἰ μὴ ὑπὸ κακοποιῶν
θεωρηθῆ ἢ ὑπὸ τὰς αὐγὰς τοῦ Ἥλιου τύχη ἢ ἐν τῷ ἰδίῳ ταπεινώματι ἢ
ἐναντιώματι ἢ τοῖς ἀριθμοῖς ἀφαιρῶν καὶ βλάβῃ τὴν τοσαύτην ἀγαθό-
τητα τοῦ τόπου, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ κακοποιοὶ ἐκεῖ τυχόντες καὶ λόγον
5 ἔχοντες πρὸς τὴν γένεσιν (λέγω δὴ κλήρων ἢ τόπων ἢ τριγῶνων
κυρίου) δίχα τῶν κακῶν φάσεων (λέγω δὴ ὑπαύγων ἢ ταπεινωμάτων
ἢ ἐναντιωμάτων ἢ ἀφαιρέσεων) ἀγαθὴν παρέχουσι τὴν γένησιν καὶ τὰ
μὲν ἀγαθὰ πληθύνουσι τὰ δὲ κακὰ μειοῦσιν.

Ὁ δὲ τόπος καλεῖται Διὸς ἐπειδὴ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ χαίρει παρῶν
10 ὁ Ζεὺς· σημαίνει δὲ ὁ τόπος καὶ τὸν περὶ τέκνων λόγον.

Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ἰα' τόπου ὠροσκοπῆ, ὁ δὲ τοῦ Κακοῦ Δαίμονος
δύνη, εὐπορὸν γε ἐν νεότητι καὶ ἐπὶ τοῦ γήρωσ μέτριον ποιεῖ. εἰ δὲ
ἐναλλάσσει τὸ σχῆμα, ἐναλλάξει καὶ τὴν τύχην· ἐὰν δὲ ὁ Ἄναβιβάζων
τύχη ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ Ἀφροδίτη ἢ Ἑρμῆς, ἀπὸ
15 γυναικῶν πάσας εὐτυχίας ἔξει ἢ ἀπὸ εὐνούχων ὑπάρχοντα κτήσεται. ἐν
δὲ τοῖς πρώτοις χρόνοις ἀκαταστατήσῃ ἐπὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις, φιλητὸς
δὲ ἔσται παρὰ γυναιξίν. εἰ δὲ συμπάρῃ αὐτοῖς Ζεὺς, ἀγαθὸς ἔσται ὑπάρ-
χοντα γὰρ πολλὰ κτήσεται καὶ ἔξουσιάζησθαι ἔσται πόλεως αὐτοῦ· εἰ δὲ
Κρόνος καὶ Ἑρμῆς ἐκεῖ τύχῳσιν, ἀγαθὸς δὲ ἀστὴρ μὴ ἐπιθεωρήσῃ,
20 ἀτύχης ἔσται ἀλῦμενος καὶ ἐπιδικαζόμενος τῆς ζωῆς. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ
Ἀφροδίτη μετὰ Σελήνης ἢ μετὰ Ἥλιου ἐκεῖ τύχῳσι, εὐτυχεῖς ποιήσῃ καὶ
πολλὰ ὑπάρχοντα κτωμένους. Ζήσουςι δὲ ἔτη σ'. ἐὰν ὁ Καταβιβάζων ἐν
τῷ ἰα' τόπῳ τύχη, καὶ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχῳσι, ἀκαταστασίαν
<ἔξει> καὶ ὅσα ἂν κτήσεται ἀπολέσει καὶ μετὰ ταῦτα εὐπορήσει. εἰ δὲ
25 Κρόνος καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχῳσι, κακοπαθήσῃ ἐν νεότητι καὶ μετὰ
ταῦτα ὑπάρχοντα κτήσεται καὶ ἐπὶ ὑγρῶν χαίρησῃ καὶ βιώσει τὸν λοιπὸν

1-2 ὑπὸ κακοποιῶν — τύχη] κακωθῆ ἢ ὕπαυτος ἢ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ἐναντιώματι AV.
3 ἀναφέρων P. βλάβῃ AV. 5 κλήρον ἢ τόπον ἢ τρίγων(ον) (signo astr.) P.
6 κυρίου om. PV : κυ (comprendio) A. 7 ἀγαθὴν ἔχουσι τὴν γένεσιν P : ἀγαθὰ
παρέχουσιν AV. 8 πληθούσι P. 9-10 Paul. Alex., N, 4, v. 2. 9 ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ
om. AV. 10 ὁ Ζεὺς P : ἐκεῖ AV. τὸν et λόγον om. AV. 11 τόπου om. AV. τοῦ
ιβ' δὲ AV. 12 δύνη V. εὐπιρον γυναιότητι sic P : ἄπορον ἐν νεότητι AV. τὸ
γήρας AV. ποιήσῃ P. 13 ἐναλλάξ καὶ ταύτης τύχης ἐναλλάξ V : ἀναλλάξ (sic)
κατὰ (leg. καὶ τὰ) τῆς τύχης ἐναλλάξ A. ἐναλλάξουσιν P : corr. ἐὰν δὲ om. AV.
ὁ om. P. 13-15 ἐὰν δὲ — κτήσεται] ὁ ἀναβιβάζων ἐν τῷ ἰα' μετὰ Ἀφροδίτης
Ἑρμοῦ ἀπὸ γυναικῶν (γυνεκων cgylogr. A) εὐτυχίας ἢ ἀπὸ εὐνούχων (ευνουχων
cgylogr. A) AV. 15 εὐνούχου P. 16 γυναιξὶ P. καὶ φιλητὸς P. 17 ὑπὸ γυναι-
κῶν AV. 17-ρ. 172, 3 Formam contractionem praebent AV : εἰ δὲ καὶ Ζεὺς συμ-
πάρῃ, ἔσται πλούσιος καὶ ἄρξει τῆς πατρίδος. Κρόνος Ἑρμῆς ἐν τῷ ἰα' ἀθεώρητοι
ὑπὸ Διὸς Ἀφροδίτης δυστυχεῖς καὶ πλάνητας καὶ ἐπιδίκους ποιήσῃ. Ζεὺς Ἀφρο-
δίτη μετὰ Σελήνης ἢ μετὰ Ἥλιου ἐκεῖ· εὐτυχεῖς καὶ πλουσίους. Ζήσουςι δὲ καὶ ἔτη
σ'. ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ ἰα' κακοπαθείας ἐν νεότητι καὶ μετὰ ταῦτα εὐπορίας καὶ
εὐτεκνίας καὶ εὐγηρίας. 18 γὰρ corr. : δὲ P. κτισεται P. 19 ἐπιθεωρήσει P.
20 εὐτύχης P. 22 Ζήσει P. 24 ἔξει suppl. 25 ἐνεώτητη sic P. 26 Leg. ἐπὶ γήρωσ ?
cf. supra v. 12. χαίρετε P.

βιον ἐν καλοῖς. εἰ δὲ ἀπὸ Καταβιβάζοντος εἰς Ἀναβιβάζοντα ἐρχόμενοι τύχῳσι, πάνυ κάλλιστον· ἐν τῷ τέλει τοῦ βίου αὐτὸς εὐτυχήσει καὶ ὑπάρχοντα κτήσεται καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται ἐπεὶ εἰς φῶς ἦλθον οἱ ἀστέρες.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθοδαιμονούντων Ζηδίων ἡμέρας τυχῶν Κρόνος βραδυτέρας τὰς βασιλείας καὶ τὰς ἡγεμονίας ἀποδίδωσιν ἔάνπερ ὁ Ἡλιος ὠροσκοπῶν τυγχάνῃ· ἐκδεχόμενος δὲ καὶ τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης αὐξομένης ἐπὶ πλεον τὰ ἀγαθὰ μείζους † αἰρεσιαρχέτας ἀποδίδωσιν. ἔάν ὁ Ἡλιος <μῆ> ὠροσκοπῇ, τύχη δὲ ὁ ἀστήρ ἡμέρας ἐπὶ τῶν ἀγαθοδαιμονούντων Ζηδίων ὑπάρχων, προβαίνοντων τῶν χρόνων τὰ τέλεια κτωμένους ποιεῖ· τῶν δὲ ὑπαρχόντων ἐστὶν μειωτῆς καὶ ἐπὶ νεότητος ἐπιβουλος. νυκτὸς δὲ βραδυτέρους ταῖς ἐπιβολαῖς καὶ ἀργότερους ταῖς πράξεις ἀποδείκνυσιν, τινὰς δὲ καὶ ἐκπίπτοντας τῶν ἰδίων καὶ τὰ περικτηθέντα ἀποβάλλοντας.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθοδαιμονούντων Ζηδίων ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τυχῶν ὁ Ζεὺς ἰσχυρότερος καθέστηκε· γενήσονται γὰρ ἐπ' ἄθλων τὸ κράτος ἔχοντες. καὶ θεῖα θνητοῖς δόγματα γενήσεται, καὶ τοῖς ὀστέοις ὀλοκλήρους ἀναπλάσσει.

Ἐν δὲ τοῖς ἀγαθοδαιμονούσι Ζηδίοις νυκτὸς ὁ τοῦ Ἄρεως τυχῶν πολλῶν ἀγαθῶν ὑπαρξιν ποιεῖ καὶ ὑπ' ὄχλων τιμῆς ἤξιωμένους καὶ

1 εἰ δὲ Καταβιβάζων εἰς ἀναβιβασμὸν ἐρχόμενος P. 2 3 πάνυ κάλλιστον — ἐπεὶ] πάνυ καλὸν ἐστίν. ἐν γὰρ τῷ τέλει τοῦ βίου εὐτυχοῦσι καὶ ζήσονται ἔτη πολλὰ ἐπειδὴ P. 3 καὶ om. P. 4 ss. *Diversa praebebat Firmic., III, 2, 25. Haec ad quintum locum pertinent, cf. supra p. 153, 9.* 3-13 Κρόνος ἡμέρας ἐν τῷ (ἐν τῷ om. A) ια' βραδυτέρας τὰς βασιλείας (βασιλείας litt. crypl. A) καὶ τὰς ἡγεμονίας δώσει (δώσουσιν A) ἔάνπερ ὁ Ἡλιος ὠροσκοπῇ, δεχόμενος δὲ καὶ τὴν τῆς Σελήνης συναφὴν αὐξίματοῦσαν, εὐτυχίας δώσει πολὺ μείζονας, ἀλλ' ἐν μὲν νεότητι μειοῖ τὰς κτίσεις, ἐν δὲ τῷ τέλει χορηγεῖ ἀγαθὰ (ἀγαθὸν V)· νυκτὸς δὲ βραδυτέρους ταῖς ἐπιβολαῖς καὶ ἀργότερους ταῖς πράξεις ποιεῖ· τινὰς δὲ καὶ ἐκπτώτους AV. 6 τὴν om. P'. 7 μείζους αἰρεσιαρχέτας *verba corrupta; cf. Firmic., p. 99, 24: «perpetuas tribuit felicitates et maiorum potestatum ornamenta decernit».* 8 μῆ suppl; cf. p. 153, 12 — ἀστήρ] Legendum Ζεὺς (etiam p. 153, 12 pro Κρόνος) cf. Firmic., p. 99, 5. 9 προβέροντας τῷ χρόνῳ τὰ τελευθεωμένους P; corr. ex p. 153, 12 et Paulo, N, 4, v. 11. 10 μειωτῆς] cf. Paul. Alex., l. c., v. 18. 11 βραδυτέρας ταῖς ἐπιβολαῖς καὶ ἀργότερ' τὰς πράξεις P, sed cf. p. 153, 14 et Paul. Alex., N, 4, v. 12: ἀργότερους ταῖς πράξεις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς. 14-17 cf. supra p. 153, 17-18. 14-15 Ἐπὶ δὲ — ὁ Ζεὺς] Ζεὺς ἐν τῷ ια' ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς AV. 15 Post ἰσχυρότερος] καὶ θεὸς P quod ex καὶ θεῖα v. 16 ortum videtur. Leg. ἐπ' ὄχλων? cf. Firm., p. 107, 23 vel ἐχθρῶν? cf. Paul., l. c., v. 15: ἐπικρατεστέρους τῶν ἐχθρῶν. 16 γενήσεται V; γενήσονται A: γεννωσ'. sic P. *Expectes δηλώσει vel simile quid; cf. Firm., p. 108, 4: «cunctis hominibus divina documenta proferantur».* 16-17 καὶ τοῖς — ἀναπλάσσει om. AV: cf. Firm., p. 108, 5: «fortis corpore, validis ossibus». 18-p. 173, 10 cf. Firm. Mat., III, 4, 33 et supra locum quintum, p. 153, 19 ss. 18 Ἐν δὲ — τυχῶν] Ἄρης ἐν τῷ ια' νυκτὸς AV. 19-p. 173, 1 τιμῆς — ἀστήρ] τιμημένους (τιμωρουμένους V) καὶ γνωστοῦς μεγιστάσιν, ἔάν δ' ἦ AV; cf. Paul. Alex., l. c., v. 23-25 qui cum P conspirat.

παρ' ὑπερέχουσι γνωστούς. ἐὰν δὲ καὶ τύχη ὁ ἀστήρ ἐν ἰδίοις ζῳδίοις ἢ δεκανοῖς ἢ μοίραις τῆς Σελήνης συμπαρούσης αὐτῷ, μεγάλους δυνάστας, φοβερούς, ἐπὶ στρατοπέδων ἢ μαχαίρας τασσομένους. τῆς Σελήνης ἀπούσης, ἐὰν ὁ τῆς Ἀφροδίτης παρῆ καὶ τρίγωνος ἢ τετράγωνος
 5 αὐτῷ τύχη, εὐδαίμονας ποιήσει καὶ περιεκτικούς ἐν ταῖς πράξεσιν καὶ ἐπαφροδίτους. ἡμέρας δὲ τυχῶν ἐπὶ τῶνδε τῶν τόπων καὶ τόπων μεταλλαγᾶς καὶ ξενιτείας ποιεῖ χάριν τῶν συμβαινόντων αὐτοῖς ἀτοπημάτων· γίνονται δὲ καὶ ἐπὶ κινδύνοις οὐ τοῖς τυχοῦσιν· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς ἢ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἐπιθεωρήσῃ, ὠφελίμους τὰς ξενιτείας ποιεῖ
 10 καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένους εἰς τὴν ἰδίαν διὰ τάχους ἀποδείκνυσιν.

Ἐν δὲ τῷ τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος ζῳδίῳ μόνος τυχῶν ὁ Ἥλιος εὐδαίμονας ἀποτελεῖ καὶ πατὴρ ἐνδόξου καὶ ἐπισήμου <γεννηθέντας> ποιήσει καὶ κατὰ πρόβασιν τῶν χρόνων ἐπὶ τὰς τύχας καὶ τὰς εὐδαιμονίας τρεπομένους.

15 Ἐν δὲ τῷ ἀγαθοδαιμονοῦντι <ζῳδίῳ> τυχοῦσα ἡ Ἀφροδίτη μάλιστα ἐπὶ τῆς ἐσπερίας φάσεως ὑπάρχουσα, κατοπτευομένη ἔτι πλέον ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἢ ἀσπέρμους ἢ στερῶδεις ἢ δυσγάμους ἢ παιδεραστάς ἢ καὶ γυναικῶν <σκηρικῶν ἐραστάς> γεννήσει· μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τροπικῶν ζῳδίων ὑπάρχουσα τελεῖ· ταῖς δὲ βιωτικαῖς
 20 κτήσεσι κατὰ πρόβασιν αὐξάνοντας, καὶ ἀπὸ φίλων προβιβαζομένους, ἐπιχαρεῖς τε καὶ εὐθεῖς ἀποτελεῖ.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθοδαιμονοῦντων ζῳδίων ἐσπέριος ἢ ἔψως ἀνατολι-

1 ζῳδίοις P: τόποις AV. 2 ἢ μοίραις — αὐτῷ] συμπαρούσης σελήνης AV. ἢ μοίραις corr., cf. p. 153, 21: ἡμέρας P. 3 στρατοπέδοις AV. μαχαίρας P: μαχαίραις A: μάχαις V: «ius gladii» Firm., pp. 117, 26; 125, 2. 4 ἐὰν δὲ Ἀφροδίτη AV. καὶ AV: ἢ P. 5 τύχη om. AV. περιεκτικούς seripsi: περικτήτους AV: περιεκτήτους P: προσεκτικούς p. 153, 24. ἐν ταῖς πράξεσιν P: καὶ ἐμπράκτους AV. 6-10 ἡμέρας δὲ τυχῶν — τάχους ἀποδείκνυσιν] Ἄρης ἡμέρας ἐκεῖ ξενιτείας κινδυνώδεις· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς ἢ ὁ τῆς Ἀφροδίτης βλέψῃ, ἐπωφελεῖς τὰς ξενιτείας ποιεῖ AV. 6 τὸν δὲ τὸν τόπον P: corr. 7-8 cf. Paul. Alex., l. c., v. 20-23. ἀντιπτωμάτων Paulus. 9 ἐπιθεωρήσει P. 11-14 cf. Paul. Alex., l. c., v. 5 ss.; Firmic. Mat., III, 5, 38. 11-13 Ἥλιος ἐν τῷ ια' μόνος εὐδαίμονας καὶ τοὺς πατέρας ἐνδόξους καὶ ἐπισήμους καὶ κατὰ πρόβασιν τῶν ἐτῶν εὐτυχοῦντας AV. 11 ζῳδίῳ e corr. P. 12 γεννηθέντας suppl. ex Paulo. 14 Ἄν μᾶλλον τρεπομένους? cf. Firm. «augmenta felicitatis et dignitatis accipient». 15-21 cf. Firmic. Mat., III, 6, 23. 15 Ἐν δὲ τῷ — Ἀφροδίτῃ] Ἀφροδίτῃ ἐν τῷ ια' AV. 15 ζῳδίῳ suppl. 16 τῆς om. AV. ὑπάρχουσα κατοπτευομένη ἐπὶ πλέον P: οὔσα ὀρωμένη AV. ἔτι corr. 17 cf. supra p. 151, v. 21. ἢ ... ἢ ... ἢ om. AV. 17-18 ἢ παιδεράστας — γεννήσει] ἀσελγείς cet. om. AV. σκηρικῶν ἐραστάς suppl.; cf. Firm. «amatores ... mulierum scenicarum». 18-19 δὲ καὶ om. AV. 19 τελεῖ ταῖς seripsi: τελεῖται P: ταῖς VP. 20 πρόβασιν P: ἀπόβασιν AV: «gradatim» Firm. αὐξάνοντας AV: αὐξανόντων P. Ἄν αὐξανόμενος? Sed «crescent:s» Firm. 21 ἐπίχαρις A: ἐπὶ χαρεῖς V. καὶ εὐθεῖς om. AV. ποιεῖ AV. 22-p. 174, 11 Haec ex quinto loco, i. e. Bona Fortuna, p. 154, 5 ss. repetuntur. Diversa praebet Firmicus, III, 7, 23 22-p. 174, 1 Ἐπὶ δὲ — Ἐρμῆς] Ἐρμῆς ἐν τῷ ια' ἐσπέριος ἢ ἔψως ἀνατολικός AV. 22 ἐσπέριος om. in loco quinto, recte ut videtur: «in matutino ortu» Firmicus, p. 158, 16. ἢ om. P.

κός τυχών Ἑρμῆς χρυσοῦ σωρευτὰς καὶ ἀγαθῶν ἐφευρετὰς ἢ καὶ ἄλλοτριῶν χρημάτων ἡγεμόνας, ἡμιθέων τρόπους ἔχοντας γεννήσει· ἔσονται δὲ καὶ πολυχρόνιοι καὶ εὐτεκνοὶ· ἐσπέριος δὲ δυτικός ἐπὶ τῶνδε τῶν τόπων τυχῶν οὐ τηρητῆς γενήσεται οὐδὲ φύλαξ χρημάτων, ἀλλ' ἔξοδιαστής τῶν ἐν ἀποκρύφους κειμένων. ποιήσει δὲ καὶ πραγμα- 5
τικούς ἢ ἐπὶ λογιστηρίων θεωρουμένους ἢ διδασκάλους ἢ γεωμέτρας <ἢ> ἀστρικούς ἢ ἀριθμῶν ἀστρικών <εὔρετὰς> ἢ καιαιστρικών ἡγεμό-
νας· ἐκδεχόμενος δὲ τὴν συναφὴν αὐξομένης Σελήνης λευκαῖς σπιλώσει τοὺς γεννωμένους ἢ εὐπαθητικοῖς νοσήμασιν περιτρέψει πρὸς τὴν τοῦ
Ζυδίου φύσιν· μειουμένης δὲ τῆς Σελήνης ἀσχημονεστέροις σίνεσι 10
περιβαλεῖ ἢ καὶ τὰς φρένας βλάψει.

Ἐν δὲ τοῖς ἀγαθοδαιμονοῦσι Ζυδίοις νυκτὸς τυχοῦσα ἢ Σελήνη πολυχαραριστάτη γενήσεται· ποιεῖ γὰρ ἡγεμόνας, ἐπιδόξους καὶ ἐπὶ προεδρίας τεταγμένους καὶ ἀπὸ γονέων τὰ ἀγαθὰ παραλαμβάνοντας, ἔάνπερ ἀκαταμαρτύρητος τύχη ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως· ἡμέρας δὲ 15
Ξενιτείας ἀποτελεῖ καὶ γονέων ἄλλοτριώσεις ἢ χωρισμοὺς ἢ ὄρφανίας προδηλοῖ· κατὰ δὲ πρόβασιν τοῦ χρόνου εὐδαιμόνας γεννήσει.

νῆ'. Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεως¹.

Ἄναγκαῖον ψήθην καὶ τὴν τῶν ἀπλανῶν δυνάμιν τε καὶ ἐνεργεῖαν

2 τρόπους ἔχοντας AV : τρόπον ἐπέχοντας P ; cf. Firm., p. 158, 19 : « qui divinis moribus esse videantur ». γεννήσει corr. : γενήσ(ει)? P : om. AV. 3 ἔσονται δὲ om. AV. καὶ πολυχρόνιους καὶ εὐτέκνους AV. δυτικός om. P ; cf. 173, 22. 3-4 ἐπὶ τόνδε τὸν τόπον τυχῶν P : ἐν τῷ ἰα' AV. 4 τηρηταὶ γίνονται A : τηρευταὶ γίνονται V ; cf. p. 154, 7. φύλακες AV. 5 ἔξοδιασταὶ AV ; cf. p. 154, 8 σκορπιστής. τῶν ἐν ἀποκρύφους κειμένων om. AV (ἐν ἀποκρύφω supra l. c.). ποιεῖ AV. 5-6 γραμματικούς AV sed in. l. πραγ superser. A ; cf. p. 154, 9 7 ἢ suppl. ἀστρικούς pro ἀστρολόγους dicit : « astrologos » Firm. ἀριθμῶν ἀστρικών AV : ἀστρικών (om. ἀριθμῶν) P : « qui siderum cursum prudentia computationis inveniant » Firm., unde εὔρετὰς suppl. 8 σπιλοῖ AV. 9 τοὺς γεννωμένους om. AV. ἢ ὁ παθητικοῖς νοσήμασιν περιτρέψει P : εὐπαθείς ποιεῖ AV : « vitiosis validitibus implicabit » Firm. 10 μιγνυμένης AV. τὴν Σελήν(ην) P. ἀσχημονεστέρον σίνεσι P. 11 περιβάλλει codd. ; corr. βλάπτει AV. 12-17 Ad quintum locum se refert Firmicus, III, 13, 11 et revera Rhetorius hic repetit quae de luna in quinto loco (p. 154, 13 ss.) dixerat. 12-13 Ἐν δὲ τοῖς — γενήσεται] Σελήνη ἐν τῷ ἰα' νυκτὸς πολὺ ἀγαθὴ ἐστὶ AV. 14 προεδρίας AV : προέδρους P. καὶ ἀπὸ — παραλαμβάνοντας om. AV. 15 ἔάνπερ — Κρόνου] ἀκάκτως οὐσα ὑπὸ Κρόνου AV. καὶ Ἄρεως om. V. δὲ om. P. 16 ἀποτελεῖ om. AV. καὶ om. P. 17 προδιλεῖ P. κατὰ δὲ — γεννήσει] τοῦ δὲ χρόνου προβαίνοντος εὐδαιμονίας AV. 18 P(arisinus) 2425, f. 112* ; cf. An(onymum) anni 379, Catal., V, 1, p. 198, 12 ss. Lectiones praecipuas tantum adnotavimus excerptoris Byzantini (= B) cum textus eius totus iam Catal., V, 1, p. 219 legi possit. Conferendum est caput Rhetorii (= R) Catal., VII, p. 194 editum. 19 τὰς τ. ἀ. δυνάμεις B. ἐνεργείας B.

¹ Longitudines stellarum eadem sunt, si numeros quosdam corruptos exceperis, quae in capitulo Rhetorii de signis zodiaci traduntur (Catal., VII, p. 195) et

καθυποτάξαι, ὡς πολλὰ δύνανται ἰσομοιρῶντες τοῖς κέντροις καὶ τοῖς πλάνησι· ξένας γὰρ καὶ παραδόξους γενέσεις παρασκευάζειν εἰώθασιν, ὡς φησιν ὁ πολυῖστωρ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς αὐτοῦ ἀποτελέσμασιν. οἱ δὲ εἰσιν οὗτοι.

5 Ὁ Στάχυς Ζύγου μοίρα οὐδὲν κ' βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ λαμπρὸς τῆς Λύρας Τοζότου μοίρας κα' μεγέθους πρώτου, κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.

10 <Ὁ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μεγάλου Ἰχθύος Ὑδροχόου μοίρας ἱβ νότιος, μεγέθους α', κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.>

Ὁ λαμπρὸς τοῦ Ὀρνίθου Ὑδροχόου ἱβ' <ν>, βόρειος, μεγέθους πρώτου κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου Στεφάνου Ζυγοῦ μοίρας ιε' κ', βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.

15 Οὗτοι οἱ ἀστέρες ἰσομοίρως ὠροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσι τοὺς οὕτω γεννωμένους οὐ μόνον περιφανεῖς καὶ εὐπόρους καὶ ἐνδόξους ἀλλὰ καὶ πολυμαθεῖς καὶ ἐμφιλοσόφους καὶ λογίους καὶ ποιητικούς καὶ ἐπιστημονικούς καὶ εὐφυεῖς καὶ φιλομούσους καὶ φιλοτέχνους καὶ χρηστοθεῖς καὶ ἀπολαυστικούς καὶ τρυφεροδιαίτους καὶ

2 πλανήταις B. γὰρ B: δὲ P. περιδόξους B. 3 ὡς φησιν ὁ πολυῖστωρ Ἰουλιανὸς — ἀποτελέσμασιν om. P; cf. infra n. 5-6 Ὁ Στάχυς παρανατέλλει τῇ κθ' μοίρα τῆς Παρθένου τοῦ Ζυγοῦ δ' ι', νότιος β' ο', μεγέθους α', κράσεως Ἀφροδίτης Ἑρμοῦ ac sic deinceps de ceteris astris B. 5 Ζυγῷ P. μοίρα οὐδὲν καὶ P; correxi (vide infra adnotationein). 9-10 Ὁ ἐπὶ τοῦ στόματος — Ἑρμοῦ errore omisit P; cf. An., p. 198, 16; R., p. 210, 16. 11 ἱβ' vel ιη' P. ν' suppl. ex R. βόρειος B: νότιος P. πρώτου] β' B. 13 ὁ βορείος Στεφάνου B. 14 πρώτου] β' B. 15 οἱ om. P. οὗτοι οἱ ἀπλανεῖς ἀστ. B. μεσουρανοῦντες B: μαρτυροῦντες P. 16 γεννωμένους P. 17 φιλοσόφους B. καὶ om. P. 18-19 φιλοτέχνους An.: φιλοτέκνους PB. 19 καὶ ἀπολαυστικούς om. P. τρυφηλοῦς B.

cum 3° 40' a Ptolemaei notationibus differant, in annum circiter 505 p. C. n. comperunt. Quae hic de stellis fixis proferuntur, ex astrologo anonymo anni 379 (*Catal.*, V, 1, p. 198 ss.) fluxerunt, sed utrum ex eo Rhetorio ipse hauserit an ex Iuliano Laodicensi, qui anonymum illum scriptorem adhibuerit, olim dubitavi cum de ea quaestione fusius disputarem in *Mél. Éc. franç. de Rome*, 1918, p. 46. Attamen cum ubique codex P nomina auctorum suppresserit (p. 116), hic quoque putandum est idem accidisse, et Iuliani mentionem (p. 175, v. 3) excerptorem Byzantinum ex ipso Rhetorio exscripsisse. Cf. infra p. 190, vv. 6 ss. et n. 1. — Quamvis nil novi praebeat hoc caput Rhetorii, cum fons eius servatus sit, tamen edendum mihi videbatur, quia codicum nostrorum auctoritas hinc maxime perspicua fit. Nam etsi Rhetorii textus in excerpto Byzantino saepe consulto decurtatus vel immutatus est, tamen librarius codicis P tanta negligentia vel potius ignorantia exemplar suum descripsit ut multa non solum rectius sed etiam plenius apud epitomatores inveniantur. — Cur bini planetae in hoc capitulo ad XXX lucidas stellas relati sint enucleate explicavit Fr. Boll, *Antike Beobacht. farbiger Sterne* (*Abhandl. Ak. Wiss. München*, XXX, 1918, p. 71 ss.).

εὐφροσύνους, συνετούς τε καὶ διανοητικούς καὶ εὐεπιβόλους καὶ
κατορθωτικούς καὶ σχεδὸν αὐτοδιδάκτους καὶ καθολικῶς διὰ λόγων
ἀρετῆν ἦτοι φρονήσει δοξαζομένους, Ζηλωτὰς τῶν ἀρετῶν, εὐστόμους,
ἐπιχάρεις τῷ λόγῳ καὶ ἐρασίμους καὶ εὐαρμόστους τοῖς ἡθεσι, σπου-
δαίους, κριτικούς, μεγαλόφρονας, ἐνίοτε καὶ πολυκοίνους, εὐκινήτους 5
περὶ τὰ ἀφροδίσια ἔάνπερ καὶ ὁ Ἄρης ἀνατωλικὸς ὦν ὑπέργειος
ἐπιθεωρήσῃ ἕνα αὐτῶν ὠρονομοῦντα· ἔάν δὲ ἐπιθεωρήσῃ ἐπίκεντρος
ὁ Ἄρης καὶ πράγμασι περιπλέκονται γραπτῶν χάριν ἢ ἐπιθυμιῶν
τινων, ἔάν μάλιστα οὕτως ὦν Ἄρης πρὸς Ἥλιον ὠρονομήσῃ· ἔάν δὲ
ἐν τῷ ὑπογείῳ τόπῳ εὐρεθῶσι ἢ τε Ἄφροδίτῃ καὶ ὁ Ἄρης ἐνὸς τού- 10
των ὠρονομοῦντος ἢ καὶ <έν> τῷ δυτικῷ κέντρῳ, ἐκ τῶν ἐναντίων
σωφρόνας ποιούσι καὶ θεοσεβεῖς ἢ ἐνεργεῖν <μῆ> δυναμένους ἐν τοῖς
ἀφροδίσις ἢ σπανοτέκνους ἢ θηλυγόνους· μεγάλη γὰρ διαφορὰ
γίνεται ἐκ τῆς πρὸς τὰ κέντρα σχέσεως τῆς Ἄφροδίτης καὶ τοῦ
Ἄρεως. ἔάν <Κρόνος> ἐπίδη τινὰ αὐτῶν τῶν εἴ λαμπρῶν ἀστέρων 15
ὠρονομοῦντα, ἰατρικῆς ἔμπειροι γίνονται καὶ προγνώσται, ἀπο-
κρύφων βίβλων καὶ τελετῶν πολυῖστορες. ἔάν δὲ Ζεὺς ἐπιθεωρήσῃ
ὠρονομοῦντα ἕνα ὦν προεῖπον λαμπρῶν ἀστέρων μείζονας τὰς
εὐτυχίας καὶ τὰς δόξας καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἡγεμονίας παρέχεται.
καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις διαφορὰν ἄλλην εὐρήσομεν· ἔάν γὰρ ὠρο- 20
σκοπῇ ἢ μεσουρανή ὁ τοῦ Στάχους ἀστήρ, ποιεῖ ἱεροφάντας, ἱερεῖς
μεγαλοτίμους ἢ φιλοσόφους ἢ τελετῶν τινων προφήτας καὶ μάλιστα
τοὺς περὶ τὴν Ἑλλάδα γεννωμένους· ἐπὶ θηλυκῶν δὲ γενέσεων οὕτως
εὐρεθεῖς ποιεῖ ἱερείας ἢ ἱεροφαντίδας ἢ καὶ μυστηρίων καὶ τελετῶν
εἰδήμονας καὶ τελεσμάτων τινῶν ἀπεχομένους καὶ διὰ θεῶν μεγάλως 25
βοηθουμένους. ἔάν δὲ ὠροσκοπῇ ἢ μεσουρανή ὁ τοῦ βορείου Στεφάνου,
ποιεῖ ἐνδόξους στεφανηφόρους, ἀρχιερεῖς, βασιλέων φίλους καὶ τῷ

1 καὶ ante εὐεπιβ. om. P. εὐεπιβούλους P; cf. p. 177, 19. 3 ἦτοι φρονήσει om. B. τῶν om. B. 4 ἐπιχάρης P. τοῖς ἡθεσι om. B. 6 περὶ bis repet. P. 7 ἐπιθεωρήσει P, qui deinde aid. ἐν ὠροσκοπῷ· ἔάν δὲ ἐπιθεωρήσει. 8 πράγμασι P et An., p. 199, 1 : γράμμασι B. 9 οὗτος P. 9-11 ἔάν δὲ — κέντρῳ] ἔάν δὲ ἐν τῷ δ' τύχῃ Ἄρης ἢ Ἄφροδίτῃ ἢ τῷ Ζ' ἐνὸς τούτων ὠροσκοποῦντος P. ἐν suppl. ex An. 12 ποιούσι καὶ om. B. 12-13 ἐνεργεῖν ἀδυνάτους ἐν τοῖς ἀφροδίσις B : ἐνεργῶς δυναμένους εἰς τὰ ἀφροδίσια P : corr. ex An. 13 θηλυγονίους P : θηλυτέκνους B. γὰρ B : δὲ P. 14 ἀπὸ τῶν κέντρων B. 15 Κρόνος suppl. ex An. λαμπρῶν ἀστέρων P : ἀπλανῶν B. 15-16 ὠροσκοποῦντα P. 16 ἔμπειρος γίνεται καὶ προγνώστης P. 17 βίβλων om. P. 18 ὠροσκοποῦντα P. ὦν — ἀστέρων] τῶν εἴ B. υἱνας B. 19 καὶ τὰς ἡγεμονίας om. B. 20 διαφορὰ ἄλλην sic P. γὰρ B : δὲ P. 21 ἀστήρ ποιεῖ om. B. 23 Ἑλλάδα] Graecia Virgini tribuitur (Bouché-Lecleercq, p. 332). γενομένους P. οὗτος B. 24 ποιεῖ om. B. ἢ ἱεροφαντίδας om. P. τελεστικῶν B. 25 καὶ τελ. τιν. ἀπεχομένους om. B. τελεσμάτων] Leg. ἐδεσμάτων, sed iam tempore Rhetorii verbum corruptum fuisse videtur (cf. An., p. 199, 19). ἀπερχωμένους sic P. Leg. ἀπεχομένας et βοηθουμένας sed cf. cod. An., p. 199, 19, 20. μεγάλους P. 26 ὁ βόρειος Στέφανος sine ποιεῖ B. 27 εὐδόξους B.

σώματι ἰσχυροῦς καὶ ὀνομαστοῦς γιγνομένους, παρὰ πολλῶν φιλουμένων. ἐὰν δὲ ὤροσκοπῆ ὁ τοῦ νοτίου Ἰχθύος, σπανοτέκνους ποιεῖ ἢ βραδυτέκνους ἢ θηλυγόνους ἢ ἀτέκνους, λογίους δὲ πάνυ καὶ μᾶλλον εὐειδεῖς.

5 Πάλιν <ἢ>Καρδία Λέοντος, <Λέοντος>μοίρας ς' ἰ', βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως.

<Ὁ Ἄρκτουρος, Ζυγοῦ μοίρας ε' μ', βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως.

Ὁ λαμπρὸς τοῦ Ἄετος, Αἰγόκερω μοίρας ζ' μ', βόρειος, μεγέθους 0 πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως.

Ὁ Ἀντάρης, Σκορπίου ιϚ' κ', νότιος, μεγέθους δευτέρου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως>.

Ὁ Κύων, Διδύμων κα' κ', νότιος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως.

5 Οὗτοι οἱ ἀστέρες ἰσομοίρως ὤροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσιν ἐνδόξους στρατηγικούς, χώρας καὶ πόλεις καὶ ἔθνη ὑποτάσσοντας καὶ διοικοῦντας, καὶ φοβεροὺς ἀνθρώπους καὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηλάτας, διοικητικούς, κεινημένους, ἀνυποτάκτους, παρρησιαστικούς, φιλονείκους, ἀνυστικούς, εὐεπιβόλους, ἐπᾶνδρους, νικητικούς, 10 πολυκτῆμονας πάνυ καὶ ἄγαν πλουσίους, μεγαλοψύχους καὶ φιλοτίμους, φιλοκάλους, οὐ πάντως δὲ καλῶ τέλει τελευτῶντας.

Πάλιν ὁ τοῦ ἀριστεροῦ ἀκρόποδος Ὠρίωνος, Ταύρου κγ' λ', νότιος, μεγέθους β', κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ μέσος τῶν τριῶν τῆς Ζώνης τοῦ Ὠρίωνος, Διδύμων μοῖραν μίαν, 5 νότιος, μεγέθους β', κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου τοῦ Ἠνιόχου, Διδύμων μοίρας ς' λ', βόρειος, μεγέθους β', κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ γόνατος τοῦ Τοξότου, Τοξότου κ' μ', νότιος, μεγέθους β', 10 κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ τῆς Γοργόνης, Ταύρου μοίρας γ' κ', βόρειος, μεγέθους β', κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ τῆς Αἰγός, Ταύρου μοίρας κη' μ', βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

5 Οὗτοι ἰσομοίρως ὤροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσι τοὺς οὕτως ἔχοντας πολυκτῆμονας καὶ πλουσίους ἄγαν καὶ εἰς διαφό-

1-2 παρὰ πολλῶν φιλουμένους P : πολυφίλους B. 2 ὁ νότιος Ἰχθύς B. ποιεῖ om. B. 5 ἰβ' R. 7-12 Ὁ Ἄρκτουρος — Ἄρεως om. P. Suppl. ex An., p. 199, 23 ss. et R, p. 204, 21 ; 209, 3. 16 χώρας καὶ πόλεις καὶ om. B. 17 καὶ διοικοῦντας om. B. ἀνθρώπους καὶ om. B. Leg. ἀνθρώποις? ἡγεμονικούς B. 18 κεινημένους] καὶ κυνημένους P. 19 φιλονείκους] φισινοίκους sic P. 21 καλῶ τέλει τελευτῶντας P An. ; cf. p. 179, 23 : εὐθανατοῦντας B. 22 πάλιν om. P. κγ' λ' P : κγ' R. 23 β'] Leg. α' ? 28 κ' μ'] κ' R. 30 κ'] Leg. μ'. 34-35 τοὺς οὕτως ἔχ. πολυκτῆμονας καὶ om. B. 35-p. 178, 1 ἐν διαφόροις τόποις κτωμένους B. διαφόρας P.

ρους χώρας καὶ πόλεις κτωμένους καὶ φιλογεώργους καὶ φιλοκοδόμους· εἰ καὶ ἡ Σελήνη ἐπιθεωρήσῃ ἕνα ὦν εἶπον ἀστέρων ὠροσκοποῦντα ἢ μεσουρανοῦντα, τοῦσδε τοῖς τρόποις ἀγαθούς καὶ τιμητικούς τῶν πρεσβυτέρων καθεστῶτας, καλογνώμονας, μεταδοτικούς, ἀνεξικάκους, σῶφρονας, φιλοκείους· ἰδίως δὲ πάλιν ἐκ τούτων ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ γόνατος τοῦ Τοξότου καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου τοῦ Ἠνιόχου, ἔαν ὠροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες κατὰ κάθητον τύχῃσι, τετραπόδων ἢ καὶ ἡνιόχων ἐργάτας ἢ καὶ αὐτοὺς περὶ ἵππολοχείαν ἢ ἡνιοχικὴν ἔχοντας.

Πάλιν ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου Διδύμου, Καρκίνου λεπτά κ', βόρειος, μεγέθους β', κράσεως Ἄρεως μόνου.

Ἐάν οὗτος τύχῃ ὠροσκοπῶν ἢ μεσουρανῶν ἐπὶ γενέσεως καὶ μάλιστα νυκτός, ποιεῖ ἀρχικούς, δεινούς, δράστας, παραβόλους ἢ ἀνυποτάκτους, θυμικούς, αὐθάδεις, τυραννικούς, πολέμων προῖσταμένους, ἐνδόξους καὶ μεγάλους· ἡμερινῆς ἐπὶ γενέσεως ὠροσκοπῶν ποιήσει ὑβρίστας, ὠμούς, ἀνελεήμονας, προπετεῖς, ἄρπαγας, τεταραγμένους μεθύσους· ἔαν δὲ μεσουρανῇ, λογίους μὲν πάνυ ποιεῖ καὶ φίλους βασιλέων ἢ τυράννων, οὐ καλῶ δὲ τέλει πάντως ἀπολλυμένους.

Πάλιν ὁ ἐπὶ τῆς ἀριστεράς χηλῆς τοῦ Σκορπίου, Ζυγοῦ μοίρας κ' γ', βόρειος, μεγέθους δευτέρου, κράσεως Διὸς καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου Διδύμου, Διδύμων μοίρας κζ', βόρειος, μεγέθους δευτέρου, κράσεως Διὸς καὶ Ἑρμοῦ.

Ἐάν οὗτοι τύχῃσι ὠροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες, ποιούσι φιλόλογους, πολυῖστορας, δημηγορικούς, φιλομούσους, ποιητικούς, φιλόκαλους, εὐεπιβόλους, εὐφυεῖς, πολυπράκτους, ἀξίωματικούς, εὐσεβεῖς, φιλοθέους, εὐχρηματίστους, πολυγνώστους ἢ καὶ ἀπὸ δοσοληψίας εὐτυχοῦντας μεγάλως χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου καὶ τῶν τοιούτων καὶ πρὸς τὰς συμπεριφορὰς ἐλευθεριωτέρους καὶ μάλιστα ἐπὶ ἡμερινῆς

2 εἰ μὴ καὶ B. 2-3 ἐπιθεωρήση — ἀγαθούς] οὕτως ὄντας ἐπιθεωροῖη ποθὲν αὐτούς, ἀγαθούς δὲ τοῖς τρόποις B. 2 ἐπιθεωρεῖσει P. τοῖσδε P. 1. eg. <ποιούσι> τοῖσδε? 4 καθεστῶτας καλογνώμονας om. B. 7 ἔαν ὠροσκ. — τύχῃσι om. B. 8 ἐργάτας vix sanum (ἐραστὰς con. Kroll), iam tempore Rhetorii apud An. legebatur (p. 200, 30). 8-9 περὶ ὑπολύξαν οἰνωχοικὴν ἔχοντας P; dubitanter corr: ἱππηλασίας ἢ καὶ ἡνιοχικὴν An.: ἱππηλάτας ἢ ἡνιόχους B. 12 οὗτος om. P. ἐπὶ γνώσεως P: om. B. 13 ἀρθηκούς sic P. 14 πολέμων] Leg. πόλεων? cf. supra p. 135, 18. 15 ἡμερινῆς ἐπὶ (dubium) τῆς γενέσεως P: ἡμέρας δὲ B; cf. infra v. 28. 16 ὑμβριστάς P. τεταγμένους P. 17 μεσουρανῶν δὲ B. ποιεῖ om. B. 17-18 φίλους βασιλέων ἢ τυράννων P (quod est in An. restituendum p. 201, 7): φίλους ἐλεύθ B. 21 διδύμου διδύμου P. 23 ὠροσκοπῶσιν (sine τυχ.) ἢ μεσουρανῶσιν B. 23-24 φιλοσόφους B. 24 ποιητικούς om. P. 24-25 φιλοκάλλους sic P: φιλόχλους B (perperam apud An, p. 201, 15 restit.). 26 ἢ καὶ om. B. δωσοληψίας P: δωροδοκίας B (δοσοληψίας male apud An. p. 201, 15 correxi). 27 καὶ τῶν τοιούτων om. B. 28 συμφορὰς B et An. 29-p. 179, 1 ἐπὶ ἡμέρας. ἐπὶ γὰρ νυκτός ὠροσκ. B.

γενέσεως· ἐπὶ γὰρ τῶν νυκτὸς γινομένων ὠροσκοποῦντες ποιούσι δοξασόφους, ἀλαζονικούς, ἐπιτηδευματικούς, ὑποκρινομένους, πολυτίστορας δὲ καὶ μνημονικούς καὶ διδασκάλους καὶ καθαρούς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις.

5 Πάλιν ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ Ὁρίωνος, Ταύρου μοίρας κζ, μ', νότιος, μεγέθους δευτέρου, κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ, μοίρας τρεῖς δ' α' Καρκίνου, μεγέθους α', κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

10 Ὁ ἐν τῷ δεξιῷ ὤμῳ τοῦ Ὁρίωνος, Διδύμων μοίρας ε' μ', νότιος, μεγέθους α', κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ, μοίρας κα' λ', βόρειος, μεγέθους β', κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ, μοίρας ε' ν', βόρειος, μεγέθους β', κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

15 Οἱ τοιοῦτοι ἀστέρες πάλιν ἰσομοίρως ὠροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες, μάλιστα ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως ποιούσι στρατηγικούς, δεινούς, δράστας, πολυτρόπους, σοφιστικούς, πολυπράγμονας, λογίους, ἀπαρεγκλίτας, ὄξυφώνους, ἔξαπατήτας, ἐπιτευκτικούς, ὄξεις δὲ ἅμα καὶ ἀπροσκορεῖς πρὸς τὰς ἐπιθυμίας, διαφθορεῖς ὄντας ἀθῶων καὶ

20 παρθένων, ἐπιόρκους. ἐπὶ δὲ ἡμερινῆς γενέσεως ὠροσκοποῦντες ποιούσι τολμηρούς, ὤμους, μεταμελητικούς, ψεύστας, κλέπτας, ἀθέους, ἀφίλους, ἐπιθέτας, θεατροκόπους, ἐφυβρίστας, μαιφόνους, πλαστογράφους, γόητας, ἀνδροφόνους, οὐ καλῶ τέλει ἐνίοτε χρωμένους μάλιστα, ὡς προείπομεν, ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως.

25 Πάλιν ὁ ἐπὶ τοῦ δεξιῷ ποδὸς τοῦ Κενταύρου, Σκορπίου μοίρας ιβ', νότιος, μεγέθους α', κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Διός.

Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ, μοίρας γ' ν', νότιος, μεγέθους α', κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Διός.

30 Καὶ οὗτοι πάλιν ἰσομοίρως ὠροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιούσι καθαρίους, ἀπολαυστικούς, φιλοκάλους, φιλομούσους, φιλοθέους, φιλοδώρους, φρονίμους, φιληκόους, καλοσυμβούλους, ἐν τῷ σεμνῷ μεγαλοψύχους, εὐγνώμονας, εὐσχήμονας πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἢ

2 δοξασόφους ἀλαζονικούς B : σοφοάλλεζωνικούς sic P. 5 ὁ om. P. 7 τρεῖς δ' α' P. Legendum λ(επτὰ) δέκα? 11 κα' λ' P : κα' R. 15 καὶ οὗτοι πάλιν B. 16 καὶ τῆς νυκτερινῆς γενέσεως P : δὲ νυκτὸς B : corr., cf. v. 20. στρατηγούς P. 18 ἀπαρεγκλίτας P : om. B. An. ὄξυς P. 19 ἀπροσκορεῖς B : πρὸς κωρῆς P. 19-20 διαφθῆρωντας ἀθῶων καὶ παρθένων sic P : ἀσελγείς B : διαφθ. ὄντας corr. ex An. 20 ἐπὶ δὲ ἡμερινῆς γενέσεως ὠροσκοποῦντες P : εἰ δὲ ὠροσκοποῦσιν B. 22 ἀφίλους B : ἀφύλλους P. ἐφυβρίστας P : ἐφυβρίστους B. 23 γόητας om. P. ἀνδροφόνους P : om. B. 23-24 οὐ καλῶ — γενέσεως] βιοθανάτους πολλάκις cet. om. B. 24 ἡμερινῆς arud An. p. 202, 8 scribendum. 25 ιβ' P : ια' vel ιβ' R. 27 νοτίου P. 30 ἀπολαυστικούς om. P. 30-31 φιλοθέους φιλοδώρους φρονίμους om. P. 31-32 ἐν τῷ σεμνῷ om. P. 32 ἢ om. B.

καὶ ἀπὸ γυναικείων προσώπων ὠφελουμένους, μεγάλους τε καὶ ἀγαθούς, Ξανθοτρίχας δὲ μᾶλλον καὶ εὐειδεῖς, ἀπαλοσώμους, μάλιστα δὲ ἐὰν τὴν Σελήνην ἐπιθεωρήσωσιν.

Πάλιν οὐρὰ Λέοντος, Λέοντος μοίρας κη' ι', βόρειος, μετέθους α', κράσεως Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης.

Ὁ ἐπὶ τῆς ὀσφύος τοῦ Λέοντος, Λέοντος μοίρας ιζ' η', βόρειος, μετέθους α', κράσεως Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης.

Ὁ ὕδρου αὐχὴν, Λέοντος μοίρας γ' μ', νότιος, μετέθους β', κράσεως Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης.

Καὶ οὗτοι πάλιν ὠροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσιν εὐτυ- 10
χεῖς μὲν καὶ περικτήμονας καὶ περιφανεστάτους, ἐμπαθεῖς δὲ καὶ
αἰσχροποιοὺς καὶ μαλακολάλους ἢ καὶ φιλορρηστές καὶ κακοφήμους
δὲ περὶ τὰ ἀφροδίσια, προβαίνοντας δὲ τῇ ἡλικίᾳ ἱερωσυνῶν τινῶν
μεταλαμβάνοντας, διὰ θρησκείαν τινὰ θεϊκὴν ἢ ἐγκράτειαν τιμωμένους
καὶ ἐδεσμάτων τινῶν ἀπεχομένους. καὶ βιβλίῳν τέ τινῶν ἀπορρήτων 15
εἰδήμονες γίνονται καὶ περὶ τὰ οὐράνια φιλόκαλοι, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς
μᾶλλον ὑπογλαύκους ἢ χαροποὺς ἔχοντες, εὐειδεῖς δὲ ταῖς ὄψεσιν.

Ὁ λαμπρὸς τῶν Ὑάδων ἀνατέλλων ἐπὶ τῆς ἀποκυητικῆς ὥρας κείμε-
νος ἐν τῷ Ζωδιακῷ κύκλῳ Ταύρου μοίρας ιγ' κ', κράσεως Ἄρεως καὶ
Ἀφροδίτης, ποιεῖ εὐτυχεῖς μὲν ἄγαν καὶ πλουσίους καὶ χώρας καὶ πό- 20
λεις καὶ ἔθνη ὑποτάσσοντας ἢ διοικούντας· ὡσπερ γὰρ αὐτὸ τὸ ἄστρον
καὶ ἡ θέσις τῶν Ὑάδων ὅλη τῷ κόσμῳ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐεπί-
γνωστόν ἐστιν ἢ καὶ μᾶλλον φανερώτερον ὑπάρχει, οὕτως οἱ γεννώμενοι
ἀνατέλλοντος ἢ μεσουρανοῦντος τοῦ λαμπροῦ τῶν Ὑάδων ἐνδοξότατοι
καὶ περιφανέστεροι καὶ πλουσιώτεροι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων γίνονται. 25
τὰ αὐτὰ δὲ ποιεῖ καὶ ὅταν ἰσομοιρήσῃ ἢ παρανατεῖλῃ τῇ Σελήνῃ,
μάλιστα ἐπειδὴ οὗτος μόνος ὁ ἀστὴρ σχεδὸν διπλὴν δύναμιν ἔχει τῶν
ἄλλων ἀστέρων. ἀνατέλλοντος γὰρ αὐτοῦ δύνει ὁ λαμπρὸς τοῦ Ἀντά-
ρεος κατ' ἰσομοιρίαν αὐτοῦ κειμένος Σκορπίου μοίρας ιγ' κ' καὶ ἀμφό-
τεροι ἐν αὐτῷ τῷ Ζωδιακῷ κύκλῳ εἰσίν. οὕτως μὲν οὖν καὶ περὶ τὰ 30

1 ὠφελουμένους om. P. 1-2 τε καὶ ἀγαθούς om. B. 2 δὲ et καὶ om. B. ἀπα(λ-
λω)σώμους (λλω superser.) P. 4 κη' ιβ' R. 6 Leg. ιζ' ν'. 10 καὶ et πάλιν om. P.
12 μαλακρολάλους P: μαλακοὺς B. φιλοκτίστας καὶ κακολίμους P. 13 ἱεροτά-
των P. 14 μεταλαμβάνουσιν B. τιναν P. τιμώμενοι H. 15 βιβλίῳν P. τε om.
B. 17 μᾶλλον B An.: μεγάλους P. ἔχοντας P. δὲ P: εἰσι B. 18-20 Mutavit B
(p. 225, 1-2). 18 ἀνατέλει ἀπὸ τῆς ποιητικῆς ὥρας P; corr. ex An. 20-21 καὶ
πόλεις καὶ ἔθνη om. B. 22 ὅλη τῷ κόσμῳ om. B. ὅλη P. 23 ἢ καὶ μᾶλλον
φανερώτερον ὑπάρχει om. B. οὗτοι ἢ (sic) γενόμενοι P: ἐκείνοι B. 24-25 ἀνα-
τέλλοντος — ἐνδοξότατοι καὶ om. B. 25 καὶ (alt.) om. P. ἀνθρώπων om. B.
26 ἰσομοιρήσει P. παρανατεῖλει P. 28-29 ὁ Ἀντάρης B. 29 κατ' ἰσομοιρίαν —
μοίρας ιγ' κ' om. B. οἰσομοιρίαν P. 29-30 ἄμφο B. 30 κύκλῳ εἰσίν P: κείν-
ται B. 30-p. 181, 2 οὕτως μὲν οὖν — δύνανται] διὰ τοῦτο συμπερίδοξοι οἱ
οὕτως γεννώμενοι ἐν τε τοῖς ἔμοις καὶ ἐσπερίοις κλίμασι τῆς γῆς B.

δυτικά μέρη τῆς οἰκουμένης καὶ περὶ τὰ ἀνατολικά καὶ <περὶ> τὰ ἄλλα
 κλίματα δοξάζονται καὶ μέγα δύνανται. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ Ἀντάρως κατ'
 αὐτὸ τὸ κέντρον <τὸ> δύνον γαμοστολικῶ τὸπῳ εὕρισκόμενος ποιεῖ,
 καθὼς προείπομεν, διὰ γυναικείων προσώπων μεγάλας εὐτυχίας καὶ
 5 κληρονομίας· καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες τῶν οὕτως γεννωμένων περιβλεπτοί
 μὲν καὶ πάνυ πλούσιαι γίνονται, οὐ πολυχρόνιοι δέ, ἐπειδὴ οὗτος ὁ
 Ἀντάρης εὐθέως δύνει, ὡς προείπομεν, ἐν τῷ γαμοστολικῷ τὸπῳ
 εὕρισκόμενος. ὁ δὲ λαμπρὸς τῶν Ὑάδων ὠροσκοπῶν καὶ ἔχων τὸ
 ποιητικὸν τῆς τοῦ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης ἐνεργείας ποιεῖ τοὺς οὕτω
 10 γεννωμένους περιθύμους καὶ θερμοὺς πάνυ περὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ
 ἀδιαφόρους περὶ τὰ ἀφροδίσια. φύσει γὰρ αὐτὸς ὁ τόπος τῶν Ὑάδων
 ἀνατέλλων ἦτοι οὗτος ὠροσκοπῶν ἀπὸ μοίρας ιβ' κ' ἕως ιγ' κ' ἐμπαθεῖς
 περὶ τὰς ἡδονὰς ποιεῖ καὶ ἐπισήμους μᾶλλον καὶ εὐειδεῖς καὶ καλοτρα-
 χήλους.

15 Ἰδικῶς δὲ καὶ τινα ζῦδια καὶ ἀστέρες τῶν ἀπλανῶν ἐν τῷ περὶ
 θεῶν τὸπῳ καὶ ἐν τῷ ὑπογίῳ μοιρικῶς εὕρισκόμενοι ἢ καὶ ὠροσκο-
 ποῦντες μεγάλας βοηθείας διὰ θεῶν [ἢ δι'] ἐπιφανείας ἢ δι' ὄνειρων
 παρέχονται τοῖς γεννωμένοις· ὁ μὲν γὰρ Σκορπίος οὕτως εὕρισκόμενος
 καὶ μάλιστα περὶ μοίρας κη' ιγ', ἔνθα ἔστιν ὁ λαμπρὸς τοῦ Ὀφιοῦχου,
 20 δι' ἐπιφανείας ἢ δυνάμεως Ἀσκληπιακῆς ἢ Σαραπιακῆς¹ <ἢ>
 ἰατρῶν ἀρίστων συναστρίας θεραπεύει τοὺς οὕτω γεννωμένους· ὁ δὲ
 τοῦ Στάχυος τῆς Παρθένου, ὅς ἐστιν τοῦ Ζυγοῦ περὶ λεπτῶν κ', [αὐτὸς]
 οὕτως εὕρισκόμενος διὰ Μητρὸς θεῶν ἢ Κόρης ἢ Ἀφροδίτης

1 περὶ suppl. ex An. 2 δοξάζονται| Krollii coniecturam (An., p. 203, 19) confir-
 mat P. 2-3 αὐτὸς δὲ — ποιεῖ] διὰ γὰρ τὸ εἶναι τὸν Ἀντάρην ἐν τῇ δύσει ποιεῖ B.
 τὸ δύνον An.: δύνων P. 4 γυναικίων προσώπων P: γυναικῶν B. 5-6 τῶν
 οὕτως — πολυχρ. δὲ] αὐτῶν πλουσιώταται μὲν ἀλλ' οὐ πολυχρόνιοι B. 5 γενο-
 μένων P. 6 οὗτος om. B. 7 ὡς προείπομεν om. B. 8 εὕρισκόμενος P: κείμενος B.
 λαμπρὸς om. P. 8-10 καὶ ἔχων — περιθύμους καὶ] ποιεῖ διὰ τὸν Ἄρην καὶ τὴν
 Ἀφροδίτην (cet. om.) B. 9 τὴν ... ἐνεργητικὴν P; corr. ex An. 10 γενομένου
 P. 11 διαφόρους P. καὶ φύσει αὐτὸς P. οὗτος B. 12 ἀνατέλλων ἦτοι om. B.
 κ' corr.: μ' P et B (nam ια' An. + 1° 20 = ιβ' κ'). 13 ἐπισήμους B et An.: ἐπισιν
 οὐδὲν sic P. καὶ μᾶλλον εὐηδεῖς P (εὐειδεῖς suppleendum apud An.). 13-14 καὶ
 καλοτραχήλους om. B. 15 ss. cf. An., p 210, 1 ss. 15 καὶ om. P. 15-16 ἐν —
 τόπῳ] ἐν τῷ θ' B. 16 ἢ ἐν τῷ ὑπὸ γῆν An. 17 ἢ δι' P et An.: om. B. An ἢ δαι-
 μόνων? 18 τοῖς γενομένοις P: om. B. 19 κη' ιγ' P: κζ' An: om. B. ἔστιν]
 ἐκεῖνος P. 20 δι' ἐπιφαν. — σαραπιακῆς om. B. ἢ ex An add. 21 ἀρίστων B:
 ἀριστον P; om. An. τοὺς οὕτω γεννωμένους om. B. γινόμενος P. 22-23 τῆς
 Παρθένου — εὕρισκόμενος om. B. 22 τοῦ Ζυγοῦ περὶ λεπτῶν κ' P: περὶ τὴν κθ'
 μοῖραν An. αὐτὸς om. An. 23-p. 182, 1 διὰ Ἄφροδ.: ἢ K. ἢ τῆς M. τ. θ. ὑγείας
 ἀποτελεῖ B. 23 διὰ Μητρὸς An: διάμετρος signo astrol. P.

¹ De his deis et illis qui postea nominabuntur, vide quae in *Catal.*, V, p. 210 ss. adnotavimus.

ἡ Ὑγείας ἐπιφανείας ἀποτελεῖ· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγρουμένου Διδύμου μοῖρα κζ' εὕρισκόμενος, ὡς προείπομεν, ἐν τῷ περὶ θεῶν τόπῳ ἢ ἐν τῷ ὑπογεῖμ κέντρῳ ἢ ὕροσκοπῶν δι' Ἐρμοῦ ἢ Τελεσφόρου ἢ Ἀπόλλωνος τὰς βοηθείας ποιεῖ· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου Διδύμου, ὃς ἔστιν ἐπὶ τῶν κ' λεπτῶν τοῦ Καρκίνου οὕτως 5 εὕρισκόμενος καὶ μάλιστα ἐπὶ νυκτερινῶν γενέσεων δι' Ἡρακλέους ἢ Διοσκόρων βοηθείας ἢ ἐπιφανείας παρέχεται· καὶ ὁ λαμπρὸς δὲ τοῦ Κυνὸς Διδύμων κα' κ', ἐν οἷς προεῖπον τόποις εὕρισκόμενος, καὶ μάλιστα ἐπὶ νυκτερινῶν γενέσεων ἀπὸ Ἐκάτης ἢ Ἀνούβιδος ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἄρεως ἢ καὶ τὰς διὰ στοιχείων ἢ πυρὸς ἢ αἵματος ἢ ἀποτροπιασμῶν 10 βοηθείας ἢ ἐπιφανείας παρέχεται· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς Λύρας διὰ Ἀπόλλωνος ἢ Ἐρμοῦ, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Αἰτόκερω καὶ οἱ Ἐριφοὶ καὶ ἡ Αἶξ, ἐφ' ὧν προεῖπον τόπων εὕρισκόμενοι, διὰ Πανὸς ἢ καὶ Ἐρμοῦ τὰς βοηθείας καὶ τὰς ἐπιφανείας ποιοῦσι, μάλιστα ἕαν καὶ τῶν ἀγαθοποιῶν τις τοὺς προειρημένους τόπους ἐπιθεωρήσῃ. 15

Καὶ ἕκαστος δὲ τῶν πλανητῶν κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτοῦ φύσιν ἐπὶ τῶν προδεδιηλωμένων τόπων εὕρισκόμενος καὶ μάλιστα οἱ ἀγαθοποιοὶ τὰς βοηθείας καὶ ἐπιφανείας ποιοῦσι κατὰ τὰς τῆς φύσεως αὐτῶν δυνάμεις, καὶ ὁ Κρόνος δὲ ἐπὶ ἡμερινῶν γενέσεων τὰς ἰδίας ἢ καὶ τὰς διὰ Πλούτωνος καὶ Ποσειδῶνος ὄψεις καὶ βοηθείας παρέχεται καὶ 20 ἔξ ἀντιπαθείας τῶν ἰδίων βοτανῶν καὶ τῶν ἄλλων θεραπείας παρέχεται· ἐπὶ δὲ τῶν νυκτερινῶν γενέσεων καλῶς κείμενος τὰς διὰ τετελευτηκότων προσώπων ἢ ἐπισημασιῶν καὶ δεισιδαιμονιῶν παρέχεται καὶ ὁ Ἄρης δὲ τὰ τῆ ἑαυτοῦ φύσει ἑοικότα παρέχεται καὶ τοῖς μὲν νυκτερινοῖς ὠφέλιμα, φοβερά δὲ τοῖς δι' ἡμέρας γεννωμένοις καὶ ἐναντία 25 καὶ βλαβερά.

1 ἡ Ὑγείας ἐπιφανείας ἀποτ. P: ὑπαυγος ὑγείας ἀποτελεῖ An. κεφαλῆς An., B: κάλης P, errore librarii ut vid. Urna enim est Aquarii. 2 μοῖρα κζ' P: ὃς ἔστιν περὶ τὰς κζ' μοίρας αὐτῶν An. ὡς προεῖπωμεν sic P: πρό ζ' μοιρῶν An. 2-3 ἐν τῷ θ' B qui sequentia omisit usque ad μάλιστα v. 6. 3 ἡ ὕροσκοπῶν δι' An.: ὕροσκοποθντος δὲ P. 4 τὰς οπι. P. 4-5 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομ. Διδύμου om. P. ἐπὶ τῶν κ' λεπτῶν οὐ τοῦ Καρκίνου P: ἐπὶ τῆς κθ' μοίρας αὐτῶν An. 6 ἐπὶ ν. γενέσ.] νυκτὸς B. Ἡρακλέα P. 6-7 ἡ ἡμέρας Διοσκοῦρων B: unde ἢ ἐπὶ ἡμερινῶν διὰ correxi, vix recte. 7 παρέχει An. 8 Κυνὸς ὁ παρανατέλλων τῆ κ' μοῖρα τῶν Διδύμων καὶ An. ὁ δὲ Κύων ἐν τῷ θ' καὶ μάλιστα νυκτὸς B. 9 ἐκάστης P. 10-11 τὰς δι' εὐχῆς βοηθείας παρέχεται καὶ παρακλήσεως B. 10 διαστοιχείων sic P: διὰ θυσιῶν An. 12 ἡ ἔροφιη sic P. 13 Αἶξ om. spatio relicto P. ἐφ' ὧν — εὕρισκόμενοι] ἐν τῷ θ' B. πόνος P. 14-15 παθοποιῶν P. 17 παθοποιοὶ P. 18 καὶ ἐπιφανείας om. B. 19 ἡμερινῆς γενέσεως An.: ἐπὶ ἡμέρας B. 20 πλάτωνος P. 21 ἐν ἀντιπαθείας P. θεραπειῶν P. 22 ἐπὶ — γενέσεων] νυκτὸς δὲ B. κακῶς An. 23 ἐπισήμων P, An.: γυναικῶν ἐπισήμων B: corr. δυσειδαιμονίων An.: δυσιδαιμόνων P: om. B. 24 τὰ om. P. τὰ οἰκεία τῆ ἑαυτοῦ φύσει δωρεῖται B. 24-26 καὶ τοῖς μὲν ἐν νυκτὶ ὠφέλιμα καὶ φοβερά, τοῖς δὲ ἐν ἡμέρα γεννωμένοις ἐναντία καὶ βλαβερά An.: καὶ νυκτὸς μὲν ὠφέλιμα, ἡμέρας δὲ φοβερά καὶ ἐναντία καὶ βλαβερά B. 25 νυκτερινῆς ὀφειλεῖ P. τῆς — γινομένης P.

νθ'. Περὶ σχημάτων Σελήνης καθολικῶν.

Σελήνη Σκορπίω ἢ Ἰχθύσιν ἢ Καρκίνω Κρόνου καὶ Ἄρεως ἰσομοίρων αὐτῇ ὄντων λεπρούς ἢ ἔλεφαντιῶντας ποιεῖ ἢ φαρμάκω ἀναιρεῖ. Σελήνη μετὰ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἐν ὑστέραις μοίραις τῶν Ζυθίων 5 κυλλοὺς ἢ χλωλοὺς ποιεῖ. Σελήνη ἀπόστροφος τοῦ ὠροσκόπου ποιεῖ τοὺς γεννηθέντας ἑαυτοῖς τὰ ἐναντία φρονεῖν. συνόδου καὶ πανσελήνου οἱ κύριοι κακοδαίμονοῦντες ἐκπτώτους ποιοῦσι. Σελήνη μεστὴ ἐν Ἰχθύσι πάντοτε τὸν πατέρα προαναιρεῖ τῆς μητρός. Σελήνη ἐν Τοξότη πάντοτε ἀδελφοὺς ἀναιρεῖ. Σελήνη καὶ Ἥλιος ἐν τῷ ζ' ἢ ιβ' 10 Κρόνου καὶ Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ ἐπικέντρων ὄντων δίχα Διὸς ἢ Ἀφροδίτης κυνανθρώπους ἢ κυνοβρώτους ποιοῦσι. Σελήνη καὶ Ἀφροδίτη ὁμοῦ ποιοῦσι ῥευματιζομένους συχνῶς τοὺς ὀφθαλμούς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ μαλακοὺς καὶ μιγνυμένους δυσὶν ἀδελφαῖς ἢ μητρὶ καὶ θυγατρὶ. Σελήνη καὶ Ἑρμῆς τετράγωνοι ἢ διάμετροι ἢ συνόντες ποιοῦσι 15 ψεύστας καὶ ἄρπαγας τῶν ἀλλοτρίων, εἰ δὲ καὶ Ἄρης παρῆ, πλαστογράφους ἢ φιλοφαρμάκους ἢ δρομεῖς. Σελήνη διαμετροῦσα τὸν ἴδιον οἰκοδεσπότην φυγάδας, ἀτίμους, μετανάστας, Ξενιτεύοντας. Σελήνη συνοδικὸν ἢ διχότομον ἢ ἀμφίκυρτον ἢ πανσέληνον ἢ δευτέρως ἀμφίκυρτον ἢ δευτέρως διχότομον σύνδεσμον ποιουμένη καὶ ὑπὸ κακοποιῶν ἀκτινοβολουμένη σίγη ἢ πάθη ποιεῖ. Σελήνη ὑπογείω τὴν μητέρα 20 ἀγενῆ ἢ σεσινωμένην ποιεῖ· εἰ δὲ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης αὐτῆς ἀποκλίνει, δούλην. ἂν δὲ καὶ συνάπτῃ κακοποιῶ, βιωθθάνατος ἔσται.

1 P(arisinus) 2425, f. 116r; Parisinus 2506 (= 10 = A), f. 12r; Venetus 7 (= B), f. 103. Titulum ex epitom. *Catal.*, VIII, 3, p. 109, 1 recepi: Κλήματα (καθολικά P: περὶ καθολικῶν σχημάτων τῆς Σελήνης (καὶ τῶν add. A) δωδεκαημορίων τῶν ἀστέρων AB (cf. infra cap. ξ'). 2 Καρκίνω P: Διδύμοις (signo astr.) AB. 2-3 Κρόνου — ὄντων] Κρόνος καὶ Ἄρης ἰσομοιροῦντες αὐτοὶ P. 3 ἔλεφαντιότας P. φαρμάκω AB: φαλλακρούς P. ἀναιρεῖς B. 4 μετὰ AB: σὺν P. 5 κουιλοὺς P. ποιεῖ om. AB. 5-7 σελήνη — κύριοι P: ἀπόστροφος δὲ τοῦ ὠροσκόπου ἑαυτοῖς ἐναντία φρονούντας (φρονούντα A) τῆς προγενομένης συζυγίας οἱ οἰκοδεσπῶται AB. 8 ἐν alter. om. AB. 9-11 Eadem fere supra p. 127, 21-23. 10 καὶ bis om. AB. ἐπικ. ὄντων P: κεκεντρωμένω AB. 11 ἢ om. P. ἢ κυνοβρώτους] finis hexametri? ποιοῦσι om. A, ac sic deinceps. 12 συχνῶς P: πυκνῶς A: πυκνοὺς B. 13-14 δὲ γίνονται καὶ μαλακοὶ καὶ τὰς μίξεις ποιούμενους (sic) πρὸς δύο ἀδελφὰς ἢ μητέρα καὶ θυγάτρα P, circumlocutione usus. 14 κατὰ διόμετρον ἢ τετράγωνον σινόνταις P. ἢ om. B. 15 καὶ om. A. Post παρῆ] ποιεῖ add. P. 16-17 διάμετρος τῷ ἴδιω οἰκοδεσπότη AB. 17 ἢ φυγ. P. Ξενιτεύοντας om. AB. 18 συνοδικὴ ἢ πανσεληνιακὴ B: συνοδικὸν ἢ πανσεληνιακὸν A: συνοδικῶν P. 18-19 ἢ δυχοτόμων ἢ ἀνθηκέρτων ἢ πανσελίων ἢ δευτέρως ἀνθηκέρτων ἢ δευτέρως ἀνθηχωτόμων (θη in di corr.) P: ἢ διχότομον ἢ ἀμφίκυρτον cet. om. AB. 20 ἀκτινοβολουμένη P: ὀρωμένη AB. 20-21 Σελήνη — ποιεῖ om. B. 20 σελήνη ὑπογείω AB (sign. astr.): σελήνη ὑποτριταίαν P; cf. p. 149, 28 ss. 21 ἢ A: καὶ P. 22 δούλος B. κακοποιῶν P. βιωθθάνατος (sic) P.

ξ'. Περί δωδεκατημορίων.

Ἐάν τὸ τῆς Σελήνης δωδεκατημόριον τρίγωνον αὐτῇ γένηται, ἐνδόξους σημαίνει· ἐάν δὲ εἰς τὸ διάμετρον, ἐναντίον αὐτὸ καὶ ἄδοξον. ἐάν τὸ τῆς Σελήνης δωδεκατημόριον εἰς τὸ ἑαυτῆς διάμετρον ἐμπέσῃ ἐν τετράποδι ζωδίῳ, ἐπιμαρτυρήσῃ δὲ ὁ τοῦ Ἄρεως, θηριοβρώτους ποιεῖ. ἐν δὲ τοῖς ἀνθρωποειδέσιν, ὑπὸ ληστῶν ἀναιρουμένους ποιεῖ. εἰ δὲ νυκτὸς εἶη ἡ γένεσις, ποιεῖ ἐμπράκτους καὶ γενναίους. ἐάν δὲ πρὸς τὸν τοῦ Κρόνου, ἔσται ἡ μήτηρ ὑποτακτικὴ ἢ ἀλλόφυλος καὶ αὐτὸς δὲ ὑποταγήσεται. αἱ δὲ μεγάλα γενέσεις διαπίπτουσι τοῦ βίου, μάλιστα νυκτὸς. ἐάν δὲ πρὸς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ πέσῃ, λογίους, πεπαιδευμένους· ἐάν δὲ πρὸς Δία, σεμνοὺς, ἰσοθέους· εἰ δὲ πρὸς Ἀφροδίτην, προσφιλεῖς, ἰλαροὺς, εὐφροσύνους· εἰ δὲ πρὸς Ἥλιον, εὐδιανοήτους, ἰσοθέους, περὶ τῶν θειῶν καὶ κοσμικῶν ζητοῦντας καὶ λέγοντας. ἐάν δὲ εἰς τὸ μεσουράνημα μετὰ κακοποιῶν, φυλακῆς πείραν λήψεται καὶ μεταβολὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ὄψεται, ἐάν εἰς τὸ τετράγωνον αὐτῆς, αὐτὸς ἑαυτῷ σύμφωρος· ἐάν δὲ εἰς ἐκεῖνον ὅπου Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη, ἀγαθόν. ἐάν δὲ Κρόνου τὸ δωδεκατημόριον εἰς τὸ ἴδιον τρίγωνον ἐμπέσῃ, ἄδοξον· εἰ δὲ σύμφωνος πρὸς τὴν Σελήνην καὶ τὸν Ἥλιον γενήσεται, γενέσεις εἰς πρόσωπα βασιλέων ἔσονται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀπάντων, ἐάν οὕτως ἐμπίπτῃ τὰ δωδεκατημόρια, τὸ αὐτὸ σημαίνει. ἐάν τὸ τοῦ Κρόνου καὶ τὸ τοῦ Ἄρεως δωδεκατημόριον εἰς τόπον τῆς Σελήνης ἐμπίπτῃ ἢ τοῦ Ἥλιου, οὐ καλόν. ἐάν δὲ εἰς τὰ ἴδια τρίγωνα ἐμπίπτῃ

1 P, f. 116^v; A, f. 13; B, f. 103^v. Titulum om. A; cf. supra, cod. v^o adnot.: ἰβ' μόριον τῆς Σελήνης B. 2 ἐάν om. AB. τρίγωνον P: ἐάν τετράγωνον AB. 3 ἐνδοξον AB. εἰ δὲ διάμετρον ἄδοξον AB cel. om. Post ἄδοξον haecce praebent AB, quae infra (v. 13-22) aliter expressa in P inveniuntur: ἐάν μεσουρανοῦν, κακοποιόν, ἅμα φυλακῆς πείραν λήψεται καὶ μεταβολὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον. ἐάν ἐνθα Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη, ἀγαθόν: τὸ τοῦ Κρόνου δωδεκατημόριον, εἰ εἰς τὸ ἴδιον τρίγωνον ἐμπίπτει, ἄδοξον [ἀδ. om. A], εἰ δὲ συμφωνεῖ ὁ Κρόνος πρὸς Σελήνην ἢ ὁ Ἥλιος, ἐνδοξον. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλανήτων (ἀστέρων A) πάντων. ἐάν τὸ τοῦ Κρόνου ἢ Ἄρεως δωδεκατημόριον εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἥλιου ἢ τῆς Σελήνης ἐμπίπτει, κακόν. 4 ἐάν post δωδεκ. transp. AB. 5 ἐπιμαρτ. — Ἄρεως P: ὀρίωντος Ἄρεως AB. 6 ποιεῖ om. AB. 6-7 εἰ δὲ νυκτὸς εἶη P: νυκτὸς δὲ AB. 7 ἡ γένεσις ποιεῖ om. AB. καὶ om. P. 8-9 καὶ αὐτὸς ὑποτ. om. AB. 9 ὑπο(τα)γήσεται (τα dubium) P. αἱ δὲ μ. γ. διαπ. τοῦ βίου P: τὰς δὲ μεγάλας γενέσεις ἐκπτώτους ποιεῖ AV. 10 εἰ δὲ πρὸς Ἑρμῆν AB. πέση AV: ἢ P. λογικούς AB. 11 πρὸς δὲ Δία AB. 11-12 εἰ δὲ πρὸς — ἰσοθέους om. B. 11 εἰ δὲ πρὸς P: πρὸς δὲ A. 11-12 προσφιλεῖς post εὐφροσύνους transp. A. 12 εἰ δὲ πρὸς P: πρὸς δὲ A. 13 περὶ τὸν θεόν καὶ κοσμικῶν ζητοῦντος καὶ λέγοντος P: περὶ τὰ φεία lac. 3 litt. βιωτικ(ά) ζητικούς A: περὶ τὰ θεία ζητητικούς B. 13-22 ἐάν δὲ εἰς τὸ μεσουρ. — οὐ καλόν. Hic om AB, partim supra inveniuntur, cf. ad v. 3. 14 μεταβολῆς codd. 15 ἐπὶ τὸ χεῖρον AB. πτωχ(οὺς) P. 15-16 συμφύσους P: corr. 17 ἄδοξον om. P: ex AB suppl. (cf. v. 3). 18 γενεῖται P. γεν(έσεις) P: om. AB. 19 ἐπὶ om. P: ex AB suppl. 20 ἐμπίπτει P. 22-p. 185, 1 τὰ δωδεκ. αὐτ. εἰς τ. Γ. τρίγ. ἐμπίπτῃ (ἐμπίπτει B) AB.

τὰ δωδεκατημόρια αὐτῶν, τὰ ἀγαθὰ μείζονα ποιεῖ· θεώρει δὲ πότερον ἀγαθοποιῶν ἢ κακοποιῶν. ἂν εἰς τὸ ὠροσκοποῦν Ζῦδιον ἐμπίτη, ἐπὶ τέκνοις λυπηθήσονται καὶ νοσεροὶ γίνονται. ἂν δὲ εἰς τὸ δυτικόν, κινδυνεύσουσι κρίσεισι καὶ πτώσεισι καὶ ὀφθαλμιαῖς· ἂν εἰς τὸ μεσου-
 5 ράνημα, ἐγκοπὰς ἔχουσιν ἐν ταῖς δόξαις· ἂν δὲ εἰς τὸ ὑπόγειον, ὑπὸ κρυφίμων τόπων ὀχλοῦνται. τὰ παραπλήσια ποιεῖ καὶ τὸ τοῦ Ἄρεως δωδεκατημόριον· ἂν τὸ τοῦ Κρόνου δωδεκατημόριον εἰς τὸν τόπον τοῦ Διὸς ἐμπίτη, διαφορὰν ἔξει πρὸς ἠγούμενον· ἂν δὲ εἰς τὸν τοῦ Ἄρεως, ἐν κρίσεισι πολλαῖς ἔσται· ἂν δὲ εἰς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἐπὶ τέκνοις
 10 καὶ ἀδελφοῖς λυπηθήσεται· ἂν δὲ εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης, ἐπὶ γυναικὶ λυπηθήσεται· ἂν <δὲ> εἰς τὸν τοῦ Ἥλιου, τὰ πατρικὰ χρήματα βλάπτει ἢ αὐτὸν τὸν πατέρα κακοποιεῖ· ἂν τὸ τοῦ Ἄρεως δωδεκατημόριον, εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης τόπον ἐμπέση, μοιχὸς ἔσται· ἂν εἰς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἰδίοις ἢ ἀδελφοῖς διάφορος ἔσται· ἂν εἰς τὸν τοῦ Ἥλιου,
 15 ἀπὸ πυρὸς κίνδυνον ἔξει καὶ ἀπὸ τραύματος ἢ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἂν τὸ τοῦ Ἑρμοῦ δωδεκατημόριον ἐμπίτη εἰς τὸν τοῦ Διὸς, χρήματα πιστευθήσεται καὶ διὰ λόγων ἢ γραμμάτων προκόψει καὶ ὑπερέχοντι συσταθήσεται· ἂν δὲ εἰς τὸν τῆς Σελήνης, οὐκ ἔσται ἐμπαίδευτος, αἰεὶ δὲ ἐν γράμμασιν καὶ λόγοις ἔσται· ἂν δὲ εἰς τὸν τοῦ Ἄρεως [ἢ εἰς τὸν
 20 τοῦ Ἑρμοῦ] ἢ εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης, πολλοὺς ψόγους ἔξει διὰ γυναῖκα καὶ πρεσβυτέραις ἢ δούλαις ἐπιμιγήσεται.

1 καὶ τὰ ἀγ. AB. θεώρει A : θεωρῆ P : θεωρία B. Deest aliquid? 1-2 πρότερον ἀγαθοποιοῦ ἢ κακοποιοῦ P. 2 εἰς τὸν ὠροσκοπὸν πίτη AB. 3 λυπουμένους καὶ νοσώδεις AB. γίνονται om. AV. δὲ om. AB. δυτικόν P : Ζῦδιον AB. 4 κινδυν. κρισι. κ. πτ. κ' ὀφθ. P : πτώσεις ἢ ὀφθαλμιαῖς AB. 5 ἐγκοπὰς ἔχουσιν P : ἐγκόπτοντας B : ἐγκοπτύντας (γχο corr.) A. δὲ om. AB. ὑπόγειον P : δυτικόν AB. 5-6 ὑποκρυφίμων A : ὑποκρυφίμων P : ὑποκρυφίων B ; corr. 6 ὀχλοῦντας codl., corr. 7 τὸν om. P. 8 πίτη P : πίπτει B. διαφορὰν (φ corr.) A : διαφωρὰν P. ἔξουσιν ἠγούμενων AB. ἂν P : εἰ AB. 9 ἐγκρίσει P. ἔσονται AB. δὲ om. P. εἰς om. AB. 9-10 τέκνων καὶ ἀδελφῶν λυπηθήσονται AB. δὲ om. P. 10 εἰς τὸν τῆς P : εἰς A : om. B. 11 λυπηθήσεται om. AB. δὲ suppl. εἰς ἡλιον AB. 11-12 τὰ πατρικὰ — κακοποιεῖ P : ἐπὶ τοῖς πατρικοῖς (πατρίοις B) ἢ τοῖς πατράσιν AB. 12 τὸ τοῦ Ἄρ. ἂν P. δωδεκατημόριον om. AB. 13 τὸν τῆς scr. : τῆς P : om. AB. Ἀφροδίτην (sign. astr.) AB : Ἀφροδίτης τόπον P. ἐμπέσει P : πέση AB. μοιχοῦς ποιεῖ AB. τὸν τοῦ om. AB. 14 ἰδίοις ἢ ἀδ. διαφώροις ἔσται P : ἀδελφοῖς ἢ οικείοις (οἰκίοις A) διαφόρους AB. τὸν τοῦ om. AB. 15 ἢ τραύματος κινδυνεύσει AB. ἢ AB : καὶ P. 16 πέση AB : ἐπιπίπτει P. τὸν τοῦ om. AB. 17 πιστευθήσονται AB. ἢ om P. προκόψουσι AB. 18 συσταθήσονται AB. τὸν τῆς om. AB. οὐκ ἔσται ἐμπαίδευτος om. AB. 19 δὲ om. A. ἔσονται καὶ λόγοις AB. 19-20 εἰς τὸν τ. Ἄ. ἢ εἰς τ. τ. Ἐ. ἢ εἰς τ. τ. Ἀφρ. P : εἰς Ἑρμῆν ἢ Ἀφροδίτην (sign. astr.) AB cet. om. ἢ εἰς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ del. 20 ψόγους πολλοὺς ἔξουσι AB. 21 ἐπιμηγείσεται P : μιγήσονται AB.

Ξα'. Καθολικά σχήματα περῑ σινῶν καὶ παθῶν.

Πολλά μὲν οὖν καὶ διάφορα συνεγράψαντο οἱ παλαιοὶ εἰς τὸν περῑ σινῶν λόγον καὶ παθῶν, τὰ δὲ καθολικὰ καὶ ἀναμφίβολα αὐτῶν κατὰ μέρος ὑποτάξω, τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ἐν τοῖς ὑποδείγμασιν αὐτῶν προβαλλόμενος. ὅτι γὰρ οἱ κακοποιοὶ μόνον ἐπίκεντροι ἢ καὶ ἐναπαφε- 5 ρόμενοι ἢ καὶ ἐπιθεωροῦντες τὰ φῶτα σίνη ἢ πάθη παρέχουσι δῆλον. οἱ γὰρ κακοποιοὶ ἀνατολικῶι ὄντες σίνη ποιοῦσι, δυτικοὶ δὲ πάθη. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Σελήνη τὴν ἀπόρροϊαν ἀπὸ τῶν κακοποιῶν μόνων ποιουμένη σίνη ἢ πάθη παρέχει. ὁ δὲ ἔκτος τόπος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ὑπὸ κακοποιῶν μόνων θεωρούμενοι σίνη ἢ πάθη ποιοῦσι· ἐὰν δὲ ὁ κύριος 10 τοῦ Γ' τόπου ὠροσκοπῆ ἐν τροπικῷ Ζηδιῷ, σίνος περῑ τοὺς ὀφθαλμοὺς ποιεῖ. ἐὰν δὲ ὁ Γ' τόπος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἐν καθύγρῳ Ζηδιῷ τύχῃσι ὑπὸ Κρόνου θεωρούμενοι, ἐξ ὑγρῶν ἢ ρευμάτων ἢ δυσεντερῶν ἢ τῶν ὁμοίων τὰς ὀχλήσεις ποιοῦσιν· εἰ δὲ ὑπὸ Ἄρεως, ἀπὸ βλαναίων ἢ Ζεμάτων ἢ τῶν ὁμοίων γίνεται τὰ σίνη καὶ πάθη. ἐὰν οὖν ὁ Ζεὺς κύριος 15 τοῦ ἔκτου τόπου τύχῃ, καὶ ὑπὸ κακοποιῶν μόνων θεωρηθῆ, οἰνοβλαβεῖς ποιεῖ. ἐὰν δὲ ἡ Ἄφροδιτη οὕτως τύχῃ, γυναικομανεῖς ἢ πνευμονικοὺς ποιεῖ· ἐὰν δὲ Ἑρμῆς, κωφοὺς ἢ ἀλάλους ἢ βράγχους ἢ τραυλοὺς ἢ ψελλοὺς ποιεῖ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μετὰ Κρόνου ἢ καὶ ὀρίοις Κρόνου τὸ αὐτὸ ποιεῖ· ὁ δὲ Ἡλιος αὐτοῦ τυχῶν καρδιακοὺς ἢ τυφλοὺς ποιεῖ, ἢ δὲ 20 Σελήνη ἡπατικοὺς ἢ τυφλοὺς· τὰ αὐτὰ δὲ ποιοῦσι κύριοι τυχόντες τοῦ Γ' τόπου ἀπὸ ὠροσκόπου καὶ ὑπὸ κακοποιῶν μόνων θεωρούμενοι

1 P, f. 117^v; A, f. 13; B, f. 103. 1-5 Πολλά — προβαλλόμενοι]; Πολλά μὲν οἱ ἀρχαῖοι συνεγράψαντο εἰς τὸν περῑ σινῶν καὶ παθῶν λόγον, τὰ δὲ κ. καὶ ἀν. τούτων κατὰ μέρος ὑπέταξαν ὅσα ἐκ πείρας μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν AB; cf. *Catal.*, I, p. 145, 28. 3 τῶν παθῶν P. 4 ὑποδείγμασιν] *Exempla quae doctrinam illustrabant hodie desunt. Servantur in Veltii Valentis l. II, cap. 36.* 5 καὶ om. AB. 6 ἢ (ante kai) om. AB. παρέχουσι P: ποιοῦσι AB. 7 οἱ γὰρ κακοποιοὶ — ποιοῦσι] ἀλλὰ ἀνατολικοὶ (ἀνατολικά A) μὲν τὰ σίνη AB. δυτικά A. τὰ πάθη AB. μόνων A: μόνως B: μόνον P; cf. *infra* v. 16, 22. παρέχει P: ποιεῖ AB. 9-10 ὁ δὲ ἔκτος — ποιοῦσι om. B. 10 κακοποιῶν μόνων A: κακοποιῶν μόνου P. ποιοῦσι P: ποιεῖ A. ἐὰν δὲ om. AB. 11 τόπου om. AB. ὠροσκοπῆ seripsi: ὠροσκοπ(ῶν) ut vid. AB: ὠροσκόπου οὖν P. 11-12 σινοὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς AB. 12 ἐὰν δὲ om. AB. καθύγροις Ζηδιῶσι P; cf. v. 11. τύχῃσι P: ὄντες AB. 13 ὀρώμενοι AB. ἐξ AB: ἢ P. δυσεντερικῶν B. 14 ποιεῖ P. ἀπὸ Ἄρ. AB. 15 Ζεμάτων P. γίνονται A: om. P. καὶ πάθη AB: ποιεῖ P. 15 ss. Cf. *supra* cap. de sexto loco, p. 156, 1 ss. 15 ἐὰν οὖν om. AB. ὁ om. P. 16 τόπου τύχῃ om. AB. μόνως B. θεωρούμενος AB. 17 εἰ δὲ Ἄφρ. P. οὕτως τύχῃ om. AB. 18 ποιεῖ om. AB. ὁ om. P. ἢ (primum) om. AB. βραγχίας AB: βρύγχους (γ superscr.) P. 19 μὴν P: μὲν AB. καὶ om. AB. 20 δὲ (prius) om. AB. αὐτῷ A: τοῦτο P. ποιεῖ om. AB. 20 et 21 τυφλοὺς recte, nam Sol et Luna sunt duo oculi caeli (*Rev. de philol.*, XLII, 1918, p. 75, n. 3; cf. *Ptol.*, *Tetr.*, III, 15, p. 149, ed. a. 1553). Item Sol est cor mundi. 21 τυχῶντες (sic) P: ὄντες AB. 22 τόπου ἀπὸ ὠροσκόπου om. AB. ἀπὸ seripsi: ὑπὸ P. μόνως B: μόνον P; cf. v. 8.

Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ἀποστρόφων ὄντων· ὁ Ἄρης κύριος ὦν τοῦ
 4 τ' τόπου ἢ ὠροσκόπου πηροῦς ποιεὶ δίχα Διὸς ἢ Ἀφροδίτης, ἰδίως δὲ
 καὶ αἱ ἐμπεριοχαὶ τῶν κακοποιῶν πρὸς τε τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην
 καὶ τὸν ὠροσκόπον σίνη καὶ πάθη περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ περὶ τὰς
 5 ὄψεις ποιοῦσι.

Μὴ σε λαθέτω, καθὼς προεῖπον, ὅτι οἱ Δίδυμοι ἀντιμετροῦσιν τὸν
 Αἰγοκέρωτα καὶ ὁ Καρκίνος τὸν Τοξότιν κατὰ τὰ ἰσανάφορα, ἀλλὰ
 δὲ καὶ Κριὸς τὴν Παρθένον διαμετρῆ καὶ ὁ Ζυγὸς τοὺς Ἰχθύας κατὰ
 τὰς ἰσοδυναμίας, πολλὰ γὰρ ἀπὸ τούτων πτώματα γίνεται, καθὼς
 10 προεῖπον, ἀπὸ τοῦ νομίζειν αὐτοὺς ἀποστρόφους ἀλλήλων εἶναι. οὐτε
 γὰρ τὰ ὁμόζωνα ἀπαγορεύει τι τῶν συσηματισμῶν. ἔθετο δὲ καὶ
 κλήρον σίνους Δωρόθεος λαμβανόμενον ἡμέρας μὲν ἀπὸ Κρόνου ἐπὶ
 Ἄρεα καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ, καὶ χρῆ
 σκοπεῖσθαι τοὺς ἐπικειμένους τῷ κλήρῳ ἢ τοὺς ἐπιθεωροῦντας τὸν
 15 κλήρον ἢ τὸν τόπον. ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ τριγωνικὸς δεσπότης τοῦ ὑπογείου
 ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος ἢ κακῶς κείμενος δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδί-
 της σίνος ἢ πάθος ποιεῖ. τοὺς φωστήρας ἐπαναφερόμενοι οἱ κακοποιοὶ
 μόνοι ὀφθαλμοὺς ἀδικοῦσιν ἢ ἀμβλυωπῖαν ποιοῦσι. ἡ Σελήνη σύνδεσ-
 μον λύουσα ἀπὸ Ἡλίου ἢ πανσελήνη καὶ ὑπὸ Ἄρεως ἢ Κρόνου βλαπτο-
 20 μένη ὀφθαλμοὺς ἀδικεῖ· ἡ Σελήνη ἐν ταῖς <σινωτικαῖς> μοίραις τῶν
 Ζωδίων τυχούσα καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη σίνη ἢ πάθη ποιεῖ
 μάλιστα περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς· σινωτικαὶ δὲ μοῖραι τῶν Ζωδίων εἰσὶν
 αὐταὶ· Λέοντος μοῖραι ιη' κζ' κη', Σκορπίου ιθ' κέ', Τοξότου α' ζ' η' ιη' ιθ',
 Ταύρου ς' ζ' η' ι', Καρκίνου ἀπὸ μοίρας θ' ἕως ιε', Ὑδροχόου ιη' ιθ', Αἰγο-
 25 κέρωτος ἀπὸ μοίρας κς' ἕως κθ'. ἐν ταύταις ταῖς μοίραις ἡ Σελήνη λή-
 γουσα καὶ βλαπτομένη ὀφθαλμοὺς σινοῖ, μεστή δὲ ἀμβλυωπῖαν παρέχει.
 καὶ ὁ μὲν Ἄρης τὰ σίνη καὶ τὰ πάθη ποιεῖ ἀπὸ πληγῆς ἢ σιδήρου ἢ πυρὸς
 ἢ κρούσματος ἢ πτώματος, ὁ δὲ Κρόνος δι' ὑποχύσεως ἢ ψύξεως ἢ
 γλαυκώσεως ἢ ρεύματος ἢ ἀμβλυωπίας τὸ αἷτιον ποιεῖ· καὶ ἰδίως μὲν

1 κύριος ὦν P: κυριεύων AB. 2 τόπου om. AB. ἢ (ante ὦρ.) AB: καὶ P. Fort.
 ἀπὸ; cf. supra p. 186, 12. ὠροσκόπου δίχα Δ. ἢ Ἀ. πηροῦς (sine ποιεῖ) AB. ἰδίως
 δὲ ser.; cf. v 29: ἤδωσι (sic) δὲ P: ἀλλὰ AB. 3 αἱ ἐμπεριοχαὶ ser.: αἱ περριοχαὶ AB:
 ἐμπερωχὲ P. 4 περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ om. AB. 5 ποιεῖ P. 6-p. 188, 11 Μὴ σε
 λαθέτω — παρασκευάζει ἢ ἰατὰ γίνεται om. AB. 6 προεῖπον] cf. *Catal.*, I, p. 153,
 cap. 16 et supra p. 124, 13 ss. 8 διὰ μετρήν sic P. 11 ἀπαγορεύειν cod. 13 δὲ
 ἐναλλάξ corr.: ἐὰν ἐναλλάξει cod. 14 κλήρῳ corr.: κύκλῳ cod. 14-15 τὸν
 κύριον cod.: corr.; cf. infra p. 188, 12. 16 ἢ κακῶς corr.: ἀκακῶς cod. 17 τοὺς
 φωστήρας accus. pro dativo: cf. *Catal.*, V, 1, p. 208, 5. 19 Ἡλίου signum dubium,
 quod ἡμέρας explicari potest. 20 σινωτικαῖς suppl.; cf. v. 22. 22 ss. cf. *Catal.*,
 VII, p. 111, 19 ss., e codice G(erman.)7 et infra cap. εβ'. 23 ιθ' | θ' G. ιθ' om. G.
 24 θ' | ἐνέα P. 27 ss. Fere eadem repetuntur in fine huius cap. ex Ptolemaeo.
 29 ρευμάτων cod., ποιοῦσι cod. 29 ss. = Ptolem., *Tetr.*, II, 15, p. 152, 24 ss.,
 ed. a. 1553.

ὁ Καρκίνος καὶ Αἰγόκερως < καὶ > Σκορπίος καὶ Ἰχθύες βλαπτόμενοι διὰ τῶν νομῶν ἐμπάθη ποιουῦσι καὶ λειχίωνων ἢ λεπρῶν ἢ χοιράδων ἢ ἐλεφαντιάσεων ἢ συρρίγγων ἢ καρκίνων ἢ ἄλλου τινὸς τῶν τοιούτων. ὁ δὲ Τοξότης καὶ οἱ Δίδυμοι τὰ διὰ πτώματος σημαίνει καὶ ἐπιλήψεων ἢ παρέσεων.

Καὶ ὁ μὲν τοῦ Διὸς ἀνατολικὸς ὦν καὶ ἐπιθεωρῶν τοὺς τὰ σίγη ἢ τὰ πάθη παρέχοντας τὰ μὲν σίγη κρυπτὰ ποιεῖ, τὰ δὲ πάθη παρηγορεῖν εἴωθεν· σὺν δὲ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ ἀπὸ ἰατρῶν τὰς παρηγορίας παρέχει· ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἐπιβλέπων τοὺς τὸ αἴτιον ποιοῦντας διὰ προφάσεων θεῶν καὶ χρησμῶν τὰ μὲν σίγη τρόπον τινὰ εὐμορφα < καὶ > χαρίεντα 10 ποιεῖ, τὰ δὲ πάθη ἀπὸ ἰατρίας θεῶν παρασκευάζει [ἢ] ἰατὰ γένεσθαι.

Φησὶ δὲ Οὐάλης ὅτι δεῖ ἐπιβλέπειν τοὺς ἐπιθεωροῦντας τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ ἂν κακοποιοὶ μόνοι ἐπιθεωρήσωσιν αὐτούς, σίνος ἢ πάθος διδόσιν κατ' ἐκεῖνο τὸ μέλος ἐν ᾧ Ζηδῖω τετύχηκεν ὁ κλῆρος τῆς τύχης ἢ ὁ κύριος αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ 15 φύσιν καὶ καθ' ὃ μέλος κυριεύει, καθὼς ἐξέθετο Οὐάλης ἐν τῷ βω κεφαλαίῳ τοῦ πρώτου βιβλίου. καὶ ἀμφοτέροι ἐάν μὲν ἐν Κρονικοῖς Ζηδίοις τύχωσιν ἢ ὑπὸ Κρόνου θεωρηθῶσι, σίνος διὰ ῥευμάτων ἢ περιψυγμῶν ποιουσί, ὑπὸ δὲ Ἄρεως, ὅσα διὰ τομῶν ἢ καύσεων ἢ τῶν ὁμοίων κατὰ τὸ μέλος ἐκεῖνο ὃ σημαίνει τὸ Ζηδῖον ἔνθα ἔτυχεν ὁ 20 κλῆρος ἢ ὁ κύριος αὐτοῦ.

Ἐάν δὲ ὁ Ἀναβιβάζων ἐν τῷ περὶ σίνους τόπῳ τύχη ἢ καὶ ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσιν, ἀπὸ ὕψους πεσεῖται ἢ εἰς φρέαρ βαθύ ἢ σίνος ἔξει ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ· πολλὰ δὲ καὶ δεσμωθεῖς σινοῦται. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσιν καὶ μηκέτι Κρόνος καὶ Ἄρης 25

1 καὶ suppl. καὶ Σκορπίος in Ptol. deest. 2 τὸν νόμον cod.; corr. ex Ptol. 3 ἄλλο τι cod.; corr. Deest in Ptol. 6 ss. cf. Ptol., l. c. p. 153, 23 et Anonym. anni 379, *Catal.*, V, 1, p. 209, 21 ss. 8 τῷ Ptol.: τὸ cod. 9 ἐπιβλέπων τοὺς corr.: ἐπιβλέποντος cod. προφάσεως Ptol. 10 χρησμῶν Ptol.: χρηστῶν cod. χαρίεντα sic cod.: καὶ ἐπιχαρῆ Ptol. 11 ἢ del. 12 Φησὶ δὲ Οὐάλης ὅτι δεῖ ἐπιβλέπειν AB: καὶ σκόπει P, qui semper de auctoribus tacet; cf. Vett. Val., II, 36 (p. 111, 15 ss.), τὸν θεωροῦντα AB. 13 κύριον PB: κλῆρον A. 13-14 καὶ ἂν ὦσι κακοποιοὶ οὗτοι μόνοι οἱ ὄρωντες (sine αὐτούς) AB. κακοποιοὶ μόνοι] κακοποιούμενοι P. 14 ἢ PA: καὶ B. διδάσας (sic) P: ποιοθαι AB. Ζηδῖον B. 15 ἢ om. A. (ἰδὲν AB. ἑαυτοῦ P. 16 φύσιν om. AB. ἢ καὶ A. καθ' ὧν μελῶν κυριεύη P. 16-17 καθὼς — βιβλίου om. P. 17 τοῦ πρώτου βιβλίου om. B; ἐν τῷ β' κ. τ. πρ. βιβλίου a lectore perperam addita? cf. Vett. Val., p. 109, 27 ss. ἂν P: εἰ AB. 17-18 ἐν κρονικῷ Ζηδῖω B: ἐκ κρονικῶν Ζηδίων A. 18 τύχωσιν P: ὦσιν AB. θεωροῦνται P. διαρημάτων P. 19 ψυγμῶν A: ψυγμάτων B. ἢ καυσ. P: καὶ AB. 20-21 κατὰ τὸ — αὐτοῦ om. AB. 22-24 cf. supra p. 156, 20. 22 δὲ om. AB. ἐν τόπῳ σίνους AB. ἢ om. P. 22-23 ὁ ... ὁ om. AB. 23 τύχωσιν om. AB. πτώσει AB. Post βαθύ] σημαίνει AB. 24 σίνος ἔξει — σινοῦται] ἢ τὰ ὀστά σινοῦνται cel. om. AB. δαισμηθεῖς P; corr. 25-p. 189, 1 τύχωσι — ἐπιθεωρήσωσι] ἀθεωρητοῦ ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως AB.

ἐπιθεωρήσωσι, ἀσινεῖς γίνονται. ἐὰν δὲ ὁ Καταβιβάζων ἐκεῖ τύχη, κακοπάθειαν ἐν νεότητι ποιεῖ· εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτη ἐκεῖ τύχωσιν, πάθος κρυπτόν ἔξουσι. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσιν, ἀσινῆς μὲν ἔσται περὶ τὸ σῶμα, τοὺς δὲ πόδας αἰτιαθήσεται.

- 5 Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα κεφάλαια σινῶν ἀλλὰ μετὰ συσχηματισμῶν τῶν ἀστέρων γινόμενα, ὅσον Σελήνη μεστή ἐν τῷ ζ' τόπῳ πρὸς Ἄρεα φερομένη κατὰ σῶμα ἢ κατὰ διάμετρον κυλλοὺς ποιεῖ ἢ χωλοὺς ἢ ξυλόποδας· Κρόνος δύνων ἐν τῷ ὠροσκόπῳ ἢ ἐν τῷ ιβ' ποιεῖ πάθος περὶ τὸν δακτύλιον. Ἄρης στηρίζων βλάπτει πόδας, ὄμματα δὲ δύνων.
- 10 ὁ Ἄρης ἀκρόνουχος ἐκστατικούς ποιεῖ καὶ συριγγώδεις· ἢ Σελήνη ἔξ ἀποκρούσεως πρὸς Κρόνον φερομένη μετὰ τὴν λύσιν τοῦ συνδέσμου δίχα Διὸς καὶ Ἄφροδίτης ποιεῖ κελεφούς, ἐλεφαντιῶντας, λελωβημένους, ῥευματιζομένους. ὁ Ἄρης ἐν Λέοντι δίχα Διὸς ἢ Ἄφροδίτης σίνη ἢ πάθη περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ἀπὸ στομάχου ἢ σπληνὸς ἢ πλευρῶν. ὁ Ἄρης ἐν
- 15 Παρθένῳ δίχα Διὸς καὶ Ἄφροδίτης ποιεῖ κοιλιακοὺς, αἰμοπτυϊκοὺς. ὁ Ἄρης ἐν Ζυγῷ δίχα Ἄφροδίτης καὶ Διὸς ποιεῖ περὶ τοὺς βουβῶνας σίνος ἢ πάθος. ὁ Ἄρης ἐν Σκορπίῳ δίχα Διὸς καὶ Ἄφροδίτης μάλιστα ὠρονομῶν περὶ τὰ μόρια ἢ τὰ σπλάγχνα ἢ τὰ ἄκρα τὸ σίνος ἢ τὸ πάθος δίδωσι. ὁ Ἄρης ἀπέχων τοῦ Ἥλιου μοίρας πβ' ἔψος ἢ ἐσπέριος
- 20 σίνος ποιεῖ περὶ τὸ σῶμα ἢ βλάβος περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ Κρόνος ἐν τοῖς προειρημένοις ζωδίοις παρῶν ἀποτελεῖ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ κεφάλαια μετὰ συσχηματισμῶν εἶπον οἱ παλαιοὶ καὶ οὐ μονοειδῆ, ταῦτα οὐχ ὑπέταξαν· ὁ Ἄρης καὶ ὁ Κρόνος ἐν τῷ ζ' ἢ ιβ' κρυπτὰ πάθη ποιοῦσιν καὶ καρκίνου ἔλκος παρέχουσιν.

25 Κρόνος καὶ Ἄρης καὶ Ἄφροδίτη καὶ Σελήνη ἐν Ἰχθύσιν ἢ Σκορπίῳ ἢ Καρκίνῳ λέπρας ἢ ἀλφούς ἢ λειχήνας ποιοῦσιν. Ἄφροδίτη * ὠροσκό-

1 ἀσινεῖς γίνονται AB : σίνος ποιοῦσι P. 1-4 cf. p. 156, 23 ss. 1 ἐὰν P : εἰ δὲ AB. τύχη om. AB. 2 τῶν τέκνων ποιοῦσι P : τῶν ἐντὸς ποιεῖ AB; corr. ex p. 156, 25. τύχωσι om. AB. 3 κριθοντ' (ut vid.) ἔξει P. ἐκεῖ τύχωσιν om. AB. 3-4 ἀσινεῖς μὲν γίνονται AB. 4 δὲ om. P. βλαβήσονται AB. 5-6 Εἰσὶ δὲ — ὅσον om. AB. 6 cf. supra loc. VI, p. 156, 9. τόπῳ om. AB. 7 κ. διάμ. ἢ κ. σῶμα AB. 8 Ἐηλόποδας P. Leg. κυλλόποδας? δύνων om. P. ἐν om. A. ιβ' τοῦ ὠροσκόπου AB ποιεῖ πάθος A : ποιεῖ πάθη P : πάθος περιποιεῖ B. 9-10 δύνων δὲ ἀκρόνουχος (om. ὁ Ἄρης) AB. 10 ποιεῖ om. AB. συριγγώδεις sic P. ἢ om. AB. 11 λύσιν AB: κλησ' P. For. ἔκλυσιν. 12 ποιεῖ κελίφους (i dubium) P : om. AB; corr. Deleouri. λωβούς AB. 13 ὁ om. AB. ἐν Λέοντι P : Λέοντι A : Καρκίνῳ B sign. astr. δίχα P : χωρὶς AB. ἢ σίνος P. 14 καὶ σπληνῶν ἢ πλευρᾶς P. 15 ὁ om. AB. 15-16 δίχα Διὸς — ἐν Ζυγῷ om. AB. 16 δίχα P : χωρὶς AB. καὶ om. AB. ποιεῖ om. AB. 16-17 σίνη περὶ τ. β. ἢ πάθος AB. 17 Ἄρης Σκορπίῳ χωρὶς AB. καὶ om. AB. 18 ὠρ(οσκόπῳ) AB. τὸ... ἢ τὸ om. P. 19 ποιεῖ AB. ὁ om. AB. 20 τὸ σῶμα ποιεῖ AB. τὰ δ' αὐτὰ AB. 21 εἰρημένοις AB. ποιεῖ παρῶν AB. 22-23 ἄλλ' ἐπ. — ὑπέταξαν om. AB. μόνον εἶδη P; corr. 23 οὐχὶ πέταξαν P; corr. ὁ ... καὶ ὁ om. AB. 24 ποιεῖ P. 25 Σελήνη P : ἥλιος (sign. astr.) AB. 26 ἢ ... ἢ om. AB. Post Ἄφροδίτη suppleendum, καὶ Κρόνός vel Ἄρης, nam Venus sola non est malefica. 26-p. 190, 1 ὠρ(οσκόπῳ) AB.

πούσα δυσουρίαν ἢ στραγγουρίαν ποιεῖ. ὁ ὤροσκόπος καὶ ἡ Σελήνη ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι ἐπινόσους καὶ ἀσθενεῖς ποιοῦσι τὰς γενέσεις. ἡ Σελήνη καὶ ὁ Ἄρης δύνοντες ὀφθαλμοὺς βλάπτουσι ἢ αἰχμαλώτους ποιοῦσι. ὁ Κρόνος ἐν τῷ ιβ' ἢ ἐν τῷ γ' ἐν καθύγρῳ ζῦδιῳ ἢ τοὺς σπερματικοὺς τόπους σινοῖ ἢ τοὺς πόδας ἢ χρόνιον ἔλκος ποιεῖ.

Πολλοὶ μὲν οὖν ἐπεσημάναντο <ὅτι> οἱ φθοροποιοὶ ἐπιθεωροῦντες τοὺς φωστήρας κατὰ παρουσίαν ἢ διάμετρον ἢ τετράγωνον ἢ ἐν ταῖς ἐπιαναφερομέναις μοίραις ἢ ζῦδιῳ βλάπτουσι τὰς ὄψεις ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς δίχα τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπιθεωρίας καὶ μάλιστα μὲν ἐὰν ἡ Σελήνη λείπῃ καὶ ὁ Κρόνος νυκτὸς ἐπιθεωρήσῃ, μεστὴν δὲ ὁ Ἄρης ἐπὶ ἡμέρας, καὶ πάλιν ὅταν ἐπικέντρων ὄντων τῶν κακοποιῶν οἱ φωστήρες ἐπαναφέρονται· καὶ ὁ μὲν τοῦ Κρόνου τὸ σῖνος παρέχων, καθὼς προκρίται, δι' ἐπιρυματισμῶν καὶ ψύξεως καὶ ἐπιχύσεως ποιεῖ τὰ σῖνη· ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως ἀπὸ πληγῆς ἢ κρούσματος ἢ πυρὸς ἢ σιδήρου ἢ θερμοῦ ρεύματος. μετὰ δὲ Ἑρμοῦ συσσηματισθεῖς καὶ θεωρῶν τὸν Ἥλιον ἢ τὴν Σελήνην ἐν παλαιστραῖς ἢ γυμνασίοις ἢ κακούργων ἐφόδοις.

εβ'. Περὶ μοιρῶν σινωτικῶν ὀφθαλμῶν ¹.

Χαίτη Λέοντος ἀπὸ μοίρας κζ' λγ' ἕως μοίρας κη'.

Κέντρον Σκορπίου Τοξότου μοίρα α' κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως.

Μέτωπον Σκορπίου ἀπὸ μοίρας θ' γ' ἕως μοίρας ι' κράσεως Ἄρεως καὶ Κρόνου.

1 ποιεῖ om. A. ὁ om. P. 2-3 ποιῶσι τὰς γενέσεις om. AB. ποιεῖ cod.; corr. 3 ἢ ... ὁ om. AB. δύνων AB. βλάπτει A. 4 αἰχμαλώτων A : ἐγκυαλώτους P. ὁ om. AB. τοῖς ιβ' B. δωδεκάτῳ P. ἐν τῷ om. AP. 5 χρόνιον P : χειρῶν A. 7-18 πολλοὶ μὲν κ. τ. λ. usque ad finem om. AB. Excerpta sunt ex astrologo Anonymo anni 379, *Catal.*, V, 1, p. 208, 1 ss. 7-8 ὅτι om. cod.: suppl. ex Anon. 11 λείπη corr. : λυπεῖ sic cod., corr. 12 μεστῶς cod. 14 καθὼς προκρίται] cf. supra p. 87, 23 ss., sed Anonymus item habet καθὼς πρόκειται, i. e. « si aster positus est ut supra indicavimus »? 15 Leg. ὑποχύσεως? cf. An., p. 208, 11. 19 P (arisinus 2425), f. 120. Edidi in *Catal.*, V, 1, p. 226, ex codicibus Paris. 2506, f. 11 (= A) et Marciano 335, qui est noster Venetus 7, f. 100 ss. (= B) Μοίραι σινωτικὰ ὀφθαλμῶν AB. 20 Χαίτη] ἔτην P. μοιρῶν P : om. AB. ἕως AB : μέχρι P. μοιρῶν P : om. A. 22 κράσις P. Ἄρεως PA : Διὸς B.

¹ Similia inveniuntur in *Catal.*, VII, p. 111-112 (ex Rhetorio) et V, 1, p. 170 (ex Apomasare) et supra p. 187, 22 ss. Etsi numeri nonnulli corrupti sunt vel perperam a scripore computati, apparet longitudes stellarum, quae hic praebentur, 3° 26' a Ptolemaeo differre, unde efficitur haec circa annum 480 scripta esse. Fortasse ex Iuliani Laodicensis libro hoc capitulum Rhetorius transcripsit; cf. quae *Mél. École française de Rome*, 1918, p. 43 ss. disserui. Attamen ex astrologo Aegyptio haec

- Ἡ ἀκίς τοῦ Τοξότου μοίρα ζ' ν'·
 Ἡ Πλείας Ταύρου ἀπὸ μοίρας ε' λ'· ἕως ζ' η'·
 Τὸ νεφέλιον τοῦ Καρκίνου ἀπὸ μοίρας ι' ἕως ιε'·
 Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Τοξότου μοίρα ι' λ'·
 5 Ἡ κάλπικς τοῦ Ὑδροχόου ἀπὸ μοίρας ιη' ι' ἕως μοίρας ιθ'·
 Ἡ ἄκανθα τοῦ Αἰγόκερω ἀπὸ μοίρας κ' μ' ἕως κθ'·

ξγ'. Περὶ φαλακρῶν.

- Κυρίως μὲν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ Λεοντιανοὶ καὶ Παρθενιανοὶ
 καὶ Σκορπιανοὶ καὶ Τοξιανοὶ φαλακροὶ γίνονται ἢ ἀναφαλαντιαῖοι.
 10 ἰδικῶς δὲ ὅσοι ἔχουσι τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τοῦ δαίμονος ἢ τοὺς
 κυρίους αὐτῶν ἐν Κριῷ φαλακροὶ ἢ ἀναφαλαντιαῖοι γίνονται· ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐν Τοξότη καὶ ἐν Λέοντι καὶ Αἰγοκέρωτι καὶ Σκορπιῷ <καὶ> Καρ-
 κίνῳ· οἱ γὰρ Αἰγοκεριανοὶ μᾶλλον ἀναφαλαντιαῖοι γίνονται.

ξδ'. Περὶ ποδαγρῶν.

- 15 Ὅσοι ἔχουσι τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τοῦ δαίμονος ἢ τοὺς κύριους
 αὐτῶν ἐν τῷ Τοξότη ἢ ἐν τῷ Αἰγοκέρωτι ἢ Ὑδροχῶν ἢ Ἰχθύσι
 ποδαγροὶ ἢ ρευματικοὶ γίνονται μάλιστα Κρόνου αὐτοῖς ἐπιθεωροῦν-
 τος, εἰ δὲ ἐν ἄλλῳ ζωδίῳ τύχη ὁ κλῆρος τῆς τύχης ἢ ὁ κύριος αὐτοῦ
 ὑπὸ Κρόνου θεωρούμενος, καὶ οὕτω ρευματικούς ποιεῖ περὶ τοῦς πόδας

1 ἰακίς P. μοίρας P: om. AB. 2 Ταύρου P: ἡμέρας (signo astrol.) AB. ζ' Γ' AB. 3 Legendum ιβ' ἕως ιε'. 4 μοίρας P: μοίρ' A. ι' λ' Γ' AB: ιη' λ' P. 5 μοί-
 ρας om. B. 7 P(arisinus) 2425, f. 120; cf. *Catal.*, VII, p. 112, 7. 8 (Κ)ύριος cod.
 10 ὅσοι corr.: cf. v. 15: ὡσι cod. 10-11 τοῦ κυρίου cod., cf. *ibid.* 12 καὶ suppl.
 14 P, f. 120: A (= Paris. 2506), f. 14; cf. *Catal.*, VII, p. 112, 8, ubi ποδαγρῶν, πο-
 δαλγίας ubique. Κεφάλαια ποδαγρῶν A. 16 ἐν τῷ ... ἢ ἐν τῷ ... ἢ om. A.
 17-18 Κρόνου — ἐπιθεωροῦντος P: θεωροῦντα Κρόν(ον) A. 18 δὲ om. A. τῆς
 τύχης κλῆρος A. ἢ P: καὶ A. 19 οὗτος A. ποιεῖ περὶ om. A.

hausta esse videntur, nam Aegyptii saepe lippitudinibus laborabant et laborant. Inter ibros medicinales cuius auctorem Hermetem Trismegistum sacerdotes Aegyptii praedicabant, unus exstabat Περὶ ὀφθαλμῶν, teste Clemente Alexandrino (*Strom.*, VI, 37, 3, p. 430, Stähelin). Impios ab Iside obcaecari (cf. *Iuv.*, XIII, 93: « Isis et irato feriat mea lumina sistro »), ab eademque oculos sanari vulgo credebatur (Roussel, *Cultes égyptiens à Délos*, 1916, p. 290). Sed astrologi, ut ex hoc capitulo constat, stellis quibusdam perniciosis huiusmodi morbos induci autumabant. Nec mirum est viros qui instrumentorum nostrorum subsidio destituti intenter stellis observabant, saepe luminum aciem amisisse. Quod contagione quadam fieri credebant « nebulosarum constellationum » (τῶν νεφελοειδῶν συστροφῶν supra *Catal.*, V, p. 208, 17), de quibus eruditissime disseruit Franciscus Boll, *Antike Beobachtungen* [l. c., supra p. 175 adn.], p. 63 ss.

καὶ τὰς χεῖρας, ἑξαιρέτως δὲ Διδύμοις ἢ Καρκίνῳ. — Ζήτει δὲ καὶ ἐν τῷ α' βιβλίῳ Οὐάλεντος ποίων μελῶν κυριεύουσιν οἱ ἑπτὰ ἀστέρες καὶ ὃς ἂν αὐτῶν εὐρεθῆ κύριος τύχης ἢ δαίμονος καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῆ, κατ' ἐκείνο τὸ μέλος τὸ σίνος καὶ τὸ πάθος δίδωσι, καθ' ὃ κυριεύει. εἰ δὲ τύχωσιν οἱ δύο κλήροι καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ἐν τοῖς κυρ- 5 τοειδέσι ζωδίοις, κυρτοὺς ποιοῦσιν. ὁ δὲ Κρόνος ἐν Λέοντι τὸν πατέρα βλάπτει ἀπὸ ποδάγρας ἢ ὑγρῶν ὀχλήσεως ἢ βιοθάνατον ποιεῖ.

Ξε'. Περὶ μαινομένων καὶ ἐπιληπτικῶν.

Ἐὰν ἡ Σελήνη καὶ <ὁ> Κρόνος ὠροσκοπῶσιν, ὁ δὲ Ἑρμῆς δύνῃ κατὰ κέντρον, μαινομένους καὶ φρενοβλαβεῖς ποιοῦσιν, δίχα τῆς τῶν 10 ἀγαθῶν ἐπιθεωρίας. ἐὰν δ' Ἄρης δύνῃ, ὁ δὲ Κρόνος καὶ <ὁ> Ἑρμῆς ὠροσκοπῶσιν δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης, μαινομένους καὶ φρενοβλαβεῖς ποιοῦσιν. ἐὰν ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ὠροσκοπῶσιν, ὁ δὲ Κρόνος δύνῃ δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης, λυσσῶντας καὶ μαινομένους ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ 15 Κρόνος καὶ Ἑρμῆς ὠροσκοπῶσι, ὁ δὲ Ζεὺς δύνῃ, μωροὺς καὶ ἀφρόνους ἢ ἀνοήτους ποιοῦσιν. ἐὰν ἡ Ἀφροδίτη ἐμπεριέχεται ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἐν ἐνὶ ζωδίῳ, τετραγωνίζεται δὲ ὑπὸ Σελήνης καὶ Ἑρμοῦ, ποιοῦσι θεοφορούμενους καὶ φοιβαζομένους καὶ ἐνθέους. ἡ Σελήνη ὠροσκοποῦσα καὶ Κρόνος μεσουρανῶν καὶ Ἑρμῆς δύνων παραπληκτικούς καὶ φρενοβλαβεῖς ποιοῦσι. Σελήνη καὶ Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐπίκεντροι τυχόντες 20 δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ποιοῦσι ληστὰς, κλέπτας, θυρεπανοίκτας· εἰ δὲ καὶ Κρόνος ὦν ἐν τῷ ὑπογείῳ τούτους ἐπιθεωρήσει, τυμβωρύχους ποιεῖ. ἐὰν Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐν τῷ δυτικῷ κέντρῳ τύχωνται, [καὶ] ὑπὸ Σελήνης θεωρούμενοι κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον, ληστὰς, ἀνδροφό-

1 χεῖρας ποιεῖ Α. 1-2 ἐν τῷ α' β. Οὐάλεντος om. P (praef., p. 116); cf. Vett. Val., I, l. 2-5 κυριεύουσιν—κυριεύει] κυριεύει ἕκαστος τῶν ζωδίων· καὶ ὃς ἂν κακῶθῃ, ἐκεῖ ἔσται τὸ σίνος ἢ τὸ πάθος ἐνθα κυριεύει Α. 3 ὡς codd.: ὃς corr. τύχη codd.; corr. 6 κυρτοὶ γίνονται Α. ὁ δὲ om. Α. 7 ὀχλήσεων P et *Catal.*, l. c. SP, f. 120^v; Α, f. 14; cf. *Catal.*, VII, p. 112, 11 ss. Κεφάλαια μαινομένων ἐπιληπτῶν καὶ παρέτων Α. 9 ἢ om. P. ὁ add. ὠροσκοπῆ P: ὠρ' Α. 10 κέντρον P: νύκτα Α; cf. *Catal.*, l. c. μαινομένοι Α. 10-11 γίνονται, εἰ μὴ Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη ἴδιοιεν Α. 11 ὁ om. Α. ὁ Κρόνος P: Κρόνος δὲ Α. ὁ suppl. 12 δίχα P: ἄνευ Α. μαινομένοι P. 13 ποιοῦσιν om. Α. ὁ om. Α. ἢ om. Α. δύνῃ om. Α. 14 δίχα P: χωρὶς Α. καὶ om. Α. μαινομένους ποιεῖ P: μανιωδεῖς Α. ἐὰν δὲ om. Α. 15 ὠρ(ὀσκοποῦντες) Ζεὺς δὲ δύνων Α. 15-16 ἀφρόνους ἢ om. Α. 16 ποιεῖ P. ἢ om. Α. περιέχεται Α. Κρόνου P: Διὸς Α. 17 τετραγωνίζονται codd. 17-18 γίνονται θεοφορούμενοι κ. φοιβαζόμενοι καὶ ἐνθους sic Α. θηβαζω(ένους) P. καὶ ἐνθέους om. P; cf. p. 193, 17. ἢ om. Α. 19 καὶ ... καὶ om. Α. 19-20 παραπληκτικούς καὶ om. Α; cf. *Catal.*, l. c., v. 14. 20 φρενοβλάβους P. ποιοῦσι *Catal.*, l. c.: ποιεῖ P: om. Α. καὶ...καὶ om. Α. ἐπίκεινοι Α. τυχόντες om. Α. 21 καὶ om. Α. ποιεῖ λ. κλ. θυρεπανοίκτας (sic) P: ληστὰι κλέπται Α cel. om. 23 καὶ om. Α. 23-p. 193, 1 εἰ δὲ Κρόνος ἐν τῷ δ' ὦν θεωρήσει αὐτούς, τυμβωρύχους. Κρόνος Ἄρης Ἑρμῆς δύνοντες ὑπὸ Σελήνης δριήμενοι ἐκ τετραγώνου ἢ διαμέτρου ληστὰς ποιοῦσι Α.

νους ποιούσι σταυρουμένους ἢ κρημιζομένους. Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐπικέντροι τυχόντες καὶ ἰσόμοιροι δίχα τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπιθεωρίας ποιούσι ψεύστας, ψευδοκατηγόρους, πλαστογράφους, ἐπιόρκους. ἔάν δὲ Κρόνος καὶ Σελήνη ἐπιθεωρήσωσιν, ποιούσι ῥυπαρούς, γόητας, νεκυομάντεις· ἢ Σελήνη μεστή κατὰ σῶμα ἀπορρέουσα τὸν Κρόνον ἀποπληκτοὺς ἢ μαινομένους ποιεῖ, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τυφλούς. ἀποκρουστικῇ δὲ τὸν Ἄρην κατὰ σῶμα ἀπορρέουσα τὸ αὐτὸ ποιεῖ. ἔάν δ' Ἄρης ὠροσκοπῆ, ὁ δὲ Ζεὺς ἰσομοίρως δύνῃ τῶν ἄλλων ἀποστρόφων ὄντων θεοφορουμένους ποιεῖ. ἔάν δ' Κρόνος διέπη τὴν Σελήνην διαμετρῶν αὐτήν, ἔσται τὸ γεννηθὲν θεοφορούμενον, ἐπιληπτικόν· ἔάν οἱ τριγωνικοὶ δεσπότες τοῦ αἰρετικοῦ φωτὸς διάμετροι τύχῳσι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσιν, ἐπιληπτικούς ποιούσι μάλιστα τοῦ ὠροσκόπου ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρουμένου. ὁ Ἑρμῆς πάντοτε ἀπόστροφος ὦν τοῦ ὠροσκόπου καὶ τῆς Σελήνης ἐπιληψίας ποιεῖ· εἰ δὲ καὶ κακοποιὸς ἐπιθεωρήσῃ, δαιμονιοπλήκτους ποιεῖ. ἢ Σελήνη σύνδεσμον πανσεληνιακὸν ἔχουσα ποιεῖ θεολήπτους, ἐνθέους, φοιβαζομένους· ἔάν δὲ καὶ Ἄρης ἐπιθεωρήσῃ, ποιεῖ δαιμονιοπλήκτους ἢ μαινομένους. ἔάν δ' κύριος τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ δαίμονος ἐν τῷ θ' ἢ τῷ γ' τύχῳσιν ὑπὸ κακοποιῶν ἐναντιούμενοι, ἀποφθεγγόμενοι ἢ μανιώδεις ἢ προγνωστικούς ποιούσι. ἢ Σελήνη συνοδικὴν ἔχουσα φάσιν ἢ πανσεληνιακὴν καὶ ὑπὸ Κρόνου θεωρουμένη δίχα Διὸς ἢ Ἀφροδίτης δαιμονιοπλήκτους ποιεῖ· ἐπὶ δὲ πανσελήνου ὑπὸ Ἄρεως μόνου θεωρουμένη μάλιστα ἐν τῷ Τοξότη καὶ ἐν Ἰχθύσι, ** ὁ μὲν Ζεὺς ἐπιθεωρῶν θεραπείας δίδωσι ἀπὸ ἰατρῶν ἢ διαίτης

1 καὶ om. A. 2-3 ἐπικοινωνοὶ ἰσόμοιροι (sic) μὴ ὄρωντος Διὸς ἢ Ἀφροδίτης ψεύστας, πλαστογράφους A; cf. *Catal.*, l. c., v. 15. 3 πλαστογράφους om. P. 4 ἔάν δὲ καί] εἰ δὲ A : καὶ P. καὶ Σελήνη om. A. θεωρήσει A. ποιούσι om. A. 5 ἢ om. A. κατὰ σῶμα ἀπορρέουσα P : ἀπορρέουσα σωματικῶς A. 5-6 Leg. τοῦ Κρόνου? sed cf. v. 7. 6 ἀποπληκτοὺς A. ποιούσι P : om. A; corr. 7 ἀποκρουστικῇ A : λοιποῦσας (sic) P. ἀπορρέουσα Ἄρην τὸ αὐτὸ A. 8 ἔάν — δύνῃ] Ἄρης ὠροσκοπῶν ἔάν Ζεὺς δίχα ἰσομοίρως A. ἰσόμοιρος P. 9-10 ἔάν δ' — ἐπιληπτικόν om. A. 10 αὐτή P; corr. 11 ἔάν om. A, τρίγωνοι A. τύχῳσι καὶ P : ὄντες A. 12 θεωρηθῶσιν P : ὀρώμενοι A. ἐπιλήπτους (om. ποιούσι) A. 12-13 τὸ ὠροσκόπου — Κρόνου ἢ om. P. 13 ὁ om. A. 14-15 ἐπιληψίας P; cf. *Catal.*, l. c., v. 18 : ἐπιλήπτους A. 15 κακοποιὸς ἐπιθεωρήσει P : κακῶς ἐπιθεωρήσῃ *Catal.*, l. c. : Κρόνος ἢ Ἄρης ὄρα A. 15-16 ποιεῖ. ἢ om. A. 16 σύνδ. πανσ. ἔχουσα ποιεῖ P; cf. *Catal.*, v. 19 : πανσεληνιαζουσα ὑπὸ συνδέσμων A. ἐνθέους A : ἢ καὶ P. 17 φηβαζωμένους (φη ex θη corr.) P, cf. p. 192, 18. ἔάν P : εἰ A. ἐπιθεωρηθῆ P : ὄρα A. ποιεῖ om. A. 18 ἔάν om. A. κλήρου A : κ- (i. e. κέντρον) P. 19 θ' ἢ τῷ om. A. τύχῳσιν om. A. ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως ἐναντιούμενος A. 19-20 ὑποφθεγγόμενος P; cf. p. 194, 4. 20 ἢ (prius) om. P. ποιούσι· ἢ om. A. 21 ἔχουσα φάσιν A : φαῦσιν ποιούσα P. πανσελήνος signo astr. A. καὶ om. A. θεωρουμένη P : ὀρωμένη A. 22 Διὸς ἢ om. A. ἢ corr. : καὶ P. ποιεῖ om. A. πανσελίνου P : συνόδου (sign. astr.) A. 23 μόνου θεωρουμένη om. A. τῷ om. A. ἐν om. P. 24-p. 194, 1 ὁ μὲν Ζεὺς — ἐπικουρίας om. A. 24 lacunam signavi. δητέη P; corr.

ἢ φαρμακείας, ἢ δὲ Σελήνη ἀπὸ χρησμῶν καὶ τῆς τῶν θεῶν ἐπιουρίας. ὁ Ἄρης ἢ <δ> Κρόνος ἐν τῷ ὑπὸ γῆς δαιμονιοπλήκτους ἢ ὑπὸ εἰδώλων φοβεριζομένους¹· εἰ δὲ καὶ Ἄφροδίτη συνῆ, ποιεῖ θεοφορουμένους ἢ ἀποφθεγγομένους. Κρόνος ἢ Ἄρης ἐπικείμενοι τῷ δαίμονι ἢ διαμετροῦντες μανιώδεις ἢ ἐκστατικούς ποιοῦσιν δίχα Διὸς καὶ Ἄφροδίτης·⁵ τὸ δὲ αὐτὸ νόει καὶ ἐπὶ τῶν συνόδων <ἦ> πανσελήνιων. ὁ κύριος τοῦ κλήρου τοῦ δαίμονος ἐναγτιούμενος αὐτῷ ποιεῖ ἀκριτοβούλους, ἐναντιόφρονας, ἀλαζόνας, ὑβριστάς.

Ξγ'. Περὶ ἀσελγῶν καὶ μεθυστῶν καὶ ἐμπαθῶν.

Ἡ Ἄφροδίτη οἴκοις Ἑρμοῦ τοῦ Ἑρμοῦ κακῶς κειμένου παιδεραστὰς¹⁰ ποιεῖ. ὁ κλήρος τοῦ γάμου οἴκοις Ἑρμοῦ, τοῦ Ἑρμοῦ ἐν ἀρσενικῷ ἐπικέντρου ὄντος, τὸ αὐτὸ ποιεῖ. Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐναλλάξαντες τοὺς ἀλλήλων οἴκους ἢ τετραγωνίζοντες ἀλλήλους ἢ διαμετροῦντες παιδεραστὰς ποιοῦσιν. ἢ Ἄφροδίτη Αἰγοκέρωτι ἢ Ἰχθύσιν ἢ Σκορπίῳ ἢ Ταύρῳ ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρουμένη ἀσελγεῖς ποιεῖ, μάλιστα¹⁵ ὕπαυτος. <ἦ> Ἄφροδίτη οἴκοις Κρόνου ἢ Ἄρεως ὑπ' αὐτῶν θεωρουμένη ἀσελγεῖς ποιεῖ. ἢ Ἄφροδίτη καὶ Ἑρμῆς καὶ Ἄρης θεωρήσαντες ἀλλήλους ἀσελγεῖς ποιοῦσι. ἢ Ἄφροδίτη καὶ ἡ Σελήνη ἐν τῷ δύνοντι

1 Leg. ἢ Ἄφροδίτη? cf. supra cap. Ξα', p. 188, 9. χρηστῶν P; corr. 2 ὁ et ἢ om. A. ὁ suprl. ὑπὸ γῆς P: δ' A (i. e. in quarto loco). 3 φοβεριζομένους sic P: δεματουμένους A. σινοῖ P. ποιεῖ om. A. 3-4 θεωφορουμένη ἢ ἀποφθεγγομένη P. 4-6 Κρόνος ἢ Ἄρης — πανσελήνων om. A; cf. *Catal.*, I. c., v. 20 ss. 4 τῶν cum signo daemoneis (i. e. τὸν δαίμονα) P. 6 ἢ suprl. Boll. ἠνίκα ὁ κύριος, *Catal.*, I. c. 7 κλήρου A: κ- (i. e. κέντρου) P. ἐαυτῷ A: ἐαυτὸ P; cf. *Catal.* ποιεῖ om. A. 7-8 ἀκριτοβούλους τὰ ἐναντία φρονούντας P. 8 καὶ ὑμβρηστάς P. 9 P, f. 121'; A, f. 14, cap. Z'; cf. *Catal.*, VII, p. 113, 2-10. Κεφάλαια ἀσελγῶν ἐμπαθῶν μεθύσων (sic) μοιχῶν A. 10 ἢ om. A. ἢ Ἄφροδίτης deinde signum Veneris P. οἴκος A: ἦτις P; corr. τοῦ Ἑρμοῦ om. P. κειμένη P. παιδεραστὰς litteris cryptographicis A. 11 γάμου litt. crypt. A. οἴκος Ἑρμοῦ τοῦ Ἑρμοῦ A: ἦτις Ἑρμ(οῦ) ὁ Ἑρμ(ῆς) (signis astr.) P. 12 ἐπικ(έντρου) ὄντος A: ἐπικέντρος P. καὶ om. A. 12-13 τοῖς οἴκοις ἀλλήλων P. 13 τετραγωνήσαντες ut vid. A. ἀλλήλων ἢ διαμετρίσαντες P: τετράγωνοι ἢ διάμετροι (signis astr.) ἀλλήλοισι A. 13-14 τὸ αὐτὸ ποιοῦσι A. 14 ἢ om. A. Σκορπίῳ P: signum dubium A. 15 ὀρωμένη A. ποιεῖ om. A. 16 ὑπαύτους P. ἢ add. οἴκου A. ὑπ' P: ἐπ' A. 17 ἀσελγεῖς P: τὸ αὐτὸ A. ἢ ... καὶ ... καὶ om. A. 17-18 θεωρήσανταις (sic) ἀλλήλους P: ἀλλήλους ὀρώντες A. 18 ποιοῦσι om. A. ἢ ... καὶ ἢ om. A. δύνοντι P: δ' A (i. e. ὑπογεῖψ).

¹ Fuit, opinor, ἀπὸ εἰδώλων φοιβαζουένους (cf. supra pp. 192, 18; 193, 17), quod aliis verbis dicit Vettius Valens, p. 112, 34 (νεκρῶν εἰδωλοποιητάς); cf. p. 67, 5; 113, 16, Kroll. Necromantios producunt malefici planetae in imo medio caelo, quia ibi collocabantur inferi (cf. supra p. 149, n. 1), unde umbras elicere ars magorum pessima docebat. — Vide etiam supra p. 182, 22 praedictiones per mortuos.

τὰς μὲν γυναῖκας ἀσελγείς ποιοῦσι, τοὺς δὲ ἄνδρας μαλακοὺς, πλέον
 δὲ εἰ καὶ ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρηθῶσιν. ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη
 πρὸς ἀλλήλους τρίγωνοι μοιχικούς, πολυτόλμους ποιοῦσι τοὺς ἄνδρας,
 μάλιστα δὲ τὰς γυναῖκας. ἡ Ἀφροδίτη ὑπὸ γῆν ἐν ἀρσενικοῖς ζῴδιοις
 5 πολυφύγους γυναῖκας ποιεῖ· ἐὰν δὲ στηρίζη, μαλακοὺς. ὁ Ἄρης τὴν
 Ἀφροδίτην ἰσομοίρως θεωρῶν κατὰ τρίγωνον ἢ τετράγωνον ἢ διάμε-
 τρον ἐν τροπικοῖς ζῴδιοις καὶ ἀλλήλων τὰ δωδεκατημόρια ὑποδεξάμε-
 νοι ἢ ἐπιθεωρήσαντες, ποιοῦσι μεθυστάς, μοιχοὺς, ἀναστάτους· εἰ δὲ
 Κρόνος ἐπιθεωρήσῃ, ποιεῖ κιναίδους, ἀσελγείς, μάλιστα ἐν θηλυκοῖς
 10 ζῴδιοις. ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ ἕκτῳ παιδεραστάς ποιεῖ· ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ
 ἐνάτῳ κακίστη πρὸς γάμον τοῖς ἀνδράσιν, ταῖς δὲ γυναῖξιν ἀγαθή.
 ὁ Ἄρης ἐν τῷ ἐνάτῳ κακὸς ὑπάρχει. ἡ Σελήνη δὲ ὠροσκοποῦσα καὶ ἡ
 Ἀφροδίτη ἐν τετραπόδοις ζῴδιοις τὰς μὲν γυναῖκας ἀσελγοπύγους
 ποιοῦσιν, τοὺς δὲ ἄνδρας λείκτας καὶ αἰσχροποιούς.

15 ΖΖ'. Περὶ τόπων καὶ μοιρῶν ἀσελγοποιῶν καὶ ἐμπαθῶν.

Ὁ ὠροσκόπος Κριοῦ μοίραις ιγ' ιδ' κβ' κδ' κζ' κη' λ' ἐμπαθεῖς καὶ
 ἀσελγείς ποιεῖ. ὁ ὠροσκόπος Ταύρω, μοίραις αὐτοῦ τῶν Ἰάδων, ἀπὸ
 μοίρας ιβ' ἕως ιζ', ὠροσκόπος Λέοντι ἀπὸ μοίρας κε' ἕως λ', ὠροσκόπος
 Αἰγοκέρωτι ια' ιβ'· ἐπὶ τούτων τῶν μοιρῶν δέον παρατηρεῖν τὸν ὠρο-
 20 σκόπον καὶ τὸν δύνοντα καὶ τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν Σελήνην καὶ τὸν
 κλῆρον τῆς τύχης καὶ τὸν κλῆρον τοῦ γάμου καὶ τοῦ ἔρωτος. καὶ τόποι
 μαλακοποιοὶ εἰσὶν αἱ τελευταῖαι μοῖραι Κριοῦ, Λέοντος, Τοξότου. οἱ οὖν

1 ποιοῦσι om. A. 2 ἢ καὶ P: εἰ A. Ἄρεως ἢ Κρόνου P. ὁ ... καὶ ἡ om. A.
 3 πρὸς ἀλλήλους τρίγωνοι P: signum trigoni A. μοιχικούς (sic) πολλυτό-
 μους P: πόρνους A; corr. Delcourt. 3-5 ποιοῦσι τοὺς — μαλακοὺς om. A.
 5 ss. cf. *Catal.*, l. c., v. 8 ss. ὁ om. A. 6 θεωρῶν — διάμετρον P: ὄρων διά-
 μετρος ἢ τετράγωνος (signis astr.) A. 7 ἐν τροπικῶν ζῴδιω A. καὶ om. A.
 7-8 ὑποδεξάμενων P: δεξάμεναι (vel -va) A: ἐπιδεξάμενοι *Catal.*, l. c. 8 θεωρή-
 σαντες A. ποιοῦσι om. A. μεθήσους sic P, sed cf. p. 194, 9. ἀναστάτους P: om.
 A: ἀνουστάτους *Catal.*, v. 10. 8-9 εἰ δὲ Κρ. ἐπιθεωρήσει P: Κρόνου δὲ ὄρωντος
 A. 9 ποιεῖ om. A. κιναίδες A: καινεδ' (sic) P. μάλιστα om. A. 9-10 θηλυκῶ
 ζῴδιω A. 10 ἢ om. A. ἕκτῳ P: Γ' A. παιδεραστάς litt. crypt. A. ποιεῖ ἢ om.
 A. 11 ἐνάτῳ P: ε' A. κακίστη e corr. P. 12 ὁ om. A. κακῶς P. ὑπάρχει P:
 ἔστι A. 12-14 ἡ Σελήνη — αἰσχροποιούς om. A. Ante v. 8 transp. *Catal.* (l. c., v. 5)
 rectius, ut vid. 13 Post ζῴδιοις] ἦγουν Κριῶ Ταύρω Λέοντι Αἰγοκέρωτι add.
Catal., l. c. ἀσελγοφύγους P; dubitanter corr. *Catal.* habet ἀσελγείς. 14 κλέπτας
 P et *Catal.*; corr.; cf. p. 196, 6; 197, 7. 15 Tit. om. A, qui sequentia cum praecedentibus coniungit; cf. *Catal.*, l. c., v. 10-17 et Anonym. a. 379 in *Catal.*, V, 1,
 p. 206, 15 ss.; *Maximi rel.*, p. 108, 25. 16 ὁ om. A. Κριοῦ A: ἕως P; *Catal.* ιγ' ιδ']
 ιδ' ιδ' sic A. κη' P: κα' A. 16-17 καὶ et ποιεῖ om. A. 17 ὁ om. A. Ταύρων P.
 μοῖραι P. αὐτοῦ om. A. τῶν om. P. 19 δέον P; *Catal.*: δεῖ A. 20 τὸν δύνοντα
 P *Catal.*: τὸ δ' A. 21 γάμου et ἔρωτος litt. cryptogr. A. καὶ om. A. 22 εἰσὶν]
 signum Geminorum A. τελεταὶ P. Κριοῦ] signum Mercurii A. οὖν om. P.

ἄροσκοπηθέντες ταύταις ταῖς μοίραις μαλακόσωμοι γίνονται ἢ κιναιδίζοντες τοῖς ἤθεσιν.

Ξη'. Περὶ δεκανῶν ἀσελγοποιῶν ¹,

Ἐν οἷς ἡ Ἀφροδίτη. Ἡ Ἀφροδίτη ἐπιτυχούσα Κριοῦ δεκανῶ πρώτῳ ἀσελγεῖς ποιεῖ καὶ ἀθεμιτοφάγους καὶ ἀθεμιτογάμους καὶ ἀρρητοποιούς 5 καὶ λείκτας καὶ ψογιστὰς καὶ ἐμπαθεῖς καὶ ἀρρενοκοίτας καὶ ἄρπαγας γυναικῶν· ἀγαθοποιηθεῖσα δὲ οὐχ οὕτως φαύλη. Ἀφροδίτη Διδύμων δεκανῶ δευτέρῳ παραιρέτης καὶ ἀποκλίνασα ἀρρενοκοίτας, λάγνους, αἰσχρούς, ἀμφικόρως συναπτομένους· μοιχικούς καὶ ἐπιμανεῖς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ἀφροδίτη Λέοντος δεκανῶ πρώτῳ κακῶς κειμένη ποιεῖ 10 ἔρωτικούς, κακογάμους, ἀρρητοποιούς· ἢ καὶ ἀρρητοποιῶν γυναικῶν <δῶρα> λήψεται καὶ πολυκοίνων. Ἀφροδίτη Λέοντος δεκανῶ τρίτῳ κακῶς κειμένη ποιεῖ μοιχούς, ἄρπαγας γυναικῶν· Ζημιωθήσονται δὲ καὶ ἀτυχήσουσι διὰ γυναικῶν. Ἀφροδίτη Ζυγοῦ δεκανῶ πρώτῳ ἀσελγεῖς

1-2 κιναιδίζονται sic P: κιναιδοι A; cf. *Catal.*, I. c., v. 17. 3 P, f. 122; A, f. 14', qui haec cum praecedentibus coniungit. Similia ex cod. Monacensi [= G(ermanico) 7] edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 115. « Antiochi [rectius Rhetorii] inter capitula numero 18' signatum in Vindob. 3, f. 53'; item in Cantabrig. Trin. O. 7, 39, s. XVII, part. III, f. 9 invenitur, ubi inscribitur Π. δ. ἀσ. ἐν οἷς ἡ Ἀφροδίτη καὶ οἱ λοιποὶ Ἀντιόχου » [Boll]. Titulum om. A. 4 ἐν οἷς ἡ Ἀφρ. om. AG. Ante Ἀφροδ. (prius) signum Veneris P. ἢ alter. om. PA. ἐπιτυχούσα om PA. δεκανῶ α' Κριοῦ G. 5 ποιεῖ om. A. καὶ ἀθεμιτοφάγους om. AG. 5-6 καὶ ἀθεμιτογ. — ψογιστὰς om. G. καὶ λύπτας καὶ ψογιστὰς P: om. A; corr. Legendum ψογιστούς? Sed cf. infra p. 197, 8. 6 ἐμπαθεῖς AG: ἐπιπαθεῖς P. ἀρρενοκοίτας litt. crypt. A. 6-7 καὶ ἀρρενοκ. — φαύλη] καὶ ἄρσενας ἐπιμανομένους G cet om. 7 φαύλοι P. 8 δευτέρῳ P: β' AG ac sic semper deinceps. παραιρέτης — ἀρρενοκοίτας om. G. ἀρρενοκοίτας litt. crypt. A. λαγνούς ποιεῖ G. 9 αἰσχρούς] Leg. αἰσχροποιούς sicut *Catal.*, V, 1, p. 206, 23? cf. tamen p. 197, 1. ἀμφικόρως om. G. συναπτομένους om. AG. μο(υ)σικούς ut vid. P: μοιχούς A, qui post ἀφροδίσια transp. ἐπιμανεῖς AP: κατωφερεῖς G. 9-10 πρὸς τὰ ἀφροδ. om. A. 10 Ἀφροδίτη A: ἐν δὲ PG. κακῶς κειμένη om. G. ποιεῖ om. A. 11-12 ἀρρητοποιούς — πολυκοίνων om. G. ἢ καὶ — πολυκοίνων] ἢ γυναικῶν μαχλάδας λαμβάνοντας fors. recte A. 12 δῶρα dubit. suppl. πολλύκων P; cf. infra p. 197, 12. Ἀφροδίτη Παρθένου δεκανῶ γ' A: ἐν δὲ τῷ τρίτῳ P: ἐν δὲ γ' δεκανῶ G: i. e. Leonis. 13 κακῶς κειμένη om. G. ποιεῖ om. A. 13-14 Ζημιωθήσονται — διὰ γυναικῶν om. A: καὶ ὑπὸ γυναικῶν ἀτυχήσει G. 14 ἀτυχήσωσι P. Ἀφροδίτη A: ἐν δὲ PG. δεκανός A.

¹ Haec ex TEUCRO BABYLONIO hausit Antiochus vel Rhetorius, qui ipse dicit in cap. Διδασκαλία πῶς δεῖ ἀποτελεσθαι γενέθλια (Paris. 2506 [= 10], f. 22r): Εἶτα Ζῆται τὰ δεκανικὰ ἀποτελέσματα ἄροσκοπού Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ τῶν ε' ἀστέρων καὶ τῶν κλήρων (τὸν κλήρον cod.) κατὰ Τεῦκρον τὸν Βαβυλώνιον. Cuius originis indicium servatur verbis διὰ τὸν Τράγον τὸν παρανάτελλοντα sc. Ζυγῶ (p. 198, 17): Haedus signum est « sphaerae Barbarae » quod secundum Teucrum Librae consurgit (*Catal.*, VII, 204, 7 ss.). — Similia praebat liber ἱερομαθηματικῶν Hermetis Trismegisti, quo fonte fortasse Teucrus usus est; cf. *Catal.*, V, 1, p. 209, 9 et *Revue de philol.*, XLII, 1918, p. 106 ss.

ποιεῖ καὶ αἰσχροῦς, περὶ τὰς ὀρέξεις ἐπιμανεῖς. Ἀφροδίτη Σκορπίου δεκανῶ πρώτῳ κακῶς κειμένη καὶ ἀποκλίνουσα ποιεῖ ὑπὸ αἰσχροποιῶν βλαπτομένους καὶ φεύγοντας διὰ γυναῖκα. Ἀφροδίτη Τοξότου δεκανῶ τρίτῳ κακῶς κειμένη ποιεῖ αἰσχροποιούς, διὰ γυναικῶν δυστυχοῦντας
 5 καὶ εἰς ἐρήμους τόπους ἢ θάλασσαν πλεῦσαι χάριν γυναικός, καὶ ἔπαισχος ἔσται. Ἀφροδίτη Αἰγοκέρωτος δεκανῶ πρώτῳ κακῶς κειμένη ποιεῖ ἀσελγεῖς, αἰσχροῦς καὶ τὰ παρὰ φύσιν πράττοντας, λείκτας ἢ ψογιστάς. Ἀφροδίτη Αἰγοκέρωτος δεκανῶ δευτέρῳ κακωθεῖσα ποιεῖ μοιχοῦς, ψογιζομένους ἢ καὶ ἐπὶ ξένης διὰ γυναῖκα ἢ μετὰ γυναικός καὶ
 10 ἐν θαλάσῃ δεινὰ ὑπομένοντας. Ἀφροδίτη Ὑδροχόου δεκανῶ τρίτῳ κακωθεῖσα ποιεῖ πολυκοίνους, ῥυπαροῦς. Ἀφροδίτη Ἰχθύων δεκανῶ τρίτῳ κακουμένη ποιεῖ πολυκοίνους, μοιχοῦς, ἐπιμανεῖς ταῖς μίξεσιν.

ΕΘ'. Περὶ Ἡλίου. Ὁ Ἥλιος Κριοῦ δεκανῶ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῶ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ καὶ Σκορπίου δεκανῶ πρώτῳ καὶ Ἰχθύων
 15 δεκανῶ πρώτῳ καὶ τρίτῳ ποιεῖ ἀσελγεῖς καὶ μαλακοῦς.

ο'. Περὶ Σελήνης. Ἡ Σελήνη Κριοῦ δεκανῶ τρίτῳ μαλακοῦς καὶ ἀσελγεῖς καὶ ἐμπαθεῖς ποιεῖ καὶ Λέοντος δεκανῶ τρίτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῶ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῶ τρίτῳ καὶ Ὑδροχόου δεκανῶ τρίτῳ καὶ Ἰχθύων δεκανῶ πρώτῳ.

20 οα'. Περὶ Κρόνου. Κρόνος Κριοῦ δεκανῶ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῶ

1 ποιεῖ — ἐπιμανεῖς om. A : ποιεῖ καὶ ἐπὶ τ. ὀρ. ἐπ. G. Ἀφροδίτη A : ἐν δὲ PG. 2 κακῶς — ἀποκλίνουσα om. G. ποιεῖ om. A. 2-3 ὑπὸ αἰσχροπ. βλαπτομ. καὶ φεύγοντας διὰ γυναῖκα A : αἰσχροποιῶν βλάβην γυναικῶν PG. 3 Ἀφροδίτη A : ἐν δὲ τῷ P : ἐν δὲ G. 4 κακῶς κειμένη om. G. αἰσχροποιούς διὰ γυναικῶν δυστυχοῦντας A : ποιεῖ ἀτυχεῖσθαι διὰ γυναῖκα PG. 5 καὶ εἰς — γυναικός om. AG. 5-6 καὶ ἐπ. ἔσται om. A. 6 Ἀφροδίτη A : ἐν δὲ PG. κακῶς κειμένη om. G. 7 ποιεῖ om. A. αἰσχροῦς] Leg. αἰσχροποιούς? cf. p. 196, 8. καὶ τὰ P : καὶ ταῦτα G : τὰ A. 7-8 λικτάς ἢ ψωγηστάς sic P : om. AG; cf. supra p. 196, 6 et infra v. 9 ψογιζομένους. Sunt fellatores et cinaedi. 8 Ἀφροδίτη Αἰγοκέρωτος δεκ. A : ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ (β' G) δεκανῶ PG. κακωθεῖσα om. G. ποιεῖ om. A. 9-10 ψογιζομένους — ὑπομένοντας om. A : πόρνους cet. om. G. 9 ψογιζομένους P. ξένους P. 10 Ἀφροδίτη Ὑδροχόου A : ἐν δὲ τῷ Ὑδροχό(ω) PG. 11 κακωθεῖσα om. G. ποιεῖ om. A. πολυκοίνους A : πολλυκύνους P (cf. v. 12 et p. 196, 12) : om. G. ῥυπαροῦς PG : αἰσχροποιούς A. Ἀφροδίτη Ἰχθύων A : ἐν δὲ Ἰχθύσι (signo astr.) PG. 12 κακουμένη om. G. ποιεῖ om. A. πολλυκύνους P : om. G. καὶ ἐπιμ. G. ἐπιμανεῖς ταῖς μίξεσιν (μοῖξαισιν P) PG; γυναικομανεῖς A. Leg. ἐπὶ ταῖς μ. ? 13 ΕΘ'] Numeri capit. in P additi sunt manu posteriore. Titulos Περὶ Ἡλίου, Περὶ Σελήνης etc. om. AG. Revera sequentia cum praecedentibus unum tantum caput efficiunt; cf. summarium *Catal.*, VIII, 3, p. 109, 14. ὁ om. AP. 13 Κριοῦ] Σκορπίου A. Post τρίτῳ] ποιεῖ (ποιεῖ om. P) μαλακοῦς καὶ ἀσελγεῖς (v. 15) transp. PG. ἐν Ζυγῷ G. 15 ποιεῖ om. A. 16 ἢ om. AP. τρίτῳ] γ' AG : πρώτῳ P. 16-17 μαλακοῦς — ποιεῖ om. A; cf. v. 15. 17 καὶ om. P. Post τρίτῳ] καὶ Ἰχθύων δεκ. α' (v. 19) transp. G. καὶ Λέοντος δεκ. γ' post Pisces v. 19 transp. A. Αἰγοκέρωτος G : Παρθένου PA. 18 δεκ. γ' GA : δεκανῶ πρώτῳ P. Post v. 19 versus quosdam capituli vZ', Πινακτικὴ ἐπισκ. supra p. 120, 20 ss. inseruit G.

πρώτῳ καὶ τρίτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῶ πρώτῳ καὶ τρίτῳ ἀσελγεῖς ποιεῖ.

οβ'. Περὶ Διός. Ζεὺς Κριοῦ δεκανῶ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῶ πρώτῳ καὶ τρίτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῶ πρώτῳ καὶ τρίτῳ <ἀσελγεῖς ποιεῖ>.

ογ'. Περὶ Ἄρεως. Ἄρης Κριοῦ δεκανῶ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῶ πρώτῳ καὶ τρίτῳ τὰ αὐτὰ σημαίνει.

οδ'. Περὶ Ἑρμοῦ. Ἑρμῆς Ζυγοῦ δεκανῶ πρώτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῶ πρώτῳ <τὰ αὐτὰ σημαίνει>.

οε'. Περὶ ὠροσκοποῦ. Ὀροσκόπος Κριοῦ δεκανῶ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῶ πρώτῳ καὶ τρίτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῶ πρώτῳ ἀσελγεῖς καὶ ἥδυπαθοῦντας ποιεῖ.

Ὁ Κλήρος τῆς Τύχης καὶ τοῦ Δαίμονος καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ἐν ἀσελγεῖ Ζωδίῳ ἐμπεπτωκότες μαλακοῦς καὶ ἀσελγεῖς ποιοῦσιν.

οϚ'. Περὶ Ζωδίων ἀσελγῶν. Ἀσελγῆ δὲ Ζωδία εἰσιν Κριός, Ταῦρος, Λέων, Αἰγόκερως ἀπὸ μέρους δὲ Ἰχθύες καὶ Ζυγὸς διὰ τὸν Τράγον τὸν παρανατέλλοντα ¹.

[Ἀφροδίτη ἐν ἀρσενικῷ Ζωδίῳ καὶ οἴκῳ ἢ ὀρίοις Ἑρμοῦ παιδεραστάς ποιεῖ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἑρμῆς οἴκοις ἢ ὀρίοις Ἀφροδίτης τὰ αὐτὰ <ποιεῖ>. Ἀφροδίτη ἐπίκεντρος καὶ ἐν θηλυκῷ Ζωδίῳ ὑπὸ Ἄρεως θεωρουμένη δίχα Ἑρμοῦ φιλογυναίους ποιεῖ, μάλιστα δὲ ἐσπέριος.]

1 α' καὶ γ' A (καὶ superscr.) : τρίτῳ P : γ' G. 1-2 ἀσελγεῖς ποιεῖ PG : τὰ αὐτὰ σημαίνει A. 4-5 ἀσελγεῖς ποιεῖ suppl. 6 τρίτῳ P : γ' A : α' G. 6-7 Ζυγ. δεκ. πρ. κ. τρίτῳ P : Ζυγοῦ δεκανῶ α' A : Αἰγοκέρωτος δεκανῶ α' G. 7 τὰ αὐτὰ σημαίνει om. PG. 8-9 De Mercurio tacent AG. 9 τὰ αὐτὰ σημαίνει suppl. 10 καὶ om. A. 11-12 ἀσελγ. καὶ ἥδυπ. ποιεῖ PG : ἀσελγεῖς ποιοῦσιν A. 14 εἰς ἀσελγῆ Ζωδ(ιον) πεσόντες A. ἀσελγεῖς ἢ μαλακοῦς (sine ποιοῦσιν) A. 15 De titulo cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 109. 16 et de re *Maximi reliquias* ed. Ludwich, p. 108, 25; *Catal.*, I, p. 166, 7. δὲ om. P. 16 καὶ Ἰχθ. A. 16-17 διὰ τὸν Τράγον τὸν παρανατέλλοντα P : διὰ τὸν παρανατέλλοντα Τράγον A : om. G. 18-21 Haec postea addita esse videntur, nam de Venere supra p. 196, 4 ss. Rhetorius egit. 18 καὶ om. A. 18-19 παιδεραστάς P : lift. cryptogr. A : ἀσελγεῖς G. 19-20 ἀλλὰ δὴ — τὰ αὐτὰ ποιεῖ om. G. 19 ποιεῖ ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ om. A. οἴκῳ AG. τὰ αὐτὰ A : om. P. 20 ποιεῖ suppl. ἐπί κέντρῳ G. καὶ om. AP. 21 ὀρωμένη A. δίχα Ἑρμοῦ om. G. φιλογυνεῖους (vel -γυν-) P : γυναικομανεῖς A : πρὸς φίλτρον ἐγείρει τοὺς ἔρωτας καὶ ἐπιχαρεῖς G, fors. recte. μάλ' ἐσπερία ante γυναικομ. transp. A. δὲ om. P.

¹ Signum « sphaerae Barbarae », cf. supra p. 196, n. 1 et Boll, *Sphaera*, p. 48, 23; p. 295 ss.

οζ'. Καθολικὰ σχήματα βιαιοθανάτων.

Κλῆρος ἀναιρέτου ἀπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου τοῦ ὠροσκόπου ἐπὶ
 Σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ· ἡ Σελήνη
 ὀρῶσα τὸν κλῆρον τοῦ ἀναιρέτου βιαιοθανάτους ποιεῖ, χεῖρον δὲ ἔαν ἡ
 5 Σελήνη εὐρεθῆ ἔν τοῖς μελοκοπουμένοις ζῳδίοις· ὁ κύριος τῆς
 προγενομένης συνόδου ἢ πανσελήνου ἀπόστροφος ὦν τοῦ ἰδίου οἴκου
 καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος· ἢ συνοδοπανσέληνος ἢ προγενομένη
 ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενη μόνων· ἔαν ὁ κύριος τοῦ ὠροσκόπου ἢ
 10 τοῦ κλήρου τῆς τύχης ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος εὐρεθῆ· ἔαν ὁ πρῶ-
 τος τριγωνικός δεσπότης τοῦ ὑπογείου κέντρου κακῶς πέσῃ καὶ ὑπὸ
 κακοποιῶν θεωρηθῆ δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης. — Κλῆρος θανάτου
 ἀπὸ Σελήνης ἐπὶ τὸν ὄγδοον τόπον τοῦ ὠροσκόπου ἐπὶ ἡμέρας καὶ
 νυκτὸς· καὶ ὅπου ἂν ἐκπέσῃ ὁ κλῆρος, σκόπει τοὺς ἐπιθεωρουντας·
 ἔαν γὰρ κακοποιὸς μόνος ἐπιθεωρήσῃ τὸν κλῆρον, βιαιοθανάτους ποιεῖ.
 15 Ἄλλως κατὰ Κριτόδημον¹. ὁ ὀριοκράτωρ τοῦ δύνοντος κέντρου
 κακοποιὸς ὦν καὶ ὕπαυγος ἐν ταῖς τοῦ Ἥλιου μοίραις τυχῶν ἐκ δόλου
 καὶ ἔξ ἐνέδρας τὸν θάνατον σημαίνει, ἔξαιτος δὲ ὦν βιαιοθανάτους
 ποιεῖ καὶ φανερώς ἀποθνήσκοντας. ὁ ὀριοκράτωρ τοῦ δύνοντος κακο-
 20 ποιὸς ὦν καὶ στηρίζων ἢ ἀναποδίζων ἀπὸ σίνους καὶ φαρμάκων ἢ τραυ-
 μάτων ἀναιρεῖ. ὁ ὀριοκράτωρ τοῦ δύνοντος κακοποιὸς ὦν καὶ ἐν ἀνθρω-
 ποιιδέσιν ζῳδίοις ὦν καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος ἔξ ἀνθρώπων
 τὸν θάνατον ποιεῖ, ἐν δὲ παρύγροις ζῳδίοις ἀπὸ ὑγρῶν, ἐν δὲ θηριωδέσιν

1 P = Paris. 2425. f. 123^v; A = Paris. 2506 (= astrol. 10), f. 15. βιαιοθανά-
 των σχήματα A. Formas contractas populares βιθανατος, βιοθανασία ubique
 adhibuit P; cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 109, 17 et *Thes. l. Lat. s. v.* «Biothanati». 2 λήρος
 (κ omisso) P. τοῦ ante οἴκ. om. P. 3 νυκτὸς P: εἰ A. ἢ οἰμ. A. 4 ὠροσκοποῦσα
 P. κλῆρον corr.: κύριον codd. βιοθανασίας P. 5 εὐρεθῆ P: ἡ A. μελοκοπου-
 μένοις scripsi: cf. *Catal.*, I, p. 165, 3; 166, 9: μελοκοπουμένοις A: μελλωκοπιμέ-
 νοις P. 5 ss. cf. Vett. Val., II, 40, p. 126, 2 ss. Kroll. 7 κακοποιῶν A συνοδοπ.
 ἢ προγεναμένη P: προγενομένη συζυγία A. 8 μόνων θεωρούμενη A. ἔαν ante
 ὑπὸ transfert A. κύριος om. P. 9 θεωρούμενος εὐρεθῆ P: θεωρήται A. 10 τοῦ
 ὑπογείου κέντρου P: τοῦ δ' A. 11 καὶ οἰμ. A. 11-14 κλῆρος θανάτου — ποιεῖ]
 τὸν ἢ σκόπ(ει) τίνας ἐστὶ καὶ τίς αὐτῷ ἐπικεῖται καὶ οὕτως στοχάζου A. 12 ἐπὶ]
 ἀπὸ P; corr. 13 ἂν] ἔαν P; corr. 15 Ἄλλως — Κριτόδημον om. P. δύνοντος
 κέντρου P: ζ' A. 16 ὕπαυγος om. P. μοίραις om. A. 17 καὶ ἔξ ἐνέδρας om. A.
 σημαίνει P: δηλοῖ A. ἔξαιτος A: ὕπαυγος P. βιοθανάτους P. 18 ποιεῖ καὶ
 φανερώς (dubium) ἀποθνήσκοντας P: βιαιοθανάτους φανερώς ποιεῖ A. An φονι-
 κῶς? sed cf. p. 200, 25. ὀριοκράτωρ P. δύνοντος P: ζ' A. 19-20 στηρίζων — δύ-
 νοντος om. P. 20 ss. cf. Firmic. Mat., VII, 23 (p. 259, 19). δύνοντος scripsi: ζ' A.
 21 ὦν καὶ om. A. 22 ζῳδίοις om. A. δὲ om. P.

¹ Quae hic ex Critodemo excerpuntur, partim (p. 200, 2 ss.) inveniuntur quoque
 supra in capitulo de loco VIII, p. 162, 1 ss. — Βιαιοθανασίας praedictionem iam
 Socrati Syrum quemdam magum fecisse ex Aristotele refert Diogenes Laertius
 II, 5, 24. Cf. Lamprid., *Heliogab.*, 33, 2.

ἀπὸ θηρίων ἢ ὕψους. ἡ Σελήνη συνεχομένη ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεος ἐν ἐνὶ Ζηδίων ἐπίκεντρος ἢ ἐπαναφερομένη βαιοθανάτους ποιεῖ. Κρόνος οἰκοδεσποτῶν τὸν ὄγδοον τόπον καὶ μαρτυρῶν αὐτὸν δίχα τῶν ἀγαθοποιῶν ἔξ ὑγρῶν ἀναιρεῖ· ἐὰν δὲ καὶ ὁ Κρόνος ἐν παρύγροις Ζηδίοις τύχη, ἐν ποταμοῖς ἢ ἐν θαλάσσαις· ἐν δὲ χερσαίοις ἢ ἐν ὄρεσιν ἢ ἐν 5 ἐρημίᾳ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ἀπέχων τοῦ Ἥλιου μοίρας κδ' βαιοθανάτους ποιεῖ, ἢ δὲ Ἀφροδίτη μοίρας κη' τὸ αὐτὸ ποιεῖ. ὁ δὲ Ἥλιος οἰκοδεσποτῶν τὸν ὄγδοον τόπον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις τόποις ἐστῶς, τοῦ Ἥλιου καὶ τοῦ ὄγδου τόπου κεκακωμένων, ἀπὸ ὕψους τὸν θάνατον ποιεῖ. ἐὰν δὲ ὁ Ἄρης οἰκοδεσποτήσῃ τὸν ὄγδοον τόπον καὶ κακωθῇ ὁ τόπος δίχα Διὸς 10 καὶ Ἀφροδίτης, ὑπὸ ληιστῶν ἢ θηρίων ἢ ἐχθρῶν τὸν θάνατον ποιεῖ· μαρτυρηθεὶς δὲ ὁ Ἄρης ὑπὸ Ἥλιου, ἀπὸ δήμου ἢ πλήθους ἢ βασιλέων ἀναιρεῖ σταυρουμένους¹ ἢ ἀποκεφαλιζομένους ἢ θηριομαχοῦντας. ἐὰν ἡ Ἀφροδίτη οἰκοδεσποτήσῃ τὸν ὄγδοον τόπον καὶ κακωθῇ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ ὄγδοος τόπος δίχα Διὸς, ἀπὸ γυναικὸς ἢ οἴνου πολλοῦ 15 ἀναιρεῖ ἢ φαρμάκῳ. Ἑρμῆς οἰκοδεσποτῶν τὸν ὄγδοον τόπον καὶ κακούμενος καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ὄγδοος τόπος ἀπὸ δούλων ἢ γραμμάτων ἀναιρεῖ. Ζεὺς οἰκοδεσποτῶν τὸν ὄγδοον τόπον καὶ κακούμενος σὺν τῷ τόπῳ ἀπὸ βασιλέων ἢ ἡγεμόνων ἀναιρεῖ. ὁ κύριος τοῦ ὄγδου τόπου μὴ ἐπιβλέπων αὐτὸν ἀλλὰ κακούμενος καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ Ζηδίῳ ἐστῶς 20 ἐπὶ Ξένης τὰ προειρημένα ποιεῖ· ἐὰν δὲ ἐπιβλέπῃ τὸν ὄγδοον τόπον ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ τριγῶνῳ ἢ ὑψύματι τυχῶν, ἐν τῇ πατρίδι ταῦτα πείσεται. τοῦ ὄγδου τόπου καὶ τοῦ οἰκοδεσπότου αὐτοῦ κακῶς κειμένων, ἐὰν οἱ ἀγαθοποιοὶ τὸν ὄγδοον τόπον ἢ τὸν κύριον ἀποβλέπωσιν, τοὺς αὐτοὺς θανάτους καὶ οὐ φανεροὺς ποιοῦσι. σκέπτου δὲ καὶ τὴν τριταίαν καὶ 25 ἑβδομαίαν καὶ τεσσαρακοσταίαν τῆς Σελήνης· ἡ γὰρ τεσσαρακοσταία

2-6 Κρόνος — ἐρημία om. A. 4 ἀναιρεῖται cod. : corr. ex p. 162, 1 ss. 6 ὁ δὲ om. A. τοῦ om. A. 6-7 βιοθανάτους ποιεῖ om. A. 7 ἢ A : εἰ P. μ(οίρας) ἢ' A. τὰ αὐτὰ ποιοῦσιν A. δὲ om. A. 7-9 cf. supra p. 162, 5. οἰκοδεσποτῶν τοῦ Κρόνου (Ἦ pro η') ἐν ἄλλ. τόπ. ἐστῶς κεκακωμένους ἅμα τῷ η' ἀπὸ ὕψους ἀναιρεῖ A. 9 κεκακωμένου P; corr. ἐὰν δὲ ὁ om. A. 10 οἰκοδεσποτῶν τοῦ η' κεκακωμένου τοῦ η' ἀνευ A. 11 καὶ om. A. ἐγχθρῶν P. τὸν θ. ποιεῖ P : ἀναιρεῖται A. 12 ὁ om. A. ἀπὸ ὑπὸ A. ἢ πλήθους om. A. 13 ἀναιρεῖ A : ποιεῖ P. ἢ θηριου. ἢ ἀποκεφαλ. A. 14 ἐὰν ἡ Ἀφροδίτη usque ad 25 ποιοῦσι om. A. 15-16 ὄνω πολὺ ἀναιρεῖται P; corr., ex p. 162, 10. 17 ὑπὸ cod. : corr. γράμματα P; corr. 19 ὑπὸ cod.; corr. cf. p. 162, 13. 21 Ξένοις P. 23 κειμένου P; corr. 24 ἀποβλέπουσιν P. 26 Ζ' καὶ μ' A : ἑβδομαίαν καὶ μηνιαίαν P falsa interpretatione numeri μ'; cf. infra p. 206, 13 et Vett. Val., p. 126, 7. τεσσαρακοσταία scripsi : μ' A : μηνιαία P.

¹ Haec ante aetatem scripta Constantini Magni, qui crucis supplicium suppressit (Mommsen, *Strafrecht*, p. 921), nihil cogitans transcripsit Rhetorius. — Item p. 201, 22.

πρὸς κακοποιὸν φερομένη, βιοθανάτους ποιεῖ. ἔτι οὖν χρή, καθὼς προ-
 εἶπομεν, ζητεῖν καὶ τοὺς ἐκλειπτικούς συνδέσμους. ἐὰν ὁ Ἄναβιάζων
 τύχη ἐν τῷ ὀγδῶ τῷ <καὶ> ἐπιθεωρήσῃσι Ἄρης καὶ Κρόνος καὶ Ἑρ-
 μῆς, βιοθανασίαν ποιοῦσι· ἡ γὰρ ἀποκεφαλίζονται ἢ ἀνασκολοπιζον-
 5 ται. εἰ δὲ καὶ ὁ Ἥλιος τούτοις ἐπιμαρτυρήσῃ, σινουῦνται τὴν ὄρασιν ἢ
 τοὺς πόδας. εἰ δὲ ἀγαθοποιὸι μόνοι θεωροῦντες τύχῃσιν τὸν ὄγδοον
 τόπον δίχα Κρόνου Ἄρεως, εὐθανασίαν ποιοῦσι. ἐὰν ὁ Καταβιάζων
 τύχη ἐν τῷ ἡ' τόπῳ καὶ Ζεὺς καὶ Ἄφροδίτη καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχῃσι, βιο-
 θανάτους ποιεῖ ἢ ἀποκεφαλιζομένους.

10 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κεφάλαια βιοθανασίαν ποιοῦντα ἄλλ' οὐχ οὕτω
 μονοσηματοῦντα ἄλλ' ἀπὸ πολλῶν ἀστέρων συσηματιζόμενα. οἷον
 Σελήνη μεστὴ ἐν τῷ μεσουρανήματι, Ἄρεως καὶ Ἥλιου διαμετροῦντων
 ἐν τῷ ὑπογείῳ, Διὸς καὶ Ἄφροδίτης ἀποστρόφων ὄντων, βιοθανάτους
 ποιεῖ καὶ ζῶντας καιομένους. ἐπεὶ οὖν ταῦτα τὰ κεφάλαια ἐκ διαφόρων
 15 σχημάτων γίνεται, οὐκ ἀναγκαῖον ἡγησάμην ταῦτα ὑποτάξει διὰ τὸ
 ἅπαξ μὲ προθέμενον ἐξ ἀρχῆς τὰ μονοειδῆ καὶ ἀνυπέρβλητα κεφάλαια
 τῆς γενέσεως κατὰ μέρος ὑφηγήσασθαι τὴν ἐπιλογὴν ἀπὸ διαφόρων
 ἀρχαίων ποιησάμενος· τὰ γὰρ λοιπὰ τοῖς ἀρχαίοις κατέλιπον. ὁ
 κύριος τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος τοῦ ὀγδοῦ τόπου ἐναντιού-
 20 μενοι ἀλλήλοις βιοθανάτους ποιοῦσιν. ὁ Κρόνος ὠροσκοπῶν Ἄρης
 δύνων ἐκ διαμέτρου ποιοῦσιν κυνηγοὺς ἢ θηριομάχους ἢ κυνοβρώ-
 τούς. ὁ Κρόνος ὑπογείῳ, Ἄρης μεσουρανών νυκτὸς ποιοῦσιν ἐσταυρω-
 μένους καὶ ὑπὸ ὄρνων βεβρωμένους. ἐὰν ὁ κύριος τῶν ὀρίων τοῦ
 διέποντος κακοδαιμονήσῃ, θηριόβρωτον ποιεῖ τὸν γεννηθέντα. εἰ δὲ
 25 <δ> Ἄρης καὶ ὁ Κρόνος τύχῃσιν ἐν Λέοντι καὶ ἐν Καρκίνῳ, ἢ ὀλιγο-
 χρονίους ποιοῦσιν ἢ βιοθανάτους. ὁ κύριος τοῦ ὠροσκοποῦ καὶ τῆς
 Σελήνης διαμετροῦντες ἑαυτοὺς ξενοθανάτους ποιοῦσιν· εἰ δὲ καὶ

1-2 ἔτι — συνδέσμοι om. A. 1 ἔτι corr. : ἐπὶ cod. 2-4 ἐὰν = ἀνασκολο-
 πίζονται] ἀναβιάζων ἐν τῷ ἡ' ὑπὸ Κρόνου Ἄρεως Ἑρμοῦ θεωρούμενος βιοθα-
 νάτους ποιεῖ A. 3 καὶ suppl. 3-4 Ἑρμῆς corr. : Ἄφροδίτη signo astr. P; cf.
 p. 162, 16. 5 καὶ ὁ om. A. μαρτυρ(εῖ) A. ἢ P; καὶ A. 6-7 εἰ δὲ Ζεὺς Ἄφροδίτη
 μόνοι ἄνευ τῶν κακοποιῶν θεωρήσῃσιν, εὐθαν. A. 7-8 καταβιάζων ἐν τῷ ἡ'
 μετὰ Διὸς Ἄφροδίτης Ἄρεως A. 8 ἡ' P. 9 ποιοῦσι P. ἢ ἀποκεφαλιζομένους om.
 A. 10 ss. De re, cf. Firm. Mat., VII, 23. 10-11 ἔστι δὲ — συσηματιζόμενα οἷον
 om. A. 10 δὲ corr. : μὲν cod. ποιοῦντες P. (οὐ)τω dubium P. 12 διαμ. Ἄρ. καὶ
 Ἥλ. A. 13 ἐν τῷ ὑπογείῳ om. A. ἀπεστραμμένων Διὸς καὶ Ἄφρ. A. 14 ποιεῖ om.
 A. 14-18 ἐπεὶ οὖν ταῦτα — κατέλιπον om. A. 16 μονοηδοὶ cod. 19 ὁ κύριος τοῦ
 ὀγδ. τόπου P : ὁ τοῦ Κρόνου A. 20 βιοθαν. ποιοῦσι P : βιοθανατοῦσι A. ὁ om.
 A. 20 ss. cf. supra p. 128, 22; infra p. 212, 22 sq. 21 ἐκ διαμέτρου om. P. ποιοῦσι
 om. A. 22 ὁ om. A. ὑπογείῳ P : ἐν τῷ δ' A. ποιοῦσιν om. A. 22-23 ἐσταυρ. —
 βεβρωμένους P : σταυρομένους A. 23 ἐὰν om. A. 24 κακοδαιμονήσῃ — τὸν
 γεννηθέντα P : ἐν τῷ ιβ' θηριοβρώτους A cel. om. δὲ om. A. 25 ὁ prius suppl.
 ὁ om. A. καὶ ἐν om. A. 26 ποιοῦσιν om. A. 27 ἑαυτοῦς om. A. ξενοθανάτους
 ποιοῦσιν P : ἐπὶ ξένης ἀναροῦσιν A. καὶ om. A.

ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσιν, καὶ βιαίως ἀναιροῦσι. ὁ κύριος τοῦ κλήρου τῆς τύχης ὕπαυτος πάνυ τυχῶν δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης κακοθανάτους ποιεῖ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ζωδίου. τῆ τεσσαρακοσταίᾳ τῆς Σελήνης Κρόνος Ἐρμῆς Ἄρης ἐπικειμένοι, βιοιοθανάτους ποιοῦσι. ἡ Σελήνη μεστὴ ὑπὸ Ἄρεος δεκατευομένη ἐν τοῖς μελεοκοπουμένοις ζωδίοις δίχα 5 Διὸς καὶ Ἀφροδίτης βιοιοθανάτους ποιεῖ. οἱ κακοποιοὶ καθυπερτεροῦντες τὰ φῶτα δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης βιοιοθανάτους ποιοῦσι. Σελήνη ἐν τῷ δ', οἴκῳ Ἄρεως, δίχα Διὸς Ἀφροδίτης βιοιοθανάτους <ποιεῖ>. ὁ Ἐρμῆς ἐναντιούμενος τῇ πανσελήνῃ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος βιοιοθανάτους ποιεῖ. 10

οη'. Καθολικὰ σχήματα ἐκπτώτων.

Κλήρος αἰτιατικοῦ τόπου ἡμέρας ἀπὸ Κρόνου ἐπὶ Ἄρεα καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ. οὗτος ὁ κλήρος ὑπὸ κακοποιῶν μόνον θεωρούμενος ἐπισφαλεῖς καὶ ἐπικινδύνους καὶ καθαιρετικὰς 15 ποιεῖ τὰς γενέσεις¹. συνοδοπανσέληνοι ὑπὸ κακοποιῶν μόνον θεωρούμενοι μετὰ Ἥλιου δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ἐκπτώσεις σημαίνουσιν· χεῖρον δὲ εἰ καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ὑπὸ κακοποιῶν θεωροῦνται ἢ ἀπόστροφοι αὐτῶν τύχῃσι. οἱ κύριοι τῶν συνοδοπανσελήνων κακοδαίμονοῦντες ἢ κακοτυχοῦντες ἐκπτώτους ποιοῦσιν. ἡ Σελήνη λείπουσα καὶ ἀπὸ Ἄρεος μόνου τὴν ἀπόρροιαν ποιουμένη, οὐκ ἀγαθὴν λέγει τὴν 20 γενέσιν· ὁμοίως δὲ καὶ <ἀπὸ> Κρόνου μεστὴ ἀπορρέουσα· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ μαινομένους ἢ ἀποπλήκτους ποιεῖ. ἡ Σελήνη ἀπορρέουσα ἀπὸ κακοποιῶν καὶ πρὸς κακοποιῶν φερομένη ἔκπτωσιν σημαίνει. ἡ Σελήνη καὶ ὁ ὠροσκόπος ὑπὸ κακοποιῶν ἐμπεριεχόμενοι ἔκπτωσιν ποιοῦσιν.

1 καὶ βιαίως ἀναιροῦσι P : βιοιοθανάτους A. 2 καὶ om. A. 2-3 κακοθανάτους — ζωδίου P : κακωθέντα A. 3 ἡ μηνιαία P : τῆ μ' A ; corr. ; cf p. 200. 26. 4 Ἐρμῆς Κρόνος A. ποιοῦσι om. A. ἡ om. A. 5 μελοκοπουμένοις A : τοῖς μελλωκοπιμένοις P. καὶ om. A. 6 ποιοῦσι P : om. A. 7 καὶ om. A. ποιοῦσι om. A. 8 Σελήνη — βιοιοθ. om. P. 9 ποιεῖ surri. ὁ om. A. διαμέτρος τῆ A. καὶ om. A. 11. F. 125 P ; f. 15' A. καθολικὰ ἐκπτώτων σχήματα A. 12 κλήρος ἐπιατοικοῦ sic P. ἡμέρας om. P. 13 ὠροσκόπου P : Ἐρμῶ (signo astr.) A. 14 ἐπισφαλεῖς καὶ ἐπικ. καὶ om. A. 15 ποιοῦσι P. συνοδοὶ πανσέληνοι P : ἡ προγενομένη συζυγία A. μόνον om. P. 15-16 θεωρούμενη A. 16 μετὰ Ἥλιου — Ἀφροδίτης om. A. ἐκπτώσιν σημαίνει A. 17 ὁ κύριος αὐτοῦ A. 17-18 θεωροῦνται — τύχῃσι P : ὁρᾶται ἢ ἀπέστραπται αὐτῆς A. 18-20 οἱ κύριοι — ποιουμένη P : ὁ κύριος τῆς προγενομένης συζυγίας ἐν τῷ Γ' ἢ τῷ β' ὧν ἐκπτώσιν σημαίνει· Σελήνη ἀπὸ Ἄρεως μόνον ἀπορρέουσα A. 21 ὁμοίως — ἀπορρέουσα om. A. 22 ἡ ἀποπλήκτους om. A. 22-23 ἡ Σελήνη — σημαίνει P : Σελήνη ἀπὸ Κρόνου εἰς Ἄρη φερομένη ἢ ἐμπαλιν ἐκπτωτον ποιεῖ A. 23-24 Κρόνος Σελήνη καὶ ὠροσκόπος A 24 περιεχόμενοι ἐκπτωτον A.

¹ Haec ex Vettii Valentis lib. V cap. 1 hausta esse videntur, ubi Krollii supplementum καὶ ἐπικινδύνοι (p. 208, 16) hoc excerpto confirmatur.

Ζῆτει λοιπὸν τοὺς τριγωνικοὺς δεσπότης τοῦ αἰρετικοῦ φωτός· κακῶς γὰρ κείμενοι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι ἢ ὕπαυγοι ἔκπτωσιν ποιοῦσι. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης τῆς γενέσεως κακῶς κείμενος καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος ἐκπτώτους ποιεῖ τὰς γενέσεις. ἔτι
 5 δὲ καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν κακῶς κείμενοι καὶ ὕπαυγοι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι μετὰ καὶ τοῦ ια' τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἐκπτώσεώς εἰσιν δηλωτικοί. Κρόνος καὶ Ἄρης ἐξάγωνοι Ἡλίῳ καὶ Σελήνῃ αἰτιατικὰς τὰς γενέσεις ποιοῦ-
 10 σιν. ὁ Ἥλιος καὶ ἡ συνοδοπανσέληνος ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι, αἰτιατικὰς τὰς γενέσεις ποιοῦσιν. ἔτι δὲ ὠροσκόπος ἢ Σελήνη ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι ἐπινόσους τὰς γενέσεις ποιοῦσι. οἱ δὲ κύριοι τῶν συνοδοπανσελήνων ἀπόστροφοι τῶν τόπων ἢ ἐναντιούμενοι τοῖς τόποις ἐναντιώσεων καὶ δυστευξιῶν εἰσι δηλωτικοί. αἱ συνοδοπανσέ-
 15 ληνοι καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ἐν τῷ ιβ' ἢ τῷ η' κείμενοι ἔκπτωσιν ποιοῦ- σιν, ἔξαιρέτως δὲ εἰ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσιν. ὁ Ἥλιος μὴ ἐπιθεωρῶν τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τὸν κύριον αὐτοῦ μήτε κατὰ τὰ ἰσανάφορα μήτε κατὰ τὰς ἰσοδυναμίας μήτε κατὰ τὰς ὁμοζωνίας ἔκπτωσιν ἀποτελεῖ. οἱ κακοποιοὶ μόνοι ἐπιφερόμενοι τῷ ὠροσκόπῳ ἢ τῷ μεσουρανήματι ἔκπτωσιν ποιοῦσι· πλείον δὲ οἱ παραιρέται ἢ
 20 ὀριοκράτορες Ἡλίου καὶ Σελήνης κακῶς κείμενοι καὶ ὕπαυγοι πεπτω- κότες τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς τεχθέντας ταπεινοὺς ποιοῦσι.

[οθ'. Περὶ φάσεων τῆς Σελήνης.]

Εἰσὶ τῆς Σελήνης φάσεις ια' σύνοδος· εἶτα ἀπόσθημα τοῦ Ἡλίου

1 Ζῆτει — δεσπότης P : τριγωνικοὶ δὲ δεσπῶται A. 2 γὰρ om. A. καὶ ὑπὸ — ἔκπτωσιν P : ἢ ὕπαυγοι ἢ κακοῦμενοι ὑπὸ Κρόνου Ἄρεως ἐκπτώτους A. 3-7 ὁμοίως δὲ — δηλωτικοί P ; τὸ δ' αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκοδεσπότητος τῆς γενέσεως καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ τῶν κυρίων αὐτῶν τὸ αὐτὸ παθόντων· ἀλλὰ καὶ ὁ ια' τοῦ κλήρου τῆς τύχης τὸ αὐτὸ παθὼν ποιεῖ A. 7 τοῦ om. P. 8 καὶ P : ἢ A. 9 ὁ Ἥλιος καὶ ἡ συνοδ. P : Ἥλιος καὶ ἡ προγενομένη συζυγία A. θεωρουμένη P. 10 αἰτ. τὰς γεν. P : τὸ αὐτὸ A. ἔτι] ἐπὶ P. ὑπὸ A : ἐπὶ P. 11 θεωρουμένη codd. 11-12 εἰ δὲ κύριοι — τόπων P : οἱ κύριοι τῶν προ- γενομένων συζυγιῶν ἀπεστραμμένοι A. 13 δυστεύκτων P. 13-14 αἱ συνοδοπ. — κειμένοι P : ἢ προγενομένη συζυγία ἢ ὁ κύριος αὐτῶν (sic) ἐν τῷ β' ἢ η' κειμένη A. 15 ἔξαιρέτως — θεωρηθῶσιν P : μάλιστα δὲ ὑπὸ κακοποιῶν ὀρωμένη A. 16 θεω- ρῶν P. τὰ om. P. 17 ὁμοζωνίας P : ὁμοζωνοίας A. 18 ποιεῖ A. μόνοι om. P. 19 καὶ τῷ P. 19-20 καὶ μάλιστα παρ' αἴρεσιν οἱ ὀριοκράτορες A. 20-21 κακῶς κείμενοι ὕπαυγοι A : κακῶς καὶ ὕπαυγοι πεπτωκότες P. 22 P (arising 2425), f. 125^v ; A (= Paris. 2506), f. 15^v ; cf. *Catal.*, VII, p. 116, p. 222. Titulus falsus. Sunt cap. II 34-35 Vettii Valentis. 23-p. 204, 6 sic praebet A : Φάσεις τῆς Σελήνης ια' (postea γ' μηνοειδῆς μοίρας) με' rubr. expunctum) α' σύνοδος μοῖρα α'. β' ἀνα- τολή μοῖρας) ιε'. γ' μηνοειδῆς μοίρας) με'. δ' διχότομος μοίρας) ς'. ε' ἀμ- φίκυρτος μοίρας) ρλε'. ς' πανσέληνος μοίρας) ρπ'. ζ' ἀμφίκυρτος μοίρας) ρλε'. η' διχότομος μοίρας) α'. θ' δευτέρ(α) μηνοειδῆς μοίρας) με'. ι' δύσει μοίρας) ιε'. ια' σύνοδος μοίρας) α'. 24 σύνοδος] διάμετρος signo astr. P.

μοίρας ιε', ἀνατολή· τρίτον ἀπόστημα μοίρας με' μηνοειδής· τέταρτον ἀπόστημα τοῦ Ἡλίου μοίρας υ', διχότομος· πέμπτον ἀπόστημα τοῦ Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρα' ἕως ρλέ' καὶ καλεῖται ἀμφίκυρτος· ἔκτον ἀποστάσα τοῦ Ἡλίου μοίρας ρπ' πανσέληνος· ἕβδομον ἀποστάσα τῆς πανσελήνου μοίρας ρξέ' μηνοειδής· ** ἐνδέκατον πληρωθεῖσα ἀπὸ Ἡλίου μοίρας τέ' δύσιν ἢ καὶ ἀφώτιστος.

Τούτων τῶν φάσεων τοὺς κύριους καὶ τοὺς τόπους ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου [τοὺς οἰκοδεσπότας] χρῆ Ζητεῖν· ὁ μὲν γὰρ τόπος τῆς φάσεως τὸν τόκον καὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν σημαίνει· ὁ δὲ κύριος τῆς φάσεως τὴν δευτέραν ἡλικίαν. ἔαν οὖν τὸ Ζψίδιον τῆς φάσεως ἦ ὁ κύριος τοῦ Ζψίδου ἐν κακῷ τόπῳ τύχῃ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν κατοπτουθῆ, ἀγενεῖς καὶ καθαιρετικούς ποιεῖ τὰς γενέσεις· ἔαν δὲ ἐπίκεντρος ἢ φάσις τύχῃ καὶ ὁ κύριος αὐτῆς ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρηθῆ, εὐγενεῖς καὶ ἔνδοξοι γενήσονται. ἔαν δὲ ὁ μὲν τόπος ἐν χρηματιστικοῖς Ζψίδοις τύχῃ, ὁ δὲ κύριος παραπέση καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῆ, ἐλεύθεροι γεννηθέντες ἢ καλῶς ἀναχθέντες, ἐνδείαις καὶ ὑποταγαῖς περιτραπήσονται. ἔαν δὲ ὁ μὲν κύριος ἐν χρηματιστικοῖς Ζψίδοις εὐρεθῆ, ὁ δὲ τόπος παραπέση, ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις κακοπαθήσαντες περὶ τὰς ὑποταγὰς καὶ ** ἔξ ὕστερου ἐλευθερίας καὶ προκοπῆς ἀξιωθήσονται, μάλιστα εἰ καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρηθῶσιν. ἔαν δὲ τοῦ τόπου καὶ τοῦ κυρίου παραπεπτωκότων ἀγαθοποιοὶ ἐπιθεωρήσωσι, μετὰ τοὺς τῶν κακοποιῶν χρόνους τῆς ὑποταγῆς ἢ τῆς αἰχμαλωσίας ἀπαλλαγέντες ἐν περιουσίᾳ γενήσονται. ἔαν δὲ ὁ μὲν τόπος ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῆ, ὁ δὲ κύριος ὑπὸ ἀγαθοποιῶν, ὑποτακτικοὶ γεννηθέντες, ἐλευθέρως ἀνατραφήσονται ἢ εἰς ὑποβολὴν καὶ τεκνοποιίαν χωρήσουσιν. ἔαν δὲ ὁ μὲν τόπος ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρηθῆ, ὁ δὲ οἰκοδεσπότης ὑπὸ κακοποιῶν, ἐλεύθεροι γεννηθέντες εἰς δουλείαν ἀνατραφήσονται. ἢ ἑαυτοὺς ἐν ὑποταγῇ παραδώσουσι διὰ τροφῆς ἐνδειαν ἢ πίστεως ἢ πράξεως ἀφορμῆν.— Αἱ σύνοδοι καὶ διχότομοι τῆς Σελήνης ὑπὸ Κρόνου θεωρού-

5 Lacunam signavi. 7 κυρίου P: οἶκος A. 8 τοὺς οἰκοδεσπότας P: καὶ τοῦ οἰκοδεσπότου A; delevi. Ζητεῖν χρῆ A. 9-10 τὸν τόκον — φάσεως om. P, qui tantum ση(μαίνει) habet. 10 δευτέραν P: β' A. 10-28 = Vett. Val. II, 34 11 τοῦ Ζψίδου P: αὐτοῦ A. τύχῃ τόπῳ A. καὶ om. A. 11-12 κατοπτουστῆ (sic) P: ὀρώμενος A. 12 ποιούσι P. 14 ἐνδοξοὶ γενήσονται P: ἐνδόξους A. δὲ ὁ μὲν A: μὲν ὁ P. χρηματιστικοῖς AP; corr. 15 καὶ om. A. θεωρηθ(εῖς) A. 16 ἢ om. A. κακῶς A. ἀφέντες P ἐνδείαις A: ἐν βίαις P. 17 δὲ ὁ μὲν A: ὁ P. χρηματιστικοῖς A. 18-20 κακοπαθήσαντες — θεωρηθῶσιν om. A qui habet tantum: δυστυχῆσαντες ὕστερον εὐτυχῆσουσιν. 19 Post καὶ] ἐνεχθέντες add. Val. Lac. sign. Kroll. 20 κακοποιῶν cod.; corr. ex Val. τόπου P: πρώτου A. 21 ἀγαθοποιὸς ἐπιθεωρήσῃ A. μετὰ τοὺς τῶν A: μὴ καὶ τῶν P. 22 τῆς ante αἰχμ. om. A. ἐγχαλωσίας P. 23 ἐν περιουσίᾳ γενήσονται P: εὐποροὶ ἔσονται A. 24 γενόμενοι A. ἐλευθερίαν P. Fort. <εἰς> ἐλευθερίαν, cf. v. 27. 26 μὲν om. P. 27 ἀνατραφήσονται P: ἀχθήσονται A. 28-29 δι' ἐνδειαν τροφῆς ἢ διαφορὰν πίστεως ἢ πράξεως (sine ἀφορμῆν) A. 29 αἱ om. P. τῆς om. P. 29-p. 205, 1 θεωρουμένη P.

μναι, ἐκπτώσεις εἰσὶ δηλωτικά. αἱ πανσέληνοι καὶ ἀναδιχότομοι ὑπὸ Ἄρεως θεωρούμενα αἰδιμίους τὰς ἐκπτώσεις ποιοῦσιν, ἐπὶ μὲν τῶν στερεῶν ζωδίων ἅπαξ, ἐπὶ δὲ τῶν δισώμων πλεονάκεις, ἐπὶ δὲ τῶν τροπικῶν δημοσίως καὶ περιθρυλλήτως. καὶ ἐπίκεντροι μὲν οὖν ἐκ
 5 μεγίστης τύχης πίπτουσιν, ἐπαναφερόμενοι δὲ ἐξ ἐτέρων ἐτέρα ὑπο-
 μένουσιν, ἀποκεκλικότες δὲ εἰς φυγὴν καὶ ὕβρεις καὶ βασάνους καὶ
 πλεονεξίας καὶ βιαιοθανασίας ἐκπεσοῦνται.

[π'. Περὶ Ἄναβιβάζοντος καὶ Καταβιβάζοντος.]

Ἐὰν ὁ Ἄναβιβάζων ἢ μετὰ Διὸς ἢ Σελήνης ἢ Ἀφροδίτης ἢ Ἡλίου,
 10 ἐκπτώσεις ποιεῖ· καὶ μετὰ μὲν Ἡλίου τὸν πατέρα σινοῖ, μετὰ δὲ Σελήνης
 τὴν μητέρα ἢ εὐτελίζει ἢ ὕβρισμένην λέγει, μάλιστα εἰ ἐπίκεντρος εἴη.
 ὁ Ἄναβιβάζων μετὰ Κρόνου καὶ Ἄρεως τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ἔξαιρέτως δὲ εἰ
 ἐπίκεντροι εἶεν. ἐπὶ μὲν τῶν ἀγαθοποιῶν ὁ Ἄναβιβάζων καλός, ἐπὶ δὲ
 τῶν κακοποιῶν ὁ Καταβιβάζων καλός. οἱ τριγωνικοὶ δεσπότες τῶν
 15 φώτων, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος, ἀσύμφωνοι πρὸς ἀλλήλους τυχόντες
 ἢ ἐναντιούμενοι ἑαυτοῖς καὶ μὴ θεωρούμενοι ἡμέρας μὲν ὑπὸ Ἡλίου,
 νυκτὸς δὲ ὑπὸ Σελήνης αἰχμαλώτους ποιοῦσιν ἢ δουλεύοντας ἢ φυγά-
 δας διὰ τὰ συμβαίνοντα αὐτοῖς ἐν τῇ πατρίδι κακά. ἢ Σελήνη καὶ ὁ
 Κρόνος ἐν ἐνὶ ζωδίῳ τυχόντες ἐκπτώτους ἀεὶ ποιοῦσιν, ἀλλὰ μετὰ λς'
 20 ἐνιαυτοῦς ἀνανεοῦντας, εἶπερ ἐν καλῷ τόπῳ τύχωσιν. ἐὰν ὁ κύριος τοῦ
 κλήρου τῆς τύχης εὐρεθῇ ἐν τῷ ζ' ἢ τῷ ὑπογείῳ, ἐκπτῶσιν δηλοῦσιν,
 εἰ δὲ ἐν τῷ η' ἢ δι' ὄνειρων τὰς κτήσεις δίδωσι καὶ οὐ παραμόνους· οἱ
 κακοποιοὶ μόνον καθυπερτεροῦντες τὰ φῶτα κατὰ τετράγωνον ἢ ἑξά-
 γωνον μεγάλους κινδύνους ποιοῦσιν, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ βιαιοθανασίαν.

1 εἰσὶ om. P. αἱ om. P. ἀναδιχότομοι A (quod διχότομος δευτέρα esse vide-
 ur): εὐπρω δηλωτικός P (pro δευτέρως διχ.?). 2 θεωρούμενοι αἰδιμίους P.
 3-4 ἐν δὲ τοῖς τροπικοῖς P. 4 δημοσίως καὶ περιθρηλήτως P: δημοσίως A cet.
 om. περίκεντροι sic P. οὖν om. A. 5 μεγάλης A. ἐταίρων P: ἐτέρας A
 5-6 Ἀν ὑπομενοῦσιν? 6 δὲ om. P. ὕμβρην sic P. 7 καὶ βιαιοθανασίας om. P.
 8 P(arisinus 2425), f. 126^v: A (= Paris. 2506), f. 16; cf. *Catal.*, VII, p. 117, 3 ss.
 (= M). Titulum omisit A, qui haec cum praecedentibus coniungit; recte, nam ad
 primos tantum versus titulus convenit. 9 ἢ sc̄ipsi: ἢ A: om. PM. 10-12 καὶ
 μετὰ — τὸ αὐτὸ ποιεῖ om. PM. 12 ἐξόχως M. εἰ P: οἱ AM. 13 μὲν corr.; δὲ
 PM: γάρ A. καλός A: καλῶς PM. 14 καλός A: καλῶς P: κακῶς M. τρίγω-
 νοι A. 15 ὁ α' καὶ ὁ β' AM. 15-16 ὄντες ἢ ἐνάντιοι ἢ μὴ A. 17 αἰχμαλωσίας M:
 ἐρχμαλώτους P. δούλους A. 18 διὰ τὰ ἐν τ. πατ. αὐτ. συμβ. κακά A: om. M.
 ἢ om. A. ὁ om. A. 19 τυχόντες PM: ὄντες A. ἀεὶ om. M. 19-20 ἀλλὰ — τύχω-
 σιν om. M. 20 ἐνιαυτοῦς P: ἔτη A. ἐὰν om. A. 20-21 τοῦ κλήρου om. PM.
 21 εὐρεθῇ om. A. ἢ τὸ ἀντιμεσουράνημα M. ὑπογείῳ P: δ' (= τετάρτῳ) A.
 ποιοῦσιν M. 22 ἢ om. PM. κτήσεις P: κτήσεις ex κρίσεις corr. A. 22-24 καὶ οὐ
 παραμ. — ποιοῦσιν om. M. 23 τετράγωνον καὶ τούτων ἢ P. 24 ἐσθ' ὅτε δὲ A:
 ἔκτοτε δὲ P. εἶτα M. βιοθανασίαν M: βιοθανασίας A.

πα'. Καθολικὰ σχήματα εὐτυχοῦντων.

Τὰς εὐτυχεῖς γενέσεις, αἱ τῶν φώτων δορυφορίαί ποιοῦσι κατὰ τὴν αἴρεσιν τυχοῦσαι, καὶ αἱ τῶν ἀγαθοποιῶν πρὸς αὐτοὺς ἐμπεριοχαὶ καὶ οἱ συσχηματισμοὶ καὶ οἱ τριγωνικοὶ δεσπότηαι τοῦ αἰρετικοῦ φωτὸς καλῶς κείμενοι. φάσει καὶ τόπῳ καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν καλῶς 5 θεωρούμενοι καὶ αἱ προγενόμεναι συζυγίαι καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν καλῶς κείμενοι καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενοι καὶ οἱ κλήροι τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καλῶς κείμενοι· μετὰ τῶν κύριων αὐτῶν φάσει καὶ τόπῳ καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενοι, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ 1α' τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ καλῶς κείμενοι καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενοι, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ὀριοκράτορες καὶ οἱ οἰκοδέκτορες τῶν φώτων καὶ τοῦ ὕροσκόπου καλῶς κείμενοι φάσει καὶ τόπῳ. Ζῆτει δὲ καὶ τὴν τριταίαν καὶ ἑβδομαίαν καὶ τεσσαρακοσταίαν¹ τῆς Σελήνης εἰ ὑπὸ

1 P(arisinus 2425), f. 126^v; A (= Paris. 2506), f. 16, 1α'. εὐτυχοῦντων σχήματα A. 3 αἱ τῶν ἀγαθοποιῶν A : ἐκ τῶν ἀγαθῶν P. 4 σχηματισμοὶ A. οἱ om. P. τριγωνοδεσπότηαι A. 5 φάσει καὶ A : χαση sic P. 6-7 καὶ αἱ προγ. — θεωρούμενοι om. P. 9 δὴ A : δεῖ P. 1α' vel 1ζ' P : 1α' A. 10 κείμενοι A : σημαίνη P. 11 καὶ om. P. 13 τὴν γ' καὶ ζ' καὶ μ' μετὰ τῆς A : τὴν τριταίαν καὶ εὐδομησίαν καὶ μηνιαίαν τῆς P. Cum cursus Lunae XXIX diebus compleatur, librarius μ' non intellexit et in μηνιαίαν correxit, sicut p. 200, 26; 262, 3 (cf. adn.). εἰ om. A.

¹ Vide Vett. Val., I, 15, Περὶ τριταίας ἑβδομαίας τεσσαρακοσταίας Σελήνης (p. 29, 15 Kroll) : Καθολικῶς σημειοῦνται τὰς τε εὐτυχεῖς καὶ ἀτυχεῖς καὶ μέσας γενέσεις ἐκ τῆς τριταίας καὶ ἑβδομαίας καὶ τεσσαρακοσταίας κ. τ. λ. et Critodemum supra in cap. οζ', p. 200, 26 et p. 202, 3 et infra p. 224, 18 : ἦν ἡ ἑβδομαία τῆς Σελήνης. Cf. Firmic. Mat., I, 4, 7 : « Primus dies (Lunae) et tertius eadem simili ratione decernit, septimus etiam et undecimus per Lunam totius vitae substantiam monstrat »; cf. Bonché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 487, n. 2. — Rhetorii testimonio Valentis textus confirmatur : itaque non culpa librarii, qui M pro IA legerit, τεσσαρακοσταία ortum est, quod dubitanter coniecit Kroll, sed e contrario Firmici errore XI in XI mutatum est. Quia alio quoque modo peccavit : nam non a partu, ut vult iste (IV, 8, 1; III, 14, 10), se I a conceptione mulieris dies illi numerandi sunt (cf. IV, 1, 6 : « (Luna) corpora concepta procreat et generata dissolvit »). Huc enim pertinet sine dubio quod Lydus ex « Romanorum physicis » affert, *De mensib.*, IV, 26, etsi ibi nonus dies non septimus signatur : Οἱ τῶν Ῥωμαίων τὴν φυσικὴν ἱστορίαν συγγράφοντές φασι σπέρμα τὴ μήτρα καταβαλλόμενον ἐπὶ μὲν τῆς τρίτης ἡμέρας ἀλλοιοῦσθαι εἰς αἷμα καὶ πρῶτην διασχεράφειν τὴν καρδίαν ... ἐπὶ δὲ τῆς ἐνάτης πήγνυται καὶ εἰς σάρκα καὶ μέλους συγγλοῦται ἔπι δὲ τῆς τεσσαρακόστης εἰς ὄψιν τελείαν καὶ διατύπωσιν ἀλλοιοῦται. Vide quae de his disserui in *Comptes-rendus Acad. des Inscr.*, 1918, p. 289 ss. (*La triple commémoration des morts*). — De die autem septimo vide Censotin., XI, 7; cf. Friedrich, *Hippokrat. Studien* (Phil. Unters. XV), p. 128; Roscher, *Die Tesserakontaden* (Berl. Ges. Wiss., Leipzig, LXI), 1909, p. 85 ss.; 133.

ἀγαθοποιῶν θεωροῦνται· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς λαμπρομοιρίας τῶν ἀστέρων καὶ τὰς ἰσομοίρους παρανατολὰς αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μεγέθους τετυχηκότας κατὰ τὰς χρήσεις αὐτῶν. Ζῆτει δὲ καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας τῶν γενέσεων καὶ τοὺς

5 οἰκοδεσπότας † αὐτῶν πῶς κείνται φάσει καὶ τόπῳ καὶ ὑπὸ τίνων θεωροῦνται. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ σχήματα καλῶς πεπτωκότα μεγάλας καὶ παραδόξους ποιουσι τὰς εὐτυχίας· εἰ δὲ τῷ μὲν ὠροσκόπῳ ἀσύμφωνοι τύχῳσι, τῷ δὲ κλήρῳ τῆς τύχης συμφωνήσωσι, καὶ οὕτως εὐτυχεῖς γίνονται. Ζῆτει δὲ καὶ τὸν Ἀναβιβάζοντα πρὸς τοὺς ἀγαθοποιούς

10 καὶ τὴν Σελήνην καὶ τὸν Ἥλιον. φυλάττου δὲ μὴ τι τῶν ἐγκειμένων σχημάτων ἐν τῷ περὶ ἐκπτώσεως κεφαλαίῳ τύχῃ ἐπὶ τῆς γενέσεως κείμενον· καὶ ἐπισφαλῆ καὶ οὐ παράμονον ποιήσει τὴν εὐτυχίαν· τὸ γὰρ εὐτυχεῖν μέχρι θανάτου τοῖς πολλοῖς σπάνιον τε καὶ ἀβέβαιον. πρὸς δὲ τοῦτοις πᾶσι τοῖς προειρημένοις ἀναγκαῖόν ἐστιν ζητῆσαι καὶ τὰ πλάτη

15 καὶ τὰς φάσεις τῶν ἀστέρων καὶ τὰς συναφὰς καὶ τὰς ἀπορροίας τῆς Σελήνης κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, καὶ ἕαν ἀπὸ ἐλαχίστου δρομήματος ἢ Σελήνῃ ἐπὶ μείζον ἤξει δρόμημα· καὶ τοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα εὐτυχίας ἐστὶν σημαντικὸν μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν σχημάτων. φυλάττου δὲ καὶ τὰ σχήματα τοῦ κεφαλαίου τοῦ περὶ βιαιοθανάτων· πολλοὶ γὰρ

20 εἰς ἄκρον εὐτυχίσαντες, βίαιον θάνατον ἐσχῆκασιν. φησὶ δὲ Οὐάλης ἐν τῷ θ' βιβλίῳ ὅτι τῆς ὑποστάσεως ἐπὶ τοῦ τῆς γενέσεως καλῶς κειμένης, ἕαν τύχῃ ὁ κλήρος τῆς τύχης Καρκίνῳ ἢ Λέοντι ἢ Ζυγῷ ἢ Ὑδροχόῳ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενος ἐν χρηματιστικοῖς ζωδίοις, ἡγεμονικὰς καὶ βασιλικὰς καὶ στραταρχικὰς γενέσεις ποιεῖ.

25 πβ'. Περὶ πράξεως καὶ ἐπιτηδεύματος.

Τὸν περὶ πράξεως καὶ ἐπιτηδεύματος λόγον ἀναγκαῖον ὄντα ἐσπού-

1 θεωρεῖσθαι A. ἀλλὰ om. P. καὶ τὰς A : πρὸς τὰς P. λαμπρομοιρίας] cf. cap. vZ', p. 124, 17. 2 αὐτῶν A : τῶν ἀστέρων P. 3 ἀστέρας P : τοὺς A. 3-4 τετυχ κ. τ. χρ. αὐτῶν om. A. 3 τετυχηκότας P ; corr. 4-5 τῶν γεν. καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας om. A. 5 αὐτῶν] Leg. τῶν κλήρων? 6 cf. supra p. 124, 22. 7 μὲν om. P. 8 δὲ om. P. 9 γίνονται A : ἔσονται P. 11 σχημάτων A : ζητημάτων P. ἐκπτώσεων A ; cf. supra cap. οη', p. 202. 15 ἀπορίας P. 16 καὶ κατὰ A. κατὰ πλάτος κ. κ. μῆκος P. ἐλαχίστου P : ἀνατολῆς ἐστὶ A. 17 ἐπὶ μείζον ἤξει δρόμημα P : ἐπιμείνον δρόμημα ἔρχεται A. 18 καὶ om. A. λοιπῶν P : ἄλλων A. 19 δι' οθανάτων sic P ; cf. supra cap. οζ'. 20 βιαίως ἀπέθανον A. δὲ A : οὖν P. 20-21 Οὐάλης — βιβλίῳ A : τις τῶν σοφῶν P ; cf. Velt. Val., IX, 1 (p. 333, 22, Kroll). 21 ὅτι A : ἦτι P. ἐπὶ corr. : ἀντι codd. καλῶς om. P. 22 τῆς τύχης κλήρος Διδύμοις (signo astr.) A. ἦ... ἦ... ἦ om. A. χρηματιστικοῖς] στι superscr. A. Ζυγῷ] Αἰγόκερῳ Valens. 23-24 βασιλ. καὶ ἡγμ. ποιεῖ τὰς γενέσεις A. 25 Hoc capitulum partim (usque ad p. 209, 19) ex cod. Veneto 7 (Marciano 345) et cod. Parisino 2506 edidit A. Olivieri, *Catal.*, II, p. 190, 12-191, 14. P(arisinum) 2425 descripsi ; cod. Parisini 2506 (= A) et cod. Veneti (= B) varias lectiones praecipuas ex Catalogo l. c. excerpsti. ἐπιτηδεύματων P : ἐπιτηδεύματος καὶ τεχνῶν AB. 26 τὸν : ὦν (sic) P.

δασα καθυποτάξει τὴν ἐπιλογὴν ποιούμενος ἐκ διαφόρων ἀρχαίων πρὸς τὸ ἄπταιστον τῆς ἐπιστήμης. περὶ οὖν τούτου τοῦ κεφαλαίου ἐπαινῶ καὶ τὸν Ἄνουβίωνα εἰρηκότα οὕτως·

ἐν πράξει πρῶτον Ζήτει σίνος· ἐκ γὰρ ἐκείνου
οὔτε τέχνην λαμπρὰν οὔτε τύχην ἔπορε,

5

καὶ ὅτι δεῖ τὸν πρῶτον τὸν πρακτικὸν τὸν περὶ σίνους λόγον ἐξετάζειν, ἐπεὶ πῶς οἶδ' ὅν τε τὸν ποδαγρὸν ἀθλητὴν γενέσθαι ἢ τὸν χειραγρὸν σκυτέα ἢ τὸν τυφλὸν ῥάπτην-προσκεψάμενοι οὖν τὸν περὶ σίνους λόγον εἰς τὴν τῆς πράξεως ἔλθω-
μεν ποιότητα οὕτως· οἱ οὖν τῶν πράξεων δοτήρες εἰσιν Ἑρμῆς, Ἄφρο- 10
δίτη, Ἄρης· οἱ δὲ πρακτικοὶ τόποι ὠροσκόπος, μεσουράνημα, ὑπόγειον, καὶ αἱ τούτων ἐπαναφοραί, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ἔκτος τόπος καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ἡ συναφὴ τῆς Σελήνης καὶ ὁ πρὸ ἑπτὰ ἢ μεθ' ἑπτὰ ἡμερῶν ποιῶν φάσιν ἔσαν ἢ ἔσπεριαν ἀνατολήν. ἐὰν οὖν τύχῃσι ὁ τε Ἑρμῆς καὶ ἡ Ἄφροδίτη καὶ ὁ Ἄρης ἀπόστροφοὶ τοῦ μεσουρανήματος καὶ τοῦ 15
ὠροσκόπου δυσπράκτους τοὺς τοιοῦτους ποιούσι, μάλιστα εἰ καὶ ὁ κύριος τοῦ μεσουρανήματος τύχη ἐν ἀλλοτρίῳ Ζωδίῳ· καὶ αὐτὸς γὰρ πράξιν δίδωσιν ἐν τῷ μεσουρανήματι τυχῶν· φησὶ δὲ καὶ Ἄνουβίων ὅτι δεῖ Ζητεῖν τὴν Σελήνην ἀπὸ συνόδου ἢ πανσελήνου πρὸς τίνα φέρεται καὶ πρὸς ἐκείνον τὴν πράξιν λέγειν, οἷον εἰ μὲν τῇ Ἄφροδίτῃ συνάπτῃ 20
ἀπὸ συνόδου ἢ πανσελήνου τὰς εὐτυχίας ἀπὸ γυναικῶν δίδωσιν, εἰ δὲ τῷ Διὶ εὐπορον καὶ εὐσχήμονα ποιήσει, εἰ δὲ πρὸς <τὸν> Ἄρη, στρατιωτικὸν τὸν τοιοῦτον ἐποίησεν, εἰ δὲ τὸν Ἑρμέα, γραμματικὸν ἢ ῥήτορα ἢ σοφόν, εἰ δὲ τὸν Κρόνον, ποιεῖ φροντιστὴν καὶ ἐπίτροπον <καὶ> οἰκονόμον. καὶ ταῦτα δεῖ παραφυλάττειν τὰ σχήματα ἐν τῷ περὶ πράξεως λόγῳ. καὶ εἰ 25

1 ποιησάμενος AB. 2 ἄπταιστον AB : ἀνάπτειστον P. περὶ — κεφαλαίου P : ἀλλὰ AB. 3 καὶ om. AB. τὸν Ἄνουβίωνα AB : τὸ σάρει P, quod unde ortum sit, non video; cf. infra Serapionem Alex., f. 15S σαρκ(ῆ?) οὕτως om. AB. 4 τὸ σίνος AB. ἐκ P : πρὸς AB. 4-5 ἐκείνου — ἔπορε] σίνους οὔτε τέχνη λαμπρὰ οὔτε τύχην δώμων (vel δμέμων) ἔποροι P. 6 τὸν bis om. P. 7 ἐξετάζη P. οἶδ' ὅν τε] ἴονται P. 7-8 ἀθλητὴν γενέσθαι P : γενέσθαι δρομέα AB. 8 χειραγρὸν P : πηρὸν τὴν χεῖρα AB. σκυτέαν P. 10 πιότηταν P. οὕτως οἱ τῶνον sic P : εἰ οὖν τῶν AB. εἰσιν οὗτοι AB. 11 οἱ δὲ πρακ. τόποι om. P. μεσουράνημα om. P. 12 τούτων αἱ ἔπαν. P. δὴ AB : δεῖ P. 13 Post πρὸ ἑπτὰ add. ἡμερῶν AB. 14 ἢ om. P. 16 μάλιστα δὲ AB. 17 τύχοι A. 18 καὶ Ἄνουβίων AB : τις τῶν σοφῶν P; cf. Praefationem, p. 115. 20 πρὸς τὴν Ἄφ. AB. 20-21 συνάπτῃ — πανσελήνου om. AB. 21 τὰς — δίδωσιν P : ἀπὸ γυναικῶν τὰς πράξεις ἔχειν AB. 21-22 ἐὰν τῷ Διὶ P : εἰ δὲ πρὸς Δία AB. 22 ποιήσει om. AB. πρὸς om. AB. τὸν suprl. 23 τὸν τοιοῦτον ἐποίησεν om. AB. τὸν om. AB. ἡρητορα (sic) ἢ σοφόν P : om. AB. 24 τὸν om. AB. ποιεῖ om. AB. φροντιστην, ἐπίτροπον, οἰκονόμον AB. καὶ οἰκονόμον om. P. 21-25 καὶ ταῦτα — λόγῳ om. AB.

μὲν ὁ τὴν πρᾶξιν παρέχων τύχη ἐν ἰδίῳ οἴκῳ, αὐτὸς τὴν ἰδίαν πρᾶξιν παρέχει, ἢ ἡπερ ἔλαχε φύσει· εἰ δὲ ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ τύχη, συμπαραλαμβάνει καὶ τὸν ὑποδεξάμενον τὸν τὴν πρᾶξιν παρέχοντα, οἷον ἐὰν ὁ γῆν πρᾶξιν παρέχων τύχη ἐν οἴκοις Διός, εὐκλείεις καὶ εὐθύμους καὶ εὐφантаσιώτους τὰς πράξεις ποιεῖ· εἰ δὲ οἴκοις Κρόνου, ῥυπαρὰς καὶ ἐπιμόχθους καὶ ἐπονειδίστους· εἰ δὲ Ἄρεως, δι' ὄπλων ἢ πυρὸς ἢ σιδήρου ἢ σιδηρουργίας ἢ δημοσίων πραγμάτων, εἰ δὲ οἴκοις Ἀφροδίτης, ὅσα πρὸς γυναικεῖα ἔργα ἢ μουσικὰ ἢ ὑφάντας ἢ ζωγράφους ἢ πλάστας ἢ μυροπώλας ἢ ἀνθοπλόκους ἢ βαφεῖς ἢ πορφυροπώλας καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δὲ καὶ Ζεὺς ἐπίδοι τὸν κλῆρον τῆς πράξεως ἐν οἴκοις Ἀφροδίτης, ἱερέων ἢ τελεστῶν ἢ τελετῶν χάριν τιμηθήσονται οἱ τοιοῦτοι· εἰ δὲ ἐν οἴκοις Ἑρμοῦ, ποιεῖ τὰς πράξεις ἀπὸ παιδείας ἢ σοφίας ἢ λογογραφίας ἢ ψήφων ἢ λόγων ἢ καλάμου ἢ ἐμπορίας ἢ ἀπὸ σταθμοῦ καὶ ζυγοῦ τὸν βίον ἔχοντας· εἰ δ' ἐν οἴκῳ Ἥλιου, τὰς ἐν ἀγορᾷ ἢ φανεράς δίδωσι τέχνας ἢ ἀπὸ πυρὸς ἢ σιδήρου τὴν τέχνην δίδωσι· εἰ δ' ἐν οἴκῳ Σελήνης, αὐτομαθεῖς καὶ αὐτοδιδάκτους τὰς τέχνας παρέχει.

Καὶ ταῦτα μὲν οὖν ἐκ τῆς τοπικῆς διακρίσεως· καὶ τῶν ζῳδίων δέ, ἐν οἷς ἂν ὦσιν οἱ τὸ πράττειν παρέχοντες, αἱ κατ' εἶδος ἰδιοτροπίαι συλλαμβάνονται πρὸς τὸ ποικίλον τῆς πράξεως, καθὼς ὁ Πτολεμαῖος διδάσκει· τὰ μὲν γὰρ ἀνθρωπόμορφα ζῳδία ὑποδεξάμενα τὸν τὴν πρᾶξιν παρέχοντα ἐνεργεῖ πρὸς πάσας τὰς ἐπιστημονικὰς τέχνας καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην χρεῖαν γινόμενα· τὰ δὲ τετράποδα πρὸς τὰ μεταλ-

1 τῶχοι B. 1-2 τὴν ἰδίαν πρᾶξιν παρέχει ἢ περιέλαχε φύσιν P, corr. : κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν παρέχει AB. 2 τύχη om. AB. 3 ὑποδεξάμενον — παρέχοντα P : οἰκοδέκτορα AB. 3-4 ὁ τὴν πρ. παρ. τύχη om. AB. 4 οἶκ(οις) Διός P : Τοξότη ἢ Ἰχθυοί AB. 4 εὐκλείης P. 4-5 εὐθύμους καὶ εὐφантаσιώτους P, corrigere nolui : εὐφάντους καὶ εὐφροσύνους AB. 5 ποιεῖ P : ποιοῦσιν AB. εἰ δὲ οἶκος Κρόνου P : εἰ Ταύρω Ὑδροχόω AB. 6 δὲ Ἄρεος P : δ' ἐν Κριῷ [Αἰγοκέρω B] Σκορπίω AB. ὄπλων AB : ὀδῶν P. 7 σιδηρουργίας corr. : σκληρουργίας P : ἢ σκληρότητος AB. 7-9 δὲ οἴκοις Ἀφροδίτης — τὰ ὅμοια P : δ' ἐν Ζυγῷ Ταύρω ὅσα διὰ ποικιλμάτων ἢ εὐωδίας ἢ τὰ τοιαῦτα AB. 9 μυροπόλους et πορφυροπόλους P ; cf. p. 211, 19. 10 ἐπίδοι AB : ἐπέιδει P. τῶν κλήρων (sic) τῆς — Ἀφροδίτης P : τούτους B : τούτοις A. 11 ἱερῶν (sic) ἢ — οἱ τοιοῦτοι P : ἐν ἱεροῖς ἢ τελεταῖς AB. τελεστῶν corr. : τελείων P. 12 οἴκοις P : ἐν οἴκῳ B : οἶκος A. 12-14 ποιεῖ τὰς πράξεις — βίον ἔχοντας P : παιδευτὰς ψήφων γραμμάτων παλαιστρας ἐμπορίας σταθμοῦ ζυγοῦ AB. 14 οἴκῳ Ἥλιου ὁ ☉ sic P : ἐν Λέοντι AB, ubi sequitur : αὐτοδιδάκτους καὶ αὐτομάθεις, εἰ δ' ἐν νυκτὶ τὰς ἐν ἀγοραῖς φανεράς δίδωσι τέχνας ἢ πυρὸς ἢ σιδήρου. 16 αὐτοδιδάκτους in litura P. παρέχουσι P ; corr. 17 οὖν om. AB. ἐκ om. P. 17 ss, cf. Ptolem., *Tetrab.*, p. 181, 7 ss., ed. a. 1553. 18 ἂν ὦσιν AB : ἦσαν P. πράττειν AB : πράγμα P. αἱ om. P. 18-19 συμβάλλονται B et editio Ptolemaei. 19 πρὸς τὸ ποικίλον AB. Ptol. : ὑπὸ P. 19-20 καθὼς ὁ Πτολεμαῖος διδάσκει om. P, qui auctorum nomina ubique suppressit. Quae in P ex Ptolemaeo p. 181, 9 ss. descripta sunt, omiserunt AB, sed hic verbis ἔστι δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα alia incipiunt, quae a forma in P servata omnino differunt, nec Rhetorii esse videntur ; cf. *Catal.*, II, p. 191, 15 ss.

λικὰ καὶ ἐμπορικὰ καὶ οἰκοδομικὰ καὶ τεκτονικὰ· τὰ δὲ ἰσημερινὰ πρὸς τὰς ἐρμηνευτικὰς καὶ μεταβολικὰς καὶ γεωμετρικὰς καὶ ἱερατικὰς, τὰ δὲ χειρσαῖα καὶ κάθυγρα πρὸς τὰ ἐνυγρα ἢ δίσυγρα καὶ τὰς βοτανικὰς καὶ τὰς ναυπηγικὰς, ἔτι δὲ περὶ ταφὰς καὶ ἀλιείας.

Ἰδίως δὲ ἐπὶ τὴν ἡ Σελήνη τὸν πρακτικὸν τόπον ἐπισχῆ τὸν ἀπὸ συνό- 5
δου δρόμον ποιουμένη σὺν τῷ τοῦ Ἑρμοῦ ἐν μὲν Ταύρω καὶ Αἰγόκε-
ρωτι καὶ Καρκίνῳ ποιεῖ μάντεις ἢ θύτας <ἢ> λεκανομάντεις· ἐν δὲ
Τοξότη καὶ Ἰχθύσιν νεκυομάντεις καὶ δαιμόνων συνετικούς· ἐν δὲ Παρ-
θένῳ καὶ Σκορπίῳ μάγους, ἀστρονόμους, ἀποφθεγγομένους, προγνω-
στικούς· ἐν δὲ Κριῷ καὶ Λέοντι καὶ Ζυγῷ θεολήπτους, ὄνειροκρίτας, 10
ἔσορκιστάς. τὸ δὲ μέγεθος τῶν πράξεων ἀπὸ τῆς τῶν οἰκοδεσποτησάν-
των ἀστέρων δυνάμειος κριθήσεται· ἀνατολικοὶ μὲν γὰρ ὄντες ἢ
ἐπίκεντροι τὰς πράξεις καθολικὰς ποιοῦσι, δυτικοὶ δὲ <ἢ> ἀποκεκλι-
κότες ὑπὸ προγόνων. καὶ ὑπὸ μὲν ἀγαθοποιῶν μαρτυρούμενοι, μεγάλους
καὶ ἐπιδόξους καὶ ἐπικερδεῖς καὶ ἀπταιστούς καὶ ἐπαφροδίτους τὰς 15
πράξεις ποιοῦσι· ὑπὸ δὲ κακοποιῶν ταπεινοὺς καὶ ἀδόξους καὶ ἀπερίκη-
τούς καὶ ἐπισφαλεῖς. Κρόνου μὲν ἐναντιουμένου καταψύξεις καὶ χρώμα-
τος καὶ † τοσίας αὐξήσιν καὶ πράξεις, Ἄρεως δὲ βίψοκινδυνίας καὶ περι-
βοησίας.

πγ'. Περὶ τῶν γ' ἀστέρων τῶν σημαινόντων τὰς πράξεις. 20

<Ο> μὲν οὖν τῆς πράξεως τὴν οἰκοδεσποτείαν λαβὼν διακριθήσεται
ἡμῖν καθ' ὃν προειρήκαμεν τρόπον· τὴν δὲ ποιότητα τῆς πράξεως ἐκ
τῆς ἰδιοτροπίας Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως <καὶ> ἐκ τῆς τῶν
ζῳδίων, ἐν οἷς ἂν τύχωσιν παραπορευόμενοι, λήψομεθα. 25

Ὁ μὲν γὰρ τοῦ Ἑρμοῦ τὸ πράσσειν παρέχων ποιεῖ γραμματέας,
πραγματευτάς, τραπεζίτας, μάντεις, ἰατροὺς καὶ ἀστρολόγους, θύτας,
νομικούς, ῥήτορας καὶ ὄλως τοὺς ἀπὸ γραμμάτων καὶ δόσεων καὶ
λήψεων γινομένους ἢ ἐργαζομένους· κἄν μὲν ὁ τοῦ Κρόνου αὐτῷ μαρ-
τυρήσῃ, ἀλλοτριῶν οἰκονόμους ἢ ὄνειροκρίτας ἢ ἐν ἱεροῖς ἀναστροφὰς 30
ποιουμένους προφάσει μαντείων, ἐνθουσιασμῶν ἢ μαθημάτων· ὁ

1 ss. τέχνας supplere nolui. 4 δὲ Ptol. : τε cod. ἄλιος cod.; corr. : ἀλυκείας Ptol. 7 ἢ suppl. 8 συνετικούς cod. : κινητικούς Ptol. 9 ἀστρολόγους Ptol. 10 θεολυπτικούς cod.; corr. ex Ptol., cf. p. 148, 15. 13 καθολικὰς] αὐθεντικὰς Ptol. ἢ omis. cod. 14 ὑπὸ προγόνων *nix sanum* : ὑπὸ τὰς πρακτικὰς Ptol. editio. καθυπερτερούμενοι Ptol. 15 ἀναπτέστους cod.; cf. indicem s. v. ἀπταιστος. 16 δὲ καὶ cod. 16-17 ἐνδόξους καὶ ἀπερεκτίτους cod; corr. ex Ptol. 17 ἐάν δὲ Κρόνος cod. 17-18 Verba corrupta. χρωματοκρασίας cet. om. Ptol. 18 βίψοκινδύνους καὶ deinde verbum erasum καὶ περιβοησίας P. 20 P(arisinus 2425), f. 129. 20-p. 211, 2 Ptolem. *Tetrab.*, IV, 3, p. 178, 9-21, ed. a. 1553. 21 ὁ omis. cod. διακριθήσονται cod. 22 καθὼς cod. 22-23 ἐκτὴν ἰδιοτροπίαν sic cod. 23 καὶ suppl. ex Ptol. 27 ῥήτορας *perperam additum a Rhet.*, cf. p. 211, 1.

δὲ τοῦ Διὸς, νομογράφους, ῥήτορας, σοφιστάς, μετὰ μεγάλων
 προσώπων ἔχοντας <τὰς> ἀναστροφάς· ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως αὐτῷ συμ-
 πάρχων ποιεῖ θύτας, χειρουργοὺς ἢ ὄπλοφόρους ἢ ἀπὸ πυρὸς ἢ
 σιδήρου τὰς τέχνας ἔχοντας, καὶ ἐὰν μὲν τύχη ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἐν τῷ
 5 κακοδαιμονοῦντι, ποιεῖ κακοπράγμονας, κακοτρόπους, φιλοδίκους· εἰ
 δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης αὐτῷ μαρτυρήσωσι καλῶς κείμενοι, ποιούσι
 θύτας καὶ ἀστρολόγους ἢ μυθωδοὺς. εἰ δὲ καὶ Ζεὺς τούτοις ἐπιμαρ-
 τυρήσῃ, χάριν τῶν προειρημένων γνωστὸς ἔσται καὶ προσφίλης παρὰ
 μεγιστανῶν ἢ βασιλέων.

10 Ἄρης τὸ πράσσειν παρέχων καὶ μαρτυρῶν ἢ ὤροσκοπῶν ποιεῖ
 λαξευτάς ἢ τέκτονας ἢ λιθοέργους, εἰ δὲ Ἥλιος αὐτῷ συμμαρτυρήσῃ,
 ποιεῖ χαλκοτύπους ἢ ἱεουργοὺς ἢ βαφέας ἢ ὅσα διὰ πυρὸς καὶ σιδή-
 ρου, εἰ δὲ Ἄφροδίτη ἐπιμαρτυρήσῃ τῷ Ἄρει, ἀπὸ πυρὸς ἢ σιδήρου ἢ
 15 ἀκμόνων τὰς τέχνας δίδωσι μάλιστα ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως. ὁ Ἄρης
 καὶ ἡ Σελήνη καὶ <ἡ> Ἄφροδίτη ἐπικείμενοι ποιούσι ληστὰς καὶ θυρε-
 πανοίκτας.

Ἄφροδίτης τὸ πράσσειν παρέχων ποιεῖ μυροπώλας ἢ
 οἰνοπώλας ἢ ἀνθοπώλας ἢ χρωμάτων ἢ βαφῶν ἢ ἀρωμάτων πραγ-
 ματεύτας ἢ φαρμακοπώλας, ὕφαντάς, ζωγράφους, βαφέας, ἱματιοπώ-
 20 λας, καὶ ὅσα πρὸς γυναικίον κόσμον ἀνήκε. ἐὰν ὁ μὲν τοῦ Κρόνου
 αὐτῇ μαρτυρήσῃ, ἐμπόρους τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ κόσμον, γόητας δὲ
 καὶ φαρμακοποιούς, ἢ καὶ δημοσίων τόπων ἄρχουσιν ἢ ἱερῶν τοῦ Κρό-
 νου καλῶς κειμένους. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς μαρτυρήσῃ, ποιεῖ μουσικὸν ἢ
 25 τοῦ Ἄρεως αὐτῷ συμπάρων μετὰ μὲν Ἥλιου <συ>σχηματισθεῖς τοὺς
 διὰ πυρὸς ἐργαζομένους ποιεῖ, μαγείρους, χωνευτάς, καύστας, μεταλ-
 λευτάς· χωρὶς δὲ Ἥλιου ἐστὼς τοὺς διὰ σιδήρου τὰς ἐνεργείας ἔχον-
 τας, ναυπηγούς, τέκτονας, γεωργούς, λατόμους, λιθοξόους, λιθουργοὺς,
 30 ξυλοσχίστας. κἂν μὲν ὁ τοῦ Κρόνου αὐτῷ μαρτυρήσῃ, ποιεῖ
 ναυτικούς, ἀντλητάς, ὑπονομευτάς, θηριοτρόφους, μαγείρους, περι-
 χύτας, βαλανέας. ἐὰν δὲ Ζεὺς μαρτυρήσῃ Ἄφροδίτην καὶ Ἄρεα,

1 Διὸς corr. ex Ptol. : Ἄρεως (sign. astr.) cod. 2 τὰς suppl. 3 θύτας corr., cf. v. 7 : ἀθετας (sic) cod. 4 τὰς suppl. ex Ptol. 5 κακοδαιμονοῦντι scripsi, i. e. in XII loco; cf. supra p. 129, 18 ss. : κακωτεροδαιμονοῦντι (τερο dubium) cod. 7 μυθωδοὺς corr. : μυθώδας cod. 10 πράσσειν] πρᾶξιιν m. 2 rescriptum P. 11 συμμαρτυρεῖ ac sic saepe cod. 14 ἐπὶ corr. : ἐν δὲ cod. 15 ἡ suppl. 17 ss. cf. Ptol., p. 178, 25 ss. 17 τῷ τὴν cod. 17-18 μυροπόλους ἢ ὄνυπόλους ἢ ἀνθοπόλους cod. 19 χρωμάτων cod., corr. ex Ptol. 20 ἀρωμάτων corr. e Ptol. : βρωμάτων cod. 19 φαρμακοπώλους cod. 19-20 ἱματιοπούλ(ου)ς cod. 20 ἀνεῖκε cod. 22 φαρμακοποιεῖ cod. 23 μαρτυρεῖ cod. 24 ὑπόκτιν λόγιον cod.; corr. 25 σχηματισθεῖς cod.; corr. ex Ptol. (p. 179, 12). 26 χωνευτάς, καύστας corr. ex Ptol. : χουγοτάς σύστας cod.; cf. p. 212, 27. 27 ἐστὼς τοὺς scripsi : εἰς τῷς (λοῦς superscr.) cod.; cf. Ptol., p. 179, 15 : τυχῶν τοὺς. 30 θυριτρόφους cod. περιπυρὸς cod. : περιχύτας ex Ptolem. (p. 179, 19) corr. 31 μαλλαναίας cod.; corr. Delecourt; cf. p. 215, 6.

ποιήσει ὑπερέχοντας, στρατιώτας, τελώνας, πανδοχέας, θυσιουργούς.

"Αρης καὶ Ἑρμῆς τὸ πράσσειν παρέχοντες ποιοῦσιν ἀνδριαντοποιούς ἢ τέχνην τινὰ ἀπὸ πυρός ἢ σιδήρου, ἢ πάλιν ὄπλουργούς, κατηγόρους, μοιχικούς, ἱερογλύφους, ζωπλάστας, ἰατρούς, χειρουργούς, κακοπράγμονας, πλαστογράφους. κἂν ὁ τοῦ Κρόνου αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, φονέας, ἄρπαγας, ἀπελάτας, ληστές. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, φιλομάχους, δράστας, δεινούς, φιλοπράγμονας καὶ ἄλλοτρίων φροντίζοντας.

Ὁ δὲ Ἄρης καὶ ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἥλιος ἐν τοῖς πρακτικοῖς τόποις τυχόντες, ἔξαιρέτως δὲ ὠροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες, ποιοῦσιν 10 ναυτικούς, πλεύστας, καὶ Ἑρμῆς ἐν τῷ γ' καὶ Ἄρης ἐν τῷ θ' κυνηγούς ποιοῦσιν. ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ἑρμῆς οἴκοις ἢ ὀρίοις Ἀφροδίτης ποιοῦσιν ἰατρούς. ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ἑρμῆς ὠροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσιν φιλόπλους, θρασυτόλμους ἢ ὀπλίτας. Κρόνος ἐπὶ <τοῦ> τῆς 15 πράξεως τόπου παρών, ἐπὶ ὃν Κρόνος παραιρέτης καὶ ἐν ἄλλοτρίῳ Ζηδῶν τύχη ἐν τῷ μεσουρανήματι, τὰς δι' ὑγρῶν ποιεῖ τέχνας, τοῦτ' ἔστι ἀντλητάς, κηπουροὺς ἢ ἀλιεύοντας καὶ τὰς παρύγρους πράξεις παρέχει μετὰ κόπου καὶ μόχθου κάμνοντας. ὁ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης καὶ Σελήνη ὠροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιεῖ φιλοσόφους, ῥήτορας ἢ ἀστρολόγους. τοῦ ὠροσκόπου Καρκίνῳ ἢ Σκορπιῳ ἢ Ἰχθύσι 20 ὄντος Ζεὺς καὶ Κρόνος ὑπογείῳ ποιοῦσι βοτανικούς ἢ θηριοδείκτας. ὁ Κρόνος ὠροσκοπῶν Ἄρεως δύνοντος ποιοῦσι κυνηγούς ἢ θηριομάχους ἢ κυνοβρώτους. ὁ Κρόνος καὶ ἡ Σελήνη δύνοντες ἐν καθύγροις Ζηδίοις ποιοῦσι ναυτικούς ἢ πλευστικούς. ὁ Κρόνος μεσουρανῶν Ἄρης δύνων μισέλληνας, ἀλλοφύλους ποιοῦσιν. 25

Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης τὸν οἶκον δεσποτεύοντες, τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς πράξεως εἰληφότες, ποιοῦσιν βαφέας, μυρεψούς, χωνευτάς, χρυσοχόους, λιθογλύφους, ἀργυροκόπους, ὀπλορηχιστάς, φαρμακοποιούς, ἰατρούς. κἂν μὲν ὁ τοῦ Κρόνου αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, ἱερῶν ζῶων <θεραπευτάς> ἤγουν θηρευτάς, ἀνθρώπων ἐνταφιαστάς, θρηνησδοῦς, 30 ἐνθουσιαστάς, ὄπου μυστήρια καὶ θρηνοὶ καὶ αἵμαγμαὶ τὰς ἀναστροφὰς ποιούμενοι· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, ποιοῦσιν ἱεροπλόκους, οἰωνιστάς, γυναικῶν προῖσταμένους, ἐκγαμιστάς ἢ μαυλιστάς.

1 πανδοχέας (έας e corr.) cod. θυσούργους cod. 2 ss. cf. Ptol., p. 180, 10 ss. 6 φονέας corr. e Ptol. : φανερούς cod. 7 φιλομάχους] φιλοπόνους Ptol. 14 τοῦ] Litura in cod. 15 τόπου corr. : τρόπον cod. Κρόνος] Leg. Ἄρης? 17 ἀντλητάς ex ἀθλητάς correctum, cod. παρύγρας cod. 18 Leg. κάμνουσι? 20 Καρκίνου cod. 21 ὄντες cod. θυριωδῆκτας cod.; corr. An θηριοδῆκτους? cf. infra p. 217, 23. 22 ποιοῦσι cod. 22-23 θυριαμάχους cod.; cf. supra p. 201, 21. 25 ἄλλ' ὁ φίλους cod. 26 ss. cf. Ptol., p. 180, 19 ss. 27 βαφύς cod. 29 μαρτυρήσει cod., ac sic deinceps. 30 θεραπεύτας suppl. e Ptol. 31 θρόν(οι) cod.; corr., cf. Ptol. 32-33 Leg. ἱεροπροπλόους ut Ptol.? Sed cf. indicem graecitalis s, v. θεόπλοκος. 33 ὄνιστας sic cod.; corr. e Ptol. ἐκγαμισταί sunt conciliatores nuptiarum. μωλιστάς cod.: corr.

ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, νευροβάτας ποιεῖ, μαγγαναρίους· εἰ δὲ καὶ Κρόνος καὶ Ἥλιος αὐτοῖς μαρτυρήσωσιν, οἰκοδόμους ποιοῦσιν ἢ κεραμουργούς.

Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη ἰσομοίρως τυχόντες, εἰ καὶ τὰ δωδεκατη-
5 μόρια τύχῃσι τετράγωνα [ἐν] αὐτοῖς ἢ τρίγωνα ἢ διάμετρα, ποιοῦσι
μοιχούς, μεθυστάς, ἀπατεῶνας. Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη ἐν τοῖς ὑπογείοις
ποιοῦσι σχινοβάτας ἢ θεοφορομένους. Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη ἐν
<τῷ> ὕ' ἢ ἐν τῷ θ' ποιοῦσιν ἰατρούς.

Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτη τὴν πράξιν παρέχοντες ποιοῦσι τὰς πράξεις
10 ἀπὸ μουσικῆς καὶ ὀργάνων καὶ μελωδιῶν ἢ ποιημάτων ἢ ὀρχήσεων καὶ
ῥυθμῶν, καὶ μάλιστα ὅταν τοὺς τόπους ὧσιν ἐναλλάξαντες. ἀποτελοῦσιν
οὖν θυμηλικούς, ὑποκρίτας, σωματεμπόρους, ὀργανοποιούς, κιθαρω-
δούς, τραγωδοὺς, ὑφάντας, πλάστας, ζωγράφους. κὰν ὁ μὲν τοῦ Κρό-
νου αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, ποιεῖ ἐμπορευομένους κόσμους γυναικείους.
15 ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, ποιοῦσιν δικολόγους, λογιστη-
ρίων προϊσταμένους, παιδῶν διδασκάλους, ὄχλων προεστῶτας, κεκοσ-
μημένους.

Ἐὰν μὲν Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτη ὠροσκοπῶσι καὶ Ζεὺς δύνῃ,
ποιοῦσι μουσικούς ἢ φωνικούς ἢ ἀθλητάς. εἰ δὲ εἰς τὸν τῆς πράξεως
20 τόπον τύχῃσι Ἑρμῆς καὶ Κρόνος καὶ Ἀφροδίτη, ποιοῦσιν ἰατροὺς ἢ
ἐπαιδοὺς ἢ βοτανικούς· εἰ δὲ καὶ Ζεὺς ἐπιμαρτυρήσῃ αὐτοῖς, ἐκ τού-
των τὰς εὐτυχίας ἔξουσιν. ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐν τοῖς πρακτικοῖς
τόποις τυχόντες καὶ ὑπὸ Διὸς θεωρούμενοι ποιοῦσιν ἐλεφαντουργούς,
ζωγράφους ἢ χρυσοχόους ἢ κοσμητάς. ὁ Ἑρμῆς οἴκοις Ἀφροδίτης
25 μετὰ Ἀφροδίτης ποιεῖ αὐλητάς ἢ κιθαρωδοὺς. Ἀφροδίτη οἴκοις
Ἑρμοῦ μετὰ Ἑρμοῦ ποιεῖ ζωγράφους ἢ πλουμαρίους ἢ γλύπτας ἢ
ἀνδριαντοπλάστας.

Πλέον δὲ πάντων ζῆτει τὰ ἀποτελέσματα τῶν συναφῶν καὶ τῶν
ἀπορροιῶν τῆς Σελήνης καὶ τῶν ζωδίων καὶ τῶν παρανατελλόντων
30 <καὶ> τὰ δεκανικὰ ἀποτελέσματα τῶν συναφῶν καὶ ἀπορροιῶν τῆς
Σελήνης. ὁ δὲ κλῆρος τῆς πράξεως λαμβάνεται ἡμέρας μὲν ἀπὸ Ἑρμοῦ
ἐπὶ Ἄρεα, νυκτὸς δὲ ἀνάπαλιν, καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὠροσκόπου. Ζῆτει καὶ τὸ
ζῳδιον ἐν ᾧ ἔτυχεν ὁ κλῆρος καὶ τὸν κύριον τοῦ ζωδίου ἐν ᾧ οἶκῃ
ἔτυχε, καὶ οὕτω λέγε τὴν πράξιν.

1 μαγγαναρίους cod.; corr., cf. p. 217, 9. 2 μαρτυρίσει cod. 3 κεραμουργούς
habet etiam Maneth., IV, 291. 5 ἐν del. 6 μοιχὰς cod. Leg. ἐν τῷ ὑπογείῳ? sed
de signis quae sunt sub terra loqui videtur. 7 σχινωμήτ(ας) cod.; corr. Delcourt
coll. Maneth. IV, 287; cf. v. 1 νευροβάτας. θεοφοροσμένους cod., manu 2, cf.
cap. ξε', p. 192, 18. 9 ss. cf. Ptol., p. 179, 22 ss. 11 Post ὧσιν littera exp.; deinde
ἐν e corr. cod. Habet ἀμφιλελαχότες Ptol. 12 σωματεμπόρους (vel -τα-) cod.
18 δύνει cod. 19 φωνικούς verbum novum; cf. p. 214, 16 20-21 ἰατρικούς ἢ
ἐπαιδοὺς cod. 21 ἐπιμαρτυρίσει ac sic saepe cod. 26 πλουμαρίους = *plumarios*.
Adhuc apud Graecos « plumare », « acu pingere », πλουμίζω dicitur. 27 cf. infra
p. 217, 15. 30 καὶ suppl.

πδ'. Περὶ τεχνῶν¹.

Μετὰ τὸ σκοπῆσαι τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἀπὸ τῶν ἀστέρων τῶν παρεχόντων τὴν πρᾶξιν, λέγω δὴ Ἄρη, Ἀφροδίτην καὶ Ἑρμῆν, καὶ τῶν ἀπορροϊῶν καὶ συναφῶν τῆς Σελήνης, ἔτι δὲ καὶ τῶν ὀριοκρατόρων τοῦ τε ὠροσκόπου καὶ τῶν δύο φωστήρων καὶ τῶν οἰκοδεσποτῶν αὐτῶν καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, ἀναγκαῖον ἡγησάμην κατὰ τὴν τῶν ἀστέρων χρηματουργίαν ὑποτάζει τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Ζεὺς καὶ Ἑρμῆς μετὰ Ἄρεος ἢ ὀρίοις Ἄρεος ἀθλητικούς ἢ καὶ φιλοπαλαίστρους ποιοῦσι. λοιπὸν δεῖ σκοπεῖν πρὸς τὴν ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν τῶν σχημάτων καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῶν φάσεων αὐτῶν. εἰ γὰρ Κρόνος τούτοις συσχηματισθῆ, οὐκέτι ποιεῖ ἀθλητὰς καὶ ἐνδόξους, ἀλλὰ σπουδαίους περὶ τὰ μουσικά. ἐὰν ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπιθεωρήσῃ τὴν Ἀφροδίτην ἐπίκεντρον κατὰ τετράγωνον ἢ ἀλλήλων τὰ ὄρια ὑποδέξωνται ἐῷσι ἀνατολικοὶ ὄντες ἐν ἰδίοις ἢ ἀλλήλων οἴκοις ὄντες ἢ τριγώνοις, φωνικούς ποιοῦσιν ἢ κιθαρωδοὺς ἢ ὄρχηστὰς ἢ μουσοχόρους ἢ τούτων ὁμοίους.

πε'. Περὶ ῥητόρων καὶ παιδευτῶν.

Ἐὰν ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπιθεωρήσῃ τὸν Δία ἐν καλῷ τόπῳ ἐστῶτα καὶ ἀλλήλων ὑποδέξωνται τὰ ὄρια, ἔξαιροι ὄντες καὶ ἐπίκεντροι καὶ ἐπαναφερόμενοι, ποιοῦσι σοφιστὰς, γραμματικούς ἢ παιδευτὰς.

πζ'. Περὶ μαθηματικῶν ἢ μάντεων.

Ἐὰν ὁ Ἑρμῆς ἐν καλῷ τόπῳ τύχῃ, μάλιστα καὶ Κρόνου οἴκῳ,

1 Cap. πδ' uno, quod sciam, codice P, f. 131, servatur. 3 δὴ] δεῖ cod. 4 συναφὰς ut vid. P; corr. 7 χρηματουργ' cod. 12 συσχηματισθῆς cod. 13 σπουδ' cod. 14 ἐπίκεντρον vel ἐπίκεντρος comprehendio cod. 17 An μουσοχαρεῖς? 18 Capita πέ'-ζζ' forma contractiore et mutila ex codice Monacensi [Germanico 7] edidit F. Boll, *Catal.*, VII, p. 117, 14-118, 5. In codice Ital. 11, f. 54', cap. κδ', eadem forma quae in codice Monacensi servari videtur. — P(arisinus 2425), f. 131; codicis G(ermanici) varias lectiones ex *Catal.*, l. c., adnotavimus. Orthographica negligimus. Post καὶ παιδευτῶν add. καὶ ἐτέρων ὑποθέσεων G. 19 Ἐάν] littera ε in marg. P. 20 ἔπικοι P. Leg. ἢ ἐπαν.? cf. 217, 14. 21 ἢ om. G. 22 Titulum hic ac ubique deinceps om. G, qui ex omnibus capitibus unum confecit. 23 Ἑρμοῦ G.

¹ Haec et quae sequuntur capitula de variis artibus, ex Antiocho sine dubio Rhetorium hausisse in praefatione (p. 115) notavimus. Similia saepe apud astrologos inveniuntur; nusquam vero tam multa rariora artificum nomina inveniuntur, nisi longam enumerationem in censum vocare velis quae in Alubutris [Abu Bakr ibn al Kasil al Karaschi] *Libro genethliaco* legitur (Norimbergae, 1540), cap. XC sqq.

ἔξαιτος καὶ θεωρηθῆ ὑπὸ Διὸς καὶ Κρόνου καὶ Ἄρεος, ποιεῖ ἀστρολόγους, μάντις ἢ ἱερεῖς. εἰ δὲ Κρόνος ὠροσκοπῶν τύχη οἴκῳ Ἑρμοῦ ἢ ὠροσκοπῆ Ἑρμῆς, ἀπαραβάτους μαθηματικούς ποιεῖ.

πζ'. Περὶ βαλανέων.

5 Ἐὰν ὁ Κρόνος ἐπιθεωρῆ τὴν Σελήνην καὶ τὸ δωδεκατημόριον αὐτῆς τῆς Σελήνης οὐσης ὁρίοις Κρόνου, βαλανεῖς ἢ περιχύτας ποιεῖ· εἰ δὲ ἐν ἀποκλίματι τύχῳσιν ἢ ἐν τῷ ὑπογείῳ κέντρῳ, μαρμαροξύστας ποιεῖ.

πη'. Περὶ νεκρεπαρτῶν.

Κρόνος ἰσόμοῖρος Ἄρει καὶ Ἑρμῇ, θεωρούντων τὰ δωδεκατημόρια
10 ἀλλήλων δίχα τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν θεωρίας, νεκροτάφους ἢ νεκροθάπτας ἢ νεκρεπάρτας ἢ τυμβωρύχους ποιοῦσι.

πθ'. Περὶ οἰκοδόμων ἢ κεραμέων.

Κρόνος ἰσόμοιρος Ἄρει Κριῶ ἢ Ταύρω ἢ Λέοντι ἢ τετράγωνος *
ὑπάρχων καὶ ὑπὸ Ἄρεος θεωρούμενος χωρὶς τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν
15 ἐπιθεωρίας σκανδουλαρίους ποιεῖ ἢ τοιχοβάτας ἢ οἰκοδόμους ἢ κεραμεῖς ἢ λυχνοποιούς. εἰ δὲ καὶ Ἀφροδίτῃ ἐπιθεωρήσῃ, νευροβάτας ποιεῖ.

ρ'. Περὶ μεθυστῶν καὶ κιναιδῶν καὶ γοήτων.

Ὁ Ἄρης τῇ Ἀφροδίτῃ ἰσόμοιρος ** κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον
20 ἐπιθεωρούντων ἀλλήλων τὰ δωδεκατημόρια ἐκτὸς τῆς τῶν ἄλλων ἐπιθεωρίας ποιοῦσι μεθυστάς, ληστάς, μοιχοῦς, ἀναστάτους. εἰ δὲ Κρόνος ἐπιθεωρήσῃ, ποιεῖ κιναιδούς, ἀσελεγεῖς, μάλιστα ἐν θηλυκοῖς ζῳδίοις.

1 θεωρηται G. 2 μάντας G. ἢ ἱερεῖς om. G. Κρόνος G; καὶ P. ὠροσκοπ(ὸν) G; ὠροσκοπός P. οἴκῳ corr.: οἶκος GP. 3 ἀπαραβάτους καὶ G, unde παραβάτας conī Boll. 4 7 cf. Maneth., IV, 249 ss. 5 ἐπιθεωρήσῃ G. 6 τῆς — οὐσης] καὶ ἢ Σελήνη ἢ ἐν G. 6-7 περιχύτας — κέντρῳ om. G. 7 λιθοξύστας G. 8 νεκρεπάρται sunt vespillones, qui mortuos eceferunt (νεκρ-ἐπαίρω); cf. Catal., VIII, 3, p. 110, 3, 9-11 cf. Maneth., IV, 186-192. 9 Ἐὰν ὁ Κρόνος G. θεωροῦνται G, unde ἢ καὶ θεωρῶνται conī. Boll. An θεωροῦσι? sed cf. infra v. 20. 10 τῆς om. G. 10-11 νεκροθάπτους G. 11 νεκροπάρτους G. ἢ τυμβωρύχους om. G. ποιεῖ G. 12-17 Cap. πθ' lotum om. G. 13 Post τετράγωνος signum planetae deest. 15 σκανδαλλαρῖους cod.; corr. Delcourt = scandularios. ποιοῦσι cod. 16 ἐπιθεωρήσει eod. 18 μεθυστῶν cod.: μεθύσων Catal., VIII, 3, p. 110, 9, fors. recte, cf. v. 21. κυνεδῶν sic P. 19 ἐὰν ὁ Ἄρης G. ὁ incertum P. Lacunam sign. Cf. Maneth., IV, 293 ss. 20 ἐπιθεωρούντων P; cf. supra v. 11: θεωροῦνται G: <ἢ καὶ> ἐπιθεωρῶνται corr. Boll. 21 μεθύσους G, cf. v. 18. ἀναστάτους om. G. 22 ἐπιθεωρήσει P. κυνεδοῦς sic P. μάλιστα — ζῳδίοις om. G.

γα'. Περὶ τεκτόνων καὶ βυρσέων καὶ λιθοξόων
καὶ καβιδαρίων.

Ἐὰν ὁ Κρόνος καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ <ὁ> Ἄρης ἀλλήλους θεωρήσωσιν ἐν ἀρσενικοῖς ζωδίοις, μάλιστα Κριῶ καὶ Λέοντι καὶ Τοξότη, ποιούσι τέκονας καὶ βυρσεῖς καὶ λωροτόμους. εἰ δὲ καὶ Ἑρμῆς ἐπιθεωρήσῃ, 5 λιθοξόους ἢ λατόμους ἢ λιθοψήκτας. εἰ δὲ καὶ Ζεὺς καὶ Σελήνη ἐπιθεωρήσωσι, καβιδαρίου ποιούσιν ἢ μαρμαρίους.

γβ'. Περὶ κυνηγῶν καὶ ἱερακοτρόφων καὶ ὄρنيθοτρόφων
καὶ ζωγράφων.

Ἐὰν ὁ Ἑρμῆς ἕξαιγος ὦν ἰσόμοιρος γένηται τῇ Σελήνῃ καὶ ἐπιθεωρήσωσι τὰ δωδεκατημόρια ἀλλήλων <καὶ> Ἄρης καὶ Κρόνος διαμετροῦντες ἑαυτοὺς ἐπιτύχωσι τῶν κέντρων, κυνηγούς καὶ βηνάτορας. εἰ δὲ ἐν τοῖς περωτοῖς ζωδίοις τύχωσιν ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Σελήνη, λέγω 15 δὴ ἐν Παρθένῳ καὶ Τοξότη καὶ ταῖς πρώταις μοίραις τῶν Ἰχθύων διὰ τὸν Πήγασον, ἱερακοτρόφους ποιούσι ἢ ὄρنيθοτρόφους. ἐὰν δὲ καὶ Σελήνη καὶ Ἄρης εὐρεθῶσιν ὀρίοις Ἑρμοῦ, ζωγράφους ποιούσι.

γγ'. Περὶ ναυτῶν καὶ κυβερνήτων.

Κρόνος μεσουρανῶν ἐν καθύγρῳ ζωδίῳ Ἄρεος καὶ Ἡλίου συμμεσουρανούντων ἢ ἐπιθεωρούντων κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον, ναύτας ποιεῖ ἢ κυβερνητὰς ἢ ναυκλήρους, μάλιστα καὶ τοῦ ὠροσκόπου 20 ὄντος ἐν καθύγρῳ ζωδίῳ ὀρίοις Κρόνου καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

γδ'. Περὶ ῥαπτῶν.

Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη ὁμοῦ ἢ τετράγωνοι ἐν ὀρίοις ἀλλήλων ποιούσι 25 ῥάπτας, λινοῦφους, ὀθονιακοὺς.

1 τέκνων cod.; corr., cf. v. 5 et *Catal.*, VIII, 3, p. 110, 9. 1-6 cf. *Maneth.*, IV, 318-326 2 καβιδωρίων P, cf. v. 7. 3 ἢ om. P. ὁ suppl. θεωρήσουσιν P : θεωρήσουσιν G; corr. Boll. 4 ἄρσενικοῖς — μάλιστα om. G. καὶ Τοξ. G : ἢ Τοξ. P. 5 τεκτογονικὰς corr. m. 1 ex τεκνογονίαν G : τεκτονικοὺς corr. Boll. 5-7 καὶ λωροτόμους — μαρμαρίους om. G. 5 λωροτόμους] cf. Nicole, *Le Livre du Préfet*, 1893, p. 49, c. 14. ἐπιθεωρήσει cod. 6 λιθοψήκτας cod.; corr., cf. tamen *Maneth.*, IV, 326 : λιθοψήκτος. 7 καβιδαρίους] cf. *Thes. l. Lat.*, s. v. « Cavidarius ». μαρμαρίων P; corr.; cf. Nicole, *l. c.*, p. 60, c. 22 : μαρμαρίοι = *marmorarii*. 8-13 cf. *Maneth.*, IV, 333-340. 10 τῆς (PG; corr. Boll. 11 καὶ suppl. Boll. 12 ἑαυτοῖς G. <τινι> τῶν corr. Boll. 12-15 καὶ βηνάτορας — Πήγασον om. G. βινδτωρας P. 13-14 λεγ' δεῖ cod. 14-15 διὰ τὸν Πήγασον] cf. p. 217, 6-7 et *Rhetor.*, *Catal.*, VII, p. 211, 11. 15-25 ἐὰν δὲ καὶ Σελήνη — ὀθονιακοὺς om. G. 17-22 cf. *Maneth.*, IV, 396-401. 23 ῥαπτῶν] ρα superscr. m. post.; cf. v. 25. 25 λινοῦφους P = λίνου ὑφάντας. ὀθονιακοὺς cod.; corr., cf. Nicole, *l. c.*, p. 39, c. 9.

4ε'. Περὶ μηχανικῶν καὶ ψηφάδων.

Ἐρμῆς καὶ Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη καὶ Σελήνη ἐπίκεντροι ἢ ἐπιθεωροῦντες ἀλλήλους κατὰ κέντρον, μηχανικοὺς ποιοῦσι, ἐν δὲ τοῖς ἀποκλίμασιν ὄντες ψηφάδας.

5 4ζ'. Περὶ μίμων.

Ἐρμῆς καὶ Ἀφροδίτη ταπεινούμενοι ἐν ὁρίοις ἰδίοις ἢ ἀλλήλων μίμους ἢ πολιτικοὺς ποιοῦσιν, μάλιστα ἐν Αἰγοκέρωτι διὰ τὸ παρανατέλλειν τὸν Πίθηκα ¹.

Ἄρης καὶ Ἐρμῆς ὑπόγειοι νευροβάτας ἢ μαγχαναρίους ποιοῦσι.

10 Ἡ Σελήνη δύνουσα καὶ πρὸς Κρόνου φερομένη, ἐν ὑγροῖς ζυγίοις ἢ βορεία κατιοῦσα ναυτικούς ποιεῖ.

Ἀφροδίτη οἴκω Ἡλίου ἢ ἰδίῳ μετὰ Ἐρμοῦ, μάλιστα ἐπίκεντροι καλαμαύλους ἢ κιθαριστὰς ἢ μουσικούς ποιοῦσι.

15 Ἀφροδίτη οἴκω Ἐρμοῦ μετὰ Ἐρμοῦ ἐπίκεντροι ἢ ἐπαναφερόμενοι ἔξασυγοι ζωγράφους ποιοῦσι ἢ ἀνδριαντοπλάστας ἢ πολυμηταρίους.

Εἰ δὲ Ἥλιος καὶ Σελήνη ἐν ταῖς ἐπαναφοραῖς τύχωσιν Ἐρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης ἐπίκεντροι ὄντες, ἠνιόχους ποιοῦσι, μάλιστα ἐν Διδύμοις καὶ Ταύρω.

20 Ἡ Σελήνη ἐν Ταύρω μετὰ Ἐρμοῦ καὶ Ἡλίου αὐξίφαῆς ἰξευτὰς ποιεῖ καὶ ἱερακαρίους.

Ἐὰν δὲ ὁ ὕροσκόπος τύχη ἐν Καρκίνῳ ἢ Σκορπίῳ ἢ Ἰχθύσι Διὸς καὶ Κρόνου ὑπογείων <ὄντων> καὶ τὴν πράξιν παρεχόντων, ποιεῖ βοτανικούς, θηριοδῆκτους.

Ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ἐρμῆς ἐπίκεντροι ἐν Λέοντι δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδί-

1 Cap. 4ζ', νν. 6-7 ante 4ε' transp. G. 2 καὶ et καὶ (prima) om. P. 2-3 ἢ ἐπιθεωροῦντες P : ἐὰν ἐπιθεωροῦνται G. 3 ἀλλήλοις G : ἀλλήλος P. 3-4 ἐν δὲ — ὄντες P : καὶ (cel. om.) G. 4 ψηφάδας a ψηφᾶς = ψηφοπαίκτης [Boll] 6 ἐὰν ὁ Ἐρμῆς G. ἢ ἀλλήλων om. G. 7 μίμους G : λυμοίμους P. πολιτικούς ante μιμ. transp. G. 7-8 μάλιστα — Πίθηκα om. G. 8 πῆθηκα P. 9-13 Ἄρης καὶ — μουσικούς ποιοῦσι om. G. 9 cf. p. 213, 7. 11 βωρᾶ P; corr. κιθαριστὰς] στὰς duhium P. 14 ἐὰν ἢ Ἀφροδ. G. μετὰ Ἐρμοῦ om. G. ἐπίκεντροι P : ἐπὶ κέντρῳ G. 14-15 ἔξασυγοι ἐπαναφερόμενοι G. 15 ζωγράφους] cf. p. 216, 16. 15-20 ἢ ἀνδριαντοπ. — ἱερακαρίους om. G. 15 πολυμηταρίους eod.; corr. Delcourt = *polymitaris* (Vulg. *Exod.* 35, 35). 19 αὐξίφαῆς eod. 21 ἂν ὁ ὕρ. G. 22 ὄντων suppl. Boll. καὶ τὴν πράξ. παρεχ. om. G. 23 θηριοδῆκτους P : θηριοδείκτους G, unde θηριοδείκτας corr. Boll, sed dubitanter, cf. indicem eius p. 262; cf. supra pp. 155, 25; 212, 21. 24 ἐὰν ὁ Ἄρης G. ἐπὶ κέντρῳ G.

¹ Πίθηξ vel Πίθηκος est constellatio « sphaerae Barbaricae » (Boll, *Sphaera*, p. 295), quam Rhetorius alio in loco ipse ex Teucro τὸν Κυνοκέφαλον τῆς δωδεκαώρου vel τὸ Δουσώνυμον ζῶον τῆς δωδεκαώρου appellat (*Catal.*, VII, p. 208, 22 ss.).

της καὶ Ἡλίου ποιούσι τολμηροῦς, τὸ ἴδιον αἶμα ἐκχέειν εἰς οὐδὲν λογίζοντας ἢ ψεύστας, ἐπιόρκους, ἀσεβεῖς, πλαστογράφους, δολίους.

Ἐάν ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἑρμῆς οἴκῳ Κρόνου καὶ Σελήνῃ τύχῃ ἐν Ταύρω, ποιούσι σοφὸν ῥήτορα ἢ μαθηματικόν, χαριέστατον δὲ καὶ φιλόμουσον, ῥευματιζόμενον τοὺς πόδας ἢ τὰ ἄρθρα καὶ σύμμετρον τὸν βίον, ἅλλα μεγαλόφρονα καὶ ἡδύν.

Ὁ Ἄρης καὶ ἡ Ἀφροδίτη ὁμοῦ ἢ τετράγωνοι ἢ διάμετροι ἐν τοῖς αὐτοῦ κλίμασιν ἱατροῦς ποιούσιν ἢ φιλοσόφους.

ζζ'. Περὶ γονέων.

Τὰ μὲν περὶ πατρὸς ἀπὸ Ἡλίου καὶ Κρόνου καὶ τοῦ κλήρου τοῦ 10 πατρὸς σκέπτου καὶ τοῦ διαμέτρου τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς, τὰ δὲ περὶ μητρὸς ἀπὸ Σελήνης καὶ Ἀφροδίτης καὶ τοῦ κλήρου τῆς μητρὸς, ἔξαιρέτως δὲ ἡμέρας ἀπὸ Ἡλίου καὶ Ἀφροδίτης, νυκτὸς δὲ ἀπὸ Κρόνου καὶ Σελήνης καὶ τῶν κλήρων. Ζήτει δὲ καὶ τοὺς οἰκοδεσπότης αὐτῶν 15 καὶ τριγωνικοὺς δεσπότης καὶ ὀριοκράτορας· ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν 15 κεφαλαίων γνωσθήσονται οἱ γονεῖς. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν φώτων καὶ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν οἰκοδεσποτῶν αὐτὰ τὰ κατὰ τοὺς γονεῖς σκέπτου, οἷον περὶ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ δυσγενείας καὶ τέχνης καὶ κτήσεως καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ ὁ μὲν Ἄρης σημαίνει τὸ γένος τοῦ πατρὸς, ὁ τριγωνικὸς αὐτοῦ δεσπότης τὸν βίον τοῦ πατρὸς. ἐάν οὖν 20 ὁ Ἄρης καλὴν ἔχη θέσιν, ὁ δὲ τριγωνικὸς αὐτοῦ δεσπότης κακὴν, τοὺς μὲν γονεῖς λέγει εὐγενεῖς, ἀλλ' ἐλάττονας τὰς τε τύχας καὶ ἀδιάρτους τῇ

1-2 τὸ ἴδιον — λογίζοντας om. P. 2 λογίζονται G; corr, ἢ ψεύστας om. G. πλαστογράφους om. G. 3-4 ἐάν ὁ Κρόνος καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ Σελήνη τύχῳ ἐν Ταύρω ποιούσι G. 4 ποιεῖ P. τραυλὸν ante σοφὸν add. P; cf. ad vv. 5-8. Leg. <φιλό>σοφον, ῥήτορα? cf. v. 8. ἢ et δὲ om. G. 5-8 Pro ῥευματιζόμενον — φιλοσόφους, fortasse rectius haec praebet G : ἐάν ἡ Ἀφροδίτη <καὶ ὁ> Κρόνος <ἢ> ὁ Ἄρης ἐν διαμέτρῳ, τραυλὸν ποιεῖ καὶ ῥευματιζόμενον, μάλιστα ἐν τοῖς <βορείοις suprl. Boll> κλίμασι τοῦ Κρόνου βορείου ὄντος. 8 αὐτοῦ] leg. αὐτῶν? 9 P(arisinus 2425), f. 132r. Epitome Byzantina edita est Catal., II, p. 187, 4-15 (v. 15 incipit summarium cap ζθ', περὶ πατροκτονίῳν); cuius codices sunt Parisinus 2506 (= 10), f 23r (= A) et Marcianus 335 = V(enetus) 7, f. 113. Cf. etiam Catal., VIII, 3, p. 110, cap. ση' et Hephaest, II, 4 (Catal., VIII, 2, p. 60). 10 et 11 τὰ μὲν ... τὰ δὲ AV : ὁ μὲν (sic) .. τὸ δὲ P. 10 11 καὶ τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς σκέπτου om. AV. 11 τοῦ διαμέτρου PA : τοῦ σχήματος V. 13 καὶ Ἀφροδίτης AV : ἐπὶ Ἀφροδίτ(ην); P. 15 τρίγωνον δεσπότην καὶ ὀριοκράτορα A : τριγωνοδεσπότης καὶ ὀριοκράτορας V : τριγωνοκράτορας P; corr. Τριγωνοκράτορας habet Dorotheus apud Hephaest. (p. 60, 8) sed cf. vv. 20, 21 etc. ἀπὸ γὰρ τούτων AV : καὶ ἀπὸ τούτων P. 16 ss. οἱ γονεῖς καὶ τὰ πάθη καὶ ὁ βίος καὶ ὁ χρόνος τῆς ζωῆς καὶ κίνδυνοι καὶ τέχναι καὶ γένος καὶ κτήσεις καὶ ἀπλῶς τὰ κατὰ (κατὰ superser. A) τοὺς γονεῖς πάντα οὕτω AV, ceteris omissis usque ad p. 219, 32 (— γονέων) 21 ἔχει cod. 22 λέγει cod. ἀδιάρτους] Leg. ἀδιακρίτους?

ψυχῇ. εἰ δὲ καὶ ὀρίοις κακοποιοῦ ὁ Ἄρης τύχη, λέγε τὸν πατέρα ἢ δου-
 λον ἢ ἀγενῆ. εἰ δὲ κακοποιὸς ἐπιθεωρήσῃ, ἢ πάθος ἢ σίνος τοῦ πατρὸς
 ποιήσῃ. ἔαν δὲ ὁ Ἥλιος ἐν κακῷ τόπῳ τύχη, ὁ δὲ τριγωνικὸς αὐτοῦ
 δεσπότης ἐν καλῷ τόπῳ καὶ φάσει, λέγε τὸν πατέρα ἔξ ἀγενῶν εἰς
 5 αὔξησιν βίου ἔρχεσθαι. καὶ ὁ μὲν πρῶτος τριγωνικὸς δεσπότης τοῦ
 Ἥλιου σημαίνει τὸν πρῶτον βίον τοῦ πατρὸς, ὁ δὲ δεύτερος τὸν δεύτε-
 ρον.

Τὰ δὲ αὐτὰ σχήματα τῆς Σελήνης πρὸς τὴν μητέρα νόει. ἔαν ἡ
 Σελήνη τύχη ὀρίοις ἀγαθοποιοῦ ἐν τοῖς ἀποκλίμασιν ἢ ἐν τοῖς ἐκλειπτι-
 10 κοῖς συνδέσμοις, μάλιστα ἐν τῷ Καταβιβάζοντι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν
 θεωρουμένη, εὐγενίδα μὲν, παίδων δὲ χάριν δουλικῶς ὑπόκεισθαι
 ποιοῦσι καὶ τὸν βίον αἰσχρὸν ἔχουσιν· ἡ Σελήνη ἐν τῷ Ἀναβιβάζοντι
 σινοῖ τὴν μητέρα ἢ ἀγενῆ ποιεῖ· ἔαν δὲ τύχη ἡ Σελήνη διάμετρος
 κακοποιοῦ <καὶ> ὁ κλήρος αὐτῆς ἀποκλίνῃ, δούλην λέγε τὴν μητέρα·
 15 ἔαν ἡ Σελήνη συνάπτῃ τινὶ τῶν κακοποιῶν, βιοθάνατον ποιεῖ τὴν
 μητέρα.

Ὁ δὲ Ἥλιος καὶ ὁ τριγωνικὸς αὐτοῦ δεσπότης κακῶς κείμενοι καὶ
 ἐν ἀλλοτριῶν Ζηδίοις, βιοθάνατον ποιοῦσι τὸν πατέρα. εἰ δὲ καὶ ὑπὸ
 κακοποιῶν θεωρηθῶσιν, καὶ τὰ πατρικὰ ἀπολοῦσι. ἔαν δὲ ὁ Ἥλιος καὶ ὁ
 20 τριγωνικὸς αὐτοῦ δεσπότης ἐν κακῷ τόπῳ τύχῳσι καὶ ὑπὸ κακο-
 ποιῶν θεωρηθῶσι ἐπὶ ἡμερινῆς γενήσεως, μισητοὺς καὶ ἀποβλητοὺς
 ποιεῖ τοὺς γεννηθέντας τοῖς πατράσιν. σκέπτου δὲ καὶ τὸν κύριον
 τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς ἐν ποίῳ τόπῳ τύχη καὶ ποίαν φάσιν ἔχη καὶ
 ὑπὸ τίνων θεωρῆται, καὶ οὕτως λέγε τὸν βίον τοῦ πατρὸς· ἔαν δὲ τύχη
 25 ὁ κύριος τοῦ κλήρου ἐν τῷ δευτέρῳ ἢ ἔκτῳ ἢ ὀγδόῳ ἢ δωδεκάτῳ,
 εὐτελεῖ λέγε τὸν πατέρα. Ζῆτει δὲ καὶ τὸ διάμετρον Ζηδίων τοῦ κλήρου
 τοῦ πατρὸς, καὶ ἔαν τὸν κύριον τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς εὖρης ἐν τῷ
 κλήρῳ τοῦ πατρὸς ἢ μετὰ τοῦ κλήρου, λέγε τὸν τοιοῦτον εἰσποιητὸν
 γενήσεσθαι.

30 Ζῆτει δὲ καὶ τὰ δωδεκατημόρια Ἥλιου καὶ Σελήνης ποῦ πίπτου-
 σιν καὶ ὑπὸ τίνων θεωροῦνται. καὶ οὗτοι γὰρ ἰκανῶς σημαίνουσι
 τὰ περὶ γονέων. διέκβαλον οὖν καὶ Σκορπίον τοὺς ἐπιθεωροῦντάς τε
 καὶ παραδόσεις καὶ παραλήψεις τῶν ἀστέρων, καθὼς Οὐάλης ἐν τῷ
 35 δ' βιβλίῳ, καὶ τὰ ἐπιμεμερισμένα τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμο-
 νος, καθὼς Οὐάλης.

2 ἐπιθεωρήσει cod. τὸν πατέρα cod. 3 ἕνα κακῷ (sic) cod. 11 παίδας cod.
 δουλικὰς cod. 12 ἔχουσας sic cod. 13 διάμετρος dubit. corr.; cf. v. 26 : ὠροσκό-
 πος compendio cod. 14 καὶ suppl. 19 ἀπολλοῦσι cod. 24 θεωρεῖται cod.
 29 γενήσθαι cod. 32-35 διέκβαλον — Οὐάλης om. P, qui nomina auctorum lauda-
 torum supprimere solet (p. 116). Ex epitomatore addidi. 32 Σκορπίον (signo astrol.
 in AV) vix sanum : σκοπέει conii. Kroll. 33 παραλείψεις A. 33-34 Vett. Valent.,
 IV, capp. 17-24. 34 δ' ex β' corr. A. τῆς ἐπιμεμερισμένης AV : τοὺς ἐπιμερι-
 σμούς conii. Kroll. 35 Vett. Valent., IV, cap. 25.

γη'. Περὶ ἄλλοφύλων γονέων.

<Ο> "Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐν τροπικοῖς τυχόντες ζωδίοις ἄλλοφύλους ἢ ἄλλοεθνεῖς τοὺς γονεῖς ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ καὶ ὁ ὠροσκόπος τύχη ἐν τροπικῷ ζωδίῳ, ἔξαιρέτως ἄλλοφύλους λέγε τοὺς γονεῖς, πλεον δὲ εἰ καὶ κακοποιοὶ ἐπιθεωρήσωσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ φῶτα ἀλλήλων 5 ἀπόστροφα ἄλλοφύλους ἢ ἄλλοεθνεῖς τοὺς γονεῖς ποιοῦσι. ὁ "Ἥλιος δύνων τῷ † ὠροσκόπῳ, χωρισμὸν γονέων ποιεῖ. τὸ αὐτὸ δὲ <Σελήνη> πανσεληνιακὴν φάσιν ἔχουσα. ἐὰν ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου τύχη μετὰ 'Ἡλίου, τὸν πατέρα δούλον λέγε ἢ σεσινωμένον· εἰ δὲ μετὰ Σελήνης, τὴν μητέρα δούλην λέγε ἢ σεσινωμένην. 10

I P(arisinus) 2425, f. 133, solus. 2 ὁ om. cod. 2 ss. cf. supra cap. vδ', p. 120, 10. 4 ἄλλ' ὁ φύλος sic cod. 6 ἄλλοφύλος ἢ ἄλλοπαθεῖς cod.; corr.; cf. v. 3 et p. 146, 9. 7 ὠροσκόπῳ corruptum. Σελήνη suppl. 8 φύσιν ἔχων cod. 9-11 cf. supra p. 128, 19 ss.

F. 136v. ρδ'. Περὶ ἀδελφῶν καὶ τῆς φιλίας αὐτῶν καὶ ποσότητος κατὰ τὸ δυνατόν καὶ περὶ μειζόνων καὶ μικροτέρων ἀδελφῶν [καὶ περὶ τῆς 5 φιλίας αὐτῶν] καὶ πότε τεθνήξονται.

Φορτικὸν ἡγοῦμαι μὲν καὶ δυσεῖκαστον εἰπεῖν τὴν τῶν ἀδελφῶν ποσότητα· οὕτε γὰρ πάντως 10 δυνησόμεαι ἢ διὰ τὸ ἄπιστον καὶ ἀκρατὲς τῶν γυναικῶν ἢ διὰ τὸ πολλάκις με ἑωρακέναι τινὰς ἐσχηκότας ἀδελφοὺς ιγ' καὶ ιδ' ἢ καὶ πλείους· ὁμοίως δὲ καὶ εἰς 15 τὴν περὶ τέκνων καὶ γυναικῶν ποσότητα παραιτοῦμαι τὸν ἀριθμὸν λέγειν διὰ τὸ πολλάκις τινὰς γεγαμηκέναι γυναῖκας ἑπτὰ καὶ ὀκτώ, ἐσχηκέναι δὲ τέκνα ιε' ις'. 20

3-7 κατὰ — τεθνήξονται in textum posuit P. Cf. titulos cap. ρδ'-ρη' supra p. 29 et Catal., VIII, 3, p. 110, 22 quo ἀμφιθαλῶν καὶ ἑτεροθαλῶν additur. 10 πάντος P. 13 με] μους ut vid. P. ἐστηκότας P. 19 γεγενεικέναι P.

Epitomator Byzantinus formam praebet valde diversam, sed quaedam melius servasse videtur quam codex Parisinus Rhetorii. 5

Περὶ ἀδελφῶν.

Δυσεῖκαστόν ἐστι καὶ σχεδὸν ἀδύνατον τὸ εἰπεῖν ποσότητα ἀδελφῶν· ἱστορεῖται γὰρ ἡ 'Ἐκάβη ιθ' παιδας τετοκέναι, 10 ἡμεῖς δὲ ἐν Βυζαντίῳ κδ' παιδων μητέρα εἶδομεν· καὶ γυναῖκας δὲ τινες πολλὰς λαμβάνουσιν καὶ μία γυνὴ πολλοὺς ἀνδρας· δεῖ οὖν ἀσφαλέστερον λέγειν πολυγαμίαν ἢ πολυαδελφίαν ἢ πολυτεκνίαν καὶ τὰ τοιαῦτα. ὅμως δὲ οἱ παλαιοὶ οὕτε ὤκνησαν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν 15

Parisinus 2506, f. 24 (= A); Marcianus 335, f. 114 (= V); cf. Catal., II (Venet.), p. 189, 27. 13 τινας πολλὰς A: τινες πόλλους V.

ἀναγκαῖον οὖν ἔστιν [καί] κατὰ τὸ ἀσφαλὲς ἀποκρίνεσθαι καὶ λέγειν μᾶλλον πολυανδρίαν ἢ πολυγαμίαν ἢ πολυτεκνίαν· ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι ἐπειράθησαν τούτων 5 λέγειν τὸν ἀριθμὸν, πειράσομαι κἀγὼ κατὰ τὸ δυνατόν ὑποτάξαι ὡς πρόκριμα παρ' ἐκείνων ὑπομείνας.

ἀδελφῶν λέγειν· διὸ καὶ ἡμεῖς ὡς δυνατόν ἐγχείροῦμεν λέγειν.

1 καὶ del. 8 πρῶκρημα P. 9 ὑπὸ μῆνας P.

1 Post λέγειν spatium IX litt. in A.

F. 139^v. ριγ'. Γένεσις γραμματικοῦ¹.

Οὗτος γέγονε Θηβαῖος γραμματικὸς πένης ὡς ἐτῶν λβ'· ἀπὸ δὲ ἐτῶν λγ' γήμας ἤρξατο ἀνασφάλλειν ἐν Ἀθήναις, καὶ λοιπὸν φυγῶν ἐν Βυζαντίῳ ἐκολλήθη ἀνδρὶ μεγάλῳ, καὶ 5 ὑποκριθεὶς ἑαυτὸν ὡς γόητα ἤτοι τελεστήν γέγονε κουέστωρ, εἶτα ὑπάτος, εἶτα πατρίκιος καὶ μετὰ ταῦτα ὡς προδότης ἐν κάστρῳ ἐσφάγη ἐτῶν μδ' ἕκτον. ἦν δὲ καὶ ἀσελγῆς². Ἥλιος Ζυγῶ ε' η', Σελήνη Ταύρῳ η' δ', Κρόνος Ταύρῳ κ', Ζεὺς Ζυγῶ κγ' η', Ἄρης Αἰγούκῳ κτ' η', Ἀφροδίτη Σκορπίῳ κτ', Ἑρμῆς Ζυγῶ 10 κγ', ὤροσκόπος Ὑδροχόῳ κγ' λ', μεσουράνημα Ταύρῳ ε' γ', πανσέληνος Κριῶ β' μβ', Τύχη Παρθένῳ κτ' λδ', Δαίμων Καρκίνῳ κ' λδ', ὕψωμα γενέσεως Παρθένῳ, κλῆρος ἀναιρέτου Ὑδροχόῳ.

Ζητήσας τὴν προκειμένην γένεσιν, εὔρον τὴν μὲν Σελήνην καὶ Κρόνον καὶ Ἀφροδίτην καὶ Ἄρη, μοιρικῶς ἀποκεκλικότας, ζωδιακῶς δὲ 15 Σελήνην καὶ Κρόνον καὶ Ἀφροδίτην ὡς ἐπικέντρους. τὸν δὲ Ἥλιον καὶ

1 Capp. ριγ'-ριζ' solus servavit Parisinus 2425. λβ' corr. : λδ' cod.; cf. p. 222, 18. 3 ἀνασφάλλειν cod. 4 λυπῶν cod. 5 ἑαυτὸ cod. 5-6 κουέστωρ cod. 7 ἐσφάγη cod., cf. p. 224, 20. μδ'] μ prima m. in litura. ἕκτον] i. e. menses duo, cf. p. 224, 20. 10 Ταύρῳ] Τοξότη (signo astrol.) ε' ηγ' cod. Si horoscopus est in Aquario, medium caelum est in Tauro. 14 καὶ Ἄρη] errore ut vid. μερῆκῶς. 15 ὡς] Leg. ὄντας?

¹ Hoc capitulum paenultimum operis Rhetorii erat, quale illud legebat auctor summarii Byzantini (*Catal.*, VIII, 3, p. 110, cap. πθ'). Sequebantur γενέσεις (sic legendum) βασιλέων, e quibus una tantum superest in cod. Parisino 2506; cf. infra p. 224.

² Grammaticus iste Thebanus, qui exeunte saeculo quinto, ut videtur, praestigiis suis effecit ut quaestor, consul, patricius fieret, mihi quidem ignotus est. Nomen eius fortasse erui poterit, si astronomus e positionibus planetarum annum et diem quo natus est computaverit. — In commentario geniturae nonnulla correxi, alia incerta manent.

Ἐρμῆν καὶ Δία ζωδιακῶς ἀποκεκλιότας, μοιρικῶς δὲ ὁ Ἥλιος ἐν τῇ ἐπαναφορᾷ τοῦ δύνοντος κέντρου ἐτύχχανεν. ὀρῶ οὖν τὸν Κρόνον κύριον ὄντα τοῦ ὠροσκόπου καὶ πρῶτον τριγωνικὸν δεσπότην¹ τοῦ τε ὠροσκόπου καὶ τοῦ τριγωνικοῦ φωτὸς τοῦ σημαίνοντος τὴν πρώτην ἡλικίαν ἐν τῷ ἀποκλίματι τοῦ ὑπογείου κέντρου καὶ ἀφαιρέτην, καὶ 5 ὑπὸ Ἄρεως βλαπτόμενον κατὰ τὸ ἰσοσκελῆ τρίγωνον, ἀλλὰ διὰ καὶ τὴν <Ἀφροδίτην> κυρίαν αὐτοῦ καὶ τῆς Σελήνης² κατ' ἐναντίωσιν αὐτῆς κειμένην. πῶς οὐκ ἂν τὴν πρώτην ἡλικίαν χαλεπὴν ἐκτήσατο ἀλλὰ διὰ καὶ φυγᾶς ἐν πολλοῖς τόποις ἐγένετο διὰ τὸ διαμετρεῖσθαι τὴν Σελήνην ὑπὸ τοῦ ἰδίου οἰκοδεσπότου· φησὶν γὰρ 10 <Δωρόθεος>·

Τὴν Μῆνην καθόρα τίνος ἀστέρος ἐστὶν ἐν οἴκῳ·
κᾶν εὖρης τοῦτον φωλευόμενον διαμέτρῳ,
καὶ φυγᾶς ἔσται διὰ κᾶσημος καὶ μετανάστης.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς πρώτης ἡλικίας μέχρι ἐτῶν κ' ἢ λ', 15
τουτέστι μέχρι τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ταύρου ἢ τῆς Σελήνης ἢ Κρόνου χρονικῆς περιόδου, μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέτειλε ὁ δεύτερος τριγωνικὸς δεσπότης, τουτέστιν Ἐρμῆς, μετὰ Διός, ἀπὸ ἐτῶν λβ'. Ἐρμοῦ γὰρ περίοδος ἔτη κ' καὶ Διὸς ιβ', ἃ γίνεται ἔτη λβ', ἀφ' οὗ ἤρξατο ἀνανεύειν τὴν τύχη, ἐπειδὴ ὁ Ἐρμῆς καὶ [δ] κύριος τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἐτύχχανεν. ὁ μὲν κατὰ μέρος προβαίνοντος χρόνου καὶ τῇ τύχῃ 20 προέκοπτεν διὰ τὸν Ἐρμῆν εἶναι κύριον τοῦ κλήρου καὶ τῆς δευτέρας ἡλικίας καὶ ἐγκαρδίου Διὸς καὶ ἐσπερίαν ἀνατολήν ποιούμε-

1 μοιρικ' cod. 5 ἀναφαιρέτην sic cod.; corr. ὑπόγειου (signo astrol.) cod. Leg. ὑπεργείου id est μεσουρανήματος? 6 ἰσοκελῆ cod 7 Ἀφροδίτην suppl. 8 κειμένων cod. 10 οἰκοδεσπότης pro τριγωνοκράτωρ dicitur i. e. Venus, cf. infra p. 2. 11 Δωρόθεος suppl. Nomen suppressit epitomator, cf. supra p. 116 et infra cap. pie'. 12 Μῆνην scripsi: (cod. ἐν οἴκῳ ἐστὶν cod. 13 κᾶν scripsi: καὶ ἦν cod. διάμετρον cod. 14 ἐστὶ δὲ cod.: corr. Delcourt. καὶ ἄσιμος in ἄτιμος corr. m. 2 cod. 15 ι' λ' cod. Ἀναφορὰ Tauri et periodus Lunae sunt pariter a. 25 periodus Saturni est a. 30; cf. Bouché-Leclercq, pp. 269, 410. Κρόνου corr.: τῆς cod. 18 cf. infra, n. 1. 19 ἔτη cod. ἀνανεύειν] cf. p. 205, 20. 20 ὁ del. 20-21 ἐτύχχανεν cod. 21 προβαίνον τοῖς χρόνοις sic cod. 23 ἐγκαρδίου Διός] cf. Catal., I, p. 145, 26; Bouché-Leclercq, Astr., pp. 112, 1; 309, 5.

¹ Πρῶτος δεσπότης est dominus trigoni diurnus, cf. infra v. 17 : δεύτερος δεσπότης Ἐρμῆς. Cum horoscopus, qui primam praecipue aetatem regit, in Aquario sit, triangulum eius constat signis ♃ ♄ ♅, cuius dominus diurnus (τριγωνοκράτωρ) est Saturnus, nocturnus Mercurius; cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 204.

² Domina Martis et Lunae Venus appellatur, quae per diametrum in Scorpio Lunae in Tauro opponitur. Trigoni enim Scorpii, Canceri, Piscium prima domina est Venus, secundus dominus Mars, tertia domina Luna; cf. Bouché-Leclercq, *op. cit.*, p. 204 ss.

νος· ὄθεν κατὰ πρόβασιν τῶν ἐτῶν προέκοπτε καὶ τὴν τύχην.

ριδ'. Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν γραμματικόν.

5 "Ορα τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἐν Ἑρμαϊκῷ Ζωδίῳ ἐμπεπτωκότα, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν κύριον τοῦ κλήρου ἐν ἀνθρωποειδεὶ Ζωδίῳ καὶ ἰδίῳ τριγῶνῳ μετὰ Διὸς ἰσόμοιρον καὶ προσώπῳ Διὸς καὶ ὄροις Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης καὶ ταῦτα τὰ κεφάλαια κοσμεῖν τοιοῦδε τοὺς λόγους, μάλιστα διὰ τὸν Ἑρμῆν συνεῖναι τῷ Διὶ ἰσόμοιρον· γέγονε δὲ τῆς τύχης κουέστῳρ.

10 ριέ', Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν προδότην.

"Ορα τὸν Ἑρμῆν καθυπερτεροῦντα τὸν Ἄρη κατὰ τετράγωνον. φησὶ γάρ τις τῶν σοφῶν·

15 Εἰ δὲ τόπον τετράκληρος ἐὼν τὸν ἀνώτερον ἴσχει Ἑρμείας, βαιὸν δὲ τόπον ναίει φιλότητος ὁ Ἄρης, δεινῶς ἐξετέλεσσε πανούργων ἤτε μέλοντας ἀρπακτὰς ἢτ' ἀλλοτρίων ** στερητὰς, εἰς ἕτερον δ' ἐτέρου μετανάστασιν ἀνέρος ἀνδρα † ἀλοτ' εὖροιμεν καὶ τὸ λοιπὸν ** ἐνίσκηψουσι προδόντες σφῆ κακομηχανίη κτεάνων δ' ἀπογυμνώσουσιν.

20 ριζ'. Περὶ τῆς ἀσελγείας.

"Ορα τὸν κύριον τοῦ ὠροσκόπου καὶ τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος ἐν ἀσελγείᾳ Ζωδίῳ ἐμπεπτωκότας· ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ διαμετρεῖν Κρόνον πρὸς Ἀφροδίτην οἰκῷ Ἄρεος καὶ Κρόνος οἰκῷ Ἀφροδίτης τὴν ἀσελγείαν ἀπεργάσαντο.

1-2 Leg. τῆς τύχης; cf. p. 222, 21. 4 δρα] δρος cod. Fortuna est in Virgine, quae est signum Mercurio tributum a Dorotheo; cf. Bouché-Leclercq, *Astr.*, p. 203. ἐκπεπτωκότα cod. 7 τε οἶ(ος?) δὲ cod.; corr. κουέστῳρ cod. 12 τις τῶν σοφῶν] nomen Dorothei, ut videtur, suppressit librarius; cf. supra p. 116. 13-19 Verba tam misere corrupta ut versus restituere paene desperaverim. Nonnulla ab amico Iosepho Bidez adiutus corrigere dubitanter tentavi. Scriptura codicis pessima est haecce: εἰ δὲ νῦν τετράκληρος ἐὼν τὸν ἀνώτερον ἴσχυ ἑρμῆς βαιὸν δὲ τόπον μαίνει φυλιτ(α)τ(ος) ἄρης (sign. astr.) δυνὸς ἐξετέλεσε πανούργων ἐτῆ μέλλων τὰς ἀρπαγὰς καὶ ἀλλοτρίων σερητ(ως) εἰς ἕτερον δὲ ἐξ ἐτέρου μετάνασιν (v dubium) ἀπανερο ἀνδρα ἀλοτ' (vel ἀλοτ') εὖροιμεν καὶ τὸ λοιπὸν ἐνίσκηψουσιν ὀδόντος φικακομηχανία (α dubium) κτεανῶν δὲ γυμνώσουσι. 18 καὶ τὸ λοιπὸν verba quaedam a librario ommissa esse significat. Lac. signavi. 21 τὸν κύριον τοῦ ὠροσκόπου] i. e. Saturnus (cf. supra p. 222, n 2) qui est in Tauro. τῆς τύχης de- lendum? nam est in Virgine. 22 ἐκπεπτωκότα cod.; cf. supra v 4. 22-24 δεῖ καὶ τῷ διαμέτρ(ω) (sign. astr.) Κρόνος cod. 23 Ἀφροδίτης scripsi: Ἄρεως cod. Venus est in Scorpio domicilio Martis, Saturnus in Tauro domicilio Veneris.

ριζ'. Περὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς τύχης αὐτοῦ.

Ἄνετειλεν αὐτοῦ ἡ τύχη ἀπὸ ἐτῶν λβ', καθὼς προεῖπον, διὰ τὴν περίοδον Ἑρμοῦ καὶ Διός, καὶ πάλιν ἀνέτειλεν ἡ τύχη τῷ λε' ἐνιαυτῷ διὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Σκορπίου. τῷ δὲ λζ' ἐνιαυτῷ ἔφυγε ἐν Βυζαντίῳ, καθὼ ἀνέτειλε ὁ Ταῦρος καὶ Σελήνη καὶ Κρόνος. 5
 Ταύρου ἀναφορὰ κε', Σελήνης περίοδος κε', Κρόνου περίοδος νζ' ὁμοῦ γίνονται χρόνοι ρζ'· τὸ τρίτον γίνεται χρόνοι λε' μ'. καὶ ὁ μὲν Ταῦρος ὡς ἀπόκλιμα τὴν ξενιτείαν ἐσήμανεν, ὁ δὲ Κρόνος καὶ ἡ Σελήνη ὡς ἐν ἀποκλίματι τὴν φυγὴν· ἀπὸ δὲ ἐτῶν λη' γ' ἀνέλαμψε αὐτοῦ ἡ 10
 τύχη. ἦν γὰρ ἀνατολὴ Παρθένου καὶ Ζυγοῦ, Παρθένου μὲν ὡς ὑπο-
 δεξαμένης τὸν κλῆρον τῆς τύχης, Ζυγοῦ δὲ ὡς ὑποδεξαμένου Ἥλιον καὶ Δία καὶ Ἑρμῆν τὸν κύριον τοῦ κλήρου τῆς τύχης· κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον γέγονε κουέστωρ, ὕπατος, πατρίκιος. τῷ δὲ μα' ἐνιαυτῷ ἀπεδήμησεν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν μετὰ πολ-
 λῆς δορυφορίας καὶ πολλοῦ τύφου· ἦν γὰρ ἀνατείλας ὁ Ζεὺς 15
 καὶ Ἑρμῆς. περίοδος Ἑρμοῦ ἔτη οζ' καὶ περίοδος Διός ιβ' ὁμοῦ γίνονται χρόνοι πη'· τὸ ἡμισυ μδ'. καὶ ἐπειδὴ ἐν ἰδίῳ τριγώνῳ ἐτύχχανον εἰς τὴν ἰδίαν τὴν ἀποδημίαν ἐποίησεν. ἦν δὲ καὶ ἡ ἑβδομαΐα τῆς Σελήνης πρὸς Ἀφροδίτην φερομένης· ὁ γενόμενος λοιπὸν ἐτῶν μδ' καὶ μηνῶν δύο ἐσφάγη διὰ τὰς αἰτίας ταύτας. 20

Γένεσις ἀτρόφου ¹.

Τοῦτο γέγονε τέκνον βασιλέως, ἀπέθανε δὲ μηνῶν ε' ζ' ἐν Βυζαντίῳ ². — Ἔτος Διοκλητιανοῦ ροθ', μηνὶ Ἀπριλίῳ κε', ὥρα ἡμέρας ζ', Ἥλιος Ταύρου γ', Σελήνη Αἰγοκέρωτος κγ', Κρόνος Ὑδροχόου κζ', Ζεὺς Παρθένου ιζ', Ἄρης Κριοῦ α', Ἀφροδίτη Κριοῦ ιε', Ἑρμῆς Ταύρου κζ', 25

² προεῖπον] cf. p. 222, 19. ⁵ Leg. εἰς Βυζάντιον? ⁷ γένετ(ο) cod. μ'] Leg. μήνας η'? ⁶ ἀναφοραὶ cod.; corr. ⁸ Leg. ἀπόκλιων? ⁹ γ' = τρίτον (anaphora Virginis est 38° 20'). ¹⁰⁻¹¹ ὑποδεξαμένος cod. ¹² κατὰ] καὶ cod. ¹³ κουέστωρ cod. ¹³⁻¹⁴ τῶν ... ἐνιαυτῶν cod. μα'] Leg. μδ'? ¹⁸ ἴδια cod. εὐδομέα cod.; cf. supra p. 206, n. 1. ²¹ Parisinus 2506 (f. 25, cap. κη') solus. ²² ζ' = ἕκτον i. e. menses duo; cf. supra p. 221, 7. ²³ ἀπριλίῳ cod.

¹ Ex codice Parisino 2506 [= 10], f. 25 addidimus genituram quae olim in Rhetorii opere theina grammatici sequebatur (cf. supra p. 221, n. 1). Fuit haec pars exigua ultimi capituli, quo Rhetorius γενέσεις βασιλέων commentariis illustrabat (cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 111, 1 et *Mélanges Éc. franç. de Rome*, XXXVII, 1918, p. 50).

² Infans regius, qui annos duo et menses duo vixit et d. 25 m. Aprilis a 464 natus erat, fuit filius imperatoris Leonis I et Verinae. De eo tacent, ni fallor, historiae huius temporis scriptores. Obiit Constantinopoli, ut ex hac genitura apparet, circa d. 25 Iunii a. 466.

ἄροσκόπος Λέοντος κζ' μεσουράνημα Ταύρου ιζ', Ἀναβιβάζων Ὑδροχόου κδ', πανσέληνος νυκτὸς ὥρα ζ' Ζυγοῦ κδ' λζ', τύχη Ταύρου ιζ', δαίμων Τοξότου ζ', ὕψωμα Λέοντος ια'.

Ἀπόδειξις· οἱ τριγωνικοὶ δεσπότηται τοῦ ἄροσκόπου καὶ τοῦ αἰρετικοῦ 5 φωτὸς ἀπέκλιναν ἐναντιούμενοι ἑαυτοῖς καὶ ὑπὸ Ἄρεως θεωρούμενοι.

Sarapionis Alexandrini excerpta.

De Sarapione vel Serapione Alexandrino, qui fortasse idem est ac Serapio Antiochenus, Hipparchi, ut videtur, discipulus, qui Alexandriae docuit, cf. Boll, *Byzant. Zeitschr.*, VIII, 1899, p. 525. Opus cuius excerpta hic praebentur, revera Alexandriae scriptum esse ex p. 227, 32 apparet, ubi mare Aquario subiectum τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν appellat; Aegyptus enim secundum antiquissimam «chorographiam», quae dicitur, astrologicam sub Aquarii dominio est (Vettius Val., p. 12, 15 ss.; Kroll, etc.).

Anonymus anni 379 affirmat Sarapionem ante Ptolemaeum de apparitionibus stellarum scripsisse (Σεραπίων καὶ μετ' αὐτὸν Πτολεμαῖον, *Catal.*, V, 1, p. 205, 17). In his vero excerptis (p. 229, 27) «divi» Ptolemaei auctoritas Dorothei sententiae de surgentibus astris (φάσεις ἀστέρων) opponitur. Si haec Serapionis esse constaret, aetas eius ad ultima imperii Romani saecula detruderetur; sed hanc observationem excerptoris potius quam scriptoris ipsius esse opinor. Nam definitiones verborum astrologicorum quae hic praebentur, antiquitatem sapiunt: multa a sensu quo a posterioribus (Antiocho, Porphyrio, etc.) accipiuntur, differunt et ad pristinum usum referenda esse videntur (vide e. g. quae infra ad v. 8, de Nechepso, adnotavimus; de astris δορυφόροις p. 227, 8, cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 254; astra dei nominantur p. 228, 25; cf. quae p. 227, 11 ss., de piis et impiis dicuntur et de potentia Saturni, p. 229, 31).

Alia Sarapionis fragmenta invenies *Catal.*, I, p. 99, p. 101; V, 1, p. 179-180; V, 3, p. 96. Hoc excerptum de epithetis quae signis zodiaci dabantur, arcte cum definitionibus quas hic edimus, cohaeret.

F. 156v. Ἐκ τοῦ Σαραπίωνος Ἀλεξανδρέως παρονομασίαι σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων. [Σεραπίωνος ὀνομασίαι].

Χρηματιστικά Ζῳδία [γίνεται ἢ] λέγεται τὰ δ' κέντρα καὶ αἱ τούτων ἐπαναφοραί. Χρηματίζοντες <ἀστέρες> λέγονται οἱ ἐπὶ δυνάμεως 10 ἐπίκεντροι ἢ ἐπὶ κληροὶ καὶ οἱ ἐπὶ φάσεως ἢ οἱ τρίγωνοι Ἡλίου γινόμενοι. συγχρηματίζοντες δὲ οἱ κοινῶς ἔγκεντροι ἢ ἔγκληροὶ καὶ οἱ ἐπὶ φάσεως. ἀχρημάτιστοι δὲ εἰσιν οἱ μὴ οὕτως ἔχοντες.

2-3 Ταύρου ιζ' δαίμων (signis astr.) iter. cod. 5 Textus decurtatus esse videtur. 6 παρονομασίαι pro ὀνομασίαι dictum esse videtur. 7 Σεραπίωνος ὀνομασίαι rubro pigmento add. 8 γίνεται ἢ del. 8-9 Definitionem eandem praebebat rex Nechepso, cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 116, 12. 9 ἀστέρες suppl. 11 ἔγκληροὶ corr.; cf. v. 11: ἔγκλωνοὶ ut vid. cod.

Βοηθοὶ δὲ λέγονται ἀστέρες οἱ συλλαμβανόμενοι ἢ ἐπιμαρτυροῦν-
τες ἢ μεσεμβολοῦντες.

Συνεργοὶ εἰσιν οἱ συνοδεύοντες, ὑπουργοὶ δὲ οἱ συμβάλλοντες.

Συμπαθεῖς εἰσιν οἱ κατ' ἴσον ἀπέχοντες κατ' ἐπιθεώρησιν ἀλλή-
λων σύμφωνοι· ἀσυμπαθεῖς δὲ οἱ κατὰ μῆδενα τρόπον ἐπιθεωροῦν- 5
τες ἀλλήλους, ὅπερ γίνεται ἐκ τῆς τῶν ἀσυνδέτων ζῴδιων ἀποστρο-
φίας· ἐστὶν δὲ [τὰ] ἀσύνδετα τὰ παρ' ἑκάτερα καὶ τὰ διὰ ζ' καὶ ἡ'
ζῴδιων ἀριθμούμενα.

Προστάσσειν λέγεται, ὅταν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἄστηρ ὑπὲρ γῆς ἐπίκεν-
τρος τύχη καὶ τὰ δύο φῶτα ἐπιθεωρῆ χρηματίζων· διὸ λέγεται προσ- 10
τάσσων ὅταν καὶ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἐπίκεντρος τύχη καὶ συσχηματίζεται τῇ
Σελήνῃ· ἂν τις τύχη τῶν ε' ἀστέρων ἐπίκεντρος, μὴ <ἐπι>μαρτυρῶν τῇ
Σελήνῃ, χρηματίζει· ἂν δὲ καὶ ἐπιμαρτυρεῖ τῇ Σελήνῃ τρίγωνος ἢ
τετράγωνος⁴ ἢ διάμετρος, προστάσσει· ἂν δὲ ὠροσκοπῆ Ἥλιος,
προστάσσει· ἂν δὲ καὶ ἡ Σελήνη αὐτῷ τύχη τρίγωνος, καὶ προσ- 15
τάσσει καὶ χρηματίζει ὁ Ἥλιος.

Ἰσχύοντες λέγονται ἀστέρες οἱ ἐπὶ τῶν ἐπικαίρων τῆς γενέσεως
τόπων τυχόντες, τουτέστι ἐπίκεντροι, καὶ οἱ ἐπὶ φάσεως καὶ οἱ ἐπί-
κληροι καὶ οἱ ἐν ταῖς συνόδοις ἀκριβῶς ὄντες.

Κακοῦται ἀστὴρ ὅταν μὴ εἰς ἀρμόζοντα τύχη παρῶν ἢ περιέχεται 20
ὑπὸ κακοποιῶν ἢ κατ' ἐναντίον ἢ ἐπιδέκατον. ὅτι ἀγαθοποιὰ ζῴδια
εἰσιν ὁ ὠροσκόπος, τὸ μεσουράνημα, ια', ε', θεός, θεά· κακοποιὰ δὲ
β', δ', ζ', ζ', <η'>, ιβ'.

Προσνεύων λέγεται ὁ ἀκολουθῶν τῷ προερχομένῳ.

Ὁμοροοῦν λέγεται ζῴδιον τῇ Σελήνῃ τὸ ἐπαναφερόμενον ἐφ' ὃ 25
φέρεται· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ παράκολλον καλεῖται. ἀποσαλεύον δὲ τὸ
μὴδὲ ὀροούμενον ὑπὸ τῆς Σελήνης ζῴδιον.

Τὴν κατὰ κράτος καθυπερτέρησιν λέγουσιν ὅταν ἐπὶ τοῦ
<ἐννάτου> ζῴδιου γένηται ἀστὴρ· ὅταν δὲ μηδεὶς παρῆ ἐπὶ τοῦ ἐννάτου,
ἰσχύει· γίνονται δὲ καθυπερτερήσεις καὶ μοιρικαὶ τὸν τρόπον 30

4 κατείσον vel κατέσον cod. : corr. 6-7 ἔστοτίας ut vid. cod. : ἀποστροφίας
correcti, nam ἀσύνδετα signa sunt ἀπόστροφα. 7 τὰ del. 9 προστάσσειν corr. :
πρὸς στάσιν cod. 10 χρωματίζων cod. 11 συσχηματίζεται cod. 12 μαρτυρῶν
cod. ; corr., cf. 13. 14 προστάσσει corr. : πρὸς στάσιν cod. 14 et 15 προστάσσει
corr. : πρὸς στάσει cod. 19 ἀκριβῶς ὄντες corr. : ἐκριβάζοντες cod. 20 κακοῦνται
cod. 21 ἐπιδέκατον] In margine : δεξιὸν ἐστὶν τὸ ἐπιδέκατον; cf. *Catal.*, I,
p. 157, 1 et infra p. 227, 24 Ζῴδιον hic usurpatur pro τόπος. 23 β' correcti : α'
cod. Nam secundus locus malus est, non primus, id est horoscopus. ἡ' addidi.
ιβ' corr. : ια' cod., undecimus locus, i. e. Agathodaemon, recte inter bona v. 22
indicatur. 24 προερχομένῳ cod. 25 ὁμορῆσις aliter definitur *Catal.*, V, 3,
p. 114, 17. ἐφ' ὧ cod. 26 παράκολλον] cf. Veltium Valent., pp. 215, 8; 360, 18.
ἀποσαλεύων cod. 27 ὠροούμενον sic cod. ; corr. An ὀρώμενον? 29 ἐννάτου suppl.
ἐπὶ τοῦ θ' cod. ; cf. p. 227, 20.

τοῦτον· ὅταν δύο ἀστέρες ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ τύχωσιν καὶ ὁ μὲν ἐλάσσονας μοίρας ἐπέχων τὸν τὰς πλείονας μοίρας ἔχοντα καθυπερτερεῖ. οἷον ἔστω τὸν τοῦ Ἑρμοῦ ἀστέρα εἶναι Κριῶν περὶ μοῖραν ι', τὸν δὲ τοῦ Κρόνου ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ περὶ μοῖραν κέ'· δῆλον ὅτι ὁ τοῦ Ἑρμοῦ τὸν

5 τοῦ Κρόνου μοιρικῶς καθυπερτερεῖ.
Ἐν ἰδίαις λαμπήναις λέγονται οἱ ἀστέρες ὅταν ἐπὶ τῶν ἰδίων ὑψωμάτων τύχωσι.

Δορυφόροι ἀστέρες λέγονται ἔϋοι μὲν <οἱ> προαναφερόμενοι Ἑλίῳ, ἐσπέριοι δὲ οἱ προανατέλλοντες μὲν Ἑλίῳ, τῇ δὲ Σελήνῃ ἐπανα-

10 φερόμενοι.
Αἱ πρὸ Ἑλίου ιε' <μοῖραι> εὐσεβῶν λέγονται, ὡς ἀπολελυμένοι ἦδη τῶν τοῦ Ἑλίου αὐγῶν· αἱ δὲ μεθ' Ἑλίου μοῖραι ιε' ἀσεβῶν, ὅτι οἱ ἐκεῖ εὐρισκόμενοι ἀστέρες ἀδρανέστεροί εἰσιν ὑποπεπτωκότες ταῖς τοῦ Ἑλίου αὐγαῖς.

15 Σελήνης ἐσπερία ἀνατολὴ λέγεται, ὅταν ἀπὸ συνόδου φέρηται μέχρι πανσελήνου, ἐψα δὲ ἀνατολὴ ἀπὸ πανσελήνου μέχρι συνόδου.

Ἀρχέτυπος λέγεται ὁ καλούμενος κλῆρος τύχης, τὰ δὲ τούτου τετράγωνα ὑπόστασις.

Κραταιοὶ ἀστέρες λέγονται Κρόνος, Ζεὺς, Ἄρης. ζῳδίων κρα-
20 ταιὸν καλεῖται ἐκάστης γενέσεως τὸ δέκατον καὶ ἔννατον ἀπὸ Σελήνης, τούτεστι τὸ δεξιὸν τετράγωνον καὶ τρίγωνον.

Τὸ πρῶτον τρίγωνον καὶ τετράγωνον καὶ ἑξάγωνον λέγεται τὰ εὐώνυμα † ἐξῆς ἢ Σελήνῃ πρῶτον συνάπτει τινὶ τῶν ἀστέρων.

Ἐπιδέκατον λέγεται τὸ δεξιὸν τετράγωνον.

25 Φωσφορία λέγονται ἐπὶ ἀποσπάσῃ ἢ Σελήνῃ τοῦ Ἑλίου μοίρας ιε' καὶ ἀνατείλῃ.

Τῶν μὲν ἐπαναφορῶν ὁ δεῦτερος τόπος, τῶν δ' ἀποκλιμάτων ὁ γ' ἀμείνους διὰ τὸ τρίγωνον εἶναι τὸ μεσουράνημα.

Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀστέρων φωσφορίαί λέγονται.

30 Ὅταν ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος συνοδεύωσιν ἐπὶ τοῦ ὕδροχόου, ἔσται τις † σαρκῆ(ῆ) ἐπισημασία ὀχληρὰ κατὰ τὰ βόρεια κλίματα τὰ συνεγγίζοντα τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάσῃ.

1 δύο] β' superscr. cod. 2] δς cod. 3 ἔσται cod. 5 μερικῶς καθυπερτερεῖ cod. 6 cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 114, 34. 8 οἱ suppl. προαναφερόμενοι cod.; cf. *Ibid.*, p. 115, 18. 11 πρὸς ☉ cod.; corr.; cf. *tamen Rhetorium, Catal.*, I, p. 145, 2 ss. μοῖραι suppl. ἀπολελύμεναι] v ex o corr. m. 1; ot superscr. εἶδη cod. 17 ἄρχεται πὸς (i. e. πως) cod.; corr.; cf. *Vett. Val.*, p. 67, 4 Kroll. τύχη cod. 18 Leg. ὑποστάσεις? 20 νέσεως sic cod. 21 καὶ θ' cod. 23 ἐξῆς (ἐξ dubium, e corr.) corruptum. Leg. ἐξ οὗ? 24 Leg. ἐπιδεκατεῦον? Sed cf. p. 226, 21. 29 Transponenda esse videntur post v. 26. 30 συνοδεύουσιν cod. 31 σαρκ' cod. De adiectivo σαρκός cogitavi, a «saro» (σαρός) Babylonico derivato; cf. *Herosum* in F. H. G., II, 498; IV, 280. 32 καθ' ἡμᾶς] i. e. Aegypto, nam Aquario haec regio subicitur; cf. supra p. 225.

Τὸ μὲν οὖν μεσουράνημα καὶ τὰ ἴδια κέντρα δίδωσι τὴν περίκτησιν, τὴν δὲ ποιότητα τῆς περικτῆσεως οἱ ἐν τοῖς ἀποκλίμασι δηλοῦσιν· οἶον Ζεὺς μεσουρανῶν, Ἄρης ἐν τῷ Γ', ἢ μὲν περίκτησις ἐκ τοῦ Διός, ἢ δὲ ποιότης ἀπὸ Ἄρεος, οἶον διὰ στρατιωτικῶν <προσώπων>· αἴτιος μὲν ὁ Ζεὺς, τὸ δὲ ποῖον ὁ Ἄρης τοῦ διὰ τοιούτων προσώπων.

Δυνατώτεροι δὲ εἰσιν οἱ κακοποιοὶ ἐν τοῖς ἀποκλίμασιν, ἐὰν παρὰ τῷ κέντρῳ ἐπίκειται τις· τὰ γὰρ αἴτια τῆς κακίας δι' αὐτῶν ἔσται, καὶ μάλιστα ἐὰν ὦσιν ἐν τῷ Γ'· οἱ δὲ ἀχρημάτιστοι τῶν ἀποκλινόντων ἀστέρων διὰ πάντων ἀνενεργότεροί εἰσιν.

Πολλάκις γίνεται ἡ τύχη δαίμων· ὅταν γὰρ τὸ αἰρετικὸν φῶς εἰς 10 παραιρέτου ἢ ὄρια ἢ κατὰ τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ, οἶον ἡμέρας μὲν Ἥλιος θηλυκῷ Ζωδίῳ, νυκτὸς δὲ Σελήνῃ ἀρσενικῷ· καὶ ὅταν τὸ αἰρετικὸν φῶς μὴ ἢ ἀπηλιωτικὸν ἐν τῷ αἰρετικῷ ἡμισφαιρίῳ. ἐὰν δὲ ἄμφω τὰ φῶτα ἐν τῷ ὑπὸ γῆν τύχῃ ἡμισφαιρίῳ καὶ τὰ ἄλλα ἀνοικείως ἔχῃσι ἀπὸ τοῦ καθυπερτεροῦντος ἦτοι προηγούμενου φωτός, ἐπὶ τὸ ἐπόμενον ἢ 15 τύχῃ λαμβάνεται.

Ὅτι οἱ τριγωνισμοὶ φιλικώτεροί εἰσιν, κἂν ὦσι κακοποιοί, ἦττον βλάπτουσιν· οἱ δὲ τετράγωνοι μεγίστας ἔχουσι δυνάμεις, οἱ δὲ ἐξάγωνοι ἀνειμένας. αἱ δὲ διαμετρήσεις τῶν μὲν ἀγαθοποιῶν ἀντιζηλίας ἔχουσι, τῶν δὲ κακοποιῶν δυνατώτερα γίνονται τὰ κακά. ἔτι δὲ καὶ ἐὰν 20 ἐπίκεντροι ὦσιν, αἱ συμπαρουσῖαι τῶν μὲν ἀγαθοποιῶν χαιρόντων ἐν αὐταῖς ἄρισται, τῶν δὲ κακοποιῶν πρᾶυνονται αἱ κακίαι.

Ὅτι κρείττονες αἱ διαμετρήσεις αὐται· Σελήνῃ Ταύρῳ Ἄρης Σκορπίῳ, Ἥλιος Λέοντι Κρόνος Ὑδροχόῳ, Ζεὺς Αἰγοκέρῳτι † Κρόνος Ζυγῷ, διὰ τὸ οἰκείως εἶναι τοὺς θεοὺς καὶ ἰδιοθρονεῖν· γίνονται γὰρ ἀρχικοὶ 25 τότε. τὸ δ' ἐνάλλαξ κάκιστον σχῆμα καὶ καθόλου ἐναντιούμενον τοῖς ἰδίοις ὀρίοις τὴν καθυπερτέρησιν καὶ διαμέτρησιν ἔχειν τοῦ ἐναντίως ἔχοντος. πολλάκις δὲ τὰς διαμετρήσεις κωλύει τὸ τῆς γῆς κύρτωμα καὶ ἀδικεῖ, οἶον Παρθένῳ, Ἰχθύσι· πλὴν Ζεὺς καὶ Κρόνος οὐκ ἀδικοῦνται ὑπὸ τοῦ κυρτώματος τῆς γῆς. οὐδὲ Σελήνῃ Ταύρῳ καὶ Ἄρης Σκορπίῳ 30 οὐδ' οὗτοι. οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐν τοῖς διαμέτροις ὄντες ἀθεώρητοί εἰσιν ἀλλήλων διὰ τὸ τῆς γῆς κύρτωμα.

Ὅτι ἐφ' ὧν ἔστιν ἡ Σελήνῃ ὀρίων, οἰκοδεσπότης ποιεῖται, ὅταν τύχῃ ὁ τῶν ὀρίων κύριος ἐν ἰδίῳ Ζωδίῳ ἢ μοίρα μαρτυρῶν τὴν Σελήνην. ἀφ' ὧν φέρεται, ἀπόρροϊαν ποιεῖται, εἰς ἃς δὲ ἐπιτρέχει μοίρας, τούτοις

3 Ἄρης corr.: Ἥλιος cod. (signo astr.). ἢ ... ἢ corr.: εἰ ... εἰ cod. 4 προσώπων suprl. 8 ἀποκλινόντων scripsi: ὑποκλινάντων (v ex m correctum) cod. 10 δαίμων (signo astrol. in cod.) ita ut δαίμονος legi possit. Sed verbum corruptum esse videtur. Fort. leg. κακοδαίμων? 12 Ζωδίῳ scripsi: δὲ cod. 19 ἀνημένας cod. 20 ἔχῃσι cod. δυνατότερα cod.; cf. v. 6. 21 ἐπίκεντροι cod. αἱ δὲ cod. manu 2. 24 Κρόνος Ζυγῷ corrupta. Expectes Ζεὺς Τοξότη Ἑρμῆς Διδύμοις. 25 σίνονται cod. 27 ἔχη cod. 28 τὸ] τῷ cod. 32 ἀλλήλων cod. 34 ποιεῖται corr.: ποιεῖ cod. 35 μοίραις cod.

συνάπτει. ἐὰν δὲ ὁ κύριος ἐπιτρέχῃ μοίραις τῶν ὀρίων <καὶ> Σελήνη
 συμπαρῆ αὐτῷ κατὰ τὰ αὐτὰ ὄρια, εἰ δὲ Σελήνη αὐτῷ συνάπτει, κυρία
 ἔσται ἢ συναφή· ὡσαύτως ἐὰν ἀπορρῆ, κυρία ἔσται ἢ ἀπόρροια. ἐὰν
 δὲ μὴ οὕτως ἔχη, μέλλῃ δὲ συνάπτειν τινὶ τῶν ἀστέρων ἢ κατὰ σῶμα ἢ
 5 κατὰ μαρτυρίαν ἐφ' ὧν ἡ Σελήνη μοιρῶν ἐπιβαίνει, σκοπεῖν δεῖ <εἰ> εἰς
 ἃ ἀπέρχεται Σελήνη ὄρια, τοῦ ἀστέρος εἰσὶν ἐκεῖνα ὧ τὴν ἀκτίνα ἐπέβα-
 λεν, καὶ ἐὰν οὕτως ἦ, λέγ(ε) † ἔχη· εἰ δὲ μὴ τύχη εἰς ἃ μέλλει ὄρια
 ἀπέρχεσθαι ἡ Σελήνη, εἶναι αὐτὰ τὰ τοῦ ἀκτινοβοληθέντος ἀστέρος
 ὄρια, ἀκυρολόγητος ἔσται ἢ συναφή· τὸ δ' αὐτὸ νοείσθω καὶ ἐπὶ τῶν
 10 ἀπορροίων.

Ἔτι ἡ Σελήνη χαίρει συνάπτουσα μεστή μὲν πρὸς τὴν τοῦ Ἥλιου
 αἴρεσιν, ἀποκρουστικὴ δὲ πρὸς τὴν ἑαυτῆς αἴρεσιν.

Ἔτι ἡ Σελήνη ὅτε μὲν ἀπὸ τῶν ἐλασσόνων ἐπὶ τὰ μέσα κινεῖται,
 μεσοβίους ποιεῖ· ἀπὸ δὲ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ ἐλάσσονα ταπεινοτέρους·
 15 ἀπὸ δὲ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ μεγάλα, εὐδαιμόνας ποιεῖ· ἀπὸ δὲ τῶν μεγάλων
 ἐπὶ τὰ μέσα μεσοβίους. ταῦτα δὲ ἐπιτείνονται καὶ ἀνιένται πρὸς
 τὴν αὐξομείωσιν τοῦ φωτός· ἀποκρούουσα γὰρ ὡσπερ τὴν δύναμιν
 ἀφαιρεῖται αὐτῆς. ἀλλὰ † κἂν τῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων σχημάτων, εὐδαιμο-
 νίας ἢ ἐκπτώσεως γίνεται αἰτία· ἀμαρτύρητος δὲ ὑπὸ Διὸς Ἄφροδίτης
 20 καὶ κενοδρομοῦσα μετρίουσ, φιλερήμους ποιεῖ· εἰ δὲ καὶ ἀφαιρεῖ,
 ἐκπτώτους· χείρων δὲ ἐὰν ἀποκλίνωσι ἢ ὑπαυγοὶ ὦσιν.

Σελήνη ἀπορρέουσα Ἑρμοῦ μὲν δηλοῖ περὶ ἠθους καὶ φρονήσεως,
 Ἄφροδίτης <ποιεῖ ἡδο>νάς καὶ τὰ τοιαῦτα, Διὸς δὲ <περὶ> θυμικῶν καὶ
 φρενῶν ἐκστάσεως, Κρόνου δὲ περὶ σωματικῶν ψύξεων καὶ κακώσεων
 25 νεύρων καὶ ὑγρῶν ὀχλήσεως. ἐὰν δὲ ἀπὸ Ἥλιου καὶ Ἄρεος, καύσεις
 <ποιεῖ> καὶ ὅσα διὰ πυρὸς γίνεται.

Ἔτι δὲ τὰς τῶν ἀστέρων φάσεις ἐπομένως τῷ θεῷ Πτολεμαίῳ
 ἐκλαμβάνει καὶ οὐχὶ Δωροθέῳ.

Ἔτι δυναμοῦνται οἱ ἀστέρες τετράγωνοι ἢ διάμετροι Ἥλιῳ ὄντες,
 30 κἂν ἐν ἀχρηματίστοις ὡσὶ τόποις.

Ἔτι ὁ Κρόνος ὅσα δ' ἂν χαρίσῃται, οὐδεὶς ἄλλος δύναται ἀστήρ
 ἀφαιρῆσαι.

Ἔτι ἡ Σελήνη μεστή μὲν πρὸς Ἄρη, ἀποκρουστικὴ δὲ πρὸς Κρόνον,
 τετράγωνος ἢ διάμετρος καὶ μάλιστα ἐπίκεντρος, συμφορὰς ποιεῖ καὶ
 35 ἐκπτώσεις.

1 καὶ suppl. 2 αὐτῷ (prius) corr. : αὐτῆ cod. αὐτὸ cod. 5 εἰ suppl. 7 ἔχη] Leg. ἔχη? 16 ἐπιτίνονται καὶ ἀνιένται cod. 17 αὐξομείωσιν cod. 18 αὐτῆς cod. Legerem πάντων ἐπὶ τῶν. 21 Leg. χείρον? 23 litterae VII madore evanidae; ποιεῖ ἡδο suppl. περὶ suppl. 25-26 καύσεις <ποιεῖ> scripsi : κλαύσεις cod. 28 ἐκλαμβάνει (sc. Σεραπίων) scripsi : ἐκλαμβάνειν cod. Possis et ἐκλαμβάνειν <δεῖ>. De his cf. supra p. 225. 30 κἂν ἓνα χρήμα τις τοῖς cod. 31 χαρήσεται cod. De re cf. Bouché-Leclercq. p. 94, n. 2; Catal., VIII, 3, p. 92, n. 1 et infra p. 237, 7.

Ἔστιν ἂν τις τῶν ἀστέρων τύχη ἐν ταῖς πρώταις τοῦ Ζωδίου τρισὶ μοίραις, τὴν δύναμιν ἔχει εἰς τὸ ὀπισθεν Ζῳδίου, ὡσπερ πάλιν ἂν ἐν ταῖς ὑστάταις τοῦ Ζωδίου τρισὶ μοίραις τύχη τις τῶν ἀστέρων, εἰς τὸ ἔξῃς Ζῳδίου τὴν δύναμιν ἔχει τῶν ἀποτελεσμάτων· μάλιστα δὲ τοῦτο γίνεται ἐπὶ Σελήνης καὶ Ἡλίου. ἂν ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν δύο Ζωδίων τις τύχη, δυνατώτερός ἐστι καὶ ἀμέτρητος περὶ τὰς ἐνεργείας.

Ἔστι δὲ μὲν ὠροσκοπὸς καὶ οἱ ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ καὶ οἱ ἐξοὶ ἀνατολικοὶ σημαίνουσι τὰ τῆς ἀκμῆς τῆς ἡλικίας, τὸ δὲ μεσουράνημα καὶ οἱ ἐξοὶ ἀνατολικοὶ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀ΄ ἔξαγώνῳ δηλοῦσι τὴν νεότητα, μέρος δ' ἔτι καὶ τῆς ἀκμῆς διὰ τὸ κέντρον. τὸ δὲ δύνον καὶ οἱ ἐσπέριοι ἀνατολικοὶ καὶ οἱ ἑξάγωνοι καὶ οἱ ἐπαναφερόμενοι δηλοῦσι τὴν μεσότητα, μέρος δ' ἔτι καὶ τῆς νεότητος διὰ τὸ κέντρον. τὸ δὲ ὑπὸ γῆν καὶ οἱ ἐσπέριοι ἀνατολικοὶ καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ β' ἔξαγώνῳ <καὶ> οἱ ἐπαναφερόμενοι σημαίνουσι τὸ γῆρας, μέρος δ' ἔτι καὶ τῆς νεότητος καὶ μεσότητος διὰ τὸ κέντρον.

Οἱ δὲ ὑπανγοὶ αὐτοὶ μὲν ἀσθενεῖς· ὁ δὲ Ἡλιος τὴν αὐτῶν δύναμιν ἀναλαβὼν τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἐν οἰκείοις χρόνοις ἀποδίδωσι ἥτοι ἀγαθὰς Διὶ Ἀφροδίτῃ ἢ κακὰς Ἄρει Κρόνῳ, ἔανπερ ἐν χρηματιστικοῖς ὡσιν Ζωδίοις· εἰ δὲ συνοδικοί, δυναμοῦνται πως διὰ τὴν τοῦ φωτὸς τοῦ Ἡλίου μετουσίαν, τὰς δὲ ἐνεργείας ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις ἀποδιδόασιν, ἂν ὡσιν ἐν χρηματιστικοῖς. μάλιστα δὲ ὁ Ἑρμῆς χαίρει συνοδικὸς ὢν καὶ ἐνεργῆς γίνεται· οἱ δ' ἀκρόνουχοι δυνατώτεροί εἰσιν μάλιστα νυκτὸς διὰ τὸ ὑπὲρ γῆν εἶναι.

Ἄμφοριστοι ἀστέρες εἰσιν ὅσοι τῷ μὲν Ἡλίῳ εἰσιν ἐξοὶ, τῷ δὲ ὠροσκοπῷ ἐσπέριοι.

Ἔστι χαίρουσιν οἱ ἀστέρες ἐν ἀγαθοποιῶν καὶ συναιρεσιωτῶν τόποις, ὡσπερ καὶ ἰδιοτοποῦντες· τότε γὰρ καὶ οἱ φθοροποιοὶ ἀγαθύνονται.

Ἔστι οἱ ἡμερινοὶ ἀστέρες χαίρουσιν ἐν ἀρσενικοῖς Ζωδίοις καὶ ἐξοὶ τῷ Ἡλίῳ· οἱ δὲ τῆς νυκτερινῆς αἰρέσεως ἐν θηλυκοῖς καὶ ἐσπέριοι τῇ Σελήνῃ.

Ἔστι οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐν κακοποιοῖς τόποις καὶ παρ' αἴρεσιν κακύνονται.

Ἔστι ἐπὶ ἀρσενικῶν γενέσεων ἐν ἀρσενικῷ Ζωδίῳ οἱ ἀστέρες ὄντες χαίρουσιν, ἐπὶ δὲ θηλυκῶν ἐν θηλυκοῖς.

5 Σελήνης καὶ Ἡλίου rescriptum in cod. 6 δυναμότη(ε)ρ(ος) cod.; cf. p. 228, 6, 20. 7 ss. Plura in hoc excerpto sunt inaudita, nam horoscopus non τὴν ἀκμὴν sed τὴν πρώτῃν ἡλικίαν significat (cf. p. 231, 24). 7 oi (prius) scripsi : ἡ cod. ἀνατολικοί, κοί e corr. cod. 9 ἔξαγωνοῖς (ζ̄ eum compendio) cod. Prius hexagonum est hexagonum masculinum, posterius femininum (Bouché-Leclercq, p. 172)? cf. tamen p. 227, 22. 11 Ἐξάγωνοι (ut supra) vix sanum. Fortasse δυτικοὶ vel Ζεφυρικοί, cf. v. 7 ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ. 13 καὶ] tres litterae madore evanidae, cod. 16 αὐτῶν corr. : αὐτῆν cod. 19 ὡσιν corr., cf. 21 : οὖσιν cod. 26 συναιρεσιωτῶν pro συναιρετιστῶν dictum esse videtur. 27 Leg. ἰδιοθρονοῦντες? cf. p. 231, 13-29 νυκτερινῆς scripsi : νυκτὸς cod. (signo astrol.).

“Οτι οἱ ἀστέρες ἐναντιούμενοι τοῖς ἰδίους οἴκοις κακύνονται.

“Οτι ἐν ταῖς τῶν χρόνων διαιρέσεσιν, ἡνίκα ποιοῦμεν τοὺς τῶν ἀστέρων περιπάτους, δεῖ γινώσκειν ὅτι αἱ κολλήσεις τῶν πλανωμένων καὶ ὠροσκοποῦντων καὶ μεσουρανούντων καὶ τῶν κλήρων αἱ πρὸς αὐτοὺς
5 γινόμεναι κατὰ τὰς κράσεις αὐτῶν μεσουρανήματος ἔχουσι τὰς ἐνεργείας, μάλιστα εἰ καὶ τὸν αὐτὸν ἀνεμον τρέχουσι ἄμφω.

“Οτι πρὸ πάντων δεῖ ζητεῖν τὸν ἐνιαυτοκράτορα καὶ τὴν κράσιν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπιθεωροῦντας αὐτὸν καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν πῆξιν καὶ κατὰ πάροδον καὶ πῶς ἔκειτο ἐπὶ τῆς γενέσεως.

10 “Οτι δεῖ καὶ τὸν ὠροσκόπον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀκριβῶς στήσαι ἐν τῇ ἀντιγενέσει καὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτὸν τε καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ κατὰ τὴν πῆξιν καὶ κατὰ πάροδον.

“Οτι οἱ πλανῆται ἰδιοθρονοῦντες χαίρουσι, κἂν ὑπαυγοὶ ᾦσιν· ἐπαυξοῦσι γὰρ οἱ μὲν ἀγαθοποιοὶ τὰ ἀγαθὰ, οἱ δὲ κακοποιοὶ μεταβάλλονται
15 εἰς ἀγαθοποιῶν.

“Οτι χαίρουσιν οἱ ἀστέρες, ὁ μὲν Κρόνος καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης ἔψοι ὄντες καὶ συσχηματιζόμενοι, Σελήνη δὲ καὶ Ἀφροδίτη ἐπόμεναι καὶ ἐσπέρια· ἔτι δὲ Κρόνος μὲν καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης χαίρουσι συσχηματιζόμενοι ἐν τοῖς ἔψοις τεταρτημορίοις τοῦ Ζωδιακοῦ, Σελήνη δὲ καὶ
20 Ἀφροδίτη ἐν τοῖς ἐναλλάξ· καὶ οἱ μὲν ἡμερινοὶ δι’ ἡμέρας ὑπέργειοι χαίρουσιν, οἱ δὲ νυκτερινοὶ ὑπόγειοι· καὶ ἔμπαλιν οἱ μὲν ἡμερινοὶ διὰ νυκτὸς ὑπόγειοι χαίρουσιν, οἱ δὲ νυκτερινοὶ ὑπέργειοι. ὁ δὲ Ἑρμῆς διὰ τὸ κοινὸν εἶναι πρὸς τὴν αἵρεσιν εἴωθε καὶ μεταβάλλεσθαι.

“Οτι ὁ ὠροσκόπος δηλοῖ τὴν πρώτην ἡλικίαν ¹ καὶ τούτου ὁ μὲν ιβ’ τὰ
25 πρὸ τῆς ἐκτέξεως, ὁ δὲ δεῦτερος τὰ ἔσχατα τῆς πρώτης ἡλικίας, αὐτὸς δὲ ὁ ὠροσκόπος τὴν μέσσην τῆς πρώτης ἡλικίας. τὸ δὲ μεσουράνημα δηλοῖ τὴν μέσσην τῆς ὅλης ζωῆς ἡλικίαν· καὶ ταύτης ὁ μὲν θ’ τὰ πρῶτα τῆς μέσης, ὁ δὲ ι’ τὰ μέσα τῆς μέσης, ὁ δὲ ια’ τὰ ἔσχατα τῆς μέσης. τὸ δὲ δύνον δηλοῖ τὴν ὑστάτην ἡλικίαν τῆς ζωῆς ἀλλ’ ὁ μὲν ς’ τὰς ἀρχὰς
30 τῆς ὑστάτης, ὁ δὲ ζ’ τὰ μέσα τῆς ὑστάτης, ὁ δὲ η’ τὰ ὑστατα τῆς ὑστάτης· διὸ καὶ θανατικὸς καλεῖται. τὸ δὲ ὑπόγειον αὐτὸν τὸν θάνατον καὶ τούτου ὁ μὲν γ’ τὰ πρὸ τοῦ θανάτου, ὁ δὲ τέταρτος αὐτὸν τὸν θάνατον, ὁ δὲ ε’ τὰ μετὰ θάνατον ².

“Οτι οὐ δοκιμάζουσιν οἱ ἀστρολόγοι εἰς οἰκοδεσποτείας ἐπικράτησιν

2 τοῖς τῶν χρόνων διαίρεσιν cod. ποιῶμεν cod. vix sanum. 5 μεσουρανήματος corruptum? 6 ἐπέχουσι cod ; corr., cf. Vett. Val. 140, 33; 142, 3, 10. 13 cf. supra p. 230, 27. 14 οἱ (poster.)] εἰ cod. 18-19 σχηματιζόμενοι cod. ; corr. 19 Ζωδιακοῦ corr. : ὠροσκόπου (signo astr.) cod. 20 et 21 οἱ corr. : εἰ cod., cf. Vett. Val. III, 2. 22 ὑπέργειοι corr. : ὑπὸ γῆν cod. 30 ὕστα cod.

¹ Haec ex Hermetis Trismegisti libro de duodecim locis Sarapio hausisse videtur, cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 117, 36 ss. et supra p. 117.

² De imo caelo mortis domino, cf. supra p. 149, n. 1.

τόν τε ὕπαυγον καὶ τὸν ἀπεστραμμένον καὶ τὸν ἀφαιρέτην καὶ τὸν ταπεινούμενον καὶ τὸν ἐναντιούμενον καὶ ἀπλῶς τὸν κακὴν φαῦσιν ἔχοντα.

Textus abrumpitur folio uno avulso.

F. 161. <Balbilli?>¹ Ποίω μηνὶ τελευτήσῃ τις ἐπὶ πάσης 5
γενέσεως¹.

Ἀπὸ Ἡλίου ἐπὶ τὸν ὠροσκόπον Ζῆτει πόσα Ζῦδια διίσταται καὶ τούτοις πρόσθεσ τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς καὶ τὰς ὑποκειμένας ἐν τῷ κανόνι ἡμέρας, καὶ διέκβαλε ἡμέρας μὲν ἀπὸ Ἡλίου, νυκτὸς δὲ ἀπὸ Σελήνης, διδούς ἐκάστω Ζυδίῳ ἡμέραν α'. Ὑποδείγματος χάριν 10
Μεχειρ δ' ἐπὶ ε', ὥρα νυκτὸς ε', ὠροσκόπος Ζυγῶ, Ἡλιος Ὑδροχόω, Σελήνη Διδύμοις· ἀπὸ Ἡλίου ἐπὶ τὸν ὠροσκόπον εἰσὶ Ζῦδια θ', πρόσθεσ αὐτοῖς τὰς τοῦ μηνὸς ἡμέρας δ', γίνονται ιγ'. τούτοις πρόσθεσ τὰς παρακειμένας τῷ Ὑδροχόω ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως ἡμέρας ρβ', γίνονται ἡμέραι ριέ'. ταύτας διέκβαλε ἀπὸ Σελήνης, τουτέστιν ἀπὸ Διδύμων, 15
διδούς ἐκάστω Ζυδίῳ ἡμέραν α' καὶ καταντᾷ ὁ ἀριθμὸς ἐν Τοξότῃ, ὃ ἔστι μὴν Χοϊακ, ἐν ψὶ καὶ τελευτήσῃ.

Κριός	ἡμ(έρας) γ	νυ(κτὸς) γ	
Ταῦρος	ἡμ(έρας) γϚ'	νυ(κτὸς) πδ'	
Δίδυμοι	ἡμ(έρας) ρβ'	νυ(κτὸς) οη'	20
Καρκίνος	ἡμ(έρας) ρη'	νυ(κτὸς) οβ'	
Λέων	ἡμ(έρας) ρβ'	νυ(κτὸς) οη'	
Παρθένος	ἡμ(έρας) γϚ'	νυ(κτὸς) πδ'	
Ζυγός	ἡμ(έρας) γ	νυ(κτὸς) γ	
Σκορπίος	ἡμ(έρας) πδ'	νυ(κτὸς) γϚ'	25
Τοξότης	ἡμ(έρας) οη'	νυ(κτὸς) ρβ'	
Αἰγόκερως	ἡμ(έρας) οβ'	νυ(κτὸς) ρη'	
Ὑδροχόος	ἡμ(έρας) οη'	νυ(κτὸς) ρβ'	
Ἰχθύες	ἡμ(έρας) πδ'	νυ(κτὸς) γϚ'	

² φαῦσιν cod. Leg. φάσιν? 5 P(ari-inus 2425), f. 161; R(omanus Angelicus 2), f. 125, cap. πβ'. 7 ἀπὸ τ(οῦ) ὠρ. P. ἴσταται P. καὶ om. P. 8 τούτοις om. R. 9 διέκβαλλε R; cf. v. 15: ἐκβαλε P. μὲν om. P. 11 μεχειρ om. P. ἐπὶ (i. e. inter diem IV et V) P: ἔτη R. νυκτὸς om. R. 12 προσθεῖς R. 16 ὁ ἀριθμὸς om. P. ὃ R: ὅς P. 17 καὶ om. P. 18 ss. Tabellam omisit R. Numeros correxi. Summa eorum semper 180 est. Sex priores diurni sunt sex posteriores nocturni et vice versa. Vv. 21, 27, 29 pro οη' cod. habet ον', v. 22 pro ρη' ρν', v. 23 pro ρβ' ρζ', v. 26, 30 pro πδ' πα', v. 30 pro γϚ' γβ'.

¹ De auctore huius excerpti cf. infra p. 234.

Excerpta ex Balbilli « Astrologumenis ».

Balbillus astrologus summa auctoritate apud Neronem Vespasianumque valuit. Narrat Suetonius (*Nero*, 36) exeunte anno 64 (cf. Tac., *Ann.*, XV, 47) stellam crinitam, quae summis potestatibus exitium portendere vulgo putabatur, oriri coepisse. « Anxius ea re (Nero), ut ex Balbillo astrologo didicit solere reges talia ostenta caede aliqua illustri expiare atque a semet in capita procerum depellere, nobilissimo cuique exitium destinavit. » Circa decem post annos, cum Ephesii certamen sacrum in gratiam Balbilli astrologi instituere vellent, Vespasianus singulari favore eis concessit quod nulla alia civitas ab eo impetrare potuit (Cass. Dio, LXV [LXVI], 9, qui nomen Βάρβιλλος scribebat). Quorum ludorum, qui Βαβίλλεια (vel -ηνα) primo saeculo, postea Βαρβίλλεια saepius appellantur, victores in titulis cum Asiae tum Italiae plurifariam commemorantur. Verae formae horum nominum *Balbillus*, Βαβίλλεια sunt, non Βάρβιλλος, Βαρβίλλεια, quod dissimilatione in liquidis frequentissima apud Graecos ortum est. De his fusius in *Mélanges Éc. franç. de Rome*, XXXVII, 1918, p. 33 ss., egi, ubi probare conatus sum, illum astrologum qui tanta potentia fuit ut ludi maximi amplissimae civitatis suo nomine nuncuparentur, Ti. Claudium Balbillum esse qui annis 56-59 p. C. n. regnante Nerone praefecturam Aegypti obtinuit (*Prosopogr. Rom.*, I, p. 360, n° 662). Quem quamvis Seneca in *Quaestionibus naturalibus* (IV, 2, 13) declaret « *Virorum optimum perfectumque* (l. *profectumque* ?) *in omni litterarum genere rarissime* », ex his, quorum auctor refertur, hominem eruditionis quidem cupidum sed inconsulte credulum fuisse apparet. Haud absurdum videtur eum in provincia sua, quae astrologiae quasi fons et patria celebrabatur, huic divinationi studuisse, ex qua postea Romae magnam auctoritatem adeptus est. Si ad eum pertinet cap. Ποίω μὴν τελευτήσει τις infra edito, mensibus Aegyptiorum in computationibus utebatur. In « Chaldaeorum » scientiam eo pronior fuit, quod mater eius stirpe regum Syriae vel Commagenes oriunda fuit, si ad hunc σοφὸν Βάρβιλλον referendus est titulus Aegyptius editus Kaibel, *Epigr.*, 991.

Non casu accidisse videtur quod hic mathematicus, qui Neroni formidinem de exitu eius iniecit, librum scripsit cuius primum et praecipuum argumentum erat de tempore vitae stellis, quae ἀφέρτης et ἀναίρετης dicuntur, determinando. Cuius libri epitome, quam astrologus quidam Byzantinus sibi confecit, in *Catal.*, VIII, 3, p. 103 edita est hoc titulo : Συγκεφαλαιωσις τῶν Βαρβίλλω πρὸς Ἑρμογένην ἀστρολογουμένων. Hic Hermogenes fuit fortasse familiaris Senecae, qui eum simul cum duobus eius amicis in epigrammate laudat (Bährens, *Poet. lat. min.*, IV, p. 72, n° 38). Num idem sit ac Hermogenes Tarsensis, historiarum scriptor, quem simul cum librariis qui opus eius descripserant Domitianus occidit, incertum manet (Suet., *Domit.*, 10; cf. Müller, *Fragm. Hist. Graec.*, III, p. 523).

Ex hoc Balbilli opusculo deperdito nullum hucusque fragmentum notum erat. In Palchi libro, quem codex Angelicus nobis tradidit, f. 125 capitulum indicatur πα'

"Όσα εὔρον χρειώδη ἐν τοῖς Βραβίλοις (sic), sed textum quasi inutilem omisit librarii pigritia (εἰδῶθι ὡς ἀχρεῖον, cf. *Catal.*, V, 1, p. 33). In codicibus Parisinis 2506 (= nostro 10) et 2424 (= nostro 9), f. 90, invenitur Μέθοδος περὶ χρόνων ζωῆς ἐκ τοῦ ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου Βραβίλου, quam ex primo capitulo libri ad Heimogenem excerptam esse, iam pridem notavimus (*Catal.*, VIII, 3, p. 103, n. 1) et nunc collato hoc codice Parisino 2425 cum Palchi capitulo in cod. Angelico omissio concinere vidimus.

Excerpta Balbilli in collectaneis codicis huius Parisini inserta ex Palcho hausta esse iam ex titulo apparet cuius forma pariter est: "Όσα εὔρον κ. τ. λ. Idem de Iuliani Laodicensis fragmentis, mox edendis (p. 244 ss.), observabimus, et si series capitulorum illorum collectaneorum et operis Palchi contuleris, apparebit post caput Barbilli nomine signatum plura, quae sequuntur, ex eodem Palcho manasse, sed ex hoc fonte tunc pleniore quam nunc in codice Angelico invenitur. Opus enim Palchi ibi decurtatum et conturbatum exstare, iam in *Catal.*, V, 1 (p. 180, n. 1) notavimus et ex Iuliani excerptis quoque elucebit (infra p. 247; cf. etiam supra cod. 82, f. 179^r, cap. κβ', κγ' et *Catal.*, V, 3, p. 125 ss.). Series autem capitulorum haec est:

CODEX ANGELICUS (*Catal.*, V, 1, p. 33.)

πα'. "Όσα εὔρον χρειώδη ἐν τοῖς βραβίλοις (l. Βαλβίλλου).

πβ'. Ποίω μνηὶ τελευτήσῃ τις ἐπὶ πδσῆς γενέσεως.

πγ'. Σχόλια εἰς τὸ περὶ χρόνων διαίρεσεως ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου συνουσιῶν. (Textus omissus est a librario.)

πδ'. Περὶ στηριγμῶν.

πε'. Περὶ ἐκπτώσεως.

πς'. Περὶ χρόνου θανάτου.

CODEX PARISINUS, f. 165.

η'. "Όσα εὔρον χρειώδη ἐν τοῖς Βαβύλου (sic).

Exstat f. 161 huius codicis (cf. supra p. 232).

θ'. Ἀναβιβάζοντος τοπικαὶ διαίρεσις (Heliodori).

ι'. Ἀναβιβάζοντα καὶ καταβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς εὔρεϊν.

ια'. Σχόλια διάφορα (Heliodori).

ιβ'. Περὶ χροιάς σώματος (Heliodori).

ιγ'. Περὶ Ξενιτείας.

ιδ'. Περὶ στηριγμῶν.

ιε'. Περὶ ἐκπτώσεως.

ις'. Περὶ χρόνου θανάτου.

Quaestio oritur quousque haec Palchi capitula ad Balbillum pertineant. Nam caput πβ' cod. Angelici argumento et doctrina tam simile est eis quae olim anteedebant, ut ab eis vix diiungi possit. Sed ulterius, opinor, progredi licet; nam epitomator Byzantinus Balbilli notat eum in fine libelli sui disseruisse περὶ τελευτῆς γόνων¹... καὶ ἐκπτώσεως τε καὶ Ξενιτείας καὶ... τῶν τούτοις παραπλησιῶν (*Catal.*,

¹ Hoc capitulum fortasse in cod. 2506, f. 81, cap. σλγ' servatum est, nam uno tantum alio interposito, excerpta Balbilli sequitur. Textum hic subiungo ut de auctore, quisquis ille est, securius lector iudicare possit:

σλγ'. Περὶ γόνων τῆς προτελευτῆς.

Λαβὲ τὴν γενήσεως ἡμέραν καὶ ταύτη πρόσθεσις ἰ' ἀριθμὸν καὶ ταῦτα ὁμοῦ ποιήσας ἀνάλυ(σον) ἐπὶ τῶν ιβ' καὶ τὰ καταλει(πόμενα), ὅσα ἂν εὔρεθῶσιν, ἀπὸ

VIII, 3, p. 104, 23). Itaque vix dubium mihi videtur quin capitula utique ιγ' ιε' et fortasse ιδ' cod. Parisini ex Balbilli coriis Palchus in usum suum converterit. Quod si recte concludimus, aliud inde colligitur, nempe Dorotheum Sidonium qui in his capitulis laudatur et cuius aetas hucusque accurate definiri non potuit, certe ante Neronis aetatem, i. e. non post initia saeculi primi p. C. n. vixisse.

F. 165^v. [η'. Ὅσα εὖρον χρειώδη ἐν τοῖς Βαλβίλλου]
Μέθοδος περὶ χρόνων ζωῆς ἐκ τοῦ ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου
Βαλβίλλου.

α'. Τὸ προαναφερόμενον ζῴδιον τοῦ ἀφέτου ἀναιρετικὸν καλεῖται.
5 ἐὰν οὖν ἐν αὐτῷ εὕρεθῃ ἀναιρέτης, κἂν τὰ μάλιστα θεωρηθῇ ὑπὸ
ἀγαθοποιοῦ, πάντως ἀναιρεῖ. ἐὰν γὰρ ἐν ἄλλῳ ζῴδιῳ εὕρεθῇ ὁ ἀναιρέ-
της, εἰ μὲν ἐστὶ <Κρόνος>, κατὰ σχῆμα ἢ ἐπαναφορὰν ἢ μὲν Ἀφροδίτη
εἴσω ἢ μοιρῶν, ὁ δὲ Ζεὺς εἴσω ιβ', ἠνωμένοι τῷ ἀναιρέτῃ κωλύουσι τὸν
κλιμακτῆρα. τὸν δὲ Ἄρη ἀναιρέτην ὄντα, εἰ μὴ δύο <οἰ> ἀγαθοποιοί, οὐκ
10 ἀναλύουσιν. ὁ δὲ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐπίκεντροι ὄντες ὁ μὲν ιβ' ἔτη

1 P(arisinus 2425), f. 165^v; A (Parisinus 2506 = noster 10), f. 80, cap. σα', Erit(omator) = Catal., VIII, 3, p. 103-104. Titulus prior (P) Palchi est (cf. supra p. 234), posterior Balbilli; cf. Erit., p. 103, 11 : Περὶ τῶν τῆς ζωῆς χρόνων . . ἀπὸ τῶν ἀφετῶν. εὖρων P. Βαβύλου P (βραβίλοις cod. Rom. 2, f 125). 3 Nomen erasum in A servatur in Paris. 2424 (= 9) : βραβί(λου). 4 προαναφερόμενον P : πρῶτον ἀναφερόμενον τοῦ ἀφέτου ζῴδιον A; cf. Erit., p. 104, 2: τοῦ προανηγεγμένου τοῦ ἀφέτου et infra p. 236, 18. 6 παντός P. 7 εἰς μὲν A : ἴσμεν P ἐστὶ <Κρόνος> corr. : ὅτι codd. 8 ἠνωμένοι A : ἠνωμένη P. τοῦ ἀναιρέτου P : τῷ ἀναιρετικῷ A. 9-10 εἰ μὴ δύο — ἀναλύουσιν P : εἰς καὶ μόνος οὐκ ἂν ἀναλύη, ἀλλὰ δύο A. 9 οἱ suprl. 10 ἐπίκεντροι P : ἐπίκοινοι A.

τοῦ ὠροσκόπου ἔκβαλε καὶ εἰ ἐμπέση ὁ ἀριθμὸς εἰς ἀρσενικὸν ζῴδιον, τὸν πατέρα λέγε προτελευτᾶν, εἰ δὲ <εἰς> θηλυκόν, τὴν μητέρα. — Ὑπὸ δειγμα : Ἐγεννήθη τις Παχῶν κζ'. τοῦτοις πρόσθεσι ι', γίνονται λζ', ταῦτα † παρατῆρει ιβ' καταλείψας α'· τοῦτον ἔκβαλε ἀπὸ τῆς ὥρας ἦτοι τοῦ ὠροσκόπου. ὑποκείσθω δὲ ἡ ὥρα Κριῶ.
5 ὁ δὲ Κριὸς ἐστὶ ζῴδιον ἀρσενικόν καὶ λέγε ὅτι ὁ πατὴρ ἐτελεύτησε πρότερον· ἐπὶ πάσης δὲ γενέσεως ὁ ἡ' τόπος δηλοῖ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου.

Ἄλλο. Ἐγεννήθη τις Ὀκτωβρίου α', ταύτη προστίθει ι', γίνονται ια'· ταῦτα ἔκβαλε ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου τῆς Παρθένου, καταλή(γει) εἰς τὸ Καρκίνου ζῴδιον θηλυκόν, καὶ λέγε ὅτι ἡ μήτηρ προτελευτήσεν· δ δη καὶ γέγονεν. εἰ δὲ καὶ πρὸς
10 τὸν Αἰγύπτιον μῆνα ἦτοι τὴν ιε' τοῦ Παχῶν ἀριθμήσεις, ὡσαύτως εἰς θηλυκόν ζῴδιον κατατᾶ ἡ μέθοδος.

3 τούτων cod. παρατῆρει ιβ' verba corrupta. 4 ἡ ὥρα Κριῶ corr. : εἰ δὲ δεινδε signum Mercurii cod. 7 ἐγέννησε cod. 8 ἐκβαλλον cod.

ἡμερινῆς οὔσης τῆς γενέσεως, ἢ δὲ ἡ' νυκτερινῆς προστιθέασι τῆ γενέσει.

Φησὶ δὲ καὶ τοῦτο διὰ τὸ Ἡλιος ἀφετεύων καὶ εὐρεθεὶς ἐν μὲν τῆ α' ἰε' μοίρα Κριοῦ Ταύρου Λέοντος Τοξότου δίδωσιν τὰ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ζωδίου ἔτη· ἐὰν δὲ εὐρεθῆ ἐν τῆ β' ἰε' μοίρα τῶν αὐτῶν Ζωδίων, 5 τὰ κυκλικὰ αὐτοῦ μόνα δίδωσιν ἔτη, τουτέστιν ἰθ'. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡ Σελήνη οὔσα ἀφέτις ἐπὶ τε τῶν αὐτῶν Ζωδίων καὶ Καρκίνου.

Φησὶ δὲ καὶ δ' εἶναι ἀναιρέτας Ἡλιον, Σελήνην, Κρόνον, Ἄρεα. τίθεισι δὲ καὶ ὑπόδειγμα τοῦ ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου τοιαῦτα· Ἡλιος ὠροσκοπ(ῶν) Αἰγοκέρωτος μοίρα θ' καὶ Κρόνος ἐκεῖ μοίρα ε', Ἀφροδίτη ἰα', 10 Ἄρης ἰβ', θ' τόπος Ὑδροχόου γ', Ἰχθύων Ζεὺς κ' δ', Κριοῦ † Σκορπίος δ' ε', Σκορπίου Ἀναβιβάζων ε' δ', † † Διδύμων ζ', Ζεὺς Καρκίνου θ' α' † ἡ' νυκ(τὸς) θ' Παρθένου, μεσουράνημα Ζυγοῦ γ' † Σκροπ(ίος) ἰα', Σκορπίου, Καταβιβάζων † εδ' ἰβ' Τοξότου, Ἐρμῆς ιζ', Σελήνη ἰθ'. καὶ 15 φησὶν Ἡλιον ἀφέτην εἶναι τῆς γενέσεως, μὴ γενέσθαι δὲ ἀναιρέτην Ἄρεα, διὰ τὸ τὴν Ἀφροδίτην αὐτῷ ἐπαναφέρεσθαι εἴσω τῶν ἡ' μοιρῶν καὶ εἶναι αὐτὸν ἐν ὑψώματι ἰδίῳ· ἔρχεται δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιρετικὸν Ζῴδιον τὸ προαναφερόμενον τῷ ἀφέτῃ, τουτέστιν τὸν Τοξότην, καὶ εὐρῶν ἐκεῖ τὴν Σελήνην λέγει αὐτὴν ἀναιρέτην γίνεσθαι. λαβὼν τὸν περιπατον τοῦ Ἡλίου ἕως τῆς τετραγώνου μοίρας τῆς Σελήνης, τουτέστιν 20 Ἰχθύων ἰθ', [καὶ] φησὶ τότε τὴν ἀναίρεσιν γίνεσθαι· καὶ τὸν Δία ὄντα Ἰχθύων μοίρα κ' μὴ δυνηθῆναι βοηθηθῆσαι διὰ τὸ ἐν τῷ ἀναιρετικῷ Ζῴδιῳ τὴν Σελήνην τυχεῖν.

Πάλιν φησὶν ἐπὶ ἐτέρου θέματος Σελήνην μὲν εἶναι Παρθένου μοίρα

1 προστίθει A. Sequitur in P folium (166) transpositum cum excerptis Pauli Alexandrini, cf. supra p. 34. 3 Φασὶ A. μὲν om. A. 4 ☿ ☿ (dubium) Ω ➔ P: τοῦ ☿ Ω Θ A. 4-6 τὰ τῆς — δίδωσιν ἔτη om. A. 6 ἔτη corr.: ἐν τῆ P. ἢ om. P. 7 ἀφέτης A: ἀφεις P; corr. καὶ om. P. 8 Φασὶ A. ἀναιαναιρέτας sic P: ἀναιρέσεις A. Σελήνην P: καὶ A. καὶ Ἄρη A; cf. Epitom., Catal., VIII, 3, p. 103, 13: ἀφέτας δὲ δ' λέγει Κρόνον, Ἄρεα, Ἡλιον, Σελήνην. τίθει A. 9 ὑπόδειγμα τοῦ P: ὑπὸ (sine τοῦ) A. 9-10 Ἡλιος — μοίρα ε' P: ὠροσκοπ(ος) ♄ ☿ θα' Η ε' A. Quae sequuntur usque ad v. 14. Σελήνη ἰθ' om. P, qui hoc tantum habet καὶ Τοξότου Σελήνη μοίρα ἰθ'. Signa astrologica interdum corrupta codicis A interpretari conatus sum, sed multa intellegi non possunt. Iovis positio ter indicatur. 11 Nonus locus, cf. infra p. ad v. 24. 15 φασὶν A. Post φησὶν] νυκτός (signo astrol.) P. τῆς γενέσεως om. A. 15-16 τὸν Ἄρεα ἀναιρέτην εἶναι A. προαναφέρεσθαι A. 18 τοῦ ἀφέτου P; cf. supra p. 235, 18. τῆ τῷ Τοξότῃ P: τὸν Τοξότην δηλαδὴ A. ἀναιρέτην PA; corr.; cf. Velt. Val., p. 134, 2 etc. 19 γένεσθαι PA. 20 τουτέστιν om. A. 21 καὶ del. 22 ἐν τῆ κ' μοίρα Ἰχθύων A. ἐν τῷ om. P. 24-p. 237, 4 (α' β'· καὶ) | A et P hic tantum differunt ut utrumque ex tabella geniturae in archetypo delineata descriptum esse appareat. Habet autem A signa astrologica haec partim corrupta: φρ(οσ)κ(όπος) ♃ α' β', ☿ ἰβ', ☽ deinde signum dubium, β' τόπος ☿ γ' Ω δ' (i. e. secundus locus a Canceri 3° ad Leonis 4°) ♄ Ω ζ' α' ε' ε' ε', ♃ ι δ', ♄ ➔ α' β', ἦ (sic) ♄ Η δ', ☿ κβ' θ' ☿, μ(εσου)ρ(άνημα) ♃ ☿ ζ' α', ♀ κέ' ἰα', ☿ ἰα', Θ. πάλιν φησὶν ἐπὶ ἑτέρα θέσει. 24 Παρθένου] Σκορπίου sicut A?

δ', Ἥλιον δὲ Αἰγοκέρωτος μοίρα κβ' θ' καὶ Κρόνον Αἰγοκέρωτος μοίρα δ' καὶ Δία Παρθένου μοίρα ιδ' καὶ Ἄρεα Ὑδροχόου μοίρα ιδ' καὶ Ἑρμῆν Ὑδροχόου μοίρα ιβ' καὶ Ἀφροδίτην Ἰχθύων μοίρα κέ' ια' καὶ ὠροσκοπὸς Διδύμων α' β'· καὶ ἐπειδὴ παρέπεσεν τῶν κέντρων τὰ φῶτα, ἦλθεν εἰς 5 τὰς ἐπαναφορὰς καὶ οὐκέτι ἔλαβεν τὸν ὠροσκοπὸν ἀφέτην, ἦθρον τὸν Ἥλιον ἐν τῇ ἐπαναφορᾷ τοῦ δύνοντος ὄντα, ἀλλὰ λαμβάνει Κρόνον ἐν Αἰγοκέρωτι ὄντα ἀφέτην, διὰ τὸ πλείονα, ὡς οἶμαι, λόγον ἔχειν ἐν τῷ θέματι καὶ ἰδιοθρονεῖν· καὶ φησιν ἀναιρέτην <Ἄρεα> τῷ Ὑδροχόῳ καὶ τὸ ἀπὸ Κριοῦ διάστημα τῶν μοιρῶν ἄχρι Ἄρεος ψηφίσας τοσοῦτους· 10 ἔφη γενέσθαι τοὺς τῆς ζωῆς χρόνους.

Φησὶ δὲ ὅτι ἐὰν μὴ εὐρεθῇ ἀναιρέτης ἰσχυρῶς ἀπαντῶν τῷ ἀφέτη, ἕως κέντρου λαμβάνομεν τοὺς χρόνους· † πῆ γὰρ ὅτι ὑπάντησεν 15 μὲν κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον, ὑπὸ δὲ Διὸς ἢ Ἀφροδίτης ἐπιθεωρεῖται εἴσω ιβ' μοιρῶν ἢ η'· ἀνάγκη οὖν τότε τοὺς χρόνους ἕως κέντρου μετρεῖν.

Φησὶν δὲ καὶ περὶ παραδόσεως χρόνου ὅτι ἕκαστος ἀστὴρ ἐν 20 μὲν ἰδίῳ ὑψώματι ὦν τὰ τέλεια αὐτοῦ ἔτη κυκλικά μερίζει, τοῦτ' ἐστὶ τὰ ἐλάχιστα· οἷον Ἥλιος ιθ', Σελήνη κέ', Κρόνος λ', Ζεὺς ιβ', Ἄρης ιε', Ἀφροδίτη η', Ἑρμῆς κ'. ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἐπ' αὐτῆς τῆς τοῦ ὑψώματος μοίρας, καθ' ἑκάστην μοῖραν ὑπεξαίρειν δεῖ ἐπὶ ἐκάστου ἀστέρος 25 τοσαύτας ἡμέρας, ὅσα εἰσὶν τὰ τοῦ ἀστέρος ἔτη, κατὰ δὲ ζῳδίων μηνῶν τοσαύτας.

Φησὶν δὲ καὶ ἕκαστον ἀφέτην λαμβάνοντα τοὺς χρόνους μερίζειν τὰ 30 ἑαυτοῦ ἔτη εἰς μέρη ρκθ' καὶ διδόναι Ἥλιῳ μὲν μέρη ιθ', Σελήνῃ δὲ κέ', Κρόνῳ δὲ λ', Διὶ δὲ ιβ', Ἄρει <δὲ> ιε', Ἀφροδίτῃ δὲ η' καὶ Ἑρμῇ κ' καὶ μερίζειν ἑαυτῷ μὲν πρῶτον τὰ οἰκεία μέρη καὶ δεύτερον τῷ μετ' αὐτὸν καὶ τρίτον τῷ ἐφεξῆς κειμένῳ καὶ ἕως τῶν ζ'. πάλιν δὲ δεύτερον παραλαμβάνειν τοὺς χρόνους τὸν μετὰ τὸν ἀφέτην κείμενον καὶ μερίζειν

1 θ' ex A suppl. Iovem Sagittario 1° 2' collocat A. 2 et 3 Ὑδροχόου] Διδύμων bis sicut A? 3 ια' ex A suppl. 4. α' β' om. P : ex A suppl. 5 τὴν ἐπαναφορὰν A. 6 ἐν (alter.) omis. P. 7 πλείονας ... λόγους A. 8 ἰδιοθρονεῖν] Saturnus enim Capricorni 4° est in domicilio suo et in terminis suis (δρια). Ἄρεα supplevi. τοῦ Ὑδροχόου P : Διδύμοις A. 9 ὑπὸ P. Κριοῦ] Leg. Κρόνου? τῶν A : τῷ P. Ἄρεος om. A. 10 τοὺς τῆς A : τῆς τῆς P. 11 φασὶ A. ἀναιρέτης εὐρεθῇ A. ἀπαντῶν A : ἀπάντων P. τῷ ἀφέτ(η) A : τὸν ἀφέτην P. 12 πῆ γὰρ ὅτι P : τί γὰρ ὄντι A verba corrupta. Fuit opinor, ὑποδείγματος χάριν (compendio scriptum) ὅτε. 13 Διός] Κρόνου A. 16 ἀστὴρ corr. : χρόνος AP (confusione signorum astrol.). 17 τέλ(εια) κυκλικά (circulo notatum) Ἐ' ἔτη β' μερίζει A. τε' (= τουτέστι) τὰ ἐλάχιστα P : om. A. (cf. Bouché-Leclercq, *Astr. Gr.*, p. 410; supra p. 236, 6. 20 ὑπεξαίρειν sic P : ἀφαιρεῖν P. ἐπὶ ἐκάστης μοίρας A. 21 μηνῶν P : ἡμέρας A. 23-p. 238, 2 om. A. 24 ριθ' cod., corr. Summa annorum planetarum est 129. ιθ'] ριθ' cod.; cf. v. 18. 25 δὲ suppl. 26 πρῶτον] α' cod. δεύτερον] β' cod. μετ' αὐτὴν cod. 27 τρίτον τῷ] γ' τοῦ cod.

ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἐφεξῆς κειμένοις ὁμοίως καὶ τρίτον ὁμοίως καὶ ἕως Ζ' ὡσαύτως καὶ αὐτῇ τῇ μεθόδῳ φησὶ μερίζεσθαι τοὺς χρόνους.

F. 167^v. θ'. <Heliodori?> Ἀναβιβάζοντος τοπικαὶ
διαιρέσεις¹.

Κριοῦ δεκανὸς γ' φαῦλός ἐστι· δηλοῖ γὰρ νόσους, θορύβους, πατρι- 5
κῶν πραγμάτων μείωσιν καὶ ἐν νεότητι κακοπαθείας. ὕστερον δὲ εὐ-
φραντικώτερος ἔσται. ταῦτα δὲ λέγε ἕως τῆς ἀνατολῆς Ἀναβιβάζοντος,
ἃ ἔστιν ἕτη ιθ'.

Ἐπὶ δὲ τοῦ β' δεκανοῦ τοῦ <Κριοῦ> καλόν ἐστι· κτήματα παρέχει 10
καὶ τετράδι πλουσίους καὶ ἐνδόξους ποιεῖ· δίγαμος δὲ ἔσται· τέκνον δὲ
μόνον θηλυκὸν κτήσεται. αὐτὸς δὲ ὁ γεννηθεὶς ἔσται κακοθάνατος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ α' δεκανοῦ Κριοῦ πολλὰ κινδυνεύσει ἐν ὕδατι καὶ κλι-
μακτῆρας πολλοὺς ἐκφεύζεται καὶ πατρικῶν καὶ μητρικῶν πραγμάτων
ἀποβολὰς ποιήσεται. ὕστερον δὲ ἀποκτήσεται προφάσει χωρίων ἢ
θησαυρῶν ἢ εὐρεμάτων. 15

Ἐπὶ δὲ τοῦ γ' δεκανοῦ τῶν Ἰχθύων τυχῶν ποιεῖ εὐτυχεῖς, ἐξ ἐρμαι-
κῶν πραγμάτων κτωμένους καὶ πλουσίους καὶ εἰς τὰ κατὰ γάμον
εὐποιοῦντας, ἐπὶ δὲ γοναῖς τέκνων λυπουμένους, ἐξαιρέτως ἀρσενικῶν.

Τὸ δὲ αὐτὸ λέγε ἐπὶ τοῦ β' δεκανοῦ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ α' δεκανοῦ τῶν Ἰχθύων φαῦλός ἐστιν· κινδύνους γὰρ 20
ποιεῖ ἐν ὕδασιν καὶ ὄρφανούς ταχέως ἀπὸ πατρὸς καὶ τῷ πατρὶ δέξυθα-
νασίαν ἀποτελεῖ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ γ' δεκανοῦ τοῦ Ὑδροχόου, φαῦλός ἐστι· νεότητα μοχθη-
ρὰν ἀποτελεῖ. Ξενιτεύων τὰ πατρῶα πράγματα διαφθείρει καὶ ἐν
παρύγροις τόποις τὰ πλείστα διάγει. 25

Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ β' δεκανοῦ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ α' δεκανοῦ τοῦ Ὑδροχόου καλός ἐστι καὶ ποιήσει
ἄρχοντας, πλουσίους, ἀποταμιακῶν πραγμάτων μετέχοντας, εἰς δὲ τὰ

5 Κριῶν δεκανῶν P. 9 Κριοῦ suppl. 10 τέκνον cod. 11 ταχυθάνατος Heliod.
12 ἐνύδατα cod.; cf. v. 21. 14 προφ'σει cod. 15 σαυρῶν cod. 16 εὐτυχοῦντας
Heliod. 18 γόνους cod. λυπούμενος cod. 19 αὐτὰ cod.; cf. v. 26. λέγει cod.
21-22 δέξυθανασίας cod. 27 ὕδρυχόου cod. 28 ἀπὸ ταμιακῶν cod.

¹ Hoc capitulum iam Balbillo tribuendum non videtur. Similia sunt sed con-
tractiora quae ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου ἀστρονομικῆς διδασκαλίας edita sunt *Catal.*, IV,
p. 153, cf. I, p. 150, ubi tamen haec ad Ἀναβιβάζοντα pertinere non indicatur.
Diversa autem sunt quae de decanis Hermes Trismegistus in Libro suo Sacro (Ἰερά
βιβλος) et Rhetorius in excerptis ex Teucro Babylonio (*Catal.*, VII, p. 196 ss.)
praebent (cf. Ruelle, *Revue de phil.*, XXXII, 1908, p. 250 ss.).

κατὰ γυναῖκας καλοῦς, εὐπόρους· τέκνων β' πατὴρ κληθήσεται καὶ ὕστερον γυναῖκα θάψας τελευτήσει.

Pergit disserens de ceteris decanis ff. 168^v-170^r. Desinit his verbis :

Ἐπί δὲ τοῦ γ' δεκανοῦ τοῦ Ταύρου ποιεῖ στρατιώτας, ἐλευθέρους, 5 εὐπόρους, ἐν ξενιτείαις διάγοντας, ἐν συστάσεσι βεβαίους, πολυχρονίους· καὶ παίδων δύο πατὴρ κληθήσεται, πρώτη γυναικὶ ἀρμοσθεῖς ἀποβαλεῖται καὶ πλουσιωτέραν ἑαυτῷ λήψεται εἰς τέλος.

Ἐπί δὲ τοῦ β' δεκανοῦ τοῦ Ταύρου ποιεῖ τὴν νεότητα μοχθηρὰν καὶ τοὺς κινδύνους ταχέως διεκφεύγοντας, μειοῦντας τὸν βίον, ὕστερον δὲ 10 κτωμένους.

Ἐπί δὲ τοῦ α' δεκανοῦ τοῦ Ταύρου ποιεῖ ἐξ ἐρμαϊκῶν πράξεων ὠφελουμένους καὶ μετὰ ὑπάρχων ἀναστρεφομένους καὶ πραγμάτων ἐνδόξων καὶ ἐγγαίων κυρίους.

ι'. Ἀναβιβάζοντα <καὶ> Καταβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς λαβεῖν.

Ἀναβιβάζοντα καὶ Καταβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς εὐρεῖν· ψηφίσας τὰ 15 ἀπὸ Αὐγούστου Καίσαρος ἔτη ἕως οὗ ζητεῖς ἐνιαυτοῦ πρόσθετος αὐτοῖς ἔτη δύο † ἔξωθεν, τοῦ δὲ συναχθέντος ἀριθμοῦ ἀφαίρει ὅσακις δύνῃ ἰθ', τὸν δὲ καταλειφθέντα ἀριθμὸν ἤπτονα τῶν ἰθ' ἄφες ἀπὸ Καρκίνου ἀνάπαλιν ἀνά γ', καὶ εἰς ὃ κατανήσει ζῴδιον, ἐν ἐκείνῳ εὐρήσεις τὸν 20 ἐκλειπτικὸν σύνδεσμον καὶ εἰς τὸ τούτου διάμετρον· ὃ γὰρ Καρκίνος καὶ <δ> Αἰγόκερως εἰσι τοῦ κόσμου ἐκλειπτικοὶ τόποι.

ια'. <Heliodori?>¹ Σχόλια διάφορα.

Τρεῖς εἰσιν δενακοὶ καθ' ἕκαστον ζῴδιον καὶ ἰ' μοῖρας ἕκαστος κεκλήρωται. σημαίνει δὲ ἡ α' μοῖρα κεφαλὴν, ἡ β' τράχηλον, ἡ γ' ὤμους, ἡ δ' 25 χεῖρας, ἡ ε' στήθος καὶ τὰ περὶ καρδίαν, ἡ ς' πλευρὰν καὶ νῶτον, ἡ ζ' σπλάγχνα καὶ γαστέρα, ἡ η' γλουτοὺς καὶ μόρια, ἡ θ' μηροὺς καὶ γόνατα, ἡ ι' πόδας καὶ καθ' ἕκαστον δεκανὸν τῶν γ' οὕτως. ὑ(πόδειγμα) α· ἡ ια' πάλιν κεφαλὴ καὶ <ἡ> ιβ' τράχηλος καὶ ἐφεξῆς ἕως κ', καὶ πάλιν <ἡ> κα' κεφαλὴ καὶ <ἡ> κβ' τράχηλος καὶ ἐφεξῆς ἕως λ'. σκέπτου

1 καλλῶς εὐπόρως cod. 7 ἀποβαλεῖται cod. ἑαυτοῦ cod. Leg. αὐτῆς? 11 πράξεων] Leg. πραγμάτων? cf. p. 238, 17. 12 ἀφελουμένους cod. ὑπάρχων scripsi : ὑπαρχώντων (sic) cod. 14 P(arisinus 2425), f. 170; cf. Vettium Val., I, 16 (p. 29, 25 Kroll) : Ἀναβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς εὐρεῖν, sed methodus computandi differt. καὶ suppl. 17 ἔξωθεν non capio] Leg. ἐξήκοντα? δύνει cod. (pro δύνασαι). 18 ἄφες] Forl. ἀφέλε. 24 ἡ] ἡμὴν cod. 25 στοιθος (θος e corr.) cod. 28-29 ἡ ter suppl.

¹ Similiter in cod. Vindobon. 3, f. 66 ante cap. περὶ δεκανῶν (cf. supra cap. θ') σχόλια διάφορα inveniuntur ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου ἀστρονομικῆς διδασκαλίας, sed initium differt. Prima autem sententia cum Heliodori capitulo *Catal.*, IV, p. 52, v. 26 edito consentit.

οὖν τὸ ζῳδίων ποῦ ἔστι τὸ σίνος ἤτοι ὁ κλήρος τοῦ σίνους καὶ τὴν μοῖραν τοῦ ζῳδίου, καὶ ἂν ὀρᾷς τὴν μοῖραν κακοποιόν, πρὸς ἐκείνον λέγε ἔσεσθαι τὸ σίνος.

Post alias quattuor brevissimas notulas sequitur :

ιβ'. <Heliodori?> Περὶ χροιάς σώματος.

5

Ἐὰν ὁ τῆς Σελήνης ὀριοκράτωρ φανῆ ἐν Κρόνου τόποις, ποιεῖ τὰ σώματα ἰώδη, πελιδνά, κακόχυμα, αὐχμηρά, βραδέα, ὠχρά· ἂν δὲ Διὸς τόποις, εὐκράτα, ὑγιεινά, εὐχροα, φιλητά· ἂν δὲ Ἄρεος τόποις, Ξανθά, φακώδη, χαροπά, κεινημένα· ἂν δὲ Ἀφροδίτης τόποις, τρυφερά, ἀπαλά, εὐειδή, εὐόφθαλμα, μελίχροα· ἂν δὲ Ἑρμοῦ τόποις, 10 οὖλα, μακρά, μελανόχροα, χαρίεντα, κεινημένα, παντόμιμα, ῥάθυμα, ἀργωπά, σατυρώδη· ἂν δὲ Ἥλιου τόποις, οἷα ἐν τοῖς Διός· ἂν δὲ Σελήνης, οἷα ἐν τοῖς Ἀφροδίτης.

ιγ'. <Balbilli?>¹ Περὶ Ξενιτείας.

Τὰ καταγόμενα ἔτη ἀπόλυσον ἀπὸ τοῦ θ' τόπου καὶ ὄπου ἂν κατα- 15 τῆση ὁ ἀριθμός, ἐκεῖσε κακοποιὸς εὐρισκόμενος ἢ ἐν τοῖς τετραγώνοις ἢ διαμέτρῳ ἀποδημίαν σημαίνει· ποίω δὲ μηνὶ τοῦ οὕτως εὐρισκομένου ἔνιαυτοῦ γενήσεται ἢ ἀποδημία, γνώσει οὕτως· ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως ὁ Ἥλιος ἐπεμβαίνων ἐν τοῖς τετραγώνοις ἢ διαμέτρῳ ποιεῖ τὴν ἀποδημίαν· ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως ἔκβαλε ἀπὸ τοῦ κατὰ πῆξιν 20 Ἥλιου ἐπὶ τὴν κατὰ πάροδον ἐν τῇ ἀντιγενέσει Σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ τοῦ ἔνιαυσιαίου ζῳδίου². ἐκεῖ οὖν ἐρχομένης τῆς Σελήνης ἢ ἐν τοῖς

1 τὸ σίνος] i. e. locus sextus, qui σίνος vocatur; cf. supra p. 154. 2 ὄρα cod. 5 P(arisinus 2425), f. 170^v; cf. cod. Vindob. 3, f. 66, cap. 7^v ex Heliodori introductione. χροιάς (sic) cod., corr. ex Vindobonensi. 6 ὀριοκράτωρ cod. 8 εὐκράτος cod. τόπους cod. 12 ἂν] ἐν cod. his. 14 P(arisinus 2425), f. 170^v; V(aticanus 1056 = Romanus 20), f. 93; A (= Parisinus 2506), f. 58^v. Extat et in Veneto 7, f. 169, cap. σκγ', quod propter bellum conferre mihi non licuit. 15 καὶ ὄπου om. P. 15-16 ἂν κατ.] ἀνακαταντήσει PV. 16 ἐκεῖ V : ἐκείνος P. κακοποι(οῦ) εὐρισκομένου A. 17 διαμέτρῳ] signum diametri cum nota ois superscr. V : signum diametri hic et deinceps AP. 18 γένηται A : γίνεται PV; corr. τῆς ἡμερ. A. 18-19 γενήσεως A. 20 ἐπὶ V : ἀπὸ PA. γενέσεως om. A. ἔκβαλλε P. 21 αὐτογενέσει PV. Σελήνη A. 22 δ' ἐχωμένης P. ἢ om. P.

¹ De auctore huius capituli cf. supra p. 234.

² Ἐνιαυσιαῖον ζῳδίων vel ἔνιαυτοῦ κύριον (p. 242, 2) est signum zodiaci quod praesidet anno secundum « dodecaeteridem Chaldaicam » cf. *Catal.*, II, p. 139 ss. et Sarapionem supra p. 231, 7 ss.

τετραγώνους ἢ διαμέτρῳ ἀποδημίαν δηλοῖ καὶ μάλλον ὅταν πρὸς τὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ κύριον φέρηται.

* Ἄλλως. — Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς γενεθλιακῆς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπὶ ἐκάστου ἐνιαυτοῦ ψηφίσας τοὺς ἀστέρας καὶ τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην ἡμερινῆς οὔσης τῆς γενέσεως ποιήσον κληρὸν τύχης οὕτως· ἀπὸ τοῦ κατὰ γένεσιν Ἥλιου ἐπὶ τὴν κατὰ πάροδον Σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ θεμέλιον ὠροσκόπου ἐπὶ τὸν κατὰ πῆξιν Ἥλιον, καὶ ἐὰν εὖρης ἐπικείμενον κακοποιὸν ἢ τετράγωνον ἢ διάμετρον, ἐν ᾧ ὁ κληρὸς, λέγε τὸ ἔτος ἀποδημίαν ἔχειν ἢ μετάστασιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. εἰ δὲ μηδέτερον γένηται, κακὸς ἔσται ὁ ἐνιαυτός· κινδύνους γὰρ ἔξει ἢ ζημίας ἀκαίρους ἢ νόσους.

Πάλιν ἐὰν εὖρης κατὰ τὸν καιρὸν τῶν γενεθλίων τὸν Ἥλιον ἢ τὴν Σελήνην ὑπὸ κακοποιῶν περιεχομένους, λέγε ἀποδημίαν ἢ μετάστασιν· εἰ δὲ μή, νόσον ἢ κίνδυνον ἢ ζημίαν ἢ πρὸς μέγα πρόσωπον ἢ δῆμον πρόσκρουσιν. ἐὰν δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν συνέχωσιν ἢ τετραγωνίζωσιν ἢ διαμετρῶσιν, δίκας ἔξει καὶ συκοφαντίας· καὶ ἐπεὶ μηδὲ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐκάστου μηνὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ τὸν ὠροσκόπον ἐκβάλλειν ** κατὰ μῆνα τὸν Ἥλιον, πάντα ὁμοίως τῷ ἐνιαυτῷ ἀποφαίνου· κρινεῖς δὲ τὸν ὠροσκόπον τοῦ μηνὸς παντότε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ζῴδιον διὰ τὸ μεταβαίνειν τὸν Ἥλιον ἀπὸ ζῴδιου εἰς ζῴδιον καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας ἄλλως εὐρίσκεσθαι.

ιδ'. Περὶ στηριγμῶν καὶ τῶν δι' αὐτῶν ἀποτελεσμάτων.

Ὁ τοῦ Κρόνου στηρίζων ἐν τῷ ὠροσκόπῳ καὶ κυριεύων χρόνου πατρὸς θάνατον δηλοῖ ἢ τινος πρεσβυτέρου τῶν ἀπὸ γένους. ὁ δὲ τοῦ Διὸς στηρίζων ἐν τῷ ὠροσκόπῳ καὶ κυριεύων χρόνου ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου ἢ ἀπὸ γένους ** θάνατον δηλοῖ. ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως κυριεύων χρό-

1 ἀποδημία ἔσται P. μάλιστα V. 2 τοῦ om. P. φαίρεται P: φαίνεται A. 4 τὸν Ἥλιον καὶ om. AP. 5 γεννήσεως A. ποιήσον — οὕτως om. A. κληρὸν corr.: κύκλον PV; cf. v. 8-9. 6 τῶ] τὴν P. ἐπὶ τὸν κατὰ πίξην Ἥλιον post Σελήνην add. P: om. AV. Post ὠροσκόπου transposui. 7 τὸ om. PV. ἐπὶ — Ἥλιον om. eodd.; cf. supra v. 7. καὶ om. A. 8-9 ἐν ᾧ ὁ κληρὸς om. P. Leg. <τόπῳ> ἐν ᾧ? 9 ἀπὸ P: ἐκ V. ἀπὸ τόπου om. A. 10 μηδὲ ἕτερον AV. 11 ἢ om. V. 12 τοῦ ἡλί(ου) (signo astrol.) P. 13 κακοποιῦ P. περιεχομένους A. 15 συνέχωσιν P: συνέχω ἢ ut vid. A: συνελεύσ(η) V. τετράγωνον P: τετράγωνοι AV; corr. 15-16 ἢ διάμετροι AP: om. V. ἔξει PV: δηλοῖ A. 16 ss. Finis capituli differt in AV: καὶ συκοφαντίας κατ' ἔκεινον τὸν χρόνον ἐν ᾧ τὰ τοιαῦτα σχήματα εὐρίσκονται· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μηνῶν (ἡμερῶν A), ἡνίκα ὁ Ἥλιος μεταβαίνει ἀπὸ ζῴδιου εἰς ζῴδιον, πραγματεῦο καθὼς ἄνωθεν (ἄνωθεν om. A) εἴρηται, καὶ ἀποφαίνου πάντα τὸν ὠροσκόπον τοῦ μηνὸς πρῶτον πηξάμενος. 18 Post ἐκβάλλειν lacunam statui. τὸ ἐνιαυτὰ ut vid. P. 19 κρίσεις P. 22 P(arisinus 2425), f. 170: R(omanus Angelicus), f. 125, cap. πδ'. καὶ τῶν — ἀποτελεσμάτων om. P. 23 καὶ om. P. 24 τῶν P: τούτων A. 25 καὶ om. P. 25-26 ἀδελφοῦ πρεσβυτέρους R. 26 Lacunam signavi; cf. p. 242, vv. 1, 4, 6.

νου στηρίζων ἐν τῷ ὤροσκόπῳ μητρὸς θάνατον δηλοῖ ἢ ἀπὸ γένους νεωτέρου θηλυκοῦ προσώπου ἢ ἀπὸ γυναικός. ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης κυριεύων χρόνου καὶ στηρίζων ἐν τῷ ὤροσκόπῳ ἀδελφῆς θάνατον δηλοῖ ἢ ἀπὸ γένους νεωτέρου θηλυκοῦ προσώπου. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ κυριεύων χρόνου καὶ στηρίζων ἐν τῷ ὤροσκόπῳ τέκνων ἢ νηπίων προσγεγῶν θάνατον δηλοῖ, ἔφος μὲν ἀρρένων, ἐσπέριος δὲ θηλυκῶν.

Ἐν δὲ τῷ ὑπογείῳ ὁ τοῦ Κρόνου ἔχων χρόνον ὁμοίως καὶ στηρίζων νόσους ἢ φρενίτιδας ἢ Ζημίας ἢ σκυλμούς ποιεῖ· ὁ δὲ τοῦ Διὸς ὁμοίως τυχῶν γάμον ἢ περίκτησιν· ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως κίνδυνον ὄξυν καὶ αἰφνίδιον· ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης περίκτησιν· ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ σωματίων κτήσιν.

Ἐν δὲ τῷ μεσουρανήματι ὁ τοῦ Κρόνου στηρίζων καὶ ἔχων χρόνον ποιεῖ ἀηδίας ἢ βίου ἐλάττωσιν ἢ μεταστάσεις ἢ συγγένους θάνατον. ὁ δὲ τοῦ Διὸς ὁμοίως τυχῶν ποιεῖ φιλοτιμίας ἀκαίρους ἢ ἐντεῦθεν βλάβας. ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως ἀηδίας, λύπας, βλάβας, κρίσεις, μεταστάσεις. ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἀγαθὴν πρᾶξιν μετὰ ὠφελείας εἰ ἢ προσθετικὴ, ἀφαιρετικὴ δὲ βλάπτει. ὁ δὲ Ἑρμοῦ ὡς ἢ Ἀφροδίτη ποιεῖ.

Ἐν δὲ τῷ δύνοντι ὁ τοῦ Κρόνου στηρίζων καὶ ἔχων χρόνον ποιεῖ Ζημίας, ταραχάς, ἐναντιώσεις, ἀταξίας. ἐὰν δὲ ἐπὶ πρόσθεσιν, πᾶν ὃ τι ἂν πράξῃ, ἐπὶ καλῶ πράττει. ὁ δὲ τοῦ Διὸς ὁμοίως τυχῶν σκυλμούς ἢ ἀταξίας ἢ μετεωρισμὸν ἢ ὀφθαλμίαν. ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως χαλεπὰ σημαίνει, βίου ἀνωμαλίαν καὶ περίστασιν καὶ ἀταξίαν ἢ σιδήρου τομὴν ἢ πληγάς. ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀκαταστασίαν καὶ λύπην διὰ γυναικός. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ πρακτικὸς καὶ ὠφέλιμος ἔσται.

ιε'. <Balbilli?> Περὶ ἐκπτώσεως ¹.

25

Ἐπειδὴ φησιν ὁ Δωρόθεος ὅτι ἐὰν μὴ εὐρεθῇ ὁ ὀριοκράτωρ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἐπίκεντρος, ἐκπτῶσιν ποιεῖ, μάλιστα τῶν φώτων καὶ τῶν τριγωνικῶν δεσποτῶν αὐτῶν ἀποκεκλικότων, οὕτως αὐτὸ δεῖ

2 ἀπὸ om. P, fors. recte. 3 ἐν τῷ superscr. supra χρόνῳ P. ἐν τῷ R: περὶ τοῦ sed ἢ ἐν τῷ superscr. P. 4 ᾧ sine τοῦ R. 7 ὁ om. P. 8 στηρισμὸν νώτου καὶ φρενίτιδος P. φρενίτιδα R: corr. 8-9 Ζεὺς (signo astr.) sine τοῦ P. 10 δὲ (prius) om. R. 12 μεσουραν.] ὤροσκόπῳ P. καὶ om. P. 13 ἀηδίαν R. μεταστάσεις sic P: μεταστάσιν R; cf. infra v. 16. ἢ] καὶ P. 17 προσθετικὴ signo arithm. Quod cum non intellexeret librarius cod. P, pro προσθετικὴ ἀφαιρετικὴ scripsit pro (vel παρά) φέ. δὲ om. P. 18 καὶ om. P. 20 ἂν] ἐὰν P. πράττει R: ἔσται P. 20-21 καὶ ἀταξίαν P. ἢ R: καὶ P. 25 P(arisinus 2425), f. 172; R(omanus Angelicus), f. 125^v, cap. πε'; Parisinus 2506, f. 58^v (= A). 27 κύκλου P. ἐπίκεντρος superscr. R. τῶν τῶν φώτων P. 28 τριγόνων αὐτῶν δεσποτῶν P: τριγόνων αὐτῶν A.

¹ De auctore huius capituli, cf. supra p. 234.

νοεῖν. ** ἄχρι γὰρ τῆς ἐλαχίστης περιόδου τοῦ ἀστέρος τοῦ ὀριοκράτο-
 ρος ἐφέξει τὴν ἔκπτωσιν. δεῖ οὖν οὐχ ἀπλῶς τοῦτον δέχεσθαι, ἀλλὰ σκο-
 πεῖν ἐάν ἐστι μεταξὺ τῶν κέντρων καὶ τὸ ἀνάλογον τῆς διαστάσεως
 5 ὑπεξαίρειν ἐκ τῆς ἐλαχίστης περιόδου. οἶον ὠροσκόπος Παρθένου
 μοῖρα ι', καὶ ὁ ὀριοκράτωρ τοῦ κλήρου τῆς τύχης Κρόνου Σκορπίου μοῖρα
 κέ', τὸ ὑπόγειον Τοξότου μοῖρα ι'. ἡ διάστασις τῶν κέντρων μοῖραι γ'
 καὶ τούτων τὸ ζ' διὰ τὸ ἐξάωρον ιε'. ἡ διάστασις ἢ ἀπὸ τοῦ ὠροσκό-
 που πρὸς Κρόνον τὸν ὀριοκράτορα μοῖραι οε' καὶ τούτων τὸ ιε', ε' ἔτι
 10 δὲ καὶ τὸ ζ' τῆς ἐλαχίστης περιόδου Κρόνου γίνεται ε'. ταῦτα πολλα-
 πλασίασον ἐπὶ τὰς γινομένης ὠροσκόπου ε', γίνονται κέ'. ταῦτα ἄφελε
 ἀπὸ τῶν λ' ἔτων καὶ λέγε ὅτι μετὰ ε' ἔτη γίνεται ἡ ἔκπτωσις· σημείωσαι
 τὴν μέθοδον, ἐπὶ πολλῶν γὰρ συμβάλλεται.

ιζ'. <Balbilli?> Περὶ χρόνου θανάτου.

Πάλιν ὡς εἰς τὸν αὐτὸν τόπον φησὶν Δωρόθεος· τὴν μεσουρανοῦ-
 15 σαν μοῖραν καὶ τὴν ταύτην διάμετρον τὴν ὑπὸ γῆν εἰσφέρω εἰς τὸ ἐπὶ
 τῆς ὀρθῆς σφαίρας κανόνιον καὶ τὴν τοῦ Ἥλιου ἢ τῆς Σελήνης μοῖραν
 καὶ σκοπῶ πότε κατὰ τὰς ἀναφόρας τῆς ὀρθῆς σφαίρας κολλᾷ τῷ ὑπὸ
 γῆν Ἥλιος ἢ Σελήνη καὶ τότε λέγω τὸν θάνατον ἀφαιρῶν ἀπὸ τῶν
 πλειόνων τὰ ἐλάττωνα. οἶον· ὑπόγειον Διδύμων μοῖρα ι', Σελήνη Διδύ-
 20 μων μοῖρα κί', Ἥλιος Ζυγοῦ μοῖρα ιε', μεσουράνημα Αἰγοκέρωτος
 μοῖρα ι'. παρακείνεται τῇ ι' τοῦ Αἰγοκέρωτος ι' νε'. εἰσήνεγκα καὶ τὴν τοῦ
 Ἥλιου μοῖραν εἰς τὸ διάμετρον τοῦ ὑπογείου, τοῦτ' ἐστὶ τὸν Αἰγοκέρωτα,
 καὶ ἔλαβον τὰ παρακείμενα ιζ' κ'. ἀφ' ὧν τὰς ι' νε' ἀφείλον καὶ ὑπελείφθη
 ε' κέ'. καὶ λέγομεν μετὰ ἔτη ε' κολλᾶν τῷ ὑπὸ γῆν τὸν Ἥλιον καὶ ποιεῖν
 25 ἀναίρεσιν.

1 Lacunam signavi. 3 κέντρων P : ἀστέρων R. καὶ τὸ ἀνάλογον τῆς διάστα-
 σεως A : πρὸς αὐτὸ PR sed R habet in marg. m. 2 : γρά(φε) κέντρων καὶ τὸ ἀνά-
 λογον τῆς διαστάσεως ὑπεξαίρειν ἐκ τῆς ἐλαχίστης περιόδου., 4 ὑπεξαίρειν R :
 ὑφαιξαίρειν P. καὶ ἐκ PR. 5-6 ὁ ὀριοκράτωρ — μοῖρα κέ' om. A. κύκλου P.
 μοῖρας ubique P. 7 καὶ om. A. διὰ τὸ ἐξάωρον om. PR (90° = horae sex revolu-
 tionis diurnae). τοῦ om. AP. 8 πρὸς τὸν (τὸν om. P) Κρόνον (sine ὀριοκρ.) PR,
 sed R habet in marg. m 2 : πρὸς τὸν ὀριοκράτορα Κρόνον τῶν ιε' P. 8-9 ἔτι
 δὲ — ζ' om. P. 9 Κρόνου signum Arietis P. γίνεται P : γίνονται R. 9-10 ἐπολ-
 λαπλάσιασα R : ἐπολλυπλασίασα P. 10 ἀφείλον R : ἀφείλεν P. 11 λέγω PR.
 χρόνους A (pro ἔτη). σημείωσαι κ. τ. λ. Nota lectoris esse videtur. 12 ἐπὶ
 πολλὰ δὲ συμβάλλει αὕτη ἡ μέθοδος A. γὰρ om. P. 13 P(arisinus 2425), f. 172;
 R(omainus Angelicus), f. 125', cap. πε'. 14 τόπον R : τί (vel τόπον compendio) P.
 15-16 ἐπ' ὀρθῆς τῆς R : ἐπ' ὀρθῆς P : corr. κανόνι(ον) R : κενὸν ut vid. P. μοῖρα
 P. 17 σφαίρας R : ὁ φησιν P. 19 Διδύμων] Leg. Καρκίνου? Nam Gemini non
 sunt Capricorno oppositi. 20 μοῖρας pro μοῖρα ubique P. 21 παρακείνεται P.
 22 τὸ ὑπὸ γῆν P. τε' (= τοῦτ' ἐστὶ) P : obscurum in R. 23 ὑπὸ λήφθει sic P.
 24 ε' in marg. νε' R. λέγω μὲν P. ε' ἔτη P. τὸν om. P.

Sequuntur notulae haecce (f. 172^v) :

Πολύμορφα Ζήδια εἰσιν Δίδυμοι διὰ τὸ ῥόπαλον καὶ τὴν λύραν καὶ ὁ Τοξότης διὰ τὸ τόξον καὶ τὸ βέλος καὶ ὁ Ὑδροχόος διὰ τὸ ἄγγος καὶ τὸ ὕδωρ καὶ οἱ Ἰχθύες διὰ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ λινὸν καὶ τὸν οὐράϊον σύνδεσμον. 5

“Ὅτι ὥσπερ τὰ δεσμὰ τῆς Ἀνδρομέδης παρανατείλαντα δεσμώτας ποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ πλοκαμὸς τῆς Ἀριάδνης παρανατείλας ἀλμπεκείας ποιεῖ.

Post haec dimidia pagina vacua.

F. 207 ss. Iuliani Laodicensis excerpta.

In codicibus astrologicis plura Iuliani Laodicensis excerpta inveniuntur, quorum nonnulla iam in hoc Catalogo publici iuris facta sunt (cf. IV, p. 102 ss.; V, 1, p. 183 ss. et supra p. 175, 3; 190, n. 1; cf. cod. 86, f. 73^v). Ex codice autem Parisino fragmenta nova vel alibi sine auctoris nomine tradita huic scriptori haud ignobili tribuenda esse docemur, quae hic edere visum est.

Iulianum circa annum 500 p. C. n. vixisse ex certissimis indicis comperimus. Nam observationem caeli mense Octobri a. 497 p. C. n. factam refert (Cumont et Stroobant, *Bull. Acad. de Belgique*, 1903, p. 572 ss.) et in stellarum longitudinibus notandis, Ptolemaei numeros ita correxit ut eas ad siderum collocationem eiusdem fere temporis accommodaret (*Catal.*, IV, p. 101). Adde quod Procli anno 484 mortui sententiam laudat (*Catal.*, V, 1, p. 189, n. 2). Ineunte autem saeculo sexto Rhetorius eum expilavit (supra p. 174, n. 1). Deorum cultorem eum fuisse cum ex multis aliis locis tum ex capite Περὶ θεῶν καθιδρύσεως (p. 252) apparet. Alexandriae eum vixisse verisimile fit ex his quae de Aegyptiorum simulacris ibidem dicit et quod «Aegyptiorum» doctrinam Ptolemaei sententiae opponit (IV, 106 ss.). Vir haud spernendae fuit doctrinae, nec immerito a Rhetorio Ἰουλιανὸς ὁ πολυῖστωρ vocatur (supra p. 175, 3). Magni enim sunt pretii quae ex veteribus auctoribus, Asclepiade Myrleano (V, 1, p. 188, 22), Hermete Trismegisto (p. 188, 24), Petosiride (I, p. 133, 5), Dorotheo (IV, p. 105, 12; V, 1, p. 186, 13) affert et ad dogmata astrologiae illustranda exempla ex prisca historia petita proferre solet (IV, 105, 18 ss.; V, 1, p. 185, 29). Neoplatonicorum sui temporis doctrina eum imbutum esse ex eo loco vidimus ubi contendit planetarum, quippe qui dei sint, nullum natura malum esse sed omnes bonos (IV, p. 105, 29; cf. Sallust., *De diis*, c. 9, p. 32, 24, ed. Orelli); Iamblich, *De mysteriis*, I, 18).

Capitula Iuliani in hoc codice Parisino tradita ex libro Palchi apotelesmatico astrologum quemdam Byzantinum excerptisse iam ex titulo quem ad verbum repetiit apparet: Ἐκ τῶν τοῦ Λαοδικέως Ἰουλιανοῦ περὶ καταρχῶν εὐρημένων ἐκλογαὶ χρήσιμοι. Idem de Balbilli excerptis supra notavimus (p. 231). Ordo quoque priorum quatuor capitulorum in Palcho et in libro Parisino idem est; in hoc deinde sequuntur capitula quae, excepto uno περὶ φυτέας, in Palcho vel omittuntur vel

alibi collocantur. Inde manifestius fit, quod iam antea animadvertimus (*Catal.*, V, p. 171), opus Palchi in codice Angelico, quo solo ad nostram pervenit aetatem, misere decurtatum et conturbatum esse. Sed cum ne astrologus quidem qui collectanea huius codicis Parisini sibi congescit, omnia quae in exemplari suo inveniabantur, descripsisse videatur, quaestio oritur num in Palcho alia quoque capitula sine auctoris nomine tradita ad Iulianum referenda sint. Quod exempli gratia de brevissima nota περί μαντειῶν¹ vel de capitulo cui titulus ineptus praefixus est Διδασκαλία θεωρημάτων κ. τ. λ.² et inter cap. Περί φουτείας et excerpta Balbilli f. 123^v insertum est, conicere licet. Sed de his securius iudicaturi sumus, cum Palchi liber totus editus erit, quod iam fortasse successisset, nisi per quatuor atrocissimi belli annos studia in Belgio torpuissent.

μβ'. Ἐκ τῶν τοῦ Λαοδικέως Ἰουλιανοῦ περὶ καταρχῶν
εὐρημένων ἐκλογαὶ χρήσιμοι³.

Est caput primum opusculi, cui Ἐπίσκεψις ἀστρονομική titulus in aliis codicibus datur. Cum editione nostra (*Catal.*, IV, p. 103 ss.) textum huius codicis contulimus :

P. 103, 1 cf. titulum supra. 2 ἀναγκαίως. 5 τῶν. 7 ὡς τὸ εἶκος.
9 ἀμβλυώτωντες.

P. 104, 2 ἐπιτηδιώτητα. 3 ἀμοιρήσουσι omis. δυσπραγοῦσιν.

¹ F. 115, cap. Ξη'. Περί μαντειῶν. Μαντεύεσθαι χρῆ Ἥλιου ὄντος ἐν Κριῶ, ἐν Καρκίνῳ, ἐν Ζυγῶ, ἐν Αἰγοκέρωτι μετὰ Ἄρεως ἢ Ἄρεως συμπάσχοντος, εἰ (l. τῆς) δὲ Σελήνης ἐν ἀρχῇ οὐσῆς Λέοντι ἢ Ζυγῶ ἢ Ὑδροχόῳ ἢ Διδύμοις· καὶ οὕτω σύμφωνα γίνονται τὰ μαντευόμενα καὶ ἀληθῆ.

² De effectibus planetarum coniunctorum in hoc capitulo agitur, cuius initium subiungimus ;

Διδασκαλία θεωρημάτων κατ' ἐπιτομὴν δηλοῦσα τόνδε
τὸν τρόπον.

Ἄφροδίτη μετὰ Ἄρεως ἢ κεκεντρωμένη ἢ ἐπαναφερομένη μοιχοὺς ποιεῖ· Ἐρμῆς δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ φιλόπαιδας· ἀποκλινάντων δὲ ἦσσαν τὸ πάθος ποιοῦσιν. Ἄφροδίτη μετὰ Κρόνου ὑπόγειος ἢ δύνουσα δυσγαμίαν ἢ δυστοκίαν παρέχει ἢ χηρείαν ποιεῖ. Ἄφροδίτη, ἔψα ἐπικεντροῦσα, ἐὰν εὔρεθῆ καὶ ἐπὶ ταχυαναφόρων Ζωδίων, ταχυγάμους ποιεῖ, καὶ εἰ νεώτεροι πάνυ ὦσι· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γυναικῶν. ἐσπερία δὲ οὔσα βραδυγάμους ποιεῖ· σὺν Ἥλίῳ ὑπόγειος οὔσα ἢ δύνουσα δυσγάμους ποιεῖ· Ἄφροδίτη ἐν Διὸς τόπῳ ἐπαναφερομένη ἢ κεκεντρωμένη χωρὶς κακοποιῶν θεωρίας ἢ κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον εὐτυχίαν ἕκ γυναικὸς σημαίνει. Ἄφροδίτη ἐν Ἄρεως τόπῳ χωρὶς τῆς πρὸς Δία μαρτυρίας δυσνοίας εἰς γάμον καὶ κακὰ ἀπὸ γυναικὸς ποιεῖ καὶ οὐχ ὁμόνοιαν. Ἄφροδίτη ἐν Ἐρμου <τόπῳ> κακοδαίμονουσα ἢ κακοτυχοῦσα ἢ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη κρίσεις διὰ γαμβρῶν καὶ μάχας ποιεῖ. Ἄφροδίτη ἐν τῷ β' ὑπὸ ἀγαθοῦ θεωρουμένη μὴ ὑπάρχουσα ἐν οἴκῳ Κρόνου ἢ Ἄρεως καλὴν νεογαμίαν δίδωσι κ. τ. λ.

³ Habet codex Laodicaeus et eurymaian. Orthographiam adeo neglexit librarius ut multa verba deturpata sint et nonnulla ita deformia facta ut vix dignosci possint. Has scripturae quisquillas hic, sicut in ceteris capitibus, enotare supersedi.

6 ὄστις] ὡς τις. 7 β' obscurum. ἴστω superser. 9 κακοποι (sic). 10-11 πλειοψηφίας (Leg. πλειονοψηφίας ut in Paul. Alex.). 12 ἐν ταραχαῖς τὸ πρᾶγμα γενόμενον recte. 13 ἐλπίδας ἀποφῆναν recte. περιτραπήσεται recte. ἀρχὰς] ἀρ οπις. 16 πρώτου] ἔψος α'. 19 δῆλον] φανερόν. 20 οἱ] ἦ. 21 ἔψοι ἐπίκεντροι οπις. 23 ὁ πρῶτος τῶν κέντρῳ πελάζων. 24 γένοιται ἐπὶ μὲν τῶν κέντρων ὁ ὕροσκ. 26 ὀρίζων. 27 παρεληθηθῶς. ὁ δὲ δύνων] τὸ δύνον δὲ. 28-29 τὸ μεσουράνημα — γεροντική οπις. 38-105, 1 ὁ δὲ μέλλων ἢ ἐπαναφορά.

P. 105, 2 ἔχη. ἢ οἰοῖκοδεσποτεία. 5 ἦ] καί. 7 εὐθυμίας] εὐφημίας e corr. 8 ἴδιοι. 11 οἱ κακο sic, sine ποιοι. 16 ἄλον. φῆσιν. 19 δηλονότι '6'. 21 τῆς μεθῆς συμβάντα. ἀφροδισιακή. 22 πολλοί] πολον. 23 φύση (Leg. φύσει, recte). 24 ἀπορίαν. 25 δεχόμενοι γενέσεις. 26 διὰ τὸ. ποιοῦν e corr. 27 βλάπτων ταῖς. τὰ οπις. 30 οἱ οπις.

P. 106, 1 ἐκλαμβάνοι. 5 κε(φαλαῖ)ον compendio. τετραγωνίζωσιν (w e corr.).

μγ'. Περὶ ἀναπομπῶν.

Δεῖ τὸν γνησίως τοῖς ἀστρολογικοῖς καὶ λιπαρῶς αὐτουργοῦντα εὐεπίβωλον εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἐκ μιᾶς ἀφορμῆς ἐπὶ πολλὰ τὴν διάνοιαν ζητητικῶς μετατρέπειν, ἵνα δύνηται μιμεῖσθαι τὴν τῶν ἀστέρων ἀδιήγητον κατὰ τάχος καὶ κατὰ μέγεθος ἐνέργειαν. οἶον, εἰ περὶ τάχους Ζητοῖη, 5 δεῖ ἀναπέμπειν τὴν διάνοιαν αὐτοῦ εἰς τὸ β' κεφάλαιον τοῦ γ' βιβλίου Ἐφαιστίωνος¹ καὶ ἐκ τῶν ἐκεῖ εἰρημένων σκέπτεσθαι καὶ εἰ περὶ συμπαθούντων καὶ ἀντιπαθούντων, ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως β' κεφαλαίου καὶ περὶ κακώσεως ἀστέρων ὡσαύτως ἐκ τοῦ αὐτοῦ· τὸ δὲ ποδαπὸν ἔξει τέλος πᾶν τὸ ζητούμενον ἀναπέμπειν αὐτὸν δεῖ εἰς τε τὸ γ' καὶ εἰς 10 τὸ μδ' κεφάλαιον τοῦ αὐτοῦ βιβλίου· περὶ δὲ συμφωνούντων ἀλλήλοις ἢ ἐχθρωδῶς διακειμένων προσώπων ἐκ τοῦ Ζ' κεφαλαίου· τὸ δ' αὐτὸ καὶ εἰ περὶ κοινωνίας ἢ μισθώσεως Ζητοῖη τίς· περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος ἢ παρεληλυθότος χρόνου ἐκ τῶν τῆς Σελήνης συναφῶν ἢ ἀπορροϊῶν, τὰς δὲ

P(arisinus), f. 208^v; R(omanus Angelicus), f. 119^v. Orthographica neglexi 1 ἀναπομπῶν corr.; cf. v. 6 : ἀναπέμπων R : ἀναπέμτων P. 3 ἀναφίβωλον εἶναι ἢ εὐεπίβωλον καὶ P. διὰ τοῦτο P : δὲ τοῦτω P. 5 κατὰ (alter.)] κα P. ἐνέργεια οἰονεῖ P. 6 διαναπέμπειν P. τὸ οπι. P. 10 ἀναπέμπει ἑαυτὸν δεῖ ἴστε P. 11 μδ' R : μδ' corr. in μβ' P. Leg. δ'. 12 ἐγχθρωδῶς P. 13 εἰ] ἢ P. Ζητοῖη P.

¹ Hephæstionem Thebanum, qui saeculo quarto exeunte scripsit, circa annum 500 p. C. n. Iulianus Laodicensis lectitabat, sed opus eius, quod quasi fontem astrologiae Iulianus laudat, plenius tunc erat quam nunc servatur. Nam in codicibus nostris liber tertius Hephæstionis post caput tricesimum septimum περὶ δραπέτων abrupitur. De quo tutius iudicabimus, cum textus huius libri editus erit.

ιδιότητος τῶν τε προσώπων καὶ τῶν πράξεων καὶ τὰς ἡλικίας ἐκ τοῦ
 περὶ τῶν κατ' εἶδος, τὰ δὲ πρόσωπα ἐκ τοῦ πρὸς τίνας δίκας ἔξουσι
 κεφαλαίου, τὴν δὲ ιδέαν τοῦ ζητούμενου προσώπου ἐκ τοῦ μ' κεφα-
 λαίου, ἡλικίαν δὲ ἐκ τοῦ μβ', τὰ δὲ κλίματα καὶ τοὺς τόπους ἐκ τοῦ μγ',
 5 τὸ δὲ ποιὸν τῶν τόπων ἐκ τοῦ ιδ' κεφαλαίου, τὸ δὲ εἰ πάλιν ἔσται τι ἢ
 εἰ καὶ προγέγονεν ἐκ τοῦ μγ' καὶ ἐκ τοῦ μζ'. ἰδίᾳ δὲ καὶ καθεκάστην εἰ
 τελεσθήσεται τὸ ζητούμενον ἢ οὐ, <ἐκ τοῦ...>, ἐν ᾧ καὶ ἡ πᾶσα τῶν
 μαθηματικῶν δύναμις. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οὐτ' ἂν κακόν ποτε οὐτ'
 ἀγαθὸν ἀποτελεσθήσεται, εἰ μὴ ἦτοι κακοποιοὶ ἢ ἀγαθοποιοὶ τὸν ὠρο-
 10 σκόπον ἢ τὴν Σελήνην τετραγωνίζουσι ἢ ἀπλῶς τὸν ἰδίως δηλοῦντα
 τὸ ζητούμενον.

μδ'. Περὶ ἀναδήμιου ἢ ἀποδήμου ἀνακομίδης¹.

Catal., V, 1, p. 187, 7 ἀρμόζειν. 9 ὑψηλὰ] μ(εσου)ρ(ανούντ)α.
 11 ἀρμῶσει sic. μὲν ἀνεπιφάντοις δὲ. 12 βεβαίως. 13 παρυγρώσις.
 14 φύσεως recte. ἀντὶ προσώπου omis. 16 ποικίλοις ἢ πολλοῖς ἢ
 διπλοῖς. 17 δ' εὐθην.] δὲ φθηνουμένοις. ὄλλοις. 18 καταρχαῖς —
 νυκτερινὰ bis repetita. 19 θήλεσι] θυλήαις ἢ θύλεσιν. 22 ἐμπόροις]
 ἐπωροῖς ut vid. τὰ δ'] καὶ τὰ. 25 διὰ σταθμῶν] δισταθμῶν. διφροῖ.
 τοῖς β'. 26 ἀστέρων recte. κατὰ δύ(ο) ταύτης. διαλύσεις.

P. 188, 1 ἔμφωνα. ὑπονομεύταις. 2 ὁ omis. 4 τῶν πλάτει. 6 κα-
 λαβάταις (καλαμευταῖς « piscatores » conl. My.). 7 ἀθυμίας vel ἀθη-
 μίας. 8 ῥήσιν σαλπηγηταῖς. 9 οἱ omis. 11 τῆς C. 13 ἀνδραυμῶδα
 ut vid. 14 ὁ ante Ὀρίων omis. 16 ἠδιπαθεῖς. 17 καὶ ὁ Κόραξ.
 18-19 ἵπποδρομίας — Τοξότης ὁ omis. 22 μυρλιανός ἐν (sine ὁ).
 25 εἰ δὲ τη ut vid. ἐξετάζειν (εἰν e corr.). 27 ἢ ἐλεγχος ἐπιτίδιως (sic).
 31 ἀπαγέλοις] ἢ πάγεσιν. 32 πλησισέληνος recte.

P. 189 ἀποστάσεως (ut Angelicus). 4 ἐπιτροπαις. 5 χρίνοις] χρο-
 νοῖς. 7 καὶ φάσις. 10 ὄρηθμοῖς. 11 καὶ ὄσα. 13 ἐπὶ δὲ τῶν ἄστεων
 (sic). 16 *Textus Angelici lacunosus sic suppletur* : Τοῖς δὲ τὰ ρη
 (lacuna c. V litt.) ἐκπισταμεῖναι βουλομένοις οἱ δύνειν μέλλοντες ἢ
 ὕπαυγῶς (ως e corr.) ἐρχόμενοι τ (lac. c. VII litt.) θέντα μετ' ὀλύγον

1 τε om. P. 2 κατοῖδος P. 3 ἠδαίαν P. 4 μβ' κεφαλαίου P. 6 ἰδίᾳ corr.: ἰδία
 PH. 6-7 εἰ τελεσθήσεται R : ἢ τελευτῆ ἔσται P. 7 ἐκ τοῦ supplevi. Numerus
 capituli indicabatur. 8 μαθηματικῆς P. δὲ om. P. οὐτ' P : οὐκ R. 8-11 Poste-
 rius addita? 9 Post ἀγαθόποιοι] ἦτι add. P.

¹ Caput hoc, quod in *Catal.*, V, 1, p. 187-193 edidi, a Falcho astrologo ex opere
 Iuliani excerptum esse, quod iam tunc suspicatus eram (p. 187, n. 1), nunc confir-
 matur codice Parisino. Quem cum textu ex solo codice Angelico edito contuli,
 scripturae minutis neglectis.

διαρρήδην θρυληθήναι. 22 κεντρώτ(η)τ(ας). πρὸς] καί. 23 καταβαρίσεις. 24 πρὸς] καί. 27 ἀγαθά. 29 οὕτω omis. 31 ἀποκλήσεις. ἀνάλογον.

P. 190, 2 καὶ τὰ τὰ αὐτά. διαπτόντων recte. μὲν γάρ. 4 ὡσαύτως διανέμονται ταῖς διαφώροις (sic) τύχαις (corruptelae codicis Ang. sic corriguntur) ἢ πρὸς νεύσεσιν. 7 παρολκαῖς recte. ἀναχετοισμοῖς. 8 φωσὶν ἢ τοῖς. 9 βιωτικαῖς] ψιωτικαῖς. 13 ἰδίας manu 2. ἢ recte. 14 οἱ δὲ ἀγαθοί. 17 ἀγαθοποιούμενοι. 18 πρακτικά τε. 20 καθυπερτερῆται ἢ τετραγωνίζητο. 25 εὐπρακτοί. 28 Post ἐπίκεντροι punctum, finis versus vacat. παρουσίαι recte. τριγώνων] τετραγώνων □ (sic). 30 καὶ] ἢ. 31-32 τὰ τρίγωνα· καὶ τὰ εἰ μὴ κέντρα εἴη οὐδὲ πρακτικά ἔσται. 34 οὕτως. 35 ἰσπερίσεται ὁ δυνατῶν παρόντων αὐτῶν. 36 οὕτως] οὐδὲ recte. 37 μαντευόμενα ὡς καλὰ.

P. 191, 6 λαβῶν. 8 ἀπαίδη. 10 τοῦ δεσπότη(ου?). 12 συνέχων. 15 ἀπροσδόκητος. εὐθυμίας recte. 16 οἱ μὲν οἱ. ἢ ὀρίοις ἢ στηρίζοιεν ἢ δεσπότη(αις?) ζῳδίοις τῆ. 18 τινων. 20 πόσεως (Legendum πόσιος, quod erat in carmine quo Iulianus, ut videtur, usus est) 21 ἄν omis. 22-23 ἐν τοῖς ἐκλειπτικοῖς. 29 Διὸς δὲ recte. 33 μὲν omis. 35 τῶν δε τῶν κάτω. 36 Post ταχέως fere totus versus in fine paginae vacat. 38 παλιγγραφίαις ἢ παλιγκρισίαις. 39 ἐπαναφωρῶν (ἐπαναφορῶν recte).

P. 192, 7 τετραγωνίζωσι recte. 8 ἀποδημίας ὄντος recte. lacuna non indicatur. 9 φανεροποιήθησεται δὲ. 9-10 ἐπεμβάσεις. 11 καλῶν. κριθήσονται. 12 ἐπιμένουσι. 15 παλινδρομήσουσι recte. 16 τῆς μεταξύτητος] τοῖς μεταξὺ τοῖς. 16-17 ἐγγύς γινόμενοι sine ἀπὸ (Legenda est sententia τῶν ζῳδίων, ἐγγύς γινόμενοι τῶν προσδοκ. τόπων ἐπανήξουσιν). 22 καθέζουσιν. οὐκαθετοί. 24 ἐπεμβαίνοντες omis. 25 ἢ ἀποδημία recte. τὸ κέντρον] τὸν ἀστέρα. Post αὐτοῖς in fine paginae 212^r versus quasi totus vacuus. Deinde inseruntur verba 193, 9-15 Ἐν τούτοις — ἀποστραφεῖς, unde apparet illa notam esse lecloris cuiusdam, quae a margine archetypi in textum translata est.

P. 193, 9 δὲ omis. 11 ἐν omis. 12 ἐν omis. ὁ δὲ ὤρ(οσ)κ(όπος) χ. ἐὰν ὁ Ἄρης εἰσέλθῃ. 13 βλάβει. κακώσασας. 14 τετράγωνος.

P. 192, 30 τῆς] τοῦς. 31 εἰ] οἱ. 32 μὴ habet recte. 34 μετέχ(εται) e corr. 36 ἀνθαιρετιστάς recte. P. 193, 4 ἐπεμβαίνοιεν. 5 τῶν β'] ἐν τῷ β'. λογισώμεθα.

μέ'. Περὶ ἀποδήμου προσδοκίας τινός.

Προσδοκίας περὶ τίνος οὔσης τὰ μὲν στερεὰ ὠροσκοποῦντα ἢ τὴν

1 P(arisinus 2425), f. 113; R(omanus Angelicus), f. 123.

Σελήνην ἔχοντα ἄρει τὸν προσδοκώμενον, τὰ δὲ δίσωμα τὸν χρόνον
 ὑπερτίθεται· εἰ δὲ ἀναποδίζοιεν οἱ κύριοι αὐτῶν, προσδοκηθέντες οὐχ
 ἤξουσι. συμφώνων δὲ ὄντων τῶν Ζηδίων οἷς ἐπεμβαίνουσιν, τῇ πόλει
 εἰς ἣν προσδοκῶνται, ἢ αὐτῶν ἢ τῶν κυρίων αὐτῶν, πάντως ἤξουσιν.
 5 ἂν δὲ καὶ οἱ μεταβαίνοντες ἀστέρες ὅπως δὴποτε προσδοκίας τὸ ἴσον
 τῷ προσδοκωμένῳ πρόσωπον ἔχουσιν, ἀναμφισβήτητος ἔσται ἡ
 παρουσία. ἐλθὼν δὲ εἰ ἐπίλυπος ἔσται ἢ οὐ, ἢ εἴσοδος δείξει· πῶς δὲ
 πράξει, ὁ τοῦ β' τόπου δεσπότης. ὁ δὲ χρόνος ὃν ποιήσει ἀπὸ τῶν
 δρόμων τοῦ τὸ πρόσωπον σημαίνοντος ληφθήσεται καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς
 10 Σελήνης ἢ τοῦ ὠροσκόπου ἢ τοῦ κυρίου αὐτῶν.

μζ'. Περὶ πολέμου.

Cum textu in *Catal.*, V, 1, p. 183 s. edito contuli. P. 183, 18 φέρε-
 ται ἢ οἰσί. σωματικῶς recte. 19 εἰ] οἰ. 20 εἰ δὲ] ἠδ'. ἀπορρέονται
 καὶ συναπτ. 21 ἀνταιρραιτίσαις. 24 ἔνδοξος. 27 ὑπόγειος δὲ] ἐν
 δὲ τῷ τετάρτῳ. 29 θυλειῶν θεῶν ἐν τῷ ζ' (?) δὲ.

P. 184, 1 ἀγαθοδαιμονητικῷ] ια'. 3-4 ὕπαυτος δὲ sine ὦν. 4-5 φα-
 νέρω ἔκτοπικαῖς. 5 ἐν δὲ δις. 7 ἀπορία. 8 ὄντος μὲν. 11 ἔχων.
 15 στρατηλάτου ἢ στρατιώτου] στρατηγικοῦ προσώπου.

μζ'. Ἄλλη σκέψις περὶ πολέμου.

P. 184, 19 ἔκβασιν. 20 ἐλέσθαι] ἐκάστα. 22 αὐτοῖς] αὐτοί. 23 κα-
 κούται. 24 ἱεροῦ. 25 ὅταν ἢ ☉ ☾ (= σύνοδος?). ὅταν ὁ Ζεὺς]
 ὅταν οἰσί. spat. relicto. 25-26 οἰ δὲ εἰ. εἰ οἰσί. 22-23 πολεμοῦν-
 τες. 29 οἱ δεσπότηι] οἰκοδεσπότηι. 30 τοῦτο. σύμμαχον.

P. 185, 2 ἔσται δ' ἂν οἷς ἂν. 3 εἰ μὲν] εἰ δ' ἐν. 4 Lacuna non nota-
 tur. 5 λέγ(ε). 7 ἐκείνους. 9 οἰ δὲ] ἢ οἰ. μεταναστάντων. 11 τότε
 οἰσί. 11-12 τῶν τοῦ (superscr.) deinde signum asteris (Lege : τῶν
 ἀστέρων). Ζῆδια, αὐτῶν. 14 τύχη. καθοπτεύοιτο. 15 εἰλικ. κ. ἄδ.]
 ἄδολος καὶ ἀληθής. 16 βλέπω ουτω (?). δῶλοισ καὶ ἄλλοτριοπρόσαλ-
 λος. ἔνθα δ' ἂν ἀγαθοποιηθῆ (sine μεταβάς). 18 ἄλλοδαπούς.
 19 οἶδια (sine τὰ). 20 ἐν recte. τὸν προποδ. ἢ οἰσί. 21 τοὺς τὰ
 recte. 22 διαγγ. αἰ] διαγγελίαν. βούλονται. 25 καὶ Ἄφροδ. (sine δὲ).
 26 ἱκετεύσωσιν recte. 28 29 πολλάκις γὰρ — μεσιτεύσασαι] καὶ γυναι-
 κες δὲ ταῦτα διλώσουσιν τούτεστιν Σελήνη καὶ ἡ Ἄφροδίτη πολλάκις
 διήλαξαν. 29 οἶον] ηἱοῦν (οἶον superscr.). 30 εἰρήνην] εἰρημένην.

3 οἷς R : ὡς P. 4 κυρίως P. πάντως R : πάντες P. 5 μεταβαίνοντες ... προσ-
 δοκίας non capio. 6 ἀναμφισβήτητως P. 7 εἰ corr. : εἰς R : ἢ P. 8 τοῦ τὸ R :
 τοῦτο τω sic P.

μη'. Περί ἀναλύσεως πολέμου.

Cum textu in *Catal.*, V, p. 1, 186 edito contuli. P. 186, 1 ἀναλλήσεως. 2 ἀναλλήσεως. 3 οἰκοδεσπότου] δεσπότου. 4 τῶν τοὺς τ' ἐπι τοῦ (sic). τετράγωνα cod. signo astrol. (Lege τετραγώνως?). 8 τὰ sine δὲ. 11 δύο] β'. ἀπό] ἐπι. 13 διηγγέλησαν. 17 ἡγεμόνος] μέλλοντος exprunct. ἡγεμόνος superscr. διαγινώσκει. 19 τετραγώνων signo astrol. 20 ἐκ τῶν] ἐτῶν ἢ recte.

μθ'. Περί σπόρου.

Σπορὰς δὲ κατάρχεσθαι δεῖ ἀγαθοποιουμένου τοῦ Στάχους καὶ τοῦ Ἄροτρου¹, Ταύρου τε καὶ Ὑδροχόου καὶ τῆς Σελήνης ἐν πολυσπόροις οὐσης καὶ καταβαινούσης τῷ πλάτει καὶ προστιθείσης τῷ τε φωτὶ καὶ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ μελλούσης αὐτίκα ἢ ἐντὸς πέντε ἢ ἐπτὰ ἡμερῶν ἀναβαίνειν τῷ πλάτει· [ἐνθάδε καὶ ὁ Περσεὺς οὐκ ἀχρεῖος θερίζουσι γίνεται²]· εἰ δὲ καὶ κακωθεῖ τὰ προειρημένα Ἐρμοῦ τῇ κακώσει προσγενομένου, Ἄρεος μὲν ὄντος τοῦ κακούντος, ὑπὸ πολεμίων τὸ σπαρὲν διαφθαρήσεται, Κρόνου δὲ ἐν μὲν τοῖς πτερωτοῖς ὄντος, ὑπ' ἀκρίδος, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς, ὡς ἂν ἕκαστον ἔχη φύσεως. σύγκρασιν δὲ ἐχέτω πρὸς Ἥλιον Κρόνος, ἴνα ὁ μὲν ὄμβρον φέρῃ, ὁ δὲ Ἥλιος αὖξῃ τὸ σπαρὲν· ἔστωσαν δὲ μὴ ἐν ξηροῖς ἢ πυρῶδεσι ζυψίοις μηδὲ ὑπὸ Ἄρεος κακούσθωσαν, ἐπεὶ ἀνομβρίας ἢ ἐρυσίβης τὸ σημεῖον. εἰ δὲ κακώσεως ἀπηλλαγμένοι ὑπὸ Διὸς θεωροῖντο, εὐφορίαν προσδοκῆτέον καὶ ἀδρὸν μὲν καὶ ὑψηλὸν τὸ λήϊον, ὅταν μὲν ἐν μεγάλοις ἢ πολυαναφόροις ζυψίοις ὡσιν· ἰσχυρὸν δὲ καὶ ταπεινόν, ὅταν ἐν μικροῖς ἢ ὀλιγαναφόροις. <ἐάν> κακωθῆ τάδε τὰ δύο ἄστρα ὑπὸ Ἄρεος ἐν Σκορπίῳ ὄντος, βλάβην ἀπὸ ἀκρίδος ἢ μυῶν ἢ τινὸς τοιοῦτου προσδοκῆτέον. οἱ δὲ τοῦ ὕροσκόπου ἢ τῆς Σελήνης δεσπῶται, ἐψοὶ μὲν ὄντες καὶ ἀκάκωτοι τῷ πρωτῷ

1 P(arisinus 2425), f. 215; V(aticanus 1056 = Romanus 20), f. 182. 2 σταχους (sic) P. 3 τε V: τὸ P. 4 πρὸς τι δεῖ θήσης sic P. 5 ἀριθμοῖς corr.: ὁρῶμοις eodd.; cf. infra p. 251, 12; Vett. Val., pp. 141, 1; 203, 27 etc. 7 γίνεται] compendio PV. καὶ om. P. 8 ὄντος] ἐντὸς P. 9 δὲ V: μὲν P. 10 φήσεως P. 11 φέρει P. ἥλιον V. 12 ὑπὸ V: ἀπὸ P. 13 ἐπεὶ V: ἐπὶ P. ἐρυσίβη P. Leg. τοῦτο σημεῖον? 14 ἐωραῖντο P: αἰωροῖντο V; corr. 16 ἰσχυρῶν (sic) P. ταπεινῶν P. 17 δύο V: β' P. ἀπὸ P: ὑπὸ V. ἐάν — ἄστρα corr.: κακωθέντα δὲ τὰ δύο στερέα eodd.; cf. p. 251, 7-8. 18 μυῶν V fors. recte. τοιοῦτο P. οἱ V: εἰ P.

¹ Ἄροτρον signum est « sphaerae Barbaricae ». Idem Iulianus supra in cap. μδ' (= *Catal.*, V, 1, p. 188, 21) doctrinam Asclepiadis Myrleani referens dicit: τὸ Ἄροτρον, ὁ Στάχους γέωργοις ἀρμόζει. Cf. Boll, *Sphaera*, pp. 229, 545.

² Haec sententia adnotatio lectoris cuiusdam esse videtur, nam in hoc capitulo de satione agitur non de messe, cui Perseus utilis esse dicitur propter falcem (ἀροη), opinor.

σύμφοροι, ἔσπριοι δὲ τῷ ὀψίμῳ. καὶ ἀπὸ ἀγαθοποιῶν μὲν ἐπὶ ἀγα-
 θοὺς φερομένη ἢ Σελήνη πρὸς πάντα καλή· ἀπὸ δὲ ἀγαθῶν ἐπὶ κακο-
 ποιоὺς ὑποφήνασα τὸν βλαστὸν οὐχ ὁμοίως τελεσιουργήσει. εἰ δὲ
 5 ἔμπαλιν ἔχοι, τὸ ἐναντίον γενήσεται, ἀνομβρίας δεδηλωμένης. Ἐρμῆς
 προσνεύσας αὐτῇ ἢ καὶ τῷ ὠροσκόπῳ καὶ ἀγαθοποιηθεὶς καὶ μάλιστα
 ἐν τοῖς πνευματώδεσιν ζωδίοις ἀνεμοτρεφῆ ποιήσει τὸν καρπὸν. προσ-
 λαβῶν δὲ καὶ Ἄφροδίτην εὐχρουν τὸν καρπὸν ἀποδείξει. εἰ δὲ κακοῖτο
 ἢ Ἄφροδίτη ὑπὸ ζωδίου καταξήρου ἢ ἀστέρος τοιοῦτου, ὁ μὲν σπό-
 ρος καχυδιάσεται, τὰ δὲ ὄσπρια ὑπόκενα, αἱ δὲ κριθαὶ λεπταί.

10 v'. Περὶ φυτείας.

Φυτεύειν δεῖ μεσουρανοῦσης τῆς Σελήνης καὶ τῷ πλάτει ἀνιούσης καὶ
 προστιθείσης τῷ τε φωτὶ καὶ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ἀκακώτου <οὔσης>, ὅπως
 μὴ ὑπὸ μὲν Ἄρεος χαλάζαι, ὑπὸ δὲ Κρόνου χιόνες καταβλάψωσιν. καὶ
 ἀμπέλῳ μὲν καὶ τοῖς † στασέως δεομένοις οἱ Ἴχθύες καὶ ὁ Καρκίνος καὶ
 15 ὁ Σκορπιός καὶ ὁ Ὑδρόχοος συνοίσει, δένδροις δὲ Παρθένος καὶ Ζυγός,
 λαχάνοις δὲ <τὰ> ποικίλα καὶ τὰ ἀμφίβια, ἐγκεντριμοῖς δὲ τὰ διφυῆ
 καὶ τὰ δίσωμα, κινάραις δὲ τὰ ἐμφωλεύοντα καὶ τὰ ἄγρια, τοῖς δὲ ἀπο-
 κειρομένοις τῶν χόρτων καὶ τῶν λαχάνων ὁ Κριός καὶ ὁ Αἰγόκερως·
 τοῖς δὲ ἐντὸς ἔχουσιν τὸν καρπὸν οἱ ἐν τῷ κρύπτεσθαι προστιθέντες,
 20 καὶ μέλλοντες ἀνατέλλειν, τοῖς δὲ ἐκτὸς οἱ ἀνατολικοὶ καὶ <φανερῶς>
 προστιθέντες, τοῖς δὲ ζυλώδεσιν καὶ κέλυφος ἔχουσιν οἱ ἐν τοῖς στε-
 ρεοῖς Κρόνος καὶ Ἄρης, ροιαῖς δὲ ἢ βραβύλοις ἢ τοῖς ἐμπορφύροις
 Ἄρης καὶ Ἄφροδίτη καὶ Ἐρμῆς οἴκοις, φοίνει δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς τὰ
 ὀστέα κρύπτουσιν Ἄφροδίτη καὶ Ζεὺς ἐν στερεοῖς πλὴν Σκορπίου, εἰ μὴ
 25 ἀκανθώδη τυγχάνωσι, ἢ Ἴχθύων, ὅταν ἀχράδες ὦσιν ἢ μέπιλα ἢ τῶν
 πολυοστῶν. πάντων δὲ τούτων καταρχῶν ὁ Ἥλιος ἐποπτεύετω ἐκ σχή-
 ματος καλοῦ· οὐ γὰρ δύναται <τι> αὐξηθῆναι χωρὶς Ἥλιου. ἀλλὰ καὶ οἱ

1 ἀπὸ V: ὑπὸ P. 2 φομένη P. ἀγαθῆς P. 3 4 δ' ἐνέπαλιν P. 4 δὲ δηλου-
 μένης V. 8 τούτου PV; corr. 9 καχυδιάζω verbum novum, sed καχυδιάς
 notum. ὄσπρια P. 10 P(arisinus 2425), f. 215^v; R(omanus Angelicus 2), f. 123;
 V(aticanus 1056 = Romanus 20), f. 182^v. 11 δὲ δεῖ V. μεσουρανοῦστος P.
 12 προστιθῆσ' τωτ' sic P. τε om. RV. ακώτου P: ἀκακώτως ut vid. R. οὔσης
 suppl. 13 καταβλάψουσι P. 14 ἀμπελος codd. τῆς στασέως δεομένης codd. sed
 στάσεως in R tantum dilucide legitur; in PV compendio notatur quod vix explicari
 potest. Leg. ὑδρείας? cf. Theophr., *Hist. plant.*, II, 7: 'Ροὰ καὶ ἀμπελος φίλυδρα.
 οἱ om. P. 14-15 ὁ ... ὁ om. P. 16 τὰ suppl. ἀμφίωνα P. διφυῆ] δὲ φηεὶ P.
 17 καὶ τὰ ἐμφ. PR. 19 οἱ om. P. 20 ἀτέλειν sic P. φανερῶς suppl. 21 κέλυφος
 RV: κεμφοις P. 22 ροιάν P. 23 οἴκοι codd.; corr. φύνηΞ P. 25 ἐκακώθη τυγ-
 χάνων ex punctum ante ἀκανθώδη add. P. τυγχάν(ωσι) R: τυγχάνει V: τυχάνων
 P. ἢ prius] οἱ V. ἀχράδες V: ἀχρώδεις R: αἰσχρώδεις P. μέπιλα P. 26 καταρ-
 χῶν R: κατάρχει V: καταρχῆ P. 26-27 ἐποπτεύετω — Ἥλιου om. PV. σχήμα-
 τος] signum diametri superser. R. 27 τι suppl. οἱ] ἢ P.

τῆς ὑγρᾶς οὐσίας πρῶτοι τῇ Σελήνῃ ἢ τῷ ὠροσκοπῷ καλῶς ἐπιφερέσθωσαν, δεῦτεροι δὲ οἱ τῆς ξηρᾶς πύροις καὶ κριθαῖς καὶ χιδροῖς ἀρμόσουσι, τοῖς δ' ἀπὸ σκληρότητος πεπεινομένοις οἱ ὑγραντικοί, τοῖς δὲ διὰ παντὸς χλωροῖς διαμένουσιν οἱ ψυχροὶ καὶ ὑγροί.

να'. Περὶ θεῶν καθιδρύσεως ¹.

5

Ἰδρύσεις δὲ θεῶν γινέσθωσαν, θηλειῶν μὲν Σελήνης ἐν τῇ θεᾷ οὐσης καὶ ἐν θηλυκῷ καὶ στερεῷ <ζωδίῳ> καὶ Ἀφροδίτης ἀγαθοτυχούσης. ἐν μόνῃ δὲ Σκορπίῳ μὴ ἔστωσαν. ἐπεὶ δὲ αἱ καθιδρύσεις ἔσονται, εἰ δὲ καταχθόνιοι εἶεν οἱ θεοί, μαρτυρεῖσθω ὑπ' ἀλλήλων Σελήνῃ, Ἀφροδίτῃ καὶ Ζεῦς, μαρτυρεῖτω δὲ αὐτοῖς συμφώνως καὶ ὁ Κρόνος. ἀρρένων δὲ 10 ὄντων τῶν θεῶν, καθιδρύσωμεν τὸν Ἥλιον ἐν τῷ θεῷ ἔχοντες· καὶ εἰ μὲν Ἄρεως εἶη τὸ ἄγαλμα, τὸν Ἄρη σκεψώμεθα, εἰ δὲ Κρόνου, τὸν Κρόνον καὶ περὶ πάντων ὁ αὐτὸς λόγος.

Πάλιν ἀεριῶν μὲν ὄντων τῶν θεῶν τὸ ἑαρινὸν τεταρτημόριον σκεπτέον, οὐρανίων δὲ τὸ θερινόν, περιγεῖων δὲ τὸ φθινοπωρινόν, 15 λιμναίων δὲ ἢ θαλασσίων τὸ χειμερινόν². καὶ αἱ ἀναδείξεις δὲ τῶν τελουμένων τοιοῦτως πρὸς τὰς ὁμοίας ἀνατολὰς γινέσθωσαν.

Τοῦ ἀγάλματος αἰνιγματώδους ὄντος οἷον Διὸς κριοπροσώπου ἢ Ἴσιδος βουκεφάλου ἢ λεοντομόρφου³ ἢ ἀπλῶς κυκλικῷ ἢ ἀπλάστου, ὅποια τῶν Αἰγυπτίων σοφίσματα αἰνιγματώδη, ὁρᾶτε τοὺς κρυπτομέ- 20 νους τῶν ἀστέρων ἢ ἐπισκιαζομένους, ὅταν ὁμολογῶσι πρὸς τὸ Ζητούμενον, ἢ τὸν Ἑρμῆν ἀπόστροφον καὶ αὐτὸν τοῦτο σημαίνοντα.

1 πρώτη P: πρῶτοι RV. 1-2 ἐπιφερέσθωσαν *evanidum* in P. *Sententia corrupta* 2 χυδροῖς V, saepius χιδρα dicilur. 3 ἀπὸ] ὑπὸ P. 5 P(arisinus 2425), f. 216, quo solo hoc capitulum traditur. Byzantinis *supervacuum vel abominandum visum est*. 6 ἐν τῇ θεᾷ] *Id est in tertio loco qui « dea » vocatur, cf. supra p. 144 ss.* 7 ζωδίῳ *suppl.* 8 ἐν μόνῃ τῷ Σκορπίῳ] *cf. supra p. 251, 24.* 9 καταχθόνιοι P. μαρτυρησθαι P. 10 αὐτῶς P. 11 ἐν τῷ θεῷ] *In nono loco qui « deus » vocatur, cf. supra p. 163 ss. Itaque paulo post meridiem dedicationes fieri iubet.* 16 ἀναδείξεις in ἀνήξεις (i. e. ἀνοξείεις?) *prima manu corr. P; sed ἀναδείκνυμι, ἀναδείξεις pro « consecrare », « consecratio » saepe usurpatur. Cf. CIL., VI, 751 a: « Ostenderunt cryphios ».* 17 τοιοῦτοις sic P. 19 κύκλου P; *corr.* 20 *De hieroglyphicis loquitur. ὁρᾶται P. 22 Leg. αὐτὸ τοῦτο?*

¹ Cf. Porphy. *De Abst.*, II, 49: Τῶν θεῶν ἱερεὺς ἔμπειρος τῆς ἰδρύσεως τῶν ἀγαλμάτων et Iamblichum, *De mysteriis*, V, 23 (p. 234, 3): Καθιδρύσεις ἀγαλμάτων.

² *Cognationem quandam statuentes inter elementa et anni tempora ver cum aere, aestatem cum igni, autumnum cum terra, hiemem cum aqua astrologi connectebant, cf. Catal., VII, p. 104 et Mon. myst. de Mithra, I, p. 92.*

³ Isis λεοντόμορφος est dea Aegyptiorum Sekhmet; Isis βουκέφαλος nota est; cf. Roscher, *Lexikon*, s. v. « Isis », p. 366 ss.; 354 ss. Zeus κριοπρόσωπος Animon esse videtur.

Ἐπίμονα οὖν τὰ ἰδρυμένα, ὅταν καὶ στερεὰ ἦ τὰ Ζῳδία καὶ πολυανα-
 φορα καὶ οἱ μαρτυροῦντες στηρίζωσι καὶ αἱ συναφαὶ τῆς Σελήνης πολ-
 λαὶ καὶ καλαὶ τυγχάνωσιν. ἂν δὲ ὑπὸ δορυφόρων ὀρῶνται οἱ τόποι ἢ
 οἱ σημαίνοντες τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ, ἄξει ὁ ἰδρυθεὶς καὶ ἕτερον θεόν.
 5 δορυφορηθεὶς δὲ ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος ὑπὸ Ἡλίου καὶ Ἑρμοῦ
 ἐν τῷ θ' ὄντων, τῆς Σελήνης ἐνούσης, μέγας καὶ κατὰ τὰς προαγορευ-
 σεις ἔσται· Ἑρμοῦ δὲ ἀπορρέοντος αὐτοῦ ἢ ἀναποδίζοντος ἢ ἐν ἀφώ-
 νοις κακουμένου ἢ κακοῦσθαι μέλλοντος, παύσεσθαι αὐτοῦ τὰ χρηστή-
 ρια δηλοῖ. Ἄρεως δὲ κακοῦντος αὐτοῦ ἐν πυρώδεσιν καυθήσεται τὸ
 10 ἄγαλμα· Ἑρμοῦ δὲ συνπροσγενομένου, ὑπὸ πολεμίων ἢ ληστῶν
 κλαπήσεται· ἐν ἰδίοις δὲ ὄντες ἢ οἱ κακοῦντες ἢ οἱ κακούμενοι ὑπὸ
 οἰκείων ταῦτα τολμηθήσεσθαι μαντεύονται. οὐ μόνον αὐτοὶ σκεπτέοι
 ἀλλὰ καὶ οἱ δεσπότες αὐτῶν· τὸ γὰρ ὅμοιον ἀποτελέσουσιν. ἐπὶ πάν-
 των δὲ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὁ τῆς τύχης κλῆρος ὀράσθω.
 15 Πεπλήρωται ἡ ἐκλογὴ τῶν παρὰ Ἰουλιανῶ ἀστρολογου-
 μένων.

1 ἐπίμονα corr. : ἐπιμαί' P. 5 δορυφόρηθεὶς scilicet ὁ θεός. 6 ἐν τῷ θ' | In
 nono loco, qui est « dei »; cf. supra p. 252, 11. 7 αὐτῶν P. 9 κεκαυθήσεται P.
 15 παρὰ corr. : περὶ P.

Thessali medici de virtutibus herbarum ad Claudium vel Neronem.

(Appendix ad Cat. Paris. tom. III, p. 132-164.)

Epistulam ad imperatorem et capitula, quae hanc sequuntur, de plantis zodiaci
 et planetarum, a Petro Boudreaux l. c. accuratissime edita, non Harpocratonis
 Alexandrini esse sed Thessali Trallensis, medici famosi sectae quae dicitur me-
 thodicae, qui Nerone regnante Romam praestigiis suis devinxit, certissimis, ni
 fallor, argumentis probari potest (cf. quae *Revue de Philologie*, t. XLII, 1918,
 p. 85 ss. disserui). Indicium novum huius originis Salomo Reinach, qua semper est
 eruditione, detexit; scilicet in veteribus medicorum laterculis qui in codice
 Laurentiano servantur, legitur: *Thessalus ex Nechepso (Hermes, XXV, 1900, p. 367)*;
 quod prius intellegi non poterat (Pietschmann-Pagel, *Handbuch der Gesch. der*
Medizin, I, 1902, p. 335), nunc autem hac epistula explicatur. Nomen Harpocra-
 tionis perperam a codicis Matritensis vel archetypi eius librario ex Cyranidis,
 quae antecedunt, ad huius opusculi suscriptionem translatum est.

Thessali autem libellus saeculo XIII ex codice fortasse a. 1168 a Constanti-
 nopoli allato, utique Matritensi multo antiquiore, latine redditus est. In praefat-
 ione quae versioni latinae Cyranidum interpres praefixit, his verbis memoratur :

« Volo te scire quod est apud Graecos quidam liber Alexandri Magni de
 » VII herbis VII planetarum (cf. *Catal.*, IV, p. 135 n.; Gostimiris, *Rev. ét. grecques*,
 » IV, 1891, p. 99) et alter qui dicitur *Thessali mysterium ad Hermetem*, id est
 » Mercurium, de XII herbis XII signis attributis et de VII aliis herbis per VII alias

» stellae; qui si forte pervenerint ad manus meas vel tuas, quia caelestem dignitatem imitant scientiae, huic operi praeponentur. »

Versionem latinam libelli Thessali ex codice Montepessulano (École Médec. n° 277¹), saec. XIV, quo solo servata esse videtur, partim saltem hic edere visum est, cum et ad textum editum sanandum et ad definiendum verum opellae istius tempus et argumentum subsidium nobis praebeat utilissimum. Etenim ex hac interpretatione apparet primam seriem herbarum, quae planetis tribuuntur, ad Thessali opus pertinere sed alteram (p. 159, 18-163, 2) a compilatore ex Hermeticis subiunctam esse, conclusionem autem, quae in codicibus graecis nunc legitur, retractatam et decurtatam esse, ut deorum cultus vestigia omnino delerentur.

Cum initio harum litterarum ad imperatorem, quem Claudium vel Neronem esse nunc vidimus, aliam epistolam Thessali ad Neronem conferre iuvat, quae teste Galeno (*Meth. med.*, I, 2, t. X, p. 7, Kuhn) similiter verbis fastidiosis et arrogantibus incipiebat: 'Ἐπέστελλε (Θεσσαλός) Νέρωνι κατ' ἀρχάς μὲν εὐθέως γράφων αὐτοῖς ὀνόμασιν οὕτως: « Παραδεδωκώς νέαν αἴρεσιν καὶ ὡς μόνην ἀληθῆ διὰ τὸ τοῦς προγενεστέροους πάντας ἰατροῦς μηδὲν παραδοῦναι συμφέρον πρὸς τὴν ὑγείαν συντήρησιν καὶ νόσων ἀπαλλαγὴν »; cf. etiam Plinium, XXIX. 1, § 9: « Eadem aetas Neronis principatu ad Thessalum transilivit, delentem cuncta placita et rabie quadam in omnis aevi medicos perorantem, quali prudentia ingenioque, aestimari vel uno argumento abunde potest, cum monumento suo, quod est Appia via, « iatronicen » se inscripserit. » Alia testimonia attulimus *Revue de phil.*, l. c.

Prodigiosa quidem sunt quae Thessalus de itinere suo Aegyptio et de consultatione Aesculapii narrat, sed omnia fere quae hic proferuntur, revera in templis factitata esse collatis papyris magicis aliisque testimoniis probare studui. Attamen melius probavissem si tempore quo scribebam legere potuissem quae Franciscus Boll a. 1916 de similitudine epistolae a Boudreaux editae cum initio Pseudo-Clementinorum argute disseruit (*Zeitschr. f. Neutestam. Wissensch.*, XVII, p. 69 ss.).

(F. 31.) IN ΧΡ̄Ι ΝΟΜΙΝΕ ΑΜΕΝ. ΙΝCΙPIT LIBER THESSALI PHILOSΟPHI
DE VIRTUTIBUS HERBARUM XVIII NUMERO.

Thessalus philosophus Germano Claudio regi et deo aeterno salutem et amorem.

1 **M**(ontepessulanus codex). tesali philosophi **M**. 2 XVIII manu 2 in « viginti » corr. **M**. Quae de cicuta dicuntur (p. 257, 20) quasi primam herbam numeravit librarius; cf. p. 262, 29. 3 tesalus philosophus **M**. Germano Claudio] Imperator Claudius (Τι. Κλαυδίω Γερμανικῷ) aut Nero (Νέρωνι Κλαυδίω Γερμανικῷ). Utrum βασιλεῖ καὶ θεῷ αἰωνοβίω Aegyptiaco titulo usus (cf. Dittenberger, *Or. inscr.*, p. 90, 9 et not. 14; Wessely, *Zauberpapyri von Paris*, v. 255 s.), scripserit Thessalus, an haec Byzantinus quidam excogitaverit, incertum; cf. *Revue phil.*, l. c., p. 99, n. 1 et ib., XVII, 1893, pp. 129-131 (*Deus noster Caesar*).

¹ De opusculis quae in hoc insigni codice inveniuntur nonnulla adnotavi *Revue de Philologie*, l. c., sed tunc me fugit ex eodem Valentinum Rose libellum *De lapi-*

O Caesar venerabilis, multis intromittentibus se in vita sua trahere multa aliena et ignota et nemine potente promissa ad finem perducere ob obscuritatem antecedentem sensibus eorum, quae provenit a fortuna, solus ego opinor inter ceteros, qui fuerunt ab initio mundi, facere quoddam opus mirabile et paucis cognitum; et incipiens principium huius rei, quae transcendit omnem sensum nostrum, et cum multo labore et periculo posui finem convenientem, quum me perseverante in doctrina grammaticae in parte Asiae et existente perfectiore omnibus aliis et transferendo me in Alexandriam cum pecunia multa perseveravi cum philosophis causa scientiae et doctrinae. Et ibam quotidie ad scholas logicorum et medicorum et ex eis desiderabam desiderio vehementi hanc scientiam acquirere; et postquam venit tempus redeundi ad patriam habendo doctrinam scientiae medicinalis completae, quaerebam bibliothecas, id est locos in quibus libri reponuntur, ut possem invenire necessariam materiam, et sic inveni quemdam librum qui intitulatur a Notopso, in quo continebantur 24 medicinae totius corporis et omnium passionum [corporis] secundum zodiacum et secundum lapides et herbas. Et admirabar de promissionibus illius libri, qui videbatur pluribus verbis incredibilibus et vanogloriosis uti. Etenim ordinans quemdam trochiscum heliacum mirabilem et alias virtutes quae erant contra omnes passiones, defeci, et opinatus sum deceptionem esse graviolem morte, et ex vehemēti tristitia consumabar, eo quod credens multum et confidens de opere huius libri scripseram parentibus meis quod experiendo dicta huius libri reverterer ad eos. Ergo remanere in Alexandria erat mihi impossibile, eo quod ridiculum de me alii medici faciebant, et redire ad patriam non optabam, nam defeceram

1 cesar M. 3-4 Legendum Graece (p. 135, 1) <ἀπό> τῆς εἰμαρμένης? 4 solus] confirmatur correctio μόνοις. 5 Graece (135, 2): παράδοξον <καὶ ὀλίγοις γνωστόν>. 6-7 nostrum et] Leg. «naturae» (φύσεως)? 7 correctio ἐπέθηκα confirmatur. Ante «convenientem»] «lau» expunctum M. 7-8 Graece <ὅτε> ἀσκήσας <τῆν>. 8 grammatice M. 11 logicorum M. Leg. graece (135, 10) διαλεκτικῶν <καὶ> ἱατρῶν? cf. *Rev. phil.*, l. c., p. 100, n. 5. 14 bibliothecas M. 15 Graece legendum (135, 13): ἐκζητῶν <τῆν ἀναγκαίαν ὕλην>; cf. opus Dioscoridis Περὶ ὕλης ἱατρικῆς etc. 16 Naptosso M; cf. infra p. 257, 11: «Noptosso», «Motopso» = Νεχρῆψ. 17 Legendum Graece κδ' pro ἰδ', ut conii. Boudreaux. «medicīne totius M. 18 «corporis» delevi. Leg. Graece (135, 15) κατὰ ζῶδιακόν? lapides] sapientes M., 20 «vanogloribus» manu prima in «vanogloriosisibus» corr. M. ordinat M. 21 trochiscum yliacum M. 22 receptionem M. graviolem] confirmatur coniect. τραχυτέραν. 23 tristitia M. 26 michi M.

dibus Aristoli tributum edidisse (*Zeitsch. für Deutsch. Altertum*, N. F., VI, 1875, p. 321 ss.) et de ceteris quoque observationes quasdam addidisse. Cf. infra p. 259, n. 1.

in promissis. Ea propter ivi in Aegyptum cupiens invenire quod promiseram, sive hoc non inveniendo potius mortem incurrere volebam quam vivere. Et semper cupiens anima mea cum diis loqui et extendendo manus meas ad caelum rogabam deos ut hoc revelarent mihi per somnii phantasias. Veniens ergo ad civitatem Iovis, antiqui Aegypti civitates et multa alia loca sacra perquisivi. Erant enim illie multi sacerdotes ornati disciplinis et senes quamplures, et sic habendo eorum notitiam et amicitiam quaerebam ab eis si aliquod opus divinandi erat in civitate eorum, et quidam eorum faciebant ridiculum de me. Et videns unum ex illis, virum venerabilem, cui ratione aetatis merito et digne credendum erat, adhaesi ei, nec discedere volui ab amicitia sua, et ille promisit mihi monstrare evidens opus necromantiae in crypta. Et eo eum rogavi ut me duceret ad loca deserta non pandendo sibi aliquid de eo quod ego quaerebam. Et sic euntibus simul in silvam et nobis quiescentibus cadens ad pedes eius coepi flere. Ille autem admiratione ductus quaesivit cur talia facerem et ego dixi. « Hoc facio propter necessitatem animae meae cupiens loqui cum deo; [cum quo] quo desiderio si carebo (f. 31^v), non quaero amplius vivere. » Et ipse elevans me a terra coepit me consolari dulcibus sermonibus, promittens mihi laetanti satisfacere meis petitionibus, praeciens mihi esse purum et mundum per triduum. Et exultans de promissionibus suis osculavi manus eius, dando gloriam sibi, manantibus oculis meis lacrimas velut fons, quoniam subita laetitia secundum naturam nimia tristitia praecedente provocat lacrimas. Et redeuntibus a silva venimus ad templum; tertio autem die completo summo diluculo ivi ad sacerdotem, quem salutavi humiliter. Qui paratum habebat hospitium, ut et omnia quae sibi erant utilia, et me habente cartam et calamus, ut scriberem quae mihi sacerdos revelare volebat. Qui posuit me in electionem dicens: « Vis loqui

1 Leg. « Quapropter? » egyptum M. 2 pocius M. incurere M. 3 animam meam M. 4 celum M. 5 sompnii fantasias M. 5-6 Leg. « antiquam ... civitatem »? 7 disciplinis (plinis corr. m. 2) M. 8 Leg. Graece (p. 136, 7) <ἐπι> φερόντων>. noticiam et amiciciam M. 11 adhesi M. 12 anicicia M. michi M. 13 negromantiae M; verba λεκάνης ἐνέργειαν non intellegit interpres. De lecanomantia Aegyptia vide Abt, *Die Apologie des Apuleius und die Zauberei*, 1908, p. [171], 245; cf. *Catal.*, VIII, 2, p. 141 ss. in cripta M m. 1, inscriptam M m. 2. Pro ἐνέργειαν interpres legisse videtur ἐν ἐγγείῳ. 14 pandendo] Leg. Graece ἐκφήνας. 15 cepi M. admiracione. 18 cum quo] delevi. 19 cepit. 20 « dicens » expunctum ante « promittens » M. 20-21 petitionibus. 21 ἀγνεύειν ἡμέραις τρισί] cf. Wessely, *Zauberpapyri von Paris*, 1888, p. 783: Πρὸ γ' ἡμερῶν ἀγνεύσας ἐλθὲ πρωΐας πρὸς ἀνατολὰς et *Rev. phil.*, l. c., p. 92, n. 6. 22 osculans M. 23 manantibus] Legendum (p. 136, 22) ρεομένων pro φερομένων. velud M. leticia M. 25 Post venimus] « nimis » expunctum M. tercio M. 26 diluculo. humiliter] Graece <ταπεινῶς>. 27 hospitium M. « Hospitium » pro « domus » usurpatur.

cum deo vel alicuius mortui animae? » Cui dixi : « Animae Aesclepii¹ loqui, si vos praecipitis, a quo expecto participare perfectionem artis et scientiae. » Et tamen non placendo sibi permisit mihi hoc. Et tum claudens domum praecepit me sedere ante cathedram in qua deus
 5 sedere solebat. Et sedens obstupefacta est anima mea per mirabilem visionem ipsius. Et quidem ostendens mihi manus suas incepit dicere mihi : « O beate Thessale, transeunte tempore et cognitis studiis tuis honorabunt te homines sicut deum; ergo peie secure de quacumque re volueris. » Sic ego cum magno timore coepi quaerere
 10 aspiciendo figuram illius dei, veritatem quaesivi quare defici in virtutibus herbarum secundum Notopso. Et deus ait : Rex Notopso, vir sapientissimus et ornatus omni virtute, hac voce divina non attigit sicut tu quaeris, tamen existens perfectae naturae et ingenii tractavit naturam herbarum et lapidum, sed super tempora et loca, quibus oportet colligere herbas, minime cognovit et quomodo secundum
 15 cursum planetarum virtus earum augmentatur et diminuitur, quia illorum dominio spiritu subtilissimo existente crescit per omnem substantiam et maxime in locis illis in quibus aspectus stellarum ab initio fuit, et hoc ostendam tibi perfecte.

20 DE CICUTA. Est enim herba *comuin*, id est cicuta, appellata quae quidem orta est ex resolutione Martis, qui quidem cum intendebat sagittare Scorpionem, deficiens percussit cicutam in partibus Italiae. Ista igitur herba attrahens et suscipiens virtutem huius sagittae dicti
 25 dei comesta mortificat animal. Et quidam homines propter ignorantiam herbarum dormientes prope eam in desertis et in attrahendo

1 Leg. anima? sed cf. sequentia. De re cf. Vett. Val., p. 67, 5; 112, 34; 113, 17 : εἶδωλα θεῶν ἢ νεκρῶν et supra p. 194, n. 1. 4 cathedram M. 6 quidem] quidam M. ἀνατείνας τῆν δεξιάν] cf. Weinreich, *op. cit.*, p. 1 ss. 7 michi M. tesale transeunte M. Fuit Graece, ut videtur : ὦ μακάριε παρὰ θεῶν (vel θεῶν Ἑρμῆ) τυχῶν τιμῆς Θεσσαλέ. 8 Graece ἐπέρωτα οὖν <ἀδεῶς>? 9 cepi M. 10 veritatem] δι' ἀλήθειαν pro δι' ἣν αἰτίαν legit interpres. 10-11 Leg. Graece ταῖς τῶν βοτανῶν κατὰ Νεχεψῶ? 11 Notopso M. Motopso M; cf. p. 255, 16. 15 Pro ὄρια vel ὄρας legendum ὄσπρια? 17 Pro « dñio » (= dominio) legendum « divino » (= θεῖον, p. 137, 20)? 18-19 De genitura mundi loquitur; cf. *Catal.*, V (*Rom.*), 2, p. 136; VIII (*Paris.*), 3, p. 100, 26. 20 De cicuta] In marg. manu 2 : « Capitulum primum »; perperam, cf. p. 254 ad v. 2. comuin = κώνειον. 21 resolutione M : « revolutione » conicias, sed interpres ἀπόρροια infeliciter reddidisse videtur. intendabat (a e corr.) M. 23 atrahens M.. 24 mortificat M.

¹ De templo Aesculapii Thebis, cf. Otto, *Priester und Tempel im Hellenist. Aegypten*, I, p. 135 ss. — De Aesculapii apparitionibus, cf. Celsum ap. Origenem, III, 24 (p. 220 Koetschau); supra, p. 181, 20; Weinreich, *Antike Heilungswunder*, 1909, p. 1, n. 3, passim.

virtutem aut non credendo subito obierunt. Et similiter in insula Creti est *achyologya* interficiens, sed cicuta in partibus Creti comesta non laedit suscipientes ipsam. Et <hoc> quidem accidit propter diversam influentiam a diis secundum diversa loca et tempora. Manifestum est quod omnium stellarum est dominus et rex sol: 5 etenim virtutem in Ariete <habet> et exaltante se in eo recipit zodiacus quandam magnam virtutem a sole. Igitur tunc herbae maioris virtutis sunt. Et non solum a sole hoc accidit, sed quia zodiacus est causa et principium omnium impressionum quae sunt a diis. Quia autem sol exaltatur in Ariete, sic et Saturnus, cum est in Ariete, est 10 in declinatione. Et est Aries domus Martis, trigonus, id est triplicitas, Iovis. Existente igitur sole in Ariete, collige dictas herbas et extrahe inde sucum non coquendo ipsas (f. 32^r), quoniam earum virtus destruitur per decoctionem, sed accipe sucum et pone in aliquo vase vitreo et reserva sic ipsum crudum, demum coque et utere secundum 15 quod dicam postea.

DE ELELISPHACO, id est salvia. Principium zodiaci est Aries a XV^a die praecedente kalendas Apriles¹; haec herba talibus diebus colligi debet, scilicet salvia, quae quidem habet multas virtutes. Valet contra fluxum et vomitum sanguinis; competit phthisicis, syntecticis 20 et splenicis et valet etiam contra malas dispositiones matricis... etc.

Capitula sequuntur haecce :

DE VERBENA [id est sclarea]. Herba Tauri dicitur peristeria, <id est> columbina, vel verbena. Collige illam m(ensis) Aprilis VIII° diebus praecedentibus kalendas Maii. Virtutes enim... etc.

(F. 35^v.) DE HIERA BOTANE. Herba tertia Geminorum, quae dicitur 25 hiera botane, id est peristereon, quae spargitur super terram. Collige illam a XIII^{or} diebus praecedentibus kalendas Iunii... etc.

DE CONSOLIDA MAIORE. Herba quarta Cancri, quae symphytum appellatur, id est consolida maior. Collige eam a 14^a die Iunii praecedente kalendas Iulii... etc. 30

1 credendo] Leg. recedendo? [Thomas]. 2 achyologya, scil. ἀκτινοβολία. Codex quo usus est interpret eadem lacuna laborabat atque Matritensis; cf. *Catal.*, p. 138, 11 et excerptum « Thessali astrologi », *ibid.*, p. 134. 3 ledit. hoc suppl. 4 influentiam M. 5 stellarum M. 6 arietem M. habet suppl. 10 est (alter.) add. m. 2 M. 11 triplicitatis M. 12 coliges M. 15 « coque » corr. Thomas : quoque M. 17 In marg. m. 2 : « capitulum 2^m » M. lilifago M. 20 ptisicis sinteticis M. 22 berbena M. « i. sclarea » add. m. 2 M. i. e.] suppl. Thomas. 23 berbena M. aprilis e corr. m. 2 M. 25 jerabotano M. 26 jerabotani M. peristere M. colige M, ac sic semper. 28 simfitum M.

¹ De diebus quibus herbae singulae colligendae sunt, quorum numeri ab interprete vel librario saepe corrupti sunt, cf. *Revue de Philol.*, l. c., p. 97, n. 3.

DE CYCLAMINE. Herba quinta Leonis quae cyclamen appellatur. Collige hanc ab XI diebus Iulii praecedentibus kalendas mensis Augusti... etc.

5 DE GALAMINTHO. Herba sexta Virginis quae calaminthum appellatur. Collige hanc a duobus diebus Augusti praecedentibus kalendas Septembres... etc.

DE HELIOTROPIO. Herba septima Librae quae dicitur scorpialis, id est heliotropium. Collige hanc herbam a X^o Septembris praecedente kalendas Octobres... etc.

10 DE ARTEMISIA. Herba octava Scorpionis quae dicitur artemisia. Collige hanc a primo Octobris praecedente kalendas Novembres... etc.

15 DE ANAGALLIDE. Herba nona Sagittarii dicitur anagallis, id est *citragalla*. Collige hanc in primis diebus praecedentibus kalendas Decembres... etc.

20 DE LAPATHO. Herba decima Capricorni, quae dicitur lapathum. Collige hanc a XXVI^a die Decembris praecedente kalendas Ianuarii. Haec autem est multae virtutis et operationis, ita quod si aliquis ungat corpus suum ex suco cyclaminis et lapathi, non mordetur ab animalibus et canes [et] eum fugient. Et si aliquis fuerit morsus a cane, fac emplastrum hoc modo. Ex(emplum?) : cerae z XIII, resinae z XX, galbani z XII, pinguetudinis porci vel tauri z XXX. Et si fuerit morsus a cane rabido, dabis sibi sucum eiusdem herbae cum oxymelle mixto. Et scabiosus ungat se de suco eius, cum exit de

25 balneo.

DE DRACONTEA. Herba undecima Aquarii, quae dicitur dracontea. Collige eam a XVIII die Ianuarii praecedente kalendas Februarii... etc.

DE ARISTOLOCHIA. Herba duodecima Piscis quae dicitur aristolochia. Collige hanc a 15 Februarii praecedente kalendas Martii... etc.

30 DE CICHOREA; quae et *girasol*¹ dicitur. Herba Solis quae heliotropium dicitur²... etc.

1 ciclamine M. ciclamen M. 4 calamento M. calamentum M. 7 eliotropia M. Leg. « scorpurus »? 8 eliotropia M. 13 anagallo M. anagallus M. 14 citragalla] nomen mihi ignotum. 16 lapacio M. lapacium M. 17 XXVI] Leg. XVI. 19 ciclaminis et lapacii M. 20 [et] delevi. 21-22 zz signa sunt unciae, ut videtur. 24 oximelle M. 26 dragontea M. 28 et 29 aristologia M. 28 pissis M. 29 « Sept » exp. ante Februarii. 30 cicorea M, rectius « cichoreo », sed cf. « la *chicorée* ».

¹ *Girasol* nomen est Hispanicum; eoque confirmatur, ut videtur, interpretem latinum ex discipulis Raimondi Lulli esse; cf. *Revue de philol.*, l. c., p. 88, n. 1. Valentinus Rose, l. c. [supra p. 254, n. 1] iam indicia collegit quibus probatur versionem latinam Thessali in Hispania confectam esse. — Attamen *girasole* est verbum Italicum quoque, sicut *tasso barbasso* pro verbasco (infra ad p. 260, 27).

² Cf. Proclus in *Tim.*, 34 D (l. p. 112, 10 Diehl): Μέχρι πάσας καὶ λίθων ἢ τῶν

DE PAEONIA. Herba Lunae est glycy-side, quae paeonia appellatur. Haec enim, ut plures asserunt, apud Syriam et Arabiam nascitur. Est autem similis ei et movetur ipsius motu : cum enim Luna crescit, et ipsa crescit, et cum Luna decrescit, ipsa decrescit. Sucus enim huius herbae cum oleo rosato <miscetur> et ex eo tertianarii inuncti sanantur. Et radix eius suspensa ad collum epileptici curat eum. Et si quis daemone vexatur, suffumigetur ex radice eius, fugiet ab eo daemone. Verum cum homo evellit radicem huius herbae cum luna est in cremento et suspendit eam ad collum vel faciat et suffumigium, patienti non liberat sed auget morbum. Et de radice fiunt emplastra similia eis quae fiunt ex aristolochia, valentia contra easdem passiones, sicut diximus superius, sive sit collecta in cremento, sive in decremento lunae. Verum dicunt Syrii : « Quando vis facere emplastrum mathematicum(?) et dissolvens ap(ostem)ata, debes eam colligere in augmento lunae, cum autem vis consolidare et extenuare et mundificare, debet colligi in decremento lunae. » Et tu, sicut sapiens, si vis augere malum vel diminuire, poteris hoc modo experiri.

DE SEMPERVIVA. Herba Saturni, id est semperviva. Extrahitur autem sucus... etc.

DE EUPATORIO. Herba Iovis, quae dicitur eupatorium et a quibusdam pentadactylus... etc.

DE PEUCEDANO. Herba Martis dicitur peucedanum. Sucus huius herbae valet contra... etc.

DE CALLITRICHICO [i. e. capillo Veneris]. Herba Veneris panacea, plocamis et a quibusdam callitrichum appellatur... etc.

DE TAXO VERBASCO. Herba Mercurii quae taxus verbascus et a quibusdam dicitur phlomis et a quibusdam bonetus. Fit ex eius succo unguentum... etc.

1 peonia M. De paeonia cf. *Catal.*, VIII, 2, p. 167 ss. et glicisidis M. apelatur M. 5 <miscetur> addidi. tercianarii M. 6 epileptici M. 7 demonio M. sufumigetur M. 8 daemone M. 11 aristologia M. 12 superius] cf. supra p. 259, 28 et *Catal.*, VIII, 3, p. 150. Hac citatione confirmatur alteram partem de plantis planetarum eiusdem auctoris esse ac primam de plantis zodiaci. 13 sirii M. 14 mathematicum] μαθημ M; id est astrologicum? dissolvens apata M; scripsi « apostemata ». 15 colligere M. 16 colligi M. lune M. 22 pentadactylus M. 25 galitricho M. « i. capillo Veneris » add. m. 2 M. penocia M. 26 galitricum. 27 « taxo barbascus » ex « tasso barbasso » corr. m. 2 M. Cf. Plinium XXV, 120 : « Verbascum Graeci phlomon vocant ». « taxus barbascus » ex « tassus barbassus » corr. m. 2 M. 28 « bonetus » quid sit nescio.

θεῶν τῶν ἐφ' ὧν ἰδιότης καθήκει, καὶ ἔστι λίθος καὶ πόα τῆς Ἡλιακῆς ἐξηρημέναι δυνάμει, εἴτε ἡλιοτρόπιον εἴτε ἄλλως ὁπωσοῦν καλεῖν ἐθέλοις.

Post hoc capitulum textus pergit :

Habes ergo in brevi tractatu materiam tibi firme traditam cuiusque passionis. ergo ordinare poteris ipsam et secundum praedicta observare. Et nulli alteri tradere debebis; cum enim venerit ad manus multorum impias notitia studiosa et mirabilis materia, ars deficiet. Nam habendo quis istud opus quo mediante diximus omnes passiones curari, despiciet dicta diversa multorum philosophorum. Ergo autem consulo tibi et laudo quod habeas istud in secretis tuis tanquam perfectum et bonum et in omnibus aliis electis elegantius. Et ad hoc, ut sit efficacius et utilius medicamen contra quamlibet passionem, utere praedictis herbis et maxime quae reperiuntur in Arabia, Syria et Aegypto, quia partes istae sunt calidiores aliis et nihil est in terra quod crescere possit sine introitu spiritus et caloris; quia in frigidissimis locis inspissantur pori in ipsis herbis, et aere non potente introire grossitudine sunt herbae minoris virtutis, et in praedictis locis propter superfluum calorem aeris sunt herbae maioris virtutis.

[Opinor animam tuam testari putavisse omnem disciplinam medicinae et sanitatis recipere a me et defeci quia non recordatus sum tibi tradere doctrinam sciaticae passionis, et est de lochilicha, id est compositione † ventis, et colligens consilium tuum, si es particeps sanae mentis, poteris participare per unam solam herbam, id est paeoniam, quam tradidi, contra omnem passionem per scientiam quam tibi ostendi per ipsam, quia herba habet augmentum, id est locum augmenti et declinationis, quia collecta in augmento lunae adimplet omne quod deficit et collecta in declinatione ipsius omnem superfluitatem adducit ad naturam; dico autem contra caneros et syringomata et similes passiones. Similiter <contra> sciaticam passionem secundum eandem rationem poteris procedere et ad alias passiones sequendo operationes quas tradidimus, colligendo ea eodem modo quo diximus de paeonia.]

1 cf. p. 163, 3 ss. Boudreaux. 4 debeas M. veniret M. 5 noticia. 8 ss. Cum codice B consentit interpres; cf. p. 163, 14 adn. Boudreaux. 9 elegantius M. 12 siria et egipto M. Graece (p. 163, 14) : 'Απ' Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας καὶ Ἀσίας καὶ Συρίας ἔτι καὶ Ἰταλίας, sed ultima verba et forsitan etiam καὶ Ἀσίας interpolata sunt, nam Italiae et Asiae regiones « calidiores aliis » dici non potuerunt; cf. *Revue de phil.*, l. c., p. 105, n. 2. 13 nichil M. 14 inspissatur poris (= poneris) M. 18 ss. Quae sequuntur inveniebantur in archetypo solius codicis B, qui tamen cum primis verbis desinit (p. 164, 2 Boudreaux). Interpolata esse usque ad v. 29, vel inde apparet quod inepte repetunt quae supra de paeonia (p. 260, 1), iam dicta sunt. 18 testari? Expectes « mirari » (τεθηπέναι). 19-20 sciaticae M. 20 lochilicha M = aristolochia? cf. p. 260, 11. collige consilium M. 21 participare | Leg. « procedere »? cf. v. 27. 23 « quam tibi » corr. Thomas: quanti M. 24 declinationis M. 24-25 colecta M. 25 declinatione M. Leg. « reduct »? 26 sirorogmata M, corr. <contra> suppl. 27 ad] Leg. contra? 28 coligendo M.

COD. MONTEPESS.

Istis autem a deo tibi traditis age semper gratias deo et illa quae audivisti de levi sequeris in operationibus tuis. Amplius quaesivi a sacerdote si est lapis in mundo vel herba qua mediante possint homines tactu vel gustu † configere vitam. Qui dixit quod plures herbae sunt et lapides in terris quibus mediantibus homo efficitur immortalis; hoc est tamen inconveniens ut quidam homines sciant operationes ipsarum; etenim vitam brevem habentes non sunt exaudientes legem et praecepta dei neque observantes, quanto magis ergo si vitam immortalem haberent.

VERSIO RECENTIOR.

Cum ergo tanta me deus praeceptis suis docuisset, gratias agebam tam facili inpetratione me omnem curam recepisse. Percontabar autem si qua esset herba vel genus lapidis, per quod posset homo immortalis permanere; et deus multa quidem herbarum et lapidum supra terram genera esse dicebat, quae si adepti fuissent homines, perpetuam vitam haberent: sed fas non esse scientiam eorum homines cognoscere. Cum enim parvum tempus vitae sortiti homines leges neglegant et insidiis mutuis animas suas perdere contentur et manus contaminare tantis malis avidè studeant parvo tempore victuri, hi si prolixitatem temporis acceperint, nec Deo ipsi parce<bu>nt.

Hiis autem peractis deus in coelum ascendit, et sic reversus sum in media nocte ad sacerdotem et in die crastino recipiens aurum sufficiens mihi et res necessarias licentiatus sum a sacerdote; verum tum rogabam ipsum ut veniret mecum, ut probarem simul virtutes herbarum traditarum a deo, cum venerit tempus collectionis.

EXPLICIT LIBER THESSALI PHILOSOPHI DE VIRTUTIBUS 19 HERBARUM.

1 Quae sequuntur in nullo codice Graeco hucusque reperto servantur, sed saec. XVI partim certe, i. e. usque ad v. 23. exstabant, ut videtur, nam latine versa anno 1528 Parisiis prodierunt (*Claudi Galeni Pergameni liber de plenitudine. Apulei Platonici de herbarum virtutibus* etc., Parisiis, 1528, apud Chr. Wechel, fol. 35; cf. Boudreaux, p. 152, n. 1, p. 132). Hanc versionem elegantiore cum altera fideliore, ut videtur, conferre iuvat. 3 « docuisset » Thomas: « vovisset ed. 6 a sacerdote] perperam, nam cum deo loquitur, cf. v. 24. 9 configere] Leg. « configere » [Thomas] vel « continuare »? 23 parcent ed. 24 celum M. 26 licentiatus M. 28 colectionis M. 29 tesali philosophi.

ADDENDA ET CORRIGENDA

- P. 43, cod. S3, f. 12^v. Μέθοδος etc. — Edidit Hase, *Rhein. Mus.*, 1839, p. 157 ss.
Cf. Tannery, *Mém. scientifiques* publiés par Heiberg, IV, p. 229 ss.
— — f. 138. Ἰωάννου etc. Cf. Tannery, *Ibid.*, p. 242 ss.
- P. 63, l. 14. Leg. ἀρχαίων.
- P. 78, l. 11. Pro « Modenensis » lege « Mutinensi ».
- P. 106, 16. De quinta die Lunae, cf. Vergel., *Georg.*, I, 277 : « Quintam fuge » et
Servium ad hunc versum. Vide etiam *Catal.*, III (Mediol.), p. 33, 11.
- P. 107, 7. † γαυυρία Leg. γαυριᾶ, cf. *Catal.*, IV, p. 143, 6.
- P. 124, 8-9. Cf. p. 187, 12; 202, 12.
— 12. τὰ ἰσανεφηκτα Leg. τὰς ἰσαναφοράς, cf. *Catal.*, I, p. 153, c. 16.
— 13. διάμετρα sanum, cf. cap, ξα', p. 187, 7 et 203, 17.
— 12 adn. L. ἰσανάφορα.
- P. 126, 12. Leg. <τῆς δωδεκατόπου>.
- P. 127, 16-17. Cf. p. 211, 5.
- P. 128, 18-21. Cf. p. 220, 8-10.
- P. 149, 28 ss. Cf. p. 183, 20 ss.
- P. 155, 12. Κρόνος] Leg. Ζεύς, cf. p. 172, 8 adn — 13 ss. aliqua desunt, cf. p. 172.
- P. 216, 17. Leg. κυβερνητῶν.
- P. 217, 3. Leg. καλαμαύλας?
-

INDEX CODICUM

Consensus numerorum.

Parisini	817	=	cod.	62
»	854	=	»	63
»	985	=	»	64
»	1232 A	=	»	65
»	1603	=	»	66
»	1765	=	»	67
»	1884	=	»	68
»	2027	=	»	69
»	2037	=	»	70
»	2091	=	»	71
»	2154	=	»	72
»	2184	=	»	73
»	2219	=	»	74
»	2294	=	»	75
»	2317	=	»	76
»	2327	=	»	77
»	2394	=	»	78
»	2406	=	»	79
»	2409	=	»	80
»	2418	=	»	81
»	2425	=	»	82
»	2491	=	»	83
»	2493	=	»	84
»	2504	=	»	85
»	2507	=	»	86
»	2509	=	»	87
»	2510	=	»	88
»	2511	=	»	89
»	2669	=	»	90
»	2830	=	»	91
»	2847	=	»	92
»	2892	=	»	93
»	2980	=	»	94
»	2992	=	»	95
»	3035	=	»	96
»	3084	=	»	97
Paris. Goisl.	92	=	»	98

Paris. Suppl.	20	=	cod.	99
»	109	=	»	100
»	132	=	»	101
»	223	=	»	102
»	257	=	»	103
»	292	=	»	104
»	338	=	»	105
»	387	=	»	106
»	447	=	»	107
»	501	=	»	108
»	574	=	»	109
»	635	=	»	110
»	636	=	»	111
»	652	=	»	112
»	696	=	»	113
»	754	=	»	114
»	768-772 + 776	=	»	115
»	883	=	»	116
»	920	=	»	117
»	1190	=	»	118
»	1292	=	»	119
Bibl. de Rosanbo	322	=	»	120
Papyri in museo Louvre servatae		=	»	121

S(criptores) P(ossessores) codicum.

'Αναστασίας (τῆς ἁγίας) monasterium, cod. 65 (P.).

Anastasi, cod. 109 (P.).

Angelus Vergecius, codd. 79.80 (?), 84, 101, 119; cf. cod. 87, f. 13^r et cod. 99, f. 129 (S.).

Antonius Eparchus, codd. 66, 87 (P.).

Arsenius Monembasias hieromonachus, cod. 76 (S.); cod. 95 (P.).

Asulanus (loh.-Fr.), codd. 62, 88 (P.).

Auer (Christophorus), cod. 115 (S.).

Augerius de Busbecke, cod. 107 (P.).

Baluze (Stephanus), codd. 67, 96 (P.).

Ber... (Nicolaus) Cretensis, cod. 98 (P.).

Bigot (Emericus), cod. 97 (S.).

Bouillaud (Ismaël), codd. 99, 104 (S.).

Busbecke, vide Augerius.

Caesar Strategus, cod. 95 (S.).

Choiseul-Gouffier (Gabr.-Aug. de), cod. 103 (P.).

Claromontanum collegium, codd. 116, 117 (P.).

Clemens Thomas, cod. 105 (P.).

Colbertus, codd. 70, 74, 75, 79, 84, 85, 94 (P.).

Eparchus, vide Antonius.

Eustathius Faent<ianus>, cod. 115 (P.).

Georgius presbyter, codicis 65 archetypus (S.).

- Huetius (P.-D.), cod. 116 (P.).
 Huraltius Boistallerius, cod. 95 (P.).
 Iohannes ἐκ κώμης Οὐατίστης (?), cod. 78 (S.).
 Iohannes Staphidakes, cod. 88 (S.).
 Iohannes Symeonake, cod. 69 (S.).
 Le Tellier (Carolus), archiepiscopus, codd. 86, 92 (P.).
 Linacrus (Thomas), cod. 105 (P.).
 Manuel Gregoropulos, codd. 68, 73 (S.).
 Maurocordatus (Nicolaus), cod. 103 (P.).
 Maximus Patriarchus, cod. 87 (P.).
 Mazarinus, cod. 76, 80, 81 (P.).
 Medicis (Catharina de), codd. 63, 72, 73, 82, 89 (P.).
 Memmonius (Henricus), cod. 101 (P.).
 Minoïdes Mynas, cod. 108, 112 (P.); 110, 114 (S.).
 Mutinensis bibliotheca, cod. 106 (P.).
 Nicolaus Graecus, cod. 95 (P.).
 Pelecanus (Theodorus), cod. 77 (S.).
 Rosanbo (Marchio de), cod. 120 (P.).
 Sambucius (I.), cod. 115 (P.).
 Segurier cancellarius, cod. 98 (P.).
 Selden., cf. cod. 116, f. 15, 19, 27 (P.).
 Slutzaris (Constantinus), cod. 103 (P.).
 Thuanus (Iac.-Aug.), cod. 75 (P.).
 Trichet-Dufresne, cod. 68 (P.).
 Vergecius, cf. Angelus.
 Vindobonensis bibliotheca, cod. 107 (P.).

Annorum notae in codicibus obviae.

Mensis October	a. 1132	archet. ff. 8-95, 98-211, codicis 65	
	a. 1503		codex 68
» Martius	a. 1449		» 69
» Iunius	a. 1478		» 77
» October	a. 1733	ex archet. a. 1220	» 78
	circa a. 1329		» 83
	a. 1384		» 88
	ante a. 1535		» 91
Menses Oct.-Nov.	a. 1564		» 101
	a. 1655-1656		» 104
	a. 1308-1491		» 106
Mensis Sept.	a. 1770; mensis Maius 1771		» 113
	a. 1841-1843		» 114
	a. 1652		» 116

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be clearly documented and supported by appropriate evidence. This ensures transparency and accountability in the financial process.

Furthermore, it is noted that regular audits are essential to identify any discrepancies or errors. By conducting these audits frequently, potential issues can be addressed promptly, preventing them from escalating into larger problems. This proactive approach is crucial for the overall health and stability of the organization.

In addition, the document highlights the need for clear communication between all parties involved. Regular meetings and reports should be used to keep everyone informed of the current financial status and any changes that may occur. This fosters a collaborative environment where everyone is working towards the same goals.

Finally, it is stressed that adherence to all applicable laws and regulations is non-negotiable. The organization must ensure that its financial practices are fully compliant with the relevant legal framework. This not only protects the organization from legal risks but also builds trust with its stakeholders.

INDICES NOMINUM

Numeri priores paginam et versum designant, posteriores uncis inclusi
codicem et folium; n = adnotatio, app. = apparatus criticus.

I. — NOMINA AUCTORUM.

- Abu Bakr ibn al Kasil al Karaschi; v. Alubater.
- Achmet 70 (89, f. 7); 71 (90, f. 298); 73 (94, f. 35).
- Adrastus 31 (82, f. 146^v, 147).
- Aegyptii 12 (73, f. 211); 16 (75, f. 135; 24 (82, f. 80^v); 30 (f. 144, 144^v); 42 (82, f. 284); 46 (86, f. 24^v); 73 (95, f. 372); 91 (117, f. 11); 103; 115; 122, 11 et n. 1; 117; 118; 122, n. 1; 244. — Aegyptius astrologus 32 (82, f. 150). — Aegyptius astrologus quidam 190, n. 1. — Aegyptius (Pseudo-) 21 (80, f. 15^v).
- Aelianus 79 (110, f. 38^v).
- Aetius Amidenus 12 (73, f. 209); 19 (76, f. 24^v).
- Alubater 214, n. 1.
- Alein filius Isaac 62 (86, f. 105).
- Alexander 38 (82, f. 229^v).
- Alexander Magnus 253.
- Alexandrini 30 (82, f. 144^v).
- Ammonius 21 (80, f. 15^v); 44 (83, f. 148^v; 81 (112, f. 291); 84, f. 148).
- Anonymus 3 (62, f. 210^v).
- Anonymus anni 379, 115; 225, 174-190 passim in app.
- Anonymus Byzantinus; v. Byzantinus.
- Antiochus 22 (82, f. 1, 1^v, 8); 23 (82, f. 76); 23 n.; 30 (82, f. 141^v, 144); 33 (80, f. 155^v); 34 (80, f. 162, 162^v); 38 (82, f. 229^v, 232^v); 50 (86, f. 45^v); 115; 117; 118; 118, n. 2; 119, n. 1; 120, n. 2, 3; 126, n. 2 et app.; 132, n. 1; 139, n. 2; 148, n. 1; 196, n. 1 et app.; 214, n. 1; 225.
- Anubio 115; 116; 208, 3, 18.
- Apollinarius 50 (86, f. 46).
- Apollonius Tyanensis 101 app.
- Apomasar 45 (85, f. 35); 54 (86, f. 62, 63); 60 (86, f. 83); 63, n. 1; 64, n. 1; 67 (87, f. 95^v); 190, n. 1.
- Arabes 71 (90, f. 299); 94 (118, f. 10^v).
- Aratus 91 (117, f. 16).
- Ἀρχαῖοι; v. Veteres.
- Argyrus Isaac 88 (114, f. 172, 183).
- Aristoteles 7 (66, ff. 176^v, 177); 65 (86, f. 135); 66 (87, f. 14); 108, 7; 199, n. 1, Arsenius Constantinopolitanus 80 (110, f. 39).
- Artemidorus 77 (104, ff. 120, 134^v).
- Ἀσκατιῶν vel Ἀσκληταρίων vel Ἀσκληπίος astrologus 101, 3 et app.
- Asclepius Myrleanus 244; 250, n. 1.
- Asclepius ὃς ἐστὶν Ἰμούθου, υἱὸς Ἡφρήστου 95 (121a).
- Athenaeus 12 (73, f. 269); 19 (76, f. 24^v); 73 (95, f. 369).
- Babylonii 21 (80, f. 25); 86 (113, f. 55); 88 (815, f. 51); 102; 119, n. 1.
- Balbillus 34 (82, ff. 161, 165^v, 167); 38 (82, f. 229); 232, 5; **233-244**.
- Barbari 83 (113, f. 15). — Barbarica sphaera 196, n. 1; 197, n. 1; 217, n. 1; 250, n. 1.
- Barbillus; v. Balbillus.
- Basilus Magnus 108, 6 et app.; 109, 2. B. sanctus 92 (117, f. 19^v).
- Byzantini anonymi: excerptor de astrologis romanis 99. — epitomator Melampodis, 102. — excerptor Rhetorii,

- 116, 74 n.; 220, 11; 221, n. 1. — excerptor Balbilli 233 ss.
 Callicrates 38 (82, f. 228^v).
 Camaterus (Ioh.) 21 (80, f. 25); 88 (115, f. 51); 115; 118, n. 1.
 Cassius Dio 99 et app.; 100; 101 app.; 233.
 Cedrenus 99; 101 app.
 Censorinus 206, n. 1.
 Chaldaei 23 (82, f. 63); 36 (82, f. 186); 95 (121, a); 109, 10; 111, 29; 163, n. 1; 233; 240, n. 1.
 Chaleth propheta 20 (79, f. 81); 86 (113, f. 35^v).
 Charouth propheta 20 (79, f. 81).
 Chrysococces (Michael) 88 (114, f. 175).
 Claudius Tuscus 75 (97, f. 49).
 Clemens Alexandrinus 191, n. 1.
 Cleomedes 88 (114, ff. 172, 183; 109 app.
 Critodemus 38 (82, f. 228); 116; 117; 162 app. et n. 1; 199, 15 et n. 1; 206, n. 1.
Cyranides 7 (66, ff. 277^v, 281); 8 (66, f. 378, 378^v, 253).
 Daniel propheta 8 (67, f. 302); 84 (113, f. 19).
 Demetrius 38 (82, f. 226).
 Diogenes Laertius 199, n. 1.
 Dionysius 5 (63, f. 192 et 192^v); 81 (112, f. 168^v).
 Dominus Larissaeus philosophus 21 (80, f. 53).
 Dorotheus Sidonius 35 (82, f. 172); 49 (86, f. 44^v); 115 et n. 1; 118, n. 2; 125, 2 et app.; 141, 16; 187, 12; 218 in app.; 222, 11; 225; 229, 28; 235; 242, 26; 245, 14; 244.
 Eparchus Antonius 66 (87, f. 13^v).
 Epiphanius (sanctus) 70 (88, f. 132).
 Erimarabus 38 (82, f. 222).
 Esdras propheta 12 (73, f. 211^v, 212); 74 (95, f. 373); 80 (110, ff. 135, 136).
 Eudemus 79 (110, f. 38^v).
 Eudoxus 119, n. 1.
 Eusebius Indicopleustes 113, 3, 11, n. 1.
 Eutocius 37 (82, f. 216^v).
 Firmicus Maternus 117-118; 126-201 passim in app.; 139, n. 1. 2; 147, n. 1; 149, n. 1; 206, n. 1 [correctus in app. ad 137, 2; 143, 1; 151, 8; 160, 1; cf. 148, n. 1; 206, n. 1].
 Florentinus 9 (68, f. 154^v).
 Fonteius Romanus 9 (68, f. 141).
 Galenus 79 (107); 254.
 Galli 36 (82, f. 180).
 Georgius Trapezuntius 3 (62, f. 210^v).
Geoponica 5 (63, f. 192); 7 (66, ff. 322-325^v); 8 (66, ff. 328-342^v; 345-345^v); 9 (68, f. 154^v); 15 (74, f. 35); 42 (82, f. 278).
 Graeci 94 (118, f. 12^v); 109, 10; 111, 22.
 Gregoras (Nicephorus) 21 (80, f. 18^v); 44 (84, f. 152); 81 (112, f. 281).
 Gregorius episcopus Neocaesareae 92 (117, f. 20).
 Harpocratio Alexandrinus 252.
 Harpocratio (Pseudo-) 16 (75, f. 81). Cf. Thessalus.
 Heliodorus 30 (82, f. 144); 33 (82, t. 156); 34 (82, ff. 167^v, 170, 170^v); 45 (86, f. 1); 47 (86, f. 37^v); 69 (88, f. 12^v); 115; 234; 238-240.
 Hephaestio Thebanus 42 (82, f. 284); 47 (86, f. 41); 53 (86, f. 59); 56 (86, f. 64^v); 58 (86, f. 71); 66 (87, f. 186); 67 (87, f. 95); 218 in app.; 246, 7 et n. 1.
 Heraclius 9 (68, f. 155).
 Hermes Trismegistus 7 (66, ff. 123, 281^v); 19 (77, f. 293); 27 (82, f. 92); 54 (86, f. 62); 59 (86, f. 71^v); 63, n. 1; 81 (112, f. 291); 95 (121a); 116; 117; 121, n. 1; 122 app.; 126, 13 app. et n. 2; 131, 5; 132, n. 1, 2; 139, n. 2; 191, n. 1; 196, n. 1; 231, n. 1; 238, n. 1; 244.
 Hermetica 254.
 Hermogenes 38 (82, f. 229); 233.
 Hesiodus 102.
 Hesy chius 112 app.
 Hipparchus 78 (106, f. 162); 94 (118, f. 10); 117; 225.
 Hippolytus episcopus 7 (65, f. 211^v).
 Homerus 79 (110, f. 38^v).
 Iacobus 80 (111, f. 135).
 Imuthes (Imothep) = Aesculapius 95 (121 A).
 Indi 60 (86, f. 83).
 Iohannes Alexandrinus Philoponus grammaticus 21 (80, f. 1); 43 (83, f. 138); 44 (84, f. 130); 81 (112, f. 273).
 Iohannes Camaterus; v. Camaterus.
 Iohannes Damasenus 3 (63, f. 20^v); 5 (63, f. 197^v); 15 (74, f. 23^v); 18 (76,

- f. 21^v); 19 (76, f. 25); 74 (96, f. 193); 111, 3.
- Iohannes Philadelphius = Lydus.
- Iohannes Prodromus 80 (111, f. 134).
- Isaac, v. Argyrus.
- Iulianus Laodicensis vel Polyhistor 37 (82, f. 207, 216); 53 (86, f. 58^v); 115; 175, 3 n. 1; 190, n. 1; 234; **244-253**; 253, 15.
- Labeon 9 (68, f. 141, 141^v).
- Leo Sapiens Imperator 20 (79, f. 81).
- Lucas apostolus 13 (73, f. 213^v).
- Lullus Raimondus 259, n. 1.
- Lydus (Iohannes Laurentius) 9 (68, f. 141); 74 (97, f. 3); 75 (97, f. 49); 77 (103, f. 1); 102; 206, n. 1.
- Macarius Aegyptius 15 (74, f. 23^v).
- Macer Floridus 76 (101, f. 85).
- Manetho 151, 165, 166, 169, 216 in app.
- Manilius 139, n. 1.
- Matthias Camariotes 81 (112, f. 286).
- Marcus Antoninus imperator 109 app.
- Maximus 56 (86, f. 65, 65^v); 57 (86, f. 68); 151, app.
- Melampus 10 (70, ff. 41, 54); 11 (72, f. 280, 297^v); **102-107**; 103, 7, 9, 12; 104, 1, 3, 4, 7; 105, 3; 106, 29.
- Michael Chrysococces notarius 88 (114, f. 172, 183).
- Nechepso 95 (121 A); 102; 105, 3; 225 et app.; 252; cf. 72 (92, f. 169) et s. v. Noptosso. — Necheus rex 95 (121 A).
- Neoplatonici 244.
- Nephtes 79 (109, f. 1^v); 103.
- Nicephorus patriarchus 70 (89, f. 19).
- Nigidius Figulus astrologus 99, 1, 5.
- Notopso vel Noptosso 255, 16 et app.; 257, 11; v. Nechepso.
- Numenius philosophus 119, n. 2.
- Orpheus 102.
- Παλαίοι (oi); v. Veteres.
- Palchus 36 (82, ff. 179^v, 180); 233; 234; 235 app.; 244; 245; 247 n.
- Paulus Alexandrinus 22 (81, f. 1); 31 (82, f. 147); 34 (82, f. 166); 36 (82, ff. 181, 184, 188, 188^v, 189); 37 (82, ff. 189, 203); 38 (82, f. 224^v); 45 (86, f. 1, 1^v); 47 (86, f. 37^v); 48 (86, f. 42^v); 51 (82, f. 48^v); 60 (86, f. 78); 66 (87, f. 6); 115; 118; 126-173 passim in app.; 132, n. 1; 139, n. 1, 2; 149, n. 1.
- Paulus monachus 14 (74, f. 20); **108-114**; 113, 16, 22.
- Persae 86 (113, f. 55); 88 (114, ff. 172, 183); 94 (118, f. 10^v); cf. 16 (75, f. 135).
- Petosiris 12 (73, f. 211); 50 (86, f. 45^v, 46); 53 (86, f. 58^v); 72 (92, f. 169); 74 (95, f. 372); 95 (121a); 103; 244.
- Philo 112 app.
- Phnals 115.
- Plantis (de) septem planetis subiectis* 16 (75, f. 82).
- Plato 33 (82, f. 151^v); 108, 7 et app.
- Plinius 260 app.
- Plutarchus 11 (72, f. 282); 165 app.
- Polemo (Pseudo-) 10 (70, ff. 1, 8, 34^v, 35).
- Porphyrus 24 (82, ff. 79^v, 80, 80^v, 81); 26 (82, f. 85^v); 45 (85, f. 1); 49 (86, ff. 43^v, 44); 50 (86, ff. 44^v, 45, 45^v, 46); 59 (86, f. 77); 60 (86, ff. 77^v, 78, 78^v); 225.
- Proclus 224.
- Proclus (Pseudo-). Diadochus 18 (76, f. 16); 20 (78, f. 223).
- Proverbia* 36 (82, f. 189).
- Psellus 4 (63, f. 160^v).
- Ptolemaeus (Claudius) 10 (69, f. 125^v); 11 (72, f. 296); 20 (78, f. 623); 79, f. 66); 22 (82, f. 4^v); 23 (82, ff. 25^v, 41^v, 63^v); 24 (82, f. 80^v); 32 (82, f. 150); 33 (82, f. 152^v, 154); 35 (80, f. 174); 38 (82, ff. 222^v, 224, 238^v, 239); 42 (82, f. 284); 43 (83, f. 14^v); 44 (84 et 84a, f. 114); 45 (85, f. 1, 35); 46 (86, ff. 19^v); 50 (86, f. 46); 65 (86, f. 140, 144); 66 (87, f. 14, 82); 88 (114, ff. 172-183); 110, n. 1; 111 app.; 115; 116; 121, 10; 175, n. 1; 186-213 passim in app.; 190, 1; 209, 19; 225; 229, 27; 244.
- Pythagoras 5 (64, f. 316); 73 (93, f. 1); 79 (110, f. 38^v); 86 (113, f. 64).
- Pythagoras (Pseudo-) 13 (73, f. 213^v); 72 (92, f. 170^v); 73 (94, f. 33^v).
- Pythagorica 20 (79, f. 83^v); 95 (120, f. 14^v).
- Rhetorius Aegyptius 23, n. 1; 35 (82, f. 173, 173^v); 36 (82, f. 180); 62 (86, f. 103, 103^v); **115-225** et n.; 220, 5; 224, 1; 238, n. 1; 244.
- Romani 30 (82, f. 44^v); 94 (118, f. 10^v).—Romani physici 206, n. 1.
- Salomon 66 (87, f. 6).

- Sapientes septem 63 (86, f. 117). — Sapientes veteres 91 (117, f. 11); 95 (121a). — Sapiens quidam 103, 8, 13: 223, 12.
- Sarapio Alexandrinus 33 (82, f. 156^v); 117; 208 app.; 225-232; 225, 1; 231, n. 1; 240, n. 1.
- Scriptura Sacra 5 (63, f. 160^v).
- Seneca 109 app.; 233.
- Serapio Antiochenus; v. Sarapio Alexandrinus.
- Sextus 81 (112, f. 168^v).
- Solomon; v. Salomon.
- Suetonius 169 app.; 233.
- Sylvester papa 3 (63, f. 120^v); 9 (68, f. 139^v); 13 (73, f. 212); 17 (75, f. 137^v).
- Syrii 260, 13.
- Syrus 59 (86, f. 73); cf. ind. 11.
- Teucer Babylonius 24 (82, f. 79^v); 116; 196, n. 1.
- Theodorus 5 (63, f. 192^v).
- Theodorus Prodrumus 79 (108, f. 1).
- Theo Alexandrinus 38 (82, ff. 238^v, 239); 44 (84).
- Theo Smyrnaeus 31 (82, f. 146^v, 147); 33 (82, f. 151^v).
- Theophilus 15 (74, f. 47^v); 51 (86, ff. 48^v, 51^r, 52, 52^v, 53); 58 (86, f. 71^v); 76 (99, f. 217, 217^v).
- Thessalus Trallensis medicus [Pseudo-Harpoeratio] 16 (75, f. 81); 253-262.
- Thrasyllus astrologus 38 (82, f. 226^v); 50 (86, f. 46); 99, 7 ss.; 100, 2 ss.; 117; 132, n. 1; 139, n. 2.
- Tzelzes 102; 106 app.
- Veteres 24 (82, f. 80^v); 50 (86, f. 46); 63 (86, f. 113^v); 91 (117, f. 11); 95 (121 A; 115; 186, 2; 189, 23; 201, 18; 208, 1; 220, 18; 221, 5).
- Vettius Valens 7 (65, f. 211^v); 24 (82, f. 81); 35 (82, f. 173^v); 38 (82, f. 229^v); 58 (86, f. 69); 65 (87, f. 1); 89 (116, ff. 15, 16, 17, 19, 28); 115; 116; 117; 119, n.; 122-170 passim in app.; 139, n. 1; 186, 4 app.; 188, 12, 16; 192, 2; 194, n. 1; 202, n. 1; 203, 22 app.; 204, 10 app.; 206, n. 1; 207, 20; 219, 33, 35; 226, 17 app.; 227, 25 app.; 231, 6 app.; 239, 14 app.
- Xiphilinus 109 app.
- Zanatas 69 (88, f. 11^v); 85 (113, f. 22^v).
- Zonaras 100 app.
- Zoroaster 7 (66, ff. 322-325^v).

II. NOMINA CETERA.

- Adam 65 (87, f. 6); 71 (90, f. 300); 87 (113, f. 69); 112, 20, 21.
- Aegyptii 3 (63, f. 18); 19 (76, f. 40^v); 191, n. 1; 233; 235, 13; 244; 252, n. 3; 254.
- Aegyptus 8 (67, f. 302); 35 (82, f. 174); 100, 12; 105, 3, 4; 112, 34; 225; 233; 256, 1, 6 et app.; 261, 12.
- Aesculapius 254; 257, 1 et n. 1.
- Alexander 20 (79, f. 66); 43 (83, f. 14^v); 44 (84, f. 164).
- Alexandria 43 (83, f. 13); 225; 244; 255, 9 et 26.
- Alexandrini 32 (82, f. 150^v); 67 (f. 93, 94^r).
- Ammon Aegyptius 81 (112, f. 291).
- Anastasius 115.
- Andronicus Paleologus (IV) 76 (99, f. 118^v).
- Antoninus Caesar 95 (121a); 96 (121 b).
- Anubio 96, 1.
- Anubis 182, 9.
- Aphrodite 181, 23.
- Apollon 182, 4, 11.
- Arabes 77 (102, f. 41); 86 (113, f. 55^v); 113, n. 1.
- Arabia 260, 2; 261, 12.
- Asia 233; 255, 8.
- Ἀσκλητίων vel Ἀσκληπαρίων vel Ἀσκληπιός astrologus 101, 3 et app. — V. nom. auct.
- Ἀσκληπιακή δύναμις 181, 20.
- Athenae 14 (74, f. 21^v); 221, 3.
- Athenienses 19 (76, f. 40^v).
- Augustus 9 (68, f. 139^v).
- Ausitis 108; 113, 17.
- Barbari 77 (102, f. 41); 83 (113, f. 15). — Barbarica sphaera 196, n. 1; 197, n. 1; 217, n. 1; 250, n. 1.

- Basilovitze 82 (113, f. 1).
 Beatorum insulae 113, 1 et n. 1.
 Βηριάδης ἐν Ἀθήναις 14 (74, f. 21^v);
 111, 14.
 Bernardus Oxoniensis 89 (116, ff. 16, 40^v).
 Borysthenus 37 (82, f. 203).
 Britannia 35 (82, f. 174).
 Byzantini 252 app.
 Byzantium, vide Constantinopolis.
 Caesarius comes 16 (75, f. 135).
 Calabri 90 (117, f. 1^v).
 Caria 33 (82, f. 174).
 Chaldaei, v. ind. I.
 Chofax mensis 33 (82, f. 156); 232, 17.
 Christiani 5 (63, f. 160^v).
 Claudius imperator 252; 253; 254, 3 et
 app.
 Commagene 233.
 Constantinopolis 7 (66, f. 211^v); 37 (82,
 f. 203); 40 (82, f. 258); 66 (87, f. 6); 70
 (89, f. 19); 76 (99, f. 118^v); 80 (110,
 f. 39); 93 (118, f. 7); 95 (118, f. 14^v);
 115; 221, 4, 11; 226, 5, 23 et n. 2.
 Constantinus magnus 200, n. 1.
 Constantinus notarius et protovestiar-
 rius 11 (72, f. 277).
 Creta insula 258, 2.
 Cronammon 36 (82, f. 181).
 Cynocephalia 112, 34.
 Diocletianus 32 (82, f. 151); 94 (118,
 f. 9^v); 224, 23.
 Dioscuri 182, 7.
 Domitianus 100, 27 ss.; 101, 2 ss.: 233.
 Drekalovitze 87 (113, f. 67).
 Edem 112, 34.
 Elisaeus 80 (110, f. 39).
 Ephesus 233.
 Gaius Germanici filius 100, 9 ss.
 Galba 100, 9.
 Gale 89 (116, f. 17, 19).
 Garamantica 9 (68, f. 141); 77 (103, f. 1).
 Germania 100, 28.
 Graeci 3 (63, f. 18); 19 (76, f. 40^v); 67 (87,
 ff. 93-94^v); 77 (102, f. 41); 112, 2, 14;
 253.
 Γρηγόριος Ἀρχιμανδρίτης, Δρεκαλο-
 βίτζης Τερνεγοριτζένος 87 (113,
 f. 67).
 Gudovitze 82 (113, f. 1).
 Hebraei 19 (76, f. 40^v).
 Hecate 182, 9.
 Hecuba 220, 10.
 Heliopolis 102; 103; 105, 4.
 Hellespontus 37 (82, f. 203).
 Hephaestus; cf. Vulcanus.
 Hercules 182, 6.
 Hermes 182, 3, 12, 13; 253.
 Huelius 89 (116, ff. 16, 40^v).
 Hygia 182, 1.
 Iacob 99 (117, f. 20).
 Iesus Christus 17 (76, f. 14); 92; 93 (118,
 f. 1); 113, 17, 28.
 Indi 15 (74, f. 24).
 India 113, 1, 14.
 Iohannes Palaeologus 76 (99, f. 118).
 Isaac 92 (117, f. 20).
 Isis 190, n. 1. — Ἴσις βουκέφαλος 252, 19
 et n. 3.
 Italia 100, 20; 233.
 Iudaei 3 (63, f. 18); 71 (90, f. 300); 112,
 19, 22. — Iudaicus 88 (114, f. 175).
 Iuvenal 103.
 Κόρη 181, 23.
 Leibnitiis (Gottfredus Guillelmus) 89
 (116, f. 15).
 Leo I 224, n. 2.
 Leontiani 27 (82, f. 120).
 Macedones 3 (63, f. 18).
 Mamoun 70 (89, f. 7).
 Manichaei 138, 20 app.
 Manuel Comnenus; v. Porphyrogenne-
 tus.
 Manuel Iohannis Palaeologi filius 76
 (99, f. 118).
 Mater deum 181, 23.
 Mechir mensis 232, 11.
 Meroë 37 (82, f. 203).
 Michael archangelus 113, 22.
 Moyses 5 (63, f. 160^v).
 Nasamones 9 (68, f. 141); 77 (103, f. 1).
 Neocaesarea 99 (117, f. 20).
 Nemrod 74 (96, f. 188).
 Neptunus, 182, 20.
 Nero 100, 16 ss.; 233; 235; 252; 253;
 254 app.
 Nigidius Figulus astrologus 99, 1, 5.
 Octavius Augusti pater 99, 1.
 Oldenburgius Cl. 89 (116, f. 15).
 Pan 182, 13.
 Paulus apostolus 114, 6.

- Persae 86 (113, f. 55); 94 (118, f. 10^v).
 Phazania 9 (68, f. 141); 77 (103, f. 1).
 Pluton 182, 20.
 Pontus Euxinus 37 (82, f. 203).
 Porphyrogennetus imperator [Manuel
 Comnenus] 21 (80, f. 25); 88 (115,
 f. 51).
 Poseidon 182, 20.
 Pragrader (?) 82 (113, f. 1).
 Proclus astrologus 100, 28.
 Proclus philosophus 244, 20.
 Proculus Larginus 100; 101 app.
 Proserpina 181, 23.
 Psammeticus rex 79 (109, f. 1^v); 102;
 103; 105, 5.
 Psononos 96.
 Ptolemaeus Philadelphus 8 (67, f. 302).
 Quesnel 89 (116, f. 16).
 Rhodanus fluvius 93 (118, f. 9).
 Rhodus 37 (82, f. 203); 99, 11.
 Roma 7 (65, f. 211^v); 100, 1, 4; 101, 30;
 103; 233.
 Ρωμαϊκὸς ἢ Ῥωμαϊκὸς Φερτμασέ-
 λης 87 (113, f. 67).
 Romani 19 (76, f. 40^v); 30 (82, f. 144^v);
 67 (87, ff. 93, 93-94^v, 95); 77 (102, f. 41);
 86 (113, f. 55^v); 94 (118, f. 10^v); 113,
 n. 1; 117.
 Russia 87 (113, f. 67).
 Salomon 82 (113, f. 8).
 Σαρακηνὴ δύναμις 181, 20.
 Saraceni 90 (117, f. 1^v).
 Scott (Robert) 89 (116, f. 17, 19).
 Seythia 71 (90, f. 300).
 Sekhmet dea 252, n. 3.
 Seldeniani libri 89 (116, f. 15, 19, 27).
 Serem ὀνειροκρίτης 70 (89, f. 7).
 Sicilia 90 (117, f. 1^v; 108; 113, 17.
 Sirenes 113, n. 1.
 Socrates 199, n. 1.
 Soene 37 (82, f. 203).
 Syria 35 (82, f. 174); 233; 260, 2; 261, 12.
 Syrus magus 199, n. 1.
 Syrus amicus Ptolemaei 23 (82, f. 62^v);
 65 (86, f. 140); 68 (87, ff. 14, 82).
 Talaus 73 (93, f. 1).
 Telesphorus 182, 3.
 Thebae 257, n. 1.
 Thebanus grammaticus 30 (82, f. 139^v);
 221, 1 ss. ad 224, 20; 221, n. 2.
 Theodorus (scriba) 88 (113, f. 77).
 Theophilus 5 (63, f. 192^v).
 Thoth 94 (118, f. 9^v).
 Thrasyllus 99, 7 ss.; 100, 2 ss.; 117;
 132, n. 1; 139, n. 2. — V. nom. auct.
 Tiberius Augustus 99, 7 ss.; 100, 1 ss.;
 117.
 Tiberius Tiberii filius 100, 10.
 Timogenes 38 (82, f. 228^v).
 Turci 19 (76, f. 40^v); 82 (113, f. 1^v).
 Veriades; v. Beriades.
 Verina 224, n. 2.
 Vespasianus 100, 25; 233.
 Vulcanus pater Aesculapii (Ismotheu)
 95 (121 A).
 Wallis 89 (116, f. 15).
 Ζεὺς κρισπρόσωπος 252, 18 et n. 3.

INDICES GRAECITATIS

I. VOCABULA ASTROLOGICA.

- Ἄγαθὴ Τύχη 152, 6. — ἀγαθοτυχεῖν 152, 7.
 Ἄγαθοδαίμων 133, 10. — Ἄγαθὸς Δαίμων 170, 16.
 ἀγαθοποιὰ ζῳδία 226, 21.
 ἄγρος Ὑδροχόου 244, 3.
 ἄγρια ζῳδία 251, 17.
 Ἄιδου πύλη 139, 2.
 Αἰγοκεριανοί 191, 13.
 αἰρεσιάρχης 166, 16.
 αἰρετικὸν φῶς 228, 10.
 αἰτιατικὸς κλῆρος 124, 8. = κλῆρος σίνους 187, 12. — αἰτιατικὸς τόπος 202, 12; cf. 203, 8, 10.
 ἀκαταμαρτύρητος 168, 21; 174, 15. — ἄμαρτύρητος 229, 19.
 ἀκτινοβολεῖν 229, 8.
 ἀμαύρωσις (locus VIII) 161, 3.
 ἀμφίβια ζῳδία 251, 16.
 ἀμφόριστος (defin.) 230, 24.
 ἀναιρέτης 235, 2 ss. — ἀναιρέτις 236, 19.
 ἀναιρετικὸν ζῳδίων 236, 15, 20.
 ἀνατολὴ ἑσπερία (defin.) 227, 15. — ἑψα 227, 16.
 ἀναφορὰ ζῳδίου 224, 4; 236, 4; cf. 243, 17. — ἀναφορὰ τοῦ ὠροσκόπου 142, 14, 21 ss.
 Ἄνδρομέδης δέσμα (δέσματα?) 244, 6.
 ἀνθρωποειδὲς ζῳδίων 223, 5.
 ἀντιγένεσις 231, 11; 240, 21.
 ἀντιμετρεῖν 187, 6.
 ἀπόρροια (defin.) 228, 35. — κυρία 229, 3.
 ἀποκρουστικὴ σελήνη 229, 33.
 ἀποσαλεύω (defin.) 226, 26.
 ἀποστρέφειν 232, 1.
 ἀπόστροφος 220, 6; 252, 22.
 ἀργὸς τόπος 139, 2.
 Ἀριάδνης πλοκαυὸς 244, 7.
 Ἄροτρον sphaerae Barbaricae 250, 3 et n. 1.
 ἀρχέτυπος (defin.) 227, 17.
 ἀρχικὸς 228, 35.
 ἀσεβῶν μοῖραι (defin.) 226, 12.
 ἀσελγὲς ζῳδίων 223, 22. — ἀσελγοποιοὶ τόποι 193, 15. — δεκανοί 196, 3.
- ἀστρονομικὸς (locus IX) 163, 20.
 ἀσυμπαθὴς (defin.) 226, 5.
 ἀσύνδετος (defin.) 226, 7.
 αὔξεισις (nomen Librae?) 119, 15.
 αὐξομείωσις τοῦ φωτός 229, 17.
 ἀφέτης 235, 2 ss. — ἀφέτις 236, 7 — ἀφετεῦω 236, 3.
 ἄφωνα ζῳδία 253, 8.
 ἀχρημάτιστος 225, 12; cf. 229, 30.
 βαθμίδιον (= λεπτόν) 110, 5; [cf. eod. Oxon. Seld. 17, f. 158]
 βάσις (= ὠροσκόπος) 132, 4.
 βέλος (Sagittarii) 244, 3.
 βίος (= δεύτερος τόπος) 143, 2 adn.
 βίος 139, 2.
 βοηθὸς (defin.) 226, 1.
 γαμοστολικὸς τόπος 181, 3, 7.
 γαμοστόλος (= locus VII) 152, 27.
 δαίμων ἐ τύχη 228, 10; cf. ἀγαθός, κακός.
 διακταεῖν 157, 18.
 διαμέτρησις 228, 19, 23 ss. — διαμετρεῖν κατὰ τὰς ἰσοδυναμίας 187, 7; cf. 124, 13.
 δίσωμον ζῳδίων 146, 6.
 δορυφορία (defin.), 138, 14 ss.
 δορυφόρος (defin.) 227, 8.
 δυνατώτερος ἀστήρ 228, 6, 20; 230, 6, 22.
 δωδεκάωρος 122, 34 et n. 1; cf. 120, n. 2 et infra s. v. Πίθηξ, Τράγος.
 ἑβδομαία τῆς Σελήνης 200, 26; 224, 18; cf. 206, n. 1.
 ἔγκεντρος 225, 11.
 ἔγκληρος 225, 11 = ἐπίκληρος 226, 18.
 ἐκλειπτικοὶ τόποι τοῦ κόσμου 239, 21. — ἐκλειπτικὸς σύνδεσμος 239, 20.
 ἐμπερισχὴ 187, 3.
 ἐμφωλεδόντα ζῳδία 251, 17.
 ἐνιαυτοκράτωρ 231, 7. — ἐνιαυτοῦ κύριος 241, 2. = ἐνιαυσιαῖον ζῳδίων 240, 22; cf. ὠροσκόπος.
 ἔγκαρδιος 222, 23 adn.
 ἐννέα οὐρανοί 109, 10.
 ἐξάωρος 243, 7.
 ἐπιδέκατος (defin.) 227, 24; cf. 226, 21.

- ἐπίκαιροι τόποι 226, 17.
 ἐπικατάδουσιν 161, 3.
 ἐπικαταφορά 161, 2.
 ἐπιπόρευσις (nomen loci V) 152, 7.
 ἐπιμερίζω 219, 34.
 ἐπιτρέχω 228, 35; 229, 1.
 εὐσεβῶν μοίραι (defin.) 226, 11.
 ἡμισφαίριον 228, 13 ss.
 ζῦδιον pro τόπος 163, 20 etc.
 θεά (= locus III) 144, 16 adn.; 252, 6.
 θεός (locus IX) 147, 13 ss.; 163 18;
 252, 11.
 θεῶν γαῖα (Cancer) 119, 16.
 θεμέλιον ψροσκόπου 241, 7.
 ἰδιοθρονεῖν 228, 25; 231, 13; 237, 8.
 ἰδιοτοπεῖν (leg. -θρονεῖν?) 230, 27.
 ἰδιοτροπία (ἀστέρος) 209, 18; 210, 22.
 ἰσανάφορος 122, 1; 124, 14; 187, 7;
 203, 17.
 ἰσανέφικτα (?) 124, 12.
 ἰσοδυναμεῖν 122, 2. — ἰσοδυναμία 124,
 12; 187, 9; 203, 17.
 ἰσχῦω (defin.) 226, 17, 30.
 καθυπερτερεῖν 228, 15. — καθυπερτή-
 ρησις κατὰ κράτος (defin.) 226, 26 —
 μοιρική 226, 30.
 κακὴ Τύχη 154, 19.
 κακοδαιμόνημα 126, 16.
 κακοδαιμονοῦντα ζῦδια 129, 18; 130, 1
 et adn., etc.
 κακοποιὰ ζῦδια 226, 22.
 κακῶς 226, 20.
 κατὰξηρος ἀστήρ 251, 8.
 κλήρος ἀναιρέτου 199, 2; 221, 12. —
 κλήρος ἰατρικῶς τόπου 202, 12; cf.
 supra s. v. αἰτιατικός. — κλήρος
 γάμου 143, 21. — κλήρος θανάτου
 199, 11. — κλήρος σίνους Dorothei
 187, 12; cf. 240, 1.
 κλιμακτῆρα κωλύειν 235, 9. — ἐκφεύ-
 γειν 238, 13.
 κολλήσεις τῶν περιπάτων 122, 8; 124,
 26.
 κραταῖός (defin.) 227, 19.
 Κρόνος (potentia Saturni) 229, 31 adn.
 κυκλικά ἔτη 236, 6; 237, 17.
 κυρία συναφή et ἀπόρροια 229, 3.
 κυρτοειδῆ ζῦδια 192, 6.
 κύρτωμα τῆς γῆς 228, 28 ss.
 λαμπηναὶ ἰδία (defin.) 227, 6.
 λαμπρομοίρα 124, 16, 18; 207, 1.
 λατρώδη ζῦδια 160, 10; cf. *Catal.*, I.
 p. 166, 24.
 Λεοντιανοὶ 191, 7.
 λινόν (Piscium) 244, 4.
 λύρα (Geminoium) 244, 2.
 μαλακοποιοὶ τόποι 193, 22,
 μελεοκοπούμενα ζῦδια 199, 5; 202, 5.
 μεσεμβολεῖν 226, 2.
 μετακόσμιος 154, 19; 163, 20 (loci III,
 VI, IX).
 μονοσχηματεῖν 201, 11.
 Ξηρά ζῦδια 250, 12.
 οἶαΞ 132, n. 1.
 οἰκοδέκτωρ 206, 11; cf. *Vett. Val.*,
 p. 186, 15.
 οἰκοδεσπότης (-στεῖν) 139, 9 ss. *passim*.
 — οἰκοδεσπότης τῆς γενέσεως 203, 3.
 ὀλιγανάφορα ζῦδια 250, 16.
 ὀμοζωνία 122, 1; 203, 7. — ὀμόζωνος
 124, 14.
 ὀμοροεῖν (defin.) 226, 25.
 ὀρθή σφαῖρα 243, 16 ss.
 ὀριοκράτωρ 199, 15, 18, 20; 206, 11;
 218, 15; 240, 6; 242, 26; 243, 1, 8.
 παραθύριον (= dimidia pars λεπτοῦ)
 110, 5.
 παραιρέτης 151, 5; 228, 11.
 παράκολλος (defin.) 226, 26; cf. *Vett.*
Val., 215, 8; 360, 18.
 παρανατολή ἰσόμοιρος 207, 2. — παρα-
 νατέλλειν 244, 7. — παρανατέλλοντες
 122, 33; 124, 16.
 Παρθενιανοὶ 191, 7.
 Περσεύς 250, 6.
 Πήγασος 216, 15.
 ΠίθηΞ (signum sphaerae Barbaricne)
 217, 8.
 πινακική ἐπίσκεψις 118, n. 3.
 πνευματώδη ζῦδια 251, 6.
 ποικίλα ζῦδια 251, 16.
 πολυανάφορα ζῦδια 250, 15; 253, 1.
 πολύσπορα ζῦδια 147, 1; 250, 3.
 προαναφέρω 227, 8; 235, 4.
 πρόδουσις 154, 18.
 προκαταφορά 154, 19.
 προσνεύω (defin.) 226, 24; cf. 251, 5.
 προστάσσω (defin.) 226, 9.
 πρόσωπα τῶν δεκανῶν 123, 33; 124, 16.
 πρώτων τρίγωνον (defin.) 227, 22.
 πτερωτὰ ζῦδια 216, 13; 250, 9.
 πυρώδη ζῦδια 250, 12; 253, 9.

ρόπαλον (*Geminorum*) 244, 2.
 σαρκός (?) 227, 31.
 σκάλα (σκάλλα) (= μοῖρα) 110, 1.
 Σκορπιανοί 191, 9.
 στερεὰ ζῷδια 251, 20, 24; 252, 5; 253, 1.
 στηριγμός 241, 22. — στηρίζω 242, 1 ss.
 συγχρηματίζω (*defin.*) 225, 11.
 συλλαμβάνειν 226, 1.
 συμβάλλειν 226, 3.
 συμπαθής (*defin.*) 226, 4.
 συμπλέκεσθαι 131, 8.
 σύμφωνος 226, 5.
 συναιρειωτής (συναιρειτιστής?) 230, 26.
 συνάπτειν (*defin.*) 229, 1. — συναφή
 κυρία 229, 3.
 συναστρία (*auxilium*) 181, 21 [*cf. Catal.*,
 V, 1, p. 209, 24; *Boll. Sokrates*, V,
 1917, p. 1-45. — συναστρεῖν, *Euseb.*
Alex. Peri ástronómων, 2 (P. G. 86,
 p. 453)].
 σύνδεσμος οὐραῖος (*Piscium*), 214, 5.
 σύνεργος (*defin.*) 226, 3.
 τεσσαρακοσταία Σελήνης 200, 26; *cf.*
 206, n. 1.
 τεταρτήμορια 231, 19; (*veris, aesta-*
lis, etc.) 252, 14.
 τμήμα τῶν ζῳδίων 230, 5.
 Τοξίανοι 191, 9.

II. VERBA CETERA NOTABILIORA.

ἀδιάρτος (?) 218, 22.
 ἀέριοι θεοὶ 252, 14.
 ἀθεμιτογάμος 196, 5.
 ἀθεμιτοφάγος 134, 10; 196, 5 [*cf. Vell.*
Val., 184, 6 ἀθεμιτοφαγεῖν]. — *Cf.*
 ἐδεσμάτων ἀπεχόμενοι.
 αἰνιγματώδης 252, 18.
 ἀκριτόβουλος 194, 7.
 αἰμοπυϊκός 189, 14.
 αἰσχρός = αἰσχροποιός (*de venereis*)
 196, 8; 197, 1.
 ἀκαταστατεῖν 150, 18.
 ἀκυρολόγητος 229, 9.
 ἄλλοεθνής 146, 9; 220, 3, 6.
 ἀμφικυκλομήκης 111, 17.
 ἀναγκαῖα = αἰδοῖα 133, 13.
 ἀνάδειξις τῶν τελουμένων 252, 16 *adn.*
 ἀναμφισβήτητος 249, 6.
 ἀνανεύω 205, 20. — τῇ τύχῃ 222, 19.
 ἀναπέμπειν (*ad librum*) 246, 6, 10. —
 ἀναπομπή 246, 1.

Τράγος *sphaerae Barbaricae* 196, n. 1;
 198, n. 2.
 τρεῖς μοῖραι 230, 1 ss. [*cf. τριμοῖρια*
Vell. Val. 139, 15]
 τρέχειν ἄνεμον 231, 6.
 τριγωνικός δεσπότης 218, 15 ss.; 242,
 28. — πρῶτος, δεύτερος 219, 6; 222,
 3, 17.
 τριγωνισμός 228, 17.
 τριταία Σελήνης 124, 2; 200, 26; *cf.* 206
 n. 1.
 τροπικὰ ζῷδια 148, 8; 149, 22; 150, 10 *etc.*
 τύχη *ei daiwmn* 228, 10; *cf.* ἀγαθή,
 κακή.
 ὑπεξαίρειν 237, 20; 243, 4.
 ὑπόστασις (*defin.*) 227, 18.
 ὑπουργός (*defin.*) 226, 3.
 φαῦλον ἀπόκλιμα 154, 18.
 φωσφορία (*defin.*) 227, 25, 29.
 χαίρειν 230, 26 ss.; 231, 12 ss.
 χιλιάς πλανήτων 109, 15.
 χρηματίζω (*defin.*) 225, 9; 226, 12. —
 χρηματιστικός (*defin.*) 225, 8; *cf.*
 230, 18, 21.
 χρηματοουργία ἀστέρων 214, 7.
 ὠρονομεῖν (= ὠροσκοπεῖν) 123, 2.
 ὠροσκόπος τοῦ ἐνιαυτοῦ 231, 10. — τοῦ
 μηνός 241, 19.

ἀνάπταιστον *pro* ἀπταιστον 208, 2;
 210, 15.
 ἀνασκολοπίζω 201, 4.
 ἀναστάτοι 195, 8; 215, 21.
 ἀναφαλαντιαῖοι 191, 9, 13.
 ἀναφρόδιτος (ἀνεπαφρόδιτος ?) 155
 16.
 ἀνδριαντοπλάστης 213, 27; 217, 15.
 ἀνεμοτρεφής 251, 6.
 ἀνενεργότερος 228, 9.
 ἀνεπιφαντικός 142, 19.
 ἀνθοπώλης 211, 17.
 ἀντιζηλία 228, 19.
 ἀπαράβατος 215, 3.
 ἀπαρεγκλίτης 179, 18.
 ἀπελάτης 212, 6.
 ἀποκήρυκτος 139, 10 *adn.*
 ἀποκηκτική ὥρα 126, 18; 180, 18.
 ἀποταμιακός 238, 27.
 ἀποτροπιασμός 182, 10.
 ἀποφθεγγόμενοι (*prophetae*) 147, 15;

- 165, 3; 194, 4; 210, 9; cf. από θεοῦ φθηγόμενοι 148, 2.
 ἀργηπός 240, 12.
 ἀρρενοκοίτης 196, 5, 8.
 ἀρρητοποιός (de rebus venereis) 196, 5, 11, etc.
 ἀρχίαγος 147, 13; 165, 1.
 ἀσελγόπυγος (? e corr.) 193, 13.
 ἀστρικός (= astrologus) 174, 7.
 αὐγοκατ᾽άστατος 111, 17.
 αὐξητικός 142, 18.
 αὐξόβιος 160, 23.
 αὐτουργεῖν 246, 2.
 βαλανεύς 211, 30; 215, 4, 6.
 βηνάτωρ 216, 12.
 βιοθάνατοι vel βιαιοθάνατοι 162, 7, 20 passim; cf. ad 199, 1.
 βουκέφαλος (Isis) 252, 14.
 βυρσεύς 216, 1, 5.
 γυναικῶν ἀποβολή 149, 16; cf. 142, 14 adn.
 γυναικοτόνος 128, 1.
 γυναικομανής 156, 3.
 δαιμονιόπληκτος 141, 20; 164, 11; 165, 15 adn.; 193, 15, 17, 22.
 δαιμονόπλοκος? 165, 15 adn.; cf. θεόπλοκος, ἱερόπλοκος.
 δενδραναβάτης 114, 1.
 διεκδραμοῦνται 143, 10.
 δοεῖζομαι 181, 2.
 δοσοληψία 178, 26.
 δουλογάμος 121, 10.
 δυσεπίβολος 157, 23.
 δυστευεῖα 203, 13.
 ἐγκάτοχος 147, 15; 165, 3; cf. κάτοχος.
 ἐδεσμάτων ἀπεχόμενοι 180, 15; cf. 176, 25 et supra ἀθεμιτοφάγος.
 ἐγκαμιστής = conciliator nuptiarum 212, 33.
 ἐκπτωσις 242, 25, 27 ss.
 ἐλεφαντιάω 185, 3.
 ἐλεφαντουργός 213, 23.
 ἐμβρυοτομία 157, 14.
 ἐμπόρφυρος (fructus) 251, 22.
 ἐμφιλόσοφος 175, 17.
 ἐναντιόφρων 194, 8.
 ἐνταφιαστής ἀνθρώπων 212, 30.
 ἔξαγορεύοντες = qui peccata confitentur 148, 22. — ἔξαγορευτής (peccatorum) 166, 11.
 ἐπαιτεῖν = mendicare 140, 9.
 ἐπαισιδός 213, 21.
 ἐπιβολή. πράξεις ἢ ἐπιβόλαις 168, 16; cf. 153, 14; 168, 16; 170, 8; 172, 11 [Velt. Val., 165, 35].
 ἐπιμαθής (?) 140, 18 adn.
 ἐπισπιλώω 154, 11.
 ἐπίχαρις 158, 9.
 ἐρημοβάτης 151, 7.
 ἐρμαϊκαὶ πράξεις 239, 11. — ἐρμαϊκά πράγματα 238, 16.
 ἐρυσίβη 250, 13.
 εὐγηρία 167, 2.
 εὐδιάβλητος 160, 9.
 εὐδιανόητος 184, 12.
 εὐδιάφορος (?) 168, 23.
 εὐεπίβολος 176, 1; 177, 19; 178, 25; 246, 3.
 εὐεπίτευκτος 157; 171.
 εὐθανασία 149, 20; 162, 18; 166, 20; 167, 3.
 εὐπαθητικά νοσήματα 174, 9.
 εὐρεμάτων καταξιοῦνται 151, 4; cf. 163, 12, 13.
 εὐτελίζω 205, 11.
 εὐφαντασιώτος 209, 5.
 εὐχρηματιστής? 148, 5 adn.
 εὐχρημάτιστος 166, 8.
 ἡδύβιος 135, 18; 143, 15.
 ἡδυπαθεῖν 198, 13.
 ἡλιοτρόπιον 260 adn.
 ἡπατικός 156, 2.
 θεατροκόπος 179, 22.
 θεοί = ἀστέρες 218, 5 etc. — (cf. ἀεριοί, περιγαιοί.
 θεόπλοκος 166, 6, 14 = θεόληπτος 148, 15; cf. πρόσπλοκος, δαιμονιόπλοκος, ἱερόπλοκος.
 θεοφορούμενοι 192, 18; 213, 7.
 θεογόλωτος 143, 4.
 θηριόβηκτος 128, 23; 184, 5; 201, 24.
 θηριοδείκτης (θηριόδηκτος?) 212, 21; 217, 23 adn.
 θηριόδηκτος (-γμός?) 155, 25; 217, 23.
 θηριομαχέω 200, 13. — θηριομάχος 201, 21; 212, 23.
 θηρισπληκτος 150, 7.
 θηριστροφός 123, 19; 211, 30.
 θηρισψυχος 158, 14.
 θρασύτολμος 212, 14.
 θραύεται ἢ κακία 147, 12; cf. 152, 23.
 θρηνηψός 212, 30.
 θυρεπανόκτης 192, 21; 211, 15; cf. Velt. Val. 202, 6.

- θηριοβόλους (? θηριοβρώτους) 126, 10.
 θυσουργός 212, 1.
 ιδιογενής 136, 24.
 ιδιοκτήμων 143, 15.
 ἴδρυσις θεῶν 252, 6 et adn.
 ἱερακάριος 217, 20. — ἱερακοτρόφος 216, 15.
 ἱεράουαι 147, 17.
 ἱερόμαντις 148, 14; 166, 6.
 ἱεροπλόκος? 212, 32; cf. θεοπλόκος.
 ἱερόπρακτος (-πράκτωρ)? 128, 12.
 ἱεροσκόπος 143, 4; cf. adn.
 ἱεροτέκτων 165, 12.
 ἱεωτής 157, 22.
 ἵππολοχεία (e corr.) 178, 8.
 ἴστωρ μυστηρίων 164, 13.
 καβιδάριος (cauidarius) 216, 7.
 καθίδρυσις θεῶν 252, 5, 8 et adn.
 κακοθανασία 149, 7. — κακοθανατεῖν 150, 22.
 κακοσχημάτιστος 156, 8.
 καλαμαύλης 217, 13.
 καλοσύμβουλος 179, 31.
 καλοτράχηλος 181, 14.
 κάρκαρον (e corr.) 140, 5.
 καταγήσεται ὀστέον 129, 5.
 καταπλοκή 135, 6.
 καταψεύδομαι θεῶν 147, 17.
 κατορθωτικός 176, 2.
 καχυριδιάζω 251, 9.
 κελεφός = legrus 189, 12.
 κεραμοῦργος
 κομοτροφοῦντες 165, 16 = κόμας τρέ-
 φοντες (fanatici) 165, 4.
 κριοπρόσωπος (Zeus) 252, 18.
 κρισιολογία 130, 2
 κυνάνθρωπος 127, 23; 183, 11.
 κυνόβρωτος 128, 23; 139, 10; 183, 11;
 201, 20; 212, 23.
 λείκτης = fellator 195, 14; 196, 5; 197, 8.
 λεκανόμαντις 210, 7.
 λεοντόμορφος (Isis) 252, 19.
 λευκή = paeuus 154, 11. — λευκαῖς σπι-
 λώω 174, 8.
 λήϊον 250, 15.
 λιθοξόος 216, 6.
 λιθοψήκτης (?) 216, 6 adn.
 λινούφος 216, 25.
 λυχοποιός 215, 16.
 λωροτόμος 216, 5 adn.
 μαγτανάριος 213, 1; 217, 9.
 μαλακόλαλος 180, 12.
 μαλακός = ἀρρητοποιός 149, 23; 183, 13;
 197, 15 passim [cf. Vett. Val. 113, 22].
 μαλακόσωμοι 196, 1.
 μαρμάριοι = marmorarii 216, 7.
 μαρμαροξύστης 215, 7.
 μαυλιστής 212, 33.
 ἐπὶ μαχαίρας (ius gladii) 173, 3.
 μεγαλόφιλος 136, 22.
 μελίχροος 240, 10.
 μεσάζω τινά? 160, 13.
 μεσόβιος 229, 14, 16.
 μετεωρισμός 242, 21.
 μητρογάμος (-αμείν?) 134, 13.
 μισθωτής δημοσίων 181, 2.
 μοιχαλῖς 146, 26.
 μουσόχορος (μουσοχαρής?) 214, 16.
 μυθώδης 211, 7.
 μύρηξ ἐν λίθῳ 109, 20.
 μυροποιητής 137, 6.
 μύσται ἀποκρύφων 151, 26.
 νεκρεπάρτης = yespillo 215, 8 adn., 11.
 νεκροθάπτης 215, 10.
 νεκροτάφος 215, 10.
 νεκροφύλαξ 139, 9.
 νεκρόψυχος 139, 13.
 νεκυόμαντις 210, 8.
 νευροβάτης 213, 1; 215, 16; 217, 19; cf.
 σχινοβάτης.
 Ξενιτευτής 148, 18, 20; 166, 7, 9.
 Ξενοθάνατος 201, 27.
 Ξυλόπους (κυλλόπους?) 189, 8.
 Ξυλοσχίστης 211, 29.
 ὀθονιακός 216, 25 adn.
 οἶνοβλαβλής 156, 9 adn.
 οἰωνιστής 148, 14.
 ὀμοπάτριος 146, 8.
 ὄνειροκρίτης 210, 28.
 ὄξυθανασία 238, 21.
 ὀπλότερος 147, 3.
 ὄργανοποιός 213, 12.
 ὄρνιθοτρόφος 216, 15.
 ὄψιγαμία 143, 18.
 παντόμιμος 240, 11.
 παραπληκτικοί 192, 19.
 παρονομασία 225, 6.
 πελιδνός 240, 7.
 περιβοησία 210, 18.
 περίγειοι θεοί 252, 15.
 περιεκτικός 173, 5.
 περιθρυλήτως 205, 4.

- περίκτησις 238, 1 ss.
 περικυλίωμα πάθειν 130, 16; 170, 4.
 περιτρέπομαι πάθει 142, 7; cf. 174, 9;
 204, 16 [cf. *Catal.*, V, 1, p. 207, 1].
 περιψυγμός 188, 19.
 περιχύτης 211, 30; 215, 6.
 πιστικός 169, 19.
 πλοκεύς ἱματίων 137, 10.
 πλουμάριος = plumarius 213, 26.
 πολιτικός (?) 217, 7.
 πολυκοινέω (de meretriciis) 169, 7. —
 πολύκοινος (de venere) 176, 5; 196,
 12; 197, 11, 12.
 πολυμυτάριος = polyimitarius 217, 15.
 πολυόστεος (fructus) 251, 26.
 πολύψογος 195, 5 et 3 (?).
 προαγόρευσις 253, 2.
 πρόβασις τῶν ἔτων 151, 16; cf. 153, 11;
 154, 16; 174, 17; 223, 1 etc.
 προδηλωτικός 129, 22.
 προσεκτικός ἐν πράξει 133, 23; cf.
 περικεκτικός.
 πρόσκρουσις 241, 15.
 πρόσπλοκος θεῶ 148, 21; cf. θεόπλο-
 κος, δαιμονόπλοκος, προσπλεκόμενοι
 δαίμοσι 148, 2. [Προσπλέκεσθαι, συμ-
 πλέκεσθαι astro (i. e. deo) saepius
 invenitur; significat dei radiationi
 misceri et inde turbari; cf. Kroll ind.
 Vett. Val. s. v. πλέκεσθαι]
 προστιθείσα τῷ φωτὶ καὶ τοῖς ἀριθμοῖς
 Σελήνη 250, 4; 251, 12.
 προφοιδῶν 137, 1; 147, 14 adn.
 πρωτογενής 136, 19; cf. 135, 14.
 πρωτοτρόφος 132, 13, 16; 135, 12, 14.
 πτωματικός 151, 8.
 ῥακενδύτης 165, 16 = ῥακοδύτης (ἐν
 ἱεροῖς) 148, 2.
 ῥιψοκίνδυνία 210, 18.
 ῥιψοκίνδυνος 135, 21.
 σαπρόζωος 144, 6.
 σατυρώδης 240, 12.
 σιδηρουργία (e corr.) 209, 7.
 σκανδουλάριος = scandularius 215, 15
 σκολίων γραμμάτων εὔρεται 160, 19.
 σκορπιστής 154, 8 passim.
 σκυλμός 242, 8, 20.
 σπανότεκνος 159, 24; 176, 13. — σπανο-
 τεκνία (corr.) 142, 14 adn.
 σταυρούμενοι, cf. 200, n. 1.
 στεμματοφόρος 137, 16.
 στεφανηρορουντες ἐν δλω τῷ βίω
 168, 9.
 στιγμή (γῆ) 109, 7; 111, 20
 στραγγουρία 189, 27.
 συμπεριφορά 178, 28.
 συνάρπαξ (e corr.) 168, 16.
 συναστρία, cf. voc. astr.
 συνετικός (leg. κινητικός?) 210, 8.
 συνοχή (in carcere) 151, 25; cf. 130, 7;
 157, 7 συνεχόμενοι.
 σχοινοβάτης 213, 7; cf. νευροβάτης.
 σωματοποιούμαι 154, 3.
 σωρευτής 150, 28; 154, 5; 151, 25 adn.;
 174, 1.
 τέγη (meritorium) 169, 7.
 τελεσιουργεῖν 251, 3.
 τοιχοβάτης 215, 15.
 τρυφεροδίατος 175, 19.
 ὑποδειγματισμός 142, 16.
 ὑποκριτής λογίων 211, 24.
 ὑποχέω. — ὑποχυθήσεται τοὺς ὀφθαλ-
 μούς 140, 22.
 φακώδης 240, 9.
 φάλαγγες = phalangia 114, 5.
 φαρμακίς 149, 26.
 φιλέρημος 229, 20.
 φιλοκύνητος 128, 24.
 φιλοπάλαιστρος 214, 10.
 φιλοπάργυρος 167, 33.
 φιλοφάρμακος 158, 15; 183, 16.
 φιλορχηστής 180, 12.
 φιλόχρησμος 147, 18 adn.
 φοβεριζόμενοι = δειματούμενοι 191, 3.
 φοιβαζόμενοι 192, 18; 193, 17; 194, n. 1.
 φρενίτις 242, 8.
 φροντισταί = curatores 148, 12.
 φωνικός 213, 19; 214, 16.
 χάϊαν (?) 112, 1 ss.
 χειράγρα 155, 24. — χειραγράφος 208, 9.
 χιδρόν 252, 2.
 χρηματίζομαι τὰ μέλλοντα 147, 16.
 χρηστόφιλος 146, 13.
 χρυσοκομήτης (leg. χρυσοκόσμητος?)
 ἀρχιερεύς 136, 25.
 χρυσοφύλαξ 150, 28.
 χρωματοουργός 137, 6 et 10 adn.
 ψηφάς 217, 3 adn.
 ψογιστής 196, 6; 197, 7.
 ὤμοτοκία 150, 9.

TABULA ARGUMENTI

CATALOGUS CODICUM

Codices Parisini 62-121. 1-96

APPENDIX

TESTIMONIA DE ASTROLOGIS ROMANIS

Ex codice Parisino Suppl. Gr. 607 A 99

EXCERPTA EX CODICE 68 (PARISINO 1884)

Melampodis lunarii fragmenta 102
 Περὶ εὐχρήστων ἡμερῶν τῆς Σελήνης 103
 Σεληνοδρόμιον ταχθὲν ἐκ β' βιβλίων 105

EXCERPTA EX CODICE 74 (PARISINO 2219)

Pauli monachi fragmenta 108
 τκδ'. Περὶ οὐρανοῦ καὶ περὶ τῶν Ζ' πλανήτων καὶ τῶν ιβ' Ζωδίων 108
 Περὶ σκαλλῶν καὶ βαθυιδίων τῶν Ζωδίων 110
 τκε'. Περὶ τοῦ πότε εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἥλιος εἰς τὰ ιβ' Ζωδία 110
 τκη'. Περὶ στρατοπεδαρχίας βασιλέων. 111
 τλα'. Περὶ γῆς σχήματος καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ 111
 τλγ'. Περὶ τοῦ διαμέσου οὐρανοῦ καὶ γῆς διαστήματος 112
 τλη'. Περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων θαλασσῶν. 112
 Περὶ τοῦ ἐὰν δάκη ὄφις ἀνθρωπον. 113

EXCERPTA EX CODICE 82 (PARISINO 2425)

Rhetorii Aegyptii capitula selecta 115
 νδ'. Ἐπίσκεψις ἀστρονομική. 119
 νε'. Περὶ τοκετοῦ [Περὶ εὐτοκίας καὶ δυστοκίας καθὼς Δωρὸ θεός]. 125
 νς'. Περὶ γεννημάτων ἀπὸ τοῦ πολευόντος καὶ διέποντος 125
 νζ'. Ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος τῆς δωδεκατόπου [Ἐρμού τοῦ Τρισ-
 μεγίστου]. — Τόπος δωδέκατος 127. — Τόπος πρῶτος περὶ ὑροσκό-
 που 131. — Περὶ τοῦ δευτέρου τόπου 139. — Τόπος τρίτος 144. — Τόπος
 τέταρτος 148. — Τόπος πέμπτος 152. — Τόπος ἕκτος 154. — Τόπος
 ἕβδομος 158. — Τόπος ὄγδοος 161. — Τόπος ἔνατος 163. — Τόπος
 δέκατος 166. — Τόπος ἐνδέκατος 170.

νη'.	Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεως.	174
νθ'.	Περὶ σχημάτων Σελήνης καθολικῶν	183
Ξ'.	Περὶ δωδεκατημορίων	184
Ξα'.	Καθολικά σχήματα περὶ σινῶν καὶ παθῶν	186
Ξβ'.	Περὶ μοιρῶν σινωτικῶν ὀφθαλμῶν.	190
Ξγ'.	Περὶ φαλακρῶν.	191
Ξδ'.	Περὶ ποδαγρῶν.	191
Ξε'.	Περὶ μαινομένων καὶ ἐπιληπτικῶν.	192
ΞϚ'.	Περὶ ἀσελγῶν καὶ μεθυστῶν καὶ ἐμπαθῶν	194
Ξζ'.	Περὶ τόπων καὶ μοιρῶν ἀσελγοποιῶν καὶ ἐμπαθῶν	195
Ξη'-οε'.	Περὶ δεκανῶν ἀσελγοποιῶν κ. τ. λ.	196
οϚ'.	Περὶ ζυθίων ἀσελγῶν	198
οζ'.	Καθολικά σχήματα βιαιοθανάτων	199
οη'.	Καθολικά σχήματα ἐκπτώτων.	202
ιοθ'.	Περὶ φάσεων τῆς Σελήνης].	203
[π'.	Περὶ Ἀναβιβάζοντος καὶ Καταβιβάζοντος]	205
πα'.	Καθολικά σχήματα εὐτυχοῦντων.	206
πβ'.	Περὶ πράξεως καὶ ἐπιτηδεύματος	207
πγ'.	Περὶ τῶν γ' ἀστέρων τῶν σημαίνοντων τὰς πράξεις	210
πδ'.	Περὶ τεχνῶν. — πε'. Περὶ ρητόρων καὶ παιδευτῶν. — πϚ'. Περὶ μαθηματικῶν ἢ μάντεων 214. — πζ'. Περὶ βαλανῶν. — πη'. Περὶ νεκρεπαρτῶν. — πθ'. Περὶ οἰκοδόμων ἢ κεραμῶν. — ς. Περὶ μεθυστῶν καὶ κιναιδῶν καὶ γοήτων 215. — ςα'. Περὶ τεκτόνων καὶ βυρσῶν καὶ λιθοξῶν καὶ καβιδαρίων. — ςβ'. Περὶ κυνηγῶν καὶ ἱερακοτρόφων καὶ ὀρνιθοτρόφων καὶ ζωγράφων. — ςγ'. Περὶ ναυτῶν καὶ κυβερνητῶν. — ςδ'. Περὶ ῥαπτῶν 216. — ςε'. Περὶ μηχανικῶν καὶ ψηφάδων. — ςϚ'. Περὶ μίμων 217.	
ςζ'.	Περὶ γονέων.	218
ςη'.	Περὶ ἀλλοφύλων γονέων	220
ρδ'.	Περὶ ἀδελφῶν	220
ριγ'.	Γένεσις γραμματικοῦ 221. — ριδ'. Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν γραμματικόν. ριε'. Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν προδότην. — ριϚ'. Περὶ τῆς ἀσελγείας 223. — Περὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς τύχης αὐτοῦ 224.	
	Γένεσις ἀτροφου	224
	Serapionis Alexandrini excerpta	225
	'Εκ τοῦ Σαραπίωνος Ἀλεξανδρέως ἀρονομασίαι σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων.	225
	Excerpta ex Balbilli « Astrologumenis ».	
	Ποίω μηνὶ τελευτήσει τις ἐπὶ πάσης γενέσεως	232
	η'. Μέθοδος περὶ χρόνων ζωῆς ἐκ τοῦ ἀφέτου καὶ τοῦ ἀναιρέτου	235
	Heliodori (?). θ'. Ἀναβιβάζοντος τοπικαὶ διαιρέσεις	238
	ι'. Ἀναβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς εὐρεῖν.	239
	ια'. Σχολία διάφορα.	219
	ιβ'. Περὶ χροιάς σώματος	240
	Balbilli (?). ιγ'. Περὶ ξενιτείας	240
	ιδ'. Περὶ στηριγμῶν καὶ τῶν δι' αὐτῶν ἀποτελεσμάτων	241
	ιε'. Περὶ ἐκπτώσεως	242
	ιϚ'. Περὶ χρόνου θανάτου.	243
	Iuliani Laodicensis excerpta	244
	μβ. Περὶ καταρχῶν εὐρημένων ἐκλογαὶ χρήσιμοι	245

μγ'.	Περὶ ἀναπομπῶν	246
μδ'.	Περὶ ἀναδήμου ἢ ἀποδήμου ἀνακομίδης.	247
με'.	Περὶ ἀποδήμου προσδοκίας τινός	248
μϚ'.	Περὶ πολέμου. — μζ'. Ἄλλη σκέψις περὶ πολέμου 249. — μη'. Περὶ ἀναλύσεως πολέμου 250.	
μθ'.	Περὶ σπόρου	259
ν'.	Περὶ φυτείας.	251
να'.	Περὶ θεῶν καθιδρύσεως.	252

APPENDIX AD CATAL. PARIS. III, p. 132.

Thessali medici de virtutibus herbarum ad Claudium vel Neronem	253
ADDENDA ET CORRIGENDA	263

INDICES

Index codicum : Consensus numerorum	265
Scriptores possessores codicum	266
Annorum notae in codicibus obviae	267
Indices nominum . I. Nomina auctorum	260
II. Nomina cetera	272
Indices graecitatis : I. Vocabula astrologica	275
II. Verba notabiliora	279

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Z
6611
A8C3
t.8
pars 4

Catalogus codicum astrologorum
graecorum.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
